

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

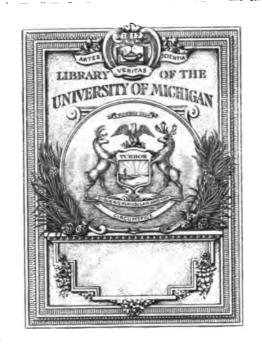
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Google

Digitized by Google

MHNAIA

TOY

OAOY ENIAYTOY.

ΤΟΜΟΣ Δ΄

HEPIEXON

ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

TON

ΜΑΡΤΙΟΥ καλ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

MHNON.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

έν πλείστοις μέρεσι άκριβώς διορθωθείσα κατά παλαιότατα χειρόγραφα, καὶ αὐξηθείσα τῆ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκη.

EN PΩMH: 1898.

Chief and the second of the se

MHNAIA

TOT

ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ.

ΤΟΜΟΣ Δ΄

HEPIENON

ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

ΤΩΝ

ΜΑΡΤΙΟΥ καὶ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

MHNON.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

έν πλείστοις μέρεσι άχριβώς διορθωθείσα κατά παλαιότατα χειρόγραφα, καὶ αὐξηθείσα τῆ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκη.

EN PΩMH: 1898.

BX 375 M5 A2 1888

Ref.St, Samonati 9-27-27 15305

MHN

ΜΑΡΤΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

H HMEPA EXEL OPAZ IB'. KALH NYZ OPAZ IB'.

ΤΗι Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Αγίας Όσιομάρτυρος Εὐδοχίας τῆς ἀπό Σαμαρειτών.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, τηχος δ΄. Έδωκας σημείωσιν. *

Πρότερον ἀσκήσασα, * καὶ τῆς σαρκός τὰ σκιρτήματα * ἐγκρατεία μαράνασα, * ἀθλήσει τὸ δεύτερον * τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλες * τὰς μηχανουργίας, * καὶ νίκην ἡρας κατ' αὐτοῦ, * ὧ Εὐδοκία θεομακάριστε: * διό σε ἐστεράνωσεν * ἐπὶ διπλοῖς ἀγωνίσμασιν Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος * καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καρδίας ταϊς αὐλαξι * σπόρον τὸν θεῖον εἰσδέδεξαι * ὡς γῆ πίων, θεόπνευστε, * καὶ ἐκατοστεύοντα * μαρτυρίου στάχυν * ἐξήνθησας ὅντως, * καὶ ἀποθήκαις νοηταῖς * ἐθησαυρίσθης σθένει τοῦ Πνεύματος, * τοῦ σὲ μεταποιήσαντος * καὶ ἀλλοιώσει τῆ κρείτονι * ἀλλοιώσαντος χάριτι, * Εὐδοκία πανεύρημε.

Τεχρούς έξανέστησας * ζωοποιῷ σου προσφθέγματι, * Εὐδοχία πανεύρημε, * νεχρώσασα, πάνσορε, * έγχρατείας πόνοις * τοῦ σώματος πάθη· * χαὶ νῦν οἰχεῖς τοὺς οὐρανοὺς * μετὰ Μαρτύρων, χαλῶς τελέσασα * τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως * τῆ συνεργεία τοῦ Ινεύματος, * ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει σε * ἀνυμνούντων πρεσβεύουσα.

Δόξα, και νύν. Θεοτοκίον, όμοιον.

Χαίροις, ηλιόμορφε * Ήλίου άδυτον όχημα, * η τον Ήλιον Χάμψασα * τον άπερινόητον * χαίρε, νοῦς ἀστράπτων * θείαις

φρυκτωρίαις, * ἡ λαμπηδών τῆς ἀστραπῆς * ἡ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα· * ἡ ὄντως χρυσαυγίζουσα, * ἡ παγκαλής καὶ πανάμωρος, * ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον * τοῖς Πιστοῖς ἐξαστράψασα.

"Η Σταυροθεοτοκίον, δμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα * Χριστόν ή πάναγνος Δέσποινα * χαὶ πλευρὰν ὁρυττόμενον * λόγχη, ή πανάμωμος * ἔκλαιε βοῶσα. * Τί τοῦτο, Υἰέ μου; * τί σοι ἀχάριστος λαὸς * ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηχας * χαλῶν αὐτοῖς, χαὶ σπεύδει με * ἀτεχνωθῆναι, παμφίλτατε; * Καταπλήττομαι, εὕσπλαγχνε, * σὴν ἐχούσιον σταύρωσιν.

Έὰν δὲ τύχη ἐν Σαββάτφ, ἢ ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὸ ἐξῆς Ἰδιόμελον.

Δόξα, Ήχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Καταλιπούσα τὰ τερπνὰ * καὶ ποικίλα τοῦ βίου * ἡ 'Οσία καὶ Μάρτυς, * καὶ σταυρόν ἀραμένη ἐπ' ὅμων, * προσῆλθε τοῦ νυμφευθῆναί σοι, Χριστὲ, * καὶ σὺν οἰμωγαῖς δακρύων ἐβόα. * Μή με τὴν πόρνην ἀπορρίψης, * ὁ ἀσώτους καθαίρων· * μή μου τὰ δάκρυα παρίδης * τῶν δεινῶν ὀρλημάτων· * ἀλλὰ δέξαι με * ὥσπερ τὴν πόρνην ἐκείνην * τὴν τὸ μύρον σοι προσενέγκασαν, * καὶ ἀκούσω κὰγώ· * 'Η πίστις σου σέσωκέ σε, * πορεύου εἰς εἰρήνην. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, * ψυχὴ ἀμετανόητε· * τί βραδύνεις; * τοῦ θανάτου ἡ τομὴ * ἐγγίζει, καὶ τὸ τέλος * ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης· * τῆ Θεοτόκφ δράμε, πρόσπεσον.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, * Χριστὲ, ἡ σὲ Κυήσασα * ἀνεβόα· * Τί τὸ ξένον, ὁ ὁρῶ, * μυστήριον, Υἰέ μου; * πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις * σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

'Απολυτίχιον, 'Ήχος δ'. Έν σοὶ, Μῆτερ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν λέγονται οἱ συνήθεἰς Κανόνες.
Ο Κανών τῆς Ἡγίας, οὕ ἡ Ἡχροστιχίς.
Τῆς Εὐδοχίας τοὺς ἀγῶνας αἰνέσω.

'Ωδη α΄. Ήχος πλ. δ΄. 'Ο Εἰρμός.

» "Ασωμεν τῷ Κυρίῳ * τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ * ἐν Ἐρυ» Αθρᾳ θαλάσση, * ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Τὴν ἐξ ἀπροσεξίας * σκότωσίν μοι, Μάρτυς, ἐπισκήψασαν, * πρεσβειῶν σου ἀκτῖσιν, * Εὐδοκία, ὑμνοῦντί σε σκέδασον.

"Ηγρευσεν ή σαγήνη * λόγων θεοπνεύστων, Καλλιμάρτυς, σὲ, * ἀθανάτου τραπέζης * ἀπολαύσεως θείας ἐντρύρημα.

Στέμμα τῆς ἀρθαρσίας * καὶ τὴν διαμένουσαν ἀπόλαυσιν, *
τὰ γῆς παρωσαμένη, * Εὐδοκία, ἀξίως κεκλήρωσαι.
Θεοτοκίον.

Έλυσε τοῦ θανάτου * ἐχ τῆς χαταδίχης με, Πανάμωμε, * ὁ ἐχ σοῦ Θεός Λόγος * σαρχωθεὶς διὰ σπλάγχνα ἐλέους αὐτοῦ: 'Ωδὴ γ΄. Ο Εἰρμός.

» \sum ὑ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὼ εἶ τὸ φῶς * τῶν ἐσκοτισμένων· * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

"Γλην καταλείψασα * την πολυποίκιλον, ἔνδοξε, * κόσμου φθαρτοϋ, * δλβον, Εὐδοκία, * ἀναραίρετον είληφας.

Δόξης ἀγαλλίαμα * τῆς μετανοίας σου σύμβολον * ἐν οὐρανοῖς, * σεπτὴ, κατιδοῦσα, * ἐφωτίσθης βαπτίσματι. Θεοτοκίον.

Όλην μου τὴν ἔρεσιν, * Θεογεννήτρια, δέομαι, * πρὸς τὸν ἐχ σοῦ * ἴθυνον τεχθέντα, * τῶν παθῶν ῥυομένη με. Κάθισμα, Ἡχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Φωτισθείσα τῆ αίγλη τῆ θείκῆ, * τον τῆς πλάνης κατέλιπες σκοτασμόν, * καὶ βίον ἀνέλαβες * μετὰ σώματος ἄϋλον· * χαρισμάτων δὲ θείων * πλησθείσα τοῦ Πνεύματος, * ἐκ ψιλῆς προσρήσεως * νεκροὺς ἐξανέστησας· * ὅθεν ἐπὶ τέλει * μαρτυρίου στεφάνω * ἐνθέως κεκόσμησαι, * καὶ τὸν δόλιον ἤσχυνας, * Εὐδοκία ἰσάγγελε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ε νθυμοϋμαι τὴν χρίσιν χαὶ δειλιῶ * ἐννοῶν μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς· * πῶς ἀπολογήσωμαι * τῷ Κριτῆ ὁ ταλαίπωρος; * Πρός τὴν σὴν δὲ βλέπων * εἰχόνα, πανύμνητε, * ἀναψυχὴν λαμβάνω, * Κυρία, τῶν πόνων μου· * χαὶ ἀπεγνωσμένος * σοὶ προσπίπτω χραυγάζων· * Ἐλέησον, οἰχτειρον, * Παναγία μου, πρόφθασον * ἐν ἡμέρα τῆς χρίσεως· * ὅπως ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς * ὁ Υίός σου ἱλεώς μοι γένηται· * ἐπείπερ ἄλλην ἐλπίδα * ἐχτός σου οὐ χέχτημαι.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Tόν 'Αμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν * ἡ 'Αμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ * ἀδίχως κρεμάμενον, * θρηνφδοῦσα ἐκραύγα-ζεν· * Οἰμοι, φίλτατον τέχνον, * Υἰὲ ποθεινότατε· * οἰμοι πῶς τοσῦτον * ὁρᾳν στέξω θέαμα! * χόπτομαι τὰ σπλάγχνα, * τὴν

καρδίαν πιμπρώμαι. * 'Αλλ' ὧ ὑπεράγαθε, * τοὺς σοὺς λόγους ἐκπέρανον, * καὶ ἀνάστηθι τάχιον, * κόσμον χαρμονῆς ἐμπιπλῶν, * καὶ πταισμάτων λύτρωσιν δωρούμενος * τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει * τὸ ἄχραντον πάθος σου.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

* $\mathbf{E}^{i\sigma\alpha\kappa\eta\kappa\sigma\alpha}$, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, * κα- τενόησα τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Καλλονη ὑπερέχουσα * σώματος, ἀξίως ψυχης ἐξήνθησας * ὑραιότητα κατάλληλον, * πόνοις, Εὐδοκία, ἀπαστράπτουσα.

Ίεραῖς εἰσηγήσεσι * ταῖς τοῦ Γερμανοῦ τὴν κρίσιν εὐίλατον * δι' ἐλέους, Μάρτυς, εἴληφας, * τῶν πρὶν ἀθεμίτων ἀλογήσασα.

'Απημαύρωσας ἄπασαν * πλάνης προσβολήν φωτός άληθείας γὰρ * όδηγόν ἔσχες 'Αρχάγγελον, * θείας σοι ἐμφάσεις ἐκκαλύπτοντα. Θεοτοκίον.

Σύ, πανάμωμε Δέσποινα, * σάλον τῶν χυμάτων ψυχῆς μου πράθνον, * ἀμαρτίας με τοῦ χλύδωνος * καὶ τῆς τριχυμίας ἀπαλλάττουσα.

'Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

» ΄ Ο ρθρίζοντες βοωμέν σοι, Κύριε· * Σωσον ήμας· * συ γαρ εί Θεός ήμων, * έκτός σου άλλον ουκ οιδαμεν.

Τον βόρβορον των πράξεων δάκρυσιν * έκπλυθείσα, * λουτρώ του Βαπτίσματος * ήλιου πλέον ἐξέλαμψας.

Οὐ πλοῦτος, οὐ θωπεῖαι, οὐ μάστιγες, * οὐ ξεσμοί σε, * οὐ ξίφος, οὐ θάνατος * Θεοῦ χωρίσαι δεδύνηνται.

Θεοτοχίον.

Υλώδους προσπαθείας μου ἄχανθας, * Θεοτόχε, * φλέξον τῷ μὴ φλέξαντι * πυρὶ τὴν θείαν γαστέρα σου.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, * ὁ ἀναβαλλόμενος * φῶς ὡς
 ἰμάτιον, * πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν.

Στερρώς τῷ τῆς ἀθλήσεως πυρί * σεαυτὴν λιπάνασα, * βασάνοις ἀνάλωτος, * Εὐδοχία, ἀνεδείχθης, σεβάσμιε.

'Αγάπης ἐραστῶν τῶν φθαρτικῶν * σεμνόν προτιμήσασα * Νυμφίον, τῷ ἔρωτι, * Εὐδοκία, τῷ ἀφθάρτφ ἐπανέθου σαυτήν.

Θεοτοχίον.

Γαλήνης ή χυήσασα Χριστόν * τόν αἴτιον, Δέσποινα, * τόν

άγριον κλύδωνα * των παθών μου, Παναγία, ήμέρωσον.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστὴ, λέγε τὸ Μαρτυρικον τοῦ τυχόντος ἡχου ὁμοίως δὲ ποίει καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν, οὕσης Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Συναξάριον.

Μήν Μάρτιος, έχων ήμέρας λα'.

Ή ἡμέρα ἔχει ώρας ιβ΄. καὶ ἡ νὺξ ώρας ιβ΄.

Τῆ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Αγίας Όσιομάρτυρος Εὐδοχίας, τῆς ἀπό Σαμαρειτών.

Στίχοι.

Ή Σαμαρείτις ούχ ύδωρ Εύδοκία, 'Αλλ' αίμα, Σώτερ, έκ τραχήλου σοι φέρει. Μαρτίου άμφι πρώτη ή Εύδοκία ξίφος έτλη.

Ταϊς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

• Ο ί ἐχ τῆς Ἰουδαίας * χαταντήσαντες Παΐδες * ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, * τῆ πίστει τῆς Τριάδος * τὴν φλόγα τῆς χαμίνου *
• χατεπάτησαν ψάλλοντες * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐ• λογητὸς εἶ.

'Ως ζωής κληρονόμος, * και θανάτου ρυσθεϊσα * τοῦ ψυχοφθόρου σαρῶς, * εὐχή τοὺς τεθνεῶτας * ζωοῦσα, Εὐδοκία, * τῷ Χριστῷ ἀνεκραύγαζες * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ναός τῆς ἀμαρτίας * προϋπάρξασα, Μάρτυς, * σαυτήν καθῆρας Θεῷ, * ναόν ἡγιασμένον, * ἐνάρετον δεικνῦσα, * Καλλιμάρτυς, κραυγάζουσα· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

'Ασχητικοῖς ίδρῶσι * πιανθεῖσα έλαία ὥρθης * κατάκαρπος· * ἀθλήσεως δὲ ξίφει * καὶ λύθρω, Εὐδοκία, * τρυγωμένη, ἐκραύγα-ζες· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Συντριβέντα χαχία * χαὶ δειναζς ἀμαρτίαις * χαταβριθόμενον, * 'Αμνόν τὴν ἀμαρτίαν * τὸν αἴροντα τοῦ χόσμου * ἡ χυήσασα, Δέσποινα, * ἐπιχρατίας αὐτῶν, * Παρθένε, τήρησόν με. 'Ὠδὴ η΄. 'Ο Εἰρμός.

» Τόν Βασιλέα των οὐρανων, * δν ὑμνοῦσι * στρατιαὶ των 'Αγ» Τέλων, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

"Αύλον πύρ σοι ένδομυχούν, * καὶ έν κόλποις * θεΐος ἄνθραξ, Πάνσεμνε, ὑπάρχων, * ἔφλεξε Τυράννους * ἀλώβητον τηρῶν σε.

Ίδρωτων θείων τὰς ἀμοιβὰς, * Εὐδοκία, * ἰαμάτων είληφας πλημμύρας, * νόσους θανατοῦσα, * καὶ τοὺς νεκροὺς ζωοῦσα. Θεοτοκίον.

Νενεχρωμένην ταϊς ήδοναϊς * τὴν ψυχήν μου, * Θεοτόκε, ζώω-σον. ζωὴν γὰρ * μόνη ἀπειράνδρως * γεγέννηκας, Παρθένε.

'Ωδή θ'. 'Ο Ειρμός.

» Κυρίως Θεοτόχον * σὲ ὁμολογοῦμεν * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, » Κυρίως Θεοτόχον * σὲ ὁμολογοῦμεν * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, » Μαρθένε ἀγνὴ, * σὺν 'Ασωμάτων χορείαις * σὲ μεγαλύ- » νοντες.

Έλύθης των προσκαίρων, * Μάρτυς Εύδοκία, * καὶ ἐφετων τὸ ἀκρότατον είληφας, * πρὸς τὸν Θεὸν διὰ ξίφους * ἐπιδημήσασα.

Σὺν Μάρτυσιν ὡς Μάρτυς, * καὶ σὺν ταῖς 'Οσίαις * ὡς 'Ασκητῶν ἀκροθίνιον ἔλαμψας, * θαυματουργός, Εὐδοκία, * δειχθεῖσα, ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

 Ω ς θείαν προστασίαν * καὶ ὡς ἀσφαλῆ σε * ἐλπίδα μόνην κατέχω, Μητρόθεε, * τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων * καὶ παραπτώσεων.

Εί έστι Τεσσαρακοστή, το Φωταγωγικόν. Καὶ ή λοιπή 'Ακολουθία του 'Ορθρου, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι Β΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του 'Αγίου Ίερομάρτυρος Θεοδότου, Έπισκόπου Κυρηνίας τῆς Κύπρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Τερεύς ἱερώτατος, * ἀθλητής ἐννομώτατος, * Ἐχχλησίας ἔρεισμα ἀδιάσειστον, * θαυματουργός ἀληθέστατος, * Θεοῦ δόσις, Ενδοξε, * χαὶ φωστήρ όλολαμπής * ἀληθῶς ἐχρημάτισας * χαὶ παράδεισος * ζωῆς ξύλον ἐν μέσω * χεχτημένος, * Ἰησοῦν τὸν ζωοδότην, * Ἱερομάρτυς Θεόδοτε.

Καὶ βουνεύροις τυπτόμενος, * καὶ ἐν ξύλφ τεινόμενος, * καὶ κικρῶς ξεόμενος, ἀξιάγαστε, * καὶ ρυλακῆ συγκλειόμενος, * καὶ ἢλοις τούς πόδας σου * καθηλούμενος δεινῶς, * πυρωθέντι κραββάτφ τε * προσκλινόμενος, * ἀπερίτρεπτος ὥρθης, * τὸν ἐν πᾶσι * δυναμοῦντά σε δοξάζων, * ἰερομάρτυς Θεόδοτε.

Ταϊς νευραϊς των άγωνων σου * τον έχθρον άπηγχονησας, * καὶ τὴν τούτου δύναμιν κατεπάλαισας, * καὶ άριστεύσας λαμπρότατα, * τὰ ἄνω βασίλεια * στερηρόρος κατοικεῖς, * φωτισμοῦ άξιούμενος * καὶ τερπνότητος * τῆς των ἐορταζόντων * καὶ πρεσβεύεις * τοὺς τιμωντάς σε σωθῆναι, * κλέος μαρτύρων, Θεόδοτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, * Παναγία Θεόνυμφε, * καὶ δεινών πταισμάτων τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, * καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλο

λαξον * εύχαῖς σου, καὶ δώρησαι * δικαιώσεως τυχεῖν * έν ἡμέρα ἐτάσεως, * ής ἐπέτυχον * τῶν ᾿Αγίων οἱ δῆμοι, * μετανοία * καθαρθέντα με πρὸ τέλους * καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν. Ἦ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Εν Σταυρῷ ὡς κατείδε σε * καθηλούμενον, Κύριε, * ἡ 'Αμνὰς καὶ Μήτηρ σου εξεπλήττετο, * καί· Τί τὸ δραμα, ἔκραζεν, * Τὶὲ ποθεινότατε; * ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς * δῆμος ἀνταποδίδωσιν * ὁ παράνομος, * ὁ πολλῶν σου θαυμάτων * ἀπολαύσας; * 'Αλλὰ δόξα τῆ ἀβρήτω * συγκαταβάσει σου, Δέσποτα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς Κανόνας ὡς σύνηθες.

Ο Κανών τοῦ Αγίου, οὖ ἡ Ακροστιχίς.

Θεοῦ δόσις πέφυκας εἰκότως, Μάκαρ Ἰωσήφ. Ὁ δὸἡ α΄. Ἡχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος * ἀβρόχοις ἴχνεσιν * ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ * τοῦ ᾿Αμαλὴχ τὴν δύναμιν * ἐν τῆ ἐρήμφ ἐτροπώσατο.

Θεός σου τὰ πρός αὐτὸν χινήματα, * Μάχαρ, χατεύθυνεν, * οῦ τὰς σεπτὰς τηρήσας ἐντολὰς, * ἱεράρχης γεγένησαι, * χαὶ μαρτυρίου αἴματι * χατηγλαίσθης ἐμφανέστατα.

Ένθέως καὶ εὐσεβῶς ἐβίωσας, * σαρκός κινήματα * ἀσκητικαῖς νευρώσας ἀγωγαῖς, * καὶ ζωὴν κομισάμενος, * ἱεραρχῶν ἀγλάϊσμα * καὶ τῶν μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Οἰχῆσαν ἐν τῆ σορῆ χαρδία σου * Πνεῦμα τὸ "Αγιον * ἀπὸ σπαργάνων, "Οσιε, εὐθῆ, * συμπαθῆ τε χαὶ μέτριον * χαὶ ἱεράρχην ἔνθεον, * μάρτυς, ἀπέδειξε, Θεόδοτε. Θεοτοχίον.

Υπήρχε δεδουλωμένη πρότερον * τῆ πλάνη, "Αχραντε, * ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις δολερῶς, * τὸν Χριστὸν δὲ τεχούσης σου, * ἐλευθερίας ἔτυχε, * μεγαλορώνως σε γεραίρουσα.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

 $\mathbf{E}^{\dot{\iota}$ ρραίνεται έπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· * Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Δαχρύων σου σταλαγμοῖς * καὶ τῶν αἰμάτων ὀχετοῖς ἔσβεσας * πλάνης δεινοὺς ἄνθρακας, * μάρτυς ἰεράρχα Θεόδοτε.

Ο βίος σου καθαρός * ἀποδειχθείς, ἱερουργόν ἔνθεον * καὶ ἀληθῆ μάρτυρα * τῶν Χριστοῦ παθῶν ἀπειργάσατο.

Σταδίου μέσον έστως, * και αικιζόμενος δειναϊς μάστιξι, * τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, * Πάτερ, οὐκ ἡρνήσω, Θεόδοτε.

Θεοτοχίον.

'Ιάτρευσόν μου τὸν νοῦν * ἐξασθενοῦντα προσβολαῖς, ΙΙάναγνε,* τοῦ πονηροῦ δράχοντος, * χαὶ τῆ ἀμαρτία δουλεύοντα.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

σία * Θεῷ παριστάμενος.

Τεραρχίας τὴν στολὴν λαμπροτέραν * ταῖς τῶν αἰμάτων σου βλέπων δν ἐπόθησας * καθαρᾳ διανοία. * δθεν σου δοξάζομεν * τὴν πανίερον μνήμην, * καὶ ἐκβοῶμεν. Μνήσθητι ἡμῶν * ἐν παβρηΤεραρχίας τὴν στολὴν λαμπροτέραν * ταῖς τῶν αἰμάτων σου
Αποκίερον μνήμην, * καὶ ἐκβοῶμεν. Μνήσθητι ἡμῶν * ἐν παβρη-

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ο ὑ σιωπήσωμεν ποτὲ, Θεοτόχε, * τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· * εἰ μὴ γὰρ σὰ προίστασο πρεσβεύουσα, * τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο * ἐχ τοσούτων χινδύνων; * τίς δὲ διεφύλαξεν * ἔως νῦν ἐλευθέρους; * Οὐχ ἀποστωμεν, Δέσποινα, ἐχ σοῦ· * σοὺς γὰρ δούλους σώζεις * ἀεὶ ἐχ παντοίων δεινών.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τόν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός γεννηθέντα * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρχὶ τετοχυῖα * ἐπὶ Σταυροῦ χρεμάμενον ὁρῶσα, Χριστὲ, * Οἴμοι, ποθεινότατε * Ἰησοῦ! ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος * ὡς Θεὸς ὑπ' ᾿Αγγέλων, * ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν, Υἰἐ, * θέλων σταυροῦσαι; * Ὑμνῶ σε, μαχρόθυμε.

'Ωδη δ'. Ο Είρμός.

Έπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐχχλησία * ἐπὶ Σταυροῦ τὸν "Ηλιον * τῆς διχαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῆ τάξει αὐτῆς * εἰχότως χραυγάζουσα: * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Συντριβόμενον τὸ σῶμά σου ταῖς αἰχίαις, * τὸν λογισμὸν στερρότερον * καὶ ἐν ἀληθείᾳ, * Μάρτυς, βεβαιότερον * εἰργάζετο, ψάλλοντα: * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

ΙΙυρακτούμενος τῷ φίλτρῳ τῷ τοῦ Δεσπότου, * τοὺς τῶν μαστίγων ἔφερες * πόνους δριμυτάτους, * ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος * αὐτὸς διακείμενος, * μέγιστε Μαρτύρων Θεόδοτε.

Έκαρτέρεις ταϊς βασάνοις, Θεόφρον Πάτερ, * προσομιλών τοῦ σώματος· * τὰς γὰρ ἀντιδόσεις * τὰς μελλούσας ἔβλεπες * νοὸς καθαρότητι * ἐπικουριζούσας τοὺς πόνους σου. Θεοτοκίον.

Φαεινότατον παλάτιον τοῦ Δεσπότου, * ὑπεραγία Δέσποινα, * οἶχους ἡμᾶς δεῖξον * τοῦ 'Αγίου Πνεύματος, * ἐν οἴχφ ἀγίφ σου * αἴνεσιν Κυρίφ προσάγοντας.

'Ωδή ε΄. Ὁ Είρμός.

Σ ὑ Κύριέ μου φῶς * εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, * φῶς ἄγιον ἐπιστρέφον * ἐκ ζορώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Κρεμάμενος ξεσμούς * έχαρτέρεις τοῦ σώματος, * Θεόδοτε, τὸν Δεσπότην * ἐνισχύοντα ἔχων, * καὶ πίστει σε κρατύνοντα.

Αἰμάτων ταῖς βαφαῖς * ἐπιχρώσας, Θεόδοτε * μακάριε, τὴν στολήν σου * τὴν τῆς ἰερωσύνης * φωτεινοτέραν ἔδειξας. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Θεόν * χρηματίσαντα ἄνθρωπον, * ω Δέσποινα, διὰ τοῦτο * γενεαὶ γενεῶν σε * ἀπαύστως μαχαρίζουσιν. 'Ωδή $\boldsymbol{\varsigma}$ '. Ο Είρμός.

Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοặ σοι * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον * ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἴματι.

Έτεθης * εν φρουρά ως κακουργος, Θεόδοτε, * φύλαξ ὑπάρχων των θείων * τοῦ Δεσπότου, ἔνδοξε, προσταγμάτων, * τοῦ τὴν θείαν * ἐορτήν σου μεγάλως δοξάσαντος.

"Ιστασο * πρό βημάτων ἀδίχως χρινόμενος * καὶ καταχρίνων ἀνθρώπους * ἀνομοῦντας, Μάρτυς, καὶ προτιμῶντας * τοῦ δικαίου,* ἰεράρχα θεόφρον, τὸ ἄδιχον.

Κύματα * τῶν ἀγρίων βασάνων διέλυσας * οἶά τις πέτρα, Παμμάχαρ, * ἀπερείσας βάσεις τῆς σῆς χαρδίας * πρός τὸν λίθον * τὸν ἀχρογωνιαῖον, Χριστὸν τὸν Θεόν. Θεοτοχίον.

Οἰχήσας * ἐν γαστρί σου Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τὴν ἐν ἀνθρώποις οἰχοῦσαν * ἀμαρτίαν, "Αχραντε, ἐξορίζει, * καὶ οἰχείους * ἑαυτοῦ φιλανθρώπως ἐργάζεται.

Τό Μαρτυρικόν τοῦ Ήχου.

Συναξάριον.

Τῆ Β΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου, Ἐπισκόπου Κυρηνίας τῆς Κύπρου.

Στίχοι.

'Αθλών, πέπλησαι, Θεόδοτε, στιγμάτων, Εί και μετ' εἰρήνης σε Χριστός λαμβάνει. Δευτερίη ἔβη οὐρανίους Θεόδοτος ἐς ὅρμους.

Ταϊς αύτου άγιαις πρεσβείαις, ό Θεός, έλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

Έν τη καμίνω * άβραμιαΐοι Παΐδες τη Περσική * πόθω * εὐσεβείας μᾶλλον η τη φλογί * πυρπολούμενοι, ἐκραύγαζον· * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Τή θεία, Πάτερ, * πυρακτωθείς άγάπη του παντουργού, * κλίνη * πυρωθείση δλος άνακλιθείς, * άκατάφλεκτος διέμεινας· * Εύλογημένος εί, * ὁ Θεός μου, χραυγάζων, καὶ Κύριος.

"Ωσπερ έτέρου, * αὐτὸς διέχεισο, πάσχοντος· * δλ ϕ * τ $\tilde{\phi}$ νοί γάρ, Μάχαρ, πρός του Χριστου * έχδημών, τομής και καύσεως *

σὺ οὐχ ἐφρόντισας, * ἀναισθητῶν Χριστοῦ ἐπινεύσεσιν.

Σορία λόγων * τους άλογίας δυτας, Μάχαρ, μεστούς * μέσον * του σταδίου ήλεγξας προρανώς * την δυσσέβειαν νοσήσαντας, * καί του ποιήσαντος * δαιμονικά προκρίναντας ξόανα.

Μετὰ τῆς ἄνω * χοροστασίας πάντες, Μήτηρ Θεοϋ, * Χαῖρε, * σοι βοώμεν, εμψυχε οὐρανε, * και περιδοξόν παλάτιον, * και Θρόνε πύρινε, * έν ῷ Χριστός σαρχὶ ἀνεπαύσατο.

'Ωδή η'. 'Ο Ειρμός.

» **V** εϊρας έχπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * έν λάχχφ » 🕰 έφραξε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * άρετὴν περιζωσάμε-» νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παῖδες, κραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε, * » πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Αγώνας ὑπέστης τῷ ἐχθρῷ * ἀντιτασσόμενος, * Μάρτυς Θεόδοτε, * ήλοις τους πόδας γάρ, ενδοξε, * πεπαρμένος, την ἀπάγουσαν * πρός Βασιλείαν οὐρανῶν * τρίβον διώδευσας * Εὐλογεῖτε,*

πάντα τὰ ἔργα, κραυγάζων, τὸν Κύριον.

Κηρύττων Θεόν ἐπὶ τῆς γῆς * ἐπιδημήσαντα, * καὶ θείοις πάθεσι * πάθη δλέθρια λύσαντα, * πάθος θεΐον και μακάριον * προσανεδέξω τῆ σαρχὶ, * βοῶν, Θεόδοτε· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ έργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Αίμάτων χρουνοῖς χαὶ ἱερῶν * δογμάτων ῥεύμασι * πιστῶν κατήρδευσας * καρδίας χάριτι, Πάνσορε· * και βλαστάνειν παρεσχεύασας * τῷ γεωργῷ τῶν ἀγαθῶν * θεῖα νοήματα, * ἀναμέλπων * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

'Ρύπου ἀπεκάθηρας παντός * την φύσιν, "Αχραντε, * της άνθρωπότητος, * τον ἐπουράνιον τέξασα * ὑετον, βροτον γενόμενον, * και ἐκαινούργησας ἡμᾶς * παλαιωθέντας, 'Αγνη, * τοὺς βοῶντας. * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

Λ (θος άχειρότμητος όρους * ἐξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, * ἀκρο-» 11 γωνιαΐος έτμήθη * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας φύ-» σεις· * διό ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Ίάσεις ἐκβλύζει παντοίας * τοῖς προσπελάζουσιν ἡ θήκη * τοῦ ίερωτάτου Ποιμένος, * καὶ πάθη παύει * καὶ λύει χρόνια * ὡς

άληθώς νοσήματα * τῆ, του Σωτῆρος θεία χάριτι.

'Ως 'Ιερομάρτυς δεσμεϊν τε * και λύειν έχων έξουσίαν, * λύσον των κακών μου την δέσιν, * και την ψυχήν μου * καύσει πυρέττουσαν * τῆς ἀμαρτίας δρόσισον, * ἐκδυσωπών τὸν Πανοιχτίρμονα.

Σήμερον πιστώς ἐορτάζει * ἡ Ἐκκλησία, Θεοφάντορ, * ἐν τῆ πανιέρφ σου μνήμη * καὶ ἐκδημία * πρός τὸν Φιλάνθρωπον, * .

μετ' εύφροσύνης πλέχουσα * ἀσμάτων θεῖα διαδήματα.

Ήμεροφαή ώς άστέρα * σὲ κεκτημένοι, Θεορρήμον, * σοῦ τακ σελασφόροις άχτισι * των θείων πόνων * χαὶ των θαυμάτων σου * ταϊς χαθαραϊς λαμπρότησι * χαταυγαζόμεθα, Θεόδοτε.

Θεοτοχίον.

Φως ήμεν τεχούσα, Παρθένε, * τό έχ Πατρός πρό έωσφόρου * άνατεταλχός ἀπορρήτως, * τῆς ἀγνωσίας * τὸ σχότος ἔλυσας, * καὶ τοὺς σκιᾳ καθεύδοντας * τῆς άμαρτίας κατελάμπρυνας.

> Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία ὡς σύνηθες, και 'Απόλυσις.

THE Γ' . TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Εύτροπίου, Κλεονίχου, καὶ Βασιλίσχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

Τρισάριθμοι Μάρτυρες, * στερρώς * ἀνταγωνισάμενοι * τοῖς ὡμοτάτως δικάζουσι, * καὶ πεῖραν ἄπασαν * δριμυτάτων πόνων * πίστει ὑπομείναντες, * τῆς ἄνω βασιλείας ἐτύχετε. * Διὸ πρεσβεύσατε * δωρηθήναι ταϊς ψυχαϊς ήμων * την είρηνην * και τό μέγα έλεος.

 ${f F}$ ὕτροποῦ, Κλεόνιχον * στερρόν, * Βασιλίσχον ἔσμασι * πνευματιχοῖς εὐρημήσωμεν· * πυρὶ γὰρ ἔφλεξαν * ἀθείας ὕλην * εὐσεβείας χάριτι. * καὶ νῦν φωταγωγοῦσι τὰ πέρατα * θείοις πυρσεύμασιν * ώς φωστήρες διαυγέστατοι, * ώς την πλάνην * πασαν άμαυρώσαντες.

Τγάρας έχτεμνόμενοι, * έχθροῦ * χάραν συνετρίψατε * ώραιοτάh τοις ποσὶν ὑμῶν, * γεννατοι Μάρτυρες, * ἀπλανετς ἀστέρες, * ίερεῖα ἔμψυχα, * ναοῦ ἐπουρανίου κειμήλια, * Εὐτροπε ἔνδοξε, * Βασιλίσκε καὶ Κλεόνικε, * τὴν εἰρήνην * πᾶσιν ἐξαιτούμενοι.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, διμοιον.

Ποσούσαν, Πανύμνητε, * δεινώς * τὴν ψυχήν μου πάθεσι * πονηροτάτοις θεράπευσον, * ἡ τὸν ἀκέστορα * καὶ Σωτῆρα πάντων * τὸν Χριστὸν κυήσασα, * τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, * τὸν τραυματίσαντα * διαβόλου τὴν κακόνοιαν, * καὶ θανάτου * ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Σραγήν σου την άδιχον, * Χριστέ, * η Παρθένος βλέπουσα, * όδυρομένη έβόα σοι * Τέχνον γλυχύτατον, * πῶς ἀδίχως θνήσχεις; * πῶς τῷ ξύλφ χρέμασαι * ὁ πᾶσαν γῆν χρεμάσας τοῖς ὕδασι; * Μὴ λίπης μόνην με, * Εὐεργέτα πολυέλεε, * τὴν Μητέρα * χαὶ δούλην σου, δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν λέγονται οἱ Κανόνες τοῦ Τριφδίου εἰ ἔστι Τεσσαρακοστὴ· εἰ δ' οὖν, τῆς 'Οκτωήχου εἰς ι΄, καὶ τῶν 'Αγίων, εἰς δ΄. 'Ο Κανών τῶν 'Αγίων ὁ παρών, οῦ ἡ 'Ακροστιχίς'.

Τριών 'Αθλητών συμφρόνων μέλπω πόνους.

Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. Ο Είρμός.

» Θαλάσσης το έρυθρατον πέλαγος * άβροχοις τχνεσιν * ο πα-» Ο λαιός πεζεύσας Ίσραὴλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσί *
» τοῦ ᾿Αμαλὴχ τὴν δύναμιν * ἐν τῆ ἐρἡμφ ἐτροπώσατο.

Τῆς θείας φωτοχυσίας λάμψεσι * καταστραπτόμενοι, * καὶ Αθλητῶν στεφάνοις ἀληθῶς * λαμπρυνόμενοι, "Αγιοι, * Τριάδος οἱ ἰσάριθμοι, * ταύτην ἡμῖν ἐξευμενίσασθε.

'Ρημάτων ἐνηχηθέντες, Μάρτυρες, * πνευματικώς θεϊκών, * καὶ συνημμένοι ἐπὶ τὸ αὐτὸ, * τῆς εἰρήνης τὸν σύνδεσμον * ἐν ἐαυτοῖς κατέχοντες, * ἐχθροῦ τὴν πλάνην ἐτροπώσασθε.

Ἰσάριθμοι τῆς Τριάδος Μάρτυρες * ἀναδειχθέντες τρανῶς, * ἶσα φρονοῦντες πίστει εἰς αὐτὴν, * ἶσον εὕρατε στέφανον, * Εὐτρόπιε, Κλεόνικε * σὺν Βασιλίσκφ, οἱ καλλίνικοι.

Θεοτοχίον.

΄ Ω ραΐος ὁ ἐχ γαστρός σου, Δέσποινα, * ὑπὲρ υἰοὺς τῶν βροτῶν * ὁ πρὸ αἰώνων Λόγος προελθών, * σχυθρωπὸν ἐξηφάνισε * τὸ τοῦ θανάτου, ἄχραντε, * ζωὴν αἰώνιον ἡμῖν δεδωχώς.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

* $\mathbf{E}^{\mathring{\mathbf{u}}}$ ρραίνεται έπὶ σοὶ * ή \mathbf{E} κκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα * \mathbf{E} Σύ μου \mathbf{u} ους, Κύριε, * καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Νευρούμενος ἐν Χριστῷ, * φερωνυμῶν τε ἀψευδῶς, Εὐτροπε, * τροπαιοφόρος γέγονας * κατὰ δυσμενῶν, Μάρτυς ἔνδοξε.

'Αθάνατον έναθλων * κλέος της νίκης έμφανως είληφας, * Μάρ-

τυς σορέ Κλεόνικε, * τῷ σταυρῷ γενναίως ἡλούμενος.

Θωρακισθείς τῷ Σταυρῷ, * βασιλικῶς Ἑλληνικὴν ἔτρεψας * πολυθείαν, ἔνδοξε * Μάρτυς Βασιλίσκε ἀοίδιμε.

Θεοτοχίον.

Λιμένα σε γαληνόν * και άδιάσπαστον Πιστοι ἄγκυραν, * Θεογεννήτορ, ἔχοντες, * πλάνης των δεινών λυτρωθείημεν.

Κάθισμα, Ήχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *

Τριάδα τὴν σεπτὴν * ἡ τριὰς τῶν Μαρτύρων * ἐνώπιον πολλοῦ * ὑμολόγησε δήμου, * καὶ δήμοις συνηρίθμηται * ᾿Ασωμάτων ἀθλήσασα. * Τούτους σήμερον * ἀνευφημήσωμεν πίστει, * ἐορτά-ζοντες * τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην * καὶ κοσμοχαρμόσυνον.

Θεοτοχίον, δμοιον.

 \mathbf{E}^{λ} πὶς Χριστιανών, * Παναγία Παρθένε, * δν ἔτεχες Θεόν * ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον * ἀπαύστως ἰχέτευε * σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι * δοῦναι ἄφεσιν * ἀμαρτιών ἡμῖν πᾶσι, * καὶ διόρθωσιν * βίου τοῖς πίστει καὶ πόθφ * ἀεί σε δοξάζουσιν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

" Θαύματος χαινοῦ! * ὁ φριχτοῦ μυστηρίου! * ἐβόα ἡ ἀγνὴ * Ελχαὶ πανάμωμος Μήτηρ * ἐν ξύλφ ὡς ἔβλεψεν * ἀπλωθέντα τὸν Κύριον * ὁ τὰ σύμπαντα * ἐν τῆ δραχὶ περιέχων, * ὡς χατάχριτος * ὑπὸ χριτῶν παρανόμων * σταυρῷ χαταχρίνεται.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

* $\mathbf{E}^{\pi\alpha\rho\theta\acute{\epsilon}\nu\tau\alpha}$ σε ίδουσα ή \mathbf{E} χχλησία * έπὶ σταυρού τὸν * Ηλιον * * τῆς διχαιοσύνης, * έστη $\dot{\epsilon}$ ν τῆ τάξει αὐτῆς * εἰχότως χραυ-

» γάζουσα * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Ήδρασμένοι ἐν τῆ πέτρα τῆς ἀληθείας, * ταῖς προσβολαῖς ἀκλόνητοι * ὤρθητε βασάνων, * Μάρτυρες πολύαθλοι, * τῆς πλά-νης ὁχύρωμα * ἀπαν ἐμφανῶς ἐκμοχλεύσαντες.

Τετακότες δλην έφεσιν πρός τον Κτίστην, * δεσμοῖς περιτεινόμενοι * καὶ ξεσμοῖς άλγοῦντες, * ὤρθητε ἀνάλωτοι, * Κλεόνικε,

Εύτροπε * σύν τῷ Βασιλίσαφ ἐν σκάμματι.

'Ωραιοτάταις άχτισι διηυγασμένοι * ώς τον Χριστόν προσβλέποντες, * ένθεν, 'Αθλορόροι, * θάττον ὑπεμείνατε * πυρός τὴν ἐπίχυσιν, * τοὺς ὑπεναντίους συμφλέξαντες.

Θεοτοχίον.

Νεμομένην ρύμην έστησας τοῦ θανάτου * ρεῖθρον ζωῆς χυήσασα * Χριστόν, δι δυσώπει * άμαρτίας χάμινον * ψυχῆς χατασβέσαι μου, * Μῆτερ τοῦ ἐλέους πανάχραντε.

'Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

» Σὰ Κύριέ μου φῶς * εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας· * φῶς ᾶγιον » Σἱ ἐπιστρέφον * ἐχ ζορώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦν-» τάς σε.

Στερρότητι νοὸς * φληναφίαν έθραύσατε, * ώμότητος αἰχιζόντων * καταπτύσαντες θράσους, * Μάρτυρες καρτερώτατοι.

Υπέρ τὰ γεηρὰ * οὐρανίων φροντίσαντες, * εὐγένειαν ἐπανθοῦσαν * καὶ στρατείαν καὶ πλοῦτον * καὶ δόξαν κατελείψατε.

Μανίαν ἀπηνή * τυραννούντων οὐ πτήξαντες, * πυρός τε καὶ τῶν μαστίγων * καὶ ξεσμῶν καὶ βασάνων * ἀνδρείως κατεπτύσατε.

· Θεοτοχίον.

Φορέσας με έχ σοῦ, * Θεοτόχε, ὁ πλάσας με, * προῆλθε διπλοῦς τῆ φύσει, * ἐν μιᾳ ὑποστάσει * ἀφύρτως γνωριζόμενος.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» σοι, * ἐχ Δαιμόνων λύθρου χεχαθαρμένη * τῷ δι' οἶχτον *
» ἐχ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αϊματι.

'Ρωσθεΐσα * ξυνωρίς τῶν Μαρτύρων αὐτάδελφος, * μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους * τῷ Σταυρῷ παγεῖσα, ἐστέφθη στέφει * ἀχηράτφ * σὺν Εὐτροπίφ ὁ θεῖος Κλεόνιχος.

'Οδεύσας * Μαρτυρίου πορείαν ἀκλόνητον, * ήλοις πειρόμενος άμα * Βασιλίσκος πόδας, συνέθλασε * των δαιμόνων * τὰς κεφαλὰς πατήσας ὁ ἔνδοξος.

Ναόν σου * τὴν χαρδίαν λαξεύσας, ἀνέτρεψας * ἄγαλμα πλάνης συμφλέξας, * χαὶ τὸ στέφος ξίφει, Μάρτυς, ἐδέξω, * ἐχτμηθείς σου * χεφαλὴν, Βασιλίσχε ἀοίδιμε.

Θεοτοχίον.

΄ Ω ς ρόδον * τῶν ἀχανθῶν ἐν μέσφ εὑράμενος, * χαὶ χαθαρώτατον χρίνον, * χαὶ χοιλάδων ἄνθος, ὧ Θεομῆτορ, * ὁ Νυμφίος * ἐν τῆ γαστρί σου Λόγος ἐσχήνωσεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆ Γ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων, Εὐτροπίου, Κλεονίχου, καὶ Βασιλίσκου.

Στίγοι.

Ο χρηστός ήμεν Εὐτρόπιος τοὺς τρόπους Έρευρε Χριστόν καὶ τέλος διὰ ξέρους. Καὶ Κλεόνικος εὐκλεὰ νέκην έχει, Σταυρῷ κρεμασθεὶς ὡς ὁ Χριστός μου πάλαι. Εἰρκτὴν τὸ σῶμα καὶ πρὸ τῆς εἰρκτῆς έχων, Εἰρκτῶν λυτροῦται Βασιλίσκος ἐκ δύο. Έν ξύλῳ Εὐτρόπιος σταυροῖο τρίτη προσεπήχθη.

Τατς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

• Τη καμίνω * 'Αβραμιατοι Πατόες τη Περσική * πόθω * εὐ-• σεβείας μαλλον η τη φλογί * πυρπολούμενοι, ἐκραύγαζον· *

» Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Νῦν ἐπαξίως * τῆς αἰωνίου ζωῆς λαβόμενοι * ώσπερ * ἐναθλοῦσιν ἔρη ὁ Ποιητὴς, * ᾿Αθλορόροι, ἀναμέλπετε· * Εὐλογήμενος εἶ *
ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Μυσταγωγίαν * τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ κλέος καὶ στέρανον, * κάλλος * διαμένον, ἄλυπον χαρμονὴν * κληρωσάμενοι, κραυγάζετε· * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Έν τῆ καμίνω * τῆ τῶν βασάνων καρτερήσαντες, * πλάνης * ὑπηρέτας, Μάρτυρες ἀκλινεῖς, * κατερλέξατε, κραυγάζοντες· * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Λύσον, Παρθένε, * άμαρτιών μου το χειρόγραφον· * σώσον * έχ παντοίας βλάβης χαὶ προσβολής * τοῦ δολίου ίνα χράζω σοι· * Εὐλογημένη σὸ * ἐν γυναιξὶ, πανάμωμε Δέσποινα.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

» Σεϊρας ἐχπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * ἐν λάχχω » Σέρραξε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, * ἀρετήν περιζωσάμε-» νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παΐδες, χραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Πλήρης εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς * φαιδρᾶς ἐφέστηκε * νῦν ἡ ἐτήσιος * ὑμῶν πανήγυρις, "Αγιοι: * ἐν ἡ πόθφ εὐφημοῦντες ὑμᾶς, * τῷ στεφοδότη καὶ Θεῷ * ὑμνοις κραυγάζομεν: * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ωραΐοι οἱ μώλωπες ὑμῶν· * ώσπερ χρυσίον γὰρ * καὶ λίθος τίμιος * Θεῷ ἐδείχθητε, Μάρτυρες· * οῦς ἐν πίστει προσκυνοῦμεν ἡμεῖς, * τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς * Θεῷ κραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Men. Tom. IV.

Πηγή χαρισμάτων ἀψευδής * Χριστῷ ἐνδέδοται * σαρῶς τοῖς Μάρτυσι· * καρπογονεῖ γὰρ ἡ ἄνικμος, * καὶ ἡ ἄνυδρος ἐκβλύζει κρουνοὺς, * καὶ ἡ ἀλόγων λογικῶς * φύσις ἐφέστηκεν, * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, βοῶσα, τὸν Κύριον.

. ...

77

1

Θεοτοχίον.

Ο Λόγος οἰχήσας ἐν τῆ σῆ * χοιλία, "Αχραντε, * σὰρξ ἐχρημάτισε, * φύσιν θεώσας μου, Δέσποινα, * ὁ ὑπέρθεος τῆ ἄχρα αὐτοῦ * φιλανθρωπία. δν πιστῶς * ὑμνοῦντες ψάλλομεν. * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

» Λ ίθος ἀχειρότμητος όρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * ἀχρο» Λ γωνιαΐος ἐτμήθη * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας φύ» σεις * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Νύν τρανώς την δόξαν Κυριού, * στερανηρόροι, καθορώντες, * σύν ταϊς Ασωμάτοις χορείαις * και των Μαρτύρων * και των δικαίων αύτοϋ, * Μάρτυρες οι τρισάριθμοι, * ύπερ ήμων θερμώς πρεσβεύσατε.

"Ολον έαυτοϊς τον Σωτήρα * είσοικισάμενοι άξίως, * πόλις έγνωρίσθητε Θεοῦ * ἐδραιουμένη * θείαις ἐπάλξεσιν, * Εὐτρόπιος καὶ Κλεόνικος * σύν Βασιλίσκω οἱ θεόρρονες.

Υπέρ τῶν πιστῶς ἐχτελούντων * τὴν παναγίαν ὑμῶν μνήμην, * καὶ τοὺς ἱεροὺς εὐρημούντων * ἀγῶνας θείους, * Μάρτυρες ἔνδοξοι, * τὸν Κτίστην ἰχετεύσατε * ἀμαρτιῶν εὐρεῖν συγχώρησιν. Θεοτοχίον.

Σύ μόνη ἀντίληψις ὥφθης * καὶ ἡ ἐλπὶς καὶ σωτηρία· * σὺ καταφυγή μου καὶ τεῖχος * καὶ τῆς ψυχῆς μου * θεία παράκλησις· * διό με, 'Αειπάρθενε, * ἐκ πάσης λύτρωσαι κολάσεως.

Τό Φωταγωγικόν τοῦ ήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, ἡ α'. "Ώρα ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι Δ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Γερασίμου, του έν τῷ Ἰορδάνη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, τηχος πλ. δ΄. "Ο τοῦ παραδόξου θαύματος. *

Πάτερ θεόρρον Γεράσιμε, * άναπτερώσας τὸν νοῦν * πρὸς Θεόν διὰ πίστεως, * κοσμικῆς συγχύσεως * ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, *

καὶ τὸν σταυρόν σου ἀναλαβόμενος, * τῷ παντεπόπτη κατηκολούθησας, * σῶμα δυσήνιον * ἀγωγαῖς ἀσκήσεως * τῷ λογισμῷ * σθένει δουλωσάμενος * τοῦ θείου ΙΙνεύματος.

Οσιε Πάτερ Γεράσιμε, * ἐν ἐρημίαις ἀεὶ * καὶ σπηλαίοις καὶ όρεσι * πίστει διαιτώμενος, * τὸν Θεὸν ἐξεζήτησας, * καὶ τοῦτον εὕρες ὢσπερ ἐπόθησας * ἀνεπιστρόρφ ψυχῆ, νευρούμενος * ταῖς ἀναβάσεσι * ταῖς καλαῖς ἐκάστοτε, * καὶ Μοναστῶν * στίφη προσενήνοχας * Χριστῷ σωζόμενα.

Πάντα τὸν βίον διήνυσας * ἐν ἡσυχία πολλῆ * καὶ ἐν πένθει καὶ οἀκρυσι, * Μοναστῶν γενόμενος * ἀλείπτης διὰ πίστεως, * ἀκτημοσύνη κατακοσμούμενος * καὶ ἐγκρατεία ὡραϊζόμενος, * ξένος καὶ πάροκος * ἐπὶ γῆς δεικνύμενος * ὅθεν καλῶν * εὕρες τὴν ἀπόλαυσιν, * Θεομακάριστε.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Σέ δυσωπούμεν, πανάχραντε, * την προστασίαν ημών· * Συσχεθέντας εν θλίψεσι * μη παρίδης τέλεον * ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου, * ἀλλά γε σπεῦσον τοῦ ἐξελέσθαι ήμᾶς * τῆς ἐνεστώσης ὁργῆς καὶ θλίψεως, * ὡ θεοδόξαστε * Θεοτόκε ἄχραντε· * σὺ γὰρ ἡμῶν * τεῖχος καὶ βοήθεια * ἀκαταμάχητος.

"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Η λιος σέλας ἡμαύρωσε, * καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς * εἰς ζορῶδες ἰμάτιον * ζορερῶς μετέβαλε· * γἢ κλονεῖται, καὶ ῥήγνυται * ρρικτῶς ναοῦ σου τὸ καταπέτασμα· * κάγὼ πῶς, Τέκνον, μἡ διαῥρήξομαι * σπλάγχνα καὶ ὅμματα, * πῶς δὲ μἡ τὸ πρόσωπον * καταξανῶ * ἀδίκως σε θνήσκοντα * βλέπουσα, Σῶτέρ μου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς Κανόνας ὡς τύνηθες.

Ο Κανών τοῦ Αγίου, οὖ ἡ Ακροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου. 'ஹρ α'. Ἡχος δ'. Ο Είρμός.

· Ασομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου· * ὅτι ἐξήγαγες λαὸν * δοὺλείας Αἰγυπτίων, * ἐχάλυψας δὲ ἄρματα * Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν.

 * Οπλον κατά πάσης της μεθοδείας * τοῦ άλλοτρίου κραταιόν * την νηστείαν έχοντες, * γενναίως πατήσωμεν * τὰ τούτου μη-χανήματα.

Έλλάμψει τοῦ Πνεύματος, Θεορόρε, * καταυγασθείς, τὰ νοητὰ * τῆς ψυχῆς σου ὅμματα * πρός φῶς ἐνητένισας * δι' ἀρετῆς τὸ ἄδυτον. Τῶν παρόντων, ΙΙάτερ, δι' ἀχτησίας * το γεηρον ἀποβαλών * ἄχθος, ὡς ἀσώματος, * Γεράσιμε, ἤνυσας * τον δρόμον τῆς ἀσχήσεως.

Θεοτοχίον.

Γήθεν πρός οὐράνιον πολιτείαν * ἡμᾶς ἀνείλχυσεν, 'Αγνὴ, * ὁ ἄχραντος τόχος σου, * νηστείας ταῖς πτέρυξιν * εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν ἡμᾶς.

'Ωδή γ΄. Ο Είρμός.

* E^{ν} Κυρίφ Θεφ μου * έστερεώθη ή χαρδία μου· * διό οι άσθενούντες * περιεζώσαντο δύναμιν.

Των παθών τὰ θηρία * διὰ νηστείας ἀποχτείναντες, * Χριστῷ δι' ἀπαθείας * καὶ καθαρότητος ἐγγίσωμεν.

Πρός τὸν ἄϋλον πόθον * τὸν τοῦ Κυρίου, Πάτερ "Όσιε, * ἀεὶ ἐνατενίζων, * ὑλης προσχαίρου χατερρόνησας.

Τον Χριστον εν τη γλώσση * έχων άει, Πάτερ Γεράσιμε, * το άληθες των λόγων * διεβεβαίου εν τοις θαύμασιν.

Θεοτοχίον.

Έν νηστείαις καὶ πόνοις * τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν τῆς φύσεως * ῥωννύουσα, Παρθένε, * κατὰ παθῶν τοῦτο ἐνίσχυσον.

Κάθισμα, Ήχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. *

Τὴν κλίμακα τῶν θείων * ἀρετῶν διανύσας, * πρός νοητῆς θεωστοῦ * ἐμράσεις ὑπεδέξω καθαράς· * διὰ τοῦτο, Θεοφόρε, * σὲ εὐσεβῶς τιμῶμεν, καὶ βοῶμεν· * Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι Χριστῷ· * δόξα τῷ ἀνεκτι Χριστῷ· * δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τὰς χεϊράς σου τὰς θείας, * αῖς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, * Παρθένε Θεοτόχε, * σαρχωθέντα χρηστότητι, * προτείνασα, δυσώπησον αὐτὸν * λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἀπὸ παθῶν * πειρασμῶν τε τῷ ἐνοιχήσαντι ἐν σοί· * δόξα τῷ προελθέντι ἐχ σοῦ· δόξα * τῷ ἐνοιχήσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόχου σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, διμοιον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος * ὑπὸ τῶν παρανόμων, * καὶ στρατιωτῶν, Σῶτερ, * λόγχη τὴν πλευρὰν ὁρυγέντος, * ἡ Πάναγνος ὡδύρετο πικρῶς * τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς. * καὶ τὸ πολύ σου καὶ φρικτὸν * τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα. * Δόξα τῆ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῆ. * δόξα τῆ σῆ χρηστότητι. δόξα * τῷ ἐν τῷ θανάτῳ σου βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

» Τής σής ἐπὶ τής γής παρουσίας, Χριστὶ ὁ Θεὸς, * προμη-» νύων ὁ Προφήτης τὴν ἔλευσιν, * μετὰ χαρᾶς ἐκραύγαζε· *

» Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Τής σής εν τοῖς βροτοῖς εὐσπλαγχνίας, Χριστε ὁ Θεὸς, * δεῖγμα παρέσχου τὸν καιρόν τῆς ἐγκρατείας, Σωτὴρ, * δι'οῦ ψυχὰς καὶ σώματα * καθαίρεις καὶ ἀγιάζεις τῶν δούλων σου.

Των άρετων την κλίμακα άνύσας, Σορέ, * μυστικωτέρας θεωρίας ήξίωσαι· * διό και χάριν είληρας * όρξιν και πρό καιρού τὰ ἐσόμενα.

Ίδρωσι των άγώνων σου των ένθέων * τὴν ἄγονον κατήρδευσας ξρημον, * καὶ καρπορόρον ξδειξας, * άνθρώπους τῷ Χριστῷ συγκομίζουσαν.

(JESTOXIOV.

'Ως στήριγμα Πιστών δεδομένη, Παρθένε άγνη, * παρά Χριστοῦ τοῦ σὲ δοξάσαντος, * δύναμιν ἐν τῷ καιρῷ περίζωσον * ἡμᾶς τῆς ἐγκρατείας ὑμνοῦντάς σε.

'Ωοή ε΄. Ο Ειρμός.

* Ο ἀνατείλας τὸ ρῶς, * καὶ ρωτίσας τὸν δρθρον, * καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, * δόξα σοι, δόξα σοι, * Ἰησοῦ Υἰὲ τοῦ Θεοῦ.

Της χαμαιζήλου ήμας * προσπαθείας, οἰχτίρμον, * νηστεία άφαρπάσας, * πρός τὸ ὑψος ἐλχυσον, * Ἰησοῦ, της σης ἀγαπήσεως.

Τῶν προσευχῶν ταῖς προσβολαῖς * παρατάξεις δαιμόνων * κατέτρωσας γενναίως, * καὶ Χριστόν, Γεράσιμε, * σὰ ἀνύμνεις Υίὸν τοῦ Θεοῦ.

Τὴν τῶν παθῶν διασχών, * Θεοφόρε, ὁμίχλην, * φωτὶ τῷ τῆς ἀγνείας * καὶ τῆς καθαρότητος * νοητῶς ἐπλησίασας.

Θεοτοχίον.

'Ρύπου ἡμᾶς νοητοῦ * διὰ τῆς ἐγκρατείας * ἐκπλύνασα, Παρθένε, * καθαροὺς παράστησον * δοξολογεῖν τὸν Υίὸν τοῦ Θεοῦ. 'Ωο ἡ $\boldsymbol{\varsigma}$ '. Ο Είρμός.

• Ος Ίωνᾶν τὸν Προρήτην * ἐλυτρώσω τοῦ χήτους, Χριστὲ ὁ
• Θεὸς, * χάμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων * ἀνάγαγε, χαὶ
• σῶσόν με, μόνε ριλάνθρωπε.

Τῆς ἐγκρατείας τῆ αίγλη * ἐλλαμρθέντας ἡμᾶς καταξίωσον * ἱδεῖν τῆς ἐγέρσεως, Σώτερ, * τῆς σῆς τὴν θείαν δόξαν καὶ τὴν λαμπρότητα.

'Ως έωσφόρος ἐκλάμψας * ἐν τῷ σκότει τοῦ βίου, Γεράσιμε, * ἀνθρώπους εἰς φῶς πολιτείας * 'Αγγέλων ἀσωμάτων ἐχειραγώ-γησας.

Τῆ εὐχῶν βακτηρία * κεραλὰς νοουμένων συνέθλασας * θηρῶν, παναοίδιμε Νάτερ, * καὶ θήρας τῆς ἐκείνων ἀνθρώπους διέσωσας. Θεοτοκίον.

Γνόντες τὸν πάντων Δεσπότην * διὰ σοῦ, Θεοτόχε, ἐρρύσθημεν * πλάνης τῶν Εἰδώλων, καὶ πόθω * χυρίως σε Μητέρα Θεοῦ δοξάζομεν.

Τό Μαρτυρικόν του ένδιατάκτου ήχου.

Συναξάριον.

Tη Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου, τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνη.

Στίχοι

Υπηρέτης θήρ τῷ Γερασίμω γέρας, Θῆρας παθών κτείναντι πρὶν λῆξαι βίου. Τῆ δὲ τετάρτη Γεράσιμος βιότοιο ἀπέπτη.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Ο έν τῷ ὅρει τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, * καὶ τύπον τῆς Παρ-» Θένου τὴν βάτον δείξας, * εὐλογητός, Κύριε * ὁ Θεός τῶν » Πατέρων ἡμῶν.

Δι' έγκρατείας άναβάντες πρός όρος * ένθέου πολιτείας καὶ σωφροσύνης, * τον φωτοδότην Κύριον * νοητῶς ἐνοπτρισώμεθα.

Έν ἀκηράτοις ἀρετών παραδείσοις * χορεύσας, Θεορόρε, ἄνθη θαυμάτων * ἐδρέψω, πᾶσιν ἄρθονον * τούτων χάριν δωρούμενος.

Την κατ' είκονα, Θεοφόρε, άξιαν * φυλάττων, φοβερός άνημέροις θηρσίν * έδειχθης, εδων άπαυστως * τῷ Θεῷ εὐχαριστήρια.

Θεοτοχιον.

Ίσχὺν καὶ κράτος κατ' ἐχθρῶν νοουμένων * νηστεία καὶ ἀγῶσι, Θεοκυἦτορ, * ἡμᾶς αἰνοῦντας, ἀγνὴ, * καὶ ὑμνοῦντάς σε περίζωσον.

' Ωδή η΄. Ὁ Εἰρμός.
» Τον Βασιλέα Χριστόν, * δν ώμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖ» Το δες * ἐν τῆ καμίνω λέγοντες μεγάλη τῆ ρωνῆ· * Ηάντα
» τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Βασιλεύς τοῦ παντός, * Δέσποτα Κύριε, καὶ ἡμᾶς βασιλεῦσαι * παθῶν καὶ ἡδονῶν τῶν σαρκικῶν ὡς ἀγαθός * διὰ νηστείας καὶ πόνων * ἀξίωσον, ἵνα σε εὐλογῶμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τόν Βασιλέα Χριστόν * ἐν τῆ καρδία σου ἀπό βρέφους, Θεόφρον, * δεξάμενος, χαρίτων τῶν αὐτοῦ καὶ ἐπιλάμψεων * θείων ὤρθης καταγώγιον τερπνόν, * τοῦτον δοξάζων ἐκάστοτε. Έν τῆ ολογί τῶν παθῶν, * Πάτερ Γεράσιμε, μηδαμῶς σε φλεχθέντα * δρόσος ἡ τῶν χαρίτων τοῦ Χριστοῦ ἐξ οὐρανοῦ * δλον κατήρδευσε, πόθῳ * τοῦτον ἀνυμνοῦντα * ἐκτενῶς Θεόν τῶν ὅλων.

Ο σαρχωθείς έχ τῶν σῶν, * ἄχραντε Δέσποινα, παναγίων αἰμάτων, * αὐτός ἀποχαθαίρει μολυσμῶν σαρχιχῶν * διὰ νηστείας χαὶ πόνων ἡμᾶς, δυναμῶν * ταῖς σαῖς ἀπαύστοις ἰχεσίαις, * Θεοτόχε Παρθένε.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» Τόν ἄσπορον τόχον σου, * Θεοτόχε ἄχραντε, * Χριστόν τόν Θεόν

ἡμῶν * ἐν ὑμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

'Ο πλούτος της χάριτος * του 'Αγίου Πνεύματος * είς πάντας προστίθεται * τοὺς πόνοις ἐγκρατείας τοῦτον συλλέγοντας.

Τὴν ἄῦλον, "Όσιε, * ὑλιχῷ ἐν σώματι * ζωὴν καὶ πολιτείαν διήνυσας, * δοξάζων τὸν δυναμοῦντά σε Κύριον.

Όλην σου την έρεσιν * της ψυχης, Γεράσιμε, * πρός μόνα τὰ ἄφθαρτα έχων, * κατηξιώθης ὧν ἐπόθησας.

Σὺν 'Οσίοις, "Οσιε, * Χριστῷ παριστάμενος, * αὐτὸν καθικέτευε * ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν θείαν μνήμην σου.

GEOTOXIOV.

"Υπερθεν ἐχλάμπουσα * ἡ σὴ χάρις, Δέσποινα, * φωτίζει τοὺς σὲ ἀχαταπαύστως, Θεομήτορ, μεγαλύνοντας.

Τό Φωταγωγικόν τοῦ ἤχου, τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Καὶ ἡ λοιπὴ ἸΑκολουθία, ἡ α΄. "Ωρα ὡς σύνηθες, καὶ ἸΑπόλυσις.

ΤΗι Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του 'Αγίου 'Οσιομάρτυρος Κόνωνος του εν 'Ισαυρία.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ:

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, Ήχος α΄. Πανεύρημοι Μάρτυρες. *

Μάρτυς παναοίδιμε, * πολλαϊς * όμιλήσας θλίψεσι * καὶ ἀνυπίστοις κολάσεσι, * τὸν πολυμήχανον * ἐτροπώσω ὅριν, * καὶ τοῦτον ὑπέταξας * ποσὶν ὡραιοτάτοις σου, ἔνδοξε, * Χριστοῦ δεόμενος * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

 \mathbf{K} όνων παναοίδιμε, * φωτὶ * τοῦ 'Αγίου Πνεύματος * καταυγα- σθεὶς τὴν διάνοιαν, * σκότος ἐμείωσας * πονηρῶν δαιμόνων, *

και πρός φέγγος ἄδυτον * μετέβης έν Θεῷ εὐφραινόμενος. * δν νῦν iκέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ήμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ

μέγα έλεος.

Κόνων άξιάγαστε, * ναός * τῆς Τριάδος γέγονας, * καὶ τὸν ναόν τὸν πανάγιον, * ἐν ῷ τὸ σῶμά σου * εὐσεβῶς ἐτέθη, * ποταμόν ἀνέδειξας * ἀπείρων ἰαμάτων, πανόλβιε· * διὸ ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρἡνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

χαϊρε, ξένον ἄχουσμα,* 'Αγνή· * χαϊρε, ξύλον άγιον * τοῦ Παραδείσου θεόρυτον· * χαϊρε, ἐξάλειψις * πονηρῶν δαιμόνων· * χαῖρε, ξίρος δίστομον * ἐχθροῦ τὴν χεραλὴν ἀποτέμνουσα * τῷ ξένῳ τότὸ σου. * Παναγία ὑπεράμωμε, * ξενωθέντας * ἡμᾶς ἀναχάλεσαι.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τον ίδιον "Αρνα ή 'Αμνάς * καὶ ἄμωμος Δέσποινα * ἐν τῷ Σταυρῷ ως ἐώρακεν * εἰδος οὐκ ἔχοντα, * οὐδὲ κάλλος, Οίμοι! Ορηνωβοῦσα ἔλεγε· * ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδυ, γλυκύτατε; * ποῦ ἡ εὐπρέπεια; * ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα * τῆς μορρῆς σου, * Τἰέ μου παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τοῦ Τριφδίου, καὶ τοῦ Αγίου ὁ παρών, οὖ ἡ Ακροστιχίς:

Ο χαλλίνιχος Μάρτυς ύμνείσθω Κόνων.

Ανευ των Θεοτοχίων.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. α΄. 'Ο Ειρμός.

» Τῷ Σωτῆρι Θεῷ * τῷ ἐν θαλάσση λαὸν * ποσὶν ἀβρόχοις ὁδη-» Υήσαντι, * καὶ Φαραὼ πανστρατιὰ * καταποντίσαντι, *
» αὐτῷ μόνω ἄσωμεν, * ὅτι δεδέξασται.

» αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, * ὅτι δεδόξασται.
Ο καλλίνικος νῦν, * Μάρτυς ὑμνείσθω Κόνων * κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος, * ὡς στρατευσάμενος Χριστῷ * τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ, * καὶ ἄρθαρτον στέρανον * ἀναδησάμενος.

Κεχρυμμένην ζωήν * καὶ τὴν ἀγήρω τρυρὴν * ἐπιποθήσας, ἀντηλλάξατο * Κόνων ὁ ἔνδοξος Μάρτυς * τῆς ἐπιχήρου χλιδῆς· * δν ῦμνοις τιμήσωμεν, * ὅτι δεδόξασται.

Αρθαρσίας στολην * περιβαλόμενος νῦν * ἐνεκεντρίσθης, Κόνων ἔνδοξε, * ἀγριελαίου ἐχ ρίζης * εἰς χαλλιέλαιον, * Χριστῷ τε τοὺς φύσαντας * ἐχαρποφόρησας.

Λελυμένος ἀρᾶς * τῆς τοῦ Προπάτορος, * φθορᾶς τὴν ζεύγλην ἀπεσείσατο * ὁ παναοίδιμος Μάρτυς, * καὶ τὴν ὁμόζυγον * ἀγνείας συνόμιλον * συναπειργάσατο.

Θεοτοχίον.

"Αχραντε Μήτηρ Θεοῦ, * τὸν σαρχωθέντα ἐχ σοῦ, * καὶ ἐχ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος * μὴ ἐχροιτήσαντα Θεόν, * ἀπαύστως πρέσβευε * πάσης περιστάσεως * σῶσαι οῦς ἔπλασεν.

'Ωοή γ'. Ο Είρμός.

· Δυνάμει του Σταυρού σου, Χριστέ, * στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν * εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου * τὴν ἐκούσιον νῦν
σταύρωσιν.

Λατρεύειν ήρετίσω Θεῷ, * τὸ φῶς ποθήσας ἐβδελύξω δὲ * τὴν ζορερὰν, Κόνων ἔνδοξε, * τῶν εἰδώλων ἀθεότητα.

Ιέρευσας προθύμως Χριστῷ * ψυχὴν καὶ σῶμα, καὶ εὐπρόσδεκτος * ὡς μόνος μόνφ ὡμίλησας * τῷ Δεσπότη, Παμμακάριστε.

Νομίμων των πατρώων σορώς * λαούς ἀπείρους ἡλευθέρωσας, * τον ἀπωλείας φερώνυμον * θριαμβεύων, Κόνων ἔνδοξε.

Ίχέτευε παθών ψυχιχών, * σωματιχών τε λύσιν, "Ενδοξε, * παρασχεθήναι τοις έν πίστει * έορτάζουσι την μνήμην σου.

(Estoxist.

Ικέτευε ἀπαύστως, 'Αγνή, * τον προελθόντα ἐκ λαγόνων σου,* ρυσθήναι πλάνης διαβόλου * τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Κάθισμα, ή Ηχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *

 Γ χ βρέφους τῷ Θεῷ * χολληθεὶς, Θεορόρε, * τοῦ Πνεύματος σεπτὸν * ἀνεδείχθης δοχεῖον, * χαὶ τὰ πονηρότατα * χαθυπέταξας πνεύματα· * ἐναθλήσας δὲ, * ἐμεγαλύνθης ἀξίως· * ὅθεν καντες * τὴν παναγίαν σου μνήμην * πιστῶς ἑορτάζομεν.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Κυβέρνησον, 'Αγνή, * τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, * καὶ οἴκτειρον αὐτὴν * ὑπὸ πλήθους πταισμάτων * βυθῷ ὁλισθαίνουσαν * ἀπωλείας, πανάμωμε. * καὶ ἐν ώρα με * τῆ φοβερᾳ τοῦ θανά-ου * ἐλευθέρωσον * κατηγορούντων δαιμόνων, * καὶ σῶσόν με, δέομαι.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Είς σὴν τῆς χαθαρᾶς * χαὶ ἀμώμου Παρθένου * διῆλθεν ἀλη-Θῶς * τὴν χαρδίαν ῥομφαία, * σταυρῷ ὡς ἐώραχας * τὸν Τίόν σου ὑψούμενον, * Παναμώμητε * εὐλογημένη Μαρία, * τὸ προσφύγιον * ἀμαρτωλῶν, Θεοτόχε, * Πιστῶν τὸ χραταίωμα.

'Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

* \mathbf{A} χήχοα, Κύριε, * τὴν ἐχ τοῦ τάρου σου ἔγερσιν, * χαὶ ἐδό- * \mathbf{A} ξασά σου * τὴν ἀήττητον δύναμιν.

Καθείλες, Μαχάριε, * το των λαών ἀπατήλιον, * χαὶ ὑπέφηνας * τοῦ Ἰησοῦ τὴν Θεότητα.

Ο λίθινος φρίξας σου * ψευδής Θεός τό έμβρίμημα, * τόν Ίη-σουν μόνον * χαθωμολόγησεν είναι Θεόν.

Συνήκαν οι άφρονες * τὴν ὑπὲρ φύσιν δεξάμενοι * ἐκ λιθίνου χείλους * ἀληθεστάτην μετάθεσιν.

Μυστήριον ἄρρητον * το διά σοῦ κηρυττόμενον * ἐπιστρέρεις γὰρ, Μάρτυς, * πεπλανημένους προς Κύριον. Θεοτοκίον.

Κυρίως δοξάζομεν * σὲ Θεοτόχον, 'Ανύμφευτε, * καὶ τῷ σῷ λιμένι * οἱ Πιστοὶ καταφεύγομεν.

'Ωδή ε'. Ο Είρμός.

» Ορθρίζοντες βοῶμέν σοι, Κύριε· * Σῶσον ἡμᾶς· * σὰ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐχτός σου ἄλλον οὐχ οἴδαμεν.

'Αχράντου σε δοχείον ή χάρις * καὶ ἀκηράτου * φωτός ἀπειργάσατο, * Μαρτύρων κλέος καὶ καύχημα.

'Ρημάτων ἐπλουτίσθης ἀρρήτων * την θείαν γνώσιν, * καὶ

ταύτην έμύησας * λαούς ἀπείρους, Υπέρτιμε.

Την χάριν σου όρωντες οἱ ἄνομοι * τῶν θαυμάτων, * ἐβόων· Ὁ Κόνωνος * Θεὸς τὴν πλάνην ἐνίκησεν. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόχον υμνοϋμέν σε, * Θεοτόχε· * συ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον * σαρχὶ τῷ χόσμῳ ἐχύησας.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» Έχυκλωσέ με ἄβυσσος, * ταφή μοι * τὸ κῆτος ἐγένετο, * ἐγώ » δέ ἐβόησα * πρὸς σὲ τὸν ριλάνθρωπον· * καὶ ἔσωσέ με * ἡ » δεξιά σου, Κύριε.

Υπήρξε τοῖς πιστεύσασιν * ἡ χάρις * τοῦ πλούτου ἐπαύξησις· * τοῖς δὲ ἀπειθήσασιν * ἡ ἔνστασις δλεθρος * ταῖς ἰκεσίαις * σοῦ, Κόνων παμμακάριστε.

Σαρῶς σοι ὑποτέτακται * δαιμόνων * τὰ στίφη, μακάριε, * σαυτόν ὑποτάξαντι * Θεῷ τῷ ποιήσαντι * αὐτεξουσίως, * ὧ Μάρτυς Κόνων ἔνδοξε.

Υπό σοῦ ἐπαιδεύετο * τὰ πλήθη * αἰτεῖσθαι τὸν ἔλεον, * καὶ τρόπον βδελύττεσθαι * ἐνθέως φιλάργυρον, * Παμμάκαρ, ἔργω * καὶ λόγω διδασκόμενα. Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάρλεκτον * καὶ όρος * καὶ κλίμακα ἔμψυχον * καὶ πύλην οὐράνιον * ἀξίως δοξάζομεν, * Μαρία ἔνδοξε, * 'Ορθοδόξων καύχημα.

Το Μαρτυρικόν του ένδιατάκτου ήχου.

Συναξάριον.

Τῆ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Όσιομάρτυρος Κόνωνος τοῦ ἐν Ἰσαυρία.

Στίχοι.

Ήχεις πρός αὐτὸν τὸν Θεόν, Θεός θέσει, Εἰς γῆν ἀρείς σου τὴν κόνιν, Κόνων Πάτερ. Πέμπτη καρτερόρρων ψυχὴν ὁ Κόνων ἀφέηκεν.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

. Ο έν καμίνω πυρός * τους ύμνολόγους σώσας Παίδας, * εὐλογητός, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικώς, 'Αθλητά, * ήγωνισμένος άνεβόας· * Εύλογητός, ό Θεός * ό των Πατέρων ήμων.

Νενικηκώς τον έχθρον * συ άνεδείχθης 'Αθλοφόρος, * Εύλογητός, ὁ Θεός * ὁ τῶν Ηατέρων, βοῶν.

Έπὶ τῆς γῆς νικητής, * ἐν οὐρανοῖς δὲ στερανίτης * ἀνηγορεύθης, Χριστοῦ * Μάρτυς ἀήττητε.

Ίερουργήσας Θεῷ * τὴν τῶν ἐν πλάνῃ σωτηρίαν, * Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων, βοặς. Θεοτοχίον.

Ο έχ Παρθένου τεχθείς, * ήν Θεοτόχον ἀπειργάσω, * εύλογητός, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωοή η'. Ο Ειρμός.

» Τον έχ Πατρός πρό αἰώνων * γεννηθέντα Υίον και Θεόν, * και » Επ' ἐσχάτων τῶν χρόνων * σαρχωθέντα ἐχ Παρθένου Μη- » τρός, * Ἱερεῖς, ὑμνεῖτε, * λάὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς » αἰῶνας.

Σεσυλημένον όρῶντες * τὸν τοῦ σκότους κοσμοκράτορα * τὴν δεισιδαίμονα πλάνην * τοῦ Αγίου ταῖς ἐντεύξεσιν, * Ἱερεῖς, ὑμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοπρεπώς σοι, Παμμάκαρ, * των κακούργων τὰ συστήματα * δι' όλεθρίων πνευμάτων * τιμωρούμενα, ἐκραύγαζον· * Ἱερεῖς, ὑμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ως μητρικαϊς ἐν ἀγκάλαις * ἀσινὲς τὸ βρέφος ἔσωσας * τῆ ἐνεργεῖ σου προστάξει * ἐν ταῖς μύλαις τοῦ ἀγρίου θηρὸς, * Ἱερεῖς, ὑμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν, βοῶν, ἀπαύστως.

Κατελαμπρύνθης ἀφθόνως, * 'Αθλητὰ, τῷ τρισηλίῳ φωτί· * τὴν τρισυπόστατον φύσιν * ἀναμέλπων γὰρ ἐκραύγαζες· * 'Ιερεῖς, ὑμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Τῶν Χερουβίμ ὑπερτέρα * ἀνεδείχθης, ὑπερένδοξε * Θεογεννῆτορ Μαρία· * ἐν γαστρί σου γὰρ ἐσκήνωσεν, * δν σὺν ᾿Ασωμάτοις *
βροτοί δοξολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

MHN MAPTIOΣ., ζ'.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον μητέρα Θεοῦ, * τὴν ἐν χρόνῳ » τὸν ἄχρονον * ἀφράστως κυήσασαν, * οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως

» μεγαλύνομεν.

"Όλος τοῦ ἀῦλου πόθου γενόμενος, * τοῦ Χριστοῦ ἐπεπόθησας * πιεῖν τὸ ποτήριον. * διὸ πάντες σε, Μάχαρ, μαχαρίζομεν.

Νόμφ θείφ θεαρέστως έπόμενος, * οὐ θωπείαις, Μαχάριε, * τὸν

τόνον έγαύνωσας, άπειλάς των τυράννων ούχ έπτώησαι.

 * Ωρθης των Μαρτύρων, * Ενδοξε, χαλλονή, * τοῖς Χριστοῦ χαλλυνόμενος * σεπτοτάτοις στίγμασι * διὰ τοῦτό σε ἄπαντες γεραίρομεν.

Νῦν ἐν οὐρανίω λήξει γενόμενος, * τῶν τοῦ βίου με λύτρωσαι * δεινῶν περιστάσεων, * 'Αθλητὰ τοῦ Σωτῆρος, Κόνων ἔνδοξε. Θεοτοχίον.

Χαϊρε, Θεοτόχε, Μήτερ Χριστού του Θεού * δν ἐχύησας αἴτησαι * πταισμάτων τὴν ἄρεσιν * δωρηθήναι τοῖς πίστει ἀνυμνούσί σε.

Τὸ Φωταγωγικόν τοῦ ἤχου.

Είς τὸν Στίχον τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Αί μετάνοιαι, ώς σύνηθες, ή α΄. "Ωρα, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι ς'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν 'Αγίων Τεσσαράκοντα δύο Μαρτύρων τῶν ἐν τῷ 'Αμορίφ, Θεοδώρου, Κωνσταντίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασσώη καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. ή Τχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Οἱ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἀναρανέντες, * καλλίνικοι Μάρτυρες, * ἀστέρες ἄδυτοι * ἐν τῷ σεπτῷ στερεώματι * τῆς Ἐκκλησίας,* ἄθλων λαμπρότησιν ἐρωτίσατε * πᾶσαν τὴν ὑρήλιον, * καὶ διελύσατε * πλάνης τὸ σκότος, πανεύρημοι, * καὶ νῦν πρὸς φέγγος * τὸ αἰωνίζον μετεβιβάσθητε· * ὅθεν ἐν πίστει τὴν φωσρόρον τε * καὶ ἰερὰν ὑμῶν ἄθλησιν * ἐκτελοῦμεν, προστάτας * ἀγαθοὺς ὑμᾶς πλουτήσαντες.

 ${f A}$ παγωγή, Χριστομάρτυρες, βιαία * δέσμιοι γεγόνατε, * καὶ ἀπε-

πίστεως δντως φύλαχες. * ἐντεῦθεν μαινόμενος * θὴρ ὁ δυσώνυμος * ξίφει ὑμᾶς ἐθανάτωσε * μὴ βουληθέντας * εἶξαι τοῖς τούτου δεινοῖς προστάγμασι: * χαὶ νῦν τὰ ἄνω ἐχληρώσασθε * χαρμονιχῶς Τεσσαράχοντα * πρός δυσὶ πεφυχότες, * παναοίδιμοι, βασίλεια.

Σύν Κωνσταντίνω, Βασσώη καὶ Καλλίστω * Θεόριλον ἄπαντες * καὶ τὸν Θεόδωρον * καὶ τὸν λοιπὸν θεῖον ὅμιλον * τῶν 'Αθλορόρων * μεγαλορώνως ἀνευρημήσωμεν * θανεῖν γὰρ προείλοντο * ὑπὲρ τῆς πάντων ζωῆς * σραγιασθέντες γηθόμενοι * καὶ νῦν ἐν πόλει * Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἐπαναπαύονται, * καὶ ἐξαιτοῦνται τοῦ εὐρεῖν ἡμᾶς * ἀμαρτημάτων τὴν ἄρεσιν * ἐν ἡμέρα τῆς δίκης * καὶ τελείαν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μή ἐποδύρου μου Μήτερ, χαθορῶσα * ἐν ξύλφ χρεμάμενον * τόν σόν Υίὸν καὶ Θεόν, * τόν ἐρ' ὑδάτων χρεμάσαντα * τὴν γῆν ἀσχέτως, * καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα: * καὶ γὰρ ἀναστήσομαι * καὶ δοξασθήσομαι, * καὶ τὰ τοῦ "Αδου βασίλεια * συντρίψω σθένει, * καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, * καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι * τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὕσπλαγχνος, * καὶ Πατρὶ τῷ ἱδίφ * προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Έαν δε τύχη εν Σαββάτω, λέγε τὰ έξης Ίδιόμελα.

Δόξα, Ήχος β'. Μεθοδίου.

Έχχλησία σήμερον πανηγυρίζει μυστιχώς, * νέαν στολήν ένδυσαμένη * ώς πορρύραν χαὶ βύσσον * τὰ αἴματα τῶν νέων 'Αθλοφόρων. * τούτους γὰρ ἐν εὐσεβεία ἐχθρεψαμένη, * θυσίαν ἀμωμον δεχτήν * χαὶ εὐάρεστον Χριστέ σοι προσήγαγε. * Διὸ * νιχητὰς ὁ τούτους τῶν παρανόμων ἀναδείξας * χαὶ στερανώσας χαὶ δοξάσας, * χαὶ ἡμῖν χατάπεμψον * ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Τὴν πἄσαν ἐλπίδα μου.

Σταυροθεοτοχίον. "Ότε * έχ τοῦ ξύλου σε.

Τρβρεις * ὑποιμείναντα πολλάς, * καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα * τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν * βλέψασα, Πανάχραντε, * ἔστενες λέγουσα· * Ὑπερύμνητε Κύριε, * Υἰἐ καὶ Θεέ μου, * πῶς τιμῆσαι

θέλων σου * τὸ πλάσμα, Δέσποτα, * φέρεις * ἐν σαρχὶ ἀτιμίαν; * Δόξα τῆ πολλῆ εὐσπλαγχνία * καὶ συγκαταβάσει σου, φιλάνθρωπε.

Είς τὸν Στίχον τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Είτα,

Δόξα. ήχος πλ. β΄. Συχεώτου.

Φάλαγγα θεοστερή * άρτιρανών Μαρτύρων * σράγιον ἄμωμον * ὑπέρ Χριστοῦ τυθέντων προθύμως, * τὸν ἀγιόλεκτον συνασπισμόν * τῶν Τεσσαράκοντα δύο, ριλομάρτυρες, * δεῦτε τιμήσωμεν * καὶ τὴν πανίερον μνήμην * πνευματικῶς τελέσαντες, βοήσωμεν πρὸς αὐτούς * Θραύσατε θράσος 'Αγαρηνῶν τῶν ἀθέων,* καὶ ρύσασθε λαὸν εὐσεβόρρονα * εὐγαῖς ὑμῶν * πάσης περιστάσεως. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγάλων χαρισμάτων, 'Αγνή * Παρθένε Μήτης μόνη Θεού, * ήξιώθης, * ότι έτεχες σαρχί * τὸν ένα τῆς Τριάδος, * Χριστόν τὸν ζωοδότην, * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Πάναγνος ως είδε σε * επί Σταυρού κρεμάμενον * θρηνωδούτόν μου τέχνον, * πως φέρεις πάθος επονείδιστον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν. Ο Κανών τῶν Αγίων, οῦ ἡ Ακροστιχίς

"Αθλους ἐπαινῶ καλλινίκων Μαρτύρων, Ίωσήφ.

'Ωδή α'. ΊΙχος πλ. β'. Ο Είρμός.

» Ως ἐν ἡπειρω πεζεύσας * ὁ Ἰσραήλ * ἐν ἀβύσσω ἴχνεσι, * τὸν » Ο διώκτην Φαραω * καθορών ποντούμενον, Θεῷ * ἐπινίκιον » ψδήν, * ἐβόα, ἄσωμεν.

'Αναραγέντες τῷ ὑψει * τῆς τοῦ Χριστοῦ * Ἐκκλησίας, "Ενδοξοι, * ὡς ἀστέρες φαεινοὶ, * τῶν Πιστῶν φωτίζετε ψυχὰς, * τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν * ἀποδιώκοντες.

Θαρσαλεότητι γνώμης * τῷ δυσμενεῖ * συμπλακέντες, Μάρτυρες, * κατεβάλετε αὐτόν· * καὶ θανόντες εὕρατε ζωὴν * ἀτελεύτητον ὁμοῦ, * μακαριώτατοι.

Λελαμπρυσμένοι τῷ κάλλει * τῆς φωταυγοῦς * καὶ στερράς ἀθλήσεως, *προσηνέχθητε Χριστῷ * τῷ τυθέντι, Μάρτυρες, σαρκὶ, * καὶ χοροῖς μαρτυρικοῖς * συνηριθμήθητε.

Οι Τεσσαράκοντα δύο * πανευκλεεῖς * τοῦ Κυρίου Μάρτυρες * μυριόλεκτον πληθύν * ἀνομούντων τρέψαντες, πολλῶν * ἀγαθῶν ἐν οὐρανοῖς * κατηξιώθητε.

Θεοτοχίον.

Υπεραγία Παρθένε, * των 'Αθλητών * θείον έγκαλλώπισμα,. * ή κυήσασα Χριστόν * τον ώραῖον κάλλεσιν, αύτον * καλλιώσαι την έμην * ψυχην ίκετευε.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

Οὐχ ἔστιν "Αγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ κέρας * των ΙΙιστών σου, άγαθέ, * καὶ στερεώσας ήμας * » έν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Σταδίου μέσον παραστάς, * τον σωτήριον Λόγον * δι' ήμᾶς σαρχωθέντα * ελευθέρα τη φωνή * εχήρυξας ανδριχώς, * χαρτερόρρον, * μέγιστε Θεόδωρε.

Εμφρόνως πίστει έναθλων * ἀπηρνήσω τὸ σωμα, * καὶ τομή τη του ξίρους * ὑποκλίνας σεαυτόν, * ἐτύθης ώσπερ ἀμνός, * Κωνσταντίνε * Μάρτυς άξιάγαστε.

ΙΙιστόν σε φίλον τοῦ Θεοῦ * ὁ χαιρός τῶν ἀγώνων * ἐρανέρωσε πάσι, * της πρός σάρκα βλαβεράς * φιλίας τον λογισμόν * άποσπώντα, * χράτιστε Θεόριλε.

Θεοτοχίον.

Αγίων δήμος έναθλων * Τεσσαράκοντα δύο * σὲ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου * Μητέρα παναληθή * ἐχήρυττεν ἐμφανώς, * δυναμούσαν * τούτους μεσιτείαις σου.

Κάθισμα, ΊΙχος δ΄. Ο ύψωθείς.

Τυμπερραγμένοι άνδρικώς πρός άνόμους, * συντεταγμένοι λογιχως πρός άθέους, * τὴν πανοπλίαν ἤρασθε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· * πίστιν μέν ώς μάχαιραν * ἐπὶ χεῖρα λαβόντες, * ἀσπίδα τὴν ἐλπίδα δὲ * τεθεικότες ἐπ' ὤμων, * καὶ τῆς ἀγάπης θώρακα σαφῶς * ένδεδυμένοι * έχθρούς έτροπώσασθε. Έτερον, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν.

Απαχθέντες δεσμώται ύπο έχθροϋ, * καὶ φρουρά συγκλεισθέντες χρόνοις πολλοῖς, * τῆ πίστει φρουρούμενοι, * ἀσινεῖς διεμείνατε· * καὶ τῷ ξίρει λυθέντες * τοῦ σώματος, "Αγιοι, * τῷ ἐνθέῳ πόθφ * σαρώς συνεδέθητε. * όθεν ώς φωστήρες * διελάμψατε κόσμφ, * τούς πάντας φωτίζοντες * τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι, * Άθλορόροι μακάριοι. * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τὧν πταισμάτων άρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην ύμων.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Τήν Σορίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ * συλλαβοῦσα ἀφράστως, Μήτηρ Θεοῦ, * τῷ κόσμῳ ἐκύησας * τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, * χαὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις * τὸν πάντα κατέχοντα, * τὸν τροφοδότην πάντων * καὶ Πλάστηι τῆς κτίσεως. * ὅθεν δυσωπώ σε, * Παναγία Παρθένε. * ἐν ώρα τῆς κρίσεως, * ὅταν μέλλω παρίστασθαι * πρό προσώπου τοῦ Κτίστου μου, * δώρησαί μοι τότε τὴν σὴν * προστασίαν, Δέσποινα πανάχραντε. * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τον 'Αμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν * ἡ 'Αμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ * ὦλόλυζε δακρύουσα, * καὶ πικρῷς ἀνεκραύγαζεν· * 'Ο μἐν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσεν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσεν, * ἤνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος * καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, * σπλαγχνίσθητι, καὶ δώρησαι οὖν * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

» Χριστός μου δύναμις, * Θεός καὶ Κύριος, * ἡ σεπτὴ Ἐκκλη» Τοία * θεοπρεπῶς * μέλπει ἀνακράζουσα, * ἐκ διανοίας κα» θαρᾶς * ἐν Κυρί ϕ ἐορτάζουσα.

Ισχύϊ, Μάρτυρες, * τοῦ θείου Ηνεύματος * κατεβάλετε πᾶσαν * τοῦ δυσμενοῦς * δύναμιν ἀνίσχυρον, * θανατωθέντες καὶ ζωὴν * κληρωσάμενοι αἰώνιον.

Νευρώσας κάλλιστα * ψυχὴν ὁ Κάλλιστος * ταῖς ἐνθέοις μελέταις, * νεανικῶς * χαίρων προσεχώρησε * πρός τὴν τοῦ ξίφους ἐκτομὴν, * τὰ οὐράνια κληρούμενος.

Ωραίως ἔστησας * ἐν πέτρα γνώσεως * τοῦ νοός σου, Βασσώη, * τὰς νοητὰς * βάσεις, καὶ ἐσκέλισας * καταδιώξας ἀνδρικώς * τοὺς ἐχθρούς σου, παμμακάριστε.

Κενοῦντες αἴματα, * λαμπρῶς τὰ πνεύματα * παρεδώκατε

Κενούντες αίματα, * λαμπρώς τὰ πνεύματα * παρεδώχατε άμα * τῷ δι' ἡμᾶς * πλούτῳ ἀγαθότητος * αίμα τὸ ίδιον Σταυρῷ, * Παναοίδιμοι, χενώσαντι.

Θεοζοχίον.

Αγνην Μητέρα σε * οἱ θεῖοι Μάρτυρες * ἐπιστάμενοι, Κόρη, * καὶ τὴν ἐν σοὶ * δόξαν κλειζόμενοι, * τὰς ἀθανάτους δωρεὰς * ἐν ὑψίστοις ἐκληρώσαντο.

'Ωδή ε΄. Ὁ Ειρμός.

» Τῷ θείῳ φέγγει σου, 'Αγαθέ, * τὰς τῶν ὁρθριζόντων σοι ψυ-» χὰς * πόθῳ, καταύγασον, δέομαι, * σὲ εἰδέναι, Λόγε *

» Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεὸν * ἐχ ζόρου τῶν πταισμάτων * ἀνακα-» λούμενον.

Λαμπάδες ώρθητε μυστικαί * φέγγει εύσεβείας τὰς ψυχὰς *

των εύσεβων σελαγίζουσαι, * και τής άγνωσίας * το σκότος λύουσαι, * Κυρίου 'Αθλορόροι * μαχαριώτατοι.

Λεόντων χάσματα νοητών, * Μάρτυρες Κυρίου, άβλαβώς * παραδραμόντες, γεγόνατε * βρώμα του Δεσπότου * των δλων ήδιστον, * τρυφής ἀδιαρρεύστου * χαταξιούμενοι.

Ίχετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, * Μάρτυρες, προσάξατε Θεῷ * οἱ δύο καὶ Τεσσαράκοντα, * ὅπως λυτρωθώμεν * πάσης κολάσεως * καὶ των ἐπερχομένων * ἀπείρων θλίψεων.

Θεοτοχίον.

Νοός μου Ιθυνον δυσωπώ, * "Αχραντε, κινήσεις πρός Θεόν, * όδον ζωής χρηματίζοντα, * και των Αθλοφόρων * έξομαλίσαντα * τάς τρίβους τὰς φερούσας * πρός τὰ οὐράνια.

΄Ωδή ς΄. Ὁ Εἰρμός.
• την θάλασσαν * ύψουμένην καθορών * τῶν πειρασμῶν • Ι τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίφ λιμένι σου προσδραμών, * βοῶ σοι· • Άνάγαγε * έχ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, * Πολυέλεε.

Ίστίφ πτερούμενοι * του Σταυρού οι 'Αθληταί, * παρανομίας θάλασσαν * ὑπέπλευσαν ἀβρόχως, καὶ γαληνούς * λιμένας κατέλαβον, * εὐσεβών χυβερνήται * χρηματίζοντες.

Κυρίου τούς Μάρτυρας, * Κωνσταντίνον εύσεβῶς * καὶ τὸν κλεινόν Θεόδωρον, * Κάλλιστόν τε Βασσώην καὶ σύν αὐτοῖς * τόν μέγαν Θεόφιλον, * καὶ τούς τούτων συνάθλους * εὐφημήσωμεν.

'Ως ἄνθη ήδύπνοα * ἐν λειμῶνι μυστιχῶς * τῶν Αθλητῶν άνθήσαντες, * την Εχχλησίαν απασαν νοητής * όσμης έπληρώσατε, * το δυσώδες της πλάνης * άπελάσαντες.

Θεοτοχίον.

Νομίμων σε ἄνευθεν * τῶν τῆς φύσεως, Χριστὲ, * ὑπερφυῶς έχύησεν * ή Θεοτόχος Κόρη ως άληθως, * νομίμως τους Μάρτυρας * έναθλήσαντας πίστει * στεφανώσαντα.

Εἱ τύχοι ἐν Σαββάτω, λέγε τὸ παρὸν Κοντάχιον καὶ τὸν Οἶχον· εἰδ' οῦ, τὸ ἐν τῷ Τριφδίῳ Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου. Κοντάχιον, Ἡχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.*

τρούς νεορανείς * όπλιτας τής πίστεως, * ώς ύπερ Χριστού * προ-Ι θύμως έναθλήσαντας, * έγχωμίων στέμμασιν * έπαξίως πάντες στερανώσωμεν, * ύπερ ήμων πρεσβεύοντας Χριστώ, * ώς πύργους και φύλακας της Ρωμαίων άρχης.

Ο Οἶχος, πρός τό Τράνωσόν μου. τητό του Χριστου άμήχανον κάλλος * και την άφραστον δόξαν, * Ι ην Αγγέλων χοροί * ἐπιθυμούσι θεάσασθαι, * ἐν παρρησία ύμεζ όρωντες * μετά πάντων 'Αγίων των άπ' αίωνος, * οί του Χρι-

Men. Tom. IV

στοῦ * Τεσσαράχοντα καὶ δύο 'Αθληταὶ, * ταῖς ἀγίαις ὑμῶν πρεσβείαις * τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας φωτίσατε, * ἀμαρτιῶν τὸ σκότος διώχοντες, * καὶ υἰοὺς φωτὸς ἐργαζόμενοι, * ὡς πύργοι καὶ φύλαχες τῆς 'Ρωμαίων ἀρχῆς.

Συναξάριον.

Τῆ Ϛ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ᾿Αγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τῷ ᾿Αμορίῳ ἀθλησάντων, Θεοδώρου, Κωνσταντίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασσώη, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχοι.

Επταπλαρίθμως συντεθειμένον φέρει Τὸν εξ ἀριθμόν ἡ τετμημένη φάλαγξ.

Τεσσαράχοντα χάρηνα δυοίν άμα έχτη έτμήθη.

Ταϊς των σων Αγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σωσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωοή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Δροσοβόλον μέν τὴν κάμινον εἰργάσατο * "Αγγελος τοῖς όσίοις » Δ Παισί· * τοὺς Χαλδαίους δὲ * καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ *

» τόν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πα-

» τέρων ἡμῶν.

Μετὰ χρόνιον εἰρχτὴν οἱ Τεσσαράχοντα * καὶ δύο Χριστοῦ Μάρτυρες * τῆς τοῦ σώματος * φυλαχῆς λυθέντες, ὡς αὐτοῦ * φυλάξαντες νόμους ἀληθεῖς, * φύλαχες ώρθησαν ἡμῶν * οἰχοῦντες τοὺς οὐρανούς.

Αἰχμαλώτους θείους Πατδας ἐμιμήσασθε * τρεῖς τοὺς ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ * ὡς αἰχμάλωτοι * ἀπαχθέντες χώραν εἰς μακρὰν, * καλλίνικοι Μάρτυρες, ἐν ἤ * τὸν πολυτάραχον ἐχθρὸν * ἡχμαλωτεύσατε.

'Ρείθροις αΐματος ὑμῶν τῆς ματαιότητος * χειμάρρους ἐξηράνατε· * ποταμίοις δὲ * ἐμβληθέντες ῥεύμασι, Σοφοί, * πρὸς ὑδωρ μετέβητε ζωῆς, * ἐποχετεύοντες ἡμῖν * ἀθανασίας χρουνούς.

Θεοτοχίον.

Τόμος, "Αχραντε, καινότατος ὑπάρχουσα, * τὸν Λόγον ἐγγραφόμενον * ἐν σοὶ ἔσχηχας, * τὸν ἐν βίβλω ζώντων τοὺς αὐτοῦ * ἐγγράψαντα θείους 'Αθλητὰς, * τὰ γεγραμμένα ἐμμελῶς * ἀποπληρώσαντας.

' Ω δή η΄. Ο Είρμός.
" χ φλογός τοῖς 'Οσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ Δικαίου " θυσίαν * ὕδατι ἔρλεξας· * ἄπαντα γὰρ δρᾶς, * Χριστὲ,

» μόνφ τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπελθόντες Μαρτύρων * τὸ θεῖον στάδιον, * σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας * προσεπεδείξασθε, * τρέποντες ἐχθρὸν * ταῖς ἀτρέπτοις ἐνστάσεσιν· * ὅθεν εὐρημοῦμεν * ὑμᾶς, Χριστοῦ ὁπλῖται.

'Ρωμαλέως ἀντέστης * τοῖς ματαιόρροσιν, * 'Αθλητὰ Κωνσταντίνε, * τοῖς ἀναγχάζουσι * σὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ * ἀποσπὰν ἀγαπήσεως, * καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων * ἀγέλαις ἡριθμήθης.

"Ωσπερ ἄχαχοι ἄρνες * όμοῦ θυόμενοι * πρός δυσὶν 'Αθλοφόροι * οι Τεσσαράχοντα, * πάθος τὸ σεπτὸν * τοῦ τυθέντος ὡς πρόβατον * χαίροντες μιμοῦνται * πολλῆ σὺν παρρησία.

Θεοτοχίον.

Νυμροστόλος φανείς σοι * θεῖος 'Αρχάγγελος, * χαϊρε, πύρινε θρόνε * Θεοῦ, ἐβόα σοι, * ἄχραντε 'Αγνή, * 'Αθλοφόρων χραταίωμα * όμολογησάντων * Θεόν σαρχί φανέντα.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

εόν * άνθρώποις ίδειν άδύνατον, * δν οὐ τολμᾶ * Αγγέλων άτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη βροτοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος· * δν μεγαλύνοντες, * σὺν ταῖς οὐ-

• ρανίαις Στρατιαίς * σέ μαχαρίζομεν.

Ίδεῖν * τὸν Κύριον ἡξιώθητε, * στέρος ὑμῖν * δωρούμενον τῆς δόξης τὸ ἄρθαρτον· * Κωνσταντίνε, Βασσώη, Θεόδωρε, * Κάλλιστε γενναιόρρον, * μάχαρ Θεόριλε, * ἄμα τοῖς λοιποῖς ὑπὲρ ἡμῶν * ἀεὶ πρεσβεύσατε.

 Ω ς ρως, * ώς δρθρος, ώς μέγας ήλιος, * των 'Αθλητών * ή μνήμη ἀναλάμψασα σήμερον * των Πιστών τὰς ψυχὰς κατελάμπρυνε: * ταύτην ἐπιτελοϋντες, * τούτους αἰνέσωμεν, * μέλεσιν αὐτών τὸν Λυτρωτὴν * Χριστὸν δοξάσαντας.

Στρατός * Μαρτύρων θεΐος, χατάλογος * ἀθλητιχός * δυσὶ πρός Τεσσαράχοντα χάριτι * μυριάσιν 'Αγγέλων ἡρίθμηται, * λύσιν ἡμίν πταισμάτων * νῦν ἐξαιτούμενος * μέτρω τῆς νηστείας ἡμερῶν * τῶν τεσσαράχοντα.

Η γη * το αίμα ύμων έδεξατο, * και ποταμός * τὰ σώματα ριφθέντα συνήνωσε * κεφαλαϊς ταϊς τμηθείσαις, Πανόλβιοι, * ϋπερθεν φερομένης * θείας λαμπρότητος, * και προηγουμένης έμφανως * δυνάμει κρείττονι. Θεοτοκίον.

Φωτός * δοχεῖον, Θεοχαρίτωτε, * φωτιστιχαῖς * αὐγαῖς σου τὴν χαρδίαν μου φώτισον, * ρὰθυμίας τὰ νέρη διώχουσα, * χαὶ τὸ τῆς ἀμαρτίας * σχότος ἐξαίρουσα, * ἡ τὸν ἀναμάρτητον Θεὸν * ἀποχυήσασα.

Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτω λέγε τὸ Ἐξαποστειλάριον εἰ δὲ ἐν ἄλλη ἡμέρα, τὸ Φωταγωγικόν τοῦ τυχόντος ἤχου.

Έξαποστειλάριον. Έν πνεύματι τῷ Ίερῷ. *

Τετραδεκάριθμος χορός * σύν δυσίν όμοψύχοις * ένήθλησε στερρότατα * μέχρι τέλους, και πάσας * τὰς μηχανὰς κατέβαλε *
τοῦ ἐχθροῦ, και πέφυκε * πρὸς οὐρανίους σκηνώσεις · * τὸ δὲ στέφος
τῆς νίκης * ἐκομίσατο φαιδρόν * ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.
Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ος ἔχουσα τό συμπαθές * καὶ τὸ ἔλεος μέγα * ἐπίβλεψον, πανύμνητε * Θεοτόκε Παρθένε, * εἰς τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, * καὶ παθῶν τὸν θόρυβον * καὶ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου * διασκέδασον, Κόρη, * καὶ πυρὸς τῆς γεέννης * ῥῦσαί με σαῖς πρεσβείαις.

Είς τὸν Στίχον τῶν Αίνων ψάλλομεν τὸ ἐν τῷ Τριφδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· Δόξα καὶ νῦν, Θεο-

τοχίον η Σταυροθεοτοχίον.

 Λ ί συνήθεις μετάνοιαι, $\dot{\eta}$ α΄. " Ω ρα, $\dot{\omega}$ ς $\dot{\eta}$ συνήθεια, καὶ ' Λ πόλυσις.

ΤΗι Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

`Μνήμη των 'Αγίων' Ίερομαρτύρων των ἐν Χερσωνι ἐπισχοπησάντων Ἐρραὶμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, 'Αγαθοδώρου, Καπίτωνος, Αἰθερίου καὶ Ἑλπιδίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ, τηχος δ΄. Έδωκας σημείωσιν. *

Μάρτυρες ἀήττητοι, * καὶ Ἱεράρχαι πανεύφημοι, * καὶ φωστῆρες παγκόσμιοι, * στύλοι ἀπερίτρεπτοι * θείας Ἐκκλησίας, * καὶ βάσις δογμάτων, * καὶ όδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, * καὶ καθαιρέται πλάνης γεγόνατε, * Πατέρες οὐρανόφρονες, * φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * τῶν ᾿Αγγέλων συνόμιλοι, * τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Ερραίμ ὁ ἀοίδιμος, * καὶ Βασιλεύς ὁ θεόσορος, * καὶ Καπίτων ὁ μέγιστος, * θεῖος 'Αγαθόδωρος * σύν τῷ Έλπιδίῳ * καὶ τῷ Αἰθερίῳ * καὶ Εὐγενίῳ τῷ κλεινῷ * λόγοις ἐνθέοις μακαριζέσθωσαν * ὁσίως γὰρ βιώσαντες * καὶ ἰερῶς ἐναθλήσαντες, * βασιλείας ἐδείχθησαν * οὐρανίου οἰκήτορες.

Νεχρώσας το φρόνημα * το τῆς σαρχός ἀγωνίσμασι * Βασιλεὺς ὁ ἀοίδιμος, * νεχροὺς ἐξανέστησεν * ἐπιχλήσει θεία. * Καπίτων δὲ πάλιν * ὁ ἰερώτατος ποιμὴν * φλογός ἐν μέσω ἐστὼς γηθόμενος, * ὡράθη ἀχατάφλεχτος. * Αὐτῶν πρεσβείαις, Φιλάνθρωπε, * ἰλασμόν ἡμῖν δώρησαι * χαὶ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαίροις, ἡλιόμορφε * Ἡλίου ἄδυτον ὅχημα, * ἡ τὸν Ἦλιον λάμψασα * τὸν ἀπερινόητον· * χαϊρε, νοῦς ἀστράπτων * θείαις ερυχτωρίαις, * ἡ λαμπηδών τῆς ἀστραπῆς * ἡ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα· * ἡ ὄντως χρυσαυγίζουσα, * ἡ παγχαλής καὶ πανάμωμος, * ἡ τὸ ρῶς τὸ ἀνέσπερον * τοῖς Πιστοῖς ἐξαστράψασα. Ἡ Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα * Χριστόν ἡ πάναγνος Δέσποινα, * καὶ πλευρὰν ὀρυττόμενον * λόγχη ἡ πανάμωμος * ἔκλαιε βοῶσα · * Τι τοῦτο, Υἰέ μου; * τι σοι ἀχάριστος λαὸς * ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας * καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδει με * ἀτεκνωθῆναι, παμφίλτατε; * Καταπλήττομαι, εὔσπλαγχνε, * σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τζῶν Αγίων καὶ τοῦ Τριφδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Ό Κανών των Αγίων, ου ή Ακροστιγίς

Τον επτάριθμον Ποιμένων χορόν σέβω, Ίωσήφ. ''Ωδή α'. 'Πχος δ'. 'Ο Είρμός.

• Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος * ἀβρόχοις ἴχνεσιν * ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ίσραὴλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ * τοῦ

- Άμαλήχ την δύναμιν * έν τῆ ἐρήμφ ἐτροπώσατο.

Ταϊς θείαις φωτοχυσίαις, Μάρτυρες, * περιχεόμενοι, * την φωτορόρον ταύτην καὶ φαιδράν * έορτην ύμῶν πάντοτε * τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας * παθῶν ἀχλύος ἐκλυτρώσασθε.

Ο Λόγος ό του Θεου σαρχούμενος * ύμᾶς ἀνέδειξε * πανευκλεεῖς Ποιμένας τὴν αὐτοῦ * καταγγεῖλαι Θεότητα * τοῖς πλανωμένοις, Όσιοι, * καὶ ἀγνωσία κινδυνεύουσιν.

Ναμάτων ζωοποιών του Ηνεύματος * ἀποπληρούμενοι, * τοὺς ἐχταχέντας χαύσωνι δεινῆς * ἀθείας ἡρδεύσατε, * χαὶ πρός τό ὕδωρ, *Ενδοξοι, * τῆς σωτηρίας ὡδηγήσατε.

Θεοτοχίον.

Έλύθη τῶν Προπατόρων, ἄχραντε, * τὸ ἐπιτίμιον * τῆ ὑπὲρ νοῦν χυήσει σου, 'Αγνὴ, * καὶ τὴν πρώτην ἀπέλαβον * τοῦ Παραδείσου εἴσοδον * μεγαλορώνως εὐρημοῦντές σε.

'Ωοη γ΄. Ο Είρμός.

. \mathbf{E} ὑρραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· * $\mathbf{\Sigma}$ ὑ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Πυρί τῷ θείφ τὸν νοῦν * πεπυρωμένος, Βασιλεῦ πάνσοφε, * οἶα Ποιμὴν ἄριστος * ὕλην ἀθείας ἐνέπρησας.

Τοῦ Πνεύματος τῷ φωτὶ * τοὺς ἐν τῷ σκότει τῶν δεινῶν, Ενδοξε, * πρὸς φωτισμόν είλκυσας * τοῦ ἰερωτάτου Βαπτίσματος.

Αί τρίβοι σου πρός Θεόν * χατευθυνθεΐσαι, Βασιλεῦ, ἄπαντας * πλάνης όδοῦ χάριτι * πρός Θεογνωσίαν ἐπέστρεψαν. Θεοτοχίον.

Ρυόμενον τοὺς βροτοὺς * τῆς δυναστείας τοῦ ἐχθροῦ, πάναγνε, * τὸν δυνατὸν Κύριον, * ἄχραντε Παρθένε, ἐχύησας. Κάθισμα, Ἡχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Μύρφ τῆς χρίσεως ἱερατεύσαντες, * ποιμένες ώφθητε λαοῦ θεόφρονος, * καὶ ὡς ἀρνία καθαρὰ * τυθέντες προσηνέχθητε * Λόγφ 'Αρχιποίμενι, * τῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, * Μάρτυρες πανεύρημοι * καὶ φωστῆρες παγκόσμιοι * διὸ πανηγυρίζομεν πάντες * πόθφ τὴν θείαν μνήμην ύμῶν.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ος άγεώργητος, Παρθένε, ἄμπελος * τον ώραιστατον βότρυν εβλάστησας, * άναπηγάζοντα ήμιν * τον οίνον τον σωτήριον, * πάντων τον εὐφραίνοντα * τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα. * ὅθεν ὡς αἰτίαν σε * τῶν καλῶν μακαρίζοντες, * ἀεὶ σὺν τῷ 'Αγγέλῳ βοῶμέν σοι: * Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τόν ἐπονείδιστον, Οἰχτίρμον, θάνατον * διὰ σταυρώσεως ἐχών ὑπέμεινας· * ἢν ἡ τεχοῦσά σε, Χριστὲ, * ὁρῶσα ἐτιτρώσχετο· * ἢς ταῖς παραχλήσεσι * διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, * μόνε ὑπεράγαθε * χαὶ ριλάνθρωπε Κύριε, * οἰχτείρησον χαὶ σῶσον τὸν χόσμον, * ὁ αἴρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

» Τη παρθέντα σε ίδουσα ή Έχχλησία * ἐπὶ Σταυροῦ τὸν "Ηλιον *
» τῆς διχαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῆ τάξει αὐτῆς, * εἰχότως
» χραυγάζουσα * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Ίερωτατος Μαρτύρων χορός ύμνείσθω, * ίερωσύνης χάριτι * καὶ τῆς μαρτυρίας * καταγλαίζόμενος, * καὶ μέλπων γηθόμενος. * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Θεοφόροι χυβερνήται τής ἐχκλησίας * Ἐφραὶμ καὶ ᾿Αγαθόδωρος, * Βασιλεὺς, Καπίτων, * Εὐγένιος, Ἐλπίδιος * καὶ θετος Αἰθέριος * ΙΙνεύματι ᾿Αγίω ἐδείχθησαν.

Μεμυημένοι τὰ θεῖα, θεῖοι Πατέρες, * λαοὺς ἐν ὁσιότητι * καὶ δικαιοσύνη * ὄντως ἐποιμάνατε, * καὶ τέλος μακάριον * διὰ μαρτυρίου ἐδέξασθε.

Οἱ θανόντες ἀπιστία, τοῦ τεθνηκότος * τῆ ἀνεγέρσει ἔτυχον * ζωῆς αἰωνίου, * διὰ σοῦ πιστεύσαντες * Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, * Μάρτυς Βασιλεῦ ἱερώτατε.

Θεοτοχίον.

Νενεχρωμένους ἐζώωσας τοὺς ἀνθρώπους, * Ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον * τεχοῦσα, Παρθένε, * ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν * Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * ἀνθρωπον δι' οἶχτον γενόμενον.

'Ωδή ε΄. Ὁ Ειρμός.

» Σύ Κύριέ μου φῶς * εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας. * φῶς ἄγιον επιστρέρον * ἐκ ζορώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ποτήριον σεπτοῦ * μαρτυρίου ἐπίετε, * τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, * θεοφόροι Πατέρες, * πιστῶς ἐπιχαλούμενοι.

Ο μόνος τοῖς νεκροῖς * ἐπιπνέων ἀνάστασιν, * ἐντεύξει σου τὸν θανόντα, * Βασιλεϋ, ἐξεγείρει, * λαμπρύνων σου τὸ κήρυγμα.

Ισότιμον Πατρί * τὸν Υιὸν καταγγέλλοντες, * πολύθεον τυραννίδα * τῆς εἰδωλομανίας, * Πατέρες, ἐμειώσατε.

Μαχάριος ἐστὶν * ὁ λαὸς ὁ γινώσκων σε, * Πανάμωμε, τοῦ Δ εσπότου * τῶν ἀπάντων Μητέρα, * χαὶ πόθ ϕ μαχαρίζων σε. ' Ω ος '. Ο Είρμός.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ 'Εκκλησία βοᾳ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον * ἐκ » τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αίματι.

Έπαίνοις * 'Αγαθόδωρόν τε καὶ Εὐγένιον * καὶ Βασιλέα τὸν μέγαν * καὶ σορὸν Ἑλπίδιον στέψωμεν, * 'Ιεράρχας * καὶ γενναίους ὑπάρχοντας Μάρτυρας.

Νομίμοις * τεθραμμένοι τοῦ Πνεύματος, Πάνσοφοι, * τοῖς ἀνομοῦσι τοὺς νόμους * τοὺς σωτηριώδεις παρατιθέντες, * εὐσεβείας * πρὸς τὸ φέγγος αὐτοὺς ἐφειλχύσατε.

"Ωρθητε * διαφόρων έχ πόλεων θρέμματα, * ένος Ποιμένες λαοῦ δὲ * χαὶ τῆς θείας πόλεως χληρονόμοι, * ἢν οἰχοῦσιν * οἰ Θεόν θεραπεύοντες Μάρτυρες.

Θεοτοχίον.

Νόμου σε * αἱ σκιαὶ, Προφητῶν τε αἰνίγματα * προδιετύπουν, Παρθένε, * τὴν ἀἰρτίτω λόγω κυορορίαν * ἐσχηκυῖαν * διασώζουσαν κόσμον, πανάμωμε.

Τό Μαρτυρικόν του τυχόντος ήχου.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Ιερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισχοπησάντων, Ἐρραὶμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Αγαθοδώρου, Ἑλπιδίου, Καπίτωνος καὶ Αἰθερίου.

Στίχοι.

Μή την κεραλην τοῖς ἀγάλμασι κλίνων, Έρραὶμ, ἀγάλλη τῆ τομῆ ταύτην κλίνων. Συρεῖς Βασιλεὺς χερσὶ δεισιδαιμόνων, Χεῖρας διασπὰ δεισιδαίμονος πλάνης. Τριὰς σύναθλος τοῦ Προφήτου τὸν λόγον, «Εἰς μάστιγας δέδωκα τὸν νῶτον» λέγει. Έπῆρε χεῖρας εἰς προσευχὴν Καπίτων, Καὶ πρὸς Θεὸν μετῆρεν ἐξάρας πόδας. Έκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς Θεὸν χωρεῖς, ΙΙάτερ, Τὸν ἐν ποταμῷ σαρκικῶς λελουμένον. Έβδομάτη πατέρας μόρος ἤρπασεν ἐπτὰ ἀριθμῷ.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Εν τῆ καμίνω * Αβραμιαΐοι Παΐδες τῆ Περσικῆ * πόθω * εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογὶ * πυρπολούμενοι, ἐκραύγαζον· *

» Εὐλογημένος εἰ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Χαίρων ὑπῆλθες, * Πάτερ Καπίτων, πρός τὴν κάμινον * μένεις * οὐ φλεχθεὶς δὲ, Παΐδες ὢσπερ οἱ τρεῖς, * τοὺς ἀπίστους ἐξαιρούμενος * πυρός τοῦ μέλλοντος, * πιστωθέντας τοῖς θείοις σου θαύμασιν.

Ού δειλιάσας, * ού φοβηθείς το ἐπίταγμα, * Πάτερ * ἱερὲ Καπίτων, τὴν ἱερὰν * ἀμπεχόνην περιβέβλησαι, * ταύτη τοὺς ἄνθρακας * τοῦ πυρός ἐπιφέρων, μακάριε.

'Ρύμην ἐπέσχες * τῆς ἀγνωσίας θείοις λόγοις σου, * γνῶσιν * εὐσεβείας πᾶσιν ἐπιτιθείς * τοῖς εἰς βάθη ὀλισθήσασι * τῆς ματαιότητος, * ἰερουργὲ Καπίτων θεόληπτε. Θεοτοχίον.

Ο διαπλάσας * χειρὶ τὴν Εὔαν Λόγος Θεοῦ, * Κόρη, * ἀναπλάσαι ἄπαντας βουληθεὶς, * ἐκ γαστρός σου διαπλάττεται, * ἀρχὴν δεχόμενος * ὁ τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονος.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

» Χεϊρας ἐκπετάσας Δανιὴλ * λεόντων χάσματα ἐν λάκκφ » Σέφραξε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσάμε-» νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παῖδες, κραυγάζοντες· * Εὐλογεῖ-» τε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Νεχρούμενοι πόνοις τῆς σαρχός, * ζωὴν ἀθάνατον * προεξενήσατε, * Πατέρες "Οσιοι, ἄπασι * τοῖς νεχροῖς θεοῖς λατρεύουσι, * οῖ καὶ σωθέντες σὺν ὑμῖν * ἀεὶ χραυγάζουσιν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Συμφώνως Εύγένιον, Πιστοί, * καὶ 'Αγαθόδωρον, * 'Εφραίμ,

Έλπίδιον * σὺν Αἰθερίωνι μέλψωμεν * Βασιλέα καὶ Καπίτωνα * ὡς καθαιρέτας τοῦ ἐχθροῦ * καὶ Ἱεράρχας Χριστοῦ· * ῷ βοῶμεν· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐρράνας λαούς, Πάτερ Ἐρραίμ, * τοῖς σοῖς διδάγμασι, * νῦν μεταβέβηχας * πρός τὴν ἀνέσπερον ἔλλαμψιν, * εὐρροσύνην πρός ἀίδιον, * τῶν σῶν χαμάτων ἀμοιβὰς * ὑποδεχόμενος, * καὶ χραυ-γάζων· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Βότρυες ἀμπέλου τῆς ζωῆς, * Μαχαριώτατοι, * νῦν χρηματίζοντες, * οἶνον ἐχβλύζετε πάντοτε * ἰαμάτων, καὶ εὐρραίνετε * πάντων καρδίας τῶν πιστῶς * ἀνευρημούντων ὑμᾶς * καὶ βοώντων * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. (Θεοτοκίον.

Ωράθη ὡς ἄνθρωπος ἐκ σοῦ * ἀποτικτόμενος * ὁ ὑπερούσιος * ὁιπλοῦς ταῖς φύσεσιν, "Αχραντε, * ἐνεργείαις καὶ θελήσεσιν, * οἶς ὡμοιώθη βουληθεὶς * ἐμφανιζόμενος· * ῷ βοῶμεν· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'μοή θ'. 'Ο Είρμός.

• Λ ίθος ἀχειρότμητος ὅρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * ἀχρο• σεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Ιερομαρτύρων 'Αγίων * τὴν ἱερὰν τελοῦντες μνήμην, * ὑμνοις ἱεροῖς δεῦτε πάντες * μεγαλορώνως * αὐτοὺς τιμήσωμεν, * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας * τῷ πανοιχτίρμονι Θεῷ ἡμῶν.

"Ωρθητε ώς τίμιοι λίθοι * έπὶ τῆς γῆς ἀπό ἀθέων, * Μάρτυρες, συρόμενα, θεῖοι, * καὶ τῆς ἀπάτης * τὰ ὀχυρώματα * σθένει Θεοῦ συντρίβοντες· * ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σήμερον ή πόλις Χερσώνος * ύμων την μνήμην έορτάζει * ταύτης γαρ έδείχθητε πύργοι * καὶ θεῖοι στύλοι * καὶ όχυρώματα, * ποιμένες καὶ διδάσκαλοι * καὶ πρεσβευταὶ θεομακάριστοι.

ἸΙὸ η τοῖς χοροῖς τῶν ᾿Αγγέλων * χορὸς Πατέρων ἡριθμήθη, * Εὐγένιος, Ἐρραὶμ καὶ Καπίτων, * Ἐλπίδιός τε * καὶ ὁ Αἰθέριος, * καὶ ὁ Βεόρρων ᾿Αγαθόδωρος.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστόν ἐν ἀγκάλαις * χειρὶ τόν φέροντα τὰ πάντα, * ἡ θεοχαρίτωτος Κόρη * ἐκπληττομένη * ἐβόα λέγουσα· * Πῶς καὶ Γίον γνωρίζω σε * καὶ Ποιητήν μου, ἀκατάληπτε!

Τό Φωταγωγικόν του τυχόντος ήχου.

Είς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, τὸ ἐν τῷ Τριφδίφ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Μαρτυρικόν· Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον. Ἡ λοιπὴ ᾿Ακολουθία, ἡ α΄. "Ωρα, ὡς ἡ συνήθεια,

καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι Η΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμων Θεορυλάκτου, Επισκόπου Νικομηδείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, 7 Ηχος α΄. Πανεύρημοι Μάρτυρες. *

Πάτερ Θεορύλακτε, * Θεοῦ * φυλακαῖς ρρουρούμενος, * διεφυλάχθης ἀλώβητος, * καὶ πύργος ἄσειστος * Έκκλησίας ὡρθης, * πειρασμοῖς ἀκλόνητος * τοῖς τῶν αἰρετικῶν μηχανήμασι· * καὶ νῦν μέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεορύλακτε, * τῆς γῆς * μεταστὰς, ἀνέδραμες * πρός οὐρανόν, καὶ οὐράνια * οἰκεῖν σκηνώματα * ἡξιώθης, μάκαρ, * ἐξορίας ἔνεκεν, * ἢν διὰ τὸν Χριστὸν ἐκαρτέρησας * καὶ νῦν ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφύλακτε, * Θεόν * νῦν ὁρῶν, μακάριε, * ὡς ἐφικτὸν, καὶ ὁρώμενος, * ἐνώσει κρείττονι * ἀπολαύων τούτου * καὶ θετῶς θεούμενος, * τὸ μόνον ὀρεκτὸν καὶ μακάριον * χαίρων ἀπέλαβες, * Ἱεράρχα παμμακάριστε, * τοῖς ᾿Αγγέλοις * νῦν συναυλιζόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Νοσούσαν, Πανύμνητε, * δεινώς * τὴν ψυχήν μου πάθεσι * πονηροτάτοις θεράπευσον, * ἡ τὸν ἀχέστορα * χαὶ Σωτῆρα πάντων * τὸν Χριστὸν χυήσασα, * τὸν πᾶσαν μαλαχίαν ἰώμενον, * τὸν τραυματίσαντα * διαβόλου τὴν χαχόνοιαν, * χαὶ θανάτου * ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

 \mathbf{P} ομφαία διῆλθεν, ὧ Υἰὲ, * ἡ Παρθένος ἔλεγεν, * ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε * Χριστόν χρεμάμενον, * τὴν ἐμὴν χαρδίαν, * χαὶ σπαράττει, Δέσποτα, * ὡς πάλαι Συμεών μοι προέρησεν * ἀλλὰ ἀνάστηθι * χαὶ συνδόξασον, ἀθάνατε, * τὴν Μητέρα * χαὶ δούλην σου, δέομαι.

Απολυτίκιον λεγόμενον εἰ οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστή.

 7 ΙΙχος πλ. β΄. Λαθών ἐτέχθης ὑπό τὸ σπήλαιον. * Λαθών ἐβίωσας, Παναοίδιμε· * ἀλλ' ὁ Χριστός σε πᾶσιν ἀνέδει- ξεν * ὡς ρωστῆρα φθεγγόμενον * λυχνίαν ἐπιθεὶς τὴν νοητήν· * καὶ πλάχας ἐνεχείρισε * δογμάτων τῶν τοῦ Πνεύματος, * δι' ὧν χαταύγασον ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν λέγονται οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάζιν.

Ο Κανών του Άγίου, οὖ ή Άκροστιχίς. Θεΐον Θεορύλακτον ἐν ψδαῖς εὐφημήσω.

Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. Ο Είρμός.

Τσωμεν τῷ Κυρίφ * τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ * ἐν
 Τερυθρῷ θαλάσση· * ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Θρόνω τῷ τοῦ Δεσπότου, * Πάτερ θεοφόρε Θεοφύλακτε, * παριστάμενος, πίστει * τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου φύλαττε.

Έχρισε σε άξιως * χάρις ή του Πνεύματος, Πανόλβιε, * ενεχεν άληθειας * χαι των τρόπων σου χάριν χρηστότητος.

Ίνα τῶν οὐρανίων, * Μάκαρ, ἐπιτύχης, τὰ ἐπίγεια * κατεπάτησας πάντα, * καὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡκολούθησας.

Θεοτοχίον.

"Όλος ἐπιθυμία * ὁ ἐχ τῆς γαστρός σου, Θεονύμφευτε, * εὐδοχήσας τεχθῆναι, * γλυχασμός τε χαὶ φῶς, 'Αγνή, ἄδυτον. 'Ωοἡ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Σύ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὰ εἶ » Τὸ φῶς * τῶν ἐσκοτισμένων· * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεθμά μου.

Νόμοις συ πειθόμενος * τοῖς τοῦ Δεσπότου σου, ἔνδοξε * Αρχιερεῦ, * νόμων παρανόμων * βασιλέων ἡλόγησας.

Θεΐον έξεικόνισμα * Χριστού καὶ ἄχραντον ἔσεβες * τιμητικώς, *

τάς των ἀσεβούντων * ἀσεβείας ἀρνούμενος.

 * Επλης το μαρτύριον * της συνειδήσεως πρότερον * άσκητιχῶς. * χαὶ νῦν τῶν Μαρτύρων * ἀνεδήσω τον στέρανον.

Θεοτοχίον.

Ίνα τρίβον, Δέσποτα, * πρὸς ἀγιότητα φέρουσαν * δείξης ἡμῖν, * μήτραν παναγίαν * παναγίως κατώκησας.

Κάθισμα, η Τχος πλ. δ΄. Την Σορίαν.

Εξασχήσας όσιως, Πάτερ σορέ, * Ίεράρχης έχρισθης ιερουργεῖν * τὰ θεῖα μυστήρια * εἰς ψυχῶν περιποίησιν· * τὴν Χριστοῦ δὲ εἰκόνα * τιμήσας ὑπήνεγκας * ἐξορίας, θλίψεις * καὶ χρόνιον κάθειρξιν· * δθεν μετὰ τέλος * ἀναβλύζων ἰάσεις, * ἰᾶσαι τοὺς κάμνοντας * καὶ φωτίζεις τοὺς ψάλλοντας· * Ἱεράρχα Θεορύλακτε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Τοῦ Ἡλίου νερέλη τοῦ νοητοῦ, * θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαής, * ἄσπιλε, ἀμόλυντε, * ὑπεράμωμε Δέσποινα, * τὴν σκοπτεινὴν ψυχήν μου * τυρλώττουσαν πάθεσι * τῆς ἀπαθείας αἴγλη * καταύγασον, δέομαι· * καὶ μεμολυσμένην * τὴν καρδίαν μου πλῦνον * ροαῖς κατανύξεως, * μετανοίας τε δάκρυσι, * ἴνα πόθφ κραυγάζω σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Τἰῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρενίν δοῦλός σου. Τὰ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν 'Αμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν * ἡ 'Αμνὰς θεωροῦσα έν τῷ Σταυρῷ, * ὡλόλυζε δακρύουσα * καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἡν περ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος * καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, * σπλαγχνίσθητι, καὶ δώρησαι οὖν * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωοη δ'. Ο Ειρμός.

* \mathbf{F}^{i} σακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, * κατενόησα τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐδόξασά σου * τὴν Θεότητα.

Ού το πῦρ ἐδειλίασας * το τῶν πειρασμῶν, παμμάχαρ θεόπνευστε, * οὐχ ἐχαύνωσε τὸν τόνον σου * τῆς ψυχῆς το λεῖον, * Θεορύλαχτε.

Φυλακήν σου τῷ στόματι * ἔθετο Χριστὸς καὶ χείλεσιν, "Όσιε· * ὅθεν ἔμεινας ἀσάλευτος * ἀσεβῶν συστάντων * ἐναντίον σου.

Υπομένων ὑπέμεινας * τον ἐπὶ τὴν πέτραν πόδας σου στήσαντα, * καὶ προσέσχε σοι ὁ "Υψιστος * τὴν αὐτοῦ εἰκόνα * προσκυνήσαντι.

()εοτοχίον.

Λυτρωθέντες τῷ τόχῳ σου * τοῦ τῆς ἀμαρτίας χρέους, πανάμωμε, * χαριστήριον ἐφύμνιον * ἀναπέμπομέν σοι, * Θεονύμφευτε. $\Omega \hat{S} \hat{\eta}$ ε΄. Ο Είρμός.

» O^{20} ρίζοντες βοῶμέν σοι, Κύριε· * Σῶσον ἡμᾶς· * σὰ γὰρ εἶ O^{20} Θεὸς ἡμῶν, * ἐχτός σου ἄλλον οὰχ οἴδαμεν.

Αί χεϊρές σου όσίως, θεόπνευστε, * πρός τον Θεόν, * Πάτερ, έπαιρόμεναι, * τούς δυσσεβεῖς ἐτροπώσαντο.

Κρατήσας τῆς χειρός σου ὁ Κύριος * τῆς δεξιᾶς, * Πάτερ, καθωδήγησε * πρὸς οὐρανίαν ἀπόλαυσιν.

Την τρίβον την στενην, Θεοφύλακτε, * διαπερών, * πρός πλάτος κατήντησας * τοῦ Παραδείσου, θεόπνευστε.

Θεοτοχίον.

Οί μη σε Θεοτόχον γινώσχοντες, * Θεομητορ, * φως ού μη θεάσωνται * το γεννηθέν έχ σου, πάναγνε.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

Υιτώνά μοι παράσχου φωτεινόν * ὁ ἀναβαλλόμενος * φως ως
 Χ ίμάτιον, * πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεός ἡμων.

Νεχρώσας τὰς αἰσθήσεις ἐγχρατῶς, * παθῶν ἐβασίλευσας, * καὶ νῦν, Θεοφύλακτε, * ἀπαθείας ἐντρυφᾶς ταῖς λαμπρότησιν.

Είκόνα του Σωτήρος προσκυνεΐν * τούς πάντας ἐδίδαξας, * ἔργοις καὶ δόγμασι * διαπρέψας ἐμφανῶς, Θεοφύλακτε.

Νεφέλην σε τον δμβρον της ζωής * ο Χριστος ἀνέδειξε, * Πάτερ, πηγάζουσαν, * Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ Θεοφύλακτε.

Θεοτοχίον.

'Ωραΐος παρὰ πάντας τοὺς βροτοὺς * ὁ Υἰός σου, Πάναγνε, * κάλλει Θεότητος, * εἰ καὶ σάρκα δι' ἡμᾶς ἀνελάβετο.
Τὸ Μαρτυρικόν τοῦ ἤγου.

Συναξάριον.

Τῆ Η΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ότίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Όμολογητοῦ Θεορυλάκτου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Στίχοι.

Καὶ σαρχός ἐξόριστος, ὡς καὶ πατρίδος, Θεΐος Θεορύλακτος, οῦ Θεός φύλαξ. Ἡλυθεν ὀγδοάτη Θεορύλακτος Θεοῦ ἄγχι.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Ι αΐδες 'Εβραίων εν καμίνω * κατεπάτησαν την φλόγα θαρσαλέως, * καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ * μετέβαλον βοῶντες· * » Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δρόμον τον θεΐον έκτελέσας, * καὶ τὴν πίστιν σου τηρήσας μέχρι τέλους, * τῶν σῶν πόνων, Σορὲ, * τὸν στέφανον ἐκτήσω, * ἀναβοῶν, μακάριε· * Ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

"Αρματι θείων ἀρετῶν σου * ἐποχούμενος πρὸς ὕψος ἀνηνέχ- θ ης: * τῷ Θεῷ δὲ τανῦν * παρέστηκας, κραυγάζων: * Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Ιδεν ό πλάσας κατὰ μόνας * τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, θεορόρε, * τῆς καρδίας τῆς σῆς * τὸ ἔνθεον, καὶ θρόνοις * διδασκαλίας ίδρυσε, * Θεορύλακτε τρισμάκαρ.

Θεοτοχίον.

Σοί νῦν προσρεύγω, Θεοτόχε, * καὶ τῆ σκέπη σου καὶ θείς προστασίς * λυτρωθῆναι δεινῶν * δεόμενος πταισμάτων, * εὐλογημένη πάναγνε, * ἡ Θεόν σαρχὶ τεχοῦσα.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

 $_{\star}$ $_{\star}$ $_{\star}$ ταπλασίως κάμινον $_{\star}$ των Χαλδαίων ο τύραννος $_{\star}$ τοῖς θεο-

» σωθέντας τούτους ίδων, * Τον Δημιουργόν καὶ Λυτρωτήν, *

» ἀνεβόα, * οι Παΐδες, εὐλογείτε, * Ίερείς, ἀνυμνείτε, * λαός,

» ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ευτραινομένων ένθα νον * κατοικία κατώκησας, * Όμολογητὰ, τῆς ἀληθείας πρόμαχε· * καὶ φῶς σοι ἀνέτειλεν * οἶα δικαίφ,
πάνσορε, * καὶ τοὺς τῶν Μαρτύρων ἡθληκότι ἀγῶνας, * μεθ' ὧν νοῦν
ἀνακράζεις· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Υπομονής τον στέφανον * έχομίσω, Θεόληπτε· * τὰς ὑπερορίας γὰρ πιχρῶς χατώχησας, * μισθόν ἐχδεχόμενος * ἀπολαβεῖν τῶν ἄθλων σου, * καὶ τής ἀγαθής οὐ διεψεύσθης ἐλπίδος, * Χριστῷ ἀνα-χαυγάζων· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτορανῶς ἡ μνήμη σου, * Θεοφόρε, τελεῖται νῦν * τῆς ὁμολογίας φωτισμῷ πυρσεύουσα· * ἀγίαν εἰκόνα γὰρ * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐτίμησας * καὶ τῆς Θεοτόκου, τῶν 'Αγίων τε πάντων, * μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ή Θεομήτωρ, πάναγνε, * τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα * καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, * Θεόν ἡ κυήσασα * τὸν ἐπὶ πάντων, Κόρη ἀγνὴ, * ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος: * ὁν Πατδες εὐλογοῦσιν, * Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, * λαοὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» Κυρίως Θεοτόχον * σε όμολογοϋμεν * οι διά σοῦ σεσωσμένοι, Παρθένε άγνη, * σύν 'Ασωμάτων χορείαις * σε μεγαλύ- » νοντες.

Μεγάλων χαρισμάτων * όντως ἡξιώθης, * ὑπὲρ Χριστοῦ κινδυνεύσας φρονήματι * καρτερικῷ, Θεοφόρε * θεομακάριστε.

Ήμας τούς σε ύμνοῦντας, * Μάχαρ, ἐποπτεύοις, * ἐχ πειρασμών καὶ χινδύνων λυτρούμενος, * χαὶ τῶν αἰρέσεων θραύων * τὰ μηχανήματα.

Σωφρόνως καὶ δικαίως * ώς ἱεροφάντωρ * πολιτευσάμενος, Μάρτυς ἐγένου λαμπρός, * τὴν σὴν πορφύραν ὑφάνας * ἐκ τῶν αἰμάτων σου.

Θεοτοχίον.

'Ως ὄρθρος τοῖς ἐν σκότει * καὶ πεπλανημένοις, * δικαιοσύνης τὸν "Ηλιον ἔχουσα * ἐν ταῖς ἀγκάλαις, Παρθένε, * Χριστὸν, ἀνέτειλας.

Τὸ Φωταγωγικόν τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, τὸ ἐν τῷ Τριφδίφ Ἰδιόμελον καὶ τὰ ἐπόμενα τούτφ.

Ή λοιπή του "Ορθρου 'Ακολουθία, καὶ 'Απόλυσις.

Περί τῆς Μνήμης

τῶν ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, εἰ τύχη τῷ Α΄. Σαββάτω, ἢ τῆ Α΄. ἢ τῆ Γ΄. Κυριακῆ τῶν Ἁγίων Νηστειῶν.

Χρη είδεναι ότι, εί τύχη η Μνήμη τῶν Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν Αγίων Νηστειῶν, ἢ τῆ α΄. ἢ τῆ γ΄. Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν, ψάλλεται ὡς ἐτέθη ἡ Ἑορτὴ τοῦ Προδρόμου ἐν αὐταῖς, καὶ ἡ τῶν Αγίων Τεσσαράκοντα.

Περί τῆς Μνήμης τῶν Άγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, εἰ τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Άκαθίστου.

Χρη είδεναι ὅτι, εἰ τύχη ἡ Μνήμη τῶν Αγίων Τεσσαράκοντα τῷ Σαββάτω τῆς Ακαθίστου, ψάλλεται ἡ Ακολουθία τῆς Ακαθίστου καὶ τῶν Αγίων οὕτως. Ἐσπέρας μετὰ τὴν συνήθη Στιγολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίγους ι΄. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς· τῆς Ἑορτῆς, Προσόμοια, Ἰηρος πλ. β΄. εἰς ε΄. καὶ τῶν Αγίων γ΄. Ἰηχος β΄. Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως. Δόξα, τῶν Αγίων, Ἰηγος β΄. ᾿Αθλοφόροι Κυρίου· Καὶ νῦν, ὁ αὐτός· Τὸ ἀπ' αίῶνος μυστήριον· καὶ τὰ ᾿Αναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὸ, Κατευθυνθήτω, αὶ τρεῖς Μετάνοιαι· ὁμοίως καὶ εἰς τὸ, Νῦν αὶ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ εἰς τὸ, Κῦν τὸ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ εἰς τὸ, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου· τελεῖται γὰρ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Ψάλλονται δὲ καὶ τὰ Τετραφὸὶα τῆς ἡμέρας ἐν τῷ Νάρθηκι, ἀντὶ τοῦ Νεκρωσίμου Κανόνος· καὶ μετὰ τῶν

Νεχρωσίμων Έκτενης, όπότε δόξει τῷ Προεστῶτι, εἴτε πρό τῆς Τραπέζης, είτε μετά τὴν Τράπεζαν. Έν τῷ "Ορθρω, είς τὸ, Θεός Κύριος, Τροπάριον της Έρρτης, δίς Δόξα, των Αγίων Και νον, της Εορτής. Η συνήθης Στιχολογία μετὰ τὸ πρώτον Κάθισμα ψάλλεται το Κοντάχιον τῆς Εορτῆς και Οίχους ζ΄. και πάλιν τὸ Κοντάκιον, καὶ ᾿Ανάγνωσις τῆς Ἑορτῆς. ὑΩσαύτως καὶ εἰς τὸ δεύτερον Κάθισμα. Ο Πεντηχοστός οι Κανόνες της Έρρτης μετά των Είρμων είς η'. και των Αγίων είς ς'. Και εί έστιν ο Κανών των Άγίων, Ήχος δ΄. λέγομεν ΰστερον Καταβασίαν τον Είρμον της Έρρτης, όμου οι δύο Χοροί. Άπο Τρίτης 'Ωδης, Κοντάχιον τής Έρρτης, και Οίκους ς΄., είτα το Κοντάκιον των Αγίων και τὸν Οίχον. Εἶθ' οὐτως Κάθισμα τῶν 'Αγίων, Δόξα καὶ νῦν, τὸ πρώτον τοῦ αὐτοῦ "Ηχου, καὶ 'Ανάγνωσις, τὸ 'Εγκώμιον τῶν Άγίων. 'Αφ' "Εκτης, Κοντάκιον της Έρρτης, καὶ Οἴκους έξ, καὶ πάλιν τὸ Κοντάχιον καὶ τὸν πρῶτον Οἶχον, ἐν ῷ καὶ καθήμεθα. Εἶτα 'Ανάγνωσις τῶν 'Αγίων. 'Εν τῆ θ'. 'Ωδἢ στιχολογεῖται, 'Η Τιμιωτέρα. Έξαποστειλάριον των Αγίων, και της Εορτής. Είς τούς Αίνους, τό, Πάσα πνοή, ιστώμεν Στίχους ς΄. και ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια της Έρρτης γ΄. Ήχος α΄. πρός, Των ούρανίων ταγμάτων, καὶ τῶν Αγίων Προσόμοια γ΄. Ήχος πλ. α΄. πρὸς, Χαίροις ἀσκητικών ἀληθώς. Δόξα, των Αγίων, Ήχος β΄. Άληθείας χρατήρα. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἡχος πλ. δ΄. Γλώσσαν ην ούκ έγνω. Δοξολογία μεγάλη. Μετά το Τρισάγιον, Τροπάριον των Αγίων Δόξα και νον, της Έρρτης. Η Έκτενης, ή Κατήχησις, καὶ ᾿Απόλυσις. Ἡ συνήθης Λιτὴ, καὶ ἡ Πρώτη ဪα έν τῷ Νάρθηκι. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, ἡ γ΄. Ὠδἡ τῆς Έρρτης εἰς δ΄. καὶ ἡ ϛ΄. ஹρη τῶν Αγίων εἰς δ΄. Τροπάριον τῆς Έρρτης καὶ τῶν Αγίων. Δόξα, τὸ Κοντάκιον τῶν Αγίων Καὶ νον, της Έρρτης. Προκείμενον, 'Αλληλουϊάριον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν, πρώτον της Έρρτης, είτα των Αγίων.

THE Θ' . TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη τῶν ᾿Αγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν τῆ λίμνη Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους τ΄. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα τὰ γ΄. Προσόμοια τοῦ Τριφδίου εἶθ' οῦτω τῶν Ἁγίων τὰ Ἰδιόμελα δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ήχος β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φέροντες * τὰ παρόντα γενναίως, * χαίροντες * τοῖς ἐλπιζομένοις, * πρός ἀλλήλους ἔλεγον * οἱ "Αγιοι Μαρτυρες. * Μὴ γὰρ ἱμάτιον ἀποδυόμεθα; * ἀλλὰ τὸν παλαιόν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα. * Δριμὺς ὁ χειμών, * ἀλλὰ γλυχὺς ὁ Παράδεισος. * ἀλγεινὴ ἡ πῆξις, * ἀλλὶ ἡδεῖα ἡ ἀπόλαυσις. * Μὴ οὖν ἐχχλίνωμεν, ὧ συστρατιῶται. * μιχρὸν ὑπομείνωμεν, * ἵνα τοὺς στεράνους τῆς νίχης ἀναδησώμεθα * παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * χαὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σίπτοντες * περιβόλαια πάντα, * βαίνοντες * άτρόμως εἰς λίΠαράδεισον, δν ἀπωλέσαμεν, * ἰμάτιον φθαρτόν σήμερον μὴ ἀντισχώμεθα. * δι' όριν ποτέ * ρθοροποιόν ἐνδυσάμενοι, * ἐκδυσώμεθα
νῦν * διὰ τὴν πάντων ἀνάστασιν. * καταρρονήσωμεν κρύους λυομένου, * καὶ σάρκα μισήσωμεν, * ἰνα τοὺς στεράνους τῆς νίκης
ἀναδησώμεθα * παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * καὶ Σωτῆρος τῶν ψυΤοῦ αὐτοῦ.

λέποντες * ώς τρυφάς τὰς βασάνους, * τρέχοντες * πρός λίμνην λέποντες * ώς πρός θάλψιν, ἔλεγον * οἱ "Αγιοι Μάρτυρες. * Μὴ ὑποπτήξωμεν ώραν χειμέριον, * ἵνα τὴν φοβερὰν γέενναν τοῦ πυρός ρύγωμεν. * χαυθήτω ὁ ποὺς * ἵνα χορεύη αἰώνια. * ἡ δὲ χεὶρ ρυείτω * ἵνα ὑψοῦται πρός Κύριον. * χαὶ μὴ φεισώμεθα φύσεως θνηπούσης. * ἐλώμεθα θάνατον, * ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίχης ἀναἐνοῦτοῦς * ἀναἡμῶν.

Δόξα. Τὸ πρώτον.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. "Οτε * ἐχ τοῦ ξύλου σε.

Εργοις * σχοτεινοῖς συναπαχθεὶς, * ὅλον ἀπημαύρωσα χάλλος *

Τό τοῦ Βαπτίσματος * θέλων ὁ πανάθλιος, * καὶ περιβέβλημαι * στολισμόν χαταχρίσεων * καὶ σχότους· * διό σου * δέομαι,

ΙΙανάμωμε· * Τῆ δυναστεία σου * ῥῆξον * τῶν παθῶν μου τὰ νέρη, *
αὶ τῆς ἀρθαρσίας με χλαῖναν * ἔνδυσον γυμνώττοντα, καὶ σῶσόν με.

Εϊσοδος μετὰ θυμιατοῦ καὶ κηροῦ· εἶτα τὰ ἀναγνώσματα, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Αύτη ἡ 'Ακολουθία γίνεται Λειτουργίας τελουμένης. Εἰ δὲ οὐ τελεϊται Λειτουργία, πρῶτον ψάλλονται τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριφοίου, εἶτα τῶν 'Αγίων' Δόξα, τῶν 'Αγίων' Καὶ νῦν, Θεοτοκίον' τὰ 'Αναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς δὲ τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Men. Tom. IV.

Δόξα. Τῶν 'Αγίων, 'Ήχος πλ. β'.

Τεν φδαῖς ἀσμάτων εὐφημήσωμεν, πιστοὶ, * τοὺς ἀθλορόρους Τεσσαράχοντα Μάρτυρας, * καὶ πρός αὐτοὺς μελφδικῶς ἐκβοήσωμεν λέγοντες· * Χαίρετε, 'Αθλορόροι τοῦ Χριστοῦ, * Ἡσύχιε, Μελίτων, 'Ηράκλειε, Σμάραγδε καὶ Δόμνε, * Εὐνοϊκὲ, Οὐάλη καὶ Βιβιανὲ, * Κλαύδιε καὶ Πρίσκε. * Χαίρετε, Θεόδουλε, Εὐτύχιε καὶ 'Ιωάννη, * Ξανθία, 'Ηλιανὲ, Σισίνιε, * Κυρίων, 'Αγγία, 'Αέτιε καὶ Φλάβιε. * Χαίρετε, 'Ακάκιε, 'Εκδίκιε, * Λυσίμαχε, 'Αλέξανδρε, 'Ηλία καὶ Γοργόνιε, * Θεόριλε, Δομετιανὲ, καὶ θεῖε Γάῖε καὶ Γοργόνιε. * Χαίρετε, Εὐτυχὲς καὶ 'Αθανάσιε, * Κύριλλε καὶ Σακερδών, Νικόλαε καὶ Οὐαλέριε, * Φιλοκτήμον, Σεβηριανὲ, Χουδίων καὶ 'Αγλάῖε. * 'Ως ἔχοντες παρρησίαν πρός Χριστόν τὸν Θεόν ἡμῶν, * Μάρτυρες παναοίδιμοι, * αὐτόν ἐκτενῶς πρεσβεύσατε * τοῦ σωθήναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας * τὴν πανσέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Θεοτόχε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Τροπάριον τῶν Αγίων, εἰ οὐκ ἔστι Προηγιασμένη. Ἦχος α΄. ττὰς ἀλγηδόνας τῶν Αγίων, * ᾶς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, * δυσωπήθητι, Κύριε, * καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὁδύνας * ἴασαι, φυλάνθρωπε, δεόμεθα.

Ούτως λέγεται, εἰ τύχη ἐν Σαββάτω ἢ Κυριακῆ· εἰ δὲ ἐν ἄλλη ἡμέρα, λέγε τὸ, Θεοτόκε Παρθένε· εἶτα τὰ λοιπά· αἰ τρεῖς μεγάλαι Μετάνοιαι, καὶ ᾿Απόλυσις.

Ένταϋθα σχολάζουσιν αἱ Μετάνοιαι ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἐσπερινοῦ, πλὴν τῶν τελευταίων τριῶν μεγάλων Μετανοιῶν, καὶ τῶν γινομένων ὁμοίως εἰς τὸ, Κατευθυνθήτω, καὶ εἰς τὸ, Νῦν αἱ Δυνάμεις, καὶ εἰς τὸ, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου, ὡς σύνηθες.

Τὰ δὲ ᾿Απόδειπνα ψάλλομεν λιτῶς καὶ ἄνευ Μετανοιῶν, πλὴν τῶν τριῶν μεγάλων Μετανοιῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον, Ἡχος α΄. Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων. Εἰτα ἡ συνήθης Στιχολογία καὶ τὰ Καθίσματα τῆς Ὁκτωήχου καὶ τοῦ Τριφδίου κατὰ τὴν τάξιν. ἀναγινώσκομεν δὲ τὸ Μαρτύριον τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Ἐγκώμιον τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Καθίσματα τῶν 'Αγίων.

Ήχος δ΄. Έπεράνης σήμερον. *

Το σεπτόν στερέωμα * τῆς Ἐκκλησίας * ὡς ἀστέρες μέγιστοι * καταλαμπρύνετε ἀεὶ, * καὶ τοὺς Πιστοὺς καταυγάζετε, * Μάρτυρες θεῖοι * Χριστοῦ Τεσσαράκοντα.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, διμοιον.

 \mathbf{F}^{ν} τη σχέπη, πάναγνε, * τη ση, Παρθένε, * προσφυγόντων δέησιν * προσδεξαμένη παρ' ήμων, * μη διαλίπης πρεσβεύουσα * πρός τον Υίόν σου * σωθήναι τοὺς δούλους σου.

"Ετερον.
"Ήχος δ'. 'Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

Ανδρειοτάτω λογισμώ ύπελθόντες * τὴν μαρτυρίαν, θαυμαστοί Α Αθλορόροι, * διὰ πυρός καὶ ὕδατος διήλθετε * καὶ διεβιβάσθητε * σωτηρίας πρός πλάτος, * κλῆρον κομισάμενοι * οὐρανών βασιλείαν· * ἐν ἢ ποιεῖσθε τὰς ὑπὲρ ἡμών * θείας δεήσεις, * σοροί Τεσσαράκοντα.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

χεις * ήμων ή ἀντίληψις.

Μετά τον Πολυέλεον, Κάθισμα.

`Πχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον. *

Τιῶν Αγίων Μαρτύρων * τὸ ἐγκαλλώπισμα, * ἡ θεόσεπτος αὐτη * καὶ θεοσύλλεκτος * τῶν Τεσσαράκοντα πληθὺς * ἀνευφημείσθωσαν νῦν * διὰ κρυμοῦ γὰρ καὶ πυρὸς * δοκιμασθέντες οἱ σοφοὶ, * ἐδείχθησαν στρατιῶται * Χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως, * καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Τίην ταχειάν σου σχέπην * χαὶ τὴν βοήθειαν * χαὶ τὸ ἔλεος δειξον * ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· * χαὶ τὰ χύματα, 'Αγνὴ, * χαταπράϋνον * τῶν ματαίων λογισμῶν· * χαὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν * ἀνάστησον, Θεοτόχε· * οἶδα γὰρ, οἶδα, Παρθένε, * ὅτι ἰσχύεις ὅσα χαὶ βούλοιο.

Οι 'Αναβαθμοί τὸ α'. 'Αντίρωνον τοῦ δ'. "Ηχου. Προκείμενον.

 Δ ιήλθομεν διὰ πυρός καὶ ύδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

Στίχ. Ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροϋται τὸ ἀργύριον. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Είπεν ὁ Κύριος.... Προσέχετε ἀπό τῶν ἀνθρώπων (ὅρα εἰς τὸν Ὁρθρον τοῦ Ἡγίου Γεωργίου, Ἡπριλίου 23).

Ο Ν΄. Δόξα. Ταζς των Αθλοφόρων. Καὶ νῦν. Ταζς τῆς Θεοτόχου, Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β΄.

Προφητικώς μέν έβόα.

Ζήτει είς τὴν ἐπαύριον μετὰ τοὺς Λίνους.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Τὰ ἀνωτέρω Καθίσματα, καὶ τὰ λοιπὰ ἐρεξῆς μετεγράρησαν ἐνταῦθα ἐκ τῶν χειρογράφων, ἵνα εὐρίσκωνται πρόχειρα, ὅταν τυπικὴ διάταξις ἀπαιτήση αὐτά.

Οἱ Κανόνες τῶν ᾿Αγίων εἰς ϵ΄. καὶ τὰ Τριώδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

'Ο Κανών των 'Αγίων, οὖ ή 'Ακροστιχίς, ἄνευ των Είρμων καὶ των Θεοτοκίων'

Θεοστερή φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων.

Ποίημα Ίωάννου Μοναχού.

'Ωδή α'. Ήχος β'. Ο Είρμός.

» Δ εῦτε, λαοὶ, * ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῷ διελόντι » Δ θάλασσαν * καὶ ὁδηγήσαντι τὸν λαὸν, δν ἀνῆκε * δουλείας

» Αίγυπτίων· * δτι δεδόξασται.

Θεοστερή * φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων Χριστοϋ * ἐν θεοπνεύστοις ἄσμασι * τῶν Τεσσαράχοντα, * τὴν ἐτήσιον μνήμην * φαιδρῶς πανηγυρίζων· * ὅτι δεδόξασται.

Έπὶ τῆς γῆς * ἄπασαν ἀπαρνησάμενοι * προσηγορίαν, είλοντο * οι Τεσσαράχοντα * τὴν Χριστώνυμον χλῆσιν, * δι' ῆς ἐν τοῖς ὑψίστοις * νῦν πολιτεύονται.

Οἱ ἐν Χριστῷ * σάρκα καὶ κόσμον μισήσαντες, * τὸν παλαιὸν μὲν ἄνθρωπον * συνεξεδύσασθε * τῇ προσκαίρῳ ἐσθῆτι, * στολὴν δὲ ἀρθαρσίας * περιεβάλεσθε. Θεοτοκίον.

Τίς έξειπεῖν * σοῦ κατ' άξιαν δυνήσεται * τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; * Θεόν γὰρ τέτοκας * ἐν σαρκὶ, Παναγία, * ἡμῖν ἐπιρανέντα * Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

Σπερέωσον ήμας * ἐν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλω * νεκρώσας τὴν
 ἀμαρτίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς καρ δίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Στρατείας και ζωής * και ώραιότητος * σωμάτων * και δλβου ήλογηκότες * εὐκλεῶς οἱ Τεσσαράκοντα, * τὸν Χριστὸν ἀντὶ πάντων ἐκληρώσαντο.

Τοῖς λίθοις ἀρειδῶς * οἱ Τεσσαράχοντα * προστάξει * βαλλόμενοι τοῦ Τυράννου, * τὰς βολὰς διὰ τοῦ Ηνεύματος * χατὰ τῶν προσταττόντων * ἀπεχρούσαντο.

Έλάλει κατὰ σοῦ * Τυράννων χείλεσιν * ὁ ὅρις * τοῦ Κτίσαντος βλασρημίας, * ἀλλ' αὐτοῦ τὸ θεομάχον στόμα * τοῖς κατὰ τῶν Μαρτύρων λίθοις θλάττεται.

Θεοτοχίον.

Τοῦ ἄνθραχος χρυσοῦν * θυμιατήριον * τοῦ θείου, * ἀνύμφευτε, γενομένη, * τὸ δυσώδες τῆς χαρδίας μου * εὐωδίασον, μόνη 'Αειπάρθενε.

Κάθισμα, Ήχρς πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν.

Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες μαρτυριχῶς, * τὸν ἐχθρὸν χαθελόντες ἀθλητιχῶς, * ἔργοις ἐπληρώσατε * τοῦ Προφήτου τὰ ρήματα. * διὰ πυρὸς γὰρ χαὶ ΰδατος * γενναίως διήλθετε, * ἀναψυχὴν εὐράμενοι * ζωὴν τὴν αἰώνιον * ὅθεν χαὶ στεφάνους * οὐρανόθεν λαβόντες, * χοροῖς συνευφραίνεσθε * Ασωμάτων, μαχάριοι. * 'Αθλορόροι πανεύφημοι, * πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταιφάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ενθυμοϋμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, * τὴν ἐζέτασιν τρέμω τὴν ροβερὰν, * φρίττω τὴν ἀπόρασιν * καὶ πτοοϋμαι τὴν κόλασιν, * τὴν τοῦ πυρός ὁδύνην, * τὸ σκότος, τὸν τάρταρον, * τὸν βρυγμὸν τῶν ὁδόντων, * τὸν ἄϋπνον σκώληκα. * Οἴμοι! τί ποιήσω * ὅταν τίθωνται θρόνοι, * καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, * καὶ αὶ πράξεις ἐλέγχωνται, * καὶ κρυπτὰ δημοσιεύωνται; * Τότε, Δέσποινα, βοήθειά μοι γενοῦ * καὶ προστάτις θερμότατος * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

"Η Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

Η Παρθένος και Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ * τῷ σταυρῷ παρεστῶσα τόδυνηρῶς * ἡλάλαζε δακρύουσα, * μητρικῶς ἐκβοῶσα· * Τί τὸ ξένον τοῦτο, * Υἰἐ, καὶ παράδοξον! * ὁ πηγάζων πᾶσι * βροτοῖς τὴν ἀπάθειαν * μέσον καταδίκων * τῷ σταυρῷ προσηλώθης, πλευρὰν ἐκκεντούμενος * καὶ χολὴν ποτιζόμενος * ὑπὸ χειρῶν, ὧν ἔπλασας. * 'Αλλ' ἀνάστηθι, καὶ δώρησαι * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου * ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωδή δ΄. Ο Είρμός.

» Είσακήκοα, Κύριε, * τὴν ἀκοὴν * τῆς σῆς οἰκονομίας, * καὶ εδόξασά σε, * μόνε φιλάνθρωπε.

Φρενοβλαβείτε, έλεγον * οι 'Αθληταί, * την πρόξενον ζημίας * δωρεάν προτείνοντες, * άθεώτατοι.

Ήχονημένα ξίφη * καὶ θῆρας καὶ πῦρ * σταυρόν τε τοῖς 'Αγίοις οἱ Χριστοῦ διῶκται * ἐπανετείνοντο.

Φοβερόν ήμτν, έλεγον * οἱ 'Αθληταὶ, * τὸ πῦρ τὸ τῆς γεέννης· * τὸ δὲ νῦν ὡς σύνδουλον * οὐ πτοούμεθα.

'Αφαιρείσθωσαν χεϊρες, * καυθήτω δὲ ποὺς, * οι "Αγιοι έβόων, * ἄφθαρτα γὰρ ταῦτα * πάλιν ληψόμεθα.

Θεοτοχίον.

Δυσωποῦμέν σε, "Αχραντε, * τὴν τὸν Θεὸν * ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, * τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν * ὑπὲρ τῶν δούλων σου. 'Ωδή ε΄. 'Ο Είρμός.

» Ο τοῦ φωτός χορηγός * καὶ τῶν αἰώνων Ποιητής Κύριος, *
» ἐν τῷ φωτὶ * τῶν σῶν προσταγμάτων * ὁδήγησον ἡμᾶς. *
» ἐκτός σου γὰρ ἄλλον * Θεόν οὐ γινώσκομεν.

Λύσση παράφρονι * τῶν διωχτῶν οἱ ᾿Αθληταὶ αἴθριοι * ἐν τῷ χρυμῷ * διανυχτερεύειν * χαταδιχασθέντες, * ἀνέμελπον ὑμνον * Θεῷ χαριστήριον.

Αγαλλιώμενοι * οι Τεσσαράχοντα Χριστοῦ Μάρτυρες * τὴν ἀλγεινὴν * ὑπέμειναν πῆξιν * ἐν λίμνῃ ἐστῶτες, * ἐλπίδι τῶν θείων * στεράνων νευρούμενοι.

Γέλως προτίθεται * τοῖς Τεσσαράχοντα Χριστοῦ Μάρτυσιν * ἀποπνιγεὶς * ὁ πρὶν ἐμρωλεύων * τοῖς ὕδασιν ὅφις· * τὴν ὁλεθροτόχον * ἰσχὺν γὰρ ἀρήρηται.

Θεοτοχίον.

Σοὶ τῆ Τεχούση Χριστὸν, * τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν, κρά-ζομεν· * Χαῖρε, Αγνή· * χαῖρε, ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· * χαῖρε, ἡ χωρήσασα * Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

'Ωδή ς'. 'Ο Είρμός.

» Έν άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐχ φθο-» ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Γεγηθώς ο άρχέκακος ήρπασεν, * ώς τῆς δωδεκάδος Ἰούδαν τον δείλαιον, * καὶ τῆς Ἐδὲμ τον ἄνθρωπον, * τῆς τεσσαρακοντάδος τον ἔκπτωτον.

'Αναιδής ῶν εἰχαίως φρυάττεται * οἶα γὰρ Ληστῆ καὶ Ματθία τὸ πρότερον, * οὕτω καὶ νῦν ὁ Τύραννος * τοῦ φρουροῦντος τῆ κλήσει σπαράττεται.

Ματαιόρρων καὶ θρήνων ἐπάξιος * ὅστις τῶν ζωῶν ἀμφοτέρων διήμαρτε· * διὰ πυρὸς γὰρ λέλυται, * καὶ πρὸς πῦρ ἐξεδήμησεν ἄσβεστον. Θεοτοκίον.

'Απειράνδρως, Παρθένε, ἐχύησας * καὶ διαιωνίζεις Παρθένος, ἐμφαίνουσα * τῆς ἀληθοῦς Θεότητος * τοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Κοντάχιον, Ήχος πλ. β΄. Τὴν ὑπέρ ἡμῶν. *

Πάσαν στρατιὰν * τοῦ κόσμου καταλιπόντες, * τῷ ἐν οὐρανοῖς * Δεσπότη προσεκολλήθητε, * 'Αθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα. * διὰ πυρός γὰρ καὶ ὕδατος * διελθόντες, μακάριοι, * ἐπαξίως ἐκομίσασθε * δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν * καὶ στεφάνων πληθύν.

Ο Οίχος, πρός. Τὰ τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

Τῷ ἐν θρόνῳ ἀστέκτῳ * ἐποχουμένῳ, * τῷ ἐκτείναντι τὸ φῶς καθάπερ δέρριν, * τῷ τὴν γῆν ἐδράσαντι, * καὶ συνάξαντι ὑδατα * εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, * τῷ πάντα ἐκ μὴ ὄντων * ποιήσαντι ὑπάρχειν, * καὶ πᾶσι χορηγοῦντι * πνοὴν καὶ ζωὴν, * τῷ προσδεχομένῳ * τῶν 'Αρχαγγέλων τὸν ὑμνον, * καὶ ὑπ' 'Αγγέλων δοξαζομένῳ, * καὶ ὑπὸ πάντων προσκυνουμένῳ, * Χριστῷ τῷ παντοκράτορι, * τῷ Ἰλάστη καὶ Θεῷ ἡμῶν * προσπίπτω ὁ ἀνάξιος * προσάγων μου τὴν δέησιν, * λόγου χάριν αἰτῶν * ἰνα ἰσχύσω εὐσεβῶς * ἀνυμνῆσαι κὰγὼ * τοὺς 'Αγίους, οῦς αὐτὸς * ἔδειξας νικητὰς, * δωρησάμενος αὐτοῖς * δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν * καὶ στεφάνων πληθύν.

Συναξάριον.

Τῆ Θ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Αγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῆ πόλει μαρτυρησάντων. Στίχοι.

Πληροϋμεν ύστέρημα σοϋ, Σώτερ, πάθους Τεσσαράχοντα, συντριβέντες τὰ σχέλη.

'Αμρ' ἐνάτη ἐάγη σκέλη ἀνδρῶν τεσσαράκοντα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδη ζ'. Ο Είρμός.

Είχονος χρυσής * ἐν πεδίφ Δεηρά λατρευομένης, * οἱ τρεῖς σου
 δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες * δροσιζόμενοι ἔψαλλον· * Εὐλογητὸς εἰ,
 ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Έξέστη όρων * τοὺς στεφάνους ὁ φρουρὸς των Τεσσαράχοντα, * χαὶ παρωσάμενος τὸ φιλόζωον, * ἀνεπτερώθη τῷ ἔρωτι * τῆς ἐπιρανείσης σου δόξης, * χαὶ σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν· * Εὐλλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ των Πατέρων ἡμων.

Λουτρῷ προσδραμών * ψυχορθόρῳ θανατοῦται ὁ φιλόζωος· * ὁ δὲ φιλόχριστος ἄρπαξ ἄριστος * τῶν θεαθέντων γενόμενος, * ὥσπερ ἐν λουτρῷ ἀρθαρσίας * σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυρός νοητοῦ * ἀναφθέντος ἐν φρεσὶ τῶν Τεσσαράχοντα, * ἡ πολυμήχανος κατερλέγετο * των άσεβούντων άπόνοια * ώσπέρ τις χηρός τηχομένη· * σοι δέ, Χριστέ, ανεμέλπετο· * Εύλογητός εί, ό Θεός * ό των Πατέρων ήμων.

'Ως λίαν φαιδρά * εὐπρεπής τε τοῦ Σταυροῦ, Χριστέ, ἡ δύναμις, * δι' ἐναντίων στέφη πλέχουσα * τοῖς Τεσσαράχοντα Μάρ-τυσιν· * ὕδωρ γὰρ καὶ πῦρ διελθόντες, * ἐν ἀρθαρσία χραυγάζουσιν. * Εύλογητός εί, ό Θεός * ό τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοχίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς * ἐν τῷ ὅρει τῷ Σινᾳ πυρπολουμένην, ᾿Αγνἡ, * προεθεώρει, την ένέγκασαν * άκαταφλέκτως την άστεκτον * αίγλην της άρρητου ούσιας, * ένωθείσης παχύτητι * σαρχός μιᾶς τῶν ἐν αὐτῆ * Αγίων Υποστάσεων.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

» Τόν έν χαμίνω του πυρός * των Εβραίω, τοις Παισί συγ-» **Ι** χαταβάντα, * χαὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα » Θεόν * ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μανιωδώς τοῖς 'Αθληταῖς * ἐποτρύνας ὁ ἐχθρὸς ἀπασαν κτίσιν, * διὰ πάσης ἡσχύνθη· * οἱ Τεσσαράχοντα γὰρ * ἀπαύστως, * Υμνείτε, χραυγάζουσι, * καὶ ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ανηλεως ύπέρ Χριστοῦ * τὰ τοῦ σώματος ύμων μέλη θλασθέντες, * όλοχαύτωμα θεΐον * προσενεχθέντες Θεώ, * Αγγέλων * χοροίζ συναγάλλεσθε, * Μάρτυρες, ύμνούντες * Χριστόν είς τούς αίωνας.

'Ρωμαλεότητι φρενών * δν έχύησεν έπ' ώμων άραμένη * ή φιλόθεος μήτηρ, * τῆς εὐσεβείας καρπόν * προσάγει * σὺν Μάρτυσι Μάρτυρα, * τὴν ἱερουργίαν * ᾿Αβραὰμ μιμουμένη.

Τὴν πρός τὴν ἄληχτον ζωὴν * εὐθυδρόμως, ὧ υίὲ, στέλλου πορείαν, * ή φιλόχριστος μήτηρ * τῷ φιλοχρίστῳ παιδί * έβόα. * ού φέρω σε δεύτερον * τῷ ἀγωνοθέτη * Θεῷ ἐμφανισθῆναι. Θεοτοχίον.

Νεϋσον δεήσεσιν ήμων * των σων δούλων, άγαθή Θεοχυήτορ, * και δεινών τάς έφόδους * και πειρασμών προσβολάς * ταχέως * κατάπαυσον, Δέσποινα, * ίνα σε τιμώμεν, * ὑπερευλογημένη. 'Ωδη θ΄. Ο Είρμός.

» Γγγον έχ Θεού Θεον Λόγον, * τον ἀρρήτω σορία * ήχοντα χαι-.» 👢 νουργήσαι τον 'Αδάμ, * βρώσει φθορά πεπτωκότα δεινώς, * » έξ άγίας Παρθένου * άρράστως σαρχωθέντα δι' ήμᾶς, * οί Πιστοί

» όμοφρόνως * έν ύμνοις μεγαλύνομεν.

Υπέρ Χριστοῦ γυμνωθέντες * καὶ τοῖς λίθοις βληθέντες, * ἀέρος ὑπεμείνατε κρυμόν, * ὕδατος πῆξιν καὶ θλάσιν μελῶν, * καὶ πυρὶ ρλογισθέντες, * ἐν ποταμίω λάμπετε ροὶ * τηλαυγεῖς ὡς φωστῆρες, * Μάρτυρες Τεσσαράκοντα.

'Ράβδον δυνάμεως θείας * τον Σταυρόν κεκτημένοι, * ἐβόων τῷ Χριστῷ οἱ 'Αθληταὶ * οἱ Τεσσαράκοντα· Δέσποτα, * πανσθενεῖ τροπαιούχῳ * τῆ σῆ στερανωθείημεν χειρί· * ἶνα πάντες σε ὕμνοις *

άπαύστως μεγαλύνωμεν.

'Ως άλγεινή μέν ή πήξις, * ώς δε λίαν εκτόπως * δριμύς δν ὑπεμείνατε κρυμόν, * άλλὰ γλυκύς ὁ Παράδεισος· * 'Αβραὰμ γὰρ οἱ κόλποι * τοῦ Πατριάρχου θάλπουσιν ὑμᾶς * ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, * Μάρτυρες Τεσσαράκοντα.

Νενικηκότες τοῖς ἄθλοις, * καὶ τῆ τρισυποστάτω * Τριάδι παρεστώτες, 'Αθληταὶ, * νῦν δωρηθῆναι πρεσβεύσατε * τὴν εἰρήνην τῷ κόσμω, * νίκας τῷ ριλοχρίστω Βασιλεῖ * καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, * Μάρτυρες Τεσσαράκοντα.

Θεοτοχίον.

Χαΐρε, * πηγή ἀφθαρσίας· * χαΐρε, κούφη νεφέλη· * χαΐρε, τερπνὲ Παράδεισε Θεοῦ· * χαΐρε, πηγή ἰαμάτων ψυχῶν· * χαΐρε, ᾶγιον δρος, * δ εἶδεν ὁ Προφήτης Δανιήλ· * χαΐρε, Μήτηρ Παρθένε· * χαΐρε, ή πάντων "Ανασσα.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκες άκουτίσθητε. *

Υ ορός τετραδεκάριθμος * Μαρτύρων Τεσσαράκοντα * τῆς ὑπερθέου Τριάδος * τῶν ἀρετῶν τετρακτύ, * πυρὸς, ἀέρος, ὑδατος * καὶ γῆς στοιχείων τετράδος * ἔσμασι θείοις ὑμνείσθω, * ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς ἀθλήσας * τοῦ τῶν ἀπάντων Δεσπότου.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Χαΐρε, κατάρας λύτρωσις * και του 'Αδάμ ἀνάκλησις. * χαΐρε, μητρόθεε. * χαΐρε, το θεῖον όχημα. * χαΐρε, ἡ κλίμαξ και πύλη. * Χαΐρε, και τοῦς κομούς * χαΐρε, τὸς Εὐας ἡ λύσις.

Είς τούς Αίνους ιστώμεν Στίχους δ΄, και ψάλλομεν Στιχηρά

προσόμοια, δευτερούντες το α΄.

Ήχος πλ. α΄. Χαίροις άσχητικών.

Δεύτε, μαρτυρικήν, 'Αδελφοί, * μετ' έγκωμίων άνυμνήσωμεν φάλαγγα * τῷ κρύει * πυρποληθείσαν, * καὶ τὸν τῆς πλάνης κρυμὸν * διαπύρω ζήλω πυρπολήσασαν· * στρατόν * γενναιότατον, ἱερώτατον σύνταγμα, * συνασπισμόν τε * ἀρραγῆ καὶ ἀνίκητον· * τοὺς τῆς πίστεως * περιβόλους καὶ φύλακας, * Μάρτυρας Τεσσαράκοντα, * χορείαν τὴν ἔνθεον· * τῆς ἐκκλησίας τοὺς πρέσβεις * τούς δυνατώς ίχετεύοντας * Χριστόν χαταπέμψαι * ταῖς ψυχαῖς ἡμών εἰρήνην * χαὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις, συναγωγή κραταιά, * καὶ ἰερὰ καὶ τροπαιούχος παράταξις. * οἱ πύργοι * τῆς εὐσεβείας, * οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, * οἱ στερροὶ ὁπλίται καὶ ἀἡττητοι, * τὸν νοῦν * εὐτονώτατοι καὶ ψυχὴν ἀνδρειότατοι, * τῷ ὄντι θεῖοι * καὶ Θεῷ ποθεινότατοι. * χορὸς "Αγιος * καὶ Θεόλεκτον σύστημα, * Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, * εἰ ἰσοι τὴν ἀθλησιν, * ἰσοι τὴν γνώμην, καὶ ἰσους * καὶ τοὺς στεράνους δεξάμενοι, * Χριστόν δυσωπεῖτε * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις, τροπαιορόρος πληθύς * ή ἐν πολέμοις ἀνδρικῶς ἀριστεύσασα. * ἀστέρες * οἱ διελθόντες * διὰ πυρός καὶ κρυμοϋ, * καὶ ὑδάτων πῆξιν διαλύσαντες. * οἱ γῆν * οὐρανώσαντες καὶ τὰ πάντα φωτίσαντες. * οἱ ἐν τοῖς κόλποις * ᾿Αβραὰμ νῦν θαλπόμενοι, * οἱ χορεύοντες * σὺν ᾿Αγγέλων στρατεύμασι, * Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, * τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα * τὴν εὐωδίαν τῆς ὄντως * πνευματικῆς διαδόσεως, * Χριστόν δυσωπεῖτε * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Έτερα Στιχηρά, Ίδιόμελα, Ήχος α΄.

 \mathbf{X} ορός τετραδεκαπύρσευτος, * στρατός όλος θεοσύλλεκτος * συνεξέλαμψε τ $\tilde{\eta}$ νηστεία άθλοις σεπτοῖς, * άγιάζων καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ήμῶν.

"Ετερον, "Ηχος β'.

Τὴν τετραδεχάριθμον χορείαν τῶν Μαρτύρων * τίς μὴ ἀνυμνήσει; * τῷ γὰρ ὕδατι τῆς λίμνης εἰσῆλθον θαρσαλέως. * καὶ τῷ κρύει σφιγγόμενοι * τὴν ψόὴν ἀνέμελπον τῷ Κυρίῳ. * Μἡ ἐν ποταμοῖς * ὁργισθῆς ἡμῖν, φιλάνθρωπε. * ἐλάρρυνον τὸ βάρος * καὶ τὴν πικρότητα τοῦ ἀέρος. * τῷ οἰκείῳ γὰρ αἴματι * ἐβάφησαν ἡμῶν οἱ πόδες. * καὶ εἰσάγαγε ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, * εἰς τὰς αἰωνίους συ σχηνὰς, * ἴνα ὁ κόλπος ἡμᾶς θάλψη τοῦ Πατριάρχου 'Αβραάμ. Έτερον, ὁ αὐτός.

Αληθείας χρατήρα * έξ οἰχείων αἰμάτων * τῷ πυρὶ τῶν βασάνων * χαὶ τῆ τοῦ ὕδατος πήξει * τοῖς πιστοῖς χατήρδευσαν· *
τετραρίθμω γὰρ ἄδοντες * δεχάδι τῷ Σωτῆρι, * εἶς μὲν ὄντες τοῖς
πνεύμασιν, * ἐν σώμασι δὲ πλείους, * προσηνέχθησαν Χριστῷ· *
χαὶ θεόνυμρος Μήτηρ * τῷ φιλοχρίστω παιδὶ * ἐπ' ώμων ἀραμένη
ἔλεγε· * Δεῦρο, 'Αθλητὰ, * χαὶ συναγωνίζου τοῖς προλοίποις.
Δόξα, ἸΙχος πλ. α΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Αθλορόροι Χριστού, * τὴν πάνσεπτον Νηστείαν φαιδροτέραν ἀπειργάσασθε * τῆ μνήμη τῆς ἐνδόξου ἡμῶν ἀθλήσεως. *

Τεσσαράχοντα γὰρ ὄντες * τὴν τεσσαραχονθήμερον ἀγιάζετε, * τὸ σωτήριον πάθος μιμησάμενοι * διὰ τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὑμῶν ἀθλήσεως. * Διὸ * ἔχοντες παρρησίαν, πρεσβεύσατε * ἐν εἰρήνη χαταντῆσαι ἡμᾶς * εἰς τὴν τριήμερον 'Ανάστασιν * τοῦ Θεοῦ χαὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

Πακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, * καὶ δοξάζομέν σε * οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, * τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, * τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, * τὴν ἀρραγή προστασίαν * καὶ καταρυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Είς του Στίχου, το Ίδιόμελου της ημέρας δίς, και το Μαρ-

τυρικόν.

Δόξα, τῶν Αγίων, Ἡχος β΄.

Τήν λίμνην ώς Παράδεισον, * καὶ τὸ κρύος ώς καύσωνα * οἱ Μάρτυρες ἡγήσαντο, Χριστὲ ὁ Θεός· * οὐκ ἔπτηξαν τὸν λογισμὸν * αἱ τῶν Τυράννων ἀπειλαί· * οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι * τῶν βασάνων τὰς προσβολὰς, * ὅπλον θεῖον κεκτημένοι τὸν Σταυρόν· * δι' αὐτοῦ γὰρ τὸν ἐχθρὸν * ὡς κραταιοὶ ἐτροπώσαντο· * ὅθεν καὶ τὸ στέφος ἐκομίσαντο τῆς χάριτος.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

Αδιόδευτε πύλη * μυστιχώς ἐσφραγισμένη, * εὐλογημένη Θεοτόχε Παρθένε, * δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν * χαὶ προσάγαγε τῷ Γἰῷ σου χαὶ Θεῷ, * ἵνα σώση διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είτα, 'Αγαθόν το έξομολογείσθαι, το Τροπάριον, Τὰς ἀλγηδόνας, καὶ ἡ λοιπἡ 'Ακολουθία' αἰ γ΄. μεγάλαι Μετάνοιαι ἐν τῷ τέλει, καὶ ἡ α΄. "Ωρα μετὰ τής Στιχολογίας αὐτῆς, καὶ 'Απόλυσις.

Η δὲ Τριτοέχτη γίνεται εἰς τὴν τάξιν αὐτῆς, ὡς σύνηθες: ὑσαύτως καὶ ἡ Έννάτη μετὰ τῶν Μακαρισμῶν ἄνευ μέλους, συναπτομένου καὶ τοῦ Λυχνικοῦ.

EN TΩι EΣΠΕΡΙΝΩι.

Μετά την σύνηθη Στιχολογίαν,

Είς τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἰστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ΄. Προσόμοια τοῦ Τριφδίου, καὶ τῶν Ἁγίων δ΄. Ἡχος β΄.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως· καὶ τὰ έτερα β΄. δευτεροῦντες τὸ α΄. Ζήτει αὐτὰ τῆ χθὲς εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Τοῦ δὲ κατὰ την ἡμέραν Αγίου, ψάλλομεν ἐν τοῖς ᾿Αποδείπνοις.

Δόξα, Ήχος β΄. Κυπριανού Μοναχού.

Προρητικώς μέν έβόα * ὁ Δαυδό ἐν ψαλμοῖς· * Διήλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, * καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν· * ὑμεῖς δὲ, Μάρτυρὲς Χριστοῦ, * δι' αὐτῶν τῶν ἔργων τὸ λόγιον πληροῦντες, * διήλθετε διὰ πυρός καὶ ὕδατος, * καὶ εἰσήλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. * Διὸ * πρεσβεύσατε, Τεσσαράκοντα ὄντες 'Αθληταὶ, * δωρηθήναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

 \mathbf{T} ήν πάσαν έλπίδα μου * εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτερ τοῦ Θεοῦ, * φύλαξόν με ὑπό τὴν σχέπην σου.

Είσοδος μετά του Εύαγγελίου.

Τό, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ᾿Ανα-γνώσματα.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Αναγνωσμάτων, τὸ, Κατευθυνθήτω.

Είθούτως τὸ Προχείμενον τοῦ Αποστόλου.

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ήμᾶς, καὶ διατηρήσαις ήμᾶς ἀπό τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

 $\Sigma \tau (\chi$. Σώσον με, Κύριε, ὅτι ἐχλέλοιπεν ὅσιος ὅτι ὡλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

Ο Απόστολος πρὸς Έβραίους.

'Αδελροί, τοσούτον έχοντες περιχείμενον. 'Αλληλούια, 'Ήχος β'.

'Αλαλάξατε τῷ Κυρίφ, πᾶσα ἡ γτζ. ψάλατε δἡ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.

 $\Sigma \tau i \chi$. Ότι ἐδοχίμασας ήμᾶς, ὁ Θεός ἐπύρωσας ήμᾶς ὡς πυροϋται τὸ ἀργύριον.

Εὐαγγέλιον έχ τοῦ χατά Ματθαΐον.

Είπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην 'Ωμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπω οἰχοδεσπότη.

Τέλος. Πολλοί γάρ είσι κλητοί, όλίγοι δε έκλεκτοί.

Καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Κοινωνικόν Είς μνημόσυνον αίώνιον.

Είς δὲ τὴν Τράπεζαν ἐσθίομεν ἔλαιον καὶ οἶνον.

Εὶ δὲ ἐν τῆ Α΄. Ἑβδομάδι τύχη, οἶνον μόνον.

Αὐτη ἡ ᾿Ακολουθία γίνεται, εἶ τύχη Νηστεία. Εἰ δὲ τύχη ἐν Σαββάτω ἢ Κυριακῆ, γίνεται ἡ ᾿Ακολουθία τῶν Ἡγίων καὶ τῆς ἡμέρας. Ἡὰν δὲ τύχη τῆ Τρίτη Κυριακῆ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, γίνεται ἡ ᾿Ακολουθία πᾶσα ἡ ᾿Αναστάσιμος, τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ἡγίων. ᾿Απόστολον τῆς ἡμέρας καὶ τῶν Ἡγίων.

'Αλληλουϊάριον' Στίχος πρώτος του Σταυρού, καὶ δεύτερος τών 'Αγίων. Εὐαγγέλιον, τὰ ἀμρότερα. Κοινωνικόν' Έσημειώθη ἐφ' ἡ-μᾶς· καὶ, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ: Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του "Αγίου Μάρτυρος Κοδράτου του ἐν Κορίνθω, και των σύν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια,
Μχος α΄. Πανεύρημοι Μάρτυρες. *

Τοδράτε πανάριστε, * ζωής * θείας έφιέμενος, * ζωής φθαρτής Χατεφρόνησας * τής των ρεόντων γὰρ * προτιμήσας ϋλης * την ἄυλον ϋπαρξιν, * την ἄληκτον ἐκτήσω ἀπόλαυσιν * διὰ βανάτου γὰρ * πρὸς ἀθάνατον μετέβης τρυρήν * καὶ πρὸς δόξαν * την μή διαπίπτουσαν.

Τοδράτε θεόληπτε, * όδον * Μαρτυρίου ἔδραμες * ἀνεπιστρόρφ γῆς, καὶ ἴχνη σου * οὐδόλως τῆς ἀνδρείας ἡσθένησαν· * ἐν· οἰς Νῆς, καὶ ἔχνη σου * οὐδόλως τῆς ἀνδρείας ἡσθένησαν· * ἐν· οἰς τρόπολιν ἔφθασας.

Ποδράτε καλλίνικε, * στρατόν * εἰς Θεοῦ παράταξιν * νεανικῶς Αριθμούμενον * συνεπαγόμενος * τῶν σῶν συμμαρτύρων, * στρατηγός ὡς ἄριστος * κατὰ τῶν ἀντιθέων ἡρίστευσας. * καὶ νίκης τρόπαια * εἰληρώς ἐν μυριάσι Χριστῷ * στερηρόρος * σὺν ἀντοῖς παρέστηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Υαΐρε, ξένον ἄχουσμα, * 'Αγνή: * χαΐρε, ξύλον ἄγιον * τοῦ Πα-Σαΐρε, ξίρος δίστομον * ἐχθροῦ τὴν χεραλὴν ἀποτέμνουσα * τῷ Καΐρε, ξίρος δίστομον * ἐχθροῦ τὴν χεραλὴν ἀποτέμνουσα * τῷ κάλεσαι.

"Η Σταυροθεοτοχίον, διμοιον.
Σφαγήν σου την άδικον, * Χριστέ, * ή Παρθένος βλέπουσα, * δουρομένη έβόα σοι * Τέκνον γλυκύτατον, * πως άδικως πάσκι; * πως τῷ ξύλῳ κρέμασαι * ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; * Μὴ λίπης μόνην με, * Εὐεργέτα πολυέλεε, * τὴν Μητέρα * καὶ δούλην σου, δέομαι.

Είς τον Στίχον, το Ίδιόμελον τῆς ἡμέρας καὶ το Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, τὰ Καθίσματα κατὰ τὴν τάξιν, καὶ οἱ Κανόνες τῶν Ἁγίων, καὶ τοῦ Τριφδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Ό Κανών τῶν Αγίων.

Ποίημα Ἰωσήρ.

'Ωδή α΄. ή Τχος δ΄. Ο Είρμός.

» Τριστάτας χραταιούς * ὁ τεχθείς ἐχ Παρθένου * ἀπαθείας ἐν
» βυθῷ * ψυχῆς τὸ τριμερὲς * χαταπόντισον, δέομαι· * ὅπως
» σοι ὡς ἐν τυμπάνω * τῆ νεχρώσει τοῦ σώματος * ἐπινίχιον ἔσω

μελώδημα.

Μαρτύρων ίερων * ίερως ἀθλησάντων * ίερὰ καὶ θαυμαστὴ * ἐπέστη Ἑορτὴ, * φωταυγεία τοῦ Πνεύματος * ἄπαντας φωταγωγοῦσα: * συνελθόντες, φιλέορτοι, * κατὰ χρέος αὐτοὺς μακαρίσωμεν.

΄Ως ήλιος φαιδρός * άρετων δαδουχία * άνατέταλκας ήμεν, * Κοδράτε άθλητὰ, * φεγγοβόλοις σου λάμψεσι * σκότος τῆς πολυθείας * ἐκδιώκων, μακάριε, * καὶ φωτίζων Πιστων τὰ συστήματα.

Τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, * Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα, * καταγγέλλοντες Θεὸν, * ἡθλήσατε στερρῶς· * καὶ πηγὴν ἀγιάσματος * πέτραν ὑποδεξαμένην * τῶν αἰμάτων τὰ ρεύματα * φωταυγῆ ἀπειργάσασθε, Μάρτυρες.

Θεοτοχίον.

Ἰλύος ἐχ παθῶν, * λογισμῶν τριχυμίας, * ἐχ βελῶν τοῦ πονηροῦ, * ἐχ πάσης προσβολῆς * ἐναντίας διάσωσον, * ἄχραντε Θεοχυῆτορ, * τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σου * τὸν ἀνέχφραστον τόχον, πανάμωμε.

'Ωδή γ΄. 'Ο Είρμός.

» ΄Οτι στεϊρα έτεκεν * ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, * καὶ ἡ πολλὴ » ἐν τέκνοις ἡσθένησε Συναγωγὴ, * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν » βοήσωμεν· * "Αγιος εἶ, Κύριε.

Οι στερροι άδαμαντες * τυμπανιζόμενοι ξίφει, * και άλγεινών ίδεαις προσομιλούντες καρτερώς, * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν ἐκραύγαζον· * "Αγιος εἶ, Κύριε.

Τῆ σορία Κοδράτος * τῆ θεοδότφ κατήργει * Έλληνικῆς σορίας ἐρεσχελίας ἐναθλῶν, * καὶ τοῖς οἰκείοις αἵμασιν ἐν Πνεύματι * θείφ καλλυνόμενος.

Σύν Κοδράτφ "Ανεκτον, * καὶ σύν τῷ Παύλφ Κρήσκεντα, * Κυπριανόν τὸν θετον καὶ Διονύσιον ὁμοῦ * εὐσεβορρόνως μέλψωμεν τος ἔσμασι, * πίστει ἐναθλήσαντας. Θεοτοκίον.

Νους οὐδὲ οὐράνιος * τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν * διερμηνεῦσαι, Κόρη, δύναται· * Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ * Λόγον, ᾿Αγνὴ, συνέλαβες, * τὸν τὰ πάντα λόγῳ συστησάμενον.

Κάθισμα, "Ηχος δ΄. 'Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.
Τἦ καρτερία τῶν δεινῶν θανατώσας * τὸν ὑπερήρανον ἐχθρὸν,
Τ 'Αθλορόρε, * τὸν διὰ ξίφους θάνατον ὑπέμεινας * ἄμα τοῖς
συνάθλοις σου * τοῖς πανσόφοις, Κοδράτε· * ὅθεν ἐορτάζομεν * τὴν
σεπτὴν ὑμῶν μνήμην * ἀγαβοῶντες, Μνήσθητε ἡμῶν * πρὸς τὸν
Δεσπότην, * ἀἡττητοι Μάρτυρες.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ, Θεοτόχε, * τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· * εἰ μὴ γὰρ σὰ προίστασο πρεσβεύουσα, * τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο * ἐχ τοσούτων χινδύνων; * τίς δὲ διερύλαξεν * ἕως νῦν ἐλευθέρους; * Οὐχ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐχ σοῦ· * σοὺς γὰρ δούους σώζεις * ἀεὶ ἐχ παντοίων δεινῶν.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τόν έξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός γεννηθέντα * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρχὶ τετοχυῖα * ἐπὶ Σταυροῦ χρεμάμενον ὁρῶσα, Χριστὲ, * Οἰμοι, ποθεινότατε * Ἰτσοῦ! ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος * ὡς Θεός ὑπ' ᾿Αγγέλων, * ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν, Τὶἐ, * θέλων σταυροῦσαι; * Ὑμνῶ σε, μαχρόθυμε.

'Ωδη δ΄. 'Ο Είρμός.

αθήμενος ἐν δόξη * ἐπὶ θρόνου Θεότητος, * ἐν νεφέλη κού φη * ἡλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, * τῆ ἀκηράτω παλάμη *
 καὶ διέσωσε * τοὺς κραυγάζοντας. Δόξα, Χριστὲ, * τῆ δυνά μει σου.

Τῆς σορίας σου τῷ λόγῳ * τοὺς ἀσόρους κατήσχυνας * καὶ τῆ παραινέσει * τῶν θεοπειθῶν διδαγμάτων σου, * Μάρτυς Κοδράτε, ζωγρήσας * θεῖον "Ανεκτον, * τῷ Δεσπότη σου καρτερικόν * ρέρεις Μάρτυρα.

Έκ σπαργάνων ψκειώθης * τῷ τὰ πάντα ποιήσαντι· * ἐκ παιδὸς τελείου * φρόνημα ἀνδρὸς ἐπιδέδειξαι· * καὶ τὴν σορίαν ποθήσας, * δλος γέγονας * καθαρώτατον, Μάρτυς, Χριστοῦ * ἐνδιαίτημα.

Ή έξάρωτος λυχνία * τῶν Μαρτύρων σου, Κύριε, * μυστιχῷ ἐλαίῳ * ἐπαρδευομένη ἐμείωσε * πολυθείας τὴν νύκτα, * καὶ κατηύγασε * τοὺς κραυγάζοντας. Δόξα, Χριστὲ, * τῆ δυνάμει σου.

Θεοτοχίον.

Ή άγια Θεοτόχος, * ἢν οἰκῆσαι ηὐδόχησεν * ὡς εὐώδη οἰχον * Λόγος τοῦ Πατρός ὁμοούσιος, * οὐ κατερλέχθη τὴν μήτραν, * οὐκ ώδίνησε· * καὶ γὰρ τέτοχεν Ἐμμανουὴλ * τὸν Θεάνθρωπον.

» ΓΙτόν φωτισμόν σου, Κύριε, * κατάπεμψον ήμιν, * καὶ τῆς
» Ι ἀχλύος * ήμιας τῶν πταισμάτων * λῦσον, 'Αγαθὲ, * τὴν σὴν
» εἰρήνην * οὐρανόθεν δωρούμενος.

Τῷ φωτισμῷ τῆς γνώσεως * ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν * ἀποδιώχων, * Κυρίῳ προσάγεις * δῆμον 'Αθλητῶν, * σοφὲ Κοδράτε, * σὺν αὐτοῖς στερανούμενος.

'Ασκητικώς το πρότερον * νικήσας των παθών * ἐπαναστάσεις, * το δεύτερον είλες * κράτος δυσσεβών, * Κοδράτε Μάρτυς, * ἐναθλήσας στερρότατα.

'Αναστομούται ἄνικμος * ή πέτρα προχοαῖς * σεπτῶν αἰμάτων, * καὶ ρεῖθρον διαυγὲς * δίδωσι, ΙΙιστούς * καθαγιάζον * θεϊκαῖς ἐπινεύσεσιν.

Θεοτοχίον.

'Ο πλαστουργήσας, "Αχραντε, * τὴν Εὐαν ἐχ πλευρᾶς, * σοῦ ἐχ νηδύος, * 'Αγνὴ, πλαστουργεῖται, * σῶσαι τὸν 'Αδὰμ * δι' εὐσπλαγχνίαν * βουληθεὶς ὡς φιλάνθρωπος.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

Έξαριθμος * 'Αθλοφόρων χορός ἡμῖν ἔλαμψεν * ὡς ἀστέρων * Ἐχχλησίας σεπτῷ στερεώματι, * τοὺς Πιστοὺς φωτίζων, * χαὶ τῆς

πλάνης σχεδάζων σχοτόμαιναν.

Τὸ πέλαγος * τῶν βασάνων διήλθετε, Μάρτυρες, * ἀχυμάντως, * χαὶ τῆς ἄνω γαλήνης ἐτύχετε, * τῶν Πιστῶν λιμένες * γεγονότες χαὶ πρέσβεις θερμότατοι.

Αἰνέσωμεν * σύν 'Ανέχτω Κοδράτον τὸν ἔνδοξον, * καὶ σύν Παύλφ * Κυπριανόν, Διονύσιον, Κρήσκεντα, * τῆς Χριστοῦ ἀμπέλου * τὰ καλὰ καὶ κατάκαρπα κλήματα.

Θεοτοχίον.

Οὐράνωσας * γεωθεῖσαν τὴν φύσιν, Πανάμωμε, * τῶν ἀνθρώπων, * καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν ἐθεούργησας· * διὰ τοῦτο πάντες * ἀσιγήτοις φωναῖς σὲ δοξάζομεν.

Τό Μαρτυρικόν τοῦ ήχου.

Συναξάριον.

Τῆ Ι΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ 'Αγίου Μάρτυρος Κοδράτου, τοῦ ἐν Κορίνθω, καὶ τῶν σύν αὐτῷ, 'Λνέκτου, Παύλου, Διονυσίου, Κυπριανοῦ, καὶ Κρήσκεντος.

Στίγοι.

Των δυσσεβών την πίστιν ύβρεσι πλύνας, Τμηθείς, Κοδράτε, σων άρ' αίμάτων πλύνη. Γνωστοϊς "Ανεκτον σύν δυσί κτείνει ξίφος, Οίς ούκ άνεκτόν μη θανεῖν Θεοῦ χάριν. Όρων καταθνήσκοντα Κρήσκεντα ξίφει, Σπεύδει σύν αὐτῷ Κυπριανός τεθνάναι. "Αμρηκες δεκάτη Κοδράτον ξίφος έγκατέπερνε.

Ταϊς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Λιμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμές.

ο διασώσας εν πυρί * τους 'Αβραμιαίους σου Παΐδας, * καί τους Χαλδαίους ἀνελών, * οίς ἀδίκως δικαίους ενήδρευσαν, * ο υπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Έν τῷ πυρὶ τῶν αἰκισμῶν * ἄνωθεν δεχόμενοι δρόσον * ὑπομονῆς, σὺν τοῖς Παισὶν * οἱ γενναῖοι ἐκραύγαζον Μάρτυρες * Ἰπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Τη ἐπομβρία τοῦ σεπτοῦ * αἴματος ὑμῶν, ᾿Αθλοφόροι, * πέτρα ἡ ἄνιχμος τὸ πρὶν * ἀνεστόμωται, ρεῖθρα προχέουσα * ἰαμάτων τοῖς μέλπουσιν· * Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

'Ως μυροθήχη νοητή * μύρα ἰαμάτων, Κοδράτε, * ή τῶν λειψάνων σου σορός * ἀναβλύζει, παθῶν ἀπελαύνουσα * τὸ δυσῶδες, καὶ φλέγουσα * τῶν δαιμόνων παρατάξεις θεία προνοία.

Θεοτοχίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπός * τῆς εὐλογημένης γαστρός σου, * δν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν * αἰ Δυνάμεις, βροτῶν τε συστήματα, * ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος * τῆς κατάρας τῆς άρχαίας, εὐλογημένη.

'Ωδη η΄. 'Ο Είρμός.

• Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ φλογὸς

• Λ εὐσεβήσαντας * συγκαταβὰς ἐδρόσισας * καὶ ἐδίδαξας μέλ
• πειν * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Λαμπρυνθείς ταῖς τῶν ἄθλων λαμπρότησι, * τεφηφόρος Κυρίω παρίστασαι * σὺν τοῖς συνάθλοις, ἔνδοξε, * ἀναμέλπων, Κοβάτε· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Men. Tom. IV.

'Αρετών τῷ φωτὶ καλλυνόμενος, * ἐπὶ τέλει Μαρτύρων Λαμπρότητα * κατεκληρώσω, πάνσορε, * ἀναμέλπων, Κοδράτε· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Προτειχίσματα Κόρινθος κέκτηται * τῶν Αγίων τὰ τίμια λείψανα, * καὶ ἰατρεῖον ἄμισθον * τὸν ναόν ἔνθα πίστει * πᾶς ὁ προστρέχων * ἀλγεινῶν καὶ παθῶν ἀπαλλάττεται.

Θεοτοχίον.

Λυτρωθέντες ἀρᾶς τῆς Προμήτορος * διὰ σοῦ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, * εὐλογημένη Δέσποινα, * εὐλογοῦμέν σε πίστει, * καὶ μελώδοῦμεν * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. Ὁ Είρμός.

» Τ΄ να μέν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰσῳ» Τ΄ κίσατο: * σὸ δὲ, Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυοφορίας βλα» στήματι * τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας: * ὅθεν σε πάντες
» μεγαλύνομεν.

'Ιχώρες ήμιν μαρτυρικοί * ἐκπέμπουσιν εὐωδίαν * πλήρη χάριτος: * αἴματα τούτων ἰαμάτων * προχέουσι κρουνούς θείφ Πνεύματι, * καὶ πάθη τῶν ψυχῶν θεραπεύουσιν: * οῦς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

'Ωραΐος στιγμάτων καλλοναΐς * γενόμενος, τοῖς 'Αγγέλοις * ἐξωμοίωσαι * αἵματι δὲ τῷ ἐκγυθέντι, * Κοδράτε, ἐπιβὰς ὡς ἐν ἄρματι, * ἀνέπτης πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια, * γέρα τῶν πόνων κομισόμενος.

Σταλάζων τον θεΐον γλυκασμον * έκ στόματος, 'Αθλορόρων * δῆμον ἔπεισας, * Μάρτυς Κοδράτε, συναθλεῖν σοι, * τον "Ανεκτον καὶ Παῦλον καὶ Κρήσκεντα, * Κυπριανόν τε καὶ σορόν Διονύσιον, * οἶς συγχορεύεις, ἀξιάγαστε.

Ήμέραν ξόρτιον ύμων * τὴν ἄθλησιν, 'Αθλοφόροι, * πάντες ἄγομεν: * ταύτη γὰρ στέρος ἀφθαρσίας * ἀράμενοι, υἰοὶ χρηματίζετε * φωτός τε καὶ ἡμέρας, χορεύοντες * περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Θεοτοχίον.

Φανεΐσα τοῦ πάντων Ποιητοῦ * λοχεύτρια ὑπὲρ πάντα * νοῦν, πανάμωμε, * τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα * ἐδείχθης καὶ τῶν ὅλων δεσπόζουσα, * Παρθένε Θεοτόκε πανύμνητε· * ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τό Φωταγωγικόν, το Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας σύν τῷ Μαρτυ-ρικῷ, καὶ Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Αί μετάνοιαι, η α΄. "Ωρα, ως σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη του εν Αγίοις Πατρός ήμων Σωρρονίου, Πατριάρχου Τεροσολύμων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, Τηχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

ωρροσύνης ἐπώνυμος * ἐξ ἐνθέου προγνώσεως * προχληθείς Σωφρόνιος, σώρρων γέγονας * ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ δίκαιος, * ἀνδρεῖος καὶ ρρόνιμος, * ἀρεταῖς ταῖς γενικαῖς * γενικῶς στερανούμενος, * καὶ διένειμας * προσφυῶς ἐκατέρῳ * τῆ ψυχῆ τε * καὶ τῷ σώματι καθάπερ * διαιτητής ἀκριβέστατος.

Εολόγου ἐχ στόματος * θεολόγους ἐβρόντησας * διδαχὰς, Σωορόνιε παμμαχάριστε, * θεολογήσας τρανότατα * Πατέρα τὸν ἄναρχον * καὶ συνάναρχον Υίὸν * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ "Αγιον * συναίδιον, * ἐν Μονάδι Τριάδα * καὶ Μονάδα * ἐν Τριάδι, Θεὸν ἕνα * τῆ οὐσιώδει ταυτότητι.

Τή σαρκί καθ' ὑπόστασιν * ἐνωθέντα τὸν ἄσαρκον * καὶ Πατρὶ συνάναρχον Λόγον, πάνσοφε, * δίχα τροπής καὶ συγχύσεως * σορως ἐδογμάτισας, * ἐνεργοῦντα δὲ διττως * καταλλήλως ταϊς ρύσεσιν, * ἐξ ὧν σύγκειται * καὶ ἐν αῖς θεωρεῖται * εῖς ὑπάρχων * ἀδιαίρετος τῷ ὄντι, * τοῦτο κἀκεῖνο νοούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.
Κατακρίσεως λύτρωσαι, * Παναγία Θεόνυμρε, * καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, * καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον * εὐχαῖς σου, καὶ δώρησαι * δικαιώσεως τυχεῖν * ἐν ἡμέρα
ἐτάσεως, * ἤς ἐπέτυχον * τῶν ΄Λγίων οἱ δῆμοι, * μετανοία * καθαρθέντα με πρὸ τέλους * καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

*Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Τν Σταυρῷ ὡς κατειδέ σε * καθηλούμενον, Κύριε, * ἡ 'Αμνὰς Και Μήτηρ σου ἐξεπλήττετο, * και Τι τὸ ὅραμα, ἔκραζεν, * Τὰ ποθεινότατε; * ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής * δῆμος ἀνταποδίδωσιν, * ὁ παράνομος, * ὁ πολλῶν σου θαυμάτων * ἀπολαύσας; * 'Αλλὰ δίξα τῆ ἀρρήτῳ * συγκαταβάσει σου, Δέσποτα.

Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν οἱ Κανόνες τοῦ Αγίου καὶ τοῦ Τριφδίου.

Ο Κανών τοῦ Αγίου, οὖ ἡ Ακροστιχίς. Σωρροσύνης μέλπω τὸν ἐπώνυμον αἴσιμα ῥέζων. Θεοφάνους.

'Ωοή α'. Ήχος δ'. Ο Είρμός.

» Ανοίξω το στόμα μου * καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, * καὶ λόγον ἐρεύξομαι * τῆ Βασιλίδι Μητρὶ, * καὶ ὀρθήσομαι * φαι-

» δρώς πανηγυρίζων, * και ἄσω γηθόμενος * ταύτης τὰ θαύματα. Σωρρόνως διέπλευσας * τῆς σωρροσύνης τὸ πέλαγος * ταῖς αὕ-

Σωρρόνως διέπλευσας * της σωρροσύνης το πέλαγος * ταίς αυραις τοῦ Πνεύματος * οἰαχιζόμενος, * καὶ συνήθροισας * πολλην περιουσίαν * σορίας χαρίσματι, * Πάτερ Σωρρόνιε.

'Ως "Αγγελος γέγονας * τῆς τοῦ Χριστοῦ 'Αναστάσεως * καὶ πρόεδρος ἔνθεος * τοῦ θείου Μνήματος, * τοῦ πλουτήσαντος * πηγὴν ἀθανασίας * Χριστόν, τὸν ἐγείραντα * πτῶσιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Φαιδρότητι λόγων σου * καὶ διανοίας ὀξύτητι * τὸν κόσμον ἐφαίδρυνας, * θεολογήσας τρανῶς * τρισυπόστατον * Θεότητος οὐσίαν * μονάδα τρισάριθμον, * Πάτερ Σωφρόνιε.

Ρημάτων ὁ φθόγγος σου * και τῶν δογμάτων ἡ εὕσημος * κιθάρα διέδραμε * τῆς γῆς τὰ πέρατα, * τὸ μυστήριον * τὸ τῆς οἰκονομίας * τοῦ Λόγου διδάσκουσα, * Πάτερ θεόληπτε.

Θεοτοχίον.

Ο ών φύσει ἄχτιστος, * χαὶ τῷ Πατρὶ συναίδιος, * χαὶ χρόνων ὑπέρτερος * χαὶ προαιώνιος, * ἐχ σοῦ, Δέσποινα, * χτιστὸς χαὶ ὑπὸ χρόνον * ὡς ἄνθρωπος γίνεται, * σώζων τὸν ἄνθρωπον.

'Ωδή, γ΄. 'Ο Εἰρμός.

" Ο ἀν ἐν σορία * καὶ δυνάμει καὶ πλούτφ καυχώμεθα, * ἀλλ' ἐν

" Τοῦ Τατρός * ἐνυποστάτφ Σορία Θεοῦ· * οὐ γάρ

" ἐστιν "Αγιος * πλήν σου, φιλάνθρωπε.

Στηριζομένη * βακτηρία των λόγων σου, "Οσιε, * τὰς ὁρμὰς των δυσσεβων * καὶ θεομάχων αἰρέσεων * ἐλαύνει διώκουσα * ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ.

Υπερμαχήσας * τοῦ σεπτοῦ, θεορόρε, κηρύγματος, * ἀνεδείχθης νικητής, * τῆ συμμαχία τοῦ Πνεύματος * σορῶς δυναμούμενος, * Πάτερ Σωρρόνιε.

Νεχρώσας πᾶσαν * φθειρομένης σαρχός ήδυπάθειαν, * τὴν ἀχήρατον ψυχὴν * δι' εὐσεβείας ἐζώωσας, * χαὶ ταύτην ἀνέδειξας * ἔνθεὸν ὄργανον. 'Η θεολόγος * και τερπνή και μελίβρυτος γλώσσα σου * τούς τοῦ λόγου ποταμούς * ἀναπηγάζει, Θεόληπτε, * τὰ θεῖα διδάγματα * πᾶσι προχέουσα. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τεχοῦσαν * τὸν Θεὸν Θεοτόχον δοξάζομεν, * τῷ Γεννήματι τῷ σῷ * προσηγορίαν ἀρμόζοντες * καὶ κλῆσιν κατάλλη-

λον, * πάναγνε Δέσποινα.

Κάθισμα Ήχος ο΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας * τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, * τοῖς ἔργοις ἐτήρησας * τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, * Σωρρόνιε "Οσιε· * ἔλαμψε γὰρ ἐν κόσμφ * ἡ ἐν σοὶ σωρροσύνη, * χάριτας διδαγμάτων * ἀπαστράπτουσα πᾶσι * τοῖς πίστει ἐορτάζουσι, * Πάτερ, τὴν μνήμην σου.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ε καίνισας, "Αχραντε, * τῷ θείφ τόκφ σου * φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι * τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν * οὐσίαν, καὶ ἤγειρας * πάντας ἐκ τοῦ θανάτου * πρός ζωὴν ἀφθαρσίας· * ὅθεν σε κατὰ χρέος * μακαρίζομεν πάντες, * Παρθένε δεδοξασμένη, * ὡς προεφήτευσας.

"Η Σταυροθεοτοκίου, όμοιου.

Υταυρῷ σε ὑψούμενον * ὡς ἐθεάσατο * ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, *
Λόγε Θεοῦ, μητριχῶς * θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· * Τί τὸ χαινὸν χαὶ ξένον * τοῦτο θαῦμα, Τἰέ μου; * πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων * ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; * ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας * θέλων ὡς εὕσπλαγχνος.

Ώς ἡ ο΄. Ο Εἰρμός.

• Ο καθήμενος εν δόξη * επί θρόνου Θεότητος, * εν νεφέλη κού-• ο φη * ηλθεν 'Ιησους ο υπέρθεος, * τη άκηράτω παλάμη * καί • διέσωσε * τους κραυγάζοντας. Δόξα, Χριστε, * τη δυνάμει σου.

Μίαν ἄναρχον Ούσίαν * ἐν τρισίν Ὑποστάσεσιν * ἰδικαῖς, τελείαις, * Πάτερ, σὰ σορῶς ἐδογμάτισας, * διαιρουμένην ἀτμήτως, * ἐνουμένην τε * ἀσυγχύτως βουλήσει μιᾳ * καὶ θεότητι.

Έχων σώφρονας τὰς φρένας * καὶ τὸν νοῦν σωφρονέστερον, * οὐ φυρμόν ἐφρόνεις, * Πάτερ, οὐ τροπὴν, οὐδὲ σύγχυσιν * τῶν ἡνωμένων ἀτρέπτως * δύο φύσεων * ἐν ἐνὶ Χριστῷ μονογενεῖ, * παμμαχάριστε.

Λαμπρυνόμενος ενθέως * φωτισμῷ τῷ τοῦ Πνεύματος, * τὴν δεινὴν μανίαν * τὴν τοῦ Νεστορίου διέλυσας * ταυτοβουλία καὶ Υνώμη * τοῦ τὴν ἐνωσιν * δογματίσαντος ἐπὶ Χριστοῦ * δύο φύσεων.

Πύρρον ἔρλεξας, θεόφρον, * τῷ πυρὶ τῶν δογμάτων σου, * ἀθετοῦντα δύο * εἶναι τοῦ Χριστοῦ τὰ θελήματα * ταῖς διαφόροις οὐσίας * τὰ κατάλληλα, * ἐνεργείας τε ἄμα διπλᾶς, * Πάτερ "Οσιε.

Θεοτοχίον.

'Ωραιώθης ὑπὲρ πᾶσαν * τῶν 'Αγγέλων εὐπρέπειαν * ὡς τεχρόσα τρύτων, * Κόρη, Πριητήν τε καὶ Κύριον * ἐκ σῶν ἀχράντων αἰμάτων * σωματρύμενον, * τὸν ρυόμενον πάντας αὐτὸν *
τοὺς δοξάζοντας.

'Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

» Α σεβεῖς οὐκ δψονται * τὴν δόξαν σου, Χριστέ· * ἀλλ' ἡμεῖς σε, » Μονογενὲς, * πατρικῆς ἀπαύγασμα * δόξης Θεότητος, * ἐκ » νυκτὸς ὀρθρίζοντες * ἀνυμνοῦμέν σε, φιλάνθρωπε.

Τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν * καὶ τάφον τῆς Ζωῆς * ἀκλινεῖ πόθφ θεωρῶν, * θεωρίας ἤντλησας * κρυριομύστου, * καὶ Πιστοῖς μετέ-δωκας, * Ἱεράρχα, τῆς ἐλλάμψεως.

'Ολιχῶς ἐπόθησας * τὸν μόνον 'Αγαθὸν * πυρσωθεὶς φέγγει νοητῷ, * καὶ πηγὴν ἡγάπησας * τῆς ἀρθαρσίας, * θεωρίαις, Πάνσορε, * πρὸς αὐτὴν ἀνατεινόμενος.

. Ναός ζών καὶ ἔμψυχος * ἐγένου τοῦ Θεοῦ * νεκρωθεὶς πᾶσι τοῖς ἐν γἢ, * τὴν τοῦ λόγου τράπεζαν * εὐθηνουμένην * κεκτημένος, "Οσιε, * καὶ λυχνίαν τὴν τῆς πίστεως.

Έν δυτί νοούμενον * οὐσίαις τον Χριστόν * τον Υίον τον μονογενή * τοῦ Θεοῦ τον ἄναρχον, * σάρχα γενόμενον * ὑπὲρ λόγον τέτοχας, * Θεομήτορ ἀπειρόγαμε.

'Ωδή ς'. 'Ο Είρμός.

» Θύσω σοι * μετά φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοặ » σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον * ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αΐματι.

Πλουσίως * έξεχύθη ή χάρις τοῦ Πνεύματος * τοῦ Παναγίου, Θεόρρον, * ἐν τοῖς χείλεσί σου· ὅθεν ὁ ρθόγγος * τῶν σῶν λόγων * τοῦ ποταμοῦ μιμεῖται τὰ ῥεύματα.

'Ως φοίνιξ * ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐξήνθησας * τῆ εὐκαρπία τοῦ λόγου, * καθαρῷ τε βίῳ καταγλυκαίνων * τὰς καρδίας, * Ἱεράρχα, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Νεχρούται * τῆ ζωτικῆ ρομφαία τῆς γλώττης σου * τὸ τῶν αἰρέσεων στιρος, * καὶ θρασεῖα φάλαγξ τῶν θεομάχων * σραττομένη, * θανατούται δογμάτων σου ξίρεσιν.
Θεοτοχίον.

Ύμνοῦμεν, * Θεοτόκε, τὸν ἄγραντον τόκον σου, * δι' οὕ σωζόμεθα πάντες, * καὶ θανάτου βρόχων καὶ δεινοτάτης * άμαρτίας * καὶ τῶν μυχῶν τοῦ "Αδου λυτρούμεθα.

Τό Μαρτυρικόν του Ήχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρός ἡμῶν Σωρρονίου, 'Αρχιεπισκόπου Ίεροσολύμων.

Στίχοι.

Εσπευδε τηρείν και κεραίαν του νόμου,

Ο Σωφρόνιος ου παρ' ουρανοίς κέρας.

Ένδεκάτη σαόφρων έδυ Σωφρόνιος παρά τύμβον.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

• Ο διασώσας εν πυρί * τους 'Αβραμιαίους σου Παϊδας, * καὶ τους Χαλδαίους άνελων, * οῖς ἀδίκως δικαίους ενήδρευσαν, * • ὑπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ των Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Μετὰ τῆς ἄνωθεν ροπῆς * ταῖς αἰρετικαῖς γλωσσαλγίαις * ἀντιταττόμενος, Σορὲ, * νικηρόρος γενόμενος ἔψαλλες· * Ὑπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Ολος ἀνάθημα Θεῷ * τὰς τῶν 'Ασκητῶν φυτουργίας * περιπτάμενος, Σορὲ, * τὸν λειμῶνα τὸν σὸν κατερύτευσας * ἀρετῶν ἐμμελέτημα * τῷ Θεῷ τῷ ἐν ὑψίστοις καθιερώσας.

Νόμω πειθόμενος Χριστοῦ * τῆς σῆς ἐπιστήμης τὸν πλοῦτον * τοῖς δερμένοις εὐσεβῶς, * ἀναμέλπων, Θεόρρον, μετέδωκας· * Ἰπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

'Αγιασθείσα τὴν ψυχὴν, * καὶ προκαθαρθείσα τὸ σῶμα * τῆ ἐπελεύσει ἐπὶ σὲ * τοῦ 'Αγίου, Πανάμωμε, Πνεύματος, * τοῦ 'Υψίστου τὴν δύναμιν * ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα τίκτεις ἀσπόρως. 'Ὠρὴ η'. 'Ο Είρμός.

- $= \prod_{\alpha \in \partial \alpha \in \mathcal{C}} \pi_{\alpha} + \pi_{\alpha}$
- τὴν Οἰχουμένην ἄπασαν * ἀγείρει ψάλλουσαν· * Τὸν Κύριον
 ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιεραρχικής ἱερουργίας * τῷ μύρῳ καθηγιάσθης τῷ τής χάριτος * ἔνθα περανέρωται * κόσμου ἡ σωτήριος * Ἱεραρχία, πάνσορε * Πάτερ Σωρρόνιε· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, κραυγάζων, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σορίαν τιμών διαρερόντως, * στεράνω τῷ τῶν χαρίτων ἐστεράνωσαι, * δόξαν τὴν ἀμάραντον, * πλοῦτον ἀναραίρετον * τὸ τῆς
σορίας, "Ενδοξε, * δῶρον δεξάμενος, * καὶ, Κύριον ὑμνεῖτε, κραυγάζων, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ίεροπρεπῶς, Ἱερομύστα, * τὴν θείαν δικαιοσύνην ἐνδυσάμενος, * ἴθυνας, πανόλβιε * Πάτερ, γενναιότατα * τὸ τοῦ Δεσπότου ποίμνιον * λόγοις καὶ πράξεσι· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, κραυγάζων, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεγαλοπρεπώς καὶ ὑπὲρ λόγον * ὁ Λόγος ὁ τῷ Πατρὶ, Πάτερ, συνάναρχος * λόγον σοι δεδώρηται, * λόγους διατρέχοντα * καὶ γλωσσαλγίας λύοντα * τὰς τῶν αἰρέσεων, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶντα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Θεοτοκίον.

Αγιοπρεπής ναός έδείχθης * τοῦ Λόγου τοῦ πᾶσαν χτίσιν ἀγιάσαντος, * ὅρος πῖον ἄγιον, * ὅρος ἐμρανέστατον, * εὐλογημένη Δέσποινα * μόνη πανύμνητε. * Διό σε, Θεομῆτορ, ὑμνοῦμεν * χαὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ωοη θ. Ο Εἰρμός.

» Λ ίθος ἀχειρότμητος ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * ἀχρο» Λ γωνιαΐος ἐτμήθη * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας φύ» σεις * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεότόχε, μεγαλύνομεν.

Ρήσις ἐχ χειλέων σου θείων * προερχομένη, Θεορρήμον, * τὰς τῶν εὐσεβῶν διανοίας * χαταγλυχαίνει * διὰ τῆς χάριτος, * ὧσπερ χηρίον στάζουσα * τῶν νοημάτων τὴν εὐπρέπειαν.

"Ενδον οὐρανίων ἀδύτων * περιπολεύεις, Θεηγόρε, * περὶ τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην * καὶ Βασιλέα, * ἔνθα χορεύουσιν * ᾿Αγγελικαὶ λαμπρότητες * καὶ τῶν ᾿Αγίων τὰ στρατεύματα.

Ζωὴν μετερχόμενος, Πάτερ, * ἐπὶ τῆς γῆς τὴν τῶν 'Αγγέλων, * τῆς ἀγγελικῆς ἐν οὐρανοῖς * κατηξιώθης * μακαριότητος: * ἔνθα Χριστὸν δυσώπησον * σωθῆναι πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

'Ως των άρωμάτων φιάλαι * αι σιαγόνες σου, Θεόρρον· * νάρδου πιστικής πολυτίμου * σορίας γέμον * ώρθης άλάβαστρον, * Σώμα Χριστοῦ τὸ τίμιον * άρωματίζων τοῖς σοῖς δόγμασιν. Θεοτοχίον.

Νερέλην σε κούρην, Παρθένε, * ό Ἡσαίας ἐθεώρει· * ἐπὶ σοὶ γὰρ Κύριος ἐλθών * καθεῖλε πάντα * τὰ χειροποίητα, * καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίγνωσιν * τοῖς σὲ ὑμνοῦσιν ἐρανέρωσεν.

Τό Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν.
καὶ ἡ λοιπἡ ᾿Ακολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμων καὶ Όμολογητου Θεοράνους τῆς Σιγριανῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, $^{\circ}$ Ηχος πλ. δ΄. $^{\circ}$ Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. *

Πάτερ θεόρρον Θεόρανες, * θεορανείας Χριστοῦ * χεκλημένος ἐπώνυμος, * ζωηρόροις ἴχνεσι * τοῖς αὐτοῦ ἡχολούθησας, * καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου κατέλιπες, * ἐνατενίζων τῷ ποθουμένῳ σοι * κάλλει, πανάριστε, * καὶ ταῖς θείαις νεύσεπ * ταῖς πρός αὐτὸν * ἄριστα θεούμενος * καὶ τελεώτατα.

Πάτερ θεόρρον Θεόρανες, * ὑπερορίας πικρὰς, * ἀσθενῶς διακείμενος, * καρτερῶς ὑπήνεγκας, * ἀρειδήσας τοῦ σώματος * ὑπὲρ σεπτῶν εἰκόνων, πανεύρημε, * θυμῷ Λεόντων ἐξοριζόμενος * ὧν κατορχούμενος * τὰς βουλὰς ἐμώρανας * καὶ λογισμούς * ὄντας ματαιόρρονας * καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Οντως ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου * τῶν ἀγαθῶν ὁ δοτὴρ * δαψιλῶς σοι δεδώρηται, * ἀπελαύνειν δαίμονας, * θεραπεύειν νοσήματα * παρεσχηχώς, Τρισμάχαρ, τὴν δύναμιν, * χαὶ ἀξιώσας σε τῆς ἀρράστου χαρᾶς, * ἔνθα χορεύουσι * τῶν ᾿Αγγέλων τάγματα * διὰ παντός, * πρόσωπον θεώμενον * τοῦ Παντοχράτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Δεῦρο ψυχή μου στενάζουσα, * καὶ τῶν δακρύων πηγὰς * ἐκ καρδίας προσφέρουσα, * τῆ Παρθένω βόησον * καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν * Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, 'Αγνὴ, * τῆς γοβερᾶς με ρῦσαι κολάσεως, * καὶ κατασκήνωσον * ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις * καὶ ἡ χαρὰ * ἡ διαιωνίζουσα * καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Σὲ χαθηλούμενον βλέπουσα * ἐν τῷ Σταυρῷ, Ἰησοῦ, * καὶ τὰ πάθη δεχόμενον * ἐκουσίως, Δέσποτα, * ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, * Τέχνον, ἐβόα, Τέχνον γλυχύτατον, * πληγὰς ἀδίχων πῶς φέρεις ὁ ἰατρὸς * ὁ ἰασάμενος * τὴν βροτῶν ἀσθένειαν, * καὶ τῆς φθορᾶς * ἄπαντας ῥυσάμενος * τῆ εὐσπλαγχνία σου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οι Κανόνες του Άγιου και του Τριωδίου κατά την τάξιν.

Ο Κανών του Αγίου, οὕ ή Ακροστιχίς ἄνευ τῶν Θεοτοκίων· Θεοράνης μέλπει σε τὸν Θεοράνην.

' $\Omega\delta\eta$ α' : 'Hyor δ' . 'O Eiguos.

» βαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος * ἀβρόχοις ἴχνεσιν * ὁ παλαιὸς » πεζεύσας Ἰσραὴλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ * τοῦ ᾿Αμα- » λὴχ τὴν δύναμιν * ἐν τῇ ἐρἡμῳ ἐτροπώσατο.

Θεοῦ τοῦ σαρκὶ φανέντος ἴχνετιν * ἐπηκολούθησας * τῆ εὐσεβεία, Πάτερ, πυρωθείς, * ὡς ἐντεῦθεν τὴν κλῆσιν πλουτεῖν * τὴν ἀληθῶς φερώνυμον * ὡς τῆ προνοία προτετύπωτο.

Εθέλχθης ποθεινοτάτω έρωτι * τω του Δεσπότου σου, * καταρρονήσας πόθου κοσμικού· * συγκραθείς δὲ τῆ θεία στοργῆ, * βιωτικὴν τερπνότητα * οὐδὲν ἡγήσω, Παμμακάριστε.

Όρμήσας θηριωδώς εδίωξε * Λέων ό τύραννος * τοὺς έκλεκτοὺς, μὴ φέρων καθορπν * σεβομένους εἰκόνα Χριστοῦ· * μεθ' ὧν καὶ σὲ, Θεόρανες, * ὑπερορία κατεδίκασεν.

Θεοτοχίον.

'Ασπόρως τῷ τοῦ Πατρός βουλήματι * ἐκ Θείου Πνεύματος * τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληρας Υίὸν, * καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας * τὸν ἐκ Πατρός ἀμήτορα * καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

» Ο ὑκ ἐν σορία * καὶ δυνάμει καὶ πλούτω καυχώμεθα, * ἀλλ' ἐν σοὶ τἢ τοῦ Πατρός * ἐνυποστάτω Σορία Θεοῦ· * οὐ γάρ ἐστιν » "Αγιος * πλήν σου, φιλάνθρωπε.

Φωτός του θείου * πεπλησμένος ώράθης, Θεόρανες, * δι' ἀγάπης συγχραθείς * τῷ ποθουμένῳ, μαχάριε· * διό σου τὴν ἔνδοξον * μνήμην γεραίρομεν.

'Απαγορεύσας * τὰ δυσσεβή τοῦ Λέοντος δόγματα, * τοὺς θεσμοὺς πανευσεβώς * τῆς 'Εχχλησίας ἐχράτυνας' * διό σε τοῖς θαύμασι * Χριστὸς ἐδέξασεν.

Νενευρωμένη * δι' έλπιδος και πίστεως, "Οσιε, * σοῦ σαρκός τὸ ἀσθενὲς * ψυχὴ στερρότητι ρώννυσι, * Θεῷ οἰκειώσασα * σῶμα ὁμόδουλον.

Θεοτοχίον.

'Απειρογάμως * ή Θεόν σαρχωθέντα χυήσασα, * τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς * χλονούμενόν με στερέωσον * οὐ γὰρ ἔχω, "Αγραντε, * πλήν σου βοήθειαν.

Κάθισμα, Ήχος γ'. Θείας πίστεως.

Τήλον ἔνθεον προσκεκτημένος, * δόγμα ἄθεον ἀπεβδελύξω, * καὶ κινδύνοις πολυτρόποις ὡμίλησας, * ὑπερορίαις ἀδίκως στελλόμενος, * καὶ εὐσεβῶς, παμμάκαρ, τελειούμενος. * Πάτερ Θεόφανες, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Θείας φύσεως ούχ έχωρίσθη * σάρξ γενόμενος έν τῆ γαστρί σου, * άλλὰ Θεός ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν * ὁ μετά τόχον Μητέρα Παρθένον σε * ὡς πρὸ τοῦ τόχου φυλάξας, Πανάμωμε, * μόνος Κύριος. * Αὐτὸν ἐχτενῶς ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. "Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Η άμιαντος 'Αμνάς του Λόγου, * ή άχηρατος Παρθενομήτωρ, * βλαστήσαντα, * μητροπρεπώς θρηνφοούσα έχραύγαζεν· * Οίμοι, τέχνον μου! * πώς πάσχεις; θέλων ρύσασθαι * παθών τῆς ἀτιμίας τὸν ἀνθρωπον.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

παρθέντα σε ίδουσα ή Έκκλησία * ἐπὶ σταυροῦ τὸν "Ηλιον *
τῆς δικαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῆ τάξει αὐτῆς * εἰκότως κραυγάζουσα: * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Ή οὐράνιος ἡτοίμασται βασιλεία * ὡς ᾿Αθλητῆ σοι, Ἔνδοξε· * τῆς γὰρ ἐπιγείου * χαίρων μετετέθης σχηνῆς, * βοῶν τῷ Δεσπό-τη σου· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Στερανηρόρος, Θεόρανες, ἀνεδείχθης· * το γὰρ σεπτον εἰκόνισμα * Χριστοῦ, θεορόρε * μάχαρ, οὐκ ἡρνήσω τιμὰν· * διο καὶ ἀνέχραζες· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Μεθιστάμενος προστάγμασι τοῦ Τυράννου * τοῦ δυσσεβοῦς ὁ Όσιος, * σαρκὸς ἀσθενείας * ὅλως οὐκ ἐρρόντισε, * κραυγάζων τῷ Κτίσαντι· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Έμεγαλύνθης * τοῖς θαύμασι, Θεοφόρε· * ὁ γὰρ Χριστὸς ἡμείψατο * σὲ τῆς καρτερίας· * ὅθεν καὶ ἰάματα * πηγάζεις τοῖς χρήζουσιν * ώσπερ ἐκ πηγῆς, ἱερώτατε.

Asogoviou.

Άπειρογάμως ἐκύησας, ὧ Παρθένε, * καὶ μετὰ τόκον ὥρθης * παρθενεύουσα πάλιν· * ὅθεν ἀσιγήτοις ρωναῖς * τὸ Χαῖρέ σοι, Δέσποιια, * πίστει ἀδιστάκτω κραυγάζομεν.

'Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

• Σύ Κύριέ μου φως * εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας· * φως ἄγιον • ἐπιστρέρον * ἐχ ζορώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦν- τάς σε.

Λόγω πανευσεβεῖ * ὀρθοδόξως ἐχήρυξεν * ὁ "Όσιος Θεοράνης *
τὸ τῆς πίστεως δόγμα, * τῷ Νεύματι λαμπόμενος.

Πλούτον παντοδαπή * θεορρόνως διένειμας, * προστάγματι τοῦ Δεσπότου, * τοῖς πενία συζώσιν, * ἐπόμενος, Πανεύρημε.

Έχων σου τὴν ψυχὴν * κατ' εἰκόνα τοῦ Κτίσαντος, * τὴν

ἄχραντον τοῦ Δεσπότου * προσεχύνεις Εἰχόνα * τῷ πόθ ϕ ἀσπα-ζόμενος.

Θεοτοχίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγὲς * κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, * σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα * τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * Θεόνυμφε, κεκτήμεθα. 'Ὠοἡ $\boldsymbol{\varsigma}$ '. Ο Ειρμός.

• Θύσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοặ σοι, * ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον * ἐκ

» τής πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

"Ιθυνον * πρός ἀρετὴν τόν βίον μου, "Όσιε, * τὴν τῆς ἀσκήσεως τρίβον * ταῖς εὐχαῖς σου, Πάτερ, ἐξομαλίζων· * ἢν συντόνως * εὐθυπορεῖν με, μάχαρ, ἀξίωσον.

Σωρρόνως * σοῦ τὴν ζωὴν διήνυσας, "Όσιε· * μετὰ φρονήσεως ἔσχες * σὺν ἀνδρεία γὰρ τὴν διχαιοσύνην, * καὶ τῷ χύκλῳ * τῶν

άρετων έφάνης χοσμούμενος.

Εὐκλείας * μαρτυρικής ἐπέβης, Θεόρανες, * τής Θεομήτορος Κόρης * καὶ Μαρτύρων, Πάτερ, τοὺς χαρακτήρας * ὡς τιμήσας, * καὶ τοῖς διώκταις ἀντιταξάμενος.

Θεοτοχίον

 Ω θαϋμα * τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! * ὅτι Π αρθένος ἐν μήτρα * τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα * ἀπειράνδρως * συλλαβοῦσα οὐχ ἐστενοχώρησεν.

Κοντάχιον, Ήχος β'. Τὰ ἄνω ζητών. *

Εξ ύψους λαβών * την θείαν ἀποχάλυψιν, * ἐξηλθες σπουδη * ἐχ μέσου τῶν θορύβων, * καὶ μονάσας, "Όσιε, * ἐνεργείας θαυμάτων εἴληρας * καὶ προρητείας χάρισμα, * συμβίου καὶ πλούτου ὑστερούμενος.

Ο Οἶχος, πρός τό. Τράνωσόν μου.

Τραί της γης μηδέν προτιμήσας, * ήχολούθησας χαίρων * τῷ καλοῦντί σε Χριστῷ. * καὶ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἔλαβες * ἐπὶ τῶν ἄμων τῶν σῶν προθύμως, * καὶ ἀνάπαυσιν εὖρες τῆ ψυχῆ σου. * καὶ μηδόλως * ἐχτελοῦντι, ἀλλ' ἔτι σχολάζοντι * ἐν τοῖς τοῦ βίου πράγμασι, * καὶ θαυμάζοντι πῶς πάντα ἔφυγες, * συμβίου καὶ πρότου ὑστερούμενος.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν καὶ Όμολογητοῦ Θεοράνους τῆς Σιγριανῆς, τοῦ ἐν τῷ μεγάλῷ ἀγρῷ κειμένου.

Στίχοι.

Θεόρανες, φάνηθι πιστοίς προστάτης, Τιμώσι πιστώς σόν μετ' εἰρήνης τέλος.

Δωδεκάτη φθινύθοντος ἐπῆρε βίου Θεοράνης.

Ταϊς αὐτοῦ άγιαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Άμην.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

* E^{ν} τῆ χαμίνω * Αβραμιαΐοι Παΐδες τῆ Περσιχῆ * πόθω * • E^{ν} εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογὶ * πυρπολούμενοι, ἐχραύγα-• ζον * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Τό κατ' εἰκόνα * σὐ κεκτημένος, καὶ ὁμοίωσιν * βίφ * λαμπροτάτφ, Πάτερ, προσειληρώς, * δι' ἀμφοτέρων ὑπερέλαμψας, * Εὐλογημένος εἶ, * ὁ Θεός μου, κραυγάζων, καὶ Κύριος.

Όμολογίας * σὺ τῷ στεράνῳ, Πάτερ, διέπρεψας, * ἔργῳ * διελέγξας λόγους τῶν δυσσεβῶν, * τοὺς πιστοὺς δὲ ἐβεβαίωσας, * Εὐλογημένος εἶ, * ὁ Θεός μου, χραυγάζων, καὶ Κύριος.

Νου στερροτάτη * εν προθυμία τὰς του σώματος, * Πάτερ, * άλγηδόνας ἤνεγκας καρτερώς, * εὐχαρίστως τῷ Δεσπότη σου, * Εὐλογημένος εἶ, * ὁ Θεός μου, κραυγάζων, καὶ Κύριος.

Θεοτοχίον.

Τό τοῦ 'Υψίστου * ἡγιασμένον θεῖον σχήνωμα, * χαῖρε· * διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, * Θεοτόχε, τοῖς χραυγάζουσιν· * Εὐλο-γημένη σὰ * ἐν γυναιξὶ, πανάμωμε Δέσποινα.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

Τεϊρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκω
 Τε ἔρραξε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσάμε νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παΐδες, κραυγάζοντες· * Εὐλογεῖ τε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεώμενος, μάχαρ, τὸ στερρόν * τῆς σῆς ἐνστάσεως * Λέων ὁ τύραννος, * ὑπερορία σε ἔχρινε * πιχροτάτη ὁ παμπόνηρος· * ἐν εὐρροσύνη δὲ, βοῶν, * ταύτην ὑπήνεγχας, * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Έπὶ τὸ πρωτότυπον είδως * τὴν τῆς εἰκόνος τιμὴν * διαβιβάζεσθαι, * ἐπὶ τὸ στάδιον ἔδραμες * 'Αθλητὴς ὡς ἐννομώτατος, * καὶ νικητὴς ἀναδειχθεὶς * στέφανον είληρας, * ἀναμέλπων· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οὐράνιον ἀντὶ τῆς ἐν γῆ * σχηνήν σοι δέδωχεν * ὁ πάντων Κύριος· * ἀντὶ στενώσεως εὖρες δὲ * πλατυσμόν ἀγαλλιάσεως * ἐν Παραδείσω τῆς τρυφῆς, * μετὰ Μαρτύρων βοῶν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Φωτὶ ἐλαμπρύνθης νοητῷ * τοῦ θείου Πνεύματος, * μάχαρ Θεόρανες: * ὅθεν ἰάματα βρύεις νῦν * τοῖς ἐν πίστει σοι προστρέχουσι, * καὶ τὴν ἀγίαν σου σορὸν * πόθῳ γεραίρουσι * καὶ βοῶσι: * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Geotoxiov.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, * Παρθένε ἄχραντε, * Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· * σὺ τῆς Θεότητος γέγονας * ἐνδιαίτημα, πανάμωμε, * μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ * τοῦ ἀπροσίτου φωτός· * ὅθεν πάντες * σὲ εὐλογοῦμεν, Μαρία θεόνυμφε.

'Ωοή θ'. Ο Είρμός.

» Λίθος άχειρότμητος όρους * έξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, * άχρο-» Λ γωνιαΐος έτμήθη * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας ρύ-» σεις * διδ έπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

"Απαντα τον βίον σχορπίσας * τοῖς δεομένοις, Θεοφόρε, * τὴν δικαιοσύνην σου σαρῶς * ἀντικομίζη * σοὶ ἀνατέλλουσαν, * ἀντὶ φθαρτῶν δρεπόμενος * τὰ δι' αἰῶνος διαμένοντα.

Νόσους θεραπεύεις, Παμμάχαρ, * τοῦ Παρακλήτου τῆ δυνάμει, * δαίμονας σαρῶς ἀπελαύνεις * τῆ ἐνεργεία * τούτου, πανόλβιε. * διὸ πιστοὶ θεώμενοι, * σὲ, θεορόρε, μαχαρίζομεν.

'Η σή φωτορόρος, Θεόρρον, * της μεταστάσεως ήμέρα * πάντας προσκαλείται τοὺς πιστοὺς * πρός μετουσίαν * τοῦ ἀγιάσματος. * ήνπερ καὶ νῦν γηθόμενοι * ἐπιτελοῦμεν, ἱερώτατε.

Νέμοις τὴν σὴν ἄρθονον χάριν * τῷ τῶν ἐπαίνων σου τοὺς λόγους * πλέξαντι, Θεόρρον, προθύμως, * ὁμότροπόν σοι * ώσπερ ὁμώνυμον * τοῦτον δειχνὺς πρεσβείαις σου * ταῖς εὐπροσδέχτοις, ἱερώτατε.

Θεοτοχίον.

 Δ έχου τὰς λιτὰς τοῦ Λ αοῦ σου * πρὸς τὸν Υίόν σου, Θεοτόκε, * ἱλεωσαμένη εὐμενῶς * ἡμᾶς χινδύνων * καὶ περιστάσεων * ἡυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε· * σὺ γὰρ προστάτις τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τό Φωταγωγικόν τοῦ Ήχου.

Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Αί μετάνοιαι, καὶ ἡ α΄. "Ωρα, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη της 'Ανακομιδης τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν 'Αγίοις Πατρός ήμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΙΙΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, Τηγος πλ. δ΄. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. *

Τίγος πλ. 9. 22 του παρασσόσο σασματος.

Δόγω τὰ πάθη, Πανόλβιε, * χαθυποτάξας σαρώς, * τὴν ψυχὴν χατελάμπρυνας * ἀρετών ἐν χρώμασι, * χαὶ δογμάτων ὀρθότητι * τὸν τῆς σορίας πλούτον δρεψάμενος, * χαὶ διανείμας τοῖς σοὶ προστρέχουσι: * λύχνος πολύρωτος * γεγονώς τῆ χάριτι, * θεοτρεπώς * ὤρθης ἐγχαλλώπισμα * τῆ Ἐχχλησία Χριστοῦ.

Νίκην κατ' έχθρων ἀράμενος, * δικαιοσύνης λαμπρῷ * νῦν στεσάνῳ κεκόσμησαι, * Νικηφόρε πάνσορε, * τῆς ἀγνείας διδάσκαλε: * τῆς εὐσεβείας στύλος ἀκράδαντος * καὶ Έκκλησίας ἀκαταμάχητος * πύργος γενόμενος, * των ἀφρόνων ἄπασαν * αί-

ρετικών * φάλαγγα κατέστρεψας, * θεόρρον "Όσιε.

Γινδον των ἀρρήτων πέρηνας * εἰς οὐρανοὺς ἀναβὰς * ἀρετών εἰποχούμενος, * Θεορρήμον, ἄρματι, * διορηλάτης αἰθέριος * ώς ὁ Θεσβίτης νῦν ἀνυψούμενος, * οῦ καὶ τὸν ζήλον ἐκμιμησάμενος, * ξίφει τοῦ Πνεύματος * τῆς αἰσχύνης ἄπαντας * τοὺς ἱερεῖς * ἀριστα κατέσφαξὰς, * μακαριώτατε.

Δόξα, καί νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Χαΐρε, οἰχουμένης χαΐρε, καταρύγιον· * χαΐρε, Κυρίου ναέ· * χαΐρε, ὅρος Χαΐρε, τὸ κλέος τῶν ὁρθοδόξων, Σεμνή· * χαΐρε, Μαρία, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· * χαΐρε, ΙΙαράδεισε· * χαῖρε, θεία τράπεζα· * χαΐρε, σχηνή· * χαΐρε, τὰ κλέος τῶν ὁρθοδόξων, Σεμνή· * χαῖρε, θεία τράπεζα· *

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ηλιος ίδων σε ερριξεν * επί Σταυροῦ, Ἰησοῦ, * ἡπλωμένον θελήματι, * καὶ ἡ γῆ ἐσείετο, * καὶ πέτραι διερρήγνυντο, *
καὶ τὰ μνημεῖα φόβω ἡνοίγοντο, * καὶ αὶ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· * ἄπερ ὡς ἔβλεψεν * ἡ Παρθένος Δέσποινα * ἐν στεναγμοῖς, * Οἴμοι, ἀνεκραύγαζε! * τί τὸ ὁρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Αγίου καὶ τοῦ Τριφδίου, Ὁ Κανών τοῦ Αγίου. Ποίημα Ίγνατίου.

'Ωδή α'. Ήχος β'. Ο Είρμός.

» Δεύτε λαοί * ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῷ διελόντι θά-» Δλασσαν * καὶ ὁδηγήσαντι * τὸν λαὸν, δν ἀνῆκε * δουλείας » Αἰγυπτίων· * ὅτι δεδόξασται.

'Αμαρτιών * τάρω δεινώ συσχεθέντα με, * τῆ ἀθανάτω νεύσει σου * καὶ τῆ εὐσπλάγχνω σου * ἀναστήσας παλάμη, * ζώωσον ώς οἰκτίρμων * καὶ πολυέλεος.

Τὰς γενικὰς * τῶν ἀρετῶν τελειότητας * τετραμερῶς κτησάμενος, * καὶ ὡς ἐν ἄρματι * ἐπιβὰς, Θεοφόρε, * εἰς νύσσαν θεωρίας * ἤρθης ἐκ πράξεως.

Σὺ τῆς ζωῆς * τῆς ἀκηράτου δεξάμενος * ἐκ τοῦ κρατῆρος, "Οσιε, * τὸ θεῖον ἔπιες * καὶ νηράλιον πόμα· * διὸ καὶ τῆς σορίας * δοχεῖον γέγονας.

'Απελαθείς * θρόνου καὶ δόξης καὶ ποίμνης σου * χειρὶ βιαία, "Όσιε, * τῶν τῆς αἰρέσεως * θυμορθόρων θηρίων, * νυνὶ πρὸς τὴν οἰκίαν * μάνδραν εἰσήλασας.

Θεοτοχίον.

Τόν τοῦ Πατρός * Λόγον τῷ λόγῳ συνείληφας * καὶ ὑπὲρ λόγον τέτοκας, * καὶ μετὰ κύησιν * ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον * παρθένος ὡς πρὸ τόχου * πάλιν διέμεινας.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

» Στερέωσον ήμᾶς ἐν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλφ * νεκρώσας τὴν άμαρ» Στίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς καρδίας
» ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Τῷ ὅπλφ τοῦ Σταυροῦ θωρακισάμενος, * τὸ θεῖον * ἐκτύπωμα τοῦ Σωτῆρος * περιγράφων προσεκύνεις εὐσεβῶς, * πατρικοῖς ἐρεπόμενος θεσπίσμασιν.

'Η ποίμνη τον ποιμένα σε ποθήσασα, * τον ταύτην * κατ' όνομα συγκαλούντα, * καὶ τοὺς λύκους ἐκδιώκοντα * τῆ τῆς πίστεως ράβοω, σοὶ προστρέχει, Σορέ.

΄Ως πάλαι 'Ιωσήρ του θείου σώρρονος * τό σωμα * ὁ 'Ισραήλ συγχομίζει, * ούτω νῦν ἡ 'Εχχλησία Χριστοῦ * τὴν σορόν τῶν Λειψάνων σου σεβάζεται. Θεοτοχίον.

Ναός καὶ ἰερὸν κατοικητήριον * τοῦ Λόγου * ὑπάρχουσα, Θεοτόκε, * τῶν πταισμάτων ἰλαστήριον, * Παναγία, γενοῦ μοι, θεονύμφευτε.

Κάθισμα, Ήγος γ΄. Θείας πίστεως.

Τίκαις ἔστεψας τὴν Ἐκκλησίαν, * πλάνην ἔτρεψας κακοδοξίας * Νικηφόρος φερωνύμως γενόμενος. * καὶ ἀγιάζεις τοῦ κόσμου τὰ πέρατα * συγκομιδῆ τοῦ Αγίου Λειψάνου σου. * Πάτερ "Όσιε, * Χριστόν τὸν Θεὸν ἰκέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Είας φύσεως οὐχ ἐχωρίσθη * σὰρξ γενόμενος ἐν τἢ γαστρί σου, * ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηχεν * ὁ μετὰ τόχον Μητέρα Παρθένον σε * ὡς πρὸ τοῦ τόχου φυλάξας, Πανάμωμε, * μόνος Κύριος· * Αὐτὸν ἐχτενῶς ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Ἡ Σταυροβεοτοχίον, ὅμοιον.

Πάμιαντος 'Αμνάς του Λόγου, * ή ακήρατος Παρθενομήτωρ * Ε΄ν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· * Οἴμοι, τέχνον μου! * πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

 Γ Ισακήκοα, Κύριε, * την άκοην της σης οἰκονομίας, * καὶ εδόξασά σε, * μόνε φιλάνθρωπε.

Κιβωτός άγιάσματος, * έξ ής πηγήν ἰάσεων άντλοῦμεν, * ή σορός σου γέγονε τοῖς τιμῶσί σε.

Τὰς αἰρέσεις ἐδίωξας, * καὶ τὴν τῆς ποίμνης μάνδραν ἡσφαλίσω * διδαχαῖς ἐνθέοις περιφραξάμενος.

Κατὰ χρέος τιμωμέν σου * τὴν των Λειψάνων, Μάκαρ, μυροθήκην, * ὡς ζωῆς πηγάζουσαν εὐωδίαν πιστοῖς. Θεοτοκίον.

Νοητόν σε Παράδεισον * ώς τῆς ζωῆς τὸ ξύλον δεξαμένην * έν γαστρὶ, Παρθένε, Χριστόν, δοξάζομεν.

'Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

* O τοῦ φωτός χορηγός * καὶ τῶν αἰώνων ποιητής Κύριος, * O ἐν τῷ φωτὶ * τῶν σῶν προσταγμάτων * ὁδήγησον ἡμᾶς * O ἐκτός σου γὰρ ἄλλον * Θεόν οὐ γινώσχομεν.

Έχθροὶ αἰσχύνονται νῦν, * αἰρεσιάρχαι σὺν αὐτοῖς μαίνονται, * τὴν σὴν σορὸν * ὁρῶντες, Θεόρρον, * πιστῶς τιμωμένην * ὑπὸ Βασιλέως * καὶ πάσης τῆς ποίμνης σου.

Η ίερά σου σορός * τὰ τῶν δαιμόνων πονηρὰ πνεύματα * ὡς ροβερὰ * μάστιξ ἐκδιώκει, * καὶ νίκην κατ' αὐτῶν, * Νικηρόρε, δόξης * θεόθεν κομίζεται.

Τοῦ συνειδότος ἐν σοὶ * τὸ χωνευτήριον πυρὶ Πνεύματος * ἀναρλεχθὲν, * ὡς χρυσὸν τῆ πίστει * σὲ ἔδειξε λαμπρὸν, * τῶν αἰρετιζόντων * ἐλέγχον τὸ χίβδηλον.

Men. Tom. IV.

Θεοτοχίον.

'Ωραιωθεϊσα, Σεμνή, * τῆ ἐπελεύσει τοῦ σεπτοῦ Πνεύματος, * Θεόν μαζοῖς * θηλάζεις καὶ τοῦτον * συνέχεις ἀγκάλαις, * τὸν πᾶσαν τὴν κτίσιν * παλάμαις συνέχοντα.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

» 'Εν άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον
τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Έχ φθο» ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Υπέρ πίστεως πάθη ὑπέμεινας * ὑπέρ τῆς Πατέρων σεπτῆς παραδόσεως * ὑπερορίας ἤνεγκας , * δι' ὧν δόξαν ἐπτήσω ὑπέρτιμον.

Η έδραία σου πίστις και ἔνστασις * τὰς τῶν τυραννούντων ἀνοίας διέσεισε· * στύλος πυρός δὲ γέγονε * τῆ σεπτῆ Ἐκκλησία, μακάριε.

'Ως φαιδρούς μαργαρίτας και λίθους, Σορέ, * ὑπερδιαυγεῖς τὴν σορόν καὶ τὴν κόνιν σου * ἡ Ἐκκλησία φέρουσα, * ὁρθοτόμφ στεφάνφ καλλύνεται.

Θεοτοχίον.

Τον ἀπόρρητον τρόπον τοῦ τόχου σου * γλῶσσαι γηγενῶν καὶ Αγγέλων γεραίρουσι, * τῶν ποιημάτων, Δέσποινα, * ὑπερτέραν σε πάντων δοξάζουσαι.

Συναξάριον.

.Τἢ ΙΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς ᾿Ανακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ʿΑγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηρόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίγοι.

Νίκης ἐορτὴν ἡ πόλις, Νικηφόρε, Δοχὴν ἄγει σου Λειψάνου νικηφόρου. Χοῦς τρισκαιδεκάτη Νικηφόρου ἄστυ ἐσήχθη.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Άμήν.

'μδή ζ'. Ο Είρμός.

» Ε ικόνος χρυσής * εν πεδίφ Δεηρά λατρευομένης, * οι τρείς σου δε πυρός εμβληθέντες * δροσιζόμενοι εψαλλον. * Εύλογητός εί,

» ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆ θεία ροπῆ * ἀδιάρθορα τηρεῖται τὰ ἐντάρια, * καὶ τὰ ὀστὰ δὲ θείω νεύματι * τὴν ἀρμονίαν μὴ λύσαντα, * πᾶσαν ἀκαθάρτων πνευμάτων * διασκεδάζει κακόνοιαν. * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντρέχει Ποιμήν, * Βασιλεύς τε εὐσεβής καὶ τῶν ἐν τέλει πληθὺς, * καὶ ὑποθέντες τῆ ἐνδόξφ σου * σορῷ αὐχένας, Θεόλη-πτε, * ώσπερ κιβωτῷ παναγίᾳ * δορυφοροῦσι καὶ ψάλλουσιν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ό θεῖος σηκός * τῶν τοῦ Λόγου Μαθητῶν ὑποδεχέσθω σεμνῶς * τῶν ᾿Αποστόλων τὸν συνόμιλον, * καὶ τῶν Μαρτύρων τὸν σύσκηνον, * τῶν Ἱεραρχῶν τὴν κρηπῖδα, * καὶ τὸν ὑΟσίων ὁμότροπον. * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

θεοποχίον

Όρῶν Μωϋσῆς * βάτον ἄρλεκτον πυρὶ ἀναπτομένην * ἐν τῷ Σιναίῳ, Μῆτερ πάναγνε, * προδιετύπου τὴν μήτραν σου· * πῦρ γὰρ συλλαβοῦσα τὸ θεῖον, * οὐ κετερλέχθης, ἀλλ' ἔτεκες * τὸν τοῦ ρωτὸς δημιουργόν * Θεὸν καὶ "Ανθρωπον.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

Τον έν καμίνω τοῦ πυρός * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκα Ταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεόν, *
 ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

Έν τῷ λιμένι τῆς ζωῆς * ἐχ πολλῶν τριχυμιῶν ἔρθασας, Πάτερ, * τῆ τοῦ Πνεύματος αὕρα, * χαὶ τὸ τοῦ φόρτου χαλὸν * ἀβρόχῳ * ποδί σου διέσωσας, * χαὶ νῦν ἀπολαύεις * τῆς ἐχεῖσε γαλήνης.

Τάρον όρῶντες οἱ πιστοὶ * εἰς καινόν Θυσιαστήριον ληφθέντα, * εν ῷ θεῖαι τελοῦνται * ὁλοκαυτώσεις πιστῶς, * καὶ ἔνδον * νεκρόν ἰερώτατον * τὸν θαυματουργόν, * τὸν Θεὸν ὑπερυψοῦμεν.

Χαίρει τὸ ποίμνιον φαιδρώς, * ἐορτάζει Μοναστών λαμπρὰ γορεία * καὶ πιστών Βασιλέων * ἡ εὐσεβἡς πορφυρίς * καὶ πᾶσα * ὁυναστών ὁμήγυρις * ἐπὶ τῆ σεμνῆ * κομιδῆ τῶν σῶν λειψάνων.

Θεοτοχίον.

Λόγω τον Λόγον εν γαστρί * τον τὰ πάντα συστησάμενον τῷ λόγω * συλλαβοῦσα ἀσπόρως, * Θεοχυῆτορ 'Αγνὴ * Παρθένε, * ὑπὲρ λόγον τέτοχας· * ον ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

Τον έκ Θεοῦ Θεόν Λόγον * τον ἀρρήτω σορία * ήκοντα και
νουργήσαι τον 'Αδάμ, * βρώσει ρθορά πεπτωκότα δεινώς, *

Εξ άγίας Παρθένου * ἀρράστως σαρκωθέντα δι' ήμας, * οι Πι-

» στοὶ, ὁμοφρόνως * ἐν ὑμνοις μεγαλύνωμεν.

Έπὶ τῆ σῆ πανηγύρει * καὶ τοῖς πόνοις σου, Πάτερ, * 'Αγγέλων συγχορεύουσα πληθὺς * τὸν ὑπεράγιον Κύριον * εὐχαρίστως δοξάζει, * καὶ τὴν εἰρήνην ἄνωθεν ἡμῖν * ἐξαιτεῖται τοῖς πίστει * τιμῶσί σου τὸ λείψανον. Ή των λειψάνων σου χάρις * ώς σεπτόν ἰατρεῖον * τῆ ἀσθενεία γένοιτο ἡμῖν· * καὶ ἡ πρεσβεία, Πανεύφημε, * ἰλαστήριον πᾶσι * καὶ πρὸς Θεὸν ὁδὸς καὶ ὁδηγὸς * τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθω * τιμωσί σε, μακάριε.

Νικητικαΐς πανοπλίαις * τοὺς πιστοὺς θωρακίσας, * Παντάναξ, τἢ χειρί σου Βασιλεῖς * κατὰ Βαρβάρων ἐνίσχυσον, * καὶ τὴν σὴν Ἐκκλησίαν * ὡς ἀσραλῆ κρηπίδα τῶν πιστῶν * τοῦ 'Οσίου πρεσβείαις * ὁρθοτομοῦσαν φύλαττε.

Θεοτοχίον.

 Ω ς χραταιάν προστασίαν, * ώς ἐλπίδα καὶ τεῖχος * καὶ ἄγκυραν καὶ σκέπην ἀσφαλῆ * καὶ ἀπροσμάχητον ἔρεισμα * καὶ ἀχείμαστον ὅρμον * καὶ μόνον καταφύγιον, άγνὴ, * κεκτημένοι σε πάντες * σωζόμεθα, Πανύμνητε.

Τό Φωταγωγικόν, το Ἰδιόμελον σύν τῷ Μαρτυρικῷ. Καὶ ἡ λοιπὴ ᾿Ακολουθία ὡς σύνηθες. 'καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμων Βενεδίκτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιγηρὰ Προσόμοια, Τηγος β΄. "Ότε * ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πίστει * καὶ ἀγάπη ἀληθεῖ * κόσμον ἀρνησάμενος, Πάτερ, * ἐκ βρέρους, "Οσιε, * χαίρων ἡκολούθησας * τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ· * καὶ πολλοῖς ἀγωνίσμασι * τὴν σάρκα νεκρώσας, * χάριν τῶν ἰάσεων * πλουσίως ἔλαβες, * παύειν * ἀσθενείας ποικίλας * καὶ τῆς πονηρίας διώκειν * πνεύματα μεγάλως θαυμαζόμενος. .

Κόσμος * γεγονώς τῶν Μοναστῶν, * ἤθροισας ἀνείχαστον πλῆροιοις * ὑμνεῖν τὸν Κύριον, * "Οσιε Πατὴρ ἡμῶν, * καὶ πρὸς οὐράνιον * πάντας τρίβον ὡδήγησας * καλῶς ἐπομένους * θείοις σου διδάγμασι, * καὶ μιμουμένους σου * βίον * τὸν ἐνάρετον, μάκαρ. * οῦς καὶ πάλιν ἄμα συνῆξας * ἐν τῆ μεταστάσει σου, Βενέδικτε. Τάλαι * ὡς Ἡλίας ὑετοὺς, * Πάτερ, οὐρανόθεν ἐντεύξει * θεία νατήγαγες. * βλύζειν δὲ τὸ ἔλαιον * ἄγγος ἐποίησας, * καὶ δόξαν, "Οσιε, * πάντως * τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος. * ὅθεν σου τὴν ἔνθεον μνήμην * πόθω ἐορτάζομεν, Βενέδικτε.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Τήσον * τοῦ νοός μου ἐκτροπὰς, * καὶ τὰς τῶν αἰσθήσεων πλάνας * καὶ τὰ ἰνδάλματα * τέλεον ἐξάλειψον * τῶν ψυχορθόρων παθῶν, * καὶ ψυχῆς μου τὸν τάραχον * κατεύνασον, Κόρη, * ἴνα μεγαλύνω σου * τὴν ἀγαθότητα· * σὲ γὰρ * τῆς ζωῆς μου ἀπάσης * κέκτημαι προστάτιν, Παρθένε, * καὶ τῆς ἀσθενείας μου βοήθειαν.

Πέ Σταυροθεοτοκίον, δμοιον.

Οτε * έν Σταυρῷ σε ἡ 'Αμνὰς * "Αρνα τὸν οἰκεῖον ἐώρα * κατακεντούμενον * ἡλοις, ὡλορύρετο * ἐκπληττομένη σφοδρῶς, * καὶ δακρύουσα ἔλεγε· * Πῶς θνήσκεις, Υἰέ μου, * θέλων τὸ χειρόγραρον * τοῦ Πρωτοπλάστου 'Αδὰμ * ῥῆξαι, * καὶ θανάτου λυτρῶσαι * ἄπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα * τῆ οἰκονομία σου, φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, τὸ Μαρτυρικόν, τὸ Θεοτοκίον, καὶ τὰ λοιπά, καὶ ἸΑπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιγολογία, οι Κανόνες του Αγίου και του Τριφόου είς την πάξιν αὐτῶν.

Του Αγίου ο Κανών, ου ή Ακροστιχίς

"Υμνογ προσάξω τῷ σορῷ Βενεδίκτω, Ἰωσήφ. Ωδή α΄. Ἡχος β΄. Ο Ειρμός.

• Δεῦτε λαοὶ * ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῷ διελόντι
• Δάλασσαν * καὶ ὁδηγήσαντι * τὸν λαὸν, ὅν ἀνῆκε * δουλείας

• Αίγυπτίων * ότι δεδόξασται.

'Γμνολογεῖν * τὴν ἀξιέπαινον μνήμην σου * προαιρουμένω, Όσιε, * χάριν δοθῆναί μοι, * Βενέδικτε, δυσώπει * καὶ πάντων ἐπταισμένων * τὴν ἀπολύτρωσιν.

Μοναδικώς * τον σον έκ βρέφους ἀράμενος * σταυρόν, κατηχολούθησας * τῷ Παντοκράτορι, * καὶ νεκρώσας τὴν σάρκα, * ζωῆς κατηξιώθης, * Μακαριώτατε.

Νόμφ Θεού * ὑποχλιθείς, Παμμαχάριστε, * τὰ τῶν παθῶν σχιρτήματα * ἐναπεμάρανας * ἐγχρατείας ἰδρῶσι, * χαὶ τὴν τῆς ἀπαθείας * χάριν ἐπλούτησας. Θεοτοχίον.

Οἱ διὰ σοῦ * τὴν ἀρθαρσίαν πλουτήσαντες, * Θεοχυῆτορ πάναντες, * Χαῖρε, βοῶμέν σοι, * ἡ κεχαριτωμένη, * Όσίων καὶ Διαίων * τὸ ἐγκαλλώπισμα.

'Ωοή γ΄. Ο Ειρμός.

Στερέωσον ήμᾶς ἐν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλφ * νεκρώσας τὴν ἀμαρ τίαν· * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς καρδίας

• ήμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ναμάτων ζωτικών τοῦ θείου Πνεύματος * πλησθείσα, * Βενέδικτε, ή ψυχή σου, * ποταμούς θαυμάτων ξβλυσε, * νοσημάτων ξηραίνοντας ἐπήρειαν.

Πρός πλάτος Παραδείσου κατεσκήνωσας, * Παμμάκαρ, * όδεύ-σας στενήν τήν τρίβον, * καὶ δαιμόνων πανουργεύματα * καὶ

πορείας ἀτάκτους ἀπεστένωσας.

'Ροαζς σου των δακρύων άρδευόμενος, * ώς δένδρον, * Βενέδικτε, καρπορόρον * εύκαρπίαν θείαν ήνεγκας * άρετων καὶ θαυμάτων θεία χάριτι.

Ο μόνος άγαθός την σην σαρχούμενος * ὑπέδυ, * Παναμώμητε, γαστέρα, * καὶ βροτός ὡράθη τέλειος· * δν ἰκέτευε σῶσαι

τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Κάθισμα, Ήχος α΄. Του λίθου σφραγισθέντος. *

Μονάσας θεαρέστως, * εναρέτως εβίωσας, * καὶ χάριν ἰαμάτων * εκομίσω, Βενέδικτε, * θαυμάσια τελέσας φοβερά. * Μονήν δὲ συγκροτήσας ἰερὰν, * προσενήνοχας Κυρίω * τῶν σωζομένων πληθύν, παναοίδιμε. * Δόξα τῷ σὲ λαμπρύναντι Θεῷ· * δόξα τῷ στερανώσαντι· δόξα * τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, * αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, * Παρθένε Παναγία, * σαρχωθέντα χρηστότητι, * προτείνουσα, δυσώπησον αὐτὸν * λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐχ πειρασμῶν * καὶ παθῶν καὶ τῶν χινδύνων * τοὺς εὐρημοῦντάς σε πόθφ καὶ βοῶντας· * Δόξα τῷ ἐνοιχήσαντι ἐν σοί· * δόξα τῷ προελθόντι ἐχ σοῦ· δόξα * τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόχου σου.

ΤΙ Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος * ὑπὸ τῶν παρανόμων, * καὶ στρατιωτῶν, Σῶτερ, λόγχη * τὴν πλευρὰν ὁρυγέντος, * ἡ ΙΙάναγνος ὡδύρετο πικρῶς * τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς, * καὶ τὸ πολύ σου καὶ φρικτὸν * τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα * Δόξα τῆ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῆ * δόξα τῆ σῆ χρηστότητι δόξα * τῷ ἐν τῷ θανάτῷ σου βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

'Ωδη δ΄. 'Ο Είρμός.

μνῶ σε· * ἀχοῆ γὰρ, Κύριε, * εἰσαχήχοα χαὶ ἐξέστην· * ἐως
 ἐμοῦ ἡχεις γὰρ, * ἐμὲ ζητῶν τὸν πλανηθέντα. * Διὸ * τὴν
 πολλήν σου ἀγαθότητα * τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω, Παντοδύναμε.

Σταυρώσας * σεαυτόν τοῖς πάθεσι * καὶ τῷ κόσμῳ, θεόρρον Πάτερ, * τὸν ἐν Σταυρῷ τείναντα * ἐθελουσίως τὰς παλάμας * Χριστόν * ἐθεράπευσας, Βενέδικτε· * δν ἐκδυσώπει σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αγωσιν * έγκρατείας, "Οσιε, * τῆς σαρκός νεκρώσας τὰ μέλη, * νεκρούς εὐχῆ ἡγειρας, * καὶ παρειμένοις εὐδρομίαν * πιστως * θαυμαζόμενος ἀπένειμας, * καὶ πᾶσαν νόσον, Πάτερ, ἐθεράπευσας.

Ξηράς τε * καὶ ἀνίκμους, "Όσιε, * ἀπειργάσω ψυχὰς γονίμους * τῷ ζωτικῷ λόγῳ σου * καὶ τῶν θαυμάτων ἐπιδείξει, * Ποιμήν * θεοπρόβλητος γενόμενος * καὶ Μοναζόντων κόσμος ὡραιότατος. Θεοτοκίον.

'Ως δμβρος * έπὶ πόχον, *Αχραντε, * τῆ σεπτῆ σου γαστρὶ ὁ Λόγος * χατῆλθε σαρχούμενος, * χαὶ ἔπαυσε πολυθείας * σαρῶς * τὰ ὁμβρήματα, Πανάμωμε, * χαὶ τὸν πιχρὸν χειμῶνα διεσχέδασεν.

'Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

• Ο τοῦ φωτός χορηγός * καὶ τῶν αἰώνων ποιητής Κύριος, *
• ἐν τῷ φωτὶ * τῶν σῶν προσταγμάτων * ὁδήγησον ἡμᾶς. *
• ἐκτός σου γὰρ ἄλλον * Θεόν οὐ γινώσκομεν.

Τόν ἐν ἐλέει Θεόν * ἐκδυσωπῶν, Πάτερ σορὲ, ἔπλησας * ὡς Ἡλιοὺ * καμψάκην ἐλαίου * τὸ ἄγγος τὸ μέγα, * ὑπὸ τῶν ὁρώντων * πιστῶς θαυμαζόμενος.

Ως καθαρός τὴν ψυχὴν * σὐ ἐν ἐκστάσει γεγονώς, ἔβλεψας * πᾶταν τὴν γῆν * ὡς ὑπό ἀκτῖνα * λαμπομένην μίαν * Θεοῦ σε τιμώντος, * παμμάκαρ Βενέδικτε.

Σημειουργών εν Χριστῷ * ὕδωρ πηγάσαι δι' εὐχῆς, "Οσιε, * ἐκδυσωπεῖς * τὸν ἀγαθοδότην· * ὅπερ διαμένει * ἐπανακηρύττον * τὸ θαῦμα, Βενέδικτε.

(θεοτοχίον.

Ο κατοικών οὐρανούς * τὴν σὴν πανάμωμον νηδύν ῷκησεν, * ὅπως ἡμᾶς * οἴκους τῆς Τριάδος * ἐναποτελέση * τοὺς σὲ Θεοτόκον * κ μούττοντας, "Αχραντε.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

* Εν άβύσσω πταισμάτων χυχλούμενος, * την άνεξιχνίαστον της εύσπλαγχνίας σου * έπιχαλούμαι άβυσσον * Έχ φθο-

Φωταυγείαις λαμπόμενος Πνεύματος, * σκότος πον ηρόν τῶν δαιμόνων έμειωσας, * θαυματουργέ Βενέδικτε, * Μοναζόντων φωστήρ διαυγέστατε.

 Ω_{ζ} περίδοξος, Μάκαρ, ὁ βίος σου, * ὡς περιφανής ή σεπτή πολιτεία σου, * δι' ής ἀγέλας εϊλχυσας * Μοναζόντων πρός γνώσιν σωτήριον.

Βασιλείας οἰκήτωρ γενόμενος * τῆς ἐπουρανίου, θεόρρον Βενέ-δικτε, * ταύτης τυχεῖν ἰκέτευε * τοὺς πιστῶς σε ἀεὶ μακαρίζοντας.

Θεοτοχίον.

Έχ γαστρός σου άγίας άνέτειλε * τῆς διχαιοσύνης άνέσπερος "Ηλιος, * καὶ τοὺς πιστοὺς ἐρώτισε, * Θεοτόχε Παρθένε πανύμνητε.
Τὸ Μαρτυρικόν τοῦ "Ηχου.

Συναξάριον.

Τη ΙΔ΄, του αύτου μηνός, Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Βενεδίκτου.

Στίχοι.

"Αγξας λογισμοῖς ὡς χαλινοῖς πᾶν πάθος, Ζωῆς χαλινοὺς Βενέδικτος ἐκπτύει. Οὔλυμπον Βενέδικτος ἔβη δεκάτη γε τετάρτη.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Άμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

» \mathbf{P} ήτορες * ἀνεδείχθησαν Παϊδες * φιλοσορώτατοι ποτέ· * ἐχ » \mathbf{P} θεολήπτου ψυχής γὰρ * θεολογούντες χείλεσιν ἔμελπον· * » Ο ὑπέρθεος * τῶν Πατέρων χαὶ ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Νέχρωσιν * ζωηφόρον έχτήσω * τῶν ἡδονῶν τῆ ἀποχῆ· * ὅθεν νεχροὺς ἐξεγείρειν * χατηξιώθης, παμμάχαρ Βενέδικτε, * θαυμα-ζόμενος * ὑπὸ πάντων τῶν πιστῶν * ὡς Ἡλιοὺ ὁ μέγας.

Εἰργάσω * τοῖς ὀσίοις σου πόνοις * μάνδραν ἀπείρων Μοναστών, * ήτις ἀεὶ διαμένει * τειχιζομένη ταῖς προστασίαις σου, * ἀξιάγαστε, * πειθομένη τοῖς χαλῶς * ὑπὸ σοῦ τυπωθεῖσιν.

Δόξαντες * θανατώσαι ἀφρόνως, * Μάχαρ, φαρμάχοις πον ηροϊς * σὲ τὸν φρουρούμενον θεία * τοῦ Παντουργοῦ παλάμη οἱ ἄφρονες * χατησχύνθησαν, * φωραθέντες τῆ ἐν σοὶ * τοῦ Πνεύματος προγνώσει.

Θεοτοχίον.

"Ιασαι * τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη * τῆς ἀπαθείας τὴν πηγὴν * ἡ συλλαβοῦσα, Παρθένε· * καὶ κατανύξεως ὅμβρους παράσχου μοι * προξενοῦντάς μοι * τὴν παράκλησιν ἐκεῖ, * ἀγία Θεοτόκε. 'ஹఄἡ η'. Ο Εἰρμός.

» Τον εν καμίνω του πυρός * των Εβραίων τοῖς Παισὶ συγ-» Χαταβάντα, * καὶ τὴν ολόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα

» Θεόν, * ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κατὰ παθῶν φθοροποιῶν * βασιλεύσας ἐν Χριστῷ, θεόρρον Πάτερ, * Οὐρανῶν Βασιλείαν * χατηξιώθης οἰχεῖν * σὺν πᾶσι * τοῖς χαλῶς βιώσασι, * χαὶ τὸν παντεπόπτην * Θεὸν ἡγαπηχόσιν.

Τὰς σὰς ἀγίας προσευχὰς * προσδεχόμενος Θεός, τοῖς ἐνδεἐσι * διὰ σοῦ ἐχορήγει * τὰς πρός τὸ ζῆν ἀφορμὰς, * μεγάλως * ἐπὶ γῆς δοξάζων σε * ταῖς θαυματουργίαις, * Βενέδικτε τρισμάκαρ.

'Ωραιωθείς ταϊς καλλοναϊς * των ένθέων ἀρετων, πρός τοὺς ώραίους * μετετέθης νυμρώνας, * Πάτερ, συνείναι Θεῷ, * καὶ τούτου * θείας ώραιότητος * εἰς τοὺς ἀπεράντους * αἰωνας ἀπολαύειν.

(-)εοτοχίον

'Ιδού γεγέννηται έχ σοῦ, * Ἡσαίας ὡς βοᾳ, Ἁγνὴ, παιδίον, * ὁ Υἰὸς τοῦ Ύψίστου, * χαὶ σὸς ὁρᾶται Υἰὸς, * Παρθένε, * υἰοὺς ἐργαζόμενος * τοῦ ἐπουρανίου * Πατρὸς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας. 'Ὠοὴ θ'. 'Ο Εἰρμός.

Γόν ἐχ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, * τὸν ἀρρήτω σορία * ἡχοντα χαι νουργήσαι τὸν Αδὰμ, * βρώσει φθορά πεπτωχότα δεινώς, *

» εξ 'Αγίας Παρθένου * άφράστως σαρχωθέντα δι' ήμᾶς, * οί πι-» στοὶ όμοφρόνως * εν ύμνοις μεγαλύνομεν.

"Ωρθης ώς ήλιος μέγας, * καταυγάζων την κτίσιν * σημείοις, Θεορόρε, φοβεροῖς * καὶ ἀρετῶν ἀναλάμψεσι * διὰ τοῦτο τελοῦμεν * την μνήμην σου την ὄντως φωταυγή * φωτιζόμενοι, Πάτερ, * καρδίας αἰσθητήρια.

Σὲ Μοναζόντων ἀγέλαι * ὑπὸ σοῦ χροτηθεῖσαι * ἡμέρας εὐφημοῦσι καὶ νυκτὸς, * μέσον τὸ σῶμά σου ἔχοντες * ἀναβλύζον πλουσίως * θαυμάτων ποταμοὺς, Πάτερ σορὲ, * καὶ φωτίζον τὰ τούτων * ἀπαύστως διαβήματα.

Ήλιακῶν λαμπηδόνων * ὑπερήστραψας, Πάτερ, * τελέσας τοῦ Θεοῦ τὰς ἐντολὰς, * καὶ πρὸς τὸ ρῶς τὸ ἀνέσπερον * μετετέθης πρεσβεύων * δοθήναι ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν * τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν, * ἀοίδιμε Βενέδικτε.

Θεοτοχίον.

Φωτοχυτίτορ Παρθένε, * ττις ψυχτίς μου τὰ νέρη * ἀπέλασον, και δίδου καθαρῶς * προσενοπτρίζεσθαι, Δέσποινα, * τὸ σωτήριον κάλλος * τοῦ λάμψαντος ἀρρήτως ἐκ ττις στις * παναγίας νηδύος * εἰς ρῶς Ἐθνῶν, πανύμνητε.

Τό Φωταγωγικόν.

Είς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον σύν τῷ Μαρτυρικῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτοχίον η Σταυροθεοτοχίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ ᾿Ακολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

THE IE'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Άγαπίου καὶ των σύν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, $^{\circ}$ Ηχος πλ. δ΄. $^{\circ}$ Ω του παραδόξου θαύματος. *

Μάρτυρες Χριστοῦ ἐπτάριθμοι, * τῶν διωχτῶν τὰς ὁρμὰς * χαὶ τὸν βίαιον θάνατον * εἰς οὐδὲν ἡγήσασθε, * ἀλλ' ἐτοίμως ἐσπεύσατε * ἀνδρειορρόνως πρὸς τὰ παλαίσματα. * χαὶ νίχης στέφος ἀναδησάμενοι, * συνηριθμήθητε * τοῖς διχαίοις ἄπασι, * μεθ' ὧν ὑμᾶς * πάντοτε γεραίρομεν * χαὶ μαχαρίζομεν.

Ι άρτυς ἀθλητὰ ᾿Αγάπιε, * των ἀγαθων τὴν. πηγὴν, * ὁρεκτων τὸ ἀκρότατον * ἀγαπήσας, ἔσπευσας * τοῦ πιεῖν τὸ ποτήρον * τοῦ μαρτυρίου ἐπικαλούμενος * Θεοῦ τοῦ ζωντος τὸ θεῖον ὄνομα. * Ἦ τῆς ἀνδρείας σου! * ὡ τῆς καρτερίας σου! * ὁι᾽ ῆς τυχεῖν * δόξης καὶ λαμπρότητος * σαρῶς ἡξίωσαι.

Πάρτυρες άξιοθαύμαστοι, * έθελουσίφ σραγή * έαυτοὺς έξεδώκατε, * καὶ τὴν γῆν τοῖς αίμασι * τοῖς ὑμῶν ἡγιάσατε, * καὶ τὸν αἰθέρα κατελαμπρύνατε * τῆ διαβάσει· καὶ νῦν οἰκίζεσθε * εἰς τὰ οὐράνια * πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον * ὑπὲρ ἡμῶν * πάντοτε δεόμενοι, * θεοειδέστατοι.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Χαΐρε, φωτός θεῖον ὄχημα· * χαΐρε, Κυρίου ναἐ, * καὶ σκηνὴ ἀγιάσματος· * φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας * ἐξ ἀχράντου νηδύος σου, * καταφωτίζον κόσμου τὰ πέρατα * καὶ ἀγιάζον ἡμᾶς χρηστότητι· * χαΐρε, κεφάλαιον * σωτηρίας, "Αχραντε· * χαΐρε, φρικτόν * ἄκουσμα καὶ λάλημα * τῶν πεποιθότων εἰς σέ.

11 Σταυροθεοτοκίον, διμοιον.

Τίνος, Τέχνον, ἡμαύρωται, * καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς * εἰς ζορῶδες ἱμάτιον * ζορερῶς μετέβαλε· * γῆ κλονεῖται· καὶ ῥήγνυται * φρικτῶς Ναοῦ σου τὸ καταπέτασμα· * κάγὼ πῶς, Τέχνον, μὴ διαῥἡξομαι * σπλάγχνα καὶ ὅμματα; * πῶς δὲ μὴ τὸ πρόσωπον * καταξανῶ * ἀδίκως σε θνήσχοντα * βλέπουσα, Σῶτέρ μου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν οἱ Κανόνες. Ὁ Κανών τῶν Ἡγίων, οὕ ἡ Ἡχροστιχίς: Ἐπτὰ προσάξω Μάρτυσιν μελφδίαν, Ἰωσήφ.

'Ωδή α'. ΊΙχος πλ. δ'. Ο Είρμός.

Ασωμεν τῷ Κυρίφ * τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ * ἐν Ἐρυ Αθρὰ θαλάσση, * ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Έν τοῖς ἐπουρανίοις, * Μάρτυρες, ὑπάρχοντες σκηνώμασι, * τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας * ἐπὶ γῆς φωτισμοῦ ἀξιώσατε.

Πύργοι τῆς Έκκλησίας * ώρθητε, τὰ τείχη καταστρέφοντες * τῆς εἰδωλομανίας, * 'Αθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι.

Τέτρωσαι τῆ ἀγάπη, * Μάρτυς ἀξιάγαστε 'Αγάπιε, * τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, * καὶ θανεῖν δι' αὐτὸν προτεθύμησαι.

Θεοτοκίον.

Λίγλη φαεινοτάτη * τοῦ ἐχ σοῦ, Παρθένε, ἀνατείλαντος * τῆς ψυχῆς μοῦ τὰς χόρας * φωταγώγησον, ὅπως δοξάζω σε. ΄ Ωδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

ο ὑχ ἔστιν "Αγιος ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, * καὶ οὐχ ἔστι δίκαιος * ὑς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὸν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις· * οὐχ ἔστιν "Αγιος * κλήν σου, Κύριε.

Πυρὶ ἀναπτόμενος * τῆς ἀγάπης τῆς Χριστοῦ, * τὴν πυρὰν ἐναπέσβεσας, * Μάρτυς ᾿Αγάπιε, * τῆς εἰδωλομανίας * ἀναπέσεσας τῶν αἰμάτων σου * δθεν εὐρημοῦμέν σε.

'Ρομραΐαι ώράθητε * διαχόπτουσαι τομώς * μυριάδας, μακάριοι, * δαιμόνων ἐν χάριτι· * καὶ νῦν ταῖς μυριάσιν * ἡνώθητε χαίροντες * τῶν νοερῶν Δυνάμεων.

Όδον διανύοντες * Μαρτυρίου άνδρικώς, * άποθέσει τοῦ σώματος * τὴν ἄνω ἐρθάσατε Βασιλείαν, ἐν ἡπερ * ἐκέκτησθε, Μάρτυρες * θετοι, το πολίτευμα. Θεοτοκίον.

Σαρχός όμοιώματι * έμρανισθέντα ἐχ τῆς σῆς * φωτορόρου νηδύος * τὸν Κτίστην ἐπέγνωμεν * διὰ σπλάγχνα ἐλέους * ἡμῖν τῶς ὑμνοῦσί σε, * Μῆτερ ἀειπάρθενε.

Καθισμα, ΊΙγος α΄. Τὸν τάρον σου.

Ππτάριθμος χορός * τῶν Μαρτύρων ὑμνείσθω, * αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν * ἐκδιώκουσι βλάβην, * ὡς φύλακες τῆς Πίστεως, * Έχκλησίας προπύργια· * οὕτοι φάλαγγας * ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, *
αἰ πρεσβεύουσι * ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Δεσπότην * εἰρἡνην βραβεύοντες.
Θεοτοκίον, ὅμοιον,

Πητέρα σε Θεοϋ * ἐπιστάμεθα πάντες, * Παρθένον ἀληθῶς * καὶ μετὰ τόκον ὁρθεῖσαν, * οἱ πόθφ καταφεύγοντες * πρός τὴν ἀγαθότητα· * σὲ γὰρ ἔχομεν * ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, * σὲ κεκτήμεθα * ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, * τὴν μόνην πανάμωμον.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Πασπιλος 'Αμνάς * τὸν 'Αμνόν καὶ Ποιμένα * κρεμάμενον νεκρὸν * ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, * θρηνοῦσα ἐρθέγγετο * μητρικῶς ὁλολύζουσα· * Πως ἐνέγκω σου * τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἰέ μου, * συγκατάβασιν * καὶ τὰ ἐκούσια Πάθη, * Θεὶ ὑπεράγαθε; 'Ωδὴ δ'. Ο Εἰρμός.

» Εξ δρους κατασκίου, * Λόγε, ὁ Προρήτης, * τής μόνης Θεοτόκου * μέλλοντος σαρκούσθαι * θεοπτικώς κατενόησε, καὶ » ἐν τρόμφ * ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

"Αγαν τον Χριστον, * 'Αγάπιε, ποθήσας, * πάθη τὰ αὐτοῦ * ἀνδρείως ἐμιμήσω * σραγιασθείς ὡς ἀρνίον ἐθελουσίως, * Μεγαλομάρτυς ἀξιάγαστε.

Ξίρει έαυτοὺς * ἐνοδόντες ὁλοψύχως, * Μάρτυρες σοροὶ, * ρανίσι τῶν αἰμάτων * ἐπορρυρώσατε χλαϊναν, τιν στολισθέντες * τοὺς οὐρανοὺς περιπολεύετε.

 $^{\circ}\Omega$ της πρός Θεόν * ύμων θερμης άγάπης! * δι' ής έαυτούς * ήρνήσασθε τελείως, * και βιαιότατον θάνατον ύποστάντες * άθανασίας ήξιώθητε.

Μύρον εν γαστρί * τον Λόγον ὑπεδέξω, * ἄχραντε 'Αγνή, * τον κόσμον δυσωδίας * ἀποκαθαίροντα πάσης τῶν ἐπταισμένων * δθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

'Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

Εκ νυκτός άγνοίας * θεογνωσία φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, *
 φώτισόν με πρός όρθρον * τῆς δοξολογίας σου, Κύριε.

'Αγαπητός τῆ πράξει * ὡς καὶ τῆ κλήσει γενόμενος, Ενδοξε, * ἤθλησας δι' ἀγάπην * τοῦ παμβασιλέως Θεοῦ ἡμῶν.

Ρήμα δεινού Τυράννου * έξεφαυλίσατε, "Αγιοι Μάρτυρες, * καὶ Χριστῷ στρατευθέντες * φάλαγγας δαιμόνων ώλέσατε.

Τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι * καταβαλόντες ἀνόμων τὸ φρύαγμα, * στέφος ἀθανασίας, * Μάρτυρες Χριστοῦ, ἀνεδήσασθε.

()Estaxion.

Ύμνολογίαις θείαις * τὴν Θεοτόχον, πιστοί, μαχαρίσωμεν, * Χαϊρε, λέγοντες, πύλη, * μόνος ὴν διώδευσε Κύριος. 'Ωὸὴ ૬΄. 'Ο Είρμός.

» Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαί γὰρ αί ἀνομίαι μου, * καὶ ἐκ
» Ιδυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι * πρός σὲ γὰρ ἐβόη» σα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

» σα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.
Σὺν 'Αλεξάνδροις δυσὶ, * Διονυσίοις τε μέλψωμεν * 'Αγάπιον
τὸν κλεινὸν, * Τιμόλαον, 'Ρώμυλον, * στερρῶς ἐναθλήσαντας, *
καὶ τὰς μυριάδας * τοῦ ἐχθροῦ καταπαλαίσαντας.

Ίάσεων ποταμούς * άναπηγάζοντες, Μάρτυρες, * τὰ πάθη τῶν γηγενῶν * ἐνθέως καθαίρετε· * διὰ τοῦτο χαίροντες * τὰ ὑμῶν ἐν πίστει * εὐρημοῦμεν προτερήματα.

Νομίμως τον ίερον * άγωνα διατελέσαντες, * νομίμως παντουργική * παλάμη έστέρθητε, * έπτάριθμοι Μάρτυρες, * ούρανοπολίται, * των 'Αγγέλων Ισοστάσιοι. Θεοτοκίον.

Μαράνασα τὰ φυτὰ * τῆς ἀθείας, Πανάμωμε, * τῷ σῷ 'Αγίφ βλαστῷ, * τὴν ἀναβλαστάνουσαν * ἐν ἐμοὶ ἐχάστοτε * τοῦ ἐχθροῦ καχίαν * ἀπομείωσον, Θεόνυμφε.

Τό Μαρτυρικόν του ήχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ 'Αγίου Μάρτυρος 'Αγατίου, καὶ τῶν σύν αὐτῷ, Πλησίου, 'Ρωμύλου, Τιμολάου, 'Αλεξάνδρων δύο, καὶ δύο Διονυσίων.

 $\Sigma au (y)$ se

Έσπευδεν 'Αγάπιος εἰς μαρτυρίαν'
Θεοῦ γὰρ αὐτὸν ὑπέθαλπεν ἀγάπη.
Μετὰ τριῶν Πλήσιος ἐχτμηθεὶς ξίφει,
Θεοῦ σὺν αὐτοῖς ἱσταται νῦν πλησίον.
'Ως 'Αλεξάνδροις χλῆσις, ἐχτομὴ, στέφος.
Καὶ Διονυσίοις τε χοινὰ ἦν τάδε.
Πέμπτη χαὶ δεχάτη τμήθη 'Αγάπιος, ἐταῖροι.

Ταϊς αύτων άγιαις πρεσβείαις, ό Θεός, έλέησον και σώσον ήμας. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

· Οἱ ἐχ τῆς Ἰουδαίας * χαταντήσαντες Παΐδες * ἐν Βαβυλώνι
· Τοτέ, * τῆ πίστει τῆς Τριάδος * τὴν φλόγα τῆς χαμίνου *
· Χατεπάτησαν ψάλλοντες: * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐ· λογητός εἶ.

Έαυτους έκουσίως * πρός σφαγήν ως άρνια * παραδεδώκατε * μη πτήξαντες βασάνους, * πανεύρημοι 'Οπλίται, * άλλ' εὐθύμως κραυγάζοντες: * 'Ο των Πατέρων ήμων * Θεός, εὐλογητός εί.

Λαμπρυνθείς τἢ ἀγάπη * τοῦ τῶν δλων Δεσπότου, * Μάρτυς 'Αγάπιε, * ὑπέχλινας αὐχένα * τῷ ξίρει, καὶ Μαρτύρων * ἡριθμήθης στρατεύμασιν * Ο τῶν Πατέρων, βοῶν, * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ως λυχνία όρασθε * ἐν τῷ οἰκφ Κυρίου, * Μάρτυρες ἐνδοξοι, * ἑπτάρωτος τῷ κόσμφ * φωτίζουσα βοῶντας, * τοὺς ὑμῖν κατα-ρεύγοντας. * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοχίον.

Δεδεμένον σειραζε με * άμυθήτων πταισμάτων * λύσον, Πανάμωμε, * παρέχουσά μοι όμβρους * δαχρύων μελφδούντι * τῷ ἐχ σοῦ ἀνατείλαντι· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

'Ωδή η'. Ο Είρμές.

» Τον εν όρει * άγίω δοξασθέντα, * καὶ εν βάτω * πυρὶ τὸ τῆς
» Παρθένου * τῷ Μωϋσετ Μυστήριον γνωρίσαντα, * Κύριον

» ύμνεῖτε * xαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ίατῆρες * ποικίλων νοσημάτων * χειρουργία * τοῦ Πνεύματος δειχθέντες, * πάσας ἡμῶν τὰς νόσους θεραπεύετε, * ὅπως εὐρημῶμεν * καὶ δοξολογῶμεν * ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην.

'Αγαπήσας * Θεόν, πρός τούτου, Μάρτυς, * ήγαπήθης· * διό σε τόν άγωνα * τόν θεῖον ἐχτελέσαντα προσήχατο * σὺν τοῖς ὁμο-

ζήλοις * ἐν ἐπουρανίοις, * 'Αγάπιε, θαλάμοις.

Νευρωθέντες * τῆ πίστει τοῦ Δεσπότου, * δυναστείαν * χαθείλετε τοῦ πλάνου, * καὶ εὐκλεῶς ταῖς νίκαις κλειζόμενοι, * εἰς ἐπουρανίους, * Μάρτυρες Κυρίου, * οἰκεῖτε καταπαύσεις.

Θεοτοχίον

"Ιασαί μου * τὰ πάθη τῆς χαρδίας, * ἀπαθείας * πηγὴν ἡ τετοχυῖα, * καὶ πρός ζωήν με θείαν χαθοδήγησον * ίνα σε δοξάζω, * Μῆτερ τοῦ Σωτῆρος, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ο Είρμος.

» Τυρίως Θεοτόχον * σε όμολογοϋμεν * οι διά σου σεσωσμένοι, » Παρθένε 'Αγνή, * σὺν 'Ασωμάτων χορείαις * σε μεγαλύ- » νοντες.

'Ωραΐοι γεγονότες * θείαις εὐμορφίαις * τῆς μαρτυρίας, Κυρίφ παρέστητε, * καὶ σὺν αὐτῷ, 'Αθλοφόροι, * ἀεὶ εὐφραίνεσθε.

Στρατός ύμᾶς 'Αγγέλων * ἐπανακομίζει * διαζευχθέντας τοῦ σώματος, Μάρτυρες, * πρός τὴν οὐράνιον πόλεν, * πρός φῶς ἀνέσπερον.

Ήμων των έχτελούντων * σήμερον τὴν μνήμην * τὴν ἱερὰν ὑμων, Μάρτυρες ἔνδοξοι, * πρός τόν Θεόν μνημονεύειν * μὴ δια-λίπητε.

Θεοτοχίον.

Φωτί με μετανοίας * τον ἐσκοτισμένον * τῆ ἀμελεία, Πανάμωμε, λάμπρυνον, * ὅπως ὑμνῶ καὶ δοξάζω * τὰ μεγαλεῖά σου.

Τὸ Φωταγωγικόν τὸ Ἰδιόμελον εἰς τὸν Στίχον, καὶ τὸ Μαρτυρικόν Δόξα, καὶ νον, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

THE IG. TOY AYTOY MHYOS.

Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Σαβινού του Λίγυπτίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, ΊΙχος πλ. δ΄. Κύριε, * εί και κριτηρίφ.

γ ύριε, * σύ το ἀσθενές της άνθρώπων * ώς έπιστάμενος φύσεως, * Κ΄ ζώσον ἐν καιρῷ τῆς νηστείας * ἰσχύν ἡμᾶς, καὶ κραταίωσον * κατὰ παθών καὶ ἐχθρών * νοουμένων, ὡς εὕσπλαγχνος, * άπαθεία ψυχής τειχίσας * του δοξάζειν σου το έλεος.

η ύριε, * σὺ τὸν ᾿Αθλοφόρον ἐχ σχότους ΄* πρὸς φῶς τῆς θείας 🚹 σχηνώσεως * τῆ τοῦ Παραχλήτου έμπνεύσει * ώς άγαθός μετεποίησας, * και κραταιόν κατ' έχθρων * άνεδειξας όπλίτην σου. * διά τουτο άριστεύων * έδόξασε σε, φιλάνθρωπε.

γ ύριε, * σὺ ταῖς τῶν Μαρτύρων πρεσβείαις * ὡς ἀγαθός καὶ 🌓 φιλάνθρωπος * φύλαξον ήμας έν τη σκέπη * των νοουμένων πτερύγων σου, * καὶ καθαρώς καὶ άγνώς * άξίωσον θεάσασθαι * την τριημερόν σου, Λόγε, * έξανάστασιν ώς ευσπλαγχνος.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίου, όμοιου.

υριε, * δέξαι σής Μητρός ixeσίας, * καί σπλαγχνισθείς έπι-🎼 κάμφθητι * σώσον άπαν γένος άνθρώπων * των δοξαζόντων το χράτος σου, * χαὶ ἐχλύτρωσαι ἡμᾶς * τῆς πλάνης τοῦ άλάστορος, * καὶ ἐλέησον, ἐλεῆμον, * καὶ σραλμάτων δίδου άφεσιν.

"Η Σταυροθεοτοκίου, όμοιου.

Γ-ύριε, * ότε σε ό ήλιος είδεν * έπὶ τοῦ ξύλου πρεμάμενον, * "Ηλιε là της Δικαιοσύνης, * τας ακτίνας έναπέκρυψε, * και ή σελήνη τό ρως * είς σκότος μετεβάλετο. * ή δὲ πανάμωμός σου Μήτηρ * τά σπλάγχνα διετέτρωτο.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οί Κανόνες κατά τάξιν, ώς σύνηθες.

Ο Κανών τοῦ Αγίου, οὐ ἡ Ακροστιχίς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις: Γεωργίου.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. Ο Είρμός.
• γηράν διοδεύσας ώσει ξηράν, * και την Αίγυπτιαν * μοχθη-Ι ρίαν διαφυγών * ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· * Τῷ Λυτρωτῆ καὶ

• Θεῷ ἡμῶν ἔσωμεν.

Τὸ δμμα καθάραντες τῆς ψυχῆς * ἐγκρατείας πόνοις * καὶ δακρύων καταρροαῖς, * νοητῶς τὸν Ἡλιον τῆς δόξης * ἐξαναστάντα θεασώμεθα.

Έν ύψει της γνώσεως τοῦ Χριστοῦ * σορῆ διανοία, * 'Αθλοφόρε, ἀναδραμών, * τοῦ ψεύδους χατέλιπες τὴν πλάνην, * χαὶ οὐρανίου δόξης ἔτυγες.

Χρυσορρόας, Μάρτυς, ἄλλος Χριστοῦ, * ἐν γῆ Αἰγυπτίων * καὶ ἐν κόσμφ ἀθλητικῶς * πλημμυρήσας αἴμασι, Σαβῖνε, * θεογνωσία ἀνθρώπους κατήρδευσας. Θ εοτοκίον.

Γαλήνης, Πανάχραντε, ὁ ἐκ σοῦ * τεχθεὶς ὑπὲρ λόγον * ταῖς πρεσβείαις σου ἐκπληροῖ * τὸν παρόντα χρόνον, καὶ ἰθύνει * τοὺς σὲ δοξάζοντας, πανάμωμε.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

» Σύ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ εἶ » Τὸ φῶς * τῶν ἐσκοτισμένων· * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Σὺ ἡμᾶς ἐνίσχυσον * διὰ νηστείας σοι, Κύριε, * εὐαρεστεῖν, * καὶ πληροῦν προθύμως * τὰ σεπτά σου θελήματα.

Κράτος ἀπροσμάχητον * θωρακισάμενος, "Ενδοξε, * τὴν τοῦ Χριστοῦ * πίστιν καὶ ἀγάπην, * κατ' ἐχθρῶν σὺ ἡρίστευσας.

Πλάνης τὰ θεμέλια * τῆ καρτερία σου ἔσεισας, * καὶ εἰς βυθόν * βωμούς τῶν Εἰδώλων, * Σαβῖνε, καταβέβληκας.

Θεοτοχίον.

Έν σοὶ δυναμούμενοι * καὶ κραταιούμενοι, *Αχραντε, * ἐν τῷ καιρῷ * τῷ τῆς ἐγκρατείας * παθῶν νικῶμεν τὸν πόλεμον.

Κάθισμα, ήΗχος γ΄. Ή Παρθένος.

Αθλοφόρε μέγιστε, * τῆς ἀληθείας ὁπλῖτα, * Χριστομάρτυς ἔν-Α δοξε, * Κήρυξ τῆς θείας Τριάδος, * αἴτησαι * τοῖς σὲ τιμῶσιν ἐξ ὑψους χάριν· * δώρησαι * ταῖς σαῖς πρεσβείαις πᾶσιν εἰρήνην * τοῖς ἀπαύστως ἀνυμνοῦσι * τὴν θείαν μνήμην * τῆς σῆς ἀθλήσεως. Θεοτοχίον.

"Εκαστος δπου σώζεται, * έκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· * καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή * ώς σὺ, Θεοτόκε, * σκέπουσα τὰς ψυγὰς ἡμῶν;

η Σταυροθεοτοκίου.

 $\mathbf{P}^{lpha eta \delta \delta \circ \mathsf{v}}$ δυνάμεως κεκτημένοι * τον Σταυρόν του Υίου σου, Θεοτόχε, * ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν * τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα * οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

. Ωδή δ΄. Ο Είρμός.

* $\mathbf{E}^{\text{i}\sigma\alpha\kappa\eta\kappa\sigma\alpha}$, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, * κα- τενόησα τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τής σαρχός τὰ σχιρτήματα * νηστεία χαὶ πόνοις χαθυποτάξαντες, * ἀπαθῶς Χριστοῦ ὀψόμεθα * χαὶ ἀγνῶς τὰ πάθη τὰ σωπήρια.

"Ωσπερ μάστιγι ἔπληξας * ρήμασι, Σαβίνε, ὁμολογίας σου * τῆς ἐνθέου τοὺς διώχοντας, * καὶ αὐτὸς ἐσώθης ἀπαράτρωτος.

Τούς τῆ κτίσει λατρεύοντας * ἔπεισας, Σαβίνε, καὶ καθωδήγησας * εἰς λατρείαν τοῦ τῶν δλων Θεοῦ, * ὁδηγόν σε, Μάρτυς, καταγγέλλοντας. Θεοτοκίον.

'Ως ἀγχύρας δραξάμενοι* τῆς σῆς προστασίας, μόνη Πανύμνητε, * τοῦ Υίοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν * εἰς λιμένα θεῖον ἀναγόμεθα.

'Ωδή ε΄. 'Ο Είρμός.

• Φ ώτισον ήμᾶς * τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, * καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ * τὴν σὴν εἰρήνην * παράσχου ἡμῖν,
• ριλάνθρωπε.

Λάμπρυνον ήμᾶς * τῆς νηστείας ταῖς ἐλλάμψεσι, * καὶ ἀξίωσον άγνῶς κατιδεῖν σε * τῆς δόξης καὶ Δ ικαιοσύνης τὸν "Ηλιον.

Έχων ἐν ψυχῆ * ώσπερ λύχνον φαεινότατον * τὴν Χριστοῦ θείαν ἀγάπησιν, * πρός τοῦτον, Μάρτυς, * ώδηγήθης δι' ἀθλήσεως.

Έκτεινας, Σορέ, * Λίγυπτίων τὰ σεβάσματα * ἐν τῆ ῥάβδω τῆς σορίας σου, * τὸν τῶν ἀπάντων * ποιητὴν δοξάζων Κύριον. Θεοτοκίον.

'Ρώμην την ήμων * περιβάλλουσα ἀσθένειαν * ἐν καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, 'Αγνὴ, * κατὰ πολέμων * καὶ παθῶν ἡμᾶς ἐνίσχυσον. 'Ὠδὴ ૬΄. 'Ο Εἰρμός.

* Τλάσθητί μοι, Σωτὴρ, * πολλαὶ γὰρ αὶ ἀνομίαι μου, * καὶ ἐκ

» Τλάσθητι μοι, Σωτήρ, * πολλαί γὰρ αι ἀνομίαι μου, * καὶ ἐκ
» Τ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόη» σα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

'Απόλαυσιν άγαθων * καὶ μέθεξιν άκηράτου τρυφής * ή νηστεία προξενεί * τοῖς ταύτης μετέχουσι * καὶ Χριστόν δοξάζουσι * καθαρặ καρδία, * σωτηρίας μόνον πρόξενον.

Εὐπρέπειαν ὁρατὴν * καὶ κοσμικὴν περιφάνειαν * ἐβδελύξω εὐσεβως, * καὶ δόξης τῆς κρείττονος * καὶ πλούτου τοῦ μένοντος * ἐραστὴς ἐδείχθης, * ᾿Αθλοφόρε παναοίδιμε.

Τὴν ζάλην τοῦ μοχθηροῦ, * Σαβίνε, βίου κατέλιπες * εἰς δρμον δὲ τῆς Χριστοῦ * κατήντησας πίστεως * δι' ἡς τῆς ἀθλήσεως * τὸν πλοῦτον εἰς θεῖα * ταμεῖα ἐναπέθηκας.

Θεοτοχίον.

Γευσάμενοι τοῦ φυτοῦ * παρακοῆ οἱ Πρωτόπλαστοι, * ἐξόριστοι τῆς τρυρῆς * γεγόνασιν, "Αχραντε: * ἡμεῖς δὲ μετέχοντες * τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, * ἐντρυρῶμεν ἀκηράτω ζωῆ.

Τὸ Μαρτυρικόν του "Ηχου.

Men. Tom. IV.

Συναξάριον.

Τῆ Ιζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Σα-βίνου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίγοι.
'Ρετθρον Σκαμάνδρου, ὡς ἐλέγξεως ὕδωρ,
Εὐανδρίας ἔλεγχος ἢν τῆς Σαβίνου.
Τῆ δεκάτη ἔκτη ἐντεῦθεν ἀπῆρε Σαβῖνος.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδη ζ΄. Ο Εἰρμός.

• ἱ ἐχ τῆς Ἰουδαίας * χαταντήσαντες Παῖδες * ἐν Βαβυλῶνι
• Ο ποτὲ, * τῆ πίστει τῆς Τριάδος * τὴν φλόγα τῆς χαμίνου *
• χατεπάτησαν ψάλλοντες * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐ• λογητὸς εἶ.

Τὴν ἀχλὺν τῶν ὁμμάτων * τῆς ψυχῆς ἀφελόντες * διὰ νηστείας, τὸ φῶς * τὸ ἔνθεον τῆ πίστει * δεξώμεθα, ἐν φόβφ * καὶ ἀγνεία κραυγάζοντες * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον * τῷ τοῦ σώματος, Μάρτυς, * κάλλει ἐνέρηνας· * φαιδρὸς γὰρ θεωρίαις, * ἡδύς τε ἐν τοῖς λόγοις * ἀνεδείχθης, καὶ ἔψαλλες· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Γενναιότητι, Μάρτυς, * τῆς ψυχῆς καὶ ἀνδρεία * θράσος ἀντίπαλον * τυράννων ἀνομούντων * διήλεγξας, Σαβΐνε, * καὶ Χριστῷ ἀνεκραύγαζες· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ωδη η'. Ό Ειρμός.

» Τον Βασιλέα των ουρανών, * ον ύμνουσι * στρατιαὶ των 'Αγ» Υέλων, ύμνειτε, * καὶ ύπερυψουτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.
Τον Βασιλέα των οὐρανών, * κοσμηθέντες * τὰς ψυχὰς νηστεία καὶ δεήσει, * πίστει ἀδιστάκτω * δεξώμεθα ἐνθέως.

Τοῦ Παρακλήτου ταῖς νοηταῖς, * 'Αθλορόρε, * ἀρδευθεὶς ῥοαῖς, καρποὺς προσῆξας * τοὺς τοῦ Μαρτυρίου, * Σαβίνε, τῷ Κυρίφ.

Οἱ τῶν αἰμάτων σου ποταμοὶ * πλημμυροῦντες * ἐπὶ γτζς, Σαβίνε, ἰαμάτων * νάματα τοῖς πᾶσι * προχέουσιν ἀνθρώποις.

Θεοτοχίον.

Οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐπὶ σοὶ, * Θεοτόκε, * τύχοιμεν τῆς δόξης τοῦ Τίοῦ σου * ταῖς σαῖς ἰκεσίαις * ἐν τῆ αὐτοῦ ἐγέρσει.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

Τυρίως Θεοτόχον * σὲ ὁμολογοῦμεν * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι,
 Παρθένε ἀγνὴ, * σὺν ᾿Ασωμάτων χορείαις * σὲ μεγαλύ νοντες.

Τὰ πάθη χαλινούντες * διὰ ἐγχρατείας * χαθυποτάξωμεν νοὶ

χαθαρφ, * ΐνα τφ πάντων Δεσπότη * συμβασιλεύσωμεν.

Κρατήσας, 'Αθλορόρε, * νοητών πολέμων, * και ὑποτάξας Τυράννους γενναία ψυχῆ, * τῷ Ποιητῆ τῶν ἀπάντων * συμβασιλεύεις Χριστῷ.

'Απάρας πρός τον πόλον * έχ τῆς γῆς, Σαβίνε, * ὑπέρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε πρέσβευε * τῷ Ποιητῆ τῶν ἀπάντων * καὶ στεροδότη σου. Θεοτοχίον.

Υπάρχεις, Θεοτόχε, * δόξα των σων δούλων * και παρρησία και σθένος και καύχημα * και άσφαλής άπαρτία * της προσδο-

χίας μου.

Τό Φωταγωγικόν του ήχου.

Είς του Στίχου, το Ἰδιόμελου σύν τῷ Μαρτυρικῷ, καὶ Θεοτοκίου ἢ Σταυροθεοτοκίου.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία ὡς σύνηθες, ἡ α'. "Ωρα, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΙΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου 'Αλεζίου του 'Ανθρώπου του Θεού.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΙΙΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν προσόμοια, ΤΗχος α΄. Πανεύρημοι Μάρτυρες. *

Ανθρωπόν σε ἔγνωμεν * Θεοῦ * κλήσει τε καὶ πράγματι· * ταῖς Α άρεταῖς γὰρ διέλαμψας * πτωχείαν ἄμετρον * καὶ στενοχωρίαν * ἐπὶ γῆς κτησάμενος, * καὶ θαύμασι πιστοὺς πιστωσάμενος· * διὸ ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρωτι δρόσιζοντι * σαρχός * έρωτας φλογιζοντας * έναποσβέσας,

'Αλέξιε, * θαλάμου θάλαμον * εύσεβῶς ἡλλάξω, * ἡδονῆς τε
σώματος * τὴν θείαν τῶν 'Αγγέλων ὁμοίωσιν· * μεθ' ὧν ἰχέτευε *
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μένεις άγνοούμενος, * Σορέ, * πρό πυλών θλιβόμενος * τών εὐγενών γεννητόρων σου, * έμπαροινούντων σοι * τών οἰχείων παίδων * ἐπὶ χρόνον μήχιστον· * θανών δὲ φανερούσαι τοῖς θαύμασιν, * οῖς ἐπετέλεσας, * θεραπεύων τὰ νοσήματα, * χαὶ διώχων * ἀχάθαρτα πνεύματα.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Χαΐρε, ξένον ἄχουσμα, * 'Αγνή· * χαΐρε, ξύλον ᾶγιον * τοῦ Πα-Αραδείσου θεόρυτον· * χαΐρε, ἐξάλειψις * πονηρῶν δαιμόνων, * Χαΐρε, ξίρος δίστομον * ἐχθροῦ τὴν χεραλὴν ἀποτέμνουσα * τῷ ξένῳ τόχῳ σου, * Παναγία ὑπεράμωμε, * ξενωθέντας * ἡμᾶς ἀνεχάλεσας.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

σαγήν σου την άδιχον, * Χριστέ, * ή Παρθένος βλέπουσα, * δουρομένη έβόα σοι * Τέχνον γλυχύτατον, * πως άδιχως πάσχεις, * πως τῷ ξύλφ χρέμασαι, * ὁ πᾶσαν γῆν χρεμάσας τοῖς ὕδασι; * Μὴ λίπης μόνην με, * Εὐεργέτα πολυέλεε, * τὴν Μητέρα * χαὶ δούλην σου, δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ό Κανών, οὖ ἡ ᾿Ακροστιχίς· Σὲ τὸν Θεοῦ Ἅνθρωπον αἰνέσω Μάκαρ, Ἰωσήφ. ἸΩδη α΄. Ἡχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

» Έν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ * τὴν Φαραωνίτιδα * πανστρατιὰν
» Ε ἡ ὑπέροπλος δύναμις: * σαρχωθεὶς ὁ Λόγος δὲ * τὴν παμ» μόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, * ὁ δεδοξασμένος * Κύριος: ἐν» δόξως γὰρ δεδόξασται.

Στενωτάτην ώδευσας όδον, * ἄμεμπτον καὶ ὅσιον * βίον, Σορὲ, μετελθών ἐκ νεότητος· * διό μου τὴν στένωσιν * καταπλάτυνον τοῦ νοὸς εὐρημῆσαί σε * τὸν πρὸς Παραδείσου * πλάτος αὐλιζόμενον, 'Αλέξιὲ.

Έαυτον διόλου τῷ Θεῷ, * Μάχαρ, ἀναθέμενος, * ἔξω σαρχός καὶ χόσμου ἐχρημάτισας, * πλούτου διαρρέοντος * τον οὐράνιον προτιμήσας καὶ μένοντα, * καὶ ἐνεγκαμένης * πόλιν τὴν Σιών τὴν αἰωνίζουσαν.

Τής νηδύος σὰ τής μητρικής * στείρωσιν διέλυσας * ἀποτεχθείς ὡς Σαμουήλ, Πανόλβιε· * ἐν γαστρὶ καρδίας δὲ * τὸν ἀγνότατον συλλαβών φόβον, ἔτεκες * πνεῦμα σωτηρίας * θείαις ἀρεταῖς διὰ τής πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ο Θεού συνάναρχος Υίὸς * ἔσχεν ὡς αἰτίαν σε * τῆς πρὸς ἡμᾶς, Παρθένε, ὁμοιώσεως, * μόνην ὑπὲρ ἄπασαν * κτίσιν, ἄχραντε,

καθαράν σε ευράμενος. * δθεν σε υμνούμεν * πάσαι γενεαί καί μα-

' 'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

• Εξήνθησεν ή έρημος ώσει κρίνον, * Κύριε, * ή των Έθνων • στειρεύουσα * Έκκλησία τη παρουσία σου, * έν ή έστε-• ρεώθη ή καρδία μου.

Νυττόμενος τῷ ἔρωτι τῆς ἀγνείας, * θάλαμον * τοῦ ἐπὶ γῆς οὐράνιον * ἀντηλλάξω, καὶ γυναικός ἡδονῆς * τὴν ἡδίστην 'Αγ-

γέλων έξομοίωσιν.

Θορύβους τοὺς ἐν βίφ καὶ ὄγκον πλούτου * ἔλιπες, * καὶ μετανάστης γέγονας * τῆς πατρίδος, Πάτερ ᾿Αλέξιε, * τοῦ Χριστοῦ τὴν πτωχείαν ἐκμιμούμενος.

Έν δάχρυσιν και πόνοις και έγκρατεία, * Πάνσορε, * τὸ ἀγαθόν εζήτησας, * πότε ήξει φως έπιγνώσεως * τὴν ἀπάθειαν νέμον τῆ καρδία σου.

Θεοτοχίον.

Ο ἄνω ἀθεώρητος τοῖς ᾿Αγγέλοις, * ϶Αχραντε, * κάτω ἐκ σοῦ γενόμενος * καθορᾶται τέλειος ἄνθρωπος, * ἀπολλύμενον κόσμον ἀνακτώμενος.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τούς ιδρώτας καὶ πόνους τοὺς σοὺς, σορὲ, * νοερῶς θεωροῦντες πάντες πιστοὶ, * πάσης κατανύξεως * τὰς ψυχὰς ἐμπιπλάμεθα· * καὶ πρὸς θείους ὑμνους * καὶ δόξαν καὶ αἴνεσιν * τοῦ Δεσπότου τῶν .δλων, * παμμάκαρ ᾿Αλέξιε, * πόθφ ἐγκαρδίφ * ἐαυτοὺς συγκινοῦμεν, * ψδαῖς σε γεραίροντες * καὶ πιστῶς ἐκβοῶντές σοι * ὡς Κυρίου θεράποντι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, ΊΙχος γ΄. Τὴν ώραιότητα.

Γόσμου τερπνότητα όσίως ελιπες, * άνταλλαξάμενος πλούτου τοῦ ρέοντος * τὸν ἀδιάρρευστον σαρῶς * καὶ μένοντα, 'Αλέξιε. * δθεν μετὰ πάντων σε * τῶν 'Αγίων δοξάζομεν, * καὶ πανηγυρίζομεν * ἱερῶς ἐν τῆ μνήμη σου, * αἰτούμενοι εὐρεῖν ταῖς εὐραῖς σου, * Πάτερ, τὸ μέγα ελεος.

Καὶ νον, Θεοτοχίον, όμοιον.

Ακατανόητον καὶ ἀκατάληπτον * ὑπάρχει, Δέσποινα Θεοχαρίτονε, * τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοὶ * φρικτόν μέγα μυστήριον * τὸν γὰρ ἀπερίληπτον * συλλαβοῦσα ἐκύησας * σάρκα περιθέμενον * ἐξ ἀχράντων αἰμάτων σου * δν πάντοτε, 'Αγνὴ, ἐκδυσώπει * ὡς Υἰόν σου * τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Η σὲ χυήσασα, Χριστὲ, εἰσβλέψασα * Σταυρῷ ὑψούμενον * ώσπερ κατάχριτον, * θρηνολογοῦσα γοερῶς * τοιαῦτα ἀπεφθέγγετο· * Οἴμοι! πῶς σε ἄνομος * δῆμος δλως οὐχ ῷχτειρε, * τοῦτον οἰχτειρήσαντα * διὰ πλῆθος ἐλέους σου; * Μή με ἐγκαταλίπης ἐν Κόσμῳ * μόνην, ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

Ωὸη δ΄. Ο Εἰρμός.

» \mathbf{F} λήλυθας * έχ Παρθένου οὐ πρέσβυς, οὐχ "Αγγελος, * άλλ' αὐτός ο Κύριος * σεσαρχωμένος, χαὶ ἔσωσας * δλον με τὸν

» ἄνθρωπον· * διό χραυγάζω σοι· Δόξα * τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Υπέμεινας * τὴν πτωχείαν προσαίτης γενόμενος * πτωχός ώσπερ Λ άζαρος * ἔρως γὰρ θεῖος ἠρέθιζε, * μάχαρ, τὴν χαρδίαν σου * ἐπιποθοῦσαν τὸν πλοῦτον * τὸν οὐράνιον.

'Απέριττον * καὶ ἀπράγμονα βίον ἐπόθησας, * ἄπαξ σιτιζόμενος * τῆς ἑβδομάδος, 'Αλέξιε, * πόθφ τῆς μενούσης σε * ἀδιαρρέυστου, παμμάκαρ, * ἀπολαύσεως.

Ναόν Θεοῦ * τὴν καρδίαν ζητων ἀπεργάσασθαι, * ἐν οἴκφ ἡγάπησας * τῆς Θεομήτορος, "Ενδοξε, * πάντοτε καθέζεσθαι, * καὶ τὰ οὐράνια κάλλη * ἐνοπτρίζεσθαι.

Θεοτοχίον.

Θηλάσασα * τὸν Δοτῆρα, Παρθένε, τοῦ γάλαχτος, * πεινῶσαν καὶ στένουσαν * νῦν τὴν χαρδίαν μου χόρεσον * πάσης ἐπιγνώσεως * καὶ χατανύξεως θείας, * ἰχετεύω σε. 'Ωδὴ ε΄. Ο Εἰρμός.

» Μεσίτης Θεοῦ * καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστὲ ὁ Θεός· * διὰ » σοῦ γὰρ, Δέσποτα, * τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου * » ἐχ νυκτὸς ἀγνωσίας * προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

'Ροαζς ἱερῶν * καταρδεύων πάντοτε δακρύων σου * ψυχὴν, ἐγεώργησας * στάχυν ἀληθῶς ἐκατοστεύοντα, * γεωργῷ ἀθανάτῳ * καλῶς διατηρούμενον.

'Ωράθης εν γη * πολιτείαν ἄσαρχον μιμούμενος * τη ὑπερβαλλούση σου, * Πάτερ, εγχρατεία, ἀξιάγαστε, * καὶ εὐχης προσεδρεία, * δι' ης φως εχρημάτισας.

Πυρὶ προσευχῶν * ἀμαρτίας ἔφλεξας τὴν ὕλην, Σοφέ· * ἀγρύπνοις δὲ στάσεσι * πᾶσαν ἡδυπάθειαν ἐκοίμισας· * κοιμηθεὶς δὲ, πρός φέγγος * μετέβης τὸ ἀνέσπερον.

Θεοτοχίον.

'Ο φως κατοικών * τὴν ἀγίαν ῷκησε νηδύν σου, 'Αγνὴ, * κόσμον ἀπολλύμενον * σκότει ἀγνωσίας ἀνακτώμενος: * ὅν ἰκέτευε πάντας * φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

Τν άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον
 τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐχ φθορας, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Ναόν ζώντα Θεού σε γενόμενον, * του Χριστού τό σχήνωμα, ή Απειρόγαμος * προσφανεροί χρυπτόμενον, * και δοξάζει λανθά-

νειν σπουδάζοντα.

Αί εὐχαί σου Θεῷ ὡς θυμίαμα, * Μάχαρ, προσεδέχθησαν· ἔνθεν τῷ βίφ σου * τὰ τῶν πιστῶν φρονήματα * εὐωδίασας Πνεύματος γάριτι.

Ίερα πολιτεία χοσμούμενον * πάλιν ὁ Χριστός μὴ βουλόμενον, "Ενδοξε, * σὲ τἢ πατρίδι δίδωσιν, * ἀποφεύγοντα δόξαν τὴν

πρόσχαιρον.

Θεοτοχίον.

Νόμους φύσεως, ἄχραντε Δέσποινα, * ὁ δημιουργός χαινουργήσας τῆς χτίσεως, * ἐχ σοῦ ἀρρήτως τίχτεται, * χαὶ θεοῖ με δι' ἄμετρον ἔλεος.

Κοντάκιον, ΊΙχος δ΄. Έπεράνης σήμερον. *

Αλεξίου σήμερον * τοῦ πανολβίου * ἐορτὴν τὴν πάνσεπτον * ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, * αὐτὸν ὑμνήσωμεν λέγοντες * Χαίροις, Ὁσίων * τερπνὸν ἐγχαλλώπισμα.
Ο Οἰχος.

Τίς τὰς σεπτάς σου ἀρετὰς * ἀξίως εὐρημήσει, * καὶ ἰκανῶς ὑμνήσει, * 'Αλέξιε θεόρρον; * τὴν σωρροσύνην, τὴν ὑπομονὴν, * τὴν πραότητα, τὴν ἐγκράτειαν, * τὸν ἀκατάπαυστον ὑμνον, * τὴν ἄκραν σκληραγωγίαν * καὶ ἄμετρον ταπείνωσιν; * δι' ὡν 'Αγγέλοις ἐράμιλλος γενόμενος, * πρεσβεύεις ἀεὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου παντός· * διὸ ἀκούεις, "Οσιε, * νῦν παρὰ πάντων πιστῶν· * Χαίροις, 'Οσίων * τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρός ήμῶν 'Αλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Στίχοι.

"Ανθρωπος έν γἢ τοῦ Θεοῦ κληθεὶς μόνος, "Εξεις τι καινόν κᾶν πόλφ, Πάτερ, μόνος.

Έβδομάτη δεκάτη, Αλέξιε, πότμον άνέτλης.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

Αντίθεον πρόσταγμα * παρανομοῦντος * τυράννου μετάρσιον *
 Τὴν φλόγα ἀνερρίπισε. * Χριστός δὲ ἐφήπλωσε * θεοσεβέσε

» Παισὶ * δρόσον την τοῦ Πνεύμάτος, ὁ ὢν * εὐλογημένος καὶ » ὑπερένδοξος.

Έπέμενες, "Οσιε, * των γεννητόρων * πυλώσι καθήμενος * καὶ δλως άγνοούμενος, * παίδων παροινίαν τε * ὑποδεχόμενος, * καὶ καταπαιζόμενος δεινώς, * καὶ ἐν πτωχεία πολλή θλιβόμενος.

Σαρχός σου το φρόνημα * ἀπονεχρώσας, * ὁρῶν τοὺς γεννήτορας * καὶ τούτοις ἀγνοούμενος, * τῆς φύσεως ἔστεγες * τὴν βίαν, "Όσιε, * καὶ τὴν ἐξουθένησιν τῶν σῶν * ἀπείρων παίδων ἐπιθλιβόντων σε.

*Ω θαθμα! πῶς ἔμεινας * ἀεὶ πτωχεύων * ἐν πλούτω, 'Αλέξει. * 'Απείρου ταπεινώσεως! * πῶς ἤνεγκας παίζεσθαι * καὶ ὀνειδίζεσθαι * ὑπὸ παίδων, πάνσορε, τῶν σῶν, * ἀγνοησάντων τὴν πολιτείαν σου! Θεοτοκίον.

Μεγάλου διάχονος * σὺ Μυστηρίου * ἐγένου, Πανάμωμε· * Θεόν γὰρ ἐσωμάτωσας, * μεγάλων χαχῶν ἡμᾶς * ἀπολυτρούμενον, * τοὺς σὲ μεγαλύνοντας, ἀγνὴ * εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε. 'ஹఄἡ ຖ΄. Ο Είρμός.

» Κάμινος ποτέ * πυρός ἐν Βαβυλῶνι * τὰς ἐνεργείας διεμέριζε *
» Τῷ θείφ προστάγματι, * τοὺς Χαλδαίους χαταρλέγουσα, *

» τοὺς δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα * ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, * πάντα » τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

"Αγνωστος το πρίν * γεννήτορσιν ὑπάρχων, * ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκδημίας σου * τούτοις το μυστήριον * ἐκκαλύπτεις, φανερούμενος * εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * "Ενδοξε, τοῦ μεγάλως * σὲ καὶ ἀξίως δοξάσαντος.

Κύριος φωνή * μεγάλη φανεροί σε * πάση τη 'Ρώμη τον κρυπτόμενον * θησαυρόν, Πανόλβιε, * ἐν πτωχοῦ σχήματι κείμενον, * καὶ δωρεαίς ἰάσεων * ἄπαντας τοὺς ἐν πίστει * σοὶ προσιόντας πλουτίζοντα.

"Αρχοντες λαών * καὶ Βασιλεῖς συνῆλθον * καὶ 'Ιερεῖς, μάκαρ, κηδεϋσαί σε * Θεοῦ ἐπινεύσεσι· * καὶ κατεῖδον μέγα θέαμα * θαμβούμενοι τοῖς θαύμασιν, * "Οσιε, οῖς ἐτέλεις * θεία δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ρεύσαντας ήμας * τῆ πάλαι παραβάσει * ἀνακαινίζων ὁ φιλάνθρωπος, * ἀρρεύστως σεσάρκωται * ἐξ ἀρθόρου σου, Πανάμωμε, * νηδύος, καὶ ἐρρύσατο * ἀπαντας ἀμαρτίας * καταφθορᾶς, παναμώμητε.

- 'Ωδη θ' - 'Ο Είρμός.

 Ανάρχου Γεννήτορος * Υίὸς, Θεὸς καὶ Κύριος * σαρκωθεὶς ἐκ
 Παρθένου * ἡμῖν ἐπέφανε, * τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, * συναγαγεῖν * τὰ ἐσκορπισμένα· * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

'Ιδεῖν κατηξίωσαι * Θεοῦ τὴν δόξαν, "Οσιε, * τοῦ λαμπρῶς σε ἐν τέλει, * μάκαρ, δοξάσαντος· * φῶς γὰρ οἱ μὴ βλέποντες εἶδον, * καὶ τὸ λαλεῖν * ἔλαβον οἱ πρώην * τυγχάνοντες ἄλαλοι, * παναοί-

διμε 'Αλέξιε.

'Ωράθης προχείμενος * καὶ πρός ταφὴν ἀγόμενος * ώσπερ ἡλιος, Πάτερ, * πέμπων ἰάσεων * τὰς μαρμαρυγὰς παραδόξως, * καὶ σχοτεινὰ * πάθη φυγαδεύων, * καὶ φλέγων τοὺς δαίμονας, * καὶ φωτίζων τοὺς θεόφρονας.

Συνήλθε χηδεϋσαί σε * Πατριαρχῶν ὁ πρόχριτος, * Βασιλεύς τε ὁ λίαν * φιλοχριστότατος, * *Αρχοντες, πρεσβύται καὶ νέοι * καὶ Μοναστῶν * χοροὶ θεία νεύσει, * καθαγιαζόμενοι * τῆ προσψαύσει

σου, Μακάριε.

Ήρπάγης ἐν ἄρματι * τῶν ἀρετῶν ὀχούμενος, * καὶ κατέπαυσας ἔνθα * Όσίων τάγματα * καὶ τῶν ᾿Αποστόλων, Μαρτύρων, * Πατριαρχῶν * καὶ πάντων Δικαίων· * μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησο * τῶν τιμώντων σε, ᾿Αλέξιε.

Θεοτοχίον.

Φωνήν σοι προσάγομεν * τοῦ Γαβριὴλ γηθόμενοι, * χαῖρε, λέγοντες, χώρα * ἡ ἀγεώργητος * χαῖρε, τῆς κατάρας ἡ λύσις * χαῖρε, πηγὴ * ὕδατος τοῦ ζῶντος, * ˙Οσίων τὸ καύχημα, * Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Έξαποστειλάριον. Ο ούρανόν τοῖς ἄστροις. *

Ο θαϋμα! πῶς ἐν πυλῶσι * τῶν γεννητόρων χρονίως * ὡς τις ἀδάμας ὑπέστης, * φύσεως βία μὴ καμφθεὶς, * Γονέων τε καὶ Συζύγου, * ᾿Αλέξιε, πικροῖς θρήνοις.

Θεοτολίον, όμοιον.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία ὡς σύνηθες, ἡ α΄. "Ωρα, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΙΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του εν Αγίοις Πατρός ήμων Κυρίλλου Αρχιεπισκόπου Ιεροσολύμων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, ΤΗχος δ΄. Ως γενναϊον ἐν Μάρτυσι.*

Ως ἀστὴρ ἀνατέταλχας, * καὶ πιστούς κατερώτισας * ἱεραῖς λαμπρότησι τῶν δογμάτων σου, * καὶ τὰς αἰρέσεις ἐσκότασας * καὶ τέλεον ἔτρεψας, * καὶ ὡς δοῦλος τὸ δοθὲν * πλεονάσας σου τάλαντον, * εὐηρέστησας * τῷ Δεσπότη, Θεόρρον * οῦ εἰς χεῖρας * ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα * τὸ ἱερώτατον, Κύριλλε.

Τή σορία των λόγων σου * καὶ τῷ φέγγει τοῦ βίου σου * ὡς ἀστὴρ πολύρωτος, 'Αξιάγαστε, * μέσον Συνόδου διέλαμψας * Πατέρων, τὸν ἄθεον * Μακεδόνιον νευραϊς * ἀποπνίξας τῆς χάριτος, '* εἰς τὸ "Αγιον * καὶ ζωῶσαν τὰ πάντα * θεῖον Πνεῦμα * βλασρημήσαντα ἀρρόνως * καὶ προρανῶς ἀνομήσαντα.

Νοῦν ἀλάστορα ἤσχυνας * τοῦ παράρρονος Μάνεντος, * στηλιτεύσας κάλλιστα καὶ σορώτατα * τὰ βορβορώδη διδάγματα * τῆς τούτου σκαιότητος, * Διδασκάλων ἀρχηγὲ, * Ἱερέων εὐπρέπεια, * θεῖε πρόμαχε * τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας * διὰ τοῦτο * τὴν ἀγίαν γεγηθότες * ἐπιτελοῦμέν σου κοίμησιν.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Φυτορόρον παλάτιον * τοῦ Δεσπότου ὑπάρχουσα * καὶ φωτὸς νερέλη, Θεοχαρίτωτε, * τοῦ νοητοῦ ἀνατείλαντος * τῷ κόσμω, πανάμωμε, * φωταγώγησον ἡμῶν * καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, * καὶ τὰ σκάνδαλα * ἀρανίσασα πάντα * τοῦ δολίου * τῆ πρεσβεία σου, Παρθένε, * τὸν λογισμόν ἡμῶν στήριξον.

ΤΙ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ος έώραχε, Κύριε, * ἡ Παρθένος χαὶ Μήτηρ σου * ἐν Σταυρῷ χρεμάμενον ἐξεπλήττετο, * χαὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· * Τί σοι ἀνταπέδωχαν * οἱ πολλῶν σου δωρεῶν * ἀπολαύσαντες, Δέσποτα; * ἀλλὰ δέρμαι, * μή με μόνην ἐάσης * ἐν τῷ χόσμῳ, * ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι * συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, τὰ Καθίσματα, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Ἡγίου καὶ τοῦ Τριφδίου. Ο Κανών του Άγίου, οδ ή Άκροστιχίς

Κύριλλον ύμνω τον πρόεδρον Αίλίας. Θεοράνους.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. Ο Είρμός.

• Γριστάτας χραταιούς, * ὁ τεχθείς ἐχ Παρθένου, * ἀπαθείας
• ἐν βυθῷ * ψυχῆς τὸ τριμερὲς * χαταπόντισον, δέομαι, *
• ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ * τῇ νεχρώσει τοῦ σώματος * ἐπινί• χιον ἔσω μελώδημα.

Κοσμήσας τὴν ψυχὴν * ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, * χαρισμάτων δεχτιχὴν * τοῦ Πνεύματος αὐτὴν * τοῦ 'Αγίου τετέλεχας' * ὅθεν ἄβυσσον σοφίας * ἐξηρεύξω, Αἰρέσεων * τὰ πελάγη ξηραίνουσαν, Κύριλλε.

Υπέρτερον τὸν νοῦν * τῶν ἐνύλων εἰργάσω, * τῶν ἀὐλων λειτουργῶν * συνόμιλος δειχθείς: * τῷ πυρὶ δὲ τῶν λόγων σου * πᾶσαν
ἐρλεξας τὴν ὕλην * τῶν αἰρέσεων, Κύριλλε, * Ἐκκλησίας πυρσὸς
ὁ ἀκοίμητος.

'Ρημάτων σου δδμαζ * ήδυπνόοις μανίας * τον ἐπώνυμον, Σορὲ, * αἰρέσεων πασῶν * τον ἀνύποιστον βόρβορον * ἤλασας μακρὰν, ποιήσας * ὡς ποιμὴν ἀληθέστατος, * ὡς Χριστοῦ εὐωδία γενόμενος.

Θεοτοκίον.

'Ιλύος ἐχ παθῶν, * λογισμῶν τριχυμίας, * ἐχ βελῶν τοῦ πονηροῦ, * ἐχ πάσης προσβολῆς * ἐναντίας διάσωσον * ἄπαντας τοὺς ἀνυμνοῦντας * σοῦ, πανάμωμε Δέσποινα, * τὸν ἀνέχρραστον τόχον, Πανάχραντε.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

· Οτι στεϊρα έτεχεν * ἡ έξ 'Εθνών 'Εχχλησία, * χαὶ ἡ πολλὴ ἐν τέχνοις * ἡσθένησε Συναγωγὴ, * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ · ἡμῶν * βοήσωμεν· * "Αγιος εἶ, Κύριε.

Λάμπων ταϊς φαιδρότησι * πνευματικής τής σορίας, * τὸ τριγεγγές τής Θείας * Τριάδος, Πάτερ, τηλαυγώς * τοῖς ἐπὶ γής ἐπράνωσας, * δι' ἡς σκότους * πλάνης ἐλυτρώθημεν.

Λύρα ὤφθης ΙΙνεύματος * τοῦ παναγίου, Θεόρρον, * ἀναφωνοῦσα μέλος * ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ, * δν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν * ἐχήρυξας * θέλγων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἰχος ἀγιάσματος * σοῦ ἡ ψυχὴ ἀνεδείχθη, * ἐν ῷ Πατὴρ, Γίός τε * καὶ Πνεῦμα τὸ ζωαρχικόν * ὑπερρυῶς κατώκησεν, * ῷ ψάλλομεν· * *Αγιος εἶ, Κύριε. Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος * τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν * διερμηνεύει, Κόρη· * Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ * Λόγον, 'Αγνὴ, συνέλαβες, * τὸν τὰ πάντα * λόγ \wp συστησάμενον.

Κάθισμα, ή Ηχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν.

Τήν σορίαν τοῦ Λόγου πεπλουτηχώς, * ἐξηρεύξω δογμάτων ῥεῖκαὶ βακτηρία θεία * ποιμάνας τὸ ποίμνιον, * ἐπὶ χλόην θείας *
ἐξέθρεψας γνώσεως. * ὅθεν ὡς Ποιμένα * καὶ Διδάσκαλον μέγαν *
καὶ Πίστεως πρόμαχον * εὐρημοῦμέν σε, Κύριλλε * Ἱεράρχα, κραυγάζοντες. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν
σάζοντες. * ἐρτὰζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ήγος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *

Η γλώσσά σου, Σορέ, * θεικαῖς ἐπιπνοίαις * ἐφώτισε λαοὺς * μίαν σέβειν Τριάδα, * τῆ φύσει ἀμέριστον, * μεριστὴν τοῖς προσώποις δέ· * ὅθεν χαίροντες * τὴν παναγίαν σου μνήμην * ἐορτάζομεν, * πρός τὸν Θεόν πρεσβευτήν σε * ἀεὶ προβαλλόμενοι.

Καὶ νον. Θεοτοχίον, όμοιον.

Μαρία, το σεπτον * τοῦ Δεσπότου δοχεΐον, * ἀνάστησον ἡμᾶς * πεπτωχότας εἰς χάος * δεινῆς ἀπογνώσεως * καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· * καὶ ἀνάγαγε * ἐκ ραθυμίας πταισμάτων * τοῦ δοξάζειν σε, * Παντελεῆμον, τὴν μόνην * ἐλπίδα τῶν δούλων σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον."

Ορῶσά σε, Χριστὲ, * ἡ πανάμωμος Μήτηρ * νεκρόν ἐπὶ Σταυοροῦ * ἡπλωμένον ἐβόα· * Υἰέ μου, συνάναρχε * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, * τίς ἡ ἄρατος * οἰκονομία σου αὕτη, * δι' ἦς ἔσωσας * τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου * σορὸν δημιούργημα;

'Ωδή δ'. 'Ο Ειρμός.

» Τους ουρανους ή άρετή σου κατεκάλυψε, * και ή γη έπλη-» Τοωθη της δόξης σου, Χριστέ· * διό άπαύστως κράζομεν· * » Δόξα * τη δυνάμει σου, Κύριε.

Υπερχοσμίου της σορίας ρετθρον, "Όσιε, * σοῦ ή χαρδία δεξαμένη, έξηρεύξατο * Διδασχαλίας ἄβυσσον * νόας * ἀσεβούντων βυθίζουσαν.

Μίαν ἰσχὺν, μίαν οὐσίαν καὶ βούλησιν * τρισυποστάτου Θεότητος ἐκήρυξας, * καὶ πολυθέου, Κύριλλε, * πλάνης * τὸν χειμάρρουν διέλυσας.

Νοῦν βορβορώδη καὶ παράφρονα τοῦ Μάνεντος * ὡς νουνεχὴς καὶ θεοδίδακτος, Μακάριε, * ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σου * φλέξας, * ἐμφανῶς ἐστηλίτευσας.

Θεοτοχίον.

'Ως ἀνωτέρα πάντων των ποιημάτων, 'Αγνή, * τὸν Ποιητήν τῆς κτίσεως συνέλαβες, * καὶ ὑπὲρ φύσιν τέτοκας * φύσιν * τὴν ἡμῶν ἀναπλάττοντα.

'Ωδή ε'. Ο Είρμός.

• 💦 ὑ Κύριέ μου ρῶς * εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας. * ρῶς ἄγιον ἐπι-

» 🚄 στρέρον * ἐχ ζορώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνούντάς σε.

Τη ράβδω της σεπτης, * Ιεράρχα, σορίας σου * ἐποίμανας ἐπὶ τόωρ * ὁρθοδόξου λατρείας * τὴν ποίμνην σου, μακάριε.

Ό λόγος σου φωτὶ * θεικῷ ἀστραπτόμενος, * ὧ Κύριλλε, φωτισθέντων * ἐν Ἱεροσολύμοις * ἀχλὺν ἀγνοίας ἔλυσεν.

Θεοτοχίον.

Νύξ, Πάναγνε, παθών * και κακών άμαυρότητες * καλύπτουσι την ψυχήν μου· * φωτοδότην τεκούσα, * καταύγασόν με, δέομαι. 'Ωρή ς΄. Ο Είρμός.

βόησε * προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριἡμερον * ὁ Προφή της * Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος · * Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, *

• Ίησου βασιλεύ των δυνάμεων.

Ποταμός σύ * ώς έξ άλλης 'Εδέμ έκπεπόρευσαι * ζωηρρύτων * πεπλησμένος ναμάτων τοῦ Πνεύματος, * καὶ τῆς 'Εκκλησίας * Γεράρχα, μεθύσκεις τοὺς αὔλακας.

'Ρημάτων σου * τῷ πυρσῷ θαλαττίου ἐκ κλύδωνος * ἀσεβείας * διασώζεις λαὸν, 'Ιερώτατε, * γαληνόν πρὸς δρμον * ὁρθοδόξως αὐτόν ἐκκαλούμενος.

Θεοτοχίον.

Ουράνωσας * γεωθείσαν την φύσιν, Πανάμωμε, * τῶν ἀνθρώτων, * καὶ φθαρείσαν αὐτην ἐκαινούργησας * διὰ τοῦτο, Κόρη, * ἀτιγήτοις φωναίς σε γεραίρομεν.

Τό Μαρτυρικόν του ήγου. .

Συναξάριον.

Τἢ ΙΙΙ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν ᾿Αγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ᾿Αρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίγοι.

Είσελθε, κέρδος ἐκ ταλάντων προσφέρων, Είς τὴν χαρὰν, Κύριλλε, τοῦ σοῦ Κυρίου.

'Ογδοάτη δεκάτη θάνατος μέλας είλε Κύριλλον.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον και σώσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

Τέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, * πρόσταγμα τυραννικόν * εἰς φλήνα Τον θέμενοι, * ἐν μέσφ φλογός ἀνεβόων * Εὐλογητός εἶ, *
 Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Έχων πϋρ ἐν διανοία * φόβου, Πάτερ, τοῦ Θεοῦ, * ὕλην

άπετέρρωσας * τὴν τῶν ἡδονῶν, ἀναμέλπων * Εὐλογητός εἶ, * Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δάχρυσι παθών τὴν φλόγα * σβέσας, Μάχαρ, τὸν πυρσὸν * ἐτήρησας ἄσβεστον * σοῦ τὸν τῆς ψυχῆς, ἀναχράζων· * Εὐλο-γητὸς εἶ, * Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ρετθρον ζων έχων την χάριν * Πνεύματος έν τη ψυχη, * θεόρρον, ἀνέβλυσας, * Πάτερ, ποταμούς διδαγμάτων, * την 'Εχκλησίαν * ἄρδοντας εὐσεβώς σε γεραίρουσαν.

Θεοτοχίον.

"Ολην σε χαθαγιάζει * "Αγιος ὁ ἐχ τῆς σῆς * σαρχὸς δομησάμενος * σάρχα ἐαυτῷ, Θεοτόχε, * ὁ ἐν 'Αγίοις * Κύριος χατοιχῶν χαὶ Θεὸς ἡμῶν.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

» Λυτρωτά τοῦ παντός Παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ φλογός » Λ εὐσεβήσαντας * συγκαταβάς ἐδρόσισας, * καὶ ἐδίδαξας μέλ- » πειν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νυσταγμόν άμελείας, Μακάριε, * ἐκ βλεφάρων ψυχῆς ἀπωσάμενος, * τὸν τοῖς δικαίοις πρέποντα * νῦν κεκοίμησαι ὑπνον, * καὶ πρὸς ἡμέραν * ἀνεσπέρου φωτὸς μεταβέβηκας.

'Αστραπαϊς σου τῶν λόγων κατέρλεξας * φρυγανώδεις αἰρέσεις, 'Αοίδιμε, * καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας * μίαν σέβειν Τριάδα * τοῖς χαρακτῆρσιν * ἐν μονάδι ὑπάρχουσαν φύσεως.

Ίερεύσας σαυτόν ταῖς ἀσκήσεσι, * τὸν νεκρόν διὰ σὲ χρηματίσαντα * σὺ ἀναιμάκτως τέθυκας * Ἱεράρχης ὡς θεῖος, * ὡς Μυστηρίων * ἀποβρήτων διάκονος, Κύριλλε.

(-) = 2 = 2 × (2 ×)

Λυτρωθέντες άρᾶς τῆς Προμήτορος * διὰ σοῦ τῆς άγνῆς Θεομήτορος, * εὐλογημένη Δέσποινα, * εὐλογοῦμεν, · Παρθένε * δεδοξασμένη, * τὸν πανάγιον τόχον σου σέβοντες.

'Ωεή θ'. Ο Είρμός.

» Το το της παρακοής * νοσήματι την κατάραν * εἰσφκίσατο: * σὸ δὲ, Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυοφορίας

» βλαστήματι * τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. * δθεν σε » πάντες μεγαλύνομεν.

Ίδειν έριέμενος Χριστού * τὴν ἄρρητον, Ἱεράρχα, * δόξαν, ἔσπευσας * πάθη νεχρώσαι ψυχορθόρα, * χαρδίαν τε δοχείον ποιήσασθαι * σορίας τῆς ἀμείνω καὶ χρείττονος. * δθεν σε πίστει μα-χαρίζομεν.

'Αστέρα πολύφωτον Χριστός * ὁ "Ηλιος 'Εχχλησίας * ἐν τῷ τῷ τὸ τ ἔθετο, Κύριλλε, ἀχτῖσι * δογμάτων ἰερῶν χαταυγάζον-

τα * χαρδίας των πιστως έχτελούντων σου * την φωτοφόρον μνήμην, "Όσιε.

Συνόμιλος καί συλλειτουργός * γεγένησαι τῶν 'Αγγέλων' * ὡς τὰρ ἄσαρκος, * Πάτερ, ἐν γῆ ἐπολιτεύσω. * Ὁσίων ἀνεδείχθης τὰν μέμνησο.

Θεοτοχίον.

Στειρεύουσαν θείων άρετων, * πανάχραντε Θεοτόχε, * τὴν καρδίαν μου, * δείξον, Παρθένε, καρπορόρον, * ἐκ στείρας ἡ τεγθείσα βουλήματι * τὰ πάντα τοῦ ποιοῦντος τῷ νεύματι, * ἵνα ὑμνῶ σε τὴν Πανύμνητον.

Τὸ Φωταγωγικόν. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ: ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΌΥ ΜΗΝΟΣ.

Μυήμη των Αγίων Μαρτύρων Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, τηγος δ΄. Εδωκας σημείωσιν. *

τῷ Χριστῷ νύμφην ἄμωμον * τὴν μωμῆσαί σε σπεύσασαν.

Επρώθης τῷ ἔρωτι * τῷ γλυχυτάτῳ τοῦ χτίσαντος, * καὶ τῆς Ε πλάνης τὸ ἄθεον * τέλεον ἐξέχλινας, * καὶ νυμρῶνος θείου * ἐχώρησας ἔνδον * νενυμφευμένη τῷ Χριστῷ * διὰ βασάνων πολλῶν τοῦ σώματος, * Δαρεία μεγαλώνυμε, * θεῖον δοχεῖον τοῦ Πυεύματος, * 'Αθλητῶν ἐγχαλλώπισμα * καὶ Παρθένων ἀγλάισμα.

Δόξα, και νύν. Θεοτοκίον, όμοιον. Τν κλίνη κατάκειμαι * τῆς ἀμελείας, πανάμωμε, * και ραθύμως διέρχομαι * τὸν βίον και δέδοικα * τὸν τῆς τελευτῆς μου * καιρόν, Θεοτόκε, * μὴ ώσπερ λέων ἀφειδῶς * διασπαράξη τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν * ὁ ὅρις ὁ παμπόνηρος * διὸ τῆ σῆ ἀγαθότητι * πρὸ τοῦ τέλους προφθάσασα * πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τεκρούμενον βλέπουσα * Χριστόν ή πάναγνος Δέσποινα * καὶ νεκρούντα τον δόλιον, * ὡς Δεσπότην κλαίουσα * ϋμνει τον ἐκ σπλάγχνων * αὐτῆς προελθόντα, * καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ * ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· * Τέκνον μου ποθεινότατον, * μὴ ἐπιλάθη τῆς δούλης σου, * μὴ βραδύνης, φιλάνθρωπε, * τὸ ἐμόν καταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες ὡς σύνηθες: Ὁ Κανών τῶν ᾿Αγίων, οῦ ἡ ᾿Ακροστιχίς:

Σὲ τὸ χρυσαυγὲς Μαρτύρων ἄνθος σέβω, Ἰωσήφ.

'Ωοτ', α'. Ήχος δ'. Ο Είρμός.

» Θ αλάσσης το έρυθραΐον πέλαγος * άβρόχοις ἴχνεσιν * ό πα-» Θ λαιός πεζεύσας Ἰσραὴλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ * » τοῦ ᾿Αμαλὴχ τὴν δύναμιν * ἐν τῆ ἐρήμφ ἐτροπώσατο.

Στεφάνω ύπερ χρυσόν έκλάμποντι, * Μάρτυς, κοσμούμενος, * καὶ μαρτυρίου λάμπων καλλοναῖς, * τῷ Δεσπότη παρίστασαι * ὑπερ ἡμῶν δεόμενος * τῶν σὲ τιμώντων, ἀξιάγαστε.

Έτρώθης τῷ γλυχυτάτῳ ἔρωτι, * Μάρτυς, τοῦ Κτίσαντος, * καὶ τὰ τερπγὰ τοῦ βίου παριδών, * τὴν ῥοπὴν ὅλην δέδωκας * τῆς σῆς καρδίας, Χρύσανθε, * τῷ ποθουμένῳ προθυμότατα.

Τῆ Πίστει θωραχισθείς χατέβαλες * τὸν πολυμήχανον * σοὶ προσβαλόντα, Μάρτυς, γυναιχός * ἡδονῆς δελεάσματι, * χαὶ τῆς ἀγνείας τίμιον, * Χρύσανθε, σχεῦος ἐχρημάτισας.

Θεοτοχίον.

Ό φύσει τῆ Θεϊκῆ ἀπρόσιτος, * προσιτὸς ὡφθη μοι * ἐκ σοῦ, Παρθένε, σάρκα προσλαβών· * δν Δαρεία ποθήσασα, * καρτερικῶς ἐνήθλησε, * καὶ νυμφικῶς αὐτῷ προσήνεκται.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα. * Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Χρυσίον δοχιμασθέν * τῆ τῶν χολάσεων πυρᾶ πέρηνας, * βασιλιχῶς, Χρύσανθε, * φέρων παθημάτων ἐχσφράγισμα.

Ρητόρων καταλιπών * άδολεσχίαν, ταῖς πλοκαῖς ἤγρευσαι * των μαθητών, Χρύσανθε, * τοῦ περιφανώς σε σοφίσαντος.

Υπείχεις τῷ ἐραστῆ * νυμφαγωγοῦντί σε Χριστῷ, Πάνσορε, *
οιὰ σεπτῆς πίστεως, * ἔρωτα σαρχός καταλείψασα.

Θεοτοχίον.

Σαρκὶ τεχθεὶς ἐκ γαστρὸς * σοῦ τῆς Παρθένου Ἰησοῦς, "Αχραντε, * Νύμφην ἀγνὴν Μάρτυρα * ἐαυτῷ Δαρείαν μνηστεύεται.

Κάθισμα, Ήχος γ΄. Την ωραιότητα.

Τό ώραιότατον κάλλος ἐπόθησας, * καὶ τὰ ὁρώμενα κάλλη παρέδραμες, * καὶ προσηγάγω τῷ Χριστῷ * χρυσέοις, Μάρτυς, λόγοις σου, * Χρύσανθε μακάριε, * τὴν Δαρείαν τὴν ἔνδοξον, * ἄθλους διανύσασαν * καὶ Τυράννους αἰσχύνασαν * μεθ' ῆς ἡμῶν μνημόνευε πάντων * τῶν πίστει τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ος ἀγεώργητος, Παρθένε, ἄμπελος * τὸν ὡραιότατον βότρυν ἐβλάστησας * ἀναπηγάζοντα ἡμῖν * τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, * πάντων τὸν εὐρραίνοντα * τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· * ὅθεν ὡς αἰτίαν σε * τῶν καλῶν μακαρίζοντες, * ἀεὶ σὺν τῷ ᾿Αγγέλῳ βοῶμέν σοι· * Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τρόν ἐπονείδιστον, Οἰχτίρμον, θάνατον * διὰ σταυρώσεως ἐχὼν ὑπέμεινας· * ὅν ἡ τεχοῦσά σε, Χριστὲ, * ὁρῶσα ἐτιτρώσχετο, * Οἰμοι, τέχνον! λέγουσα, * τί τὸ ξένον μυστήριον; * *Ης ταῖς παραχλήσεσι * διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου * οἰχτείρησον καὶ σῶσον τὸν χόσμον, * ὁ αἴρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

 \mathbf{E} παρθέντα σε ίδουσα ή Έχχλησία * ἐπὶ Σταυροῦ τὸν "Ηλιον * \mathbf{E} τῆς διχαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῆ τάξει αὐτῆς, * εἰχότως * χραυγάζουσα * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Αἱ τοῦ Πνεύματος ἀστράψασαι λαμπηδόνες * τῆ καθαρἄ καρδία σου, * δλον φωταυγῆ σε, * Μάρτυς, ἀπειργάσαντο, * προθύμως

χραυγάζοντα * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Υραντόν σε θείας χάριτος έχ των άνω * ὁ Ποιητής ἐνέδυσεν * ἀρθαρτον χιτώνα, * άμωμον τηρήσαντα * τὸ σωμα, Μαχάριε, * καὶ ὡς νιχητὴν ἐστεράνωσεν.

Γενναιότητι χαρδίας ἀπετινάξω * τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος, * κάλλει ἀσυγχρίτφ * θείφ ἐνηδόμενος, * καὶ χαίρων διήνυσας * τὸ

τής μαρτυρίας σου στάδιον.

'Εθεώθης κατὰ μέθεξιν, 'Αθλοφόρε, * θεοποιοῦ ἐνώσεως, * καὶ πρὸς οὐρανίους * εἰσφκίσθης χαίρουσα * θαλάμους ὡς ἄμωμος * Νύμφη τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως.

Men. Tom. IV.

Θεοτοχίον.

Συντηρήσας σε Παρθέθον ώς πρό τοῦ τόχου * μετὰ τὸν τόχον, *Αχραντε, * ἐχ σοῦ ἐσαρχώθη * ὁ ἀπερινόητος, * Δαρείαν τὴν Μάρτυρα * Νύμφην ἐαυτῷ ἐπαγόμενος.

'Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

» 🔊 Κύριέ μου φως * είς τον Κόσμον έλήλυθας. * φως άγιον έπι-

» Δστρέφον * ἐκ ζορώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.
Μετάρσιον τὸν νοῦν * τῶν ἐνύλων ποιούμενος, * δεσμούμενος,
τὴν κακίαν * τοῦ ἐχθροῦ, 'Αθλορόρε, * διέλυσας, μακάριε.

Αγνείας έραστης * γεγονώς, Ιερώτατε, * μετήνεγκας τῆς

-παρθένου * το διάπυρον φίλτρον * είς Κύριον, πανεύφημε.

'Ρηγνύμενον όρων * καὶ ποσὶ συμπατούμενον * τον Τύραννον, γεγηθότι * λογισμῷ τον Δεσπότην, * Παμμάκαρ, ἐμεγάλυνες.

Θεοτοχίον.

Τίς δύναται το σον * έρμηνεῦσαι Μυστήριον, * $\tilde{\omega}$ Πάναγνε; Θεόν Λόγον * ὑπὲρ νοῦν γὰρ καὶ λόγον * διπλοῦν τῆ φύσει τέτοκας. $\Omega^2 \tilde{\chi}_{\rm c} = 0$. (i) Εἰρμός.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοặ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἰκτον * ἐκ

» τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αίματι.

Υμνούντα * τὸν Δεσπότην τῶν δλων, ἀοιδιμε, * φῶς οὐρανόθεν δι' ὅλου * σὲ περιχυχλῶσαν χαταφωτίζει * χαθειργμένον * ζοφωτάτω οἰχήματι, Χρύσανθε.

Ρώμη σε * μαρτυρίφ σεπτῷ κλείζόμενον * χρυσοειδή ὡς ἀστέρα * κεκτημένη, Μάρτυς, στολίζεται * τοῖς ἀγῶσι * καὶ τοῖς θείοις σου, Χρύσανθε, θαύμασιν.

΄ Ωραία, * περικαλλής τε καὶ περιδέξιος, * Μάρτυς Δαρεία Παρθένε, * δεδείγμένη, Λόγφ ώραιστάτφ * ἐνυμφεύθης * διὰ πόνων παντοίων τοῦ σώματος. Θεοτοχίον.

Νέον σε * ώς παιδίον Παρθένος ἐχύησε * τον προαιώνιον Λόγον· *
ον ποθοῦσαι Κόραι ταύτης ὁπίσω * σοὶ τῷ πάντων * Βασιλεῖ νυμφιχῶς ἀπηνέχθησαν.

Τό Μαρτυρικόν τοῦ Ήχου.

Συναξάριον.

 $T\tilde{\eta}$ $I\Theta'$. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων, Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.

Στίχοι.

Ζῶσι Χρύσανθος καὶ Δαρεία ἐν πόλω, Κὰν ἐκπνέωσι ζῶντες εἰσδύντες βόθρω. Χῶσαν συζυγίην δεκάτη ἐνάτη ὁμόλεκτρον. Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Έν τῆ καμίνω * 'Αβραμιαῖοι Παῖδες τῆ Περσικῆ * πόθω *

» Εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογὶ * πυρπολούμενοι, ἐκραύγα
» ζον: * Εὐλογημένος εἰ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

"Ανθος μαρτύρων * χρυσοειδές σὺ γεγένησαι: * δῆμον * ἀθλητῶν προσῆξας γὰρ τῷ Χριστῷ * θείοις λόγοις σου καὶ θαύμασι, * Μάρτυς θεόληπτε: * μεθ'ὧν πιστῶς σε νῦν μακαρίζομεν.

Νομή βορβόρου * συγκλεισθέντα γυμνόν σε, Πανένδοξε, θείας * εὐωδίας δόξη φωτοειδεί * Ἰησοῦς καταφαιδρύνει σε· * δν καθαρότητι * διανοίας πανσόφως ἡγάπησας.

Θήρα φρουρόν σοι * Παρθενείας Χριστός έξαπέστειλε, * λύμην * ἀσεβῶν ἀπείργοντα προφανῶς * μελωδοῦντί σοι, Πανεύφημε· * Εὐ-λογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

· Ο κατ' οὐσίαν * τὴν Θεϊκὴν ὢν ἀπερίγραπτος, * κόλποις * σοῦ, Παρθένε, γέγονε καθ' ἡμᾶς * τῆ σαρκὶ περιγραφόμενος. * Εὐ-λογημένη σὺ * ἐν γυναιξὶ, πανάμωμε Δέσποινα.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

» Χεϊρας έκπετάσας Δανιήλ, * λεόντων γάσματα * έν λάκκω • Χ έρραξε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετήν περιζωσάμε-• νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παΐδες, κραυγάζοντες· * Εὐλογεῖ-• τε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Στερρότητι, μάχαρ, λογισμοῦ * ἀντιταξάμενος * τῷ ματαιόρρονι, * ξεσμοὺς τοῦ σώματος ἤνεγχας· * καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος * οὐ κατεφλέχθης, τοῖς Παισὶ * συμψάλλων, Χρύσανθε· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Σοφία κοσμούμενος Χριστοῦ, * ἐναπεμώρανας * ἀσόρων φρύαγμα, * καὶ νοῦν ἀλάστορα ἤσχυνας * τοῦ τὴν Εὕαν ἀπατήσαντος, * αἰχμαλωτίσας εὐσεβῶς * τούτου τὸ ὅπλον, σορὲ, * καὶ προσάξας * Νύμρην Θεῷ ἐκλεκτὴν διὰ Πίστεως.

Ένώσει ψυχής τὴν τῆς σαρχός * φυγόντες ενωσιν, * ἀγνὰ κειμήλια * τοῦ Παντοκράτορος ὤφθητε, * καὶ Ναῷ προσανετέθητε * ἐπουρανίψ, 'Αθληταὶ, * ἀναβοῶντες Χριστῷ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Βουλήσει Θεού των της σαρχός * παθων χρατήσαντες, * πύρ ἀπετέρρωσαν * τὸ των χολάσεων Χρύσανθος * καὶ Δαρεία δρόσω Πνεύματος, * καὶ των στεράνων της ζωής * ἔτυχον μέλποντες· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

'Ως ρόδον ἐν μέσω ἀκανθῶν * τοῦ βίου, πάναγνε, * Θεὸς εὐράμενος * σὲ τὴν ἀμώμητον, ῷκησε * τὴν γαστέρα σου τὴν ἄχραντον, * καὶ εὐωδίας μυστικῆς * κόσμον ἐπλήρωσεν * ἐκβοῶντα· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

. 'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» Λ (θος ἀχειρότμητος ὅρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * ἀχρο» Λ γωνιαΐος ἐτμήθη * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας φύ» σεις * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Ίερολογοῦντι τὰ θεῖα * θεῖος στρατός σοι προσετέθη, * πλάνης ἀνιέρου λυτρωθεὶς, * καὶ διὰ ξίρους * ἄμωμα θύματα * τῷ δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον, * Μάρτυς, τυθέντι προσηνέχθησαν.

"Ωρθητε θηρίων εν μέσω * οἶάπερ ἄρνες, 'Αθλορόροι, * σάρχωσιν χηρύττοντες θείαν * τοῦ χενωθέντος * χαὶ μέχρις αἵματος. * χαὶ διὰ πόνων ἄπονον * λῆξιν ἐνθέως ἐχληρώσασθε.

Σήμερον φαιδρώς ἐορτάζειν * ἄπασαν Πόλιν τε καὶ Χώραν * 'Ρώμη συγκαλείται ἡ Πόλις, * τοὺς θείους ἄθλους * καὶ τὰ παλαίσματα * ὡς πανδαισίαν ἄῦλον * προβαλλομένη ὑμῶν, "Αγιοι.

"Ηρθητε πρός ἄπειρον δόξαν, * Χρύσανθε Μάρτυς καὶ Δαρεία, * καὶ τῷ ΙΙαντοκράτορι Λόγῳ * στεφανηφόροι * ἄμα παρίστασθε, * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες * μακαριζόντων ὑμᾶς πάντοτε.

Θεοτοχίον.

Φρίττει λογισμός καὶ καρδία * κατανοσύντα σὴν λοχείαν * τὴν ἀκατανόητον, Κόρη· * Θεόν γὰρ Λόγον * ἐκυορόρησας * τόν διὰ σοῦ ρυόμενον * πάσης ἀνάγκης τοὺς τιμῶντάς σε.

Τό Φωταγωγικόν τοῦ ἤχου. Καὶ ἡ λοιπὴ ᾿Ακολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁτίων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῆ Μονῆ τοῦ ᾿Αγίου Σάββα ἀναιρεθέντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια,
Ήχος δ'. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Έφετων το άκροτατον * όλικως άγαπήσαντες, * τὰ τοῦ βίου, "Όσιοι, ώσπερ σκύβαλα * τερπνὰ ήγήσασθε ἄπαντα· * καὶ μόνα τὰ μένοντα * άγρυπνία καὶ εὐχῆ, * νιρετῷ τε καὶ καύσωνι * έποθήσατε, * σπηλοδίαιτοι άμα * γεγονότες, * συμπολίται τῶν 'Αγ-

γέλων * ἀναδειχθέντες ἐν χάριτι.

Καὶ ροπάλοις τυπτόμενοι, * καὶ τοῖς λίθοις βαλλόμενοι, * καὶ πυγμαῖς κοπτόμενοι, τὴν ὁμόνοιαν * οὐ διελύσατε, Μάρτυρες, * ἀγάπη συνδούμενοι * καὶ στοργἢ ἀδελρικἢ. * ἀλλ' ὑρ' ἔν θανατούμενοι * καὶ τεμνόμενοι * μεληδόν, 'Αθλορόροι, τἢ τραπέζη * προσηνέχθητε τἢ θεία * ὡς ἱερεῖα ἀμώμητα.

Αὶ πνιγμῷ συγκλειόμενοι, * καὶ πυρὶ δαπανώμενοι, * τὰς ψυχὰς παρέθεσθε ὡς ἀμώμητα, * Μάρτυρες ἔνδοξοι, θύματα *
χειρὶ τοῦ Παντάνακτος, * καὶ συνήφθητε χοροῖς * ἀσωμάτων Δυνάμεων * αἰωνίζουσαν * κληρωσάμενοι δόξαν, * ἤς μεθέξειν * τοὺς
ὑμᾶς ἀνευρημοῦντας * ἀδιαλείπτως πρεσβεύσατε.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Πετανοίας τὸ ἄριστον * καὶ σωτήριον φάρμακον * ἡ Θεὸν κυήσασα τὸν Σωτῆρά μου, * καὶ τῶν δακρύων τὰ ρεύματα, * καὶ ὡρας τὴν ἔννοιαν * τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς * ἀδεκάστου τε κρίσεως * σύ μοι δώρησαι, * καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, * ὧ Παρθένε, * τῶν κολάσεων τὸν τρόμον, * καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος.

"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Η άμνὰς ἡ κυήσασα * το άρνιον το ἄκακον, * το τὴν άμαρτίαν έλθον ἰάσασθαι * παντός τοῦ κόσμου, Πανάμωμε, * οἰτως ἐν αἴματι, * το σραγὲν ὑπὲρ ἡμῶν * καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα, * σύ με ἔνδυσον * γυμνωθέντα τῆς θείας * ἀρθαρσίας * ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου * περιβολὴν θείας χάριτος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ο! Κανόνες ώς σύνηθες. Ό Κανών των Αγίων, οὖ ή Ακροπιχίς, άνευ των Θεοτοκίων

Ύμνοις γεραίρω Μάρτυρας μονοτρόπους.

Σπεφάνου Σαββαίπου οί δὲ, Θεοφάνους. 'Ωδή α'. Πχος πλ. δ'. Ο Είρμός.

Ασμα * ἀναπέμψωμεν, λαοὶ, * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν * τῷ
 Ασμα * ἀναπέμψωμεν, λαοὶ, * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν * τῷ
 ἐδοντες καὶ βοῶντες * * Ασωμέν σοι * τῷ μόνῳ Δεσπότη.

"Γμνοις * τὴν θεόπνευστον πληθύν * τῶν ἰερῶν Μαρτύρων σου * ποθοῦντι εὐρημῆσαι, * Χριστέ μοι οὐρανόθεν * παράσχου φῶς γνώσεως * τούτων ταῖς ἰχεσίαις, * ἵνα μέλψω * θεόρθεγχτον ἄσμα.

Μύσος * ἀπεστράφθητε σαρχός * χαὶ πνεύματος, πανόλβιοι, * χόσμου θανατηφόρους * ήδονὰς ἐχρυγόντες * ἰσάγγελον βίον δὲ * ώς πεπολιτευμένοι, * πρός τὴν ἄνω * μετέβητε λῆξιν.

Νόμφ * τῷ τοῦ Πνεύματος σοροί * τὰ μέλη χυβερνήσαντες * ύμων και τὰς αισθήσεις, * ναοι ἡγιασμένοι * Θεοῦ ἀνεδείχθητε, * Μάρτυρες θεορόροι * έν ύμζν γὰρ * Χριστός ένηυλίσθη.

"Ολβον * τον φθειρόμενον έν γη * καταλιπόντες, "Αγιοι, * κα! τὰ τερπνὰ τοῦ βίου * ὡς ὄναρ παριδόντες, * Χριστοῦ ἡρετίσασθε *

την μη σαλευομένην * Βασιλείαν, * ής νῦν ἐμφορεῖσθε.

Κλίμαξ * ἀνεδείχθης μυστική, * ἡν Ἰακώβ σεθέαται, * ὁ ἐκλεκτός του Θεου. * έξ ής άρρητω λόγω * προηλθεν ό ἄσαρχος * σάρξ άτρέπτως ὑπάρξας * ὑπέρ λόγον * ἐχ σοῦ, Θεοτόχε. 'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

δύρανίας άψίδος * όροφουργέ, Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας » V δομήτορ, * σύ με στερέωσον * èν τη άγάπη τη ση, * των » ἐρετῶν ἡ ἀχρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φι-

» λάνθρωπε. ·

Ίερεύσαντες όλον * τον έαυτων, "Αγιοι, * βίον άκηλιδωτον όλως, * τῷ παντεπόπτη Θεῷ * προσενηνόχατε * όλοχαυτώματα θεῖα * ἐαυτοὺς, καὶ τέλειον * στέρανον ἤρασθε.

Σάββα τοῦ θεοφόρου * ὡς φοιτηταί γνήσιοι * τὴν ἐκ τῶν θορύβων ποθήσαντες άναχώρησιν, * άνεπιστρόφως όδον * τὴν τεθλιμμένην πατούντες; * πρός ζωήν ἐρθάσατε * τὴν ἀτελεύτητον.

Γεωργήσαντες σπόρον * τον έν ύμιν, "Οσιοι, * έγκαταβληθέντα του λόγου, * και των δακρύων ροαις * άγαν άρδεύοντες, * έκατοστεύοντα στάχυν * τῷ Θεῷ προσάγετε * καρπορορήσαντες.

Θεοτοχίον.

Ένοικήσας Παρθένω * σωματικώς, Κύριε, * ώρθης τοῖς ἀνθρώποις ως έπρεπε θεαθήναι σε. * ήν και ανέδειξας * ως αληθή Θεοτόχον * και πιστών βοήθειαν, * μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, ήχος πλ. δ΄. Το προσταχθέν.

≬ι' έγχρατείας τῶν παθῶν * τὰς πυριφλέχτους * ἀπονεχρώσαντες Δ όρμας * καὶ τὰς κινήσεις, * 'Ασκηταὶ θεόληπτοι, ἐπόμενοι κατ' ίχνος * τῷ πάντα τεκτηναμένω μόνω Θεῷ, * καθάπερ δεκτή θυσία και ιερά * προσηνέχθητε σφάγια, * διὰ χειρός βαρβαρικής * τυπτόμενοι, σφαττόμενοι * καί βιαίως κοπτόμενοι.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Θεοχαρίτωτε 'Αγνή * εὐλογημένη, * τον διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμων * έχ σοῦ τεχθέντα * σύν ταῖς ἄνω δυνάμεσι καὶ τοῖς 'Αρχαγγέλοις * καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν * δυσώπει άκαταπαύστως δούναι ήμεν * πρό του τέλους συγχώρησιν * καί ίλασμον άμαρτιών * καί βίου έπανόρθωσιν, * όπως εύρωμεν έλεος.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τῷ τοῦ Γίοῦ σου καὶ Θεοῦ * Σταυρῷ, Παρθένε, * περιρρουρούμενοι ἀεὶ, * τὰς τῶν δαιμόνων * προσβολὰς τροπούμεθα καὶ τὰς μεθοδείας· * κυρίως σε Θεοτόκον καὶ ἀληθῶς * ὑμνοῦντες καὶ πόθῳ πᾶσαι αὶ γενεαὶ * μακαρίζομεν, "Αχραντε, * ὡς προεφήτευτας· διὸ * πταισμάτων ἡμῖν ἄφεσιν * ταῖς πρεσβείαις σου δώρησαι. 'Υρό ἡ δ΄. Ο Είρμός.

Επέβης ἐρ' ἵππους * τοὺς ᾿Αποστόλους σου, Κύριε, * καὶ ἐδέξω
 χερσί σου ἡνίας αὐτῶν, * καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἰππα σία σου * τοῖς πιστῶς μελφδοῦσι· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Έρήμφ ἀνίχμφ * ἐγχαρτεροῦντας ὁρῶν ὁ ἐχθρός, * ἀρεταῖς τε ποιχίλαις ἐμπρέποντας * τοὺς ἀηττήτους Μάρτυρας, * ἐπυρπολεῖτο δεινῶς * τῷ ρθόνφ βεβλημένος, * καὶ πρός παρατάζεις ἐτρέπετο.

Ριζώσας τὴν πλάνην * ἐν τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ μαθηταῖς, * πρός ἀλληλοφονίαν ἡρέθισε * τὰ τῶν Βαρβάρων φῦλα ὁ Δράκων ὁ δόλιος, * δι' ὧν καὶ τῆς ἐρήμου * ἐξῶσαι τοὺς Ὁσίους ἡπείγετο.

'Αγρίως τὰ κύκλω * περιλαβών ώς ἐπόθησε, * φυγαδεῦσαι μὲν τούτους οὐκ ἴσχυσε * τοὺς ἀηττήτους ὁ τῶν Δικαίων ἀντίπαλος. * νικηθεὶς δ' ἀοράτως, * ὀφθαλμοφανῶς ἐπεστράτευσεν.

Ίοῦ καὶ μανίας * ἐμπεπλησμένος ἐφώρμησε * σὺν τοῖς ὑπασπισταῖς ὁ ἀρχέκακος * θηριωδῶς δὲ τοῖς μακαρίοις ἐφήλατο, * καὶ πληγαῖς ἀνηκέστοις * αἴματος λιβάδας ἐξέχεεν.

Ρεούσης ἀπήτουν * ύλης χρυσίου φθαρτοῦ θησαυρούς * οἱ τῆ τὰς ἐλπίδας ἐρείσαντες * οἱ δὲ γενναῖοι ἐν οὐρανοῖς ἀναθέμενοι * τὰς ἐλπίδας, ἐβόων * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

'Ως θήρες ροπάλοις * ἀνηλεῶς καί τοῖς ξίφεσι * τοὺς 'Οσίους καὶ λίθοις ἡκίζοντο, * τοὺς σρῶν προκρίτους καταμηνύειν κελεύοντες * ἀλλ' ἀνένευον πάντες * νόμω τῆς ἀγάπης νευρούμενοι.

(Θεοτοκίον.

Παρθένε και Μήτηρ, * σὺ 'Αποστόλων καλλώπισμα, * και Μαρτύρων 'Αγίων κραταίωμα, * και τῶν 'Οσίων καύχημά τε και διάσωσμα * τῶν πιστῶς μελφδούντων * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

'Ωοή ε΄. Ὁ Ειρμός.

» Tνα τι με ἀπώσω * ἀπό τοῦ προσώπου σου, τό φῶς τό ἄδυ- T τον, * καὶ ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; * T λλλ' ἐπίστρεψόν·με, * καὶ πρὸς τὸ φῶς * τῶν ἐντολῶν σου *

> τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον, δέομαι.

Μυηθέντες ἀγάπης,* Σῶτερ, τὸν θεσμὸν τῆς τελείας οἱ "Οσιοι,* καὶ πεπαιδευμένοι * ὑπὸ σοῦ τὰς ψυχὰς προετίθεσαν * ὑπὲο τῶν

ίδίων * φίλων, τό σόν * ύπερ άνθρώπων * εθελούσιον θύμα μιμούμενοι.

"Αγαν ὑπὲρ τὴν φύσιν * τὴν ἐχ θελημάτων σαρχός γεννηθεῖσαν, Χριστὲ, * τὸ διάταγμά σου * τοῦ θανάτου ἐφάνη στερρότερον: * τῷ γὰρ σῷ στοιχοῦντες * Νόμφ, θανεῖν * ὑπὲρ τῶν ρέλων * εὐχλεῶς οἱ Θεόρρονες εῖλοντο.

'Ραντισθέντες ὑσσώπω * διὰ τοῦ Βαπτίσματος τῷ νοητῷ, τὰς ψυχὰς * τοῖς οἰχείοις αὖθις * ἐρραντίσθητε αῖμασιν, 'Όσιοι· * ἐν φορᾳ πυρὸς δὲ * οἶα χρυσὸς * δοχιμασθέντες, * προσηνέχθητε θῦμα εὐῶδες Χριστῷ.

Θεοτοχίον.

Μητρικήν παρρησίαν * την πρός τον Υίον σου χεκτημένη, Πάναγνε, * συγγενοῦς προνοίας * τῆς ήμῶν μὴ παρίδης, δεόμεθα, * ὅτι σὲ καὶ μόνην * Χριστιανοὶ * πρός τὸν Δεσπότην * ἰλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ώδη ς΄. Ο Ειρμός.

» Πρός τὸν δυνάμενον σώζειν με Κύριον * ἐχ βυθοῦ ἀμαρτιῶν ». ἐβόησα, * χαὶ ἐχ φθορᾶς ἀνήγαγε * τὴν ζωήν μου ὡς φι- » λάνθρωπος.

Τάς ἀπειλὰς τῶν τυράννων οὐκ ἔπτηξαν * οἰ Θεράποντες Χριστοῦ· τὸν βίον γὰρ * διηνεκῶς μελέτημα * τοῦ θανάτου προκατέστησαν.

'Ρώμην ἀνίκητον ἀμφιασάμενοι * τοῦ Χριστοῦ οἱ 'Αθληταὶ, ἐτρέψαντο * τοῦ νοητοῦ 'Αλάστορος * καὶ Βαρβάρων τὰ φρυάγματα. Θεοτοκίον.

'Ως έπὶ χούφης νεφέλης έλήλυθεν * έπὶ σοὶ ὁ βασιλεύων Κύριος * τοῦ χαθελεῖν Αἰγύπτια * χειροποίητα, Πανάμωμε.
Τὸ Μαρτυρικόν τοῦ Πγου.

Συναξάριον.

Τῆ Κ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Αγίων Άββάδων, τῶν . ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν Μαύρων ἐν τῆ Μονῆ τοῦ Αγίου Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

Στίχοι.

Διπλούς στεράνους χειρός ἐχ τοῦ Κυρίου, Πόνων χάριν δέχεσθε, καὶ τῶν αἰμάτων. Εἰχάδι ᾿Αββάδες ἐχ χθονὸς οὐρανὸν ἤλυθον εὐρύν. Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Ειρμός.

οι της Χαλδαίας καμίνου * την πανώλεθρον δύναμιν σβέσαντες * μορρή Αγγέλου συγκαταβάντος, * τῷ Δημιουργῷ Νεανίαι ἐκραύγαζον. * Εὐλογητός εἶ καὶ αἰνετός, * ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ημῶν.

'Απηνεώθησαν ἄμφω * τὰ πολέμια τῶν ἐναντίων στίφη * τῶν ὁρωμένων καὶ ἀοράτων * ἐν τοῖς αἰκισμοῖς καθορῶντες τοὺς Μάρτυρας * ὑμνολογοῦντας Εὐλογητός, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοὶ τῷ Χριστῷ νυμφευθέντες, * καὶ τῷ ἔρωτί σου τιτρωσκόμενοι * τοῦ μόνου ὄντως ἡγαπημένου, * γένος καὶ πατρίδα καὶ πλοῦτον ἡθέτησαν * οἱ πρόσφυγές σου, ὧ Λυτρωτὰ * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μιαιρονία βαρβάρων * οὐ μετέστησε τοὺς ἐραστάς σου, Χριστὲ, * τῆς ἐν ἐρήμφ θεολατρείας· * τοὺς γὰρ ἀναιροῦντας τὸ σῶμα οὐχ ἔπτηξαν, * τὰς σὰς κατέχοντες ἐντολὰς * ὡς ἀκράδαντον θεμέλιον.

Όλην πρός σε μεταθέντες * έχ τοῦ Κόσμου τὴν ἐπιθυμίαν, Χριστε, * θυμόν δε χατὰ τῆς ἀμαρτίας * μόνης ἀνθοπλίσαντες, σοὶ εὐηρέστησαν, * πανσόρφ χρώμενοι λογισμῷ * οἱ θεράποντές σου, Κύριε.

Νόμον θεόγραφον ἔνδον * τῆς καρδίας ὑμῶν ἐν πλαξὶ ἱεραῖς * θεόθεν, Μάρτυρες, δεδεγμένοι, * ἔνα ἐν Τριάδι Θεόν ἐκηρύττετε, * αὐτῷ βοῶντες Εὐλογητός, * ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

()εοτοκίον.

Έν τῷ φωτὶ τοῦ Κυρίου * πορευόμενοι δεῦτε ὑμνήσωμεν * τὴν θείαν πύλην τοῦ Βασιλέως * τῶν βασιλευόντων, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, * τὴν Θεοτόχον ὡς ἀληθῶς * καὶ ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Ωδη η΄. Ο Ειρμός.

• Ασεβείας δργανα άλιον μέλος. * εὐσεβείας δὲ * αὶ θεόρθογγοι
• Α ἐκελάδουν φόρμιγγες. * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * Χρι• στὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ουρανίαις τάξεσιν ήμιλλημένοι * οι Ἰσάγγελοι * όλονύκτοις ἐν ἀγρυπνίαις ἔψαλλον· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Σταυρὸν ἀράμενοι, σοι τῷ Δεσπότη * ἡχολούθησαν * ὁλοψύχως οι Μάρτυρες ψάλλοντες· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. 'Ράβδοις συνθλαττόμενοι, λίθων νιφάδας * ὑφιστάμενοι * οἱ Πανόλβιοι ἀρετῆς ἀντείχοντο, * Ὑμνεῖτε, βοῶντες, τὰ ἔργα, * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Όλοτρόπως σῶμά τε ψυχὴν καὶ πνεϋμα * καθηράμενοι * οἰ Μακάριοι τῷ Χριστῷ ἀνέμελπον· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ διττὴν ὑπόστασιν σὲ βλασφημοῦντες * τὸν ἀμέριστον * αἰσχυνέσθωσαν ὡς τετράδα σέβοντες· * ἡμεῖς γάρ σε ἔνα τῆς θείας * Τριάδος προσχυνοῦμεν.

'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

» Εξέστη ἐπὶ τούτω ὁ οὐρανὸς * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ώρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, *

» καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * διό σε, » Θεοτόκε, * ᾿Αγγέλων καὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ποικίλως γυμνασθέντες οι 'Αθληταί * και νικήσαντες τοῦ Κοσμοκράτορος * τὰς μηχανὰς, * ἤσχυναν ἀνδρείως καὶ εὐσεβῶς * βαρβαρικὴν ἀπόνοιαν, * τούτων ὑπομείναντες τὰς ὁρμάς: * διὸ καὶ τοὺς στεράνους * διπλοῦς ἐκ τοῦ δικαίου * 'Αγωνοθέτου ἐκομίσαντο.

Όπαϊς και έν σπηλαίοις ἀσκητικῶς * τὴν ζωἡν διελθόντες, * Μακάριοι, * ἄντρου στενοῦ * χάσματι καθείρχθητε ἀρεγγεῖ * πεφοινιγμένοι αΐμασι, * καύσει τε πυρός και τῆ ἐκ καπνοῦ * δεινῶς ἀποσμυχούση * ἀτμίδι ἐκπνιγέντες, * τροπαιορόροι ἀπεράνθητε.

Υμνούμεν τους άγωνας υπερφυώς * ους πρός την άμαρτίαν ηθλήσατε * νεανικώς * άντικαθιστάμενοι του Χριστου * ώς στρατιώται ἔνδοξοι· * καὶ γὰρ ἐνικήσατε εὐκλεώς· * καὶ νῦν παρεστηκότες * σὺν τάγμασιν 'Αγίων * τῷ πανυψίστῳ ἡμῶν μέμνησθε.

Σὺν Σάββα τῷ Πατρὶ καὶ Καθηγητῆ * ὡς ἀνόθευτα τέκνα, Μακάριοι, * ἐν οὐρανοῖς * αἴγλης ἐμφορούμενοι τριλαμποῦς * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε * τῶν συμφοιτητῶν τε καὶ ὑμνητῶν, * εἰρἡνην δωρηθῆναι * κοινῶς ταῖς Ἐκκλησίαις * καὶ σωτηρίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

(*)εοτοκίον.

'Ορρύν και θράσος άμα των δυσμενών, * ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, κατάβαλε, * και τὰς βουλὰς * τῶν κακοδοξούντων, Δημιουργέ· * τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα * στήριξον ἀκράδαντον ὡς Θεὸς, * τὸ κέρας ἀνυψώσας * και πίστει κραταιώσας * ίνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Τό Φωταγωγικόν του ήχου. Καὶ ή λοιπή 'Ακολουθία ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρός ήμῶν 'Ιακώβου Έπισκόπου, τοῦ 'Ομολογητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, 5 Ηχος β΄. "Ότε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. *

Κόσμου * τοὺς θορύβους ἐκρυγὼν, * ἐν ἀταραξία, παμμάκαρ, *
τόν νοῦν ἐρύλαξας, * μὴ περιπλανώμενον * μηδὲ ῥεμβόμενον * ταῖς τοῦ βίου συγγύσεσι * καὶ ταῖς τρικυμίαις, * ἀλλ' ἀνατεινόμενον * καὶ ἄνω βλέποντα * πόθω * πρὸς τὸν ἄνω Δεσπότην, *
πρὸς τὸν εὐεργέτην τῶν ὅλων, * ἀξιομακάριστε Ἰάκωβε.

Εξω * τῆς τοῦ κόσμου ταραχῆς, * Πάτερ, διεξάγων τὸν βίον, * παθῶν ἐλεύθερος * γέγονας τῆ χάριτι * περιφρουρούμενος. * καὶ δαιμόνων τὰς φάλαγγας * ἀσκήσει συντόνω * καὶ θείαις ἀστράψεσι * καταστρεψάμενος, * χαίρων * σὺν ᾿Αγγέλοις χορεύεις, * ὧν τὴν πολιτείαν ἐκτήσω, * περὶ τὸν Παντάνακτα καὶ Κύριον.

Γίης * έξω χόσμου χαὶ σαρχός * ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα πάντα, * ὡς τὴν ἀόρατον * δόξαν ἐνθυμούμενος, * χαὶ φανταζόμενος * τῆς σχηνῆς τὴν εὐπρέπειαν * τῆς ἐπουρανίου * χαὶ τὴν ὡραιότητα * τὴν ἀχατάληπτον * ἤς νῦν * ἐμφορούμενος σῶσαι * τοὺς πιστῶς τιμῶντάς σε, Πάτερ, * τὸν Χριστὸν δυσώπησον, Ἰάχωβε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, όμοιον.

Πάντων * θλιβομένων ή χαρὰ * καὶ ἀδικουμένων προστάτις * καὶ πενομένων τροφή, * ξένων τε παράκλησις, * χειμαζομένων λιμήν, * ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, * καταπονουμένων * σκέπη καὶ ἀντίληψις, * καὶ βακτηρία τυρλών, * Μήτηρ * τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, * σὸ ὑπάρχεις, ἄχραντε· σπεῦσον, * δυσωποῦμεν, ρύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ή Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Πόνους * ὑπομείνασα πολλοὺς * ἐν τῆ τοῦ Υἰοῦ καὶ Θεοῦ σου * σταυρώσει, "Αχραντε, * ἔστενες δακρύουσα * καὶ ὁλολύζουσα * Οἴμοι, Τέκνον γλυκύτατον! * ἀδίκως πῶς πάσχεις; * πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι * ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; * δθεν, * παναγία Παρθένε, * σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, * ῖλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι."

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οί Κανόνες ώς σύνηθες.

Ο Κανών του 'Αγίου. Ποίημα Ίγνατίου. ''Ωδή α'. Ήχος β'. 'Ο Εἰρμός.

» Δ εῦτε, Λ αοὶ, * ἄσωμεν ασμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῷ διελόντι » Δ θάλασσαν * καὶ όδηγήσαντι * τὸν Λ αὸν, δν ἀνῆκε * δου-

» λείας Αίγυπτίων· * ὅτι δεδόξασται.

Τον φωτισμόν * τοῦ σοῦ Δεσπότου, Ἰάχωβε, * ἐν τῆ ψυχῆ δεξάμενος, * κόσμου κατέλιπες * ἀχλυώδη ἀπάτην, * καὶ τῆς ὑπερκοσμίου * δόξης ἐπέτυχες.

Σύ τὸν σταυρόν * ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος, * τῷ σταυρωθέντι, "Όσιε, * χατηχολούθησας, * χαὶ μονάσας πανσόρως, * τὰ πάθη

έγχρατεία, * Πάτερ, έμείωσας.

Χωρητικόν * τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος * ἐξ ἀπαλῶν ὁνύχων σου * σκεῦος γεγένησαι, * καὶ τῆς ἄνω πολίτης * Σιὼν καὶ κληρονόμος, * μάκαρ Ἰάκωβε.

()Estoxiov.

Μόνη Θεόν * πᾶσι τὸν ὅντα ἀχώρητον * σοὶ χωρητὸν γενόμενον * δι' ἀγαθότητα * ἀπεχύησας, Κόρη \cdot * δν αἰτησαι σωθήναι * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

'Ωδη γ'. Ο Είρμος.

» Στερέωσον ήμας * ἐν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλω * νεχρώσας τὴν » ἀμαρτίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς καρ-» δίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ο βίος σου τερπνός, * ὁ λόγος ἔνθεος * ἀγάπης * τῷ ᾶλατι ἡρτυμένος, * ἡ καρδία εὐκατάνυκτος * διὰ τοῦτό σε πίστει μακαρίζομεν.

Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς * φανέντος σώματι * τὸν θεῖον * σεβόμενος Χαρακτῆρα, * διωγμοὺς, Πάτερ, ὑπέμεινας * καὶ κινδύνους καὶ πόνους, παμμακάριστε.

'Ως θύμα χαθαρόν' * σαυτόν προσήγαγες * Κυρίω * νεχρώσει τῆς ἀμαρτίας, * χαὶ θυσίας ἀναιμάχτους αὐτῷ * Ἱεράρχης ὡς ἔννομος προσήγαγες.

Χρυσοῦν ὡς ἀληθῶς * θυμιατήριον, * καὶ στάμνον * τοῦ θείου μάννα, καὶ θρόνον * καὶ παλάτιον τερπνότατον * τοῦ Θεοῦ σε, Παρθένε, ὀνομάζομεν.

Καθισμα, ή Ηχος γ΄. Την ώραιότητα.

Τὴν ὡραιότητα τῶν διδαγμάτων σου * καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν νοημάτων σου * καὶ οῦς ὑπέστης διωγμοὺς * σεπτὰ δι' Εκτυ-

πώματα, * Πάτερ, έχπληττόμενοι, * χατά χρέος τιμωμέν σε, * Ίάχωβε πανεύρημε, * θυηπόλε του Κτίστου σου· * διό σὺν ὑμνώδίαις βρώμεν σοι * Σώσον ήμας ταϊς πρεσβείαις σου.

Θεοτοχίον.

 Γ καστος δπου σώζεται, * έκει δικαίως και προστρέχει· * και ποία άλλη τοιαύτη καταρυγή * ώς σύ, Θεοτόκε, * σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι * τον Σταυρόν του Υίου σου, Θεοτόχε, * ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν * τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα * οι πόθω σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

'Ωδή δ΄. Ο Είρμός.

γγίσακήκοα, Κύριε, * τὴν ἀκοὴν * τῆς σῆς οἰκονομίας, * καὶ Ε΄ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε.

Των δαχρύων τοῖς ρεύμασι * διηνεχώς * λουόμενος, Παμμάχαρ, * χαθαρόν δοχεΐον ώρθης του Πνεύματος.

Όλονύχτοις δεήσεσι * τὰς ἡδονὰς * τοῦ σώματος χοιμίσας, * άπαθείας ὤφθης λύχνος ἀχοίμητος.

Ταπεινός τε καὶ μέτριος * καὶ συμπαθής, * ἀκέραιος καὶ σώγρων, * Ίεράρχα "Όσιε, έχρημάτισας.

Απειρόγαμε Δέσποινα, * ή τὸν Θεὸν * ἀρράστως συλλαβοῦσα, * πειρασμών καὶ θλίψεων πάντας λύτρωσαι.

[Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

· Λ του φωτός χορηγός * και των αιώνων Ποιητής Κύριος, * » Uέν τῷ φωτί * τῶν σῶν προσταγμάτων * ὁδήγησον ἡμᾶς. * » έχτός σου γάρ άλλον * Θεόν οὐ γινώσχομεν.

Δόξης έρων άληθους, * τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν, "Όσιε, * περιφανώς, * Πάτερ, έβδελύξω, * και γέγονας φωστήρ * ταπεινοφροσύνης * έμπρέπων φαιδρότητι.

'Αναστηλών σεαυτόν * ταϊς όλονύκτοις προσευχαϊς, ΐστασο * τῷ τῆς ψυχῆς * δμματι τὰς θείας * δεχόμενος αὐγὰς, * Πάτερ Ίεράρχα * θεόφρον Ίάχωβε.

Έν έγχρατεία πολλή, * έν άγρυπνία έχτενεί, "Οσιε, * έν προσευχή * και κανδιπαθεία * έζητησας Θεόν, * τον σὲ πρός τὰς ἄνω * μονάς μεταθέμενον.

Θεοτοχίον.

Τὴν πληγωθεϊσάν μου * ταϊς προσβολαϊς τοῦ δυσμενούς, "Αχραντε, * ώς συμπαθής * Ιασαι καρδίαν, * ή τον έπι Σταυρού * σαρχί πληγωθέντα * ἀρρήτως χυήσασα.

Νόμφ * τῷ τοῦ Πνεύματος σοροί * τὰ μέλη χυβερνήσαντες * ύμων και τὰς αίσθήσεις, * ναοι ἡγιασμένοι * Θεοῦ ἀνεδείχθητε, * Μάρτυρες θεοφόροι· * έν ύμτν γάρ * Χριστός ένηυλίσθη.

"Ολβον * τον φθειρόμενον έν γη * καταλιπόντες, "Αγιοι, * καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου * ὡς ὄναρ παριδόντες, * Χριστοῦ ἡρετίσασθε *

την μη σαλευομένην * Βασιλείαν, * ής νῦν ἐμφορεῖσθε.

Κλίμαξ * ἀνεδείχθης μυστική, * ἢν Ἰακώβ σεθέαται, * ὁ ἐκλεκτός του Θεού. * έξ ης άρρητω λόγω * προηλθεν ό άσαρχος * σάρξ άτρέπτως ὑπάρξας * ὑπὲρ λόγον * ἐκ σοῦ, Θεοτόκε. 'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

Θεοτοχίον.

ιὐρανίας άψίδος * ὀροφουργέ, Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομήτορ, * σύ με στερέωσον * έν τη άγάπη τη ση, * των » έφετων ή άχρότης, * των πιστών το στήριγμα, * μόνε ρι-» λάνθρωπε. •

Ίερεύσαντες όλον * τὸν ἐαυτῶν, "Αγιοι, * βίον ἀκηλίδωτον δλως, * τῷ παντεπόπτη Θεῷ * προσενηνόγατε * ὁλοκαυτώματα θεῖα * ἐαυτοὺς, καὶ τέλειον * στέρανον ἤρασθε.

Σάββα τοῦ θεοφόρου * ὡς φοιτηταί γνήσιοι * τὴν ἐκ τῶν θορύβων ποθήσαντες άναχώρησιν, * άνεπιστρόφως όδον * τὴν τεθλιμμένην πατούντες, * πρός ζωήν ἐρθάσατε * την ἀτελεύτητον.

Γεωργήσαντες σπόρον * τον εν ύμεν, "Οσιοι, * έγκαταβληθέντα τοῦ λόγου, * καὶ τῶν δακρύων ροαῖς * ἄγαν ἀρδεύοντες, * ἐκατοστεύοντα στάχυν * τῷ Θεῷ προσάγετε * καρπορορήσαντες. Θεοτοχίον.

Ένοικήσας Παρθένω * σωματικώς, Κύριε, * ώφθης τοῖς ἀνθρώποις ώς έπρεπε θεαθήναι σε· * ήν και ανέδειξας * ώς αληθή Θεοτόχον * χαί πιστῶν βοήθειαν, * μόνε φιλάνθρωπε. Κάθισμα, ΤΗχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

🐧 ε' έγχρατείας τῶν παθῶν * τὰς πυριφλέχτους * ἀπονεχρώσαντες Δ όρμὰς * καὶ τὰς κινήσεις, * Ασκηταὶ θεόληπτοι, ἐπόμενοι κατ' ίχνος * τῷ πάντα τεκτηναμένω μόνω Θεῷ, * καθάπερ δεκτή θυσία και ιερά * προσηνέχθητε σφάγια, * διὰ χειρός βαρβαρικής * τυπτόμενοι, σφαττόμενοι * καὶ βιαίως κοπτόμενοι.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Θεοχαρίτωτε 'Αγνή * εὐλογημένη, * τον διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμών * έκ σοῦ τεχθέντα * σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι καὶ τοῖς Αρχαγγέλοις * καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν * δυσώπει άκαταπαύστως δουναι ήμιν * πρό του τέλους συγχώρησιν * καί ίλασμόν άμαρτιών * καί βίου έπανόρθωσιν, * όπως εύρωμεν έλεος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Τῷ τοῦ Τίοῦ σου καὶ Θεοῦ * Σταυρῷ, Παρθένε, * περιφρουρούτενοι ἀεὶ, * τὰς τῶν δαιμόνων * προσβολὰς τροπούμεθα καὶ τὰς μεθοδείας· * κυρίως σε Θεοτόκον καὶ ἀληθῶς * ὑμνοῦντες καὶ πόθῳ πᾶσαι αὶ γενεαὶ * μακαρίζομεν, *Αχραντε, * ὡς προεφήτευσας· διὸ * πταισμάτων ἡμῖν ἄφεσιν * ταῖς πρεσβείαις σου δώρησαι. 'Ωδὴ δ΄. Ο Εἰρμός.

πέβης ἐρ' ἵππους * τοὺς ᾿Αποστόλους σου, Κύριε, * καὶ ἐδέξω
 χερσί σου ἡνίας αὐτῶν, * καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἰππα σία σου * τοῖς πιστῶς μελφδοῦσι· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Έρήμω ἀνίκμω * ἐγκαρτεροῦντας ὁρῶν ὁ ἐχθρὸς, * ἀρεταῖς τε ποικίλαις ἐμπρέποντας * τοὺς ἀηττήτους Μάρτυρας, * ἐπυρπολεῖτο δεινῶς * τῷ ρθόνω βεβλημένος, * καὶ πρὸς παρατάζεις ἐτρέπετο.

'Ριζώσας τὴν πλάνην * ἐν τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ μαθηταῖς, * πρός ἀλληλοφονίαν ἡρέθισε * τὰ τῶν Βαρβάρων φῦλα ὁ Δράχων ὁ δόλιος, * δι' ὧν καὶ τῆς ἐρήμου * ἐξῶσαι τοὺς 'Οσίους ἡπείγετο.

'Αγρίως τὰ κύκλω * περιλαβών ὡς ἐπόθησε, * φυγαδεῦσαι μὲν τούτους οὐκ ἴσχυσε * τοὺς ἀηττήτους ὁ τῶν Δικαίων ἀντίπαλος. * νικηθεὶς δ' ἀοράτως, * ὀρθαλμοφανῶς ἐπεστράτευσεν.

Ίοῦ καὶ μανίας * ἐμπεπλησμένος ἐφώρμησε * σὺν τοῖς ὑπασπισταῖς ὁ ἀρχέκακος * θηριωδῶς δὲ τοῖς μακαρίοις ἐφήλατο, * καὶ πληγαῖς ἀνηκέστοις * αίματος λιβάδας ἐξέχεεν.

Ρεούσης ἀπήτουν * ύλης χρυσίου φθαρτοῦ θησαυρούς * οἱ τῆ τὰς ἐλπίδας ἐρείσαντες * οἱ δὲ γενναῖοι ἐν οὐρανοῖς ἀναθέμενοι * τὰς ἐλπίδας, ἐβόων * Δ όξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

'Ως θήρες ροπάλοις * ἀνηλεῶς καὶ τοῖς ξίφεσι * τοὺς 'Οσίους καὶ λίθοις ἡκίζοντο, * τοὺς σρῶν προκρίτους καταμηνύειν κελεύοντες * ἀλλ' ἀνένευον πάντες * νόμω τῆς ἀγάπης νευρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένε καὶ Μήτηρ, * σὺ 'Αποστόλων καλλώπισμα, * καὶ Μαρτύρων 'Αγίων κραταίωμα, * καὶ τῶν 'Οσίων καύχημά τε καὶ διάσωσμα * τῶν πιστῶς μελφδούντων * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

'Ωοή ε΄. Ο Ειρμός.

- Tνα τί με ἀπώσω * ἀπό τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυ- τον, * καὶ ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; *
- 'Αλλ' ἐπίστρεψόν·με, * καὶ πρός τὸ φῶς * τῶν ἐντολῶν σου *
 τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον, δέομαι.

Μυηθέντες ἀγάπης,* Σῶτερ, τὸν θεσμὸν τῆς τελείας οἱ "Οσιοι,*
καὶ πεπαιδευμένοι * ὑπὸ σοῦ τὰς ψυχὰς προετίθεσαν * ὑπὲο τῶν

ίδιων * φίλων, το σον * ύπερ άνθρώπων * έθελούσιον θύμα μι-

μούμενοι.

"Αγαν ὑπὲρ τὴν φύσιν * τὴν ἐχ θελημάτων σαρχός γεννηθεῖσαν, Χριστὲ, * τὸ διάταγμά σου * τοῦ θανάτου ἐφάνη στερρότερον· * τῷ γὰρ σῷ στοιχοῦντες * Νόμφ, θανεῖν * ὑπὲρ τῶν φίλων * εὐχλεῶς οἱ Θεόρρονες εῖλοντο.

'Ραντισθέντες ὑσσώπῳ * διὰ τοῦ Βαπτίσματος τῷ νοητῷ, τὰς ψυχὰς * τοῖς οἰκείοις αὖθις * ἐρραντίσθητε αἵμασιν, 'Όσιοι: * ἐν φορᾳ πυρὸς δὲ * οἶα χρυσὸς * δοκιμασθέντες, * προσηνέχθητε θῦμα εὐῶδες Χριστῷ.

Θεοτοχίον.

Μητρικήν παρρησίαν * την πρός τον Υίον σου κεκτημένη, Πάναγνε, * συγγενοῦς προνοίας * τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης, δεόμεθα, * ὅτι σὲ καὶ μόνην * Χριστιανοὶ * πρός τὸν Δεσπότην * ἰλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Όδη ς΄. Ο Είρμός.

» Πρός τον δυνάμενον σώζειν με Κύριον * ἐχ βυθοῦ ἀμαρτιῶν ». Εβόησα, * χαὶ ἐχ φθορᾶς ἀνήγαγε * τὴν ζωήν μου ὡς φι- » λάνθρωπος.

Τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων οὐκ ἔπτηξαν * οἱ Θεράποντες Χριστοῦ· τὸν βίον γὰρ * διηνεκῶς μελέτημα * τοῦ θανάτου προ-

χατέστησαν.

Υπονοούντες πλουτείν τοὺς ἀχτήμονας, * ἀφειδῶς οἱ ἀσεβεῖς ἔχόλαζον * τοὺς τὰ φθαρτὰ μὲν ρίψαντας, * χτησαμένους δὲ τὰ ἄρθαρτα.

'Ρώμην ἀνίχητον ἀμφιασάμενοι * τοῦ Χριστοῦ οἱ 'Αθληταὶ, ἐτρέψαντο * τοῦ νοητοῦ 'Αλάστορος * καὶ Βαρβάρων τὰ φρυάγματα.

Θεοτοχίον.

'Ως ἐπὶ χούρης νεφέλης ἐλήλυθεν * ἐπὶ σοὶ ὁ βασιλεύων Κύριος * τοῦ χαθελεῖν Αἰγύπτια * χειροποίητα, Πανάμωμε.
Τὸ Μαρτυρικόν τοῦ Πγου.

Συναξάριον.

Τῆ Κ΄, τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων ᾿Αββάδων, τῶν - ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν Μαύρων ἐν τῆ Μονῆ τοῦ Αγίου Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

Στίχοι.

Διπλοῦς στεράνους χειρός ἐχ τοῦ Κυρίου, Πόνων χάριν δέχεσθε, καὶ τῶν αἰμάτων. Εἰκάδι ᾿Αββάδες ἐχ χθονός οὐρανόν ἤλυθον εὐρύν. Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Ειρμός.

• Οἱ τῆς Χαλδαίας καμίνου * τὴν πανώλεθρον δύναμιν σβέσαντες * μορρῆ ᾿Αγγέλου συγκαταβάντος, * τῷ Δημιουργῷ • Νεανίαι ἐκραύγαζον· * Εὐλογητὸς εἶ καὶ αἰνετὸς, * ὁ Θεὸς ὁ • τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Απηνεώθησαν ἄμρω * τὰ πολέμια τῶν ἐναντίων στίφη * τῶν ὁρωμένων καὶ ἀοράτων * ἐν τοῖς αἰκισμοῖς καθορῶντες τοὺς Μάρτυρας * ὑμνολογοῦντας Εὐλογητὸς, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοὶ τῷ Χριστῷ νυμρευθέντες, * καὶ τῷ ἔρωτί σου τιτρωσκόμενοι * τοῦ μόνου ὄντως ἡγαπημένου, * γένος καὶ πατρίδα καὶ πλοῦτον ἡθέτησαν * οἱ πρόσρυγές σου, ὧ Λυτρωτὰ * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μιαιφονία βαρβάρων * οὐ μετέστησε τοὺς ἐραστάς σου, Χριστὲ, * τῆς ἐν ἐρήμφ θεολατρείας· * τοὺς γὰρ ἀναιροῦντας τὸ σῶμα οὐχ ἔπτηξαν, * τὰς σὰς χατέχοντες ἐντολὰς * ὡς ἀχράδαντον θεμέλιον.

"Ολην πρός σὲ μεταθέντες * ἐχ τοῦ Κόσμου τὴν ἐπιθυμίαν, Χριστὲ, * θυμόν δὲ χατὰ τῆς ἀμαρτίας * μόνης ἀνθοπλίσαντες, σοὶ εὐηρέστησαν, * πανσόρφ χρώμενοι λογισμῷ * οἱ θεράποντές σου, Κύριε.

Νόμον θεόγραφον ένδον * τῆς χαρδίας ὑμῶν ἐν πλαξὶ ἱεραῖς * θεόθεν, Μάρτυρες, δεδεγμένοι, * ἔνα ἐν Τριάδι Θεόν ἐχηρύττετε, * αὐτῷ βοῶντες Εὐλογητός, * ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Έν τῷ φωτὶ τοῦ Κυρίου * πορευόμενοι δεῦτε ὑμνήσωμεν * τὴν θείαν πύλην τοῦ Βασιλέως * τῶν βασιλευόντων, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, * τὴν Θεοτόχον ὡς ἀληθῶς * καὶ ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

» Ασεβείας όργανα άλιον μέλος. * εύσεβείας δὲ * αἱ θεόρθογγοι
» Δ ἐκελάδουν φόρμιγγες. * Εύλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * Χρι» στὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ούρανίαις τάξεσιν ἡμιλλημένοι * οἱ Ἰσάγγελοι * ὁλονύκτοις ἐν ἀγρυπνίαις ἔψαλλον· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τον Σταυρον άράμενοι, σοι τῷ Δεσπότη * ἡχολούθησαν * όλοψύχως οι Μάρτυρες ψάλλοντες· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας. 'Ράβδοις συνθλαττόμενοι, λίθων νιφάδας * ὑφιστάμενοι * οἰ Πανόλβιοι ἀρετῆς ἀντείχοντο, * Ύμνεῖτε, βοῶντες, τὰ ἔργα, * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Όλοτρόπως σῶμά τε ψυχὴν καὶ πνεῦμα * καθηράμενοι * οἰ Μακάριοι τῷ Χριστῷ ἀνέμελπον· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ διττὴν ὑπόστασιν σὲ βλασφημοῦντες * τὸν ἀμέριστον * αἰσχυνέσθωσαν ὡς τετράδα σέβοντες· * ἡμεῖς γάρ σε ἕνα τῆς θείας * Τριάδος προσχυνοῦμεν.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

» \mathbf{F} ξέστη ἐπὶ τούτω ὁ οὐρανὸς * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ώφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, *

» και ή γαστήρ σου γέγονεν * εύρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * διό σε, » Θεοτόκε, * ᾿Αγγέλων καὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ποικίλως γυμνασθέντες οι 'Αθληταί * και νικήσαντες τοῦ Κοσμοκράτορος * τὰς μηχανὰς, * ἤσχυναν ἀνδρείως και εὐσεβῶς * βαρβαρικήν ἀπόνοιαν, * τούτων ὑπομείναντες τὰς ὁρμάς· * διὸ και τοὺς στεφάνους * διπλοῦς ἐκ τοῦ δικαίου * 'Αγωνοθέτου ἐκο-

μίσαντο.

Όπαϊς καὶ ἐν σπηλαίοις ἀσκητικῶς * τὴν ζωὴν διελθόντες, * Μακάριοι, * ἄντρου στενοῦ * χάσματι καθείρχθητε ἀρεγγεῖ * περοινιγμένοι αἴμασι, * καύσει τε πυρός καὶ τῆ ἐκ καπνοῦ * δεινῶς ἀποσμυχούση * ἀτμίδι ἐκπνιγέντες, * τροπαιοφόροι ἀπεράνθητε.

Υμνοῦμεν τοὺς ἀγῶνας ὑπερφυῶς * οῦς πρός τὴν ἀμαρτίαν ἡθλήσατε * νεανιχῶς * ἀντιχαθιστάμενοι τοῦ Χριστοῦ * ὡς στρατιῶται ἔνδοξοι· * χαὶ γὰρ ἐνιχήσατε εὐχλεῶς· * χαὶ νῦν παρεστηχότες * σὺν τάγμασιν * Αγίων * τῷ πανυψίστῳ ἡμῶν μέμνησθε.

Σύν Σάββα τῷ Πατρὶ καὶ Καθηγητῆ * ὡς ἀνόθευτα τέκνα, Μακάριοι, * ἐν οὐρανοῖς * αἴγλης ἐμφορούμενοι τριλαμποῦς * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε * τῶν συμφοιτητῶν τε καὶ ὑμνητῶν, * εἰρήνην δωρηθῆναι * κοινῶς ταῖς Ἐκκλησίαις * καὶ σωτηρίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

'Ορρύν και θράσος ἄμα τῶν δυσμενῶν, * ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, κατάβαλε, * καὶ τὰς βουλὰς * τῶν κακοδοξούντων, Δημιουργέ· * τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα * στήριξον ἀκράδαντον ὡς Θεὸς, * τὸ κέρας ἀνυψώσας * καὶ πίστει κραταιώσας· * ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Τό Φωταγωγικόν τοῦ ἤχου. Καὶ ἡ λοιπὴ ᾿Ακολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

THE KA'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρός ήμῶν 'Ιαχώβου Έπισκόπου, του Όμολογητου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, $^{*}H\chi$ oc $\dot{\beta}$. "Ote * ex tou ξύλου σε νεχρόν. *

 \mathbf{K} όσμου * τοὺς θορύβους ἐχφυγών, * ἐν ἀταραζία, παμμάχαρ, * τὸν νοῦν ἐρύλαξας, * μὴ περιπλανώμενον * μηδὲ ῥεμβόμενον * ταῖς τοῦ βίου συγχύσεσι * καὶ ταῖς τρικυμίαις, * ἀλλ' ἀνατεινόμενον * καὶ ἄνω βλέποντα * πόθω * πρός τον ἄνω Δεσπότην, * πρός τον εὐεργέτην των όλων, * άξιομακάριστε Ίάκωβε.

 $\mathbf{E}^{\mathsf{\xi}_{\mathsf{\omega}}}$ * τῆς τοῦ χόσμου ταραχῆς, * Πάτερ, διεξάγ $\mathsf{\omega}$ ν τὸν βίον, * χάριτι * περιφρουρούμενος. * καὶ δαιμόνων τὰς φάλαγγας * ἀσκήσει συντόνω * καὶ θείαις ἀστράψεσι * καταστρεψάμενος, * χαίρων * σύν 'Αγγέλοις χορεύεις, * ὧν την πολιτείαν έχτησω, * περί τον Παντάνακτα καί Κύριον.

Τίζης * έξω χόσμου χαὶ σαρχός * ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα πάντα, * ὡς Ει την άδρατον * δόξαν ένθυμούμενος, * χαί φανταζόμενος * τής σχηνής την εύπρέπειαν * τής ἐπουρανίου * και την ὡραιότητα * την άκατάληπτον. * ής νον * έμφορούμενος σώσαι * τους πιστώς τιμώντάς σε, Πάτερ, * τὸν Χριστόν δυσώπησον, Ίάχωβε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πάντων * θλιβομένων ή χαρά * καὶ ἀδικουμένων προστάτις * καὶ πενομένων τροφή, * ξένων τε παράκλησις, * χειμαζομένων λιμήν, * ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, * καταπονουμένων * σκέπη καὶ ἀντίληψις, * καὶ βακτηρία τυφλών, * Μήτηρ * τοῦ Θεοῦ τοῦ ύψίστου, * σὺ ὑπάρχεις, ἄχραντε· σπεῦσον, * δυσωποῦμεν, ρύσασθαι τούς δούλους σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Πόνους * ὑπομείνασα πολλοὺς * ἐν τῆ τοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ σου * σταυρώσει, "Αχραντε, * ἔστενες δακρύουσα * καὶ ὁλολύζουσα. * Οίμοι, Τέχνον γλυχύτατον! * ἀδίχως πῶς πάσχεις; * πῶς τῷ ξύλφ κρέμασαι * ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; * ὅθεν, * παναγία Παρθένε, * σὲ παρακαλούμεν ἐν πίστει, * ίλεων ημίν τούτον ἀπέργασαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οί Κανόνες ώς σύνηθες.

'Ο Κανών του 'Αγίου. Ποίημα Ίγνατίου. ''Ωδή α'. Ήχος β'. 'Ο Είρμός.

» Δ εῦτε, Λ αοὶ, * ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῷ διελόντι » Δ θάλασσαν * χαὶ ὁδηγήσαντι * τὸν Λ αὸν, δν ἀνῆχε * δου-

» λείας Αίγυπτίων· * ότι δεδόξασται.

Τὸν φωτισμόν * τοῦ σοῦ Δεσπότου, Ἰάχωβε, * ἐν τῆ ψυχῆ δεξάμενος, * κόσμου κατέλιπες * ἀχλυώδη ἀπάτην, * καὶ τῆς ὑπερκοσμίου * δόξης ἐπέτυχες.

Σὺ τὸν σταυρὸν * ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος, * τῷ σταυρωθέντι, "Οσιε, * κατηχολούθησας, * καὶ μονάσας πανσόρως, * τὰ πάθη

έγχρατεία, * Πάτερ, έμείωσας.

Χωρητικόν * τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος * ἐξ ἀπαλῶν ὁνύχων σου * σκεῦος γεγένησαι, * καὶ τῆς ἄνω πολίτης * Σιὼν καὶ κληρονόμος, * μάκαρ Ἰάκωβε.

()Estoxiov.

Μόνη Θεόν * πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον * σοὶ χωρητὸν γενόμενον * δι' ἀγαθότητα * ἀπεχύησας, Κόρη * δν αἴτησαι σωθηναι * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

'Ωδη γ'. Ο Είρμος.

» Στερέωσον ήμας * ἐν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλω * νεκρώσας τὴν » άμαρτίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς καρ-» δίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ο βίος σου τερπνός, * ὁ λόγος ἔνθεος * ἀγάπης * τῷ ἄλατι ἡρτυμένος, * ἡ καρδία εὐκατάνυκτος * διὰ τοῦτό σε πίστει μακαρίζομεν.

Χριστού του δι' ήμας * φανέντος σώματι * τον θείον * σεβόμενος Χαρακτήρα, * διωγμούς, Πάτερ, υπέμεινας * καὶ κινδύνους καὶ πόνους, παμμακάριστε.

'Ως θύμα χαθαρόν * σαυτόν προσήγαγες * Κυρίφ * νεχρώσει της άμαρτίας, * χαὶ θυσίας άναιμάχτους αὐτῷ * Ἱεράρχης ὡς ἔννομος προσήγαγες. (-)εοτοκίον.

Χρυσοῦν ὡς ἀληθῶς * θυμιατήριον, * καὶ στάμνον * τοῦ θείου μάννα, καὶ θρόνον * καὶ παλάτιον τερπνότατον * τοῦ Θεοῦ σε, Παρθένε, ὀνομάζομεν.

Κάθισμα, ΊΙχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν ὡραιότητα τῶν διδαγμάτων σου * καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν νοημάτων σου * καὶ οῦς ὑπέστης διωγμοὺς * σεπτὰ δι' Εκτυ-

πώματα, * Πάτερ, έχπληττόμενοι, * χατά χρέος τιμώμέν σε, * Ίάχωβε πανεύρημε, * θυηπόλε του Κτίστου σου· * διό σὺν ὑμνώδίαις βοώμέν σοι * Σώσον ήμας ταϊς πρεσβείαις σου.

Θεοτοχίον.

 $\mathbf{E}^{\mathbf{x}}$ αστος δπου σώζεται, * έχει διχαίως χαι προστρέχει * χαι ποία άλλη τοιαύτη χαταρυγή * ώς σύ, Θεοτόχε, * σχέπουσα τάς ψυχάς ήμων;

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι * τον Σταυρόν του Υίου σου, Θεοτόχε, * ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν * τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα * οι πόθφ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

» Τρίσακήκοα, Κύριε, * τὴν ἀκοὴν * τῆς σῆς οἰκονομίας, * καὶ • Γ εδόξασά σε, μόνε ριλάνθρωπε.

Τών δαχρύων τοῖς ρεύμασι * διηνεχώς * λουόμενος, Παμμάχαρ, * χαθαρόν δοχείον ώρθης του Πνεύματος.

Όλονύχτοις δεήσεσι * τὰς ἡδονὰς * τοῦ σώματος χοιμίσας, * ἀπαθείας ώφθης λύχνος ἀχοίμητος.

Ταπεινός τε καὶ μέτριος * καὶ συμπαθής, * ἀκέραιος καὶ σώορων, * Ίεράρχα "Όσιε, έχρημάτισας.

Απειρόγαμε Δέσποινα, * ή τὸν Θεὸν * ἀρράστως συλλαβοῦσα, * πειρασμών και θλίψεων πάντας λύτρωσαι.

[Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

• 🕜 του φωτός χορηγός * και των αιώνων Ποιητής Κύριος, * » Vέν τῷ φωτὶ * τῶν σῶν προσταγμάτων * ὁδήγησον ἡμᾶς: * » έχτός σου γάρ ἄλλον * Θεόν οὐ γινώσχομεν.

Δόξης έρων άληθους, * το έν άνθρώποις ύψηλον, "Οσιε, * περιρανώς, * Πάτερ, ἐβδελύξω, * καὶ γέγονας φωστήρ * ταπεινοφροσύνης * έμπρέπων φαιδρότητι.

'Αναστηλών σεαυτόν * ταϊς όλονύκτοις προσευχαϊς, ΐστασο * τῷ τῆς ψυχῆς * δμματι τὰς θείας * δεχόμενος αὐγὰς, * Πάτερ Ίεράρχα * θεόφρον Ίάχωβε.

Έν έγχρατεία πολλή, * έν άγρυπνία έχτενεϊ, "Οσιε, * έν προσευχή * και κακοπαθεία * έζήτησας Θεόν, * τον σὲ πρός τὰς ἄνω * μονάς μεταθέμενον.

Θεοτοχίον.

Την πληγωθεισάν μου * ταις προσβολαις του δυσμενούς, "Αχραντε, * ώς συμπαθής * Ιασαι χαρδίαν, * ή τον έπι Σταυροῦ * σαρχί πληγωθέντα * ἀβρήτως χυήσασα.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» \mathbf{E}^{ν} άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * την άνεξιχνίαστον της εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι άβυσσον * \mathbf{E}^{ν} φθο-

» ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Οἱ χρουνοὶ τῶν δαχρύων σου, "Όσιε, * θάλασσαν δεινῶν παθημάτων ἐξήραναν, * καὶ τὴν ἐκεῖ παράκλησιν * τῆ σεπτῆ σου ψυχῆ προεξένησαν.

Ανεξίκακος, πράος, ἀκέραιος, * ὅσιος, ἡδὺς, ταπεινόφρων καὶ μέτριος * καὶ φωτισμοῦ ἀνάπλεως, * παναοίδιμε Πάτερ, γεγένησαι.

Τῆ τῶν θείων Ποιμένων ἡ μνήμη σου, * Πάτερ, συνδεδόξασται οἶα Ποιμένος καλοῦ, * Ποιμήν σοφὲ Ἰάκωβε, * ὡς ὁσίως τὴν ποίμνην ποιμάναντος.

Θεοτοχίον.

Ό βουλήσει το πᾶν ἐργασάμενος, * μήτραν βουληθεὶς ἀπειρόγαμον ῷχησε, * τοὺς τῆ φθορᾳ νοσήσαντας * ἀρθαρσία πλουτίσας ὡς εὐσπλαγχνος.

Τό Μαρτυρικόν τοῦ Ήχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρός ἡμῶν Ἰακώβου 'Επισκόπου, τοῦ 'Ομολογητοῦ.

Στίχοι.

Λύπας ἐνεγχών σῆς χάριν σχιᾶς, Λόγε,

Βίου σκιώδους Ίάκωβος ήρπάγη.

Κρύψαν ὑπὸ χθόνα εἰκάδ' Ἰάκωβον κατὰ πρώτην.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Ειρμός.

» Ε Ιταΐδες χατεφρόνησαν * άθεωτάτου προστάγματος· * μέσον δὲ πυρός ἐμβληθέντες * δροσιζόμενοι ἔψαλλον· * Εὐλογητός εἶ,

» ό Θεός * ό τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πολλούς διωγμούς, * ἀνενδότους πειρασμούς, Πάτερ, ὑπέμεινας, * Εἰχονομάχους ἐχτρεπόμενος * ὡς ζηλωτὴς ἐνδιχώτατος, * πάντας τοὺς ὁρῶντας φωτίζων, * καὶ κραυγάζων, * Ἰάχωβε· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστού τὴν φρικτὴν * παρουσίαν ἐννοῶν, ἐν κατανύξει * πάντα τὸν βίον διετέλεσας, * ἐως οὕ εὖρες, Μακάριε, * κάθαρσιν πταισμάτων τελείαν * καὶ αἰωνίαν παράκλησιν * καὶ φωτισμόν ἀληθινὸν * καὶ δόξαν ἄρρητον.

Ποιμένος Χριστοῦ * ἐν πραότητι ψυχῆς ὥρθης ἀρνίον· * καὶ ὑπό τούτου ποιμαινόμενος, * ποιμὴν προβάτων ἐν Πνεύματι, * Πάτερ, λογικῶν ἀνεθείχθης, * σὺν αὐτοῖς μέλπων πάντοτε· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίου

Μαρία, σεμνή, * ἀειπάρθενε, άγνή, εὐλογημένη, * καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, * άμαρτανόντων ἡ λύτρωσις, * σῶσόν με τὸν ἄσωτον σῶσον * τῷ Τἰῷ σου κραυγάζοντα: * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωδή η΄. Ο Είρμός.

• τρόν εν καμίνω τοῦ πυρός * τῶν Εβραίων τοῖς Παισὶ * συγ• Ι καταβάντα, * καὶ τὴν ρλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα
• Θεόν, * ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς
• πάντας τοὺς 'αἰῶνας.

Ο καθαρώτατός σου νοῦς * καθαραῖς προσομιλῶν * φωτοχυσίαις, * τῶν δαιμόνων τὸ σκότος * καὶ τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν * ἐμερόνως * ἐξέκλινεν, "Οσιε, * Χριστὸν ἀνυμνεῖτε, * κραυγάζων, εἰς αἰῶνας.

Πεπυρωμένα τα έχθροῦ * βέλη ἔσβεσας, Σορὲ, * ταῖς ἐπομβρίαις * τῶν ἀπαύστων δακρύων· * καὶ πυρωθεὶς τῆ Χριστοῦ * ἀγάπη, * παμμάκαρ, κατέρλεξας * τὰς ὑλομανούσας * τῶν ἡδονῶν ἀκάνθας.

Τοῦτο τὸ ποίμνιον, Σορὲ, * ὁ συνήγαγες ταῖς σαῖς * διδασκαλίαις, * καὶ τοὺς πίστει τελοῦντας * τὴν ἱερὰν καὶ σεπτὴν * καὶ πλήρη * φωτὸς θείαν μνήμην σου * φύλαττε εὐχαῖς σου * πειρασμών καὶ κινδύνων. Θεοτοκίον.

Ζώσα ὑπάρχουσα πηγή, * ὡς τὸ ὑδωρ τῆς ζωῆς * ἀποτεχοῦσα, * τὴν ψυχήν μου ταχεῖσαν * τῆς ἀμαρτίας φλογμῷ, * Παρθένε * Θεοτόχε, πότισον, * ἵνα σε δοξάζω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. 'Ωδή θ '. 'Ο Εἰρμός.

τηθν έκ Θεού Θεόν Λόγον, * τὸν ἀρρήτφ σοφία * ἡκοντα και νουργήσαι τὸν 'Αδὰμ * βρώσει φθορά πεπτωκότα δεινώς, *
 ἐξ 'Αγίας Παρθένου * ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, * οἱ πι-

> στοί, όμοφρόνως * έν ύμνοις μεγαλύνωμεν.

Μετὰ πολλούς τούς χαμάτους, * μετὰ πόνους μυρίους * ἰδρῶττάς τε χαὶ Ολίψεις ἀληθῶς * πρός τὸν λιμένα χατέπαυσας * τὸν οὐράνιον, φέρων * τὸν πλοῦτον τῶν ἐνθέων ἀρετῶν, * ἰερώτατε Πάτερ, * Όσίων ἰσοστάσιε.

Πμερινόν ως ἀστέρα, * ως τοῦ Πνεύματος οἶχον, * ως ρόδον εὐωδίας μυστικής * Πάτερ, ὑπάρχον ἀνάπλεων, * ως ὑψιχομον

δένδρον, * ώς δόξης αίωνίου χοινωνόν, * ώς σορόν 'Ιεράρχην * τιμωμέν σε, 'Ιάχωβε.

Αι των δακρύων λιβάδες * έν τῆ γῆ τῆς καρδίας * πεμπόμεναι, πλουσίως ἀληθως * στάχυν ἐξέθρεψαν ὥριμον * τὰς ψυχὰς τῶν ἐν πίστει * τιμώντων σε ἐκτρέφοντα ἀεὶ, * Ἱεράρχα θεόφρον, * Πατὴρ ἡμῶν Ἰάχωβε.

Θεοτοχίον.

Φεϊσαί μου, Κύριε, φεῖσαι, * ὅταν μέλλης με κρῖναι, * καὶ μὴ καταδικάσης με εἰς πῦρ, * μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με· * δυσωπεῖ σε Παρθένος * ἡ σὲ κυοφορήσασα, Χριστὲ, * τῶν ᾿Αγγέλων τὰ πλήθη * καὶ ὁ κλεινὸς Ἰάκωβος.

Τό Φωταγωγικόν τοῦ "Ηχου. Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Άγιου Ίερομάρτυρος Βασιλείου Πρεσβυτέρου τζε Άγκυρανών Έκκλησίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, τηχος δ΄. Ο ἐξ ὑψίστου κληθείς.

βοωμέν σοι. * Ίχετεύων μὴ παύση * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τερωσύνης στολαῖς ἡγλαϊσμένος, * Θεῷ ἐλειτούργησας * χαθάΒασίλειε μεγαλώνυμε. * ἐντεῦθεν ὡς τέλειον * πρόβατον τέθυσαι, *

Τερωσύνης στολαῖς ἡγλαϊσμένος, * καὶ προσηνέχθης * νῦν εἰς τὸ ἄνω

Τερωσύνης στολαῖς ἡγλαϊσμένος, * Θεῷ ἐλειτούργησας * χαθμονιχῶς χαὶ

Τερωσύνης στολαῖς ἡγλαϊσμένος, * Θεῷ ἐλειτούργησας * χαθά
Βασίλειε μεγαλώνυμε. * ἔθεν φωναῖς σε * μαχαρίζομεν * χαρμονιχῶς χαὶ

Τερωσύνης στολαῖς ἡγλαϊσμένος, * Θεῷ ἐλειτούργησας * χαθά-

Αφαιρεθείς τὴν δορὰν χρίσει ἀδίχω, * τοὺς πόνους ὑπήνεγχας * Α ἀποσχοπούμενος * λῆξιν τὴν ἄπονον, Ενδοξε, * καὶ τὰ βραβεία * τοῖς ἐναθλήσασιν ἀποχείμενα· * πυρὶ δὲ στομούμενος * οἴάπερ σίδηρος, * οὐρανοχάλκευτον γέγονας, * παμμάχαρ, ξίφος * πάσας συγχόπτον ἐχθροῦ τὰς φάλαγγας· * ὅθεν τιμᾶ σε * πᾶσα σήμερον * τῶν εὐσεβῶν γλῶσσα χαίρουσα, * καὶ αἰτεῖ δυσωπεῖν σε * τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

• Ωραϊσμένος τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις, * εἰς πόλιν ἐχ πόλεως * δέσμιος ἔτρεχες, * χαταδεσμεύων τὸν Τύραννον * καὶ τὰς πορείας * τῶν σῶν βημάτων χατευθυνόμενος· * καὶ δὴ πρὸς Καισάρειαν * πόλιν γενόμενος, * ἐν ταύτῃ τέλος * μαχάριον * χαθυ-

πεδέξω. * και πρός τὴν Πόλιν * τὴν ἐπουράνιον * στεφανηφόρος ἀνελήλυθας, * και Θεῷ Βασιλεί νῦν παρίστασαι. * δν ἰκέτευε σῶσαι * και φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Οτι εἰς βάθη πολλῶν παραπτωμάτων * ἀθλίως κατήντησα * εἰς ἀμελείας μου * καὶ ῥχθυμίας ὁ δείλαιος, * καὶ ἀπορία * καὶ ἀπογνώσει νυνὶ συνέχομαι, * γενοῦ μοι βοήθεια * καὶ ἰλαστήριον * καὶ σωτηρία, Πανάχραντε, * παραμυθίαν * εὐμενεστάτην παρεχομένη μοι, * σὲ ἰκετεύω, * καὶ σοῦ δέομαι, * καὶ προσπίπτω καὶ πίστει κραυγάζω σοι * Μὴ δειχθείην εἰς τέλος * τῷ ἀλάστορι ἐπίχαρμα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Πὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα * ἐν ξύλφ κρεμάμενον * τὸν σὸν Υἰὸν καὶ Θεὸν, * τὸν ἐρ' ὑδάτων κρεμάσαντα * τὴν γῆν ἀσχέτως, * καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα. * καὶ γὰρ ἀναστήσομαι * καὶ δοξασθήσομαι, * καὶ τὰ τοῦ "Αδου Βασίλεια * συντρίψω σθένει, * καὶ ἀρανίσω τούτου τὴν δύναμιν, * καὶ τοὺς δεσμίους * ἐκλυτρώσομαι * τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὕσπλαγχνος, * καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίφ * προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οι Κανόνες ώς σύνηθες.

Ο Κανών του Άγιου, οδ ή Άκροστιχίς. Σου τους μεγίστους, Μάρτυς, εύφημω πόνους, Ίωσήφ. ΄Ωδή α΄. Ήχος πλ. β΄. Ο Είρμός.

• Ος εν ήπειρφ πεζεύσας * ὁ Ἰσραὴλ * εν άβύσσφ ζχνεσι, *
• Τον διώχτην Φαραὼ * καθορών ποντούμενον, Θεῷ * ἐπινί-

• χιον ώδην, * έβόα, ἄσωμεν.

Σοῦ τὴν βασίλειον δόξαν, * Παμβασιλεῦ, * ὁ κλεινὸς Βασίλειος * ἀγαπήσας σταθερῶς * ἐπὶ γῆς ἐνήθλησε, δι' οῦ * Βασιλείας οὐρανῶν * ἡμᾶς ἀξίωσον.

Ο ἀξιέπαινος βίος, * ή χαθαρὰ * πολιτεία, "Ενδοξε, * τῶν ἀγώνων ή τριβή * χληρονόμον ἔδειξε Θεοῦ, * χαὶ πολίτην οὐρανών * σὲ ἀπειργάσατο.

Υποταγείς τῷ Κυρίῳ * δι' ἀγαθῆς * πολιτείας, πάνσοφε, * καθυπέταξας ἐχθρὸν, * καὶ ποσὶ συνέτριψας, λαμπρῶς * ἀριστεύσας κατ' αὐτοῦ, * Μάρτυς Βασίλειε.

Τῆ τῶν αἰμάτων πλημμύρα * τὸν νοητὸν * Φαραὼ ἐβύθισας * πανστρατὶ ὡς ἀληθῶς, * καὶ πρὸς γῆν ἀνέδραμες, Σορὲ, * ἔνθα νέφος 'Αθλητῶν * ἀεὶ εὐφραίνεται.

Men, Tom. IV.

Θεοτοχίον.

'Ο τῷ Πατρὶ συνυπάρχων * μονογενὴς * βουληθεὶς κατώκησε * σοῦ τὴν ἄχραντον νηδὺν * καὶ βροτός ἐγένετο, 'Αγνὴ, * σῶσαι θέλων τοὺς βροτοὺς * δι' ἀγαθότητα.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

* \mathbf{O} ὑχ ἔστιν "Αγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ χέρας * τῶν πιστῶν σου, ἀγαθὲ, * χαὶ στερεώσας ἡμᾶς *

» ἐν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Ύψώθης οδάπερ άμνος * ἐπὶ ξύλου, Τρισμάχαρ, * τοὺς ξεσμοὺς ὑποφέρων * διανοία χαθαρά, * χαὶ χαταράσσων ἐχθροῦ * τὰς ἐπάρσεις * σθένει θείου Ηνεύματος.

Στιγμάτων Μάρτυς καλλοναζς * ώραιότατος ὤρθης * τὴν ψυχὴν καὶ τὰ σῶμα, * διανοία καθαρά * χαριστηρίους φωνὰς * ἀναμέλπων * τῷ ἀγωνοθέτη σου.

Μεγίστην εὖκλειαν ζητῶν, * μεγαλόρρονι γνώμη * τοὺς μεγίστους ἀγῶνας * ἐκαρτέρησας, σορὲ, * καὶ τὸν μεγάλως ἀεὶ * ἐπηρμένον, * Μάρτυς, ἐταπείνωσας.

Ένθέων φύλαξ πεφυχώς * προσταγμάτων, Θεόφρον, * φυλαχαῖς χατεχλείσθης, * ὑπανοίγων τοῖς πιστοῖς * διδασχαλίας ὁδὸν * τὴν εἰς πλάτος * γνώσεως εἰσάγουσαν.

Θεοτοχίον.

Γνωρίσας πόρρωθεν τὴν σὴν * σύλληψιν Ἡσαίας * διὰ Πνεύματος, Κόρη, * διετράνωσεν αὐτὴν * βοῶν: Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ * ἡ Παρθένος * τὸν Θεὸν συλλήψεται.

Κάθισμα, ΊΙχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε *

Ο Μάρτυς Βασίλειος * τὴν Βασίλείαν Θεοῦ * ποθήσας, ὑπή-Ονεγκε * τὴν τῶν βασάνων πυρὰν * καὶ θάνατον ἄδικον· * ὅθεν ἀθανασίας * ἀληθοῦς ἡξιώθη. * Τοῦτον οὖν συνελθόντες * μακαρίσωμεν πίστει, * πρεσβεύοντα τῷ Κυρίφ * ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Εκαίνισας, ἄχραντε, * τῷ θείῳ τόκῳ σου * φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι * τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν * οὐσίαν, καὶ ἤγειρας * πάντας ἐκ τοῦ θανάτου * πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· * ὅθεν σε κατὰ χρέος * μακαρίζομεν πάντες, * Παρθένε δεδοξασμένη, * ὡς προεφήτευσας. Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, * Μήτερ Χριστού του Θεού, * ρομφαία διήλθέ σου * τὴν παναγίαν ψυχὴν, * ἡνίκα σταυρούμενον * ἔβλεψας ἐκουσίως * τὸν Γἰὸν καὶ Θεόν σου· * ὅνπερ, εὐλογημένη, * δυσωπούσα μὴ παύσῃ * συγχώρησιν πταισμάτων * ἡμῖν δωρήσασθαι. 'Ωδή δ΄. 'Ο Είρμός.

γριστός μου δύναμις, * Θεός καὶ Κύριος, * ἡ σεπτὴ Ἐκκλη Λοία * θεοπρεπῶς * μέλπει ἀνακράζουσα, * ἐκ διανοίας κα θαρᾶς * ἐν Κυρίφ ἐορτάζουσα.

Ίδων ἀστράπτον σου * τὸ θεῖον πρόσωπον * τῆ τοῦ Πνεύματος αἴγλη * ὁ δυσσεβὴς, * Μάρτυς, κατεπλήττετο, * καὶ ὡς τοῦ σκότους ὑπουργὸς * ἀναισθήτως ἐμωραίνετο.

Σορία κρείττονι * καλλωπιζόμενος, * τοὺς σοροὺς τῶν Ἑλλήνων * θεαρχικῷ * σθένει ἀπεμώρανας, * καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς, *
νίκης στέρανον ἀπείληφας.

Ταθέντα πάντοθεν * καὶ ἐξαρθρούμενον * ἐκραταίωσε Λόγος * ὁ ἐν Σταυρῷ * τανυσθεὶς, Βασίλειε, * καὶ διὰ πάθους τοῖς πιστοῖς * δωρησάμενος ἀπάθειαν.

Οὐ θύω δαίμοσιν, * οὐ φρίττω θάνατον, * οὐ κολάσεων εἴδη, * ὁ ἰερὸς * ἔκραζε Βασίλειος· * ἔνα Θεόν ὁμολογῶ * ἐν Τριάδι γνωριζόμενον.

Θεοτοχίον.

'Ωδή ε΄. 'Ο Ειρμός.

» Το θείφ φέγγει σου, 'Αγαθέ, * τὰς τῶν ὁρθριζόντων σοι ψυ-Σὰς * πόθφ καταύγασον, δέομαι, * σὲ εἰδέναι, Λόγε * Θεοῦ, » τὸν ὄντως Θεὸν * ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων * ἀνακαλούμενον.

Σιδήρου βάρει κατακαμφθείς, * ώς τον έλαφρότατον ζυγον * Κυρίου φέρειν έλόμενος, * τον κατά του Κτίστου * τραχηλιάσαν-τα * έχθρον τον άλαζόνα, * Μάρτυς, κατέκαμψας.

Μετ' εὐφροσύνης τὰ σιδηρᾶ, * Μάρτυς, περιχείμενος δεσμὰ, * τόπους ἐχ τόπων διέδραμες * τούτοις ὡς ὁρμίσχοις * ὡραιζόμενος, * Βασίλειε, χαὶ τέρπων * τὸν 'Αθλοθέτην σου.

Αἰμάτων ῥεύμασι σεαυτῷ, * Μάρτυς, ἐπιχρώσας ἀληθῶς * βασιλιχὴν στολὴν, ἔνδοξε, * νίχης τε διάδημα περιθέμενος, * Χριστῷ συμβασιλεύεις * χαίρων, Βασίλειε.

Ρωσθείς τῆ χάριτι τοῦ Σταυροῦ, * ἤνυσας μακρὰν καὶ χαλεπὴν * ὁδὸν δεινῶς ἐλαυνόμενος, * μέλπων· Ἐν τῆ τρίβῳ * τῶν μαρτυρίων σου * τερπόμενος καὶ χαίρων, * Λόγε, πορεύσομαι.

Θεοτοχίον.

Τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ, * τὴν ὑψηλοτέραν οὐρανῶν, * τὴν ὑπερτέραν τῆς κτίσεως, * τῶν σορῶν Μαρτύρων * τὸ περιτείχισμα, * τὴν μόνην Θεοτόκον * ὑμνοις τιμήσωμεν.

'Ωδή ς'. 'Ο Είρμός.

» γεγού βίου την θάλασσαν * ύψουμένην καθορών * τών πειρασμών » I τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίφ λιμένι σου προσδραμών, * βοῶ σοι·

» 'Ανάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, Πολυέλεε.

'Υψώθης τοῖς ἄθλοις σου * καὶ κατέρραξας έχθρον, * Μεγαλομάρτυς ἔνδοζε, * καὶ πρός Θεόν μετέβης νικητικῷ * στεφθείς διαδήματι * ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων, * ἀξιάγαστε.

Σταυρῷ τὸν τανύσαντα * τὰς παλάμας διὰ σὲ, * Μάρτυς σοφέ, μιμούμενος, * άνηρτήθης έν ξύλφ. χαρτεριχώς * ξεσμούς έχαρτέρησας, * τραυματίζων την πλάνην * σου τοις τραύμασιν.

Έδέσμεις δεσμούμενος * τους άσάρχους δυσμενείς * υπέρ Χριστοῦ, Βασίλειε * ἀπολυθεὶς δέ, ἔνδοξε, τῆς σαρχός, * εἰς τέλος διέλυσας * τὰς αὐτῶν κακουργίας * θεία χάριτι.

Θεοτοχίον.

'Υμνώ σε, Πανύμνητε, * ην ύμνοῦσι στρατιαί * ἐπουρανίων τάξεων, * και δυσωπώ σε, πάθη μου της ψυχης * ιάτρευσον, *Αχραντε, * καὶ πυρός αἰωνίου * ἐλευθέρωσον.

Τό Μαρτυρικόν του Ήχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Ιερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς Αγχυρανῶν Ἐχχλησίας.

> Στίχοι. Σώαν Προφήτης είπεν άλγειν χοιλίαν. Τετρημένην δὲ Μάρτυς άλγεῖν οὐχ ἔφη. Είκάδι δευτερίη Βασίλειος έτρήθη σούβλαις.

Ταϊς αὐτοῦ άγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ΄. 'Ο Είρμός. • Αροσοβόλον μέν τὴν κάμινον εἰργάσατο * "Αγγελος τοῖς όσίοις

» Δ Παισί· * τοὺς Χαλδαίους δὲ * καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ * » τὸν τύραννον ἔπεισε βοαν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πα-

» τέρων ήμῶν.

Φωτισμῷ τῆς θείας χάριτος λαμπόμενος, * τὸ σκότος τῶν κολάσεων * διελήλυθας, * γεγονώς ήμέρας κοινωνός, * Σορέ, άνεσπέρου, καὶ βοῶν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ήδρασμένη ἐπὶ πέτραν θείας γνώσεως, * θεόφρον, ἡ καρδία σου, * οὐ σεσάλευται * πειρασμῶν ἀνέμοις, 'Αθλητὰ, * βοῶσα τῷ πάντων λυτρωτή. * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μωραινόμενος ὁ Τύραννος προστάττει σε * λωροτομεϊσθαι,

"Ενδοξε, * καὶ ὡς ἄσαρκον * ὑπομένοντά σε καθορῶν, * συνῆκεν οὐδόλως ἐκβοἄν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ως χρυσός έν τη καμίνω των κολάσεων * έξέλαμψας πυρούμενος, * καὶ ἐκσφράγισμα * παθημάτων θείων γεγονώς * ἐβόας, Βασίλειε σοφέ· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ των Πατέρων ἡμων. Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόχον ἀδιάφθορον, * Παρθένε, διαμένουσαν * χατανοούσα, * τῷ ἐχ σοῦ τεχθέντι ὑπὲρ νοῦν * ἐβόας Σωτῆρι χαὶ Θεῷ· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ωολη η΄. Ο Εἰρμός.

* $\mathbf{F}^{\mathbf{x}}$ φλογός τοῖς 'Οσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * \mathbf{x} αὶ Δι \mathbf{x} αίου * ὑδατι ἔφλεξας· * ἄπαντα γὰρ δρᾶς, * \mathbf{X} ριστὲ, μόν \mathbf{p} τῷ βούλεσθαι. * $\mathbf{\Sigma}$ ὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Όλιχῶς πρός τὸ θετον * ἀνατεινόμενος, * τοὺς τοῦ σώματος πόνους * ὄναρ λελόγισαι· * δθεν πρός ζωὴν * μαχαρίαν χαὶ ἄπονον, * Μάρτυς ἀθλοφόρε, * γηθόμενος μετέβης.

Νευρωθείς τῆ ἀγάπη * τοῦ Παντοχράτορος, * σπαραγμούς ὑπορέρεις * σαρχός στερρότατα, * καὶ τὸν δυνατὸν * ἐν κακία συμπνίγεις ἐχθρὸν * ρείθροις σῶν αἰμάτων, * Βασίλειε τρισμάκαρ.

Ό βασίλειος χόσμος * τῆς Ἐχχλησίας Χριστοῦ, * τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος * τὸ ἀπειχόνισμα, * Μάρτυς ὁ στερρός, * τῶν πιστῶν τὸ χραταίωμα, * ὑμνοις εὐρημείσθω * Βασίλειος ὁ μέγας.

Υπερχόσμιον δόξαν * καὶ φῶς ἀνέσπερον, * οὐρανῶν Βασιλείαν, * στέρος ἀμάραντον, * ἄλυπον ζωὴν * καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον, * Μάρτυς, μετὰ τέλος * εὐρεῖν κατηξιώθης.

Θεοτοχίον.

Σωτηρίας ἀνθρώπων * γένος ἡξίωται * διὰ σοῦ, Παναγία * Θεοχαρίτωτε· * μόνη γὰρ ἡμῖν * τὸν Σωτῆρα ἐχύησας· * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. 'Ωδ ἡ θ'. 'Ο Εἰρμός.

» Θεόν * άνθρώποις ίδεῖν άδύνατον, * δν οὐ τολμᾳ * 'Αγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη βροτοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος· * δν μεγαλύνοντες, * σὺν ταῖς

» οὐρανίαις Στρατιαϊς * σὲ μαχαρίζομεν.

Ίδεῖν * 'Αγίων τερπνὰς λαμπρότητας * ἀπολυθεὶς * σαρκός κατηξιώθης, Πανόλβιε, * καὶ 'Αγγέλων συνήφθης στρατεύμασι * μέλπων ἀεὶ σὺν τούτοις * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος, Τριὰς ἡ παντουργός * καὶ παντοδύναμος.

'Ως φῶς, * Παμμάχαρ, ὡς μέγας ἡλιος * ἐν οὐρανῷ * Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας ὁρώμενος, * ταῖς τῶν ἄθλων φεγγοβόλοις λάμ-

ψεσι * καὶ θαυματουργημάτων * θείαις λαμπρότησι * πάντων καταυγάζεις τὰς ψυχὰς * τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σαυτόν * των ἄθλων ταῖς ώραιότησι * πανευκλεως * θεόθεν, 'Αθλοφόρε, ώράἴσας, * καὶ Χριστῷ τῷ ώραίῳ παρίστασαι * στέφος δικαιοσύνης * νῦν περικείμενος * ὅθεν σε τιμῶμεν οἱ πιστοὶ * ἐπαγαλλόμενοι.

 $^{\circ}$ Η γή * τή θεία ταρή ήγίασται * τοῦ ἱεροῦ, * Βασίλειε, καὶ θείου σου σώματος: * τῶν Δικαίων ἐσκίρτησαν πνεύματα * μέσον αὐτῶν τὸ πνεῦμα * σοῦ, μάκαρ, ἔχοντα: * μεθ' ὧν πάντων μέννησο ἡμῶν * τῶν μεμνημένων σου. Θεοτοκίον.

Φρικτός * ὁ τρόπος ὁ τῆς λοχείας σου! * Θεὸς γὰρ ἡν, * Παρθένε, σαρχωθεὶς ὁ τικτόμενος· * δν ἰκέτευε φρικτῆς κολάσεως * πάντας τοὺς ἀδιστάκτῳ * πίστει τιμῶντάς σε, * Μῆτερ ἀπειρόγαμε σεμνὴ, * ἀπολυτρώσασθαι.

Τό Φωταγωγικόν τοῦ Ἡχου, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

THE KT'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρός ἡμῶν Νίχωνος, καὶ τῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἐκατὸν ἐννενήκοντα ἐννέα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, Ήχος δ΄. Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Η δονάς τὰς τοῦ σώματος * καὶ σαρκός το δυσήνιον * τῷ κημῷ, ὑς ἄριστος * πανοπλίαν τοῦ ἐχθροῦ * τῆ δυνάμει τοῦ Πνεύματος: * ὅθεν γέγονας * ποδηγός μοναζόντων * ἐπομένων * τῷ πανσόρῷ σου καὶ θείῳ, * Νίκων, κηρύγματι πάντοτε.

Αναλάμψας ως ήλιος * έξ έφας, Πανόλβιε, * οἰχουμένην ἄπασαν χατερώτισας * τῆ τῶν θαυμάτων λαμπρότητι, * χορόν ἐπαγόμενος * ως ἀστέρων φαεινῶν * ὁπαδῶν· μεθ' ὧν ἤθλησας * καρτερώτατα * διὰ ξίφους τμηθέντες, * καὶ εἰς χεῖρας * τοῦ παντάνακτος Δεσπότου * ὑμῶν τὰ πνεύματα θέμενοι.

Οὐ λιμός, οὐδὲ χίνδυνος, * οὐ γυμνότης, οὐ μάστιγες, * οὐχ ὁ βιαιότατος ὄντως θάνατος * ὑμᾶς ἀγάπης ἐχώρισε * Χριστοῦ, ἀξιάγαστοι· * ἀλλ' ὡς ἄρνες εἰς σραγὴν * τῷ ποιμένι ἐπόμενοι, * ἐχ τῆς δύσεως * πρὸς ἀνέσπερον λῆξιν * οὐρανίου * Βασιλείας, 'Αθλορόροι, * στερανηφόροι ἐφθάσατε.

 Δ όξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πετανοίας τὸ ἄριστον * καὶ σωτήριον φάρμακον, * ἡ Θεὸν κυή-σασα τὸν Σωτῆρά μου, * καὶ τῶν δακρύων τὰ ῥεύματα, * καὶ ώρας την εννοιαν * της φρικτης και φοβεράς, * άδεκάστου τε χρίσεως * σύ μοι δώρησαι, * χαὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, * ὧ Παρθένε, * τῶν χολάσεων τὸν τρόμον, * καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος. *Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

ττον 'Αμνόν καὶ Ποιμένα σε * ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν * ἡ 'Αμνὰς Ι ή τέξασα έπωδύρετο, * και μητρικώς σοι έρθέγγετο * Υίὲ ποθεινότατε, * πως έν ξύλφ του Σταυρου * άνηρτήθης, μακρόθυμε; * πως τὰς χετράς σου * καὶ τοὺς πόδας σου, Λόγε, * προσηλώθης * ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἴμα * τὸ σὸν ἐξέχεας, Δέσποτα;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οί Κανόνες κατά την τάξιν.

Ο Κανών των Αγίων, οδ ή Ακροστιγίς. Νίχης σε μέλπω τον φερώνυμον, μάχαρ, Ίωσήρ.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. Ο Είρμός.

» Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος * ἀβρόχοις ἴχνεσιν * ὁ πα-λαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ * » τοῦ 'Αμαλήκ τὴν δύναμεν * ἐν τῆ ἐρήμο ἐτροπώσατο.

Νικήσας άσκητικοῖς παλαίσμασι * τὸν κακομήχανον, * ἀθλητικαϊς έστέφθης καλλοναϊς, * καὶ Θεῷ νῦν παρίστασαι * ὑπέρ ήμων δεόμενος, * "Όσιε Νίχων, των τιμώντων σε.

Ίσχύν του την ημών ἀσθένειαν * ἐνδυναμώσαντος * δυναμωθείς, ήρίστευσας το πρίν * έν πολέμοις, Μακάριε· * καὶ νικητής γενόμενος, * Χριστού προστρέχεις τῷ Βαπτίσματι.

Κοσμείται τῷ μαρτυρίω δμιλος * μαχαριώτατος * τῶν μαθητῶν σου, πρότερον, Σορὲ, * λαμπρυνθείς ταῖς ἀσχήσεσι, * καὶ ἐν διπλοϊς παλαίσμασι * διπλούς στεράνους άνεπλέξατο.

Θεοτοχίον.

Ή πύλη της πρός ήμας σου, Κύριε, * συγκαταβάσεως, * 'Ανατολήν καὶ "Ηλιον καὶ Φῶς * μυστικῶς σε καλούμενον, * ὑπερφυῶς γεγέννηκε * διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν Θεάνθρωπον.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

Γύρραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· *

 Σύ μου Ισχύς, Κύριε, * καὶ καταρυγή καὶ στερέωμα.
 Στρατείαν πνευματικήν * περίζωσάμενος, στρατόν ένθεον, * Μάρτυς Χριστοῦ, ὥπλισας * πρός τὰ τῆς ἀθλήσεως σχάμματα.

Σταυρώσας ἀσχητικώς * σάρχα, Πανένδοξε, τὸ πρὶν, ἔσπευσας * ἀθλητικαϊς μάστιξι * φάλαγγας Δαιμόνων τροπώσασθαι.

Έφας ώσπερ άστηρ,* Νίχων, ἀπάρας, πρός δυσμάς ἔφθασας· * όθεν θανών ἔδυσας, * και πρός τον Χριστόν ἐξανέτειλας.
Θεοτοχίον.

Μαρτύρων δήμος τὴν σὴν * ἀπειχονίσατο σφαγὴν, Δέσποτα, * ἐπεγνωχώς Κόρης σε * ἐξ ἀπειρογάμου βλαστήσαντα.

Κάθισμα, Ήχος γ'. Θείας πίστεως.

 Φ το έπέλαμψε σοῦ τῆ καρδία * θείοις ρήμασι τῆς σὲ τεκούκατελέγης συστήματι, * καὶ ποδηγός καὶ φωστήρ ἐχρημάτισας *

το μέγα ἔλεος.

() εοτοκίου, ομοιου.

Θεία γέγονας σχηνή τοῦ Λόγου, * μόνη πάναγνε Παρθενομήτορ, * τῆ χαθαρότητι 'Αγγέλους ὑπεράρασα. * τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον * ῥερυπωμένον σαρχὸς πλημμελήμασιν *
τὸ μέγα ἔλεος.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ι άμίαντος 'Αμνὰς τοῦ Λόγου, * ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ * ἐν σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· * Οἰμοι τέχνον μου! * πῶς πάσχεις; θέλων ρύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

'Ωδή δ΄. Ο Ειρμός.

" $E^{\pi\alpha\rho\theta$ έντα σε ίδοῦσα ἡ Έχχλησία * ἐπὶ Σταυροῦ τὸν "Ηλιον * Τῆς διχαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῆ τάξει αὐτῆς, * εἰχότως * χραυγάζουσα * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Ένηδόμενος ταῖς θείαις φωτοχυσίαις, * τὰ τῶν βασάνων ῥεύματα * ἄτρωτος διέβης, * Νίχων ἀξιάγαστε, * καὶ νίχης τὸν στέ-

φανον, * Μάρτυς, ἐπαξίως ἀπείληφας.

Λαμπροτάταις διαπρέπων ἀνδραγαθίαις, * ώς ἀσκητής ἡγώνισαι * πάθη θανατώσας * πρότερον τοῦ σώματος, * ἀθλήσει τὸ δεύτερον * τὰς δαιμονικὰς τρέπων φάλαγγας.

Παρετάξασθε τῷ ὅπλφ τῆς εὐσεβείας * τῷ δυσμενεῖ, Θεόφρονες, * καὶ διὰ θανάτου * εὕκλειαν ἀθάνατον * εἰλήφατε ψάλλοντες· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

'Ως ὑπάρχουσαν τῆς κτίσεως ἀνωτέραν * ὁ Ποιητὴς ἡγάπησεν, * ὧ Παρθενομῆτορ, * δείξας σε Μητέρα αὐτοῦ, * ἢν καὶ λιτανεύουσι * δῆμοι 'Αθλητῶν εὐπρεπέστατα.

'Ωδή ε'. 'Ο Είρμός.

• 📭 ὑ Κύριέ μου φῶς * εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας. * φῶς ἄγιον

» — ἐπιστρέρον * ἐχ ζορώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦν-

» τάς σε.

Ταϊς θείαις τῆς μητρὸς * εὐπειθῶν παραινέσεσι, * τὴν δύναμιν, Νίχων, ἔσχες * τοῦ Σταυροῦ ἐν πολέμοις, * μυούμενος τὰ χρείττονα.

Ο βίος σου φωτὶ * ἀρετῶν πυρσευόμενος, * τὴν ἄθλησιν ὥσπερ κόσμον * εὐπρεπέστατον ἔχει, * Θεόφρον πανσεβάσμιε.

Νόμοις θεαρχικοῖς * εὐπειθοῦντες οἱ Μάρτυρες * ἡρίστευσαν, καὶ ἀνόμους * θεἴκῆ συμμαχία * ἀνδρείως ἐτροπώσαντο.

Θεοτοχίον.

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν * τοῦ Πατρός τὸ ἀπαύγασμα * ἐγέννησας, ὑπὸ χρόνον * ἀγαθότητος πλούτω * γενόμενον, Πανάμωμε. 'Ωο ἡ \mathbf{c} '. Ο Είρμός.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾶ΄ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἰκτον *

» έχ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αίματι.

Έφας * ώς πολύφωτος ώρμησας ήλιος, * ώσπερ ἀστέρας, Θεόρρον, * μαθητών χορόν ἐπαγόμενος, * χαὶ τὴν δύσιν * ταῖς ἀχτῖσιν ὑμῶν ἐφωτίσατε.

'Ρανίσι * τῶν αἰμάτων σου, Μάρτυς, κατέκλυσας * πολυθείας θαλάσσας, * καὶ βυθῷ ἀγώνων ἀπέπνιξας * τῆς κακίας * τὸν δεινὸν

εύρετην και παμπόνηρον.

'Ως χρίνα * ἀρετῶν ἐν λειμῶνι ἡνθήσατε, * καὶ ὡς ἡδύπνοα ρόδα * τὰς ἡμῶν καρδίας μυρίζετε * Μαρτυρίου * καλλοναῖς, 'Αθλορόροι θεόπνευστοι. Θεοποκίον.

Ναόν σε * τοῦ Θεοῦ καὶ παλάτιον ἔμψυχον * τῶν 'Αθλοφόρων χορεία * ἐπιγνοῦσα, Δέσποινα, λιτανεύει * σὲ τὴν μόνην * γυναικῶν ἀραμένην τὸ ὄνειδος.

Τό Μαρτυρικόν του "Ηχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Νίχωνος, καὶ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν ἐκατὸν ἐννενηκονταεννέα Μαρτύρων.

Στίχοι.

Νίχης στέφανον εὐτρεπίζει σοι, Νίχων, Βραβεὺς στεφάνων· θνῆσχε λοιπόν τῷ ξίφει. Εἰχάδι ἐν τριτάτη Νίχων ξίφει χράτα δῶχε. Είς τοὺς αὐτοῦ Μαθητάς.

Στίχ. Ένὸς δέοντος τέσσαρας συμμαρτύρων Δ ιὰ ξίρους τέμνουσι πεντηχοντάδας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

* \mathbf{E}^{v} τῆ χαμίνω * Αβραμιαΐοι παΐδες τῆ Περσιχῆ * πόθω * εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογὶ * πυρπολούμενοι, ἐχραύγα-

» ζον· * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Υπέρ χρυσίον * δοχιμασθείς, Θεόρρον, τοῖς αἰχισμοῖς, * πύργος * ἀρετῆς ἐφάνης τὰς ἐμβολὰς * τῶν δαιμόνων ἀπωθούμενος, * Εὐλογημένος εἶ, * ὁ Θεός μου, χραυγάζων, χαὶ Κύριος.

Μετὰ τὸ τέλος * ἀπορριφέν σου σῶμα, Μάρτυς, χουρῆ, * θείας * ἰαμάτων πέμπον μαρμαρυγὰς, * ἀπελαύνει λώβην δαίμονος * τοῦ σὲ χατάδηλον * διὰ θείου ποιήσαντος Πνεύματος.

"Όλος ταῖς θείαις * ἐνηδυνθεὶς, Παμμάκαρ, νεύσεσι, * σῶμα * αἰκισμοῖς παρέδωκας καρτερῶς: * στερηφόρος γὰρ παρίστασθαι * τῷ Παντοκράτορι * ἐν οὐρανοῖς ἐπόθησας, ἔνδοξε.

Νομεύς προβάτων * τῶν λογικῶν, τὴν μάνδραν, Πάτερ σοφὲ, * λύκων * νοητῶν ἐτήρησας ἀβλαβῆ, * καὶ σὺν τούτοις πρὸς οὐράνιον * μονὴν ἐσκήνωσας * τῷ Δεσπότη τῶν δλων παρίστασθαι. Θεστοκίον.

Μὴ διαφθείρας * τὴν παρθενίαν, Κόρη, ὅλως τὴν σὴν, * Λόγος * τοῦ Πατρός ἐσκήνωσεν ἐπὶ σοὶ, * καὶ Μαρτύρων ἐπεσπάσατο * χορὸν ἀοίδιμον * Θεοτόκον ἀγνήν σε κηρύττοντα.

'ωδή η'. Ο Είρμός.

» Χεϊρας ἐκπετάσας Δανιήλ, * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκφ » νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παῖδες, κραυγάζοντες· * Εὐλογεῖ-

» τε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τον Κύριον.

'Ανύστακτον φέρων τον πυρσόν * τον τῆς καρδίας σου * ἐπαρδευόμενον * δακρύων νάμασιν, "Οσιε, * καὶ ἀθλήσεως ἐν αϊμασιν, * εἰς ἀχειρότευκτον, βοῶν, * παστάδα νῦν κατοικεῖς· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Κόσμος 'Ασχητών και 'Αθλητών * ἐδείχθης, "Οσιε· * ἐν ἀμφοτέροις γὰρ * ἐπευδοχίμησας, τρόπαια * χαταπλήττοντα διάνοιαν * χατὰ τοῦ μόνου δυσμενοῦς, * Νίχων στησάμενος, * χαὶ
χραυγάζων· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Αίμασι κατήρδευσας ψυχάς, * πρός ζήλον ἔνθεον * ἐγείρας, *Όσιε· * στιγμάτων ξίφεσιν ἔπληξας * τῶν Δαιμόνων τὴν παρά-

ταξιν, * έπαληθεύουσαν έν σοὶ * τὴν κλῆσιν δείξας, βοῶν· * Εὐ-λογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

'Ρήξον τον κλοιόν μου τον βαρύν * τῶν παραπτώσεων, * ἡ ἀνορθώσασα * 'Αδάμ τὴν ἔκπτωσιν, ''Αχραντε, * τἢ κυήσει σου, πανύμνητε, * καὶ φωταγώγησον βοᾳν * ἐν καθαρῷ λογισμῷ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος δρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * ἀκρο Λ΄ γωνιαῖος ἐτμήθη * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας φύ σεις * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Ίδε σε στιγμάτων τῷ κάλλει * διὴνθισμένον, καὶ πορφύραν * ἐκ μαρτυρικῶν σου αἰμάτων * ὁ στεφοδότης * περιβαλλόμενον, * καὶ σὺν αὐτῷ κατώκισε, * Νίκων, ἐνθέως ἀγαλλόμενον.

'Ως περικαλλής σου ὁ πόθος, * δν πρός τον Κύριον ἐκτήσω, * Νίκων, καὶ θερμός σου ὁ ζήλος * πυρὶ τῷ θείῳ * ἀναφλεγόμενος, * καὶ θαυμαστὴ ἡ ἄθλησις * τοῖς οὐρανίοις σε συνάψασα.

Σὲ τῆς Ἐχχλησίας ἐν ὑψει * ἡλιον μέγαν χεχτημένοι, * δῆμος ᾿Αθλητῶν ὡς ἀστέρες * φωτὶ τῷ θείφ * περιχεόμενοι, * ἀχτινοβόλοις λάμψεσι * τὴν οἰχουμένην χαταυγάζουσιν.

Ήρθης πρός μονὰς ἀχηράτους, * χορόν διπλῆς ἐχατοντάδος, * Μάρτυς, 'Αθλητών παραστήσας * τῷ στεροδότη: * μεθ' ὧν μνημόνευε * τῶν ἐχτελούντων σήμερον * τὸ ἱερὸν ὑμῶν μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Φωτός οἰχητήριον ὤφθης * τοῦ δι' ἡμᾶς ἐχ σοῦ τεχθέντος, *
ον ἀδιαλείπτως δυσώπει * φωταγωγῆσαι * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, *
καὶ Θεοτόχον, πάναγνε * Παρθενομῆτορ, χαταγγέλλοντας.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους τ΄. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ Τριφδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς δ΄.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *
Κεκρυμμένον μυστήριον * καὶ 'Αγγέλοις ἀγνώριστον * Γαβριὴλ
πιστεύεται ὁ 'Αρχάγγελος: * καὶ ἐπὶ σὲ νῦν ἐλεύσεται * τὴν

μόνην ἀκήρατον * καὶ καλὴν περιστερὰν * καὶ τοῦ γένους ἀνάκλησιν, * καὶ βοήσει σοι, * Παναγία, τὸ Χαῖρε· * ἐτοιμάζου * διὰ λόγου Θεὸν Λόγον * σοῦ ταῖς λαγόσιν εἰσδέξασθαι.

Φωτορόρον Παλάτιον * έτοιμάσθη σοι, Δέσποτα, * ή νηδὺς ἡ ἄρθορος τῆς Θεόπαιδος· * δεῦρο πρὸς τοῦτο κατάβηθι * οἰκτείρας τὸ πλάσμα σου * φθονερῶς πολεμηθὲν, * καὶ δουλεία κρατούμενον * τοῦ ἀλάστορος, * καὶ τὸ κάλλος τὸ πρώην * ἀπολέσαν, * καὶ τὴν σὴν σωτηριώδη * προσαναμένον κατάβασιν.

Ταβριὴλ ὁ 'Αρχάγγελος * ἐπὶ σὲ, Παναμώμητε, * ἐμρανῶς ἐλεύσεται καὶ βοήσει σοι· * Χαῖρε, κατάρας λυτήριον, * πεσόντων ἀνόρθωσις· * χαῖρε, μόνη ἐκλεκτὴ * τῷ Θεῷ χρηματίσασα· * χαῖρε, ἔμψυχε * τοῦ 'Ηλίου νερέλη, * ὑποδέχου * τὸν ἀσώματον ἐν μήτρα * τῆ σῆ οἰκῆσαι θελήσαντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Γύαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ * τῆ κεχαριτωμένη σήμερον· * Χαῖρε, ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε· * μὴ καταπλαγῆς τῆ ξένη μου μορρῆ, * μηδὲ δειλιάσης· 'Αρχάγγελος εἰμί· * ὄρις ἐξηπάτησεν Εὔαν ποτέ· * νῶν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαρὰν, * καὶ μενεῖς ἄφθορος * καὶ τέξη τὸν Κύριον, 'Αχραντε.

Είσοδος, τὰ Αναγνώσματα, καὶ ή λοιπή Ακολουθία των

. Προηγιασμένων...

Εί δὲ οὐ τελεϊται Λειτουργία, ψάλλομεν εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, οἰον βούλει. Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ αὶ γ΄. μεγάλαι Μετάνοιαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες ὁ Προεόρτιος, καὶ τοῦ Τριφδίου, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ο Προεόρτιος Κανών εἰς ζ΄.

Ποίημα Γεωργίου οι δέ, Θεοφάνους. 'Ωδή α'. 'Ηχος δ'. 'Ο Είρμός.

» Φαλάσσης το ἐρυθρατον πέλαγος * ἀβρόχοις Ιχνεσιν * ὁ πα-» λαιὸς πεζεύσας Ἱσραὴλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσί *
» τοῦ ᾿Αμαλὴχ τὴν δύναμιν * ἐν τῆ ἐρἡμφ ἐτροπώσατο.

Ο χόσμος περιχαρώς εὐτράνθητι * ώσπερ αἰσθόμενος * τὴν τοῦ Κυρίου χάθοδον ἐν σοί· * διὰ σπλάγχνα ἐλέους γὰρ * ἐξ οὐρανοῦ χατέρχεται * γαστρὶ Παρθένου σωματούμενος.

'Ιδού σοι τῆ Βασιλίδι στέλλεται * θεῖος 'Αρχάγγελος * τοῦ

Βασιλέως πάντων και Θεού * προμηνύσαι την έλευσιν, * και προσφωνήσει Χαϊρέ σοι * ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ Προπάτορος.

Η στάμνος ή φωταυγής και πάγχρυσος * διευτρεπίσθητι * πρός είσδοχήν του μάννα τῆς ζωῆς. * ἐπὶ σὲ γὰρ ἐλεύσεται *

διά ρωνής Αγγέλου σοι * ύπερφυως είσοιχιζόμενος.

Λαγόσι σοῦ τῆς 'Αγνῆς οἰχίζεσθαι * μέλλει ὁ Κύριος, * ὁ κατοιχῶν ἀεὶ τοὺς οὐρανούς· * οὐρανῶσαι γὰρ ἔρχεται * τῶν γηγενῶν τὸ φύραμα, * τοῦτο σαφῶς ἐπενδυσάμενος.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

ούχ εν σορία * χαὶ δυνάμει χαὶ πλούτω χαυχώμεθα, * άλλ' εν τοὶ τῆ τοῦ Πατρός * ενυποστάτω Σορία Θεοῦ· * οὐ γάρ εστιν . 'Αγιος * πλήν σου, φιλάνθρωπε.

 Γ η τὰς ἀχάνθας * τῶν παθῶν λυπηρῶς ἡ βλαστήσασα * σχίρτα, χόρευε· ἰδοὺ * ὁ γεωργὸς ὁ ἀθάνατος * χατάρας ἐξαίρων σε *

νῦν ἐπελεύσεται.

Ό θεῖος πόχος * ἐτοιμάζου, Παρθένε ἀμόλυντε· * ἐπὶ σὲ γὰρ ὁ Θεὸς * ὡς ὑετὸς χαταβήσεται * ξηρᾶναι τὰ ῥεύματα * τῆς παραβάσεως.

Τόμος ὁ θεῖος, * εὐτρεπίζου· Πατρός τῷ δακτύλφ γὰρ * ἐγγραφήσεται ἐν σοὶ * ὁ θεῖος Λόγος σαρκούμενος, * τὴν ἐξ ἀλογίας

μου * λύων παράβασιν.

Χρυσή λυχνία, * ὑποδέχου τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, * ἀναλάμπον διὰ σοῦ * καὶ φῶς τῷ κόσμῳ δωρούμενον· * δι' οῦ τῶν κακῶν ἡμῶν * σκότος λυθήσεται.

Κάθισμα, Ήχος γ΄. Τὴν ώραιότητα.

ήμερον άπασα χτίσις άγάλλεται * δτι τὸ Χαϊρέ σοι φάσχει ὁ Τηγελος, * εὐλογημένη σὺ, 'Αγνή, * τοῦ Χριστοῦ Μήτηρ άχραντε. * Σήμερον τοῦ όρεως * άμαυροῦται τὸ φρύαγμα· * άρᾶς γὰρ διαλέλυται * ὁ δεσμὸς τοῦ Προπάτορος. * Διό σοι καὶ ἡμεῖς ἐχβοῶμεν· * Χαϊρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νον, τὸ αὐτό.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

Έπαρθέντα σε ίδοῦσα ἡ Ἐκκλησία * ἐπὶ Σταυροῦ τὸν "Ηλιον *
 Τῆς δικαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῆ τάξει αὐτῆς * εἰκότως κραυγάζουσα. * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Τὸ Μυστήριον τὸ πάλαι πρὸ τῶν αἰώνων * προορισθέν φανέρωσιν * ἄρχεται λαμβάνειν· * γῆ καὶ τὰ οὐράνια * συμφώνως

εὐγράνθητε, * καὶ χαρμονικώς ἀλαλάξατε.

Τὸ Παλάτιον τὸ μέγα τοῦ Βασιλέως, * τῶν ἀχοῶν διάνοιξον * τὰς θείας εἰσόδους· * ἤδη γὰρ ἐλεύσεται * Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, * καὶ κατασκηνώσει ἐν μέσφ σου. Τῆς Προμήτορος τὸν δλισθον ἀνορθώσων * ὁ Λυτρωτὴς ὁρθήσεται, * ἐν ἀπειρογάμ ϕ * μήτρ ϕ οἰχιζόμενος. * Αὐτ ϕ μελ ϕ δήσωμεν * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

'Αββαχούμ σε προηγόρευσε πάλαι 'Όρος * ταῖς ἀρεταῖς χατάστιον, * ἐξ οὖ φανεροῦσθαι * μέλλει ὁ Θεὸς ἡμῶν, * Παρθένε πανάμωμε, * μόνη τῶν βροτῶν ἐγχαλλώπισμα.

'Ωδή ε΄. Ὁ Ειρμός.

» \sum ύ Κύριέ μου φῶς * εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας· * φῶς ᾶγιον » $\stackrel{\circ}{=}$ ἐπιστρέφον * ἐχ ζοφώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦν- τάς σε.

 Ω ἄσπιλε ' Λ μνὰς, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν * τὴν μήτραν σου ὑπεισδῦναι * χατεπείγεται, αἴρων * ἡμῶν τὰ ἀμαρτήματα.

'Ράβδος ή μυστική, * μετ' όλίγον ἀνθήσειεν, * ὡς γέγραπται, θεῖον ἄνθος, * 'Ιεσσαὶ ἐκ τῆς ῥίζης * ἡμῖν ἐμφανιζόμενον.

'Αγγέλου τῆ φωνῆ * πιανθεῖσα ὡς ἄμπελος, * πρὸς βλάστησιν έτοιμάζου * τοῦ πεπείρου, Παρθένε, * καὶ ἀκηράτου βότρυος.

Μέγιστε Προρητών, * Ήσαία, εὐρράνθητι· * Παρθένος γὰρ την προέρης, * ἐν γαστρὶ συλλαμβάνει * βουλτζς μεγάλης *Αγγελον.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» Θύσω σοι * μετὰ · φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ 'Εχχλησία βοᾶ » σοι, * ἐχ δαιμόνων λύθρου χεχαθαρμένη * τῷ δι' οἶχτον * » ἐχ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἴματι.

Χαϊρέ σοι * Γαβριἡλ ό 'Αρχάγγελος φθέγγεται· * τὴν γὰρ χαρὰν ἐν γαστρί σου * συλλαμβάνειν μέλλεις ἀνερμηνεύτως, * ἢν ἡ Εὔα * παραβάσει, Παρθένε, ἀπώλεσεν.

Ού φλέξει, * μὴ δειλιάσης ὅλως, τὴν μήτραν σου * πῦρ τῆς Θεότητος, Κόρη * ἡ γὰρ βάτος πάλαι σὲ προετύπου * καιομένη, * οὐδαμῶς φλεγομένη δὲ, Πάναγνε.

Τό "Όρος, * Δανιὴλ δ προείδεν έν Πνεύματι, * χαΐρε, Παρθένε· έκ σοῦ γὰρ * ὁ νοητός λίθος ἀποτμηθήσεται, * καὶ συντρίψει * τῶν δαιμόνων τὰ ἄψυχα ξόανα.

Εἰρήνης * ὁ Βασιλεὺς ἐν σοὶ ἐπελεύσεται * τοῦ διὰ σοῦ εἰρηνεῦσαι * τοὺς πολεμηθέντας καὶ ἡττηθέντας, * Θεομῆτορ, * πονηρά συμβουλία τοῦ ὄρεως.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ήχος δ΄. Έπεράνης σήμερον. *

Επελεύσει Πνεύματος * τοῦ Παναγίου * τοῦ Πατρός τὸν σύνθρονον * καὶ ὁμοούσιον φωνῆ * τοῦ ᾿Αρχαγγέλου συνέλαβες, * Θεοκυῆτορ, * ᾿Αδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Συναξάριον.

Τη ΚΔ΄, του αύτου μηνός, Προεόρτια του Εὐαγγελισμού τῆς Υπεραγίας Θεοτόχου.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

οιασώσας εν πυρί * τους 'Αβραμιαίους σου Πατδας * καί τους Χαλδαίους ἀνελών, * οίς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν * υπερύμνητε Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εί.

Ή χιβωτός ή λογιχή, * ήν ό άληθής Νομοθέτης * ήγαπηχώς την έπὶ σοὶ * χατασχήνωσιν μέλλει ποιήσασθαι, * θυμηδίας έμπλήσθητι * διὰ σοῦ γὰρ τοὺς φθαρέντας ἀναχαινίσει.

Προφητικός θεῖος χορός * ώσπερ ἐπαισθόμενος, Κόρη, * τὴν ἐπὶ σοὶ τοῦ Λυτρωτοῦ * εἰρηναίαν ἐπέλευσιν, κράζει σοι * Χαῖρε, πάντων ἡ λύτρωσις * χαῖρε, μόνη τῶν ἀνθρώπων ἡ σωτηρία.

Μὴ δειλιάσης τὴν φωνὴν, * μὴ καταπλαγῆς τὸν λαλοῦντα· * Θεοῦ διάκονος ἐστί· * φανερῶσαί σοι ἡκει Μυστήριον * τὸ ᾿Αγγέλοις ἀπόρρητον, * ἀπειρόγαμε Μαρία εὐλογημένη.

Όρας τὴν ατίσιν τῷ ἐχθρῷ * πᾶσαν δουλωθεῖσαν, Παρθένε· * κατελεῆσαι δὲ αὐτὴν * διὰ σπλάγχνα ἐλέους βουλόμενον * διὰ σοῦ τὸν φιλάγαθον· * μἡ οὖν λόγοις τοῦ 'Αγγέλου προσαπιστήσης.

'Ωδή η'. 'Ο Είρμός.

• Υεϊρας έχπετάσας Δανιήλ, * λεόντων χάσματα * έν λάχχω

• Χ ἔφραξε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * άρετὴν περιζωσάμε
• να * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παΐδες, χραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε, *

» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ή χούρη νεφέλη τοῦ φωτός, * ἡ ἀπειρόγαμος, * διευτρεπίσητι· * ίδου ὁ "Ηλιος ἄνωθεν * ἐπιλάμψει σοι ὁ ἄδυτος, * πρός μέν ὀλίγον ἐπὶ σοὶ * χαταχρυπτόμενος, * τῷ δὲ χόσμῳ * φαίνων χαὶ λύων χαχίας τὴν ζόρωσιν.

'Αγγέλων ό πρώτος λειτουργός * προσεπαφίησι * φωνὴν χαρμόσυνον, * καταμηνύων σοι, "Αχραντε, * τον μεγάλης βουλῆς 'Αγγελον * σαρχωθησόμενον ἐκ σοῦ * δι' ἀγαθότητα· * ῷ βοῶμεν· * ΙΙάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ως ρόδον χοιλάδων χαθαρόν, * ώς χρίνον εὕοσμον * χατανοήσας σε * ὁ πλαστουργός ἡμῶν Κύριος, * νὖν ἡράσθη σου τοῦ χάλλους, 'Αγνὴ, * καὶ σαρχωθῆναι ἐχ τῶν σῶν * αἰμάτων βούλεται, *
τὸ δυσῶδες * ὅπως διώξῃ τῆς πλάνης χρηστότητι.

Πατρός δεξιόθεν ούκ έκστὰς, * έν σοι τὴν οίκησιν * μέλλει ποιήσασθαι * ὁ ὑπερούσιος, "Αχραντε, * ὅπως στήση δεξιἄ αὐτοῦ *

σέ τὴν πλησίον καὶ καλὴν * οἰα Βασίλισσαν, * δεξιάν τε * πᾶσι προτείνη πεσούσι, καὶ σώση ἡμᾶς.

'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

» \mathbf{E} ύα μέν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰσῳ- » \mathbf{E} χίσατο· * σὰ δὲ, Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι * τῷ κόσμφ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· * ὅθεν σε πάντες

Εὐα μέν ἐτρύγησε καρπόν * τόν θάνατον γεωργοϋντα * τόν . όλέθριον. * σοῦ δὲ ἐν μέσφ ἐκβλαστήσει * καρπός ἀθανασίας ὁ πρόξενος, * Χριστός, ὁ γλυκασμός ἡμῶν, Δέσποινα. * δν ἀνυμνοῦντες σὲ δοξάζομεν.

Κλίνας οὐρανοὺς νῦν πρὸς ἡμᾶς * κατάβηθι· θρόνος ἦδη * ἡτοιμάσθη σοι, * Λόγε, ἡ μήτρα τῆς Παρθένου· * ἐν ῷ ὡς Βασιλεὺς ὡραιότατος * καθίσεις ἐξεγεῖραι τοῦ πτώματος * τῆς δεξιᾶς σου τὸ πλαστούργημα.

Ήράσθη τοῦ κάλλους σου Χριστός, * Πανάμωμε, καὶ τὴν μήτραν * σοῦ κατώκησεν, * ὅπως παθῶν ἐξ ἀμορρίας * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων λυτρώσηται, * καὶ κάλλος τὸ ἀρχαῖον δωρήσηται. * ὁν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Ή χώρα ἡ ἄσπορος, 'Αγνὴ, * ὑπόδεξαι διὰ λόγου * τὸν οὑράνιον * Λόγον ὡς σἴτον χαρπορόρον * βλαστάνοντα ἐχ σοῦ, χαὶ τὰ πέρατα * ἐχτρέφοντα τῷ ἄρτῳ τῆς γνώσεως * ὅν προσχυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Εί ἔστι Σάββατον ἢ Κυριακὴ, λέγεται τὸ παρὸν Ἐξαποστειλάριον: εἰ δὲ μὴ, τὸ Φωταγωγικόν.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκές άκουτίσθητε. *

Ος δώρα προεόρτια * προσφέρομέν σοι, Πάναγνε, * φιλοπτωχείας τον πλούτον, * άγνείαν καὶ σωφροσύνην, * ϋμνους, εὐχὰς καὶ δάκρυα, * νηστείαν καὶ ταπείνωσιν, * ἐφ' οἶς συμπράττοις, Δέσποινα, * καὶ ἄπαντας ἐποπτεύοις * εὐσπλάγχνως, ὧ Θεομῆτορ.

Είς τον Στίχον, το Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας καὶ το Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος δ΄.

Τλώσσαν ἢν οὐχ ἔγνω * ἤχουσεν ἡ Θεοτόχος. * ἐλάλει γὰρ πρός αὐτὴν ὁ ᾿Αρχάγγελος * τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα. * ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, * συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. * Διὸ χαὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμέν σοι. * ˙Ο ἐξ αὐτῆς ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ, Αγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίφ.

Τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον, καὶ αὶ τρεῖς μεγάλαι Μετάνοιαι. κατά τὴν τάξιν.

Περί δὲ τρίτην "Ωραν τῆς ἡμέρας συναγόμεθα ἐν τῆ Ἐχκλησία, και ψάλλομεν κατά την συνήθειαν την γ΄. "Ωραν και την ε΄. και μικρόν παρατηρήσαντες, συνάπτομεν και την θ΄. και μετά τουτο ό Έσπερινός ταχύτερον διά τον κόπον της Αγρυπνίας.

Εί τύχη ὁ Εὐαγγελισμός ἐν Κυριακῆ. ΕΝ ΤΩι ΜΙΚΡΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Στιχηρά προσόμοια,

Ήγος δ΄. Ο έξ ύψιστου κληθείς.

η ατοικτειρήσας το ποίημα ο Πλάστης, * σπλάγχνοις τοῖς οί-Λ κείοις τε * κατακαμπτόμενος, * Κόρης ἐν μήτρα Θεόπαιδος * οίκησαι σπεύδει, * πρός ην ό μέγας ήλθεν 'Αρχάγγελος, * Χαϊρε, προσφθεγγόμενος, * Θεοχαρίτωτε: * νον μετά σου ὁ Θεός ήμων: * μή πτοηθής με * του Βασιλέως τον 'Αρχιστράτηγον' * εύρες γάρ χάριν * ην ἀπώλεσεν Εύα το πρίν η Προμήτωρ σου, * καί συλλήψη και τέξη * του Πατρός τον όμοούσιον.

μένος ἐστί σου ὁ λόγος καὶ ἡ θέα, * ξένα σου τὰ ῥήματα * καὶ 📇 τὰ μηνύματα, * ἡ Μαριὰμ πρὸς τὸν "Αγγελον: * μή με πλανήσης, * Κόρη ὑπάρχω γάμου ἀμύητος * λέγεις ὡς συλλήψομαι * τὸν ἀπερίληπτον. * καὶ πῶς χωρήσει ἡ μήτρα μου * ὸν τὰ μεγέθη * των οὐρανων χωρήσαι οὐ δύνανται; * Τοῦ ᾿Αβραάμ σε * διδαξάτω πρὶν ή καλύβη Θεόν ή χωρήσασα, * προτυποῦσα, Παρθένε, * τὴν Θεόδεκτον γαστέρα σου.

 $\mathbf{E}^{\mathsf{I}_\mathsf{S}}$ Ναζαρέτ νῦν τὴν Πόλιν ἐπιφθάσας, * Πόλιν σε τὴν ἔμψυχον * τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ * ὁ Γαβριὴλ χατασπάζεται, * βοῶν σοι· Χαϊρε, * εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε· * έξεις ἐν νηδύι σου * Θεόν σαρχούμενον, * καὶ διὰ σοῦ τὸ ἀνθρώπινον * πρὸς τὸ ἀρχαΐον * δι'εὐσπλαγχνίαν ἀνακαλούμενον. * Εύλογημένος * τῆς κοιλίας σου θεῖος καρπός ό άθάνατος, * ό παρέχων τῷ κόσμῳ * διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος α΄.

την έκτφ Μηνί * ὁ ᾿Αρχιστράτηγος ἀπεστάλη πρός σὲ τὴν Παρ-Ι θένον καὶ Αγνὴν, * μηνύσαι σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, * άμα δὲ καὶ καλέσαι σε * Χαϊρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· * τέξη Υίον τον προ αἰώνων ἐκ Πατρός, * ος σώσει τον λαόν αύτοῦ * ἐχ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Είς του Στίχου, Στιχηρά Προσόμοια,

Ήχος πλ. δ΄. *Ω του παραδόξου θαύματος. *

γρχων τῶν ἄνω δυνάμεων * ὁ Γαβριὴλ καταπτὰς, * τὴν Παρ-Α θένον ἀσπάζεται, * Χαῖρε, λέγων, όχημα * καθαρόν τῆς Θεό-

Men. Tom. IV.

τητος. * σε εξ αίωνος Θεός ήγάπησεν, * είς κατοικίαν τε ήρετίσατο. * δούλος Δεσπότου σου * παρουσίαν πάρειμι * ἀναβοων * τέξη ούν τον Κύριον * ἄφθορος μένουσα.

Στιγ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

Τηί σου τὸ εἶδος τὸ πύρινον; * τῷ Γαβριὴλ ἡ σεμνὴ * μετ' ἐχ
πλήξεως ἔρησε· * τί σου τὸ ἀξίωμα * καὶ τῶν λόγων ἡ δύναμις; * παιδοποιίαν προσεπαγγέλλη μοι, * ἔγὼ δὲ πεῖραν ἀνδρὸς
οὐ κέκτημαι· * λόγοις δολίοις με * μὴ πλανήσης, ἄνθρωπε, *
ὥσπερ τὸ πρὶν * Εὕάν τὴν Προμήτορα * ὅρις ὁ δόλιος.

Στίχ. "Ασατε τῷ Κυρίφ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίφ

πᾶσα ἡ γῆ.

νεῦμα Θεοῦ τὸ πανάγιον * ήξει, ἀγνὴ, ἐπὶ σὲ, * Θεοχώρητε Δέσποινα, * καὶ ἐπισκιάσει σοι * τοῦ Ὑψίστου ἡ δύναμις, * καὶ τέξη παΐδα διατηροῦντά σου * τὴν παρθενίαν ἀπαρασάλευτον· * οὕτος Υίός ἐστιν * ἀγενεαλόγητος· * οὕτος ὀρθεὶς * σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, * καθὼς ηὐδόκησεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡγος δ'.

Της έκτω Μηνί * ἀπεστάλη ὁ ᾿Αρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνὴν, *

καὶ χαίρειν αὐτῆ προσειπών, * εὐηγγελίσατο ἐξ αὐτῆς τὸν
Λυτρωτὴν προελθεῖν. * "Οθεν * δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, * συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεὸν, * τὸν ἀρράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπῆσαι * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

΄ λπολυτίκιου, "Πχος δ΄. Σήμερου της σωτηρίας ήμων το κεφάλαιου.

TYHIKON

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Περί της Έρρτης του Εύαγγελισμού, εί σύχη τη γ΄. Κυριακή των Νηστειών.

Χρή εἰδέναι ὅτι, εἰ τύχη ἡ Ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆ γ΄. Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν, ἐν μὲν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ 'Αναστάσιμα δ΄. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ 'Αναστάσιμα τοῦ Στίχου, καὶ τῆς Ἑορτῆς 'Ιδιόμελα, τοὺς τρεῖς τετάρτους, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. 'Εν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῷμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ 'Αναστάσιμα γ΄. καὶ τοῦ Σταυροῦ προσόμοια γ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια γ΄. Ἡγος πλ. β΄. πρὸς, 'Όλην ἀποθέμενοι' Βουλὴν προαιώνιον, δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα, Ἡχος γ΄. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐκούσιον σταύρωσιν'

Καὶ νῦν, τζε Έρρτζε, Ἡχρς πλ. β΄. Απεστάλη έξ ουρανοῦ Γαβριήλ ὁ ᾿Αρχάγγελος. Τὰ ᾿Αναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς τὰ ε΄. Εἰς την Λιτήν, Στιχηρά Ιδιόμελα της Ερρτης, τούς τρείς πρώτους: Δόξα, της Έρρτης, "Ηχος β΄. Εὐαγγελίζεται ό Γαβριήλ τη Κεχαριτωμένη σήμερον. Καὶ νῦν, ἸΙχος πλ. α΄. Ώρῶσά σε ἡ κτίσις. Είς του Στίχου, Στιχηρά 'Αναστάσιμα του "Ηχου του Στίχου, καί τα κατά Αλφάβητον. Δόξα, του Σταυρού, Ήχος δ΄. Ο συμμαχήσας, Κύριε, τῷ πραοτάτῳ Δαβίδ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός, Σήμερον χαράς Εὐαγγέλια. Είς τὴν Εύλόγησιν τῶν ἄρτων, Τροπάριον της Έρρτης, δίς, και του Σταυρού, άπαξ. Η Ανάγνωσις είς τὰς Ἐπιστολάς. Αί δὲ ἔτεραι Αναγνώσεις τῆς Ερρτῆς. Είς τὰ Καθίσματα τῆς Στιχολογίας, Καθίσματα 'Αναστάσιμα μετά τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. Ὁ "Αμωμος, ἡ Υπακοἡ, ὁ Πολυέλεος, τὸ Κάθισμα τῆς Έρρτῆς Δόξα, τὸ τέλος Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Οι Αναβαθμοί του Ήχου. Προκείμενον, Πάσα πνοή, και Εύαγγέλιον της Έορτης. Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι, προσχυνήσωμεν άγιον Κύριον. Ὁ Πεντηκοστός, τό Στιχηρόν τῆς Έρρτῆς, οί Κανόνες Κανών ο Αναστάσιμος είς δ'. και της Έρρτης είς ς'. Καταβασία, Ανοίξω το στόμα μου, και πληρωθήσεται πνεύματος, όμου οι δύο Χοροί. Εί δὲ ἔχει ὁ Κανών του Σταυρου κατά 'Φόην 'Αναστάσιμον Τροπάριον εν, καταλιμπάνεται ό 'Αναστάσιμος Κανών του Ήχου, και λέγεται ὁ Είρμός του Κανόνος του Σταυρού δὶς, Τροπάριον το 'Αναστάσιμον δὶς, καὶ τὰ ἔτερα Τροπάρια του Σταυρού, είς δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς, είς ς΄. Καταβασία τζε Έρρτζεν Άπὸ γ΄. 'Ωὸζε, Κοντάχιον τοῦ Σταυροῦ: εἶτα Καθισματα του Σταυρού. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Έρρτῆς καὶ ᾿Ανάγνωτις, Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια, πάλιν έλευθερίας μηνύματα. 'Αρ' Έκτης, Κοντάκιον της Έρρτης. Έν τη θ'. 'Ωδή, στιχολογείται ή Τιμιωτέρα. Έξαποστειλάριον το Αναστάσιμον, του τιμίου Σταυρού, και της Έρρτης. Είς τούς Αίνους, Πάσα πνοή, Στιγηρά 'Αναστάσιμα δ'. καὶ τζς 'Εορτζς προσόμοια, 'Πγος α'. καὶ Ιδιόμελα, ΊΙγος β΄. Τό ἀπ' αἰώνος μυστήριον ἀνακαλύπτεται σήμερον, μετά των Στίχων, Εύαγγελίζεσθε ήμέραν έξ ήμέρας. Στίγος, "Ασατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν: εἶτα Στίγος, 'Ανάστηθι, Κύριε ο Θεός μου, ύψωθήτω ή χείρ σου, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Δόξα, τὸ αὐτό Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόχε Παρθένε. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἡ Ακολουθία τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ώς σύνηθες είτα Έκτενής, ή Κατήχησις, καὶ Απόλυσις. Καὶ ἡ Λιτὴ ἔζω τοῦ Μοναστηρίου εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ Ἐωθινόν. Ἡ α΄. Ὠρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς Ὠραις, ἐν μὲν τῆ μιᾶ, Τροπάριον τὸ 'Αναστάσιμον. Δόξα, τῆς Έρρτῆς. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τῆς "Ωρας. Κοντάκιον, τῆς Έρρτῆς. Ἐν δὲ τῆ ἐτέρα, Τροπάριον τὸ 'Αναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τῆς "Ωρας. Κοντάκιον, τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ "Ηγου εἰς δ΄. καὶ τῆς Έρρτῆς ἡ γ΄. 'Ωδὴ εἰς δ΄. καὶ τοῦ Σταυροῦ ἡ ς΄. 'Ωδὴ εἰς δ΄. Τροπάριον τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Έρρτῆς. Δόξα, Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Έρρτῆς. Προκείμενον, ὁ 'Απόστολος, 'Αλληλούῖα, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν, πρῶτον τῆς Έρρτῆς, εἶτα τοῦ Σταυροῦ.

> Περί του Εύαγγελισμου, εί τύχη τῆ δ΄. τῆς Μέσης Έβδομάδος.

Χρή εἰδέναι ὅτι, ἐὰν τύχη ἡ Ἑρρτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆ ο΄. τῆς Μέσης Ἑβορμάδος, καταλιμπάνεται ὁ Κανών τοῦ Σταυρού, καὶ ψάλλεται τῆ β΄. ἢ τῆ Παρασκευῆ τῆς αὐτῆς Ἑβορμάδος.

Περί του Εύαγγελισμου, εί τύχη τῆ ε΄. του μεγάλου Κανόνος.

Χρή εἰδέναι ὅτι, ἐὰν τύχη ὁ Εὐαγγελισμός τῆ ε΄. τοῦ μεγάλου Κανώνος, ψάλλεται ὁ μέγας Κανών τῆ, γ΄. τῆς αὐτῆς Εβδομάδος.

Περί του Εύαγγελισμού, εί τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς 'Ακαθίστου.

Χρή εἰδέναι ὅτι, ἐὰν τύχη ὁ Εὐαγγελισμός τῷ Σαββάτῳ τῆς ᾿Ακαθίστου, τῆ Παρασκευῆ ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια, ἸΠχος πλ. β΄. Βουλὴν προαιώνιον ἀποκαλύπτων σοι, Κόρη· καὶ ποιοῦμεν αὐτὰ η΄. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτὸς, ᾿Απεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ ᾿Αρχάγγελος. Εἴσοδος· τὸ, Φῶς ἰλαρόν· Ἰλναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς Ἑορτῆς τὰ ε΄. Εἰς τὸ, Κατευθυνθήτω, καὶ αὶ συνήθεις γ΄. Μετάνοια: ὁμοίως καὶ εἰς τὸ, Νῦν αὶ δυνάμεις, καὶ εἰς τὸ, Εἰη τὸ δνομα Κυρίου. Τελεῖται γὰρ ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Περὶ δὲ "Ωραν α΄. τῆς νυκτός σημαίνει τὰς βαρέας, τό μέγα, καὶ τὸ σιδηροῦν. Καὶ εὐλογοῦντος τοῦ Ἱερέως, ψάλλονται τὰ ᾿Απόδειπνα· ὁ δὲ Ἱερεὺς θυμιὰ καθώς ἐστι σύνηθες. Μετὰ δὲ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ποιοῦμεν τὴν συνήθη Λιτὴν, ἐν ἢ ψάλλομεν τὰ Ἱδιόμελα τῆς Ἑρρτῆς, τοὺς τρεῖς πρώτους. Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος β΄. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῆ Κεχαριτωμένη σή

μερον· καὶ εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ. Ψάλλομεν οὖν εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Ίδιόμελα, τούς τρεῖς τετάρτους. Στίχον δὲ λέγομεν, Εύκγγελίζεσθε ημέραν εξ ήμέρας. Στίχος, "Ασατε τῷ Κυρίφ άσμα καινόν. Δόξα, και νου, ό αὐτός, Σήμερον χαράς Εύαγγέλια. Το Τρισάγιον Τροπάριον της Έορτης έχ τρίτου, και ή Ανάγνωσις της Έρρτης. Έν τῷ "Ορθρω, είς τὸ, Θεός Κύριος, Τροπάριον της Εορτης έκ τρίτου, ή συνήθης Στιχολογία, και τὸ α΄. Κάθισμα· Κοντάχιον, Τη υπερμάχφ Στρατηγφ τὰ νικητήρεα, καὶ Οίκους ς΄. καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον, καὶ Ανάγνωσις τῆς 'Ακαθίστου. 'Ωσαύτως καὶ εἰς τὸ β'. Κάθισμα. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, καὶ 'Ανάγνωσις τῆς Έορτῆς. Οἱ 'Αναβαθμοὶ, τὸ α΄. Άντίρωνον τοῦ δ΄. Ήχου. Προκείμενον, Πᾶσα πνοή, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Εορτῆς: ὁ Πεντηχοστός, καὶ τὸ Στιχηρόν. Οἱ Κανόνες, της Έρρτης μετά των Είρμων είς η΄. και της 'Ακαθίστου είς ς'. Καταβασία της Έρρτης όμου οι δύο Χοροί· τὰ γὰρ Τετραώδια ένταῦθα οὐ ψάλλονται. ᾿Από γ΄. Ὠοδῆς, Κοντάκιον, καὶ Οἴκους ϛ΄. καὶ αὐθις Κοντάκιον, καὶ ἀνάγνωσις τῆς Ἑορτῆς, Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια, πάλιν έλευθερίας μηνύματα. 'Αρ' Έκτης, το Κοντάχιον, καὶ τὸν α΄. Οἰχον, ἐν ῷ καὶ καθήμεθα. Ἐν τῆ Ἐννάτη ஹῆ στιχολογείται ή Τιμιωτέρα. Έξαποστειλάριον της Έορτης, δίς. Είς τούς Αίνους, Πάσα πνοή, Στιχηρά προσόμοια της Εορτής, Πγος α΄. πρός, Των ουρανίων ταγμάτων, δευτερούντες το α΄. Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος πλ. δ΄. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί. Δοξολογία με-γάλη, Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, ἡ Ἐκτενὴς, ἡ Κατήχησις τοῦ Στουδίτου, καὶ 'Απόλυσις. Δίδοται δὲ καὶ ἄγιον ἔλαιον. 'Η Λιτή έξω, καὶ ἡ α΄. Ώρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, της Έρρτης ή γ΄. 'Ωδή, και ή ς΄. είς η΄. Προκείμενον, ό 'Απόστολος, 'Αλληλουϊάριον, Εύαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν τῆς Εορτῆς.

Περί τῆς 'Αποδόσεως τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχη τῆ πέμπτη Κυριακῆ τῶν 'Αγίων Νηστειῶν.

Χρη είδεναι ότι, εἰ τύχη ἡ ᾿Απόδοσις τῆς Ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆ πέμπτη Κυριακῆ τῶν ᾿Αγίων Νηστειῶν, ὁψὲ Σαββάτω ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ, Στιχηρὰ ᾿Αναστάσιμα τοῦ Ἦχου, καὶ τῆς Θεοτόκου ὡς σύνηθες. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ ᾿Αναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου γ΄. καὶ ᾿Ανατολικὸν ἕν, τῆς Ἑορτῆς γ΄. Ἦχος πλ. β΄. πρὸς, "Ολην ἀποθέμενοι Βουλὴν προαιώνιον καὶ τοῦ ᾿Αρχαγγέλου προσόμοια γ΄. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς, 'Απεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Ταβριὴλ ὁ ᾿Αρχάγγελος Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τὸ α΄.

του Ήχου. Είς την Λιτήν, τὰ Στιχηρά του Αγίου της Μονής, και της Έρρτης τὰ γ΄. Ίδιόμελα τούς τετάρτους τοῦ Στίχου. Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος β΄. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῆ Κεχαριτωμένη σήμερον. Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά Αναστάσιμα του Στίχου, καί τὰ κατὰ 'Αλφάβητον· Δόξα, και νον, τῆς Εορτῆς, Ἡχος δ΄. Σήμερον χαράς Εύαγγέλια. Είς την Εύλόγησιν των άρτων, Θεοτόκε Παρθένε, έκ γ΄. ή Ανάγνωσις είς τὰς Ἐπιστολάς. Είς τὸ, Θεός Κύριος, Τροπάριον 'Αναστάσιμον, δίς' Δόξα, και νου, της Εορτής. Είς τὰ Καθίσματα τῆς Στιχολογίας, Καθίσματα Αναστάσιμα μετά τῶν Θεοτοχίων αὐτῶν. Ὁ ᾿Αμωμος, ἡ Ἱπαχοἡ, οἱ ᾿Αναβαθμοί του Ήχου. Προκείμενον, Πάσα πνοή, και Εύαγγέλιον 'Αναστάσιμον. Οι Κανόνες, ο 'Αναστάσιμος είς δ'. τῆς Έρρτῆς είς ς΄. καὶ τοῦ ᾿Αρχαγγέλου είς δ΄. Καταβασία τῆς Ἑορτῆς. 'Από γ'. 'Ωδής, Κάθισμα τοῦ 'Αρχαγγέλου' Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Έρρτης. Αρ' Έχτης, Κοντάχιον της Έρρτης, χαὶ τὸν Οἶχον. Έν τη θ΄. 'Ωδή στιχολογείται ή Τιμιωτέρα. Έξαποστειλάριον, τό 'Αναστάσιμον, και του 'Αρχαγγέλου, εί έχει, και της Έρρτης. Είς τους Αίνους, Πάσα πνοή, Στιχηρά 'Αναστάσιμα του 'Ήχου δ'. καὶ τῆς Έρρτῆς προσόμοια γ΄. Ήχος α΄. καὶ Ἰδιόμελα, Ήχος πλ. δ΄. Εύφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, μετά των Στίχων της Έρρτης. Είτα Στίχος, 'Ανάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ύψωθήτω ή χείρ σου, μή ἐπιλάθη τῶν πενήτων σου εἰς τέλος: και το Ίδιόμελον της ήμερας. Δόξα, το αύτο Και νύν, Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε. Δοξολογία μεγάλη, Τροπάριον 'Αναστάσιμον, ή Έχτενής, ή Κατήχησις του Στουδίτου, καὶ 'Απόλυσις. 'Η Λιτή. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ 'Εωθινὸν καὶ ἡ α΄. "Ωρα έν τῷ Νάρθηκι. Έν ταῖς "Ωραις, Τροπάριον τὸ 'Αναστάσιμον' Δόξα της Έρρτης Καί νου. Θεοτοχίον των Ωρών. Μετά το Τρισάγιον, Κοντάχιον της Έρρτης. Είς την Λειτουργίαν, Τυπικά οί Μακαρισμοί του Ήχου είς ς΄. και της Έρρτης ή ς΄. Ώδή είς δ΄. Τροπάριον της ήμέρας, καὶ της Εορτης. Δόξα, καὶ νου, Κοντάκιον της Έρρτης. Προκείμενον, Αλληλουιάριον, Κοινωνικόν της ήμερας καὶ τῆς Έρρτῆς. Ὁ Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Περὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχη τῷ Σαββάτῷ τοῦ 'Αγίου καὶ Δικαίου Λαζάρου.

Χρή εἰδέναι ὅτι, ἐὰν τύχη γενέσθαι ὁ Εὐαγγελισμός τῷ Σαββάτφ τοῦ Δικαίου Λαζάρου, τῆ Παρασκευῆ ἐσπέρας οῦ στιχολογοῦμεν ἀλλὰ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέ-

ρας, Τὴν ψυχωρελή πληρώσαντες Τεσσαρακοστὴν, τό μικρόν, δίς. Είτα της Εορτης τα γ'. Ιδιόμελα τους τετάρτους έπειτα του 'Αγίου Λαζάρου 'Ιδιόμελα 'Πχος πλ. β'. τὰ ε'. πρὸς μίαν· Δόξα, Πχος πλ. δ΄. Τὴν ψυχωρελή πληρώσαντες Τεσσαρακοστὴν, τὸ μέγα. Και νου, Ήχος πλ. β. 'Απεστάλη έξ οὐρανου Γαβριἡλ ό 'Αρχάγγελος. Εἴσοδος, Προκείμενον, και τὰ 'Αναγνώσματα τῆς... ήμερας είτα της Εορτής τα ε΄. Και καθεζής ή Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων. Τό, Κατευθυνθήτω, αι μεγάλαι γ΄. Μετάνοιαι ωσαύτως και είς τό, Νον αι δυνάμεις, και είς τό, Είη τό δνομα Κυρίου. Είς την τράπεζαν καταλύομεν έλαιον καί οίνον. τιρού δε α΄. της νυκτός σημαίνει τές βαρέας, τό μέγα, και τό σιδηρούν και ψάλλονται τὰ Απόδειπνα ό δὲ Τερεύς θυμιά κάτὰ την συνήθειαν. Καὶ μετά τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἡ συνήθης Λιτή, ἐν ἦ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα της Ἑορτής, τοὺς τρεῖς πρώπους. Δόξα, και νον, Ήχος β΄. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῆ Κεχαριτωμένη σήμερον. Είς τον Στίχον, τὰ Ιδιόμελα τους τρείς τετάρτους της Έρρτης, μετά των Στίχων αύτων Δόξα, και νον, ό αὐτός, Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια. Είτα Τρισάγιον καὶ τὸ Τροπάριον της Έρρτης έκ τρίτου. Η Εύλόγησις των άρτων, καὶ ή Ίνάγνωσις τῆς Έρρτῆς. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τῆς Ερρτής δίς. Δόξα, Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν πρό τοῦ σοῦ πάθους. Καὶ νον, της Έρρτης. Είς τὰ Καθίσματα της Στιχολογίας, Καθίτματα της Έρρτης, καὶ Ανάγνωτις εἰς τὸν Δίκαιον Λάζαρον. Ό Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα τῆς Έρρτῆς, οι Άναβαθμοί, τὸ α΄. Αντίρωνον του δ΄. Ήχου. Προκείμενον, Πάσα πνοή, καὶ Εθαγγέλιον της Έορτης. 'Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι, ό Πεντημοσπός, τὸ Στιχηρόν τῆς Έρρτῆς. Οἱ Κανόνες, τῆς Έρρτῆς μετά των Είρμων είς ς΄. και οι δύο του Λαζάρου είς η΄. ώσαύτως καὶ τὰ Τετραώδια: Καταβασία, τὸν Εἰρμόν τοῦ ὑστέρου Κανόνος του Αγίου Ααζάρου όμου οι δύο Χοροί. Από γ΄. 'Ωδής, Κοντάκιον και Κάθισμα του 'Αγίου και δικαίου Λαζάρου. Δόξα, και νύν, της Έρρτης και ή Ανάγνωσις, Πάλιν χαράς Εὐαγγέλια, πάλιν έλευθερίας μηνύματα. 'Αφ' Έχτης, Κοντάχιον της Έρρτης. Έν τη θ΄. 'Ωδή ου στιχολογείται η Τιμιωτέρα από ταύτης της ημέρας έως της Κυριακής του Θωμά. Μετά την θ΄. Ώρην τὸ, "Αγιος Κύριος ο Θεός ήμων, είς τον ΊΙχον α΄. Έξαποστειλάριον, της Έορτζς, και του Αγίου και δικαίου Λαζάρου. Είς τους Αίνους, , ίπτωμεν Στίχους η'. και ψάλλομεν Στιχηρά της Έρρτης προσόμοια τρία, καὶ τοῦ δικαίου Λαζάρου Ἰδιόμελα τοὺς τρεῖς πρώτους, και τους δύο τετάρτους, μετά των Στίχων αὐτων, 'Ανάσθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω· Στίχος, Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν όλη καρδία μου Δόξα, του Αγίου Λαζάρου, Ήχος β΄. Μέγα και παράδοξον θαϋμα. Και νῦν, της Ερρτής, ὁ κύτὸς, Τὸ ἀπ'αἰῶνος μυστήριον ἀνακαλύπτεται σήμερον. Δοξολογία μεγάλη. Τροπάριον της Έρρτης. Δόξα, και νύν, του Αγίου Λαζάρου, Την χοινήν Ανάστασιν πρό τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος. Έχτενής, ή Κατήχησις, και 'Απόλυσις. 'Η Λιτή έξω του Μοναστηρίου' είτα ή α΄. "Ωρα έν τῷ Νάρθηκι. 'Εν ταῖς "Ωραις, Τροπάριον τῆς Εορτῆς. Δόξα, του Αγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τῶν Ωρών Κοντάκιον, τῆς Έρρτης. Έν πάσαις ώσαύτως, των Τροπαρίων λεγομένων ούτω, των δέ Κοντακίων έναλλασσομένων. Είς την Λειτουργίαν, Τυπικά, και έκ του Κανόνος της Έρρτης ή γ΄. 'Ωδή είς δ'. και ή ς'. 'Ωδή τοῦ 'Αγίου εἰς δ'. Τροπάριον τῆς Εορτῆς, τοῦ 'Αγίου' Δόξα, Κοντάχιον τοῦ Αγίου Καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς. Αντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου, "Οσοι είς Χριστόν έβαπτισθητε. Προκείμενον, 'Απόστολον, 'Αλληλουτάριον, Εύαγγέλιον και Κοινωνικόν, πρώτον της Έρρτης, είτα του Αγίου και δικαίου Λαζάρου.

Η ερί τῆς Έρρτῆς του Εὐαγγελισμου, εἰ τύχη τῆ Κυριακῆ τῶν Βαίων.

Χρὴ εἰδέναι ὅτι, εἰ τύχη ὁ Εὐαγγελισμός τῆ Κυριακῆ τῶν Βαίων, ὁψὲ Σαββάτω ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Ἰδιόμελα τῶν Βαίων δ΄. Ἡχος πλ. β΄. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ ἔτερα γ΄. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, τοὺς τρεῖς τετάρτους μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Βαίων, Ἡχος πλ. β΄. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν.

Έν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια, Ἡχος πλ. β΄. Βουλὴν προαιώνιον, τὰ γ΄. ἀνὰ β΄. καὶ τῶν Βαίων Ἰδιόμελα ἸΙχος πλ. β΄. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ᾿Αγίου Πνεύματος, εἰς δ΄. Δόξα, Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ᾿Αγίου Πνεύματος· Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς, ᾿Απεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ ᾿Αρχάγγελος. Εἰσοδος, τὰ ᾿Αναγνώσματα τῆς Ἐορτῆς τὰ ε΄. καὶ τὰ γ. τῶν Βαίων. Εἰς τὴν Λιτὴν, τῆς Ἑορτῆς Ἰδιόμελα τοὺς πρώτους, καὶ τῶν Βαίων τοὺς πρώτους· Δόξα, τῶν Βαίων, ἸΗχος γ΄. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἸΗχος β΄. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῆ Κεχαριτωμένη σήμερον. Εἰς τὸν Στίχον, Ἰδιόμελα τῶν Βαίων, ἸΗχος πλ. δ΄. Χαῖρε καὶ εὐρραίνου, πόλις Σιών· καὶ τὰ ἔτερα β΄. Δόξα, ἸΗχος β΄.

Σήμερον ή χάρις τοῦ Αγίου Πνεύματος. Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰωνος μυστήριον άνακαλύπτεται. Είς την Ευλόγησιν των άρτων, Τροπάριον της Ερρτης, δίς, και των Βαίων, Την κοινην Ανάστασιν, απαξ. Ανάγνωσις της Έρρτης. Είς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τής Έρρτης, δίς Δόξα, και νύν, των Βαίων, Την κοινην 'Ανάστασιν. Είς τὰ Καθίσματα τῆς Στιχολογίας, Καθίσματα τῶν Βαίων· ώσαύτως καὶ 'Ανάγνωσις. Καὶ μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα καὶ 'Ανάγνωστιν εἰς τὴν 'Ερρτήν. 'Ενταῦθα ὁ "Αμωμος οὐ στιχολογείται. Οι 'Αναβαθμοί, το α'. 'Αντίφωνον του δ'. 'Ηχου. Προχείμενον, Πάσα πνοή, καὶ Εὐαγγέλιον τών Βαίων. Ο Πεντηκοστός, εν ώ και διανέμει ο Ήγούμενος τὰ Βαία το Στιγηρόν των Βαίων. Οι Κανόνες, της Εορτής μετά των Ειρμών είς η'. καί των Βαίων μετά των Ειρμών είς η΄. Καταβασία, τούς Ειρμούς τῶν β΄. Κανόνων ἀνὰ μέρος οἱ δύο Χοροί. ᾿Απὸ γ΄. Ὠδῆς, Κοντάκιον τών Βαίων, και Κάθισμα. Δόξα, και νύν, της Ερρτής. Ανάγνωτις τῆς Ερρτῆς, Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια, πάλιν έλευθερίας μηνύματα ή γαρ Υπακοή ένταϋθα οὐ λέγεται. 'Αρ' Έκτης, Κοντάχιον της Εορτής. Έν τη θ΄. Άδη ή Τιμιωτέρα ου στιχολογεϊται. Μετὰ τὴν θ΄. τὸ, "Αγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς Ἡχον α΄. Έξαποστειλάριον τῆς Εορτῆς, ἐχ δευτέρου, καὶ τῶν Βαίων. Εἰς ΄ τους Αίνους, Πάσα πνοή, ιστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά της Έρρτης προσόμοια γ΄. Ήχος α΄. καὶ τῶν Βαίων 'Ιδιόμελα τους τρεῖς τετάρτους Δόξα, τῆς Εορτῆς, Ήχος πλ. δ΄. Ευφραινέσθωσαν οι ουρανοί. Και νον, των Βαίων, Ήχος πλ. β΄. Πρό εξ ήμερων του Πάσχα. Δοξολογία μεγάλη. Τροπάριον, Την χοινήν ἀνάστασιν· Δόξα, και νῦν, τῆς Εορτῆς. Ἡ Έχτενής, ἡ Κατήχησις, και 'Απόλυσις. 'Η Λιτή ἔξω τῆς Μονῆς· ἐν ἡ ψάλλονται Ίδιόμελα της Έρρτης και των Βαίων. Υποστρεφούσης δὲ ταύτης, λέγεται ή πρώτη "Ωρα, καὶ 'Απόλυσις. Έν ταῖς "Ωραις, Τροπάριον της Έρρτης Δόξα, των Βαίων Και νου, τὰ Θεοτοκία των Ωρων. Κοντάκιον, της Έρρτης. 'Ωσαύτως και εν πάσαις ταις Ω ραις, τῶν $\mathbf T$ ροπαρίων οϋτω λεγομένων, τῶν δὲ $\mathbf K$ οντακίων ἐναλλασσομένων. Είς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοϊς, έχ του Κανόνος της Έρρτης 'Ωδή γ'. είς δ'. χαὶ των Βαίων, ή ε΄. Ώδη είς δ΄. Εισοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ημέραν έξ ημέρας. Τροπάριον τῆς Εορτῆς. Δόξα, Τὴν χοινὴν ἀνάστασιν. Καὶ νῦν, Τῆ υπερμάγω στρατηγώ. Το Τρισάγιον. Προκείμενον των Βαίων λέγεται μόνον 'Απόστολος της Έρρτης και των Βαίων 'Αλληλουϊάριον της Θεοτόχου και των Βαίων. Εύαγγέλιον της Εορτης και των Βαίων και Κοινωνικόν της Έρρτης και των Βαίων όμοίως.

Περί της Έρρτης του Εύαγγελισμού, εί τύχη τη άγία και μεγάλη Δευτέρα.

┰ρη είδεναι ότι, εί τύχη ὁ Εύαγγελισμός τῆ άγία καὶ με-\Lambda γάλη Δευτέρα, τῆ Κυριακῆ τῶν Βαίων ἐσπέρας, ἐν τῷ μικρφ Έσπερινώ, Στιγηρά της Έρρτης ώσαύτως καὶ Απολυτικιον. Έν δὲ τῷ μεγάλφ Έσπερινῷ, στιχολογοῦμεν τό πρώτον Κάθισμα του Ψαλτηρίου, ήγουν τό, Μακάριος άνήρ. Εἰς τὸ, Κύριε έκέκραξα, Στιχηρά της Έρρτης προσόμοια, Ήχος πλ. β΄. Βουλήν προαιώνιον ἀποχαλύπτων σοι, Κόρη, είς ς'. καὶ τὰ γ'. Ἰδιόμελ κ των Βαίων, Ήχος πλ. δ΄. δευτερούντες το πρώτον Δόξα, Ήχος πλ. β΄. των Βαίων, 'Ο έχων θρόνον ούρανον, και υποπόδιον την γήν Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς, ᾿Απεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ ᾿Αρχάγγελος. Αναγνώσματα της Έρρτης τὰ γ΄. Εἰς την Λιτην, της Έρρτης Ιδιόμελα τούς πρώτους. Δόξα, και νον, Τιχος β΄. Εύαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Εἰς τὸν Στίχον, Στιγηρά τῆς ἡμέρας. ό β΄. ό γ΄. καὶ ό βαρύς, μετὰ τῶν Στίγων αὐτῶν: Δόξα, τό πρώτον, 5 Ηχος β'. Έχ Βαΐων και κλάδων ώς έχ θείας Έρρτης. Καὶ νον, ό αύτος, Τό ἀπ' αίονος μυστήριον. Είς την Εύλόγησιν τών άρτων, Τροπάριον της Έρρτης έχ τρίτου. Ανάγνωσις της Έρρ-΄ τζε. Εἰς τὰ Καθίσματα τζε Στιχολογίας, τὰ β΄. Καθίσματα τζε ήμέρας. Είς δὲ τὸ γ΄. Κάθισμα, 'Ανάγνωσις τῆς Έρρτῆς. 'Ο Πολυέλεος, καὶ Κάθισμα τῆς Έρρτῆς ώσαύτως καὶ Ανάγνωσις. Οἱ 'Αναβαθμοὶ, τὸ α'. 'Αντίρωνον τοῦ δ'. "Πχου. Προκείμενον, Πᾶσα πνοή, καὶ Εὐαγγέλιον τζε Έρρτζε. Ο Πεντηκοστός, καὶ τό Στιχηρόν της Έρρτης. Ο Κανών της Έρρτης μετά των Είρμων είς η'. Καταβασία τον Είρμον του Τριφδίου όμου οι δύο Χοροί. "Ενθα δὲ οὺχ ἔστιν 'Ωδή του Τριφδίου, ό Κανών τῆς Έρρτῆς μετὰ των Είρμων είς ιδ΄. και την Καταβασίαν αύτου όμου οι δύο Χοροί. 'Από πρίτης 'Φόζε, Κονπάκιον τῆς ἡμέρας' καὶ 'Ανάγνοσις, Πάλιν γαράς Εύαγγέλια. 'Αρ' Έκτης, Κοντάκιον της Έρρτζς. Έν τζ θ'. 'Ωὸς ἡ Τιμιωτέρα ού στιχολογείται. 'Εξαποστειλάριον της Έρρτης, δίς. Είς τούς Λίνους, Στιχηρά προσόμοια της Έρρτζε, ό α΄. είς δ΄. Δόξα, τζε Έρρτζε, Ήχος β΄. Τὸ ἀπ' αίῶνος μυστήριον Και νῦν, τῆς ἡμέρας, Τῆς ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν άκαρπίαν. Είς τον Στίχου, Στιχηρά Ίδιόμελα της ήμέρας, τον πρώτον, και τούς τετάρτους, και τον πλ. α'. μετά των Στίχων αυτών, Ένεπλήσθημεν το πρωί του έλέους σου Στίχος, Εύρρανθείημεν άνθ'ων ήμερων έταπείνωσας. Στίχος, Καὶ ίδε έπὶ τοὺς δούλους σου, και έπι τὰ έργα σου. Στίχος, Και έστω ή λαμπρότης Κυρίου του Θεου ήμων Δόξα, τζε ήμέρας, Ήχος πλ. δ΄. Δευ-

τέραν Εύαν την Αίγυπτίαν εύρων ο δράχων. Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς, Εύρραινέσθωσαν οι ούρανοι, και άγαλλιάσθω ή γή. Τροπάριον, τῆς Εορτῆς. Η Έκτενὴς, καὶ αὶ μεγάλαι γ΄. Μετάνοιαι μόνον ή Εύχη, καὶ Κατήχησις, καὶ Απόλυσις. Ἡ συνήθης Λιτή ἐν τῷ Νάρθηκι. Περὶ δὲ ὥραν γ΄. σημαίνει τὸ μικρόν, καὶ γίνεται ἡ Λιτή έξω της Μονής. Τελεσθείσης δὲ ταύτης, ψάλλονται αί *Ωραι μετά της Στιχολογίας αύτων, και των Άναγνώσεων του Τετραευαγγελίου. Λέγεται δὲ ἐν αὐταῖς τὸ Τροπάριον, καὶ τὸ Κοντάχιον τῆς Έρρτῆς. 'Ωσαύτως καὶ ἐν τῆ θ', μεθ' ἢν ψάλλονται 🗸 τα Τυπικά, ήγουν το, Μνήσθητι ήμων, Κύριε, όταν έλθης έν τη Βασιλεία σου και οι Μακαρισμοί άνευ μέλους, και τὰ λοιπά. Τό Κοντάχιον της Έορτης τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ΄. χαὶ αὶ γ΄. μεγάλαι Μετάνοιαι. Και εύθύς, Δεύτε προσχυνήσωμεν και άρχόμεθα του Λυχνικου, άνευ Μετανοιών και Στιχολογίας. Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας, τοὺς δ΄. πλ. α΄. καί της Έρρτης Ιδιόμελα γ΄. τους δ΄. και του Αρχαγγέλου προσόμοια γ΄. Δόξα, Ήχος πλ. δ΄. Τής ξηρανθείσης συχής διὰ την άκαρπίαν Καὶ νου, Ήχος πλ. β΄. Απεστάλη έξ οὐρανοῦ Γαβριηλ ὁ Αρχάγγελος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου τὸ, Φῶς ίλαρόν. Προκείμενον της Προφητείας τὰ Αναγνώσματα της ημέρας, καὶ τῆς Εορτῆς τὰ δύο. Τὸ, Κατευθυνθήτω, αὶ τρεῖς Μετάνοιαι, ή Συναπτή, τὸ Τρισάγιον. Προκείμενον, ὁ ᾿Απόστολος, ᾿Αλληλουϊάριον της Έορτης, Ευαγγέλιον της Έορτης και της ήμέρας. Καὶ καθεξής ή θεία Λειτουργία του Χρυσοστόμου. Κοινωνικόν τής Εορτής, Έν τη Τραπέζη καταλύομεν έλαιον και οίνον. Είς τό Απόδειπνον ού ποιουμεν Μετανοίας, εί μή μετά τό, Δόξα έν ύψιστοις Θεώ. Είς το Τρισάγιον, Μετανοίας τρεῖς, καὶ ϋστερον τὰς τρεϊς μεγάλας, και τὰς ιβ΄. μικράς και εἰς τὸ Τρισάγιον τὰς τρεϊς. Ψάλλεται δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ τὸ Τριώδιον τοῦ Κυρίου 'Ανδρέου.

Περί της Έορτης του Εύαγγελισμου, εί τύχη τη άγια και μεγάλη Τρίτη.

Χρή εἰδέναι ὅτι, εἰ τύχη ὁ Εὐαγγελισμός τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Τρίτη, ἐσπέρας εἰς τὸ Λυχνικὸν οὐ στιχολογοῦμεν. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας, τὸν πρῶτον, τοὺς δ΄. πλ. α΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια, Ἦχος πλ. β΄. εἰς ε΄. Δόξα, Ἡχος πλ. δ΄. Δευτέραν Εὐαν τὴν Αἰγυπτίαν· Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ᾿Απεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Τὸ, Φῶς ἰλαρόν· Προκείμενον τῆς Προρητείας· ᾿Αναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς Ἑορτῆς

τὰ τρία. Τὸ, Κατευθυνθήτω. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας καὶ ἡ Λειτουργία των Προηγιασμένων. Σχολάζουσι δὲ αἰ Μετάνοιαι ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Λυχνικοῦ, ἄνευ τῶν τριῶν ὧν ποιοῦμεν μετὰ τὸ, Κατευθυνθήτω, καὶ τὸ, Νον αὶ δυνάμεις, καὶ εἰς τὸ, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου εύλογημένον· όμοίως χαὶ είς τὸ τέλος τοῦ "Ορθρου χαὶ τῶν Όρων. Έν τη Τραπέζη δὲ πίνομεν οίνον. Περὶ δὲ ώραν α΄. τῆς νυκτός σημαίνει τὰς βαρέας, τὸ μέγα, καὶ τὸ σιδηρούν, καὶ ψάλλονται τὰ ᾿Απόδειπνα· ὁ δὲ Ἱερεὺς θύμιᾳ ὡς σύνηθες. Καὶ μετὰ τό, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, γίνεται Λιτή καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Εορτῆς Ιδιόμελα τοὺς πρώτους Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος β΄. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ τῆ Κεχαριτωμένη σήμερον. Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά Ιδιόμελα της Εορτής τους τρείς τετάρτους, μετά των Στίχων αὐτων. Δόξα, και νον, της Εορτης, Ήχος δ΄. Σήμερον γαράς Εὐαγγέλια. Είς τὴν Εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, Τροπάριον της Εορτης, έχ τρίτου. Είς τὰ β΄. Καθίσματα της Στιχολογίας, Καθίσματα καὶ τὰ Αναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ γ΄. Κάθισμα, Κάθισμα και 'Ανάγνωσμα τῆς Έρρτῆς. 'Ο Πολυέλεος, Κάθισμα καὶ 'Ανάγνωσμα τῆς Έρρτῆς. Οἱ 'Αναβαθμοὶ, τὸ α΄. 'Αντίρωνον του δ΄. "Ηγου. Προχείμενον, Πάσα πνοή αίνεσάτω τον Κύριον και Εύαγγέλιον της Έρρτης. Ο Ν΄. Στιχηρόν της Έρρτης. Ο Κανών της Έρρτης μετά των Είρμων είς ιδ'. Καταβασία, τὸν Εἰρμὸν όμοῦ οἱ δύο Χοροί. "Ενθα δὲ τύχη ἡ 'Ωδὴ τοῦ Τριφδίου, της Έρρτης ὁ Κανών μετά των Είρμων είς ς΄. καὶ τοῦ Τριφδίου μετά τῶν Ειρμῶν εἰς η΄. καὶ τὸν Ειρμόν αὐτοῦ ὕστερον οι δύο Χοροί. 'Από γ'. 'Ωδῆς, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας, καὶ 'Ανάγνωσις, Πάλιν χαράς Εὐαγγέλια, πάλιν έλευθερίας μηνύματα. 'Αφ' Έχτης, το Κοντάχιον της Εορτής. Έν τη θ'. 'Ωδή η Τιμιωπέρα ού στιχολογείται. Έξαποστειλάριον της Εορτης, έχ δευτέρου. Είς τοὺς Αίνους, Στιχηρὰ προσέμοια τῆς Έρρτῆς, Ήχος α΄. είς δ΄. Δόξα, της ημέρας, Ήχος β΄. Ο τη ψυχης ραθυμία νυστάξας Καὶ νου, της Εορτης, Ήχος ο αὐτός. Τὸ ἀπ' αἰωνος μυστήριον ἀνακαλύπτεται σήμερον. Είς τον Στίχον, Στιχηρά Ιδιόμελα της ήμέρας, τὸ α΄. καὶ τοὺς τρεῖς πλ. β΄. μετὰ τῶν Στίχων τῶνοε, Ένεπλήσθημεν, έως, ταζ ήμέραις ήμων Στίχος β΄. Εύφρανθείημεν, έως, τούς υίους αυτών. Στίχος γ΄. Και έστω ή λαμπρότης Κυρίου του Θεου ήμων έφ' ήμᾶς, και τὰ ἔργα, ἕως τέλους. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς, Ἡχος πλ. δ΄. Εὐφραινέσθωσαν οι οὐρανοί, και ἀγαλλιάσθω ή γή· Καὶ νου, τῆς ἡμέρας, "Όταν ἔλθης ἐν δόξη. Τροπάριον τῆς Έρρτῆς, ἡ Ἐκτενής, καὶ αὶ μεγάλαι γ΄. Μετάνοιαι. Δεύτε προσκυνήσωμεν, καὶ ἡ πρώτη "Ωρα. Ἐν τῷ τέλει αὐτῆς

αί μεγάλαι γ΄. Μετάνοιαι. ή Εύχη, ή Κατήχησις, καὶ Απόλυσις. Ή συνήθης Λιτή έν τῷ Νάρθηκι. Περί δὲ ώραν γ΄. τῆς ημέρας σημαίνει το μικρον, και γίνεται Λιτή έξω της Μονής. Τελεσθείσης δὲ ταύτης, ψάλλονται αί "Ωραι μετὰ τῆς Στιχολογίας αύτων, και των Αναγνωσμάτων του Τετραευαγγελίου. Λέγεται δὲ ἐν αὐταῖς Τροπάριον καὶ Κοντάκιον τῆς Εορτῆς: ώσαύτως καὶ ἐν τῆ Ἐννάτη, ἄνευ τῆς Στιχολογίας μεθ' ἢν ψάλλομεν τὰ Τυπικὰ χύμα, ήγουν τὸ, Μνήσθητι ήμων, Κύριε, όταν έλθης έν τη Βασιλεία σου, καὶ τοὺς Μακαρισμοὺς ἄνευ μέλους, καὶ τὰ λοιπά. Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς· τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ΄. Μετάνοιαι μεγάλαι τρεῖς· καὶ εὐθὺς, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Λυχνικοῦ, ἄνευ Στιχολογίας καὶ Μετανοιών. Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας, τὸν α΄. τὸν δ΄. καὶ τρεῖς πλ. β΄. καὶ τῆς Ἑρρτῆς Ἰδιόμελά τοὺς τετάρτους, δευπερούντες το πρώτον· Δόξα, τῆς ἡμέρας, Ἡγος βαρύς. Καὶ νῦν, ᾿Απεστάλη έξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ ᾿Αρχάγγελος. Εἴσοδος μετά τοῦ Εὐαγγελίου. Τό, Φῶς ἱλαρόν Προχείμενον τῆς Προφητείας τὰ 'Αναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς Έρρτῆς τὰ δύο. Τὸ, Κατευθυνθήτω, καὶ αὶ γ΄. Μετάνοιαι. Ἡ Συναπτὴ, τὸ Τρισάγιον. Προκείμενον, 'Απόστολον, 'Αλληλουϊάριον της Έρρτης, Ευαγγέλιον της Έρρτης και της ήμέρας. Και καθεξης ή θεία Λειτουργία του Χρυσοστόμου. Κοινωνικόν της Έρρτης. Έν τη Τραπέζη καταλύομεν έλαιον και οίνον. Είς τὰ Απόδειπνα, Μετανοίας ού ποιούμεν, εί μή μετά τό, Δόξα έν ύψιστοις Θεφ. Είς τὸ Τρισάγιον, Μετανοίας γ΄. καὶ ϋστερον τὰς γ΄. μεγάλας, καὶ τὰς ιβ΄. μικράς καὶ εἰς τὸ ΰστερον Τρισάγιον, τὰς γ΄. μεγάλας Μετανοίας. Ψάλλομεν δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ τὸ Τριώδιον τοῦ Κυρίου ullet Avõpéou.

Περὶ τῆς Έορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τὐχη τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Τετράδι.

Χρη εἰδέναι ὅτι, ἐὰν τύχη ἡ Ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Τετράδι, τῆ Τρίτη ἐσπέρας εἰς τὸ Λυχνικὸν οὐ στιχολογοῦμεν, οὕτε Μετανοίας ποιοῦμεν. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας, τὸν πρῶτον, δευτεροῦντες αὐτὸν, καὶ τοὺς γ΄. πλ. β΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια, Ἦχος πλ. β΄. εἰς ε΄. Δόξα, τῆς ἡμέρας, Ὁ τῆ ψυχῆς ραθυμία νυστάξας οὐ κέκτημαι Καὶ νῦν, Ἡχος πλ. β΄. ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἡρχάγγελος. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν Προκείμενον τῆς Προρητείας, καὶ τὰ Ἡναγνώσματα

της ήμέρας, και της Έρρτης τὰ τρία και ή θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων. Μετά δὲ τὸ, Κατευθυνθήτω, Μετανοίας γ΄. Τό Εύαγγέλιον σζε ήμέρας. Όμοίως και μετά τό, Νύν αι δυνάμεις των Ουρανών. και είς το, Είη το δνομα Κυρίου ευλογημένον άπό του νυν, και έως του αίωνος, Μετανοίας πρείς. Εἰς τὴν Τραπεζαν πίνομεν οίνον. Περί δὲ ώραν α΄, τῆς νυκτός σημαίνει τάς βαρέας, το μέγα, και το σιδηρούν και ψάλλομεν τὰ 'Απόδειπνα' ό δὲ Ἱερεύς θυμιά ώς σύνηθες. Καὶ μετά τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεφ, γίνεται ή Λιτή, και ψάλλονται τὰ Στιγηρὰ τῆς Εορτῆς Ίδιόμελα τούς πρώτους. Δόξα, και νύν, Ήχος β΄. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ τῆ Κεχαριτωμένη σήμερον. Είς τὸν Στίχον, Στιγηρά Ιδιόμελα της Έρρτης, τούς τρείς τετάρτους μετά των Στίγων αύτων. Δόξα, καὶ νον, ἸΙχος ὁ αύτὸς, Σήμερον χαρᾶς Εύαγγέλια. Το Τρισάγιον. Είς την Ευλόγησιν των άρτων, Τροπάριον της Έρρτης έκ γ΄. καὶ Ανάγνωσις της Έρρτης. Έν τῷ "Ορθρώ είς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τῆς Έορτῆς ἐκ τρίτου. Εἰς τα Καθίσματα τής Στιχολογίας, Κάθισμα και Αναγνώσματα τής ήμερας. Είς δὲ τὸ τρίτον Κάθισμα, Κάθισμα καὶ Ανάγνωσμα τζς Έρρτης. Ο Πολυέλερς, Κάθισμα και Ανάγνωσις της Έρρτης. Θε 'Αναβαθμοί, το πρώτον 'Αντίρωνον του δ'. "Ηχου. Προκείμενον καὶ Εὐαγγέλιον σής Έρρσης. Ο Πενσηκοσπός το Σπιγηρόν τής Έρρτης. Ο Κανών της Έρρτης μετά των Είρμων, εἰς ιδ΄, τόν Είρμόν της Έρρτης όμου οι δύο Χοροί. "Ένθα δὲ τύχη 'Ψδή του Τριφδίου, της Έρρτης ό Κανών μετά των Είρμων εἰς 🖨 καὶ τού Τριφδίου ή 'Ωδή μετά των Είρμων είς η'. Καταβασία, τὸν Είρμον του Τριφδίου όμου οι δύο Χοροί. 'Από γ'. 'Ωδής, Κοντάχιον τής ήμέρας, καὶ Ανάγνωσις της Έρρτης, Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια, πάλιν έλευθερίας μηνύματα. 'Λρ' Έχτης, Κοντάχιον της Έρρτης. Έν τη θ΄. 'Ωδή ή Τιμιωτέρα ού στιχολογεϊται. Έξαποστειλάριον της Έρρτης, δίς. Είς τους Δίνους, Στιχηρά προσόμοια της Έρρτης, "Πγος α'. είς δ'. Δόξα, στις τιμέρας, "Πγος β'. Στιμερον ό Χριστός παραγίνεται εν τη οίχια του Φαρισαίου. Και νύν, της Έρρτης, ΊΙγος β΄. Το ἀπ' αίωνος μυστήριον ἀνακαλύπτεται σήμερον. Είς τον Στίγον, Στιγηρά Ιδιόμελα τῆς ἡμέρας, τοὺς τετάρτους πρώτους μετά των Στίχων αύτων, Ένεπλήσθημεν το πρωί του έλέους σου, Κύριε, και ήγαλλιασάμεθα. Στίγος, Εύφρανθείημεν άνθ' ὧν ήμερων έταπείνωσας. Στίγος, Καί έστω ή λαμπρότης Κυρίου του Θεου ήμων έφ' ήμας, και τὰ ἔργα. Δόξα, τῆς Έρρτῆς, Ἡχος πλ. δ΄. Ευφραινέσθωσαν οι ουρανοί. Και νον, της ήμέρας, ο αυτές, Κύριε, ή ἐν πολλαϊς ἀμαρτίαις περιπεσούσα. Τροπάριον τῆς Έρρτζς. Η Έκτενης, καὶ αι τρεῖς μεγάλαι Μετάνοιαι. Τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ ή πρώτη 'Ωρα. Έν τῷ τέλει αὐτῆς, αί μεγάλαι τρεῖς Μετάνοιαι, ἡ Εύχὴ, ἡ Κατήχησις καὶ Απόλυσις καὶ ἡ συνήθης Λισή εν τῷ Νάρθηκι. Περί δε ώραν γ', σημαίνει τὸ μικρόν, και γίνεται ή Λιτή έζω του Μοναστηρίου. Τελουμένης δέ ταύτης, ψάλλονται αί τροαι μετά της Στιχολογίας αύτων, καί των Άναγνωσμάτων του Τετραευαγγελίου. Λέγεται δὲ ἐν αὐταῖς, Τροπάριον και Κοντάκιον της Έρρτης ώταύτως και έν τη θ΄. μεθ ήν ψάλλονται τὰ Τυπικὰ χύμα, ήγουν τὸ, Μνήσθητι ήμῶν, Κύριε, όταν έλθης έν τη Βασιλεία σου, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ ἄνευ μέλους, και τὰ λοιπά. Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ΄. αἱ μεγάλαι τρεῖς Μετάνοιαι, ἡ Εὐχὴ, ἡ ᾿Απόλυσις, καὶ ή Συγγώρησις. Έσπέρας, Δεύτε προσχυνήσωμεν καὶ άργόμεθα του Λυγνικού, άνευ Στιγολογίας και Μετανοιών. Είς τό, Κύριε έκεκραξα, Στιχηρά Ιδιόμελα της ήμερας, τούς δ΄. πλ. β΄. καί της Έρρτης Τδιόμελα πούς δ΄, πεπάρπους, δευπερούντες τα δύο Δόξα, της Έρρτης, ΊΙγος πλ. β΄. Άπεστάλη έξ ουρανού Γαβριήλ ό Άρχάγγελος. Καὶ νῦν, τῆς ἡμέρας, Ἡχος πλ. δ΄. Κύριε, ἡ ἐν πολλαϊς άμαρτίαις περιπεσούσα γυνή. Εἴσοδος μετά τοῦ Εὐαγγελίους πό, Φῶς ἰλαρόνς Προκείμενον πῆς Προφηπείαςς πὰ 'Αναγνώσματα της ήμέρας, και της Έρρτης τὰ δύο. Τό, Κατευθυνθήτω, και Μετανοίας γ΄. Τι Συναπτή: τὸ Τρισάγιον: Προκείμενον, 'Απόστολος, Άλληλουτάριον της Έρρτης, Εύαγγέλιον της Έρρτης και της ήμέρας, και καθεξής ή θεία Λειτουργία του Χρυσοστόμου. Ασινωνικόν της Έρρτης. Έν δὲ τῆ Τραπέζη καταλύομεν ἔλαιον καί οίνου. Είς τα 'Απόδειπνα, Μετανοίας οὐ ποιούμεν ψάλλεται δε ένταϋθα το Τριφόλον του Κυρίου 'Ανδρέου.

Περὶ τῆς Έορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχη τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Πέμπτη.

Χρή εἰδέναι ὅτι, εἰ τύχη ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Πέμπτη, τῆ Τετράδι ἐσπέρας, εἰς τὸ Λυχνικὸν οἱ στιχολογοῦμεν. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας, τοὺς τέσσαρας πρώτους, καὶ τὸν β΄. καὶ τὸν πλ. δ΄. εἰθ' οῦτως τὰ Ἰδιόμελα τῆς Ερρτῆς τοὺς τετάρτους· Δόξα, ἸΠχος πλ. β΄. Σήμερον ὁ Χριστὸς παραγίνεται ἐν τῆ οἰκία· Καὶ νῦν, ἸΠχος ὁ αὐτὸς, ᾿Απεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ, Φῶς ἰλαρόν· Προκείμενον τῆς Προρητείας· τὰ ᾿Αναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς Ερρτῆς τὰ γ΄. Τὸ, Κατευθυνθήτω, καὶ Μετανοίας τρεῖς· Εὐαγγέλιον·

καὶ ή θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων. Μετά τὸ, Νου αί δυνάμεις των Ούρανων, μετανοίας γ΄. ώσαύτως καὶ είς τὸ, Είη τὸ δνομα Κυρίου εὐλογημένον. Εἰς τὴν Τράπεζαν καταλύομεν ἔλαιον. Περί δὲ ώραν α΄. τῆς νυκτός σημαίνει τὰς βαρέας, τὸ μέγα, καί τό σιδηρούν και ψάλλονται τὰ Απόδειπνα ό δὲ Ἱερεὺς θυμιἄ ώς σύνηθες. Καὶ μετὰ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, γίνεται Λιτή: καὶ ψάλλομεν Στιχηρά της Έρρτης τους πρώτους. Δόξα, καὶ νῦν, Ήχος β΄. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ τη Κεχαριτωμένη σήμερον. Είς τον Στίχον, Στιχηρά προσόμοια της Έορτης, Ήγος πλ. β΄. Βουλήν προαιώνιον, μετά των Στίχων της Έρρτης. Δόξα, καί νου, της Έρρτης, ΊΙχος δ΄. Σήμερον χαράς Εύαγγέλια. Τὸ Τρισάγιον. Είς την Ευλόγησιν των άρτων, Τροπάριον της Έρρτης, έχ τρίτου καὶ 'Ανάγνωσις τῆς Έρρτῆς. 'Εν τῷ 'Ορθρῷ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον της Έρρτης, δίς Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχρς πλ. δ΄. "Ότε οι ενδοξοι μαθηταί έν τῷ Νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ὁ Πολυέλεος, Κάθισμα και 'Ανάγνωσις της Έρρτης. Οι 'Αναβαθμοί, τὸ α'. 'Αντίρωνον του δ΄. "Ηγου. Προχείμενον Πάσα πνοή Ευαγγέλιον τζε Έρρτης. Οι Κανόνες, της Έρρτης μετά των Ειρμών είς η΄. καί της ημέρας μετά των Είρμων είς η'. Καταβασία, τὸν Είρμὸν τοῦ Κανόνος τῆς ἡμέρας όμοῦ οἱ δύο Χοροί. 'Απὸ γ'. 'Ωὸῆς. Κοντάχιον της ημέρας, χαι Κάθισμα. Δόξα, χαι νου, της Έρρτῆς: ή Ανάγνωσις τῆς Έρρτῆς, Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια, πάλιν έλευθερίας μηνύματα. 'Αρ' Έκτης, το Κοντάκιον της Έρρτης. Έν τη θ΄. 'Ωδη ού στιχολογείται ή Τιμιωτέρα. 'Εξαποστειλάριον της Έρρτης, δίς. Είς τους Αίνους, Στιγηρά προσόμοια της Έρρτης, Ήχος α΄. εἰς δ΄. Δόξα, της Έρρτης, Ήχος β΄. Τὸ ἀπ' αἰωνος μυστήριον άνακαλύπτεται σήμερον. Καὶ νῦν, τῆς ἡμέρας ὁ αὐτός, "Ον έχήρυξεν άμνον Ήσατας, ξρχεται έπὶ σφαγήν έχούσιον. Είς τον Στίχον, Στιχηρά Ἰδιόμελα της ήμέρας τους τέσσαρας πλ. δ'. μετά των Στίχων αύτων Δόξα, ΊΙχος ό αύτός, Ό τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε. Και νύν, της Έρρτης, Ήχος ο αὐτὸς, Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. Τροπάριον της ήμέρας. Δόξα, και νύν, της Έρρτης. Η Έχτενής. Δεύτε προσχυνήσωμεν, και ή πρώτη "Ωρα εν ή λέγομεν Τροπάριον της Προφητείας, και την Προφητείαν της ημέρας. Η Κατήχησις τῆς Έρρτῆς, καὶ Απόλυσις. Περὶ δὲ ώραν πέμπτη σημαίνει το μικρον, και γίνεται ή Λιτή έξω της Μονής. Υποστρεφούσης δε ταύτης, ψάλλομεν τὰς τρεῖς "Ωρας τριψάλμους έν τῷ Νάρθηκι· ἐν αις λέγεται Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς· Δόξα, της ημέρας Καὶ νου, των Ωρών Θεοτοχίον Κοντάχιον της Εσ-

της. Έν πάσαις γίνεται ώσαύτως, των Τροπαρίων πάντων ούτω λεγομένων, των δὲ Κονταχίων ἐναλλασσομένων. Μετὰ δὲ τὸ τέλος τούτων, τὰ Τυπικὰ χύμα, ἤγουν τὸ, Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν έλθης έν τη Βασιλεία σου, και οι Μακαρισμοί άνευ μέλους. Χορός ό έπουράνιος ύμνετ σε καὶ λέγει, "Αγιος τό, Πάτερ ήμων Κοντάκιον της Έρρτης. Κύριε έλέησον, μ΄. και 'Απόλυσις. Τὸ, Εὐλογήσω τον Κύριον έν παντί χαιρφ, οὐ λέγομεν. Έσπέρας δὲ, περί ώραν η΄. σημαίνει, και άρχόμεθα του Λυχνικού. Είς τό, Κύριε έχέχραξα, ιστώμεν Στίχους τ΄. και ψάλλομεν Στιχηρά Ίδιόμελα τους πέντε δευτέρους, Συντρέχει λοιπόν το συνέδριον των Ίουδαίων, και τὰ λοιπά και τούς τετάρτους τῆς Εορτής, δευτερούντες το πρώτον Δόξα, τῆς ἡμέρας, Γέννημα έχιδνών άληθώς ό Ιούδας. Καὶ νον, τῆς Ἑορτῆς, Απεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ό Άρχάγγελος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ, Φῶς ἰλαρόν· τα 'Αναγνώσματα τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Έρρτῆς. Προκείμενον, ὁ Απόστολος, της ήμέρας και της Έρρτης. Αλληλουιάριον της Έρρτης και της ήμέρας. Εὐαγγέλιον της ήμέρας και της Έρρτης. Καὶ καθεξης ή Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου. Αντί δε του Χερουβικου, Τροπάριον, Του δείπνου σου του μυστιχού σήμερον, έχ τρίτου. Τό αύτό καὶ Κοινωνιχόν, καὶ άντὶ τοῦ, Πληρωθήτω το στόμα μου. Μετα δε την Όπισθαμβωνον Εύχην, γίνεται ο Νιπτήρ, κατά την τάξιν αὐτοῦ καὶ μετά ταῦτα, Είη. τό όνομα Κυρίου εύλογημένον, έχ τρίτου, χαὶ, Εύλογήσω τὸν Κύριον έν παντί καιρώ· και δίδοται τό 'Αντίδωρον τοῖς 'Αδελφοῖς, καί γίνεται τελεία 'Απόλυσις' καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Τράπεζαν, καταλύοντες έλαιον και οίνον.

Η ερὶ τῆς Έορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχη τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Παρασκευῆ.

Χρη εἰδέναι ὅτι, ἐἀν γένηται ὁ Εὐαγγελισμός τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Παρασκευῆ, εἰς τὴν Παραμονὴν, ἤτοι τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Πέμπτη ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στιχους ι΄. καὶ ψάλλομεν τὰ Στιχηρὰ τῆς ἡμέρας Ἰδιόμελα τοὺς πέντε δευτέρους· καὶ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια, Ἦχος πλ. β΄. Βουλὴν προαιώνιον, εἰς ε΄. Δόξα, τῆς ἡμέρας, Ἡχος πλ. β΄. Γέννημα ἐχιδνῶν· Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ᾿Απεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ ᾿Αρχάγγελος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον, καὶ ᾿Ανάγνωσις τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς Ἑορτῆς τρία. Ἡ Συναπτὴ, τὸ Τρισάγιον, Προκείμενον, ὁ ᾿Απόστολος, ᾿Αλληλουϊάριον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· καὶ καθεξῆς ἡ Θεία

 $\mathsf{Digitized} \ \mathsf{by} \ Google$

Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου. 'Αντί δε του Χερουβικού, Του Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, έκ τρίτου. Τὸ αὐτό καὶ Κοινωνικόν, και άντι του, Πληρωθήτω το στόμα μου. Μετά δὲ τζι Όπισθάμβωνον Εύγην, γίνεται ὁ Νιπτήρ κατά την τάξιν αύτου. καί μετά ταϋτα, Είη τὸ δνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἐκ τρίτου, και ό Ψαλμός, Εύλογήσω τον Κύριον έν παντί καιρώ· και δίδοται το 'Αντίδωρον τοῖς 'Αδελφοῖς, καὶ γίνεται τελεία 'Απόλυσις' και είσερχόμεθα είς την Τράπεζαν, καταλύοντες οίνον μόνον. Περί δὲ ώραν β΄. τῆς νυκτός σημαίνει τὰς βαρέας, τὸ μέγα, καὶ τὸ σιδηρούν, καὶ ἀρχόμεθα τὸν "Ορθρον. Είς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον της Έρρτης, δίς Δόξα, και νύν, Ότε οι ενδοξοι Μαθηταί έν τῷ Νιπτῆρι τοῦ δείπνου ἐφωτίζοντο. Είτα Συναπτή μικρά, και έκφωνει ό Ίερευς, Και ύπερ του καταξιωθήναι ήμας της ακροάσεως του άγιου Εύαγγελίου, και τὰ Εύαγγέλια των Αγίων Παθών, κατά τὴν τάξιν αὐτών. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσ: των 'Αντιρώνων, εύθύς Κοντάχιον των 'Αγίων Παθών, Τὸν δι'ήμας σταυρωθέντα δεύτε πάντες υμνήσωμεν είτα το ένορδίνου Εὐαγγέλιον. Οι Μακαρισμοί των Αγίων Παθών, Ήγος δ΄. Άργόμεθα δὲ, Έν τῆ Βασιλεία σου μνήσθητι ήμων, Κύριε, ἀπό του. Μαχάριοι οί πραείς, ότι αύτοι χληρονομήσουσι την γήν, είς Στίχους δέχα. Προχείμενον των Αγίων Παθών, Ήχος δ΄. Διεμερίσαντο τὰ ἰμάτιά μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου. Στ:χος, Μακάριος ό συνιών έπὶ πτωχόν καὶ πένητα· καὶ Εὐαγγέλιον του ένορδίνου, καὶ Ανάγνωσιν τζς ἡμέρας. Οἱ Αναβαθμοὶ, τὸ α΄. 'Αντίρωνον τοῦ δ'. "Ηχου. Προκείμενον, Πᾶσα πνοή, καὶ Εὐαγγέλιον της Εορτής, Αναστάσα Μαριάμ ἐπορεύθη είς τὴν ὁρινήν καὶ αὖθις Εὐαγγέλιον τῶν Αγίων Παθῶν, τὸ μετὰ τὸν Πεντηκοστόν λεγόμενον είτα ο Πεντηκοστός το Στιχηρόν της Έρρτης. ό Ίερευς, Σώσον ό Θεός τον λαόν σου, και εύλόγησον την κληρονομίαν σου ό Λαός τὸ, Κύριε έλέησον, ιβ'. ὁ Ἱερεὺς ἐκρωνεί Έλέει και οικτιρμοίς και φιλανθρωπία. Ο Κανών τζε Έρρ-- τῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ιδ΄. Καταβασία, τῆς Έρρτῆς ὁμοῦ οἰ δύο Χοροί. "Ενθα δὲ τύχη ἡ 'Ωὸἡ τοῦ Τριφδίου, Κανών τῆς Έρρτης μετά των Είρμων είς ς΄. και του Τριφδίου μετά των Είρμων είς η'. Καταβασία, τὸν Είρμὸν τοῦ Τριφδίου όμοῦ οἱ δύο Χοροί. 'Από γ'. 'Ωδής, Κάθισμα τής Έρρτής, καὶ 'Ανάγνωσις, Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια, πάλιν έλευθερίας μηνύματα. 'Αρ' Έκτης, Κον-- τάχιον τῆς Έορτῆς, καὶ ᾿Ανάγνωσις τῆς ἡμέρας. Ἐν τῆ θ' . $\Omega \hat{c} \hat{\eta}$ ή Τιμιωτέρα οὐ στιγολογεῖται. Έξαποστειλάριον, τῆς ἡμέρας και : τῆς Έρρτῆς. Καὶ εὐθὺς Εὐαγγέλιον θ΄. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ Μήτηρ αύτου. Εἰς τους Αίνους, Στιχηρὰ τῆς ἡμέρας, Ἡχος α΄. Πάσα ή κτίσις, και τους τρετς δευτέρους. Δόξα, Ήχος πλ. δ΄. Ήδη βάπτεται κάλαμος ἀποράσεως Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς ὁ αὐτός, Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί. Εἶτα, Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρχον, δέχατον, Τῷ καιρῷ ἐκείνω, ἐλθών Ἰωσὴρ ὁ ἀπὸ ᾿Αριμαθαίας. είθ' ούτω, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Ὁ Ἱερεὺς τὴν Συναπτὴν, Πληρώσωμεν την έωθινην δέησιν ήμων τῷ Κυρίφ. καὶ μετὰ την Έχρώνησιν, Εὐαγγέλιον ια΄. χατὰ Ἰωάννην, Τῷ καιρῷ ἐκείνω, ήρωτησαν τὸν Πιλάτον. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ερρτῆς, Ἦχος α΄. Δόξα, Ἡχος πλ. β΄. Ἐξέδυσάν με τὰ ἰμάτιά μου, καί ενέδυσάν με χλαμύδα. Και νυν, Ἡχος δ΄. Γλώσσαν, την ούκ έγνω, ήκουσεν ή Θεοτόκος. Και Εύαγγέλιον ιβ΄. Τῆ έπαύριον, ήτις έστι μετά την Παρασχευήν. Είτα, Αγαθόν τῶ έξομολογείσθαι τῷ Κυρίω, καὶ ψάλλειν. Τὸ Τρισάγιον, Ήχος α΄. Έξηγόρασας ήμας έχ της χατάρας του Νόμου. Δόξα, χαὶ νῦν, της Έρρτης. ή Έκτενης, Σοφία, καὶ Απόλυσις. ή πρώτη "Ωρα ψάλλεται καθώς διατέτακται έν τῆ μεγάλη Παρασκευῆ. Έν δὲ τη πρώτη "Ωρα, Τροπάριον της Έρρτης και της ήμέρας. Περί δὲ ώραν πέμπτην σημαίνει τὸ μικρόν, καὶ ποιούμεν την Λιτήν έζω της Μονης και ύποστρέφοντες ψάλλομεν τὰς τρεῖς "Ωρας τριψάλμους, μετὰ τῶν Τροπαρίων, τῶν Αναγνωσμάτων, τῶν Αποστόλων, των Εύαγγελίων, καὶ τῆς ἄλλης 'Ακολουθίας αὐτων. Λέγεται δὲ καὶ ἐν αὐταῖς Τροπάριον τῶν 'Ωρῶν, ἤγουν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Έρρτῆς. Κοντάκιον δὲ τῆς ἡμέρας, Τὸν δι' ἡμᾶς σταυροθέντα δεύτε πάντες ύμνήσωμεν. Έν τῆ θ΄. "Ωρα μετὰ τὸ Ευαγγέλιον τίθεται 'Ανάγνωσις της ήμέρας' είθ' ούτως, Μή δή παραδώης ήμας είς τέλος· το Τρισάγιον· Κοντάχιον της ήμέρας· τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ΄. ἡ Εύχή. Τὰ Τυπικὰ χύμα, ἤγουν τὸ, Μνήσθητι ήμων, Κύριε, όταν έλθης έν τη Βασιλεία σου και οί Μακαρισμοί ἄνευ μέλους. Πιστεύω είς ένα Θεόν τό, "Ανες, ἄρες. τό, Πάτερ ήμων, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Κοντάχιον τῆς ἡμέρας. τὸ, Κύριε έλέησον, μ΄. και 'Απόλυσις. Τό, Εὐλογήσω τον Κύριον έν παντί καιρῷ, ἐνταῦθα οὐ λέγεται διὰ τὸ λέγεσθαι αὐτό ἐν τῆ Λειτουργία. Περί δὲ ώραν η΄. σημαίνει τὸ μέγα, καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Λυχνικοῦ, καὶ ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν Προσκομιδήν. Εἰς τὸ, Κύριε εκέκραξα, ίστωμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά τῆς ήμέρας, ήτοι, Ήχος β΄. "Ότε έκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν, εἰς ϛ΄. καὶ τζς Έρρτης Ίδιόμελα τοὺς τέσσαρας τετάρτους Δόξα, Ήχος πλ. β΄. "Ω πως ή παράνομος συναγωγή. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός, 'Απε-

Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου. 'Αντί δε του Χερουβικού, Του Δείπνου σου τοῦ μυστιχοῦ σήμερον, έχ τρίτου. Τὸ αὐτὸ καὶ Κοινωνικόν, και άντι του, Πληρωθήτω το στόμα μου. Μετά δε τήν 'Οπισθάμβωνον Εύχὴν, γίνεται ὁ Νιπτὴρ κατὰ τὴν τάξιν αὐτοῦ: καὶ μετὰ ταῦτα, Είη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἐκ τρίτου, και ό Ψαλμός, Εύλογήσω τον Κύριον έν παντί καιρώ· και δίδοται το 'Αντίδωρον τοις 'Αδελφοις, και γίνεται τελεία 'Απόλυσις' και είσερχόμεθα είς την Τράπεζαν, καταλύοντες οίνον μόνον. Περί δὲ ώραν β΄. τῆς νυκτός σημαίνει τὰς βαρέας, τὸ μέγα, καί το σιδηρούν, και άρχομεθα τον "Ορθρον. Είς το, Θεός Κύριος, Τροπάριον της Έρρτης, δίς Δόξα, καὶ νῦν, "Ότε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί έν τῷ Νιπτῆρι τοῦ δείπνου ἐφωτίζοντο. Εἶτα Συναπτή μικρά, καὶ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς, Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθήναι ἡμᾶς της ακροάσεως του άγιου Εύαγγελίου, και τὰ Εὐαγγέλια τῶν Αγίων Παθών, κατά τὴν τάξιν αὐτών. Μετά δὲ τὴν συμπλήρωσιν των 'Αντιρώνων, εύθυς Κοντάκιον των 'Αγίων Παθών, Τον δι'ήμας σταυρωθέντα δεύτε πάντες ύμνήσωμεν είτα το ένορδίνου Εὐαγγέλιον. Οι Μακαρισμοί των Αγίων Παθών, Ήχος δ΄. Άργόμεθα δὲ, Ἐν τῆ Βασιλεία σου μνήσθητι ήμῶν, Κύριε, ἀπό του, Μαχάριοι οί πραείζ, ότι αύτοι χληρονομήσουσι την γήν, εξ Στίχους δέχα. Προχείμενον των Αγίων Παθών, Ήχος δ΄. Διεμερίσαντο τὰ ἰμάτιά μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου. Στιχος, Μακάριος ὁ συνιών ἐπὶ πτωχόν καὶ πένητα· καὶ Εὐαγγέλιος του ένορδίνου, καὶ Ανάγνωτιν τῆς ἡμέρας. Οἱ Αναβαθμοὶ, τὸ α΄. 'Αντίρωνον τοῦ δ'. "Ηχου. Προκείμενον, Πᾶσα πνοή, καὶ Εὐαγγέλιον της Έρρτης, Αναστάσα Μαριάμ έπορεύθη είς την όρινην καὶ αὖθις Εὐαγγέλιον τῶν Αγίων Παθῶν, τὸ μετὰ τὸν Πεντηκοστόν λεγόμενον είτα ο Πεντηκοστός το Στιχηρόν της Έρρτης ο Ίερευς, Σώσον ο Θεός τον λαόν σου, καὶ εὐλόγησον την κληρονομίαν σου ό Λαός τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. ὁ Ἱερεὺς ἐκρωνεί· Έλέει και οικτιρμοίς και φιλανθρωπία. Ο Κανών τζε Έρρτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ιδ΄. Καταβασία, τῆς Ἑορτῆς ομού οἰ δύο Χοροί. Ένθα δὲ τύχη ἡ Ὠδὴ τοῦ Τριφδίου, Κανών τῆς Εορτης μετά των Είρμων είς ς΄. και του Τριφδίου μετά των Είρμων είς η'. Καταβασία, τὸν Είρμὸν τοῦ Τριφδίου όμοῦ οἱ δύο Χοροί. 'Από γ'. 'Ωδής, Κάθισμα τής Έρρτής, και 'Ανάγνωσις, Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια, πάλιν έλευθερίας μηνύματα. 'Αφ' "Εκτης, Κον-- τάχιον τῆς Ἐορτῆς, χαὶ ᾿Ανάγνωσις τῆς ἡμέρας. Ἐν τῆ θ' . $\Omega \tilde{g}$ ή Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἡμέρας καὶ . τῆς Έρρτῆς. Καὶ εὐθὺς Εὐαγγέλιον θ΄. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ. Εἰς τοὺς Λίνους, Στιχηρὰ τῆς ἡμέρας, Ἡχος α΄. Πάσα ή κτίσις, καὶ τούς τρεῖς δευτέρους. Δόξα, Ήχος πλ. δ΄. Ήδη βάπτεται κάλαμος ἀποράσεως. Και νον, της Έορτης ὁ αύτός, Ευρραινέσθωσαν οι ουρανοί. Είτα, Ευαγγέλιον κατά Μάρχον, δέχατον, Τφ καιρφ έκεινω, έλθων Ίωσηρ ο άπο Άριμαθαίας. είθ' ούτω, Δόξα έν υψίστοις Θεφ. Ὁ Ίερευς την Συναπτην, Πληρώσωμεν την έωθινην δέησιν ήμων τῷ Κυρίω καὶ μετὰ την Έχρωνησιν, Εὐαγγέλιον ια΄. χατά Ίωάννην, Τῷ καιρῷ ἐκείνω, ηρώτησαν τὸν Πιλάτον. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Έρρτῆς, Ἡχος α΄. Δόξα, Ἡχος πλ. β΄. Ἐξέδυσάν με τὰ ἰμάτιά μου, και ενέδυσάν με χλαμύδα. Και νον, Ἡχος δ΄. Γλώσσαν, την ούκ έγνω, ήκουσεν ή Θεοτόκος. Και Εύαγγέλιον ιβ΄. Τή έπαύριον, ήτις έστὶ μετὰ τὴν Παρασκευήν. Είτα, Αγαθόν τῷ έξομολογείσθαι τῷ Κυρίω, καὶ ψάλλειν. Τὸ Τρισάγιον, Ήχος α΄. Έξηγόρασας ήμας έχ της χατάρας του Νόμου. Δόξα, χαὶ νῦν, της Έρρτης. Η Έκτενής, Σορία, και Απόλυσις. Η πρώτη "Ωρα ψάλλεται καθώς διατέτακται έν τῆ μεγάλη Παρασκευῆ. Έν δὲ τη πρώτη "Ωρα, Τροπάριον της Έρρτης και της ήμέρας. Περί εὲ ώραν πέμπτην σημαίνει το μικρόν, καὶ ποιούμεν την Λιτήν έζω της Μονης, και ύποστρέφοντες ψάλλομεν τὰς τρεῖς "Ωρας τριψάλμους, μετὰ τῶν Τροπαρίων, τῶν Αναγνωσμάτων, τῶν Αποστόλων, των Εύαγγελίων, καὶ τῆς ἄλλης 'Ακολουθίας αὐτῶν. λέγεται δὲ καὶ ἐν αὐταῖς Τροπάριον τῶν Ώρῶν, ἤγουν τῆς ἡμέρας και της Έρρτης. Κοντάκιον δὲ της ήμέρας, Τὸν δι' ήμᾶς σταυροθέντα δεύτε πάντες υμνήσωμεν. Έν τῆ θ΄. "Ωρα μετά τό Ευαγγέλιον τίθεται 'Ανάγνωσις της ήμέρας' είθ' ούτως, Μή δή παραδώης ήμας είς τέλος· το Τρισάγιον· Κοντάκιον της ήμέρας· τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ΄. ἡ Εύχ ἡ. Τὰ Τυπικὰ χύμα, ἤγουν τὸ, Μνήσθητι ήμων, Κύριε, όταν έλθης έν τῆ Βασιλεία σου· καὶ οἰ Μακαρισμοί άνευ μέλους. Πιστεύω είς ένα Θεόν το, "Ανες, άφες. τὸ, Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Κοντάχιον τῆς ἡμέρας. τὸ, Κύριε έλέησον, μ΄. και 'Απόλυσις. Τό, Εὐλογήσω τον Κύριον έν παντί καιρφ, έντασθα ού λέγεται διά το λέγεσθαι αύτο έν τῆ Λειτουργία. Περί δὲ ώραν η΄. σημαίνει το μέγα, καὶ άρχομεθα του Λυχνικού, και ποιεί ο Ίερευς την Προσκομιδήν. Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ι'. και ψάλλομεν Στιχηρά τῆς ήμέρας, ήτοι, Ήχος β΄. "Ότε έκ του ξύλου σε νεκρόν, είς ς΄. καί τῆς Έορτῆς Ίδιόμελα τοὺς τέσσαρας τετάρτους Δόξα, Ήχος πλ. 3'. "Ω πως ή παράνομος συναγωγή. Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς, 'Απε-

1

στάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ ᾿Αρχάγγελος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον καὶ ᾿Αναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς Ἑορτῆς τὰ β΄. Ἡ Συναπτή τὸ Τρισάγιον. Προκείμενον, ὁ ᾿Απόστολος, ᾿Αλληλουϊάριον, καὶ Εὐαγγέλιον, πρῶτον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τῆς ἡμέρας Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς. Ἡ Λειτουργία τελεῖται τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὴν Τράπεζαν ἐσθίομεν ξηροφαγίαν, καὶ πίνομεν καὶ οἶνον.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχη τῷ ἀγίω καὶ μεγάλω Σαββάτω.

👽 ρὴ εἰδέναι ὅτι, εἰ τύχη ὁ Εὐαγγελισμὸς τῷ ἀγίῳ καὶ μεγάλο \Lambda Σαββάτω, έσπέρας τῆ ἀγία και μεγάλη Παρασκευή, περί ώραν ι΄. σημαίνει τὸ μέγα, καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Λυχνικοῦ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Τοισμελα της ήμέρας, τον πρώτον Ήχον, δευτερούντες αύτον, κα τούς τρεϊς δευτέρους πρός μίαν, τον πλ. β΄. Σήμερον ο Δεσπότης τής κτίσεως καὶ τής Έρρτης προσόμοια, Ήγος πλ. β'. Βουλήν προαιώνιον ἀποχαλύπτων σοι, Κόρη, είς δ΄. Δόξα, εΗχος ὁ αὐτὸς, $^{\circ}\Omega$ πως ή παράνομος συναγωγή την προδοσίαν έμελέτα χατά σοῦ Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς, Άπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Άρχάγγελος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου τὸ, Φῶς ἰλαρὸν άγίας δόξης· τὸ Προχείμενον, καὶ τὰ 'Αναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ τής Έρρτης τὰ ε΄. Είτα Προκείμενον, Απόστολον, Αλληλουίκριον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἶθ' οὕτως, Εἴπωμεν πάντες έξ όλης της ψυχής, και έξ όλης της διανοίας ήμων το Καταξίωσον, Κύριε, έν τη Έσπέρα ταύτη: είθ' ούτως ὁ Ίερευς, Πληρώσωμεν την Έσπερινην δέησιν ήμων τῷ Κυρίφ. Καὶ μετὰ τὴν Έχφωνησιν, Στιχηρά τῆς ἡμέρας, Ήχος β΄. Ότε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεχρόν, καὶ τὰ ἔτερα δύο, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν Δόξα, Ἡχος β΄. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀνακαλύπτεται σήμερον. Καὶ νῦν, Ἡγος πλ. α΄. Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ὧσπερ ἱμάτιον. Τὸ Τρισάγιον, καὶ Τροπάριον τῆς Έορτῆς Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἡμέρας, Ἡχος β΄. Ο εὐσχήμων Ίωσηρ ἀπό τοῦ ξύλου καθελών. Σορία, καὶ Άπελυσις. Τὰ δὲ ᾿Απόδειπνα ψάλλομεν ἐν τοῖς κελλίοις. Περὶ δὲ ώραν δευτέραν της νυχτός σημαίνει τὰς βαρέας, τὸ μέγα, χαὶ τὸ σιὸγρούν, και άρχόμεθα τὸν "Ορθρον. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τῆς ἡμέρας, Ήχος β΄. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ ἀπό τοῦ ξύλου καθελών, απαξ. Ότε κατηλθες πρός τον θάνατον, ή ζωή ή ἀθάνατος. Δόξα, Ταϊς μυροφόροις γυναιξί παρά το μνήμα έπιστάς. Καὶ νῦν, τῆς Ἐρρτῆς. Καὶ εύθύς στιχολογοῦμεν τὸν "Αμωμον είς Ήχον πλ. α΄. εν φ θυμια ό Ίερευς είς την πρώτην στάσιν έ δὲ Κανδηλάπτης θυμιᾳ κατὰ στάσιν. Εἶτα τὰ ᾿Αναστάσιμα Τροπάρια, Ήχος πλ. α΄. Των Αγγέλων ο δήμος κατεπλάγη όρων σε και τὰ λοιπά. Κάθισμα, Τον τάφον σου, Σωτήρ και 'Ανάγνωσις της ημέρας. Ο Πολυέλεος, Κάθισμα και Ανάγνωσις της Έρρτης, Οι 'Αναβαθμοί, τὸ α΄. 'Αντίφωνον τοῦ τετάρτου "Ηχου. Προκείμενον, Πάσα πνοή, Εὐαγγέλιον τῆς Έρρτῆς. Ο Πεντηκοστός, τό Στιχηρόν τῆς Έορτῆς. Οἱ Κανόνες, τῆς Έορτῆς μετά τῶν Είρμῶν εἰς η΄. καὶ τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν Είρμῶν εἰς η΄. Καταβασία, τον Είρμον τῆς ἡμέρας όμου οι δύο Χοροί. 'Από γ'. 'Ωδῆς, Κοντάχιον της ήμέρας και Ανάγνωσις της Έορτης, Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια. 'Αφ' "Εκτης, Κοντάκιον τῆς Εορτῆς καὶ 'Ανάγνωσις, εί έχει ἡ ώρα. Έν τῆ θ΄. Ώδη ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογείται. Τὸ, "Αγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, "Ηχος β΄. Έξαποστειλάριον της Έρρτης, δίς. Είς τους Αίνους, Πάσα πνοή, ίστωμεν Στίγους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας τοὺς τρεῖς πρώτους, καὶ τῆς Έρρτῆς προσόμοια, Ήχος α΄. καὶ Ἰδιόμελα, Ήχος πλ.δ΄. Ευφραινέσθωσαν οι ουρανοί, και άγαλλιάσθω ή γη Στίχος, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας Δόξα, Ἡχος πλ. β΄. Ἡτήσατο Ίωσής το σώμα του Ίησου. Και νύν, Υπερευλογημένη υπάρχεις, Θεοτόχε Παρθένε. Δοξολογία μεγάλη. Ο δε Ίερευς άλλάσσει όλην την στολην αύτου, και είσοδεύει μετά του Εύαγγελίου. Μετά δέ τὸ Τρισάγιον λέγει, Σοφία ὁρθοί Εἰσοδικόν Τροπάριον, ήχος β΄. Ο εύσχήμων Ίωσηφ από του ξύλου καθελών ό Ίερευς, Πρόσχωμεν Είρηνη πάσι Σορία Τροπάριον της Προρητείας, Ο συνέχων τὰ πέρατα. Προκείμενον, Απόστολος, Αλληλουτάριον και Εύαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Ἡ Ἐκτενὴς καὶ Απόλυσις. Ἡ δὲ πρώτη Φρα ψάλλεται έν τοῖς κελλίοις. Αί δὲ λοιπαὶ ψάλλονται όμοῦ λιτῶς έν τῷ Νάρθηκι· καὶ τὰ Τυπικὰ χύμα, ἤγουν τὸ, Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, όταν έλθης έν τῆ Βασιλεία σου καὶ οι Μακαρισμοί ανεύ μέλους. Χορός ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει, καὶ τὸ, "Ανες, άφες, συγχώρησον τὸ, Πάτερ ἡμῶν Κοντάχιον τῆς ἡμέρας τὸ, Κύριε έλέησον, μ΄. και Απόλυσις. Έν αύταις λέγονται τὰ Τροπαρια της Εορτης πάντα· τὰ δὲ Κοντάχια ἐναλλάσσονται. Έν δὲ τῷ ἀγίφ καὶ μεγάλφ Σαββάτφ ἐσπέρας, περὶ ώραν ιβ΄. ση- . μαίνει το μέγα· και άλλάσσοντος του Ιερέως στολήν λευκήν, καὶ εύλογούντος άρχόμεθα τοῦ Λυχνικοῦ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ, ἐχ τρίτου. Μετὰ δὲ τὸν Ψαλμὸν Συναπτή. Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά γ΄. Ήχος α΄. Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχάς· καὶ τοῦ μεγάλου

Σαββάτου 'Ιδιόμελα γ΄. ΊΙχος πλ. δ΄. Σήμερον ὁ "Αδης στένων βοᾶ· καὶ τῆς Εορτῆς τοὺς τέσταρας τετάρτους· Δόξα, ΊΙχος πλ. β΄. Τὴν σήμερον μυστικῶς ὁ μέγας Μωσῆς· Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς, 'Απεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ 'Αρχάγγελος. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθέως ὁ Ίερεὺς, Σορία· καὶ ἄρχονται τὰ 'Αναγνώσματα τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν τούτων συμπλήρωσιν, ἡ Συναπτὴ τοῦ Τρισαγίου. 'Αντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου, "Όσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Προκείμενον, 'Απόστολος, πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τῆς Έρρτῆς. Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Κοινωνικὸν, τῆς Έρρτῆς καὶ τῆς ἡμέρας.

Περί τῆς Έορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχη τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Κυριακῆ τοῦ Πάσχα.

Χρη είδεναι ότι, εἰ τύχη ὁ Εὐαγγελισμός τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Κυριακή τοῦ Πάσχα, ἐσπέρας τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν τὰ Στιχηρά Αναστάσιμα τρία, Ήχος α΄. καὶ τοῦ μεγάλου Σαββάτου τα γ΄. Ήχος πλ.δ΄. Σήμερον ὁ "Αδης στένων βοα. και της Έρρτης Ιδιόμελα τους τετάρτους· Δόξα, 'Ήχος πλ. β'. Τὴν σήμερον μυστικῶς ὁ μέγας Μωσῆς· Καὶ νῦν, 'Ήχος ὁ αὐτὸς, 'Απεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριήλ ο Άρχάγγελος. Είσοδος μετά του Ευαγγελίου το, Φως ίλαρόν. Προχείμενον δε ού λέγεται, άλλ' εύθύς ό Ίερεύς, Σορία. καὶ ἀναγινώσκεται τὸ πρώτον 'Ανάγνωσμα τῆς ἡμέρας, τὸ, Έν άρχῆ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· εἶτα τὰ ε΄. Αναγνώσματα του Εύαγγελισμού, και τὰ ἐπίλοιπα Αναγνώσματα τοῦ Πάσχα, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν καὶ ἡ λοιπὴ 'Αχολουθία του Μεγάλου Βασιλείου. Είς την Παννυχίδα του μεγάλου Σαββάτου, ὁ Κανών τῆς Έρρτῆς μετὰ τῶν Είρμῶν είς η΄. Καταβασία, τὸν Είρμὸν τῆς ἡμέρας ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί. Από τρίτης 'Ωδής, Κοντάκιον τής Έρρτής, και ο Οίκος: είτα Κάθισμα τής ήμέρας. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς. καὶ Ανάγνωσις, Πάλιν γαρᾶς Εὐαγγέλια, πάλιν ἐλευθερίας μηνύματα. 'Αρ' "Εχτης, Κοντάχιον της ήμέρας. Έν τη θ΄. 'Ωδή ή Τιμιωτέρα οὐ στιχολογείται. Μετά την Έννάτην, Τρισάγιον Τροπάριον, "Ότε κατηλθες πρός τον θάνατον Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἡ Ἐκτενὴς, καὶ Απόλυσις της ημέρας έν η ὁ Ἐχχλησιάρχης διανέμει τὰ χηρία, ὁ οὲ Κανδηλάπτης σημαίνει το μέγα, και το σιδηρούν. Και μετά τη Ανάγνωσιν έξερχόμεθα πάντες έν τῷ Νάρθηκι, προπορευομένου του Ίερέως μετά λαμπάδων. Και κλεισθεισών τών Πυλών, θυμιχ

ό Ίερεὺς ἐν τῷ Νάρθηκι ἄπαντας ὡς ἔθος ἐστί· εἶτα ἴσταται έμπροσθεν των Βασιλιχών Πυλών, και θυμιά σταυροειδώς κατά άνατολάς έχ τρίτου, λέγων. Δόξα τῆ άγια και όμοουσίω και ζωοποιφ και άδιαιρέτω Τριάδι πάντοτε, νῦν, και άει, και είς τους αίωνας των αίωνων. Και ήμων άποχρινομένων το Αμήν, άρχεται ο Ίερευς Τροπάριον, Ήχος πλ. α΄. Χριστός ἀνέστη ἐχ νεχρών, θανάτφ θάνατον πατήσας, χαὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωήν χαρισάμενος. Όμοίως και οι 'Αδελροί ψάλλουσιν τὸ αὐτό. Λέγεται δὲ τρὶς παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ τρὶς παρὰ τῶν ᾿Λδελρῶν. Είτα ο Ίερευς Στίχον, Έξομολογείσθε τῷ Κυρίφ ότι ἀγαθός. Στίχος β΄. Αυτη ή ήμέρα ην εποίησεν ο Κύριος Στίχος γ΄. Συστήσασθε Έρρτην έν τοῖς πυκάζουσιν. : Δέγουσιν δὲ οἱ 'Αδελφοὶ καθ' έκαστον Στίχον, τό, Χριστός ανέστη έκ νεκρών. Καὶ αὖθις ό Ιερεύς λέγων μεγάλη τη ρωνή, Χριστός άνέστη έχ νεχρών καί άνοιγομένων των Ηυλών, είσοδεύει, προπορευομένων των λαμπάδων, καὶ τοῦ Προεστώτος συνερεπομένου, καὶ τῶν Αδελρῶν ψαλλόντων τὸ, Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος. Μετὰ δὲ τὸ είσελθεῖν τὸν Ἱερέα είς τὸ Ἱερατεῖον, Δόξα, Ἡχος δ΄. καὶ λέγομεν, Σήμερον της σωτηρίας ήμων το χεφάλαιον Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἰθ' οϋτως ἡ Συναπτή καὶ μετά τὴν Ἐκφώνησιν, άρχεται ό Προεστώς, 'Αναστάσεως ήμέρα, λαμπρυνθώμεν λαοί, Ήγος α΄. και ψάλλομεν τον Κανόνα του Πάσχα μετά των Είρμῶν εἰς η΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ϵ΄. Καταβασία, τούς Είρμούς των δύο Κανόνων άνὰ μέρος οι δύο Χοροί. Άπο τρίτης 'Ωδής, Κοντάκιον του Πάσχα, καὶ 'Ανάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον, Έπι της φυλακής μου στήσομαι. 'Αφ' Έκτης, Κοντάκιον της Έορτης, και Ανάγνωσις, Αναστάσεως ημέρα, και ή άρχη δεξιά. Είτα Προχειμενον της Έρρτης, Ήχος δ΄. Εὐαγγελίζεσθε. ήμέραν έξ ήμέρας Στίχος, "Ασατε τῷ Κυρίφ ἄσμα καινόν. Πᾶσα πνοή: Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, ᾿Αναστᾶσα Μαριάμ. Είτα τὸ, Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσχυνήσωμεν Αγιον Κύριον, έχ τρίτου, άνευ τοῦ Πεντηχοστοῦ. Είθ' οὐτως ή ζ΄. Έν τη θ΄. 'Ωδή ή Τιμιωτέραού στιχολογείται. Έξαποστειλάριον, Σαρχὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς, ἄπαξ καὶ τῆς Ἐρρτῆς, δίς. Είς τοὺς Αίνους, Πᾶσα πνοή ιστώμεν Στίχους ς΄. Στιχηρά 'Αναστάσιμα δ΄. Ήχος α΄. καὶ τῆς Ερρτῆς, εἰς τὸν αὐτὸν Ἡχον, Προσόμοιον, και δευτερούμεν το πρώτον μετά τών Στίχων, Εύαγγελίζεσθε ήμέραν έξ ήμέρας το Σωτήριον αύτοῦ· Στίχ. "Ασατε τῷ Κυρίφ άσμα καινόν. Έπειτα, 'Αναστήτω ό Θεός, και διασκορπισθήτωσαν οι έχθροι αὐτοῦ· καὶ εὐθύς τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα

μετά τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, τῆς Εορτῆς, Ἡχος πλ. δ΄. Εὐφραινέσθωσαν οι ουρανοί. Και νῦν, Ἡχος πλ. α΄. ἀναστάσεως ήμέρα, και λαμπρυνθώμεν τη πανηγύρει. Τὸ, Χριστός ἀνέστη έχ νεχρών, ό 'Ασπασμός, ή Κατήχησις του Χρισοστόμου, ή Έχτενής παρά του Ίερέως, καὶ Απόλυσις. Η Λιτή δὲ οὐ γίνεται. Αι *Ωραι ψάλλονται ώς είσὶ τεταγμέναι έν τῆ μεγάλη Κυριακῆ. Είς τὴν Λειτουργίαν, 'Αντίρωνα τοῦ Πάσχα. Μετὰ δὲ τὴν Είσοδον, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα τὸ πρῶτον, Έν Έκκλησίαις εύλογείτε τον Θεόν, Κύριον έχ πηγών Ισραήλ. Χριστός άνέστη έχ νεχρών είτα, Δόξα, της Εορτής, Ήχος δ΄. Σήμερον της σωτηρίας ήμων το χεράλαιον. Καὶ νῦν, Εἰ χαὶ ἐν τάφω χατῆλθες, άθάνατε. Αντί δὲ τοῦ Τρισαγίου, "Οσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ένεδύσασθε. Προχείμενον, τον Απόστολον, Άλληλουϊάριον, και Ευαγγέλιον, πρώτον του Πάσχα, είτα τῆς Εορτῆς. Και καθεξής ή Θεία Λειτουργία του Χρυσοστόμου. Κοινωνικόν τῆς Έορτῆς καὶ τοῦ Πάσχα.

Περὶ τῆς Ἐορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχη τῆ Δευτέρα ἢ τῆ Τρίτη τῆς Διακαινησίμου.

 \mathbf{X} ρή εἰδέναι ὅτι, ἐὰν φθάση ὁ Εὐαγγελισμός τῆ β΄. τῆς Δια- καινησίμου, ἐσπέρας τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Κυριακῆ , ἐν τῷ μικρφ Έσπερινφ, μετά τὸ είπεῖν τὸν Ιερέα τὸ, Χριστὸς ἀνέστη τρὶς, καὶ γ΄. Στίχους. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ την Συναπτήν. Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά 'Αναστάσιμα δ'. ήΗχος β'. Δόξα, καὶ νῦν, Ήχος β΄. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀνακαλύπτεται σήμερον. Είτα τό, Φως ίλαρον, άνευ Είσόδου. Προκείμενον, Τίς Θεός μεγας ώς ο Θεός ήμων; Σύ εἶ ο Θεός ήμων ο ποιών θαυμάσια μόνος. και Στίχος α΄. Τὸ, Καταξίωσον Κύριε. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά του Στίχου, Ήχος β΄. Ἡ Ανάστασίς σου, Χριστέ Σωτήρ καὶ τῆς Έορτῆς Ἰδιόμελα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, Ἦχος β . Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῆ Κεχαριτωμένη σήμερον. Καὶ νῦν, Ήχος πλ. α΄. 'Αναστάσεως ἡμέρα, και λαμπρυνθώμεν τῆ πανηγύρει. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, γ΄. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ΄. Τροπάριον της Έορτης. Η Έκτενης, και Απόλυσις. Έν δὲ τῷ μεγάλφ Έσπερινῷ, μετὰ τὸ θυμιᾶσαι τὸν Ἱερέα, καὶ εἰπεῖν τὸ, Δόξα τη άγια και όμοουσίω και ζωοποιώ και άδιαιρέτω Τριάδι, λέγει τό, Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρών, τρίς, καὶ τοὺς γ΄. Στίχους. Δόξα, καὶ νον, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη· εἶτα τὴν Συναπτήν. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ 'Ανα-

στάσιμα γ΄. Ήχος β΄. καὶ 'Ανατολικόν έν, καὶ τῆς Έορτῆς προσόμεια γ΄. Ήχος πλ. β΄. Βουλήν προαιώνιον, είς ς΄. Δόξα, καὶ νῦν, ΊΙχος πλ. β΄. 'Απεστάλη έξ ούρανοῦ Γαβριὴλ ὁ 'Αρχάγγελος. Είτοδος τό, Φως ίλαρόν. Προκείμενον, Τίς Θεός μέγας ώς ό Θεός ήμων; Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμων καὶ τὰ ε΄. 'Αναγνώσματα τῆς Έορτζς. Είτα ο Ίερευς, Και υπέρ του καταξιωθήναι ήμας της άκροάσεως και Εύαγγέλιον κατά Ίωάννην, Ούσης όψιας τη ήμέρα έχεινη· τέλος, Ού μη πιστεύσω. Η Έχτενης τὸ, Πληρώσωμεν την Έσπερινην δέησιν ημών τῷ Κυρίφ. Είς την Λιτην, Ίδιόμελα τούς τρείς πρώτους της Έορτης. Δόξα, και νῦν, Ήχος β΄. Εύαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν. του Στίχου, ήχος β΄. Ἡ Ανάστασίς σου, Χριστέ Σωτήρ είτα Στίχος, 'Αναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ· καὶ εὐθύς τὰ τρία Στιχηρά τοῦ Πάσχα, Ήχος πλ. α΄. μετὰ των Στίχων αύτων. Δόξα, Ήχος δ΄. Σήμερον χαρᾶς Εύαγγέλια. Καὶ νῦν, Ἡχος πλ. α΄. ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθώμεν τῆ πανηγύρει. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη ἐχ νεχρῶν, τρίς Τροπάριον της Έρρτης, έκ γ΄. Η Ευλόγησις των άρτων, καὶ ή διάδοσις. Ανάγνωσις τῆς Έορτῆς. Εἰς τὸν Όρθρον, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερέα τόν Εύλογητόν, και τό, Χριστός άνέστη, έκ τρίτου, και τούς τρεῖς Στίχους Δόξα, Ήχος δ΄. Τροπάριον τῆς Εορτῆς Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Είτα ή Συναπτή. Οι 'Αναβαθμοί, τὸ πρώτον 'Αντίρωνον τοῦ τετάρτου "Ηχου. Προχείμενον. Πᾶσα πνοή: καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Έρρτης. Τὸ, Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι, έχ τρίτου, ἄνευ τοῦ Πεντηχοστού· Δόξα, Ταϊς της Θεοτόχου πρεσβείαις· Καὶ νῦν, Ταϊς της Θεοτόχου πρεσβείαις. Είτα λέγε Στίχον, Ήχος πλ. β΄. Εύαγγελίζεσθε ήμέραν έξ ήμέρας καὶ τὸ Στιχηρόν Ίδιόμελον τῆς Έρρτῆς, Ἡχος πλ. β΄. ᾿Απεστάλη έξ οὐρανοῦ. Ὁ Ἱερεὺς, Σῶσον, ὁ θεός, τον λαόν σου, και εὐλόγησον την κληρονομίαν σου· ὁ Λαός, τό, Κύριε έλέησον ιβ΄. καὶ Ἐκφώνησις, Ἑλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ ριλανθρωπία. Οι Κανόνες, ο Αναστάσιμος μετά των Είρμων εἰς ς΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η΄. Καταβασία τῆς Έρρτης όμου οι δύο Χοροί. Από γ΄. Ώδης, Κοντάχιον του Πάτ/α, καὶ Κάθισμα τῆς Έρρτῆς καὶ Ανάγνωσις τὸ, Πάλιν χαρᾶς Ευαγγέλια, πάλιν έλευθερίας μηνύματα. 'Αφ' "Εχτης, Κοντάχιον τζς Έρρτζς και 'Ανάγνωσις τζς ήμέρας είς το κατά 'Ιωάννην. Έν τῆ θ΄. 'Ωδή ἡ Τιμωτέρα οὐ στιχολογεῖται. 'Εξαποστειλάριον του Πάσχα και της Έρρτης, δίς. Είς τους Αίνους, Πάσα πνοή, ίστωμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ 'Αναστάσιμα γ΄. ΊΙγος β΄. καὶ τῆς Έρρτῆς προσόμοια γ΄. ήΗχος α΄. πρὸς, Τῶν

ούρανίων ταγμάτων. Εἶτα τὸ, 'Αναστήτω ὁ Θεὸς, τὰ Στιχηρὰ τὸῦ Πάσχα, Ἡχος πλ. α΄. τὰ γ΄. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, Ἡχος πλ. δ΄. Εὐρραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί· Καὶ νῦν, Ἡχος πλ. α΄. 'Αναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τρίς· Δόξα, καὶ νῦν, Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Ἡ 'Εκτενὴς, ἡ Κατήχησις τῆς Έρρτῆς, καὶ 'Απόλυσις. Εἶτα δίδοται ἄγιον ἔλαιον. Καὶ ἡ Λιτἡ ἔξω τοῦ Μοναστηρίου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ 'Αντίρωνα τοῦ Πάσχα· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· καὶ τῆς Ἑρρτῆς τὸ Τροπάριον· Δόξα, τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα· Καὶ νῦν, τῆς Ἑρρτῆς. 'Αντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου, 'Όσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Προκείμενον, 'Απόστολον, 'Αλληλουϊάριον, καὶ Εὐαγγέλιον, πρῶτον τῆς Ἑρρτῆς, εἶτα τῆς ἡμέρας. Κοινωνικὸν, τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Ἑρρτῆς.

THE KE'. TOY AYTOY MHNOS.

Ο Εὐαγγελισμός τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

'Αρχόμεθα του Μεγάλου 'Εσπερινού, ἄνευ Μετανοιῶν καὶ Στιχολογίας.

Είς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς Μαρτυρικὸν δὲ οὐ λέγομεν καὶ τὰ γ΄. προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς γ΄. ποιοῦντες αὐτὰ ε΄. Ἦχος πλ. β΄. Ολην ἀποθέμενοι. *

Βουλήν προαιώνιον * ἀποχαλύπτων σοι, Κόρη, * Γαβριήλ ἐφέστηκε, * σὲ κατασπαζόμενος * καὶ φθεγγόμενος * Χαϊρε, γῆ ἄσπορε· * χαϊρε, βάτε ἄφλεχτε· * χαϊρε, βάθος δυσθεώρητον· * χαϊρε, ἡ γέφυρα * πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἡ μετάγουσα, * καὶ κλίμαξ ἡ μετάρσιος, * ἢν ὁ Ἰαχώβ ἐθεάσατο· * χαϊρε, θεία στάμνε * τοῦ Μάννα· χαϊρε, λύσις τῆς ἀρᾶς· * χαϊρε, 'Αδὰμ ἡ ἀνάχλησις, * μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

άμύητος. * πῶς οὖν πατόα τέξομαι;

Θεός όπου βούλεται, * νικάται φύσεως τάξις, * φησὶν ὁ 'Ασώματος, * καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον * διαπράττεται. * Τοῖς ἐμοῖς πίστευε * ἀληθέσι ῥήμασι, * Παναγία ὑπεράμωμε. * 'Η δὲ ἐβόησε: * Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά σου, * καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρχον, * σάρχα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, * ὅπως ἀναγάγη * τὸν ἄνθρωπον ὡς μόνος δυνατὸς * εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα * διὰ τῆς συγκράσεως. Δόξα, καὶ νῦν.

Ήχος πλ. β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Απεστάλη έξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ 'Αρχάγγελος * εὐαγγελίσασθαι Α τῆ Παρθένω τὴν σύλληψιν· * καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρὲτ, * ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος· * ὅτι, πῶς * ὁ ἐν ὑψίστοις * ἀκατάληπτος ῶν, * ἐκ Παρθένου τίκτεται! * ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν * καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, * ἐν μήτρα χωρεῖται γυναικός! * ῷ τὰ Ἑξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα * ἀτενίσαι οὐ δύνανται, * λόγω μόνω ἐκ ταύτης * σαρκωθῆναι ηὐδόκησε. * Θεοῦ ἐστι Λόγος ὁ παρών. * Τί οὖν ἴσταμαι, * καὶ οὐ λέγω τῆ Κόρη; * Χαῖρε, Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· * χαῖρε, ἀγνὴ Παρθένε· * χαῖρε, Νύμρη ἀνύμρευτε· * χαῖρε, Μήτηρ τῆς ζωῆς· * εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Είσοδος, τὸ, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς Γενέσεως, τὰ Αναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ παρόντα τῆς Ἑορτῆς.

Γενέσεως τὸ Ανάγνωσμα.

 $\mathbf{E}^{\xi\eta\lambda\theta}$ εν Ίαχώβ ἀπό τοῦ φρέατος τοῦ δρχου, χαὶ ἐπορεύθη εἰς $\mathbf{x}_{\mathbf{x}_1^{\prime\prime}.10}^{\mathbf{Keq}}$. Χαβράν. Καὶ ἀπήντησε τόπφ, χαὶ ἐχοιμήθη ἐχεῖ· ἔδυ γὰρ ό ήλιος καὶ ἔλαβεν ἀπό τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρός κεραλής αύτου, και έκοιμήθη έν τῷ τόπῳ έκεινῳ, και ένυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῆ γῆ, ἦς ἡ κεραλἡ ἀφικνείτο είς τον ούρανον και οί Αγγελοι του Θεου ανέβαινον, και κατέβαινον ἐπ' αὐτήν. Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτής, καὶ είπεν· Έγω είμι ὁ Θεός Άβραὰμ τοῦ Πατρός σου, καὶ ὁ Θεός Ίσαάκ, μὴ φοβού· ἡ γῆ, ἐφ' ῆς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτὴν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ώσεὶ άμμος της γης, και πλατυνθήσεται έπι θάλασσαν, και λίβα, και βορράν, και έπι άνατολάς και ένευλογηθήσονται έν σοι πάσαι αί φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδού ἐγώ εἰμι μετά σου, διαφυλάσσων σε έν τη όδῷ πάση, οῦ ἐάν πορευθής. καὶ ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μή σε ἐγκαταλείπω έως του ποιήσαί με πάντα όσα έλάλησά σοι. Καὶ έξηγέρθη Ίαχώβ έχ τοῦ ὑπνου αύτοῦ, χαὶ εἶπεν. Ότι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπω τούτω, έγω δε ούχ ήδειν. Και έφοβήθη, και είπεν 'Ως

στάλη έξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ ᾿Αρχάγγελος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον καὶ ᾿Αναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς Ἑορτῆς τὰ β΄. Ἡ Συναπτή τὸ Τρισάγιον. Προκείμενον, ὁ ᾿Απόστολος, ᾿Αλληλουϊάριον, καὶ Εὐαγγέλιον, πρῶτον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τῆς ἡμέρας Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς. Ἡ Λειτουργία τελεῖται τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὴν Τράπεζαν ἐσθίομεν ξηροφαγίαν, καὶ πίνομεν καὶ οἶνον.

Περί τῆς Ἐορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχη τῷ ἀγίφ καὶ μεγάλφ Σαββάτφ.

👽 ρὴ εἰδέναι ὅτι, εἰ τύχη ὁ Εὐαγγελισμός τῷ ἀγίῳ καὶ μεγάλο 🛕 Σαββάτω, έσπέρας τῆ άγία και μεγάλη Παρασκευῆ, περί ώραν ι΄. σημαίνει τὸ μέγα, καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Λυχνικοῦ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίγους ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιγηρὰ Τοιόμελα της ήμέρας, τὸν πρώτον Τίχον, δευτερούντες αὐτὸν, καί τούς τρεϊς δευτέρους πρός μίαν, τον πλ. β΄. Σήμερον ο Δεσπότης της χτίσεως χαὶ της Έρρτης προσόμοια, Ήχος πλ. β΄. Βουλήν προαιώνιον ἀποκαλύπτων σοι, Κόρη, είς δ΄. Δόξα, τηχος ὁ αὐτός, "Ω πως ή παράνομος συναγωγή την προδοσίαν έμελέτα χατά σοῦ· Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς, Απεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Άρχάγγελος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου τὸ, Φῶς ἰλαρὸν άγίας δόξης· τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ 'Αναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ τής Έρρτης τὰ ε΄. Εἶτα Προκείμενον, Απόστολον, Αλληλουίαριον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Είθ' ούτως, Είπωμεν πάντες έξ όλης της ψυχής, και έξ όλης της διανοίας ήμων. το Καταξίωσον, Κύριε, έν τῆ Έσπέρα ταύτη είθ ούτως ὁ Ίερευς, Πληρώσωμεν την Έσπερινην δέησιν ήμων τῷ Κυρίφ. Καὶ μετὰ τὴν Έκφώνησιν, Στιχηρά της ημέρας, Ήχος β΄. Ότε έκ του ξύλου σε νεχρόν, καὶ τὰ ἔτερα δύο, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν Δ όξα, 5 Ηχος β . Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀνακαλύπτεται σήμερον. Καὶ νῦν, Ἡχος πλ. α΄. Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ὢσπερ ἰμάτιον. Τὸ Τρισάγιον, καὶ Τροπάριον τῆς Έρρτῆς Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἡμέρας, Ἡχος β. Ο εὐσχήμων Ίωσηρ ἀπό τοῦ ξύλου καθελών. Σορία, καὶ Απόλυσις. Τὰ δὲ ᾿Απόδειπνα ψάλλομεν ἐν τοῖς κελλίοις. Περὶ δὲ ώραν δευτέραν της νυχτός σημαίνει τὰς βαρέας, τὸ μέγα, χαὶ τὸ σιὸτρ ρούν, και άρχόμεθα τον "Ορθρον. Είς το, Θεός Κύριος, Τροπάριον τῆς ἡμέρας, Ἡχος β΄. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴρ ἀπό τοῦ ξύλου καθελών, ἄπαξ. Ότε κατηλθες πρός τόν θάνατον, ή ζωή ή ἀθάνατος. Δόξα, Ταϊς μυροφόροις γυναιξί παρά το μνήμα ἐπιστάς. Καὶ νον, τῆς Έρρτῆς. Καὶ εὐθὸς στιχολογοῦμεν τὸν Αμωμον

εἰς Ἡχον πλ. α΄. ἐν ῷ θυμιᾳ ὁ Ἱερεὺς εἰς τὴν πρώτην στάσιν. έ δὲ Κανδηλάπτης θυμις κατά στάσιν. Είτα τὰ 'Αναστάσιμα Τροπάρια, Ήχος πλ. α΄. Των Αγγέλων ο δήμος κατεπλάγη ορών σε· καὶ τὰ λοιπά. Κάθισμα, Τὸν τάφον σου, Σωτήρ· καὶ ἀΑνάγνωσις της ημέρας. Ο Πολυέλεος, Κάθισμα και Άνάγνωσις της Έρρτης, Οι 'Αναβαθμοί, τὸ α΄. 'Αντίφωνον του τετάρτου "Ηχου. Προκείμενον, Πάσα πνοή, Εὐαγγέλιον τῆς Έρρτῆς. Ὁ Πεντηκοστός, τό Στιχηρόν τῆς Εορτῆς. Οἱ Κανόνες, τῆς Εορτῆς μετὰ των Είρμων είς η'. και της ήμέρας μετά των Είρμων είς η'. Καταβασία, τὸν Εἰρμὸν τῆς ἡμέρας ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί. ᾿Απὸ γ΄. Ὠδῆς, Κοντάχιον της ήμέρας και Ανάγνωσις της Εορτής, Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια. Αφ' Έχτης, Κοντάχιον τῆς Εορτῆς καὶ Ανάγνωσις, εί έχει ἡ ώρα. Έν τῆ θ΄. Ὠοἦ ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογείται. Τὸ, "Αγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, Ἡχος β΄. Ἐξαποστειλάριον της Εορτής, δίς. Είς τους Αίνους, Πάσα πνοή, ίστωμεν Στίγους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά 'Ιδιόμελα τῆς ἡμέρας τους τρεῖς πρώτους, και της Έρρτης προσόμοια, Ήχος α΄. και Ίδιόμελα, Ήχος πλ.δ΄. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· Στίχος, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέράς. Δόξα, Ἡχος πλ. β΄. Ἡτήσατο Ίωσήφ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόχε Παρθένε. Δοξολογία μεγάλη. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀλλάσσει ὅλην την στολην αύτου, και είσοδεύει μετά του Εύαγγελίου. Μετά δέ τό Τρισάγιον λέγει, Σοφία δρθοί Είσοδικόν Τροπάριον, Ήχος β΄. Ο εὐσχήμων Ίωσὴφ ἀπό τοῦ ξύλου χαθελών ὁ Ἱερεὺς, Πρόσχωμεν Είρηνη πάσι Σοφία Τροπάριον της Προφητείας, Ο συνέχων τὰ πέρατα. Προχείμενον, Απόστολος, Αλληλουϊάριον καὶ Εύαγγέλιον της ημέρας. Η Έχτενης και Απόλυσις. Η δὲ πρώτη "Ωρα ψάλλεται έν τοῖς κελλίοις. Αί δὲ λοιπαὶ ψάλλονται όμοῦ λιτῶς έν τῷ Νάρθηκι· καὶ τὰ Τυπικὰ χύμα, ἤγουν τὸ, Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, όταν έλθης έν τῆ Βασιλεία σου καὶ οι Μακαρισμοὶ ἄνευ μέλους. Χορός ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει, καὶ τὸ, "Ανες, άρες, συγχώρησον τό, Πάτερ ήμων Κοντάκιον της ήμέρας τό, Κύριε έλέησον, μ΄. καὶ Απόλυσις. Έν αύταις λέγονται τὰ Τροπάρια της Εορτής πάντα· τὰ δὲ Κοντάχια ἐναλλάσσονται. Έν δὲ τῷ ἀγίφ καὶ μεγάλφ Σαββάτφ ἐσπέρας, περὶ ώραν ιβ΄. ση- . μαίνει τὸ μέγα· καὶ ἀλλάσσοντος τοῦ Ἱερέως στολήν λευκήν, καὶ εύλογούντος άρχόμεθα του Λυχνικού. Δεύτε προσκυνήσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ, ἐχ τρίτου. Μετὰ δὲ τὸν Ψαλμόν Συναπτή. Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιγηρά γ΄. Ήχος α΄. Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐγάς καὶ τοῦ μεγάλου

Σαββάτου 'Ιδιόμελα γ΄. ΊΙχος πλ. δ΄. Σήμερον ὁ "Αδης στένων βοᾶ· καὶ τῆς Εορτῆς τοὺς τέσταρας τετάρτους· Δόξα, Ἡχος πλ. β΄. Τὴν σήμερον μυστικῶς ὁ μέγας Μωσῆς· Καὶ νῦν, ὁ αὐτός, 'Απεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ 'Αρχάγγελος. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον οὺ λέγεται, ἀλλ' εὐθέως ὁ Ίερεὺς, Σορία· καὶ ἄρχονται τὰ 'Αναγνώσματα τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν τούτων συμπλήρωσιν, ἡ Συναπτὴ τοῦ Τρισαγίου. 'Αντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου, "Όσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Προκείμενον, 'Απόστολος, πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τῆς Έρρτῆς. Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Κοινωνικὸν, τῆς Έρρτῆς καὶ τῆς ἡμέρας.

Περί τῆς Εορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχη τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Κυριακῆ τοῦ Πάσχα.

γρη είδέναι ότι, εἰ τύχη ὁ Εὐαγγελισμός τῆ ἀγία καὶ μεγάλη \Lambda Κυριακή του Πάσχα, έσπέρας τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ, εἰς τὸ, Κύριε έχέχραξα, ίστωμεν Στίγους ι΄. καὶ ψάλλομεν τὰ Στιγηρά 'Αναστάσιμα τρία, 'Ήχος α'. καὶ τοῦ μεγάλου Σαββάτου τὰ γ'. Ήχος πλ.δ΄. Σήμερον ὁ "Αδης στένων βοᾶ· καὶ τῆς Εορτῆς Ἰδιόμελα τοὺς τετάρτους. Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Τὴν σήμερον μυστικῶς ό μέγας Μωσῆς· Καὶ νῦν, Ἡχος ὁ αὐτὸς, Ἡπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἡρχάγγελος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ, Φως ίλαρόν. Προχείμενον δε ου λέγεται, άλλ' εύθυς ο Ίερευς, Σορία. καὶ ἀναγινώσκεται τὸ πρώτον 'Ανάγνωσμα τῆς ἡμέρας, τὸ, Ἐν άρχῆ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· εἶτα τὰ ε΄. Αναγνώσματα του Εὐαγγελισμου, καὶ τὰ ἐπίλοιπα Αναγνώσματα του Πάσχα, κατά την τάξιν αὐτῶν καὶ ἡ λοιπή Ακολουθία του Μεγάλου Βασιλείου. Είς την Παννυχίδα του μεγάλου Σαββάτου, ὁ Κανών τῆς Έρρτῆς μετὰ τῶν Είρμῶν εἰς η΄. Καταβασία, τὸν Εἰρμὸν τῆς ἡμέρας ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί. Από τρίτης 'Ωδής, Κοντάκιον τής Έρρτής, καὶ ὁ Οἶκος: εἶτα Κάθισμα τής ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. καὶ Ανάγνωσις, Πάλιν γαρᾶς Εύαγγέλια, πάλιν έλευθερίας μηνύματα. Αφ' "Εχτης, Κοντάχιον της ήμέρας. Έν τη θ΄. 'Ωδή ή Τιμιωτέρα οὐ στιχολογείται. Μετά την Έννάτην, Τρισάγιον Τροπάριον, "Ότε κατηλθες πρός τον θάνατον Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Έρρτῆς. Ἡ Έκτενἡς, καὶ Απόλυσις της ημέρας έν η ό Έχχλησιάρχης διανέμει τὰ χηρία, ὁ δὲ Κανδηλάπτης σημαίνει το μέγα, και το σιδηρούν. Και μετά την Ανάγνωσιν έξερχόμεθα πάντες έν τῷ Νάρθηκι, προπορευομένου του Ίερέως μετά λαμπάδων. Και κλεισθεισών τών Πυλών, θυμιχ

ό Ίερεὺς ἐν τῷ Νάρθηκι ἄπαντας ὡς ἔθος ἐστί· εἶτα ἴσταται έμπροσθεν των Βασιλικών Πυλών, και θυμιά σταυροειδώς κατά άνατολάς έχ τρίτου, λέγων. Δόξα τῆ άγία καὶ όμοουσίω καὶ ζωοποιφ και άδιαιρέτω Τριάδι πάντοτε, νῦν, και άει, και είς τους αίωνας των αίωνων. Και ήμων αποχρινομένων το Αμήν, άρχεται ο Τερεύς Τροπάριου, Ήχος πλ. α. Χριστός ἀνέστη ἐκ νεχρών, θανάτφ θάνατον πατήσας, και τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωήν χαρισάμενος. Όμοίως και οι 'Αδελφοί ψάλλουσιν το αυτό. Λέγεται δὲ τρὶς παρά τοῦ Ἱερέως, καὶ τρὶς παρά τῶν ᾿Λδελφῶν. Είτα ό Ίερευς Στίχον, Έξομολογείσθε τῷ Κυρίφ ὅτι ἀγαθός. Στίγος β΄. Αυτη ή ήμέρα ην ἐποίησεν ὁ Κύριος· Στίχος γ΄. Συστήσασθε Έρρτην έν τοις πυχάζουσιν. : Λέγουσιν δὲ οἱ 'Αδελφοὶ καθ' έκαστον Στίχον, τὸ, Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. Καὶ αὖθις ὁ Ιερεύς λέγων μεγάλη τη φωνή, Χριστός άνέστη έχ νεχρών καί άνοιγομένων των Πυλών, είσοδεύει, προπορευομένων των λαμπάδων, καὶ τοῦ Προεστώτος συνερεπομένου, καὶ τῶν ᾿Λδελρῶν ψαλλόντων τό, Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος. Μετὰ cè το είσελθεῖν τον Ίερέα είς το Ἱερατεῖον, Δόξα, Ἡχος δ'. καὶ λέγομεν, Σήμερον της σωτηρίας ήμων το κεφάλαιον Καὶ νῦν, τό αύτό. Είθ' οϋτως ή Συναπτή καὶ μετὰ την Έκρωνησιν, άρχεται ό Προεστώς, 'Αναστάσεως ήμέρα, λαμπρυνθώμεν λαοί, ΊΙχος α΄. καὶ ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Είρμων είς η'. καὶ τῆς Έρρτῆς μετὰ τῶν Είρμων είς ς'. Καταβασία, τούς Είρμούς των δύο Κανόνων άνὰ μέρος οι δύο Χοροί. Άπό τρίτης 'Ωδής, Κοντάχιον του Πάσχα, καὶ 'Ανάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον, Έπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι. 'Αρ' Έκτης, Κοντάκιον της Έορτης, και Ανάγνωσις, Αναστάσεως ήμερα, και ή άρχη δεξιά. Είτα Προκείμενον της Έορτης, Ήχος δ΄. Εὐαγγελίζεσθε ήμέραν έξ ήμέρας Στίχος, "Ασατε τῷ Κυρίφ ἄσμα καινόν. Πᾶσα πνοή: Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόχου, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, ᾿Αναστᾶσα Μαριάμ. Είτα τὸ, 'Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσχυνήσωμεν Αγιον Κύριον, έχ τρίτου, άνευ τοῦ Πεντηχοστοῦ. Είθ' οὐτως ή ζ΄. Έν τη θ΄. 'Ωδή ή Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Έξαποστειλάριον, Σαρκί ὑπνώσας ὡς θνητός, ἄπαξ καὶ τῆς Ἐορτῆς, δίς. Είς τούς Αίνους, Πάσα πνοή ιστώμεν Στίχους ς'. Στιχηρά 'Αναστάσιμα δ΄. Ήχος α΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς, εἰς τὸν αὐτὸν Ἡχον, Προσόμοιον, και δευτερούμεν το πρώτον μετά των Στίχων, Εύαγγελίζεσθε ήμέραν έξ ήμέρας το Σωτήριον αὐτοῦ· Στίχ. "Ασατε τῷ Κυρίφ άσμα καινόν. Έπειτα, 'Αναστήτω ὁ Θεός, και διασκορπισθήτωσαν οι έχθροι αὐτοῦ και εύθύς τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα

μετά τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, τῆς Ἐορτῆς, Ἡχος πλ. δ΄. Εὐφραινέσθωσαν οι ούρανοι· Καὶ νῦν, Ἡχος πλ. α΄. ἀναστάσεως ημέρα, και λαμπρυνθώμεν τη πανηγύρει. Τό, Χριστός ανέστη έχ νεχρών, ό 'Ασπασμός, ή Κατήχησις του Χρισοστόμου, ή Έχτενής παρά του Ίερέως, καὶ ᾿Απόλυσις. Ἡ Λιτή δὲ οὐ γίνεται. Λί *Ωραι ψάλλονται ώς είσι τεταγμέναι έν τῆ μεγάλη Κυριακή. Είς την Λειτουργίαν, 'Αντίρωνα τοῦ Πάσχα. Μετὰ δὲ την Είσοδον, και το Εισοδικόν του Πάσχα το πρώτον, Έν Έκκλησίας εύλογείτε τον Θεόν, Κύριον έχ πηγών Ίσραήλ. Χριστός άνέστη έχ νεχρών είτα, Δόξα, της Εορτής, Ήχος δ΄. Σήμερον τής σωτηρίας ήμων το κεράλαιον. Και νύν, Ει και εν τάφω κατηλθες, άθάνατε. Αντί δε του Τρισαγίου, Όσοι είς Χριστόν έβαπτίσθητε, Χριστόν ένεδύσασθε. Προχείμενον, τον Απόστολον, Αλληλουϊάριον, και Εύαγγέλιον, πρώτον του Πάσχα, είτα της Έρρτης. Καί καθεξής ή Θεία Λειτουργία του Χρυσοστόμου. Κοινωνικόν τής Έορτῆς καὶ τοῦ Πάσχα.

Περὶ τῆς Ἐορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχη τῆ Δευτέρα ἢ τῆ Τρίτη τῆς Διακαινησίμου.

Υρη είδεναι ότι, έὰν φθάση ὁ Εὐαγγελισμός τῆ β΄. τῆς Δια-\Lambda καινησίμου, έσπέρας τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Κυριακῆ, ἐν τῷ μικρφ Έσπερινφ, μετά το είπεῖν τον Ιερέα το, Χριστός άνέστη τρίς, καὶ γ΄. Στίχους. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ την Συναπτήν. Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά 'Αναστάσιμα δ΄. ΊΙχος β΄. Δόξα, καὶ νῦν, Ήχος β΄. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀνακαλύπτεται σήμερον. Είτα τό, Φως ίλαρον, άνευ Είσόδου. Προκείμενον, Τίς Θεός μεγας ως ό Θεός ήμων; Σὺ εἶ ό Θεός ήμων ό ποιων θαυμάσια μόνος. και Στίχος α΄. Τό, Καταξίωσον Κύριε. Είς του Στίχου, Στιχηρά του Στίχου, Ήχος β΄. Η Ανάστασίς σου, Χριστέ Σωτήρ καὶ τῆς Έορτῆς Ἰδιόμελα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, Ἦχος β. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ τῆ Κεγαριτωμένη σήμερον. Καὶ νῦν, 'Ηχος πλ. α΄. 'Αναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθώμεν τῆ πανηγύρει. Τό, Χριστός ανέστη έχ νεχρών, γ΄. Δόξα, και νον, ήχος δ΄. Τροπάριον τῆς Ἐορτῆς. Ἡ Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις. Ἐν δὲ τῷ μεγάλφ Έσπερινώ, μετά τὸ θυμιᾶσαι τὸν Ἱερέα, καὶ είπεῖν τὸ, Δόξα τῆ ἀγία και όμοουσίω και ζωοποιῷ και ἀδιαιρέτω Τριάδι, λέγει τό, Χριστός άνέστη έχ νεχρών, τρίς, χαί τούς γ΄. Στίχους. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη· εἶτα τὴν Συναπτήν. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά 'Ανα-

στάσιμα γ΄. Ήχος β΄. και 'Ανατολικόν έν, και τῆς Έορτῆς προσόμοια γ΄. Ήχος πλ. β΄. Βουλήν προαιώνιον, είς ς΄. Δόξα, και νῦν, ΊΙχος πλ. β΄. Απεστάλη έξ ούρανοῦ Γαβριήλ ὁ Αρχάγγελος. Είτοδος τό, Φως ίλαρόν. Προχείμενον, Τίς Θεός μέγας ώς ὁ Θεός ήμων; Σύ εἶ ὁ Θεός ἡμων καὶ τὰ ε΄. Αναγνώσματα τῆς Έρρτῆς. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως και Ευαγγέλιον κατά Ιωάννην, Ούσης όψιας τη ήμέρα έχείνη· τέλος, Ού μη πιστεύσω. Η Έχτενης· τό, Πληρώσωμεν τὴν Έσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίφ. Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα τους τρεϊς πρώτους της Εορτης. Δόξα, και νύν, Ήχος β΄. Εύαγγελίζεται ό Γαβριήλ. Είς του Στίχου, το 'Αναστάσιμου Στιχηρου του Στίχου, ήχος β΄. Η Ανάστασίς σου, Χριστέ Σωτήρ είτα Στίχος, 'Αναστήτω ο Θεός, και διασκορπισθήτωσαν οι έχθροι αὐτοῦ· καὶ εὐθὺς τὰ τρία Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα, Ἡχος πλ. α΄. μετὰ των Στίχων αύτων. Δόξα, Ήχος δ΄. Σήμερον χαράς Εὐαγγέλια. Καὶ νῦν, τηχος πλ. α΄. Αναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθώμεν τη πανηγύρει. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τρίς Τροπάριον τῆς Έρρτῆς, ἐχ γ΄. Ἡ Εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ ἡ διάδοσις: Ανάγνωσις τῆς Έορτῆς. Εἰς τὸν "Ορθρον, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερέα τόν Εύλογητόν, και τό, Χριστός άνέστη, έκ τρίτου, και τούς τρεῖς Στιχους: Δόξα, Ήχος δ΄. Τροπάριον τῆς Εορτῆς: Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Είτα ή Συναπτή. Οι 'Αναβαθμοί, το πρώτον 'Αντίφωνον τοῦ τετάρτου "Ηχου, Προκείμενον. Πάσα πνοή και Εύαγγέλιον τῆς Έρρτης. Τὸ, 'Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, ἐκ τρίτου, ἄνευ τοῦ Πεντηχοστού Δόξα, Ταϊς τής Θεοτόχου πρεσβείαις Καὶ νῦν, Ταϊς της Θεοτόχου πρεσβείαις. Είτα λέγε Στίχον, Ήχος πλ. β΄. Εύαγγελίζεσθε ήμέραν έξ ήμέρας· καὶ τὸ Στιχηρὸν Ίδιόμελον τῆς Έρρτής, Ήχος πλ. β΄. Άπεστάλη έξ ούρανοῦ. Ὁ Ἱερεύς, Σῶσον, ὁ θεός, τον λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου \cdot ό Λ αός, τό, Κύριε έλέησον ιβ΄. καὶ Ἐκρώνησις, Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ ριλανθρωπία. Οι Κανόνες, ο Αναστάσιμος μετά των Είρμων είς ς΄. καὶ τῆς Έρρτῆς μετὰ τῶν Είρμῶν είς η΄. Καταβασία τῆς Ερρτής όμου οι δύο Χοροί. Από γ΄. Ωδής, Κοντάκιον του Πάσχα, καὶ Κάθισμα τῆς Έρρτῆς καὶ Ανάγνωσις τὸ, Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια, πάλιν έλευθερίας μηνύματα. Αφ' Εκτης, Κοντάκιον της Ερρτής και 'Ανάγνωσις της ήμέρας είς το κατά Ίωάννην. Έν τη θ΄. 'Ωδή ή Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. 'Εξαποστειλάριον του Πάσχα και της Εορτης, δίς. Είς τους Αίνους, Πάσα πνοή, ίστωμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ 'Αναστάσιμα γ΄. Ήγος β΄. καὶ τῆς Έρρτῆς προσόμοια γ΄. Ήχος α΄. πρὸς, Τών

ούρανίων ταγμάτων. Εἶτα τὸ, 'Αναστήτω ὁ Θεὸς, τὰ Στιχηρὰ τὸῦ Πάσχα, 'Ηχος πλ. α΄. τὰ γ΄. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν Δόξα, 'Ήχος πλ. δ΄. Εὐρραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί· Καὶ νῦν, 'Ήχος πλ. α΄. 'Αναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τρίς· Δόξα, καὶ νῦν, Τροπάριον τῆς Έρρτῆς. Ἡ 'Εκτενὴς, ἡ Κατήχησις τῆς Έρρτῆς, καὶ 'Απόλυσις. Εἶτα δίδοται ᾶγιον ἔλαιον. Καὶ ἡ Λιτἡ ἔξω τοῦ Μοναστηρίου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ 'Αντίρωνα τοῦ Πάσχα· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· καὶ τῆς Έρρτῆς τὸ Τροπάριον· Δόξα, τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα· Καὶ νῦν, τῆς Ἑρρτῆς. 'Αντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου, 'Όσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Προκείμενον, 'Απόστολον, 'Αλληλουϊάριον, καὶ Εὐαγγέλιον, πρῶτον τῆς Ἑρρτῆς, εἶτα τῆς ἡμέρας. Κοινωνικὸν, τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Ἑρρτῆς.

ΤΗ, ΚΕ', ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ο Εὐαγγελισμός τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

'Αρχόμεθα του Μεγάλου Έσπερινού, άνευ Μετανοιών καὶ Στιχολογίας.

Είς δὲ τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς Μαρτυρικὸν δὲ οὐ λέγομεν καὶ τὰ γ΄. προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς γ΄. ποιοῦντες αὐτὰ ε΄. Ἦχος πλ. β΄. Όλην ἀποθέμενοι. *

Βουλήν προαιώνιον * ἀποχαλύπτων σοι, Κόρη, * Γαβριήλ ἐρέστηκε, * σὲ χατασπαζόμενος * χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον * χαῖρε, ἡ γέρυρα * πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἡ μετάγουσα, * χαὶ κλίμαξ ἡ μετάρσιος, * ἢν ὁ Ἰαχώβ ἐθεάσατο * χαῖρε, θεία στάμνε * τοῦ Μάννα · χαῖρε, λύσις τῆς ἀρᾶς · * χαῖρε, ᾿Αδὰμ ἡ ἀνάχλησις, * μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

άμύητος. * πῶς οὖν παΐδα τέξομαι;

Εός ὅπου βούλεται, * νικᾶται φύσεως τάξις, * φησὶν ὁ 'Ασώματος, * καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον * διαπράττεται. * Τοῖς ἐμοῖς πίστευε * ἀληθέσι ῥήμασι, * Παναγία ὑπεράμωμε. * 'Η δὲ ἐβόησε. * Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά σου, * καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, * σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, * ὅπως ἀναγάγη * τὸν ἄνθρωπον ὡς μόνος δυνατὸς * εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα * διὰ τῆς συγκράσεως. Δόξα, καὶ νῦν.

Ήχος πλ. β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Απεστάλη έξ ούρανοῦ Γαβριὴλ ὁ 'Αρχάγγελος * εὐαγγελίσασθαι Α τῆ Παρθένω τὴν σύλληψιν· * καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρὲτ, * ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος· * ὅτι, πῶς * ὁ ἐν ὑψίστοις * ἀκατάληπτος ῶν, * ἐκ Παρθένου τίκτεται! * ὁ ἔχων θρόνον οὐρανὸν * καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, * ἐν μήτρα χωρεῖται γυναικός! * ῷ τὰ Ἑξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα * ἀτενίσαι οὐ δύνανται, * λόγω μόνω ἐκ ταύτης * σαρκωθῆναι ηὐδόκησε. * Θεοῦ ἐστι Λόγος ὁ παρών. * Τί οὖν ἴσταμαι, * καὶ οὐ λέγω τῆ Κόρη; * Χαῖρε, Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· * χαῖρε, ἀγνὴ Παρθένε· * χαῖρε, Νύμρη ἀνύμρευτε· * χαῖρε, Μήτηρ τῆς ζωῆς· * εὐλογημένος ὅ καρπός τῆς κοιλίας σου.

Εἴσοδος, τό, Φως ίλαρον, τό Προκείμενον τῆς Γενέσεως, τὰ Αναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ παρόντα τῆς Εορτῆς. Γενέσεως τὸ Ανάγνωσμα.

 $^{\prime}$ $\mathbf{\Gamma}$ ξηλθεν $^{\prime}$ Ιαχώ β άπο του φρέατος του δρχου, χαὶ ἐπορεύθη εἰς $^{\mathrm{Kep.}}_{\mathrm{xn'},\ 10.}$ Ε Χαρράν. Και ἀπηντησε τόπφ, και ἐκοιμήθη ἐκεῖ εδυ γὰρ ό ήλιος και έλαβεν άπό των λίθων του τόπου, και έθηκε πρός χεραλής αύτου, και έχοιμήθη έν τῷ τόπῳ έχείνῳ, και ένυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῆ γῆ, ῆς ἡ κεραλἡ ἀφικνείτο είς τον ούρανον και οι Αγγελοι του Θεου άνεβαινον, και κατέβαινον ἐπ' αὐτήν. Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ είπεν· Έγω είμι ὁ Θεὸς Αβραάμ τοῦ Πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς 'Ισαάκ, μή φοβού· ή γή, έφ' ής σύ καθεύδεις έπ' αύτής, σοί δώσω αύτην, και τῷ σπέρματί σου. Και ἔσται τὸ σπέρμα σου ώσει άμμος της γης, και πλατυνθήσεται έπι θάλασσαν, και λίβα, και βορράν, και έπι άνατολάς και ένευλογηθήσονται έν σοι πάσαι αί φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδού ἐγώ είμι μετά σου, διαφυλάσσων σε έν τη όδῷ πάση, οῦ ἐάν πορευθής. καὶ ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μή σε ἐγκαταλείπω έως του ποιήσαί με πάντα όσα έλάλησά σοι. Καὶ έξηγέρθη Ίαχώβ έχ τοῦ ὑπνου αὐτοῦ, χαὶ εἶπεν. Ότι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπω τούτω, έγω δε ούκ ήδειν. Και έφοβήθη, και είπεν 'Ως

φοβερός ὁ τόπος οὖτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἢ οἶκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ίεζεκιὴλ τὸ Ανάγνωσμα.

οι Ίερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ἡμῶν. καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ᾿Αγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς, καὶ αὐτη ἡν κεκλεισμένη. Καὶ εἰπε Κύριος πρός με. Ἡ πύλη αὐτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθη δι' αὐτῆς. ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἱσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἡγούμενος οὕτος κάθηται ἐπ' αὐτὴν τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου. κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με νατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης πὸν Ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἰκου καὶ εἰδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἰκος Κυρίου. Παροιμιῶν τὸ ᾿Ανάγνωσμα.

Η σορία ψχοδόμησεν έαυτη οίχον, χαι υπήρεισε στύλους έπτά. Έσραξε τὰ έαυτης θύματα, χαι ἐχέρασεν εἰς χρατηρα τὸν ἐαυτης οίνον, χαι ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτης τράπεζαν. ᾿Απέστειλε τοὺς ἐαυτης δούλους, συγχαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ χηρύγματος ὡς ἐπὶ χρατηρα, λέγουσα: "Ος ἐστιν ἄρρων ἐχχινάτω πρός με: χαὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἰπεν: Ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, χαὶ πίετε οίνον, δν χεχέραχα ὑμῖν: ἀπολίπετε ἀφροσύνην, χαὶ ζήσεσθε: χαὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἱνα βιώσητε, χαὶ χατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων χαχοὺς, λήψεται ἐαυτῷ ἀτιμίαν: ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβη, μωμήσεται ἐαυτόν (οἱ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ μώλωπες αὐτῷ). Μὴ ἔλεγχε χαχοὺς, ἱνα μὴ μισήσωσί σε: ἔλεγχε σορὸν, χαὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σορῷ ἀφορμὴν, χαὶ σορώτερος ἔσται: γνώριζε διχαίω, χαὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. ᾿Αρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, χαὶ βουλὴ ᾿Αγίων σύνεσις (τὸ γὰρ γνῶναι Νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθης). Τούτφ γὰρ τῷ τρόπω πολὺν ζήσεις χρόνον, χαὶ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς.

Είτα τὸ, Κατευθυνθήτω καὶ αἱ συνήθεις τρεῖς Μετάνοιαι ὁμοίως καὶ εἰς τὸ, Νον αἰ Δυνάμεις. Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Μετὰ δὲ τὴν ᾿Απόλυσιν εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν, ἐσθίομεν ἔλαιον καὶ οἶνον, οἵα αν ἡμέρα τύχη, διὰ τὸν κόπον τῆς ᾿Αγρυπνίας.

Περὶ δὲ ὡραν πρώτην τῆς νυκτὸς σημαίνει, καὶ συναγόμεθα ἐν τῆ Ἐκκλησία καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τῶν

'Αποδείπνων. Μετὰ δὲ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐξερχόμεθα ἐν τῷ Νάρθηκι, προπορευομένου τοῦ Ἱερέως, ψάλλοντες τὰ παρόντα Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς.

Ήχος α΄. Βύζαντος.

Τῷ ἔκτῷ Μηνὶ * ὁ ᾿Αρχῖστράτηγος ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Παρθένον καὶ ᾿Αγνὴν, * μηνύσαι σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, *
ἄμα δὲ καὶ καλέσαι σε: * Χαῖρε, Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ
σοῦ: * τέξη Υἰὸν τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, * δς σώσει τὸν λαὸν
αὐτοῦ * ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Ὁ αὐτός. 'Ανατολίου.

Τον τῷ Μηνὶ τῷ ἔχτῳ * ἀπεστάλη οὐρανόθεν Γαβριὴλ ὁ 'Αρ-Κόρη χαρᾶς εὐαγγέλια· * καὶ προσελθών πρὸς αὐτὴν, * ἐβόησε λέγων· * Χαϊρε, Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· * χαῖρε, δοχεῖον τῆς ἀχωρήτου φύσεως· * ὄν γὰρ οὐρανοὶ οὐκ ἐχώρησαν, * ἡ νηδύς σου κεχώρηκεν, Εὐλογημένη. * Χαῖρε, Σεμνὴ, * τοῦ 'Αδὰμ ἡ ἀνάκλησις, * καὶ τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις, * καὶ χαρὰ τοῦ κόσμου, * καὶ ἀγαλλίασις τοῦ γένους ἡμῶν.

Ό αὐτός.

Ανον άμόλυντον, * είς Πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, * εὐαγκίσασθαι αὐτῆ * τοῦ ξένου τρόπου τὴν σύλληψιν. * 'Απεστάλη
ροῦλος ἀσώματος * πρὸς τὴν ἔμψυχον Πόλιν καὶ πύλην νοεράν, *
μηνύσαι Δεσποτικῆς παρουσίας τὴν συγκατάβασιν. * 'Απεστάλη
στρατιώτης οὐράνιος * πρὸς τὸ ἔμψυχον τῆς δόξης Παλάτιον, *
προετοιμάσαι τῷ Κτίστη κατοικίαν ἄληκτον * καὶ προσελθών
πρὸς αὐτὴν ἐκραύγαζε * Χαῖρε, θρόνε πυρίμορφε * τῶν τετραμόρρων ὑπερενδοξοτέρα * χαῖρε, * καθέδρα Βασιλικὴ οὐράνιε * χαῖρε,
"Όρος ἀλατόμητον, * δοχεῖον πανέντιμον * ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τὸ
πλήρωμα * κατώκησε τῆς Θεότητος σωματικῶς * εὐδοκία Πατρὸς
ἀἴδίου * καὶ συνεργεία τοῦ Παναγίου Πνεύματος . * Χαῖρε, Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. $^{3}Ηχος$ β'.

Κοσμά Μοναχού.

τύαγγελίζεται ό Γαβριὴλ * τῆ Κεχαριτωμένη σήμερον * Χαϊρε, μου μορρῆ, * μηδὲ δειλιάσης. 'Αρχάγγελος εἰμί. * ὅρις ἐξηπάτησεν Εὐαν ποτέ. * νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαρὰν, * καὶ μενεῖς Κόριονο, "Αχραντε.

Καὶ αἱ συνήθεις Εὐχαὶ παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Είτα είσερχόμεθα έν τῷ Ναῷ, ψάλλοντες τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Στίχου.

Είς του Στίχου, Στιχηρά Ίδιόμελα, Ήχος δ΄.

 \mathbf{T} ῷ ἔχτ \mathbf{w} Μηνὶ * ἀπεστάλη ὁ Αρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνήν· * καὶ χαίρειν αὐτῆ προσειπών, * εὐηγγελίσατο ἐξ αὐτης τον Λυτρωτήν προελθείν. * "Οθεν * πιστώς δεξαμένη τον άσπασμόν, * συνέλαβέ σε τον προαιώνιον Θεόν, * τον άφράστως εύδοχήσαντα ένανθρωπησαι * είς σωτηρίαν των ψυχών ήμων.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν έξ ἡμέρας το σωτήριον αὐτοῦ.

Τλώσσαν, ήν ούχ έγνω, * ήχουσεν ή Θεοτόχος. * έλάλει γάρ πρός αὐτὴν ὁ Αρχάγγελος * τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ρήματα. * ὅθεν πιστώς δεξαμένη τον άσπασμον, * συνέλαβέ σε τον προαιώνιον Θεόν. * Διό και ήμεις άγαλλόμενοι βοωμέν σοι * Ο έξ αὐτης σαρχωθείς άτρέπτως Θεός, * εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι * καὶ ταῖς ψυχαϊς ήμων το μέγα έλεος.

> Στίχ. "Ασατε τῷ Κυρίω ἆσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίφ πᾶσα ἡ γῆ.

Τοού ή ἀνάκλησις * νον ἐπέρανεν ήμεν· * ὑπὲρ λόγον ὁ Θεὸς Τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦται· * ᾿Αρχαγγέλου τῆ φωνῆ * ἡ πλάνη έχμειούται, * ή Παρθένος γὰρ δέχεται τὴν χαράν. * τὰ ἐπίγεια γέγονεν οὐρανός. * ὁ κόσμος λέλυται τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς. * 'Αγαλλιάσθω ή χτίσις, * χαὶ φωναῖς άνυμνείτω· * Ὁ ποιητής χαὶ λυτρωτής ήμων, Κύριε, δόξα σοι. Δόξα, και νυν. Ήχος δ΄. 'Ανδρέου 'Ιεροσολυμίτου.

Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια· * παρθενική πανήγυρις· * τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται· * ὁ 'Αδὰμ καινουργεῖται· * ἡ Εὕα τῆς πρώτης λύπης έλευθεροῦται. * καὶ ἡ σκηνὴ * τῆς καθ' ἡμᾶς ούσίας, * τῆ θεώσει τοῦ προσληφθέντος φυράματος, * ναός Θεοῦ χεχρημάτιχεν. * "Ω Μυστήριον! * ὁ τρόπος τῆς χενώσεως ἄγνωστος, * ό τρόπος της συλλήψεως ἄφραστος. * Αγγελος λειτουργεί τῷ θαύματι * παρθενιχή γαστήρ τὸν Υίὸν ὑποδέχεται * Πνεϋμα "Αγιον χαταπέμπεται * Πατηρ ἄνωθεν εύδοχει * χαὶ τὸ συνάλλαγμα κατὰ κοινὴν * πραγματεύεται βούλησιν· * ἐν ῷ * καὶ δι'οῦ σωθέντες, * συνφδά τῷ Γαβριὴλ * πρός τὴν Παρθένον βοήσωμεν. * Χαΐρε, Κεχαριτωμένη, * έξ ής ή σωτηρία, Χριστός ὁ Θεός ήμῶν, * την καθ' ήμας προσλαβόμενος φύσιν, * πρός έαυτόν έπανηγαγεν. * Αὐτὸν ἰχέτευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είτα το Τρισάγιον, και το Απολυτίκιον, $^{\prime}$ Ηχος δ $^{\prime}$...

τήμερον της σωτηρίας ήμων το Κεράλαιον * και του άπ' αἰωνος Ζ΄ Μυστηρίου ή φανέρωσις· * ὁ Υίὸς τοῦ Θεοῦ, * Υίὸς τῆς Παρθένου γίνεται, * καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. * Διὸ σὺναὐτῷ τῆ Θεοτόκφ βοήσωμεν * Χαῖρε, Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετά σοῦ. Έχ τρίτου.

Καὶ γίνεται ἡ Εὐλόγησις τῶν Ἄρτων, καὶ ἡ διάδοσις κατὰ τὸν τύπον, καὶ ἡ Ανάγνωσις εἰς τοὺς Λόγους τῆς Εορτῆς. Καὶ μετά ταύτα άπαρχόμεθα του "Ορθρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Είς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὸ προγραφέν Τροπάριον, ἐκ τρίτου καὶ ή Στιχολογία, Καθίσματα τρία, καὶ ὁ Πολυέλεος. Εἰς τὸ πρώτον Κάθισμα, λέγομεν Καθίσματα του Τριφδίου, τὰ δεύτερα καὶ τὸ μέν εν ψάλλεται παρά του Ψάλτου, καὶ το έτερον παρ' ήμων. Είς δὲ τὰ ἔτερα Καθίσματα, ψάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς. Κάθισμα, Ἡχος α΄. Τὸν τάρον σου, Σωτήρ.*

μέγας Στρατηγός * τῶν ἀύλων ταγμάτων * εἰς Πόλιν Να-Οζαρὲτ * ἐπιστὰς, Βασιλέα * μηνύει σοι, "Αχραντε, * τῶν αἰώνων καὶ Κύριον, * Χαῖρε, λέγων σοι, * εὐλογημένη Μαρία, * ἀκατάληπτον * χαὶ ἀνερμήνευτον θαϋμα, * βροτῶν ἡ ἀνάχλησις.

"Ετερον, "Ηχος γ'. Τὴν ώραιότητα.

γήμερον άπασα κτίσις άγάλλεται, * ὅτι τὸ χαῖρέ σοι φωνεῖ Δ Αρχάγγελος. * Εὐλογημένη σύ, Σεμνή * καὶ "Αχραντε Πανάμωμε. * Σήμερον τοῦ όφεως * άμαυροῦται τὸ φρύαγμα. * άρᾶς γάρ διαλέλυται * του Προπάτορος σύνδεσμος. * Διό και κατά πάντα βοώμέν σοι * Χαΐρε, ή Κεχαριτωμένη.

Μετά δὲ τὸν Πολυέλεον ποιούμεν τὰς Λίτήσεις, καὶ ψάλλομεν

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήφ. *

Ταβριὴλ έξ οὐρανοῦ * τὸ Χαζρε κράζει τῆ Σεμνῆ, * ὅτι συλλήψη έν γαστρὶ * τὸν προαιώνιον Θεόν, * τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον * όθεν Μαριάμ * άπερθέγγετο * * Ανανδρος είμὶ, * καὶ πῶς τέξω Υίόν; * ἄσπορον γονὴν τίς ἐώρακε; * Καὶ ἐρμηνεύων έλεγεν ὁ "Αγγελος * τῆ Θεοτόκφ καὶ Παρθένφ. * Έλεύσεταί σοι Αγιον Πνευμα, * καὶ δύναμις Ύψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Δόξα, τό αὐτό. Καὶ νῦν, ὅμοιον. ΄ Απεστάλη Γαβριήλ * πρός τὴν Παρθένον καὶ ἀγνὴν, * καὶ ἐμή $m{A}$ νυσεν αὐτῆ * την άνεχλάλητον χαρὰν, * ὅτι ἀσπόρως συλλήψη, και ου φθαρήση. * τέξη γάρ Υίον * τον προ αιώνων Θεόν, * καὶ σώσει τὸν λαὸν * ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν· * καὶ μαρτυρεῖ ό πέμψας με είπειν σοι, * Εύλογημένη, το Χαιρε. * Παρθένος τί**χτεις, χαὶ μετὰ τόχον * πάλιν μένεις Παρθένος.**

Οἱ 'Αναβαθμοὶ, τὸ α'. 'Αντίρωνον τοῦ δ'. "Ηχου. Προκείμενον, "Ηγος δ'.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν έξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

Εύαγγέλιον έχ τοῦ χατά Λουχᾶν.

Έν ταϊς ήμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριὰμ ἐπορεύθη. Ο Ν΄. Δόξα, Ταϊς τῆς Θεοτόχου.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα: Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ήχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ.

Ζήτει είς την Λιτήν, φύλ. 173.

Ο Κανών της Έρρτης λέγομεν δὲ τοὺς Εἰρμοὺς ἐχ δευτερου, καὶ τὰ Τροπάρια εἰς ιβ΄. καὶ πάλιν τὸν Εἰρμόν. Εἶτα τὰ Τριώδια εἰς οἶαν Ὠδὴν τύχωσιν.

Ο Κανών τῆς Έρρτῆς, οὐ ἡ Ακροστιχίς κατὰ Αλράβητο

μέγρι της ζ΄. 'Ωδής.

Ποίημα Θεοράνους.

' Ω δ η α' . 'Hyor δ '. 'O Eiguos.

» Ανοίξω το στόμα μου * καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, * καὶ » Αλόγον ἐρεύξομαι * τῆ Βασιλίδι Μητρὶ, * καὶ ὁρθήσομαι * φαι» δρῶς πανηγυρίζων, * καὶ ἔσω γηθόμενος * ταύτης τὴν Σύλληψιν.

Ο Ποιητής.

'Αδέτω σοι, Δέσποινα, * κινών την λύραν τοῦ Πνεύματος, * Δ αυίδ ὁ Προπάτωρ σου * "Ακουσον, Θύγατερ, * την χαρμόσυνον * φωνην την τοῦ 'Αγγέλου * χαρὰν γὰρ μηνύει σοι * την άνεκλάλητον. Ο 'Άγγελος.

Βοῶ σοι γηθόμενος· * κλίνον τὸ οὖς σου καὶ πρόσχες μοι * Θεοῦ καταγγέλλοντι * σύλληψιν ἄσπορον· * εὖρες χάριν γὰρ * ἐνώπιον Κυρίου, * ἢν εὖρεν οὐδέποτε * ἄλλη τις, Πάναγνε.

Η Θεοτόχος.

Γνωσθήτω μοι, "Αγγελε, * των σων ρημάτων ή δύναμις * πως έσται δ είρηχας; * λέγε σαρέστατα * πως συλλήψομαι * παρθένος ούσα χόρη; * πως δὲ χαὶ γενήσομαι * Μήτηρ τοῦ Κτίστου σου.

Ο Αγγελος.

Δολίως με φθέγγεσθαι * διαλογίζη, ως ξοικε· * καὶ χαίρω θ εώνενος * τὴν σὴν ἀσφάλειαν· * θάρσει, Δέσποινα· * Θεοῦ γὰρ θ ουλομένου, * ράδίως περαίνεται * καὶ τὰ παράδοξα.

Καταβασία. 'Ανοίξω το στόμα μου. *

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

» τιούς σούς ύμνολόγους, Θεοτόχε, * ή ζώσα καὶ ἄφθονος πηγή, *

• θίασον συγκροτήσαντας * πνευματικόν στερέωσον· * κάν τῆ

• σεπτῆ Συλλήψει σου * στεράνων δόξης ἀξίωσον.

Ή Θεοτόχος.

Έξέλιπεν "Αρχων έξ 'Ιούδα, * ὁ χρόνος ἐπέστη δὲ λοιπὸν * καθ' δν ἀναρανήσεται * ἡ τῶν 'Εθνῶν ἐλπὶς, ὁ Χριστός· * σὺ δὲ πῶς τοῦτον τέξομαι, * παρθένος οὖσα, σαρήνισον.

Ὁ ᾿Λγγελος.

Ζητεῖς παρ' ἐμοῦ γνῶναι, Παρθένε, * τὸν τρόπον συλλήψεως τῆς σῆς, * ἀλλ' οὕτος ἀνερμήνευτος * τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ "Αγιον * οημιουργῷ δυνάμει σοι * ἐπισχιάσαν ἐργάσεται.

Ἡ Θεοτόχος.

Ή ἐμὴ προμήτωρ δεξαμένη * τὴν γνώμην τοῦ ὅρεως, τρυρῆς * τῆς θείας ἐξωστράχισται * διόπερ χάγὼ δέδοιχα * τὸν ἀσπασμόν τὸν ξένον σου, * εὐλαβουμένη τὸν ὅλισθον. Ο Ἦγγελος.

Θεού παραστάτης ἀπεστάλην * τὴν θείαν μηνύσων σοι βουλήν * τί με φοβή, Πανάμωμε, * τὸν μᾶλλόν σε φοβούμενον; * τί εὐλαβή με, Δέσποινα, * τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαβούμενον;

Καταβασία. Τούς σούς ύμνολόγους.

Κάθισμα, ή Ηχος πλ. δ΄. Αὐλῶν Ποιμενικών. *

Λόγος τοῦ Θεοῦ * ἐπὶ γῆς νῦν κατῆλθεν· * ὁ *Αγγελος βοῶν *

Οτῆ Παρθένῳ ἐπέστη· * Χαῖρε, Εὐλογημένη, * ἡ τὴν σφραγίδα
μόνη φυλάξασα, * ἐν μήτρα δεξαμένη * τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον καὶ
Κύριον, * ἵνα ἐκ πλάνης σώση ὡς Θεὸς * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Ἡχος δ΄. πρὸς τό: Κατεπλάγη Ἰωσήφ. ᾿Απεστάλη Γαβριήλ. Ζήτει ὅπισθεν, ρύλ. 175. ᾿Ωδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ο καθήμενος εν δόξη * επὶ θρόνου Θεότητος, * εν νεφέλη κού» Ορη * ήλθεν Ίησοῦς ὁ ὑπέρθεος, * πἢ ἀκηράτω παλάμη *
» καὶ διέσωσε * τοὺς κραυγάζοντας Δόξα, Χριστὲ, * τἢ δυνά» μει σου. Ἡ Θεοτόκος.

Ιεράν τινα Παρθένον * τεξομένην άκήκοα * τοῦ Προρήτου πάλαι * τὸν Ἐμμανουὴλ προθεσπίσαντος· * ἐπιποθῶ δὲ τοῦ γνῶναι, * πῶς Θεότητος * τὴν ἀνάκρασιν φύσις βροτῶν * ὑποστήσεται;

Ο "Αγγελος.
Κατεμήνυσεν ή βάτος * ἀκατάφλεκτος μείνασα * δεξαμένη φλόγα, * Κεχαριτωμένη ἀνύμφευτε, * τοῦ κατὰ σὲ Μυστηρίου * τὸ ἀπόβρητον * μετὰ τόκον γὰρ μενεῖς, 'Αγνή, * ἀειπάρθενος.

Men. Tom. IV.

Ή Θεοτόχος.

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει * τοῦ Θεοῦ παντοχράτορος, * ἀληθείας χήρυξ, * λέγε, Γαβριὴλ, ἀληθέστατα· * πῶς, ἀχηράτου μενούσης * τῆς ἀγνείας μου, * Λόγον τέξομαι μετὰ σαρχός * τὸν ἀσώματον; Ο "Αγγελος.

Μετὰ δέους σοι ὡς δοῦλος * τῆ Κυρία παρίσταμαι· * μετὰ φόβου, Κόρη, * νῦν κατανοεῖν εὐλαβοῦμαί σε· * ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον * καταβήσεται * ἐπὶ σὲ Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, * ὡς ηὐδόκησεν.

Καταβασία. Ο καθήμενος έν δόξη. *

'Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

» Εξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῆ θεία δόξη σου· * σὺ γὰρ, κατειρόγαμε Παρθένε, * ἔσχες ἐν μήτρα τὸν ἐπὶ πάντων

» Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υίον, * πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε * σω-» τηρίαν βραβεύουσα.

Ἡ Θεοτόχος.

Νοεΐν σου οὐ δύναμαι * των λόγων τὴν ἀχρίβειαν· * θαύματα γὰρ γέγονε πολλάχις * θεία δυνάμει τερατουργούμενα, * σύμβολα χαὶ τύποι νομιχοὶ, * τέτοχε παρθένος δὲ * ἀπειράνδρως οὐδέποτε. Ο * Αγγελος.

Ξενίζη, Πανάμωμε· * καὶ ξένον γὰρ τὸ θαῦμά σου· * μόνη γὰρ τὸν πάντων Βασιλέα * δέξη ἐν μήτρα σαρκωθησόμενον· * καὶ σὲ προτυποῦσι Προρητῶν * ῥήσεις καὶ αἰνίγματα * καὶ τοῦ Νόμου

τὰ σύμβολα. Ἡ Θεοτόχος.

Ό πᾶσιν ἀχώρητος * καὶ πᾶσιν ἀθεώρητος * πῶς οὖτος δυνήσεται παρθένου * μήτραν οἰκῆσαι, ἢν αὐτὸς ἔπλασε; * πῶς δὲ καὶ συλλήψομαι Θεὸν, * Λόγον τὸν συνάναρχον * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι; Ο *Αγγελος.

Πρός τόν σόν Προπάτορα * Δαυίδ ἐπαγγειλάμενος * θήσειν ἐχ καρποῦ τοῦ τῆς κοιλίας * ἐπὶ τόν θρόνον τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, * τὴν τοῦ Ἰαχώβ σὲ καλλονὴν * μόνην ἐξελέξατο, * λογικόν ἐνδιαίτημα.

Καταβασία. Έξέστη τὰ σύμπαντα. *

'Ωδή ς'. 'Ο Είρμός.

Εβόησε * προτυπών τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον * ὁ Προρήτης *
 Έχ φθορᾶς με ρῦσαι, *

» Ίησοῦ, Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Ή Θεοτόχος.

'Ρημάτων σου * τὴν φωνὴν, Γαβριὴλ, τὴν χαρμόσυνον * δεξαμένη, * εὐφροσύνης ἐνθέου πεπλήρωμαι * χαρὰν γὰρ μηνύεις, * καὶ χαρὰν καταγγέλλεις τὴν ἄληκτον. Ο "Αγγελος.

Σοι δέδοται * ή χαρὰ, Θεομήτορ, ἡ ἔνθεος· * σοι το Χαΐρε * πᾶσα ατίσις αραυγάζει, Θεόνυμφε· * σὺ γὰρ μόνη Μήτηρ * τοῦ Γίοῦ τοῦ Θεοῦ προωρίσθης, Αγνή.

Ή Θεοτόχος.

Τῆς Εὖας νῦν * δι' ἐμοῦ καταργείσθω κατάκριμα· * ἀποδότω * δι' ἐμοῦ τὸ ὀρείλημα σήμερον· * δι' ἐμοῦ τὸ χρέος * τὸ ἀρχαῖον δοθήτω πληρέστατον.

Ο Άγγελος.

Υπέσχετο * ὁ Θεὸς 'Αβραὰμ' τῷ Προπάτορι * εὐλογεῖσθαι * ἐν τῷ σπέρματι τούτου τὰ "Εθνη, 'Αγνή: * διὰ σοῦ δὲ πέρας * ἡ ὑπόσχεσις δέχεται σήμερον.

Καταβασία. Έβόησε * προτυπών.

Κοντάκιον. Ήχος πλ. δ΄.

Τη ὑπερμάχω στρατηγῷ τὰ νικητήρια, * ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια * ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε. * 'λλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, * ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, * ἰνα κράζω σοι· * Χαϊρε, Νύμρη ἀνύμρευτε.

Ο Οἶχος.

Αγγελος πρωτοστάτης * οὐρανόθεν ἐπέμφθη * εἰπεῖν τῆ Θεοτόκφ Τό Χαῖρε· * καὶ σὺν τῆ ἀσωμάτφ φωνῆ * σωματούμενόν σε θεωρῶν, Κύριε, * ἐξίστατο, καὶ ἴστατο * κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα· *

Χαΐρε, δι' ής * ή χαρὰ ἐκλάμψει· * χαΐρε, δι' ής * ή ἀρὰ ἐκλείψει. * Χαΐρε, τοῦ πεσόντος * 'Αδὰμ ἡ ἀνάκλησις· * χαΐρε, τῶν δακρύων * τῆς Εὕας ἡ λύτρωσις. *

Χαΐρε, ὕψος δυσανάβατον * ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· * χαΐρε, βάθος δυσθεώρητον * καὶ 'Αγγέλων ὀρθαλμοῖς. *

Χαΐρε, δτι ὑπάρχεις * Βασιλέως καθέδρα· * χαΐρε, ὅτι βαστάζεις * τὸν βαστάζοντα πάντα. *

Χαΐρε, ἀστήρ * έμφαίνων τον "Ηλιον· * χαΐρε, γαστήρ * ένθέου σαρχώσεως.

Χαΐρε, δι' ής * νεουργεῖται ή κτίσις· * χαΐρε, δι' ής * βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης. *

Χαΐρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ΄. του αύτου μηνός, ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Υπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόχου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίγοι.

ἸΗγγειλεν Υίὸν "Αγγελος τῆ Παρθένω, Πατρός μεγίστης "Αγγελον βουλῆς μέγαν. Γήθεο τῆ Μαρίη ἔρατ' "Αγγελος εἰκάδι πέμπτη. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Ο ἀχ ἐλάτρευσαν * τῆ χτίσει οἱ θεόρρονες * παρὰ τὸν Κτίσαν» Ο τα, * ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν * ἀνδρείως πατήσαντες, * χαί» ροντες ἔψαλλον· * Υπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * χαὶ
» Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ Θεοτόχος.

Φῶς τὸ ἄῦλον * μηνύων ὑλη σώματος * ἐνωθησόμενον * δι' εὐσπλαγχνίαν πολλην, * φαιδρόν Εὐαγγέλιον, * θεῖα κηρύγματα, * νῦν κραυγάζεις μοι * Εὐλογημένος, Πάναγνε, * ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

() "Λγγελος.

Χαΐρε, Δέσποινα, * Παρθένε, χαΐρε, πάναγνε· * χαΐρε, δοχεῖον Θεοῦ· * χαῖρε, λυχνία φωτός· * 'Αδὰμ ἡ ἀνάκλησις· * Εὐας ἡ λύτρωσις· * ὄρος ἄγιον, * περιφανὲς ἀγίασμα * καὶ νυμφών ἀθανασίας.

ΤΙ Θεοτόκος.

Ψυχὴν ἥγνισε * καὶ σῶμα καθηγίασε, * ναὸν εἰργάσατο * χωρητικόν με Θεοῦ, * σκηνὴν θεοκόσμητον, * ἔμψυχον τέμενος * ἡ ἐπέλευσις * τοῦ Παναγίου Πνεύματος * καὶ ζωῆς ἀγνὴν Μητέρα.

Ο Άγγελος.

'Ως πολύρωτον * λαμπάδα καὶ θεότευκτον * παστάδα βλέπω σε· * νῦν ὡς χρυσῆ κιβωτός * τοῦ Νόμου τὸν πάροχον * δέχου, Πανάμωμε, * εὐδοκήσαντα * τὴν τῶν ἀνθρώπων ρύσασθαι * διὰ σοῦ φθαρτὴν οὐσίαν.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν. *

Ίστέον, ὅτι αὕται αἰ β΄. Ὠραὶ περιέχουσιν ᾿Ακροστιχίδα την κατὰ ᾿Αλράβητον, ἡ μὲν Η΄. ὁρθως, ἡ δὲ Θ΄. ἀντιστρόρως.

Ποίημα Ίωάννου Μοναχού.

'Ωδή η'. 'Ο Είρμός. 'Ο "Αγγελος.

* Ακουε, Κόρη Παρθένε άγνή· * εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριὴλ * Βουλὴν

* Δύψίστου ἀρχαίαν ἀληθινήν. * Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοίμη

» Θεού· * Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος * βροτοῖς ἀναστραφήσεται· *

» διό καὶ χαίρων βοώ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, » τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόχος.

Έννοια πασα ήτταται βροτών, * ἀντέρησεν ή Παρθένος, * Ζητοῦσα ἄπερ μοι φθέγγη παράδοξα. * "Ησθην σου τοῖς λόγοις,

άλλα δέδοιχα * Θαμβηθείσα μὴ ἀπάτη με * ὡς Εὕαν πόρρφ πέμψης Θεού * άλλ' δμως ίδε βοάς * Εύλογείτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τον Κύριον.

Ο "Αγγελος.

*Ιδε σοι το ἄπορον λέλυται, * φησί πρός ταῦτα ὁ Γαβριήλ· * Καλώς γαρ έφης το πράγμα δυστέχμαρτον. * Λόγοις σών χειλέων πειθαρχούσα λοιπόν, * Μὴ ἀμφίβαλλε ώς πλάσματι, * ώς πράγματι δὲ πίστευε· * ἐγὼ γὰρ χαίρων βοῶ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Η (Θεοπόχος.

Νόμος ούτος θεόθεν βροτοϊς, * ή ἄμεμπτος αὐθις φησί, * ξυνοϋ έξ έρωτος τόχον προέργεσθαι. * Ούχ οίδα συζύγου παντελώς ήδονήν. * Πώς οὖν λέγεις ὅτι τέξομαι; * φοβοῦμαι μὴ ἀπάτη λαλης. * άλλ' όμως ίδε βοάς. * Εύλογείτε, * πάντα τὰ έργα Κυρίου, Ό "Αγγελος. τόν Κύριον.

Ρήματα ἄπερ μοι φθέγγη, σεμνή, ό "Αγγελος πάλιν βοặ, * Συνήθους πέλει λοχείας ανθρώπων θνητών. * Τον όντως Θεόν σοι έπαγγέλλομαι * Υπέρ λόγον τε καὶ ἔννοιαν * σαρκούμενον, ώς οίδεν, έχ σοῦ· * διό καὶ χαίρων βοῶ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ . ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Η Θεοτόκος.

Φαίνη μοι άληθείας ρήτωρ * χατέθετο ή Παρθένος * Χαρᾶς χοινής γάρ έληλυθας Αγγελος. * Ψυχήν οὖν έπεὶ συγχαθηγνισμαι σώματι, * 'Ως τὸ ῥῆμά σου γενέσθω μοι '* σχηνούτω ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, * πρός δν βοώ μετὰ σοῦ * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τον Κύριον.

Καταβασία. "Ακουε, Κόρη.
'Ωδή θ'. 'Αλράβητος ἀντιστρόρως.

Έν ταστη τη 'Ωδή διδονται Κηρία τοῖς 'Αδελροῖς.

Μεγαλυνάριον.

Εύαγγελίζου γη χαράν μεγάλην, * αίνεῖτε ούρανοὶ Θεοῦ την δόξαν.

Ο Είρμός.

* \mathbf{O}^{ς} έμψύχφ Θεοῦ χιβωτῷ * Ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων· * τοῦ Χείλη δὲ πιστῶν τῆ Θεοτόχφ ἀσιγήτως * Φωνὴν * τοῦ

» Άγγελου ἀναμέλποντα, * ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· * Χαῖρε, * Κε-

» χαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εύαγγελίζου γη χαράν μεγάλην.

Υπέρ έννοιαν συλλαβούσα Θεόν, * Τής φύσεως θεσμούς έλαθες, Κόρη· * Σύ γὰρ ἐν τῷ τίκτειν τὰ μητέρων διέδρας * 'Ρευστη * φύσις περ καθεστηκυῖα· * ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· * Χαῖρε, * Κεχαριτωμένη ό Κύριος μετά σου.

Εὐαγγελίζου γή χαράν μεγάλην.

Πως πηγάζεις γάλα, Παρθένε άγνη; * Ού φέρει έξειπεῖν γλώσσα βροτεία: * Ξένον γὰρ φύσεως ἐπιδείχνυσαι πράγμα, * Νομίμου * γονής όρους ὑπερβαϊνον. * όθεν ἐπαξίως ἀχούεις. * Χαϊρε, * Κεχαριτωμένη ό Κύριος μετά σου.

Εύαγγελίζου γῆ χαράν μεγάλην.

Μυστικώς ταϊς ιεροτεύκτοις Γραφαϊς * Λαλεϊται περί σου, Μήτερ 'Υψίστου· * Κλίμακα γὰρ πάλαι Ίακώβ σε προτυπούσαν * Ίδων, * ἔφη· Βάσις Θεού αΰτη· * ὅθεν ἐπαξίως ἀχούεις· * Χαῖρε, * Κεχαριτωμένη δ Κύριος μετά σοῦ.

Εύαγγελίζου γή χαράν μεγάλην.

Θαυμαστόν τῷ ἰεροφάντη Μωσεῖ * Ἡ βάτος καὶ τὸ πῦρ έδειζε τέρας. * Ζητών δὲ τὸ πέρας εἰς διάβασιν χρόνου, * Έν Κόρη * άγνη, έφη, κατοπτεύσω· * ή ώς Θεοτόκφ λεχθείη· * Χαΐρε, * Κεχαριτωμένη ο Κύριος μετά σου.

Εύαγγελίζου γη χαράν μεγάλην.

Δανιήλ σε όρος καλεί νοητόν· * Γεννήτριαν Θεοῦ ὁ Ἡσαίας· * Βλέπει δὲ ὡς πόχον Γεδεών ὁ Δαυίδ δὲ * Αγίασμα * φάσχει. πύλην δέ σε άλλος. * ὁ δὲ Γαβριήλ σοι κραυγάζει. * Χαΐρε, * Κεχαριτωμένη δ Κύριος μετά σου.

Καταβασία. 'Ως ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῷ. *

Έξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. *

Αγγελικών Δυνάμεων * Στρατηγός ἀπεστάλη * έκ Θεοῦ Παντοχοάπορος * τοχράτορος * πρός Αγνήν καὶ Παρθένον, * εὐαγγελίσασθαι ξένον * και ἀπόρρητον θαυμα· * ὅτι Θεὸς ὡς ἄνθρωπος * έξ αὐτῆς βρεφουργείται * άνευ σποράς, * άναπλάττων βρότειον άπαν γένος. * Λαοί, εὐαγγελίζεσθε * τὴν ἀνάπλασιν κόσμου. "Ομοιον.

🕎 αϊρε χατάρας λύτρωσις * τοῦ ᾿Αδὰμ, Θεοτόχε· * χαῖρε, σεμνή Λ Μητρόθεε· * χαϊρε, ἔμψυχε βάτε· * χαϊρε, λαμπάς· χαϊρε, θρόνε: * χαΐρε, κλίμαξ καὶ πύλη: * χαΐρε, τὸ θεῖον ὅχημα: * χαΐρε, κούρη νερέλη. * χαϊρε, ναέ. * χαϊρε, στάμνε πάγχρυσε. χαϊρε, όρος. * χαΐρε, σκηνή καὶ τράπεζα. * χαΐρε, Εύας ή λύσις.

Είς τους Αίνους, Πάσα πνοή, ιστώμεν Στίχους δ΄. και ψάλ-

λομεν Στιχηρά Προσόμοια,

*Ηχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. *

Των οὐρανίων ἀψίδων * ὁ Γαβριὴλ καταπτὰς, * εἰς Ναζαρὲτ 👢 ἐπέστη * πρὸς Παρθένον Μαρίαν, * βοῶν αὐτῆ τὸ Χαῖρε *

συλλήψη Υίὸν * τοῦ ᾿Αδὰμ ἀρχαιότερον, * τὸν ποιητὴν τῶν ἀπάντων, καὶ λυτρωτὴν * τῶν βοώντων σοι τὸ Χαῖρε, ᾿Αγνή.

Ο Γαβριὴλ τῆ Παρθένω * τὸ Εὐαγγέλιον * ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, * ἀνεβόα τὸ Χαΐρε * συλλήψη ἐν γαστρί σου * τὸν σοὶ χωρητὸν * καὶ τῷ κόσμω ἀχώρητον, * καὶ κυορόρος ὁρθήση τοῦ ἐκ Πατρὸς * πρὸ ἐωσφόρου ἀνατείλαντος.

Οσυναίδιος Λόγος * τοῦ προανάρχου Πατρός, * μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, * νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω * δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, * οἰκτον λαβών * τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος * καὶ τοῦ 'Αδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβών, * ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Δόξα, καὶ νον. Ήχος β΄. Θεοράνους.

Το ἀπ' αἰῶνος μυστήριον * ἀναχαλύπτεται σήμερον, * καὶ ὁ Τίὸς τοῦ Θεοῦ * Τίὸς ἀνθρώπου γίνεται, * ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβών, * μεταδῷ μοι τοῦ βελτίονος. * Ἐψεύσθη πάλαι 'Αδὰμ, * καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν· * ἄνθρωπος γίνεται Θεὸς, * ἵνα Θεὸν τὸν 'Αδὰμ ἀπεργάσηται. * Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, * χορευέτω ἡ ρύσις, * ὅτι 'Αρχάγγελος Παρθένφ * μετὰ δέους παρίσταται, * καὶ τὸ Χαϊρε κομίζει * τῆς λύπης ἀντίθετον. * 'Ο διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Είς τον Στίγον, το Ἰδιόμελον της ήμέρας καὶ το Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νον, Ἦγος πλ. δ΄. Ἰωάννου Μοναγού.

Τύρραινέσθωσαν οι οὐρανοὶ, * καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· * ὁ γὰρ τοῦ Πατρὸς συναίδιος * καὶ συνάναρχος καὶ σύνθρονος Τίὸς * οἰκτον λαβὼν * καὶ φιλάνθρωπον ἔλεον, * ἐαυτὸν * καθῆκεν εἰς κένωσιν * κατ' εὐδοκίαν καὶ βούλησιν Πατρικὴν, * καὶ μήτραν * ῷκησε Παρθενικὴν * προαγνισθεῖσαν τῷ Πνεύματι. * * Ὁ τοῦ θαύματος! * ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, * ὁ ἀχώρητος ἐν μήτρα, * ὁ ἄχρονος ἐν χρόνω. * καὶ τὸ παράδοξον, * ὅτι καὶ ἡ σύλληψις ἄσπορος, * καὶ ἡ κένωσις ἄρραστος, * καὶ τὸ μυστήριον ὅσον! * ὁ Θεὸς γὰρ κενοῦται, * καὶ σαρκοῦται, καὶ πλάττεται, * 'Αγγέλου πρὸς τὴν 'Αγνὴν * τὴν σύλληψιν λέξαντος· * Χαῖρε, * Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰσῦ, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

'Αγαθόν το έξομολογεϊσθαι τῷ Κυρίω· το Τρισάγιον, το Τροπάριον τῆς Έρρτῆς, αι τρεῖς μεγάλαι Μετάνοιαι· εἶθ' οὕτως ἡ α΄. ''Ωρα καὶ ἡ Στιχολογία· Τροπάριον τῆς Έρρτῆς, καὶ ἐν τῷ τέλει, ὡς προείρηται αι τρεῖς μεγάλαι Μετάνοιαι, καὶ 'Απόλυσις. Δίδοται δὲ καὶ ἄγιον ἔλαιον τοῖς 'Αδελφοῖς παρὰ τοῦ Προεστῶτος.

Εἰ ἔστι Νηστεία, σημαίνει ώρα γ΄. τῆς ἡμέρας καὶ ἐξερχόμεθα μετὰ Λιτῆς ἔξω τοῦ Μοναστηρίου, ψάλλοντες τὸ Τροπάριον

Οἱ 'Αναβαθμοὶ, τὸ α΄. 'Αντίρωνον τοῦ δ΄. "Ηχου. Προκείμενον, "Ηγος δ΄.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν έξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρί φ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρί φ πᾶσα ἡ γῆ. Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Έν ταϊς ήμέραις έχείναις, άναστᾶσα Μαριάμ ἐπορεύθη. Ό Ν΄. Δόξα, Ταϊς της Θεοτόχου.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα· Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεὸς σου.

Ήχος β΄. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ.

Ζήτει είς την Λιτήν, φύλ. 173.

Ο Κανών τῆς Ἐορτῆς λέγομεν δὲ τοὺς Εἰρμοὺς ἐκ δευτέρου, καὶ τὰ Τροπάρια εἰς ιβ΄. καὶ πάλιν τὸν Εἰρμόν. Εἶτα τὰ Τριώδια εἰς οἰαν Ὠδὴν τύγωσιν.

Ο Κανών τῆς Έρρτῆς, οδ ἡ Ακροστιχίς κατὰ Αλράβητον

μέχρι της ζ΄. 'Ωδής.

Ποίημα Θεοράνους.

' $\Omega \delta \dot{\eta}$ \alpha'. 'Hyos \delta'. 'O Eigubs.

» 'Ανοίξω το στόμα μου * καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, * καὶ » Αλόγον ἐρεύξομαι * τῆ Βασιλίδι Μητρὶ, * καὶ ὀρθήσομαι * φαι-

» δρώς πανηγυρίζων, * καί ἄσω γηθόμενος * ταύτης τὴν Σύλληψιν. Ο Ποιητής.

'Αδέτω σοι, Δέσποινα, * κινών τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, * Δαυὶδ ὁ Προπάτωρ σου· * "Ακουσον, Θύγατερ, * τὴν χαρμόσυνον * φωνὴν τὴν τοῦ 'Αγγέλου· * χαρὰν γὰρ μηνύει σοι * τὴν ἀνεκλάλητον. Ο "Αγγελος.

Βοῶ σοι γηθόμενος· * κλίνον τὸ οὖς σου καὶ πρόσχες μοι * Θεοῦ καταγγέλλοντι * σύλληψιν ἄσπορον· * εὖρες χάριν γὰρ * ἐνώπιον Κυρίου, * ἢν εὖρεν οὐδέποτε * ἄλλη τις, Πάναγνε.

Ή Θεοτόχος.

Γνωσθήτω μοι, "Αγγελε, * τῶν σῶν ῥημάτων ἡ δύναμις * πῶς ἔσται δ εἰρηκας; * λέγε σαρέστατα * πῶς συλλήψομαι * παρθένος οὖσα κόρη; * πῶς δὲ καὶ γενήσομαι * Μήτηρ τοῦ Κτίστου σου.

Ο Αγγελος.

Δολίως με φθέγγεσθαι * διαλογίζη, ώς ἔοιχε· * καὶ χαίρω θεώμενος * τὴν σὴν ἀσφάλειαν· * θάρσει, Δέσποινα· * Θεοῦ γὰρ βουκομένου, * ῥαδίως περαίνεται * καὶ τὰ παράδοξα.

Καταβασία. 'Ανοίξω τὸ στόμα μου. *

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

Τιούς σούς ύμνολόγους, Θεοτόκε, * ή ζώσα καὶ ἄφθονος πηγή, *
 Βίασον συγκροτήσαντας * πνευματικόν στερέωσον: * κάν τῆ

• σεπτή Συλλήψει σου * στεράνων δόξης άξίωσον.

Ἡ Θεοτόχος.

Έξέλιπεν "Αρχων έξ 'Ιούδα, * ό χρόνος ἐπέστη δὲ λοιπόν * καθ' δν ἀναρανήσεται * ή τῶν 'Εθνῶν ἐλπὶς, ὁ Χριστός· * σὸ δὲ πῶς τοῦτον τέξομαι, * παρθένος οὖσα, σαρήνισον.

Ό "Αγγελος.

Ζητεῖς παρ' ἐμοῦ γνῶναι, Παρθένε, * τὸν τρόπον συλλήψεως τῆς σῆς, * ἀλλ' οὕτος ἀνερμήνευτος * τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ "Αγιον * οημιουργῷ δυνάμει σοι * ἐπισκιάσαν ἐργάσεται.

Ή Θεοτόχος.

Η έμη προμήτωρ δεξαμένη * την γνώμην του όφεως, τρυρής * της θείας έξωστράκισται. * διόπερ κάγω δέδοικα * τον άσπασμόν τον ξένον σου, * εὐλαβουμένη τον όλισθον. Ο "Αγγελος.

Θεοῦ παραστάτης ἀπεστάλην * τὴν θείαν μηνύσων σοι βουλήν. * τί με φοβη, Πανάμωμε, * τὸν μᾶλλόν σε φοβούμενον; * τί εὐλαβη με, Δέσποινα, * τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαβούμενον;

Καταβασία. Τούς σούς ύμνολόγους.

Κάθισμα, "Ηγος πλ. δ'. Αύλων Ποιμενικών. *

Λόγος τοῦ Θεοῦ * ἐπὶ γῆς νῦν κατῆλθεν· * ὁ *Αγγελος βοῶν *

Τῆ Παρθένω ἐπέστη· * Χαῖρε, Εὐλογημένη, * ἡ τὴν στραγίδα
μόνη φυλάξασα, * ἐν μήτρα δεξαμένη * τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον καὶ
Κύριον, * ἵνα ἐκ πλάνης σώση ὡς Θεὸς * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Ἦχος δ΄. πρός τό Κατεπλάγη Ἰωσήφ. ᾿Απεστάλη Γαβριήλ. Ζήτει ὅπισθεν, φύλ. 17ὅ. ᾿Ωδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ο καθήμενος εν δόξη * επί θρόνου Θεότητος, * εν νεφέλη κού-» Ορη * ήλθεν Ίησοῦς ὁ ὑπέρθεος, * πῆ ἀκηράτφ παλάμη *

» καὶ διέσωσε * τοὺς κραυγάζοντας Δόξα, Χριστὲ, * τῆ δυνάμει σου. Ἡ Θεοτόκος.

Ίεράν τινα Παρθένον * τεξομένην ἀκήκοα * τοῦ Προφήτου πάλαι * τὸν Ἐμμανουὴλ προθεσπίσαντος· * ἐπιποθῶ δὲ τοῦ γνῶναι, * πῶς Θεότητος * τὴν ἀνάκρασιν φύσις βροτῶν * ὑποστήσεται;

Ο "Αγγελος.
Κατεμήνυσεν ή βάτος * άκατάφλεκτος μείνασα * δεξαμένη φλόγα, * Κεχαριτωμένη ἀνύμφευτε, * τοῦ κατὰ σὲ Μυστηρίου * τὸ ἀπόβρητον * μετὰ τόκον γὰρ μενεῖς, 'Αγνή, * ἀειπάρθενος.

Men. Tom. IV.

Ή Θεοτόχος.

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει * τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος, * ἀληθείας κήρυξ, * λέγε, Γαβριὴλ, ἀληθέστατα * πῶς, ἀκηράτου μενούσης * τῆς ἀγνείας μου, * Λόγον τέξομαι μετὰ σαρκὸς * τὸν ἀσώματον; Ο *Αγγελος.

Μετὰ δέους σοι ὡς δοῦλος * τῆ Κυρία παρίσταμαι· * μετὰ φόβου, Κόρη, * νῦν κατανοεῖν εὐλαβοῦμαί σε· * ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον * καταβήσεται * ἐπὶ σὲ Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, * ὡς ηὐδόκησεν.

Καταβασία. Ο καθήμενος έν δόξη. *

'Ωδή ε'. 'Ο Είρμός.

 \mathbf{E} ἀπειρόγαμε Παρθένε, * ἔσχες ἐν μήτρα τὸν ἐπὶ πάντων

» Θεόν, και τέτοκας άχρονον Υίον, * πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε * σω-» τηρίαν βραβεύουσα.

Ή Θεοτόχος.

Νοείν σου οὐ δύναμαι * τῶν λόγων τὴν ἀχρίβειαν· * θαύματα γὰρ γέγονε πολλάχις * θεία δυνάμει τερατουργούμενα, * σύμβολα καὶ τύποι νομιχοὶ, * τέτοχε παρθένος δὲ * ἀπειράνδρως οὐδέποτε.

Ο Άγγελος.

Ξενίζη, Πανάμωμε· * καὶ ξένον γὰρ τὸ θαῦμά σου· * μόνη γὰρ τὸν πάντων Βασιλέα * δέξη ἐν μήτρα σαρχωθησόμενον· * καὶ σὲ προτυποῦσι Προφητῶν * ῥήσεις καὶ αἰνίγματα * καὶ τοῦ Νόμου τὰ σύμβολα. Ή Θεοτόκος.

Ό πᾶσιν ἀχώρητος * καὶ πᾶσιν ἀθεώρητος * πῶς οὖτος δυνήσεται παρθένου * μήτραν οἰκῆσαι, ἢν αὐτὸς ἔπλασε; * πῶς δὲ καὶ συλλήψομαι Θεὸν, * Λόγον τὸν συνάναρχον * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι; Ο "Αγγελος.

Πρός τον σον Προπάτορα * Δαυίδ ἐπαγγειλάμενος * θήσειν ἐχ καρποῦ τοῦ τῆς κοιλίας * ἐπὶ τον θρόνον τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, * τὴν τοῦ Ἰακώβ σὲ καλλονὴν * μόνην ἐξελέξατο, * λογικόν ἐνδιαίτημα.

Καταβασία. Έξέστη τὰ σύμπαντα. *

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» 'Εβόησε * προτυπών τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον * ὁ Προφήτης *
» Ε 'Ιωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος * Έκ φθορᾶς με ρῦσαι, *
» Ίησοῦ, Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Ή Θεοτόχος.

'Ρημάτων σου * τὴν φωνὴν, Γαβριὴλ, τὴν χαρμόσυνον * δεξαμένη, * εὐφροσύνης ἐνθέου πεπλήρωμαι * χαρὰν γὰρ μηνύεις, * καὶ χαρὰν καταγγέλλεις τὴν ἄληκτον. Ο "Αγγελος.

Σοι δέδοται * ή χαρὰ, Θεομήτορ, ἡ ἔνθεος· * σοὶ τὸ Χαῖρε * πᾶσα ατίσις αραυγάζει, Θεόνυμρε· * σὺ γὰρ μόνη Μήτηρ * τοῦ Γίοῦ τοῦ Θεοῦ προωρίσθης, Αγνή.

Ή Θεοτόχος.

Τῆς Εὐας νῦν * δι' ἐμοῦ καταργείσθω κατάκριμα: * ἀποδότω * δι' ἐμοῦ τὸ ὀρείλημα σήμερον: * δι' ἐμοῦ τὸ χρέος * τὸ ἀρχαῖον δοθήτω πληρέστατον.

Ο Άγγελος.

Υπέσχετο * ὁ Θεὸς 'Αβραὰμ τῷ Προπάτορι * εὐλογεῖσθαι * ἐν τῷ σπέρματι τούτου τὰ *Εθνη, 'Αγνή: * διὰ σοῦ δὲ πέρας * ἡ ὑπόσχεσις δέχεται σήμερον.

Καταβασία. Έβόησε * προτυπών.

Κοντάχιον. Ήχος πλ. δ'.

Τη ὑπερμάχω στρατηγώ τὰ νικητήρια, * ὡς λυτρωθεΐσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια * ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε. * ᾿λλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, * ἐκ παντοίων με κιν-ούνων ἐλευθέρωσον, * ἵνα κράζω σοι * Χαΐρε, Νύμφη ἀνύμ-ρευτε.

'O Oixos.

Αγγελος πρωτοστάτης * οὐρανόθεν ἐπέμφθη * εἰπεῖν τῆ Θεοτόχω Το Χαῖρε· * καὶ σὐν τῆ ἀσωμάτω φωνῆ * σωματούμενόν σε θεωρῶν, Κύριε, * ἐξίστατο, καὶ ἱστατο * κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα· *

Χαΐρε, δι' ής * ή χαρὰ ἐκλάμψει· * χαΐρε, δι' ής * ή ἀρὰ ἐκλείψει. * Χαΐρε, τοῦ πεσόντος * 'Αδὰμ ή ἀνάκλησις· * χαΐρε, τῶν δακρύων * τῆς Εὖας ἡ λύτρωσις. *

Χαΐρε, ὑψος δυσανάβατον * ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· * χαΐρε, βάθος δυσθεώρητον * καὶ 'Αγγέλων ὀφθαλμοῖς. *

Χαΐρε, δτι ὑπάρχεις * Βασιλέως καθέδρα· * χαΐρε, ὅτι βαστάζεις * τὸν βαστάζοντα πάντα. *

Χαΐρε, ἀστὴρ * ἐμραίνων τὸν "Ηλιον· * χαῖρε, γαστὴρ * ἐνθέου σαρχώσεως.

Χαϊρε, δι' ής * νεουργείται ή κτίσις· * χαΐρε, δι' ής * βρεφουργείται ό Κτίστης. *

Χαΐρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὁ Εὐαγἢελισμός τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόχου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

"Ηγγειλεν Υίον "Αγγελος τη Παρθένω, Πατρός μεγίστης Αγγελον βουλής μέγαν. Γήθεο τη Μαρίη έρατ' "Αγγελος είκάδι πέμπτη.

Λύτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

νύκ έλάτρευσαν * τῆ κτίσει οἱ θεόφρονες * παρὰ τὸν Κτίσαν-» U τα, * άλλὰ πυρός ἀπειλὴν * ἀνδρείως πατήσαντες, * χαί-» ροντες έψαλλον. * Υπερύμνητε * ό των Πατέρων Κύριος * καὶ » Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ἡ Θεοτόχος.

Φως το αυλον * μηνύων ύλη σώματος * ένωθησόμενον * δι' εύσπλαγχνίαν πολλήν, * φαιδρόν Εὐαγγέλιον, * θεῖα κηρύγματα, * νον κραυγάζεις μοι * Εύλογημένος, Πάναγνε, * ό καρπός της σης χοιλίας. Ό "Αγγελος.

Χαΐρε, Δέσποινα, * Παρθένε, χαΐρε, πάναγνε· * χαΐρε, δοχεῖον Θεοῦ· * χαΐρε, λυχνία φωτός· * 'Αδὰμ ἡ ἀνάκλησις· * Εὐας ἡ λύτρωσις. * όρος άγιον, * περιφανές άγίασμα * καὶ νυμφών άθανασίας. Ή Θεοτόκος.

Ψυχὴν ἣγνισε * καὶ σῶμα καθηγίασε, * ναὸν εἰργάσατο * χωρητικόν με Θεού, * σκηνήν θεοκόσμητον, * ἔμψυχον τέμενος * ή έπέλευσις * τοῦ Παναγίου Πνεύματος * καὶ ζωῆς άγνὴν Μητέρα.

Ο "Αγγελος.

΄Ως πολύρωτον * λαμπάδα καὶ θεότευκτον * παστάδα βλέπω σε· * νῦν ὡς χρυσῆ κιβωτός * τοῦ Νόμου τὸν πάροχον * δέχου, Πανάμωμε, * εὐδοχήσαντα * τὴν τῶν ἀνθρώπων ρύσασθαι * διὰ σοῦ φθαρτὴν οὐσίαν.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν. *

Ίστέον, ότι αθται αί β΄. 'Ωδαί περιέχουσιν 'Ακροστιχίδα την κατά 'Αλφάβητον, ή μέν Π'. δρθώς, ή δὲ Θ'. ἀντιστρόρως.

Ποίημα Ίωάννου Μοναχού.

'Ωοή η'. Ο Είρμός. Ο 'Αγγελος. » * Ακουε, Κόρη Παρθένε άγνή· * εἰπάτω δη ὁ Γαβριηλ * Βουλην » A ύψίστου άρχαίαν άληθινήν. * Γενού πρός ύποδοχήν έτοίμη

» Θεού· * Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος * βροτοῖς ἀναστραφήσεται· *

» διό καὶ χαίρων βοώ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, » τὸν Κύριον.

Ή Θεοτόχος.

"Εννοια πάσα ήττάται βροτών; * ἀντέρησεν ή Παρθένος, * Ζητούσα άπερ μοι φθέγγη παράδοξα. * "Ησθην σου τοῖς λόγοις, άλλα δέδοιχα * Θαμβηθεῖσα μὴ ἀπάτη με * ὡς Εὔαν πόρρω πέμψης Θεού * άλλ' δμως ίδε βοάς * Ευλογείτε, * πάντα τὰ έργα Κυρίου, τον Κύριον.

Ο Αγγελος.

*Ιδε σοι το ἄπορον λέλυται, * φησί προς ταῦτα ο Γαβριήλ· * Καλώς γὰρ ἔρης το πράγμα δυστέχμαρτον. * Λόγοις σῶν χειλέων πειθαρχούσα λοιπόν, * Μή άμφιβαλλε ώς πλάσματι, * ώς πράγματι δὲ πίστευε. * ἐγὼ γὰρ χαίρων βοῶ. * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Η Θεοτόκος.

Νόμος ούτος θεόθεν βροτοίς, * ή ἄμεμπτος αύθις φησί, * ξυνού έξ έρωτος τόχον προέρχεσθαι. * Ούχ οίδα συζύγου παντελώς ήδονήν. * Πως οὖν λέγεις ὅτι τέξομαι; * φοβοῦμαι μὴ ἀπάτη λαλης. * άλλ' όμως ίδε βοάς. * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. Ο ᾿Δγγελος. τόν Κύριον.

'Ρήματα ἄπερ μοι φθέγγη, σεμνή, ὁ "Αγγελος πάλιν βοặ, * Συνήθους πέλει λοχείας ανθρώπων θνητών. * Τον όντως Θεόν σοι έπαγγέλλομαι * Υπέρ λόγον τε καὶ ἔννοιαν * σαρκούμενον, ώς οίδεν, έχ σου· * διό χαι χαιρων βοώ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ . ἔργα Κυρίου, τον Κύριον.

Ή Θεοπόκος.

Φαίνη μοι άληθείας ρήτωρ * χατέθετο ή Παρθένος. * Χαρᾶς κοιντις γάρ ελήλυθας "Αγγελος. * Ψυχήν οὖν έπεὶ συγκαθήγνισμαι σώματι, * 'Ως τὸ ῥῆμά σου γενέσθω μοι· * σχηνούτω ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, * πρός δν βοώ μετά σου. * Εύλογείτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τον Κύριον.

Καταβασία. "Ακουε, Κόρη.
'Ωδή θ'. 'Αλράβητος ἀντιστρόρως.

Έν ταστη τῆ 'Ωδή διδονται Κηρία τοῖ; 'Αδελροῖς.

Μεγαλυνάριον.

Εύαγγελίζου γη χαράν μεγάλην, * αίνεῖτε ούρανοὶ Θεοῦ την δόξαν.

Ο Είρμός.

» == Χείλη δὲ πιστῶν τῆ Θεοτόχω ἀσιγήτως * Φωνὴν * τοῦ

» Άγγέλου ἀναμέλποντα, * ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· * Χαῖρε, * Κε-

• χαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εύαγγελίζου γη χαράν μεγάλην.

Υπέρ ἔννοιαν συλλαβούσα Θεόν, * Τής φύσεως θεσμούς ἔλαθες, Κόρη· * Σὸ γὰρ ἐν τῷ τίκτειν τὰ μητέρων διέδρας * 'Ρευστὴ * φύσις περ καθεστηκυῖα· * ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· * Χαῖρε, * Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εύαγγελίζου γτι χαράν μεγάλην.

Πῶς πηγάζεις γάλα, Παρθένε άγνή; * Οὐ φέρει ἐξειπεῖν γλῶσσα βροτεία: * Ξένον γὰρ φύσεως ἐπιδείχνυσαι πρᾶγμα, * Νομίμου * γονῆς δρους ὑπερβαῖνον: * ὅθεν ἐπαξίως ἀχούεις: * Χαῖρε, * Κεχαριτωμένη: ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εύαγγελίζου γη χαράν μεγάλην.

Μυστικώς ταϊς ἱεροτεύκτοις Γραφαϊς * Λαλεϊται περὶ σοῦ, Μῆτερ 'Υψίστου· * Κλίμακα γὰρ πάλαι 'Ιακώβ σε προτυποῦσαν * 'Ιδών, * ἔφη· Βάσις Θεοῦ αὕτη· * ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· * Χαϊρε, * Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εύαγγελίζου γη χαράν μεγάλην.

Θαυμαστόν τῷ ἱεροράντη Μωσεῖ * Ἡ βάτος καὶ τὸ πῦρ ἔδειξε τέρας * Ζητῶν δὲ τὸ πέρας εἰς διάβασιν χρόνου, * Ἐν Κόρη * ἀγνῆ, ἔρη, κατοπτεύσω· * ἦ ὡς Θεοτόκφ λεχθείη· * Χαῖρε, * Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Δανιήλ σε όρος καλεῖ νοητόν. * Γεννήτριαν Θεοῦ ὁ Ἡσαίας. * Βλέπει δὲ ὡς πόχον Γεδεών. ὁ Δαυίδ δὲ * Ἁγίασμα * φάσχει. πύλην δέ σε ἄλλος. * ὁ δὲ Γαβριήλ σοι χραυγάζει. * Χαῖρε, * Κεχαριτωμένη. ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Καταβασία. 'Ως ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῷ. *

Έξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. *

Αγγελικών Δυνάμεων * Στρατηγός ἀπεστάλη * ἐκ Θεοῦ Παντοχράτορος * πρός 'Αγνὴν καὶ Παρθένον, * εὐαγγελίσασθαι ξένον * καὶ ἀπόρρητον θαῦμα· * ὅτι Θεός ὡς ἄνθρωπος * ἐξ αὐτῆς βρεφουργεῖται * ἄνευ σπορᾶς, * ἀναπλάττων βρότειον ἄπαν γένος. * Λαοὶ, εὐαγγελίζεσθε * τὴν ἀνάπλασιν κόσμου.

"Ομοιον.

Χαΐρε κατάρας λύτρωσις * τοῦ 'Αδὰμ, Θεοτόκε. * χαΐρε, σεμνη Μητρόθεε. * χαΐρε, ἔμψυχε βάτε. * χαΐρε, λαμπάς. χαΐρε, θρόνε. * χαΐρε, κλίμαξ καὶ πύλη. * χαΐρε, τὸ θεῖον ὅχημα. * χαΐρε, κούρη νερέλη. * χαΐρε, ναέ. * χαΐρε, στάμνε πάγχρυσε. χαΐρε, κούρη νερέλη. * χαΐρε, ναέ. * χαΐρε, Εῦας ἡ λύσις.

Είς τους Αίνους, Πάσα πνοή, ιστώμεν Στίχους δ΄. και ψάλ-

λομεν Στιχηρά Προσόμοια,

Ήχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. *

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων * ὁ Γαβριὴλ καταπτὰς, * εἰς Ναζαρέτ ἐπέστη * πρὸς Παρθένον Μαρίαν, * βοῶν αὐτῆ τὸ Χαϊρε. *

συλλήψη Υίον * τοῦ ᾿Αδὰμ ἀρχαιότερον, * τον ποιητὴν τῶν ἀπάντων, καὶ λυτρωτὴν * τῶν βοώντων σοι το Χαϊρε, ᾿Αγνή.

Ο Γαβριὴλ τῆ Παρθένω * τὸ Εὐαγγέλιον * ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, * ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· * συλλήψη ἐν γαστρί σου * τὸν σοὶ χωρητὸν * καὶ τῷ κόσμω ἀχώρητον, * καὶ κυοφόρος ὀρθήση τοῦ ἐκ Πατρὸς * πρὸ ἐωσφόρου ἀνατείλαντος.

Οσυναίδιος Λόγος * τοῦ προανάρχου Πατρός, * μὴ χωρισθείς τῶν ἄνω, * νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω * δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, * οἶκτον λαβών * τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος * καὶ τοῦ ᾿Αδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβών, * ἐμορρώθη τὸ ἀλλότριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος β΄. Θεογάνους.

Τό ἀπ' αἰῶνος μυστήριον * ἀνακαλύπτεται σήμερον, * καὶ ὁ Υἰὸς τοῦ Θεοῦ * Υἰὸς ἀνθρώπου γίνεται, * ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβών, * μεταδῷ μοι τοῦ βελτίονος. * Ἐψεύσθη πάλαι 'Αδὰμ, * καὶ θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν· * ἄνθρωπος γίνεται Θεὸς, * ἵνα Θεὸν τὸν 'Αδὰμ ἀπεργάσηται. * Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, * χορευέτω ἡ ρύσις, * ὅτι 'Αρχάγγελος Παρθένφ * μετὰ δέους παρίσταται, * καὶ τὸ Χαϊρε κομίζει * τῆς λύπης ἀντίθετον. * 'Ο διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Είς τον Στίχον, το Ἰδιόμελον της ημέρας καὶ το Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νου, Ἡχος πλ. δ΄. Ἰωάννου Μοναχού.

Τύρραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, * καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ τῆ. * ὁ γὰρ τοῦ Πατρὸς συναίδιος * καὶ συνάναρχος καὶ σύνθρονος Υἰὸς * οἰκτον καβὼν * καὶ φιλάνθρωπον ἔλεον, * ἐαυτὸν * καθἢκεν εἰς κένωσιν * κατ' εὐδοκίαν καὶ βούλησιν Πατρικὴν, * καὶ μήτραν * ῷκησε Παρθενικὴν * προαγνισθεῖσαν τῷ Πνεύματι. * * Ὁ τοῦ θαύματος! * ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, * ὁ ἀχώρητος ἐν μήτρα, * ὁ ἄχρονος ἐν χρόνω. * καὶ τὸ παράδοξον, * ὅτι καὶ ἡ σύλληψις ἄσπορος, * καὶ ἡ κένωσις ἄφραστος, * καὶ τὸ μυστήριον ὅσον! * ὁ Θεὸς γὰρ κενοῦται, * καὶ σαρκοῦται, καὶ πλάττεται, * 'Αγγέλου πρὸς τὴν 'Αγνὴν * τὴν σύλληψιν λέξαντος. * Χαῖρε, * Κεχαριτωμένη. ὁ Κύριος μετὰσῦ, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

'Αγαθόν το έξομολογείσθαι τῷ Κυρίῳ· το Τρισάγιον, το Τροπάριον τῆς Έρρτῆς, αι τρεῖς μεγάλαι Μετάνοιαι· εἶθ' οὐτως ἡ α΄. "Ωρα καὶ ἡ Στιχολογία· Τροπάριον τῆς Έρρτῆς, καὶ ἐν τῷ τέλει, ὡς προείρηται αὶ τρεῖς μεγάλαι Μετάνοιαι, καὶ 'Απόλυσις. Δίδοται δὲ καὶ ἄγιον ἔλαιον τοῖς 'Αδελφοῖς παρὰ τοῦ Προεστώτος.

Εί ἔστι Νηστεία, σημαίνει ώρα γ΄. τῆς ἡμέρας καὶ ἐξερχόμεθα μετὰ Λιτῆς ἔξω τοῦ Μοναστηρίου, ψάλλοντες τὸ Τροπάριον

τῆς Έρρτῆς, καὶ τὸ Κοντάκιον, Τῆ ὑπερμάχφ Στρατηγφ· καὶ περικυκλοῦμεν ἄπαν τὸ Μοναστήριον. Ὑποστρερούσης δὲ τῆς Λι-τῆς, γίνεται ἡ ἀκολουθία τῆς Γ΄. καὶ Γ΄. καὶ ἀναγινώσκεται

τὸ, Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια.

Περί δὲ ὧραν θ΄. σημαίνει τὴν Θ΄. καὶ στιχολογοῦμεν. 'Αναγινώσκεται δὲ καὶ ἡ Κατήχησις τοῦ Στουδίτου, ἐν ἥ οἱ 'Αδελροὶ κάθηνται. Οἱ Μακαρισμοὶ ἄνευ μέλους, καὶ τὸ, Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε· Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· "Ανες, ἄρες, συγχώρησον, ὁ Θεός· τὸ, Πάτερ ἡμῶν· τὸ Κοντάκιον τῆς Έρρτῆς. τὸ, Κύριε ἐλέησον,μ΄. καὶ αἱ τρεῖς μεγάλαι Μετάνοιαι· καὶ εὐθὸς ἀπαρχόμεθα τοῦ Λυχνικοῦ ἄνευ Στιχολογίας.

ΤΙΙ: Κς'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τοῦ ᾿Αρχιστρατήγου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δὶς, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριφδίου εἶτα τῆς Ἑορτῆς τοὺς τρεῖς τετάρτους, καὶ τοῦ ᾿Αρχαγγέλου Στιχηρὰ προσόμοια τρία, λέγοντες καὶ Στίχον. Ὁ ποιῶν τοὺς ᾿Αγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, Ἡχος δ΄. Τῷ ἔκτῳ μηνὶ ἀπεστάλη ὁ ᾿Αρχάγγελος. Γλῶσσαν, ἢν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος. Ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις νῦν ἐπέρανεν ἡμῖν.

Ζήτει όψὲ εἰς τὸν Στίχον τῆς Ἑορτῆς, φύλ. 174. Εἰτα, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ ᾿Αρχαγγέλου.

ίτα, Στιχηρα Προσόμοια του Αρχαγγέλου. "Ήχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

Ταβριὴλ ὁ μέγιστος, * ὁ νοῦς * ὁ θεοειδέστατος, * ὁ φωταυγὰς καὶ οὐράνιος, * φῶς τὸ τρισήλιον * καθορῶν καὶ βλέπων * σὐν ταῖς ἄνω τάξεσι, * τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μυστήριον * εὐηγγελίσατο * τῆ Παρθένω ἀφικόμενος, * καὶ πρεσβεύει * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Το μέγα μυστήριον, * το πρίν * τοῖς 'Αγγέλοις ἄγνωστον * xal πρό αἰώνων ἀπόκρυφον, * μόνος πεπίστευσαι, * Γαβριὴλ, xal τοῦτο * τῆ μόνη τεθάρρηκας * 'Αγνῆ εἰς Ναζαρὲτ ἀφικόμενος * μεθ' ἡς ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρἡνην * xal το μέγα ἔλεος.

στός ων ανάπλεως * άεὶ, * καὶ ποιών το θέλημα, * καὶ ἐκτελων τὰ προστάγματα * τοῦ Παντοκράτορος, * ἀρχηγὲ 'Αγγέλων, * Γαβριὴλ πανάριστε, * τοὺς πόθφ σε τιμώντας περίσωζε, * ἀεὶ αἰτούμενος * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ το μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἸΙχος πλ. β΄. Ἰωάννου Μοναχού.

πεστάλη έξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ ᾿Αρχάγγελος * εὐαγγελίσασθαι τῆ Παρθένω τὴν σύλληψιν· * καὶ ἐλθών εἰς Ναζαρὲτ, * ἐλογίζετο ἐν ἐαυτῷ τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος· * ὅτι, πῶς * ὁ ἐν ὑψιστοις, * ἀκατάληπτος ῶν, * ἐκ Παρθένου τίκτεται! * ὁ ἔχων θρόνον τὸν οὐρανὸν * καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, * ἐν μήτρα χωρεῖται γυναικός! * ῷ τὰ Ἑξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα * ἀτενίσαι οὐ δύνανται, * λόγω μόνω ἐκ ταύτης * σαρκωθῆναι ηὐδόκησε. * Θεοῦ ἐστι Λόγος ὁ παρών. * Τι οὖν ἰσταμαι, * καὶ οὐ λέγω τῆ Κόρη; * Χαῖρε, Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· * χαῖρε, ᾿Αγνὴ Παρθένε· * χαῖρε, Νύμρη ἀνύμφευτε· * χαῖρε, Μήτηρ τῆς ζωῆς· * εὐλογημένος ὁ καρπός τῆς κοιλίας σου.

Εύσοδος μετά του Εύαγγελίου. Τό, Φως ίλαρον, καὶ τὰ ' \να-

γνώσματα τζε ήμέρας, είτα τζε Ερρτζε τὰ δύο.

Τζς Έξόδου το Ανάγνωσμα.

Ι ιστίλθε Μωστίς είς το όρος του Θεού Χωρήβ. "Ωφθη δὲ αὐτῷ $\frac{K \cdot \phi}{\gamma}$." Αγγελος Κυρίου ἐν φλογὶ πυρός ἐχ τῆς βάτου χαὶ ὁρᾳ, ὅτι ή βάτος καίεται πυρί, ή δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο. Είπε δὲ Μωσής. Παρελθών δύομαι το δραμα το μέγα τούτο, τί ότι ού κατακαίεται ή βάτος. 'Ως δὲ εἶδε Κύριος ὅτι προσάγει ίδεῖν, ἐκάλεσεν αύτον Κύριος έχ της βάτου λέγων Μωση, Μωση. Ο δέ είπε. Τί έστι, Κύριε; Ο δε είπε. Μη έγγίσης ώδε λύσον το υπόδημα έχ των ποδών σου ό γάρ τόπος, έν ῷ σύ ἔστηχας, γῆ άγία ἐστί. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός σου, Θεὸς ᾿Αβραὰμ καὶ Θεός Ίσαὰκ, καὶ Θεός Ίακώβ. Απέστρεψε δὲ Μωσῆς τὸ πρόσωπον αύτου τύλαβεῖτο γὰρ καταβλέψαι ένώπιον του Θεου. Εἶπε δὲ Κύριος πρός Μωσήν. Ίδων είδον την κάκωσιν του λαού μου, τοῦ ἐν Αἰγύπτω, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπό τῶν ἐργοδιωκτών. Οίδα γάρ την όδύνην αύτων, και κατέβην του έξελέσθαι αύτους έχ χειρός των Αίγυπτίων, και έξαγαγείν αύτους έχ τής γής έχεινης, και είσαγαγείν αύτούς είς γήν άγαθήν και πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

Παροιμιών τὸ ἀνάγνωσμα.

 \mathbf{I}^{r} ύριος έχτισέ με άρχην όδων αύτου εἰς έργα αύτου. Πρό του $\mathbf{n}^{\text{Ke}_{7}}$. $\mathbf{n}^{\text{Ke}_{7}}$ αἰωνος έθεμελίωσέ με, ἐν άρχη πρό του την γην ποιησαι, χαὶ

Digitized by Google

πρό τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρό τοῦ προσελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, πρό τοῦ ὅρη ἑδρασθῆναι, πρό δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεν-νἄ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ· καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἐαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων, ἡνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθη πηγὰς ὑδάτων τῆς ὑπ' οὐρανόν· ἐν τῷ τιθέναι τῆ θαλάσση ἀκριβασμόν αὐτοῦ, καὶ ὑδατα, ὰ οὐ παρελεύσεται στόματος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἡμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἡμην, ἡ προσέχαιρε· Τῆς ἡπέραν δὲ εὐρραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν παντὶ καιρῷ. Ἐκ τοῦ ᾿Αγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, περὶ τοῦ Κατευθυνθήτω.

Ευρομεν εν τισι των Τυπιχών του ψάλλεσθαι εν ταύτη τη ήμερα της σεβασμίας ταύτης Εορτής τὸ, Κατευθυνθήτω. Καὶ τουτο οὐχ οἰδα ποίω τρόπω ώρισται. Τινὲς γὰρ εξ αἰρέσεως χαὶ ἀμαθείας πολλὰ προσίεσαν εγώ δὲ ὡς οἰμαι, τουτο οὐ χωρεῖ ἐν τῆ του Χρυσοστόμου τελεία Λειτουργία, χαὶ ἐν τῆ Εχτη Όρα, χαὶ Προσχομιδής γινομένης φησὶ γὰρ, οἰχ ἄν ἡμέρα τύχη ἡ Εορτή του θείου Εὐαγγελισμοῦ, λειτουργεῖται Χρυσόστομος, χαὶ ἐν τῆ τραπέζη χαταλύειν ὀψάριον, οἰα ᾶν ἡμέρα τύχη τουτο γὰρ παρελάβομεν ὑπὸ τῶν θείων Πατέρων τοῦ ἐσθίειν ἰχθύον ἐν τῆ ἡμέρα τοῦ θείου Εὐαγγελισμοῦ. Τὸ δὲ Κατευθυνθήτω ἐν τῆ τῶν Προτητιασμένων Λειτουργία ἐτάχθη ψάλλεσθαι, χαὶ ἐν τῆ Ἐννάτη οὐ γὰρ χρή τι πένθους σύμβολον ἐν ταύτη τῆ ἡμέρα ψάλλεσθαι τιμώμεν γὰρ αὐτὴν ὡς χεράλαιον τῆς ἡμῶν σωτηρίας.

Είτα γίνεται Συναπτή τοῦ Τρισαγίου. Προκείμενον, Ἡχος δ'.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ. $\Sigma \tau (\chi \circ \varsigma \cdot \ \ \mathring{\mathbf{A}} \sigma \alpha \tau \epsilon \ \ \tau \vec{\phi} \ \ \mathbf{K} \upsilon \rho (\phi \ \ \mathring{\mathbf{a}} \sigma \mu \alpha \ \ \mathbf{x} \alpha \imath \nu \diamond \nu), \ \ \mathring{\mathbf{a}} \sigma \alpha \tau \epsilon \ \ \tau \vec{\phi} \ \ \mathbf{K} \upsilon \rho (\phi \ \ \mathring{\mathbf{a}} \sigma \mu \alpha \ \ \mathbf{x} \alpha \imath \nu \diamond \nu), \ \ \mathring{\mathbf{a}} \sigma \alpha \tau \epsilon \ \ \tau \vec{\phi} \ \ \mathbf{K} \upsilon \rho (\phi \ \ \mathring{\mathbf{a}} \sigma \mu \alpha \ \ \mathbf{x} \alpha \imath \nu \diamond \nu)$ πασα ἡ γῆ.

Ο Απόστολος πρός Έβραίους.

. 'Αδελφοί, ὁ άγιάζων καὶ οἱ άγιαζόμενοι. 'Αλληλούτα, 'Ηχος α'.

Καταβήσεται ώς ὑετός ἐπὶ πόχον, καὶ ὡσεὶ σταγὼν ή στά-ζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Στίχος. Έσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας. πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον ἐχ τοῦ χατὰ Λουχᾶν.

T $\vec{\phi}$ καιρ $\vec{\phi}$ ἐκείν ϕ , συνέλαβεν ή Ἐλισάβετ ή γυνή Zαχαρίου. Tέλος, και ἀπηλθεν ἀπ' αὐτης ὁ Ἄγγελος.

Καὶ χαθεξής ή θεία Λειτουργία του Χρυσοστόμου.

Κοινωνικόν 'Εξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν έαυτῷ. 'Αλληλούι'α.

Γίνεται εἰς τὴν τράπεζαν παράκλησις τοῖς ᾿Αδελροῖς μεγάλη· ἐσθίομεν γὰρ ὀψάριον, καὶ πίνομεν καὶ οἶνον, εἰς δόξαν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Τὰ δὲ ᾿Απόδειπνα ψάλλομεν ἐν τῷ Νάρθηκι χύμα καὶ ἄνευ Μετανοιῶν καὶ Κανόνος, πλὴν μετὰ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις, εἰς τὸ Τρισάγιον ποιοῦμεν τὰς τρεῖς Μετανοίας, καὶ ἐν τῷ τέλει τὰς ιε΄. ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ τελευταίῳ Τρισαγίῳ τὰς τρεῖς, καὶ ᾿Απόλυσις.

Χρή γινώσκειν ὅτι, εἰ τύχη ἡ σεβασμία αὕτη Ἑορτὴ ἐν τῆ Παραμονῆ τοῦ μεγάλου Κανόνος, ψάλλονται τὰ κδ΄. Στιχηρὰ τοῦ μεγάλου Κανόνος, ἤγουν τὰ κατὰ ᾿Αλράβητον τοῦ Μετα-οραστοῦ τῆ Πέμπτη πρωὶ εἰς τοὺς Αίνους.

Έὰν δὲ τύχη ὁ Εὐαγγελισμός ἐν Παρασκευῆ, ψάλλεται τῆ Παρασκευῆ καὶ τῷ Σαββάτῳ καὶ τῆ Κυριακῆ, καὶ ἀποδίδοται.

Χρή γινώσκειν ὅτι, ἐὰν γένηται ὁ Εὐαγγελισμὸς ἐν Σαββάττω, εἰς τὸ Λυχνικὸν τῆς Παρασκευῆς ἀναγινώσκονται πρῶτον τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, εἰτα τῆς Ἑορτῆς τὰ ε΄. καὶ ἡ ἀκολουθία ὡς προδεδήλωται. Όμοίως καὶ εἰς τὸν 'Όρθρον πᾶσα ἡ ἀκολουθία τῆς Έορτῆς γίνεται· οὕτε γὰρ Τετραώδιον ψάλλομεν, οὕτε ἄλλο τι τοῦ Σαββάτου. 'Ωσαύτως καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, τῆς Έορτῆς ἄπαντα γίνονται, τῶν ἄλλων ἀργούντων. Περὶ δὲ ὡραν δευτέραν ἐξέρχεται ἡ Λιτή· καὶ ἡνίκα ὑποστρέρει ἄρχεται ἡ Λειτουργία. Ψάλλομεν δὲ Τυπικὰ, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς ἐκ τοῦ Κανόνος 'Ωδὴ γ'. καὶ ς'.

Εἰ δὲ τύχη ἐν Κυριακῆ ὁ Εὐαγγελισμός, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας εἰς τὴν ᾿Αγρυπνίαν, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ᾿Αναστάσιμα δ΄. εἶτα τῆς Ἑορτῆς ϛ΄. Δόξα καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τὰ ᾿Αναγνώσματα τὰ β΄. τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἀπὸ τῶν συνήθων λέγομεν τὸ α΄. Ἰεζεκιὴλ τὸ ᾿Ανάγνωσμα. Εἰς τὴν Λιτὴν, Δόξα καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ ᾿Αναστάσιμα Δόξα καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ΄. Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Εἰς τὴν Εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, ἐκ τρίτου. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον ᾿Αναστάσιμον δὶς, καὶ τῆς Ἑορτῆς ἄπαξ. Καθίσματα ᾿Αναστάσιμα μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. Ὁ Ἦμωμος, ἡ Ὑπακοἡ τοῦ Ἦχου, ὁ Πολυέλεος, καὶ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς. Οὶ ᾿Αναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Κανόνες, ὁ ᾿Αναστάσιμος τῆς ὑκτωήχου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. ᾿Αρ᾽ Ἔκτης, τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ

τὸν Οἶχον. Έν τῆ θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Έξαποστειλάριον 'Αναστάσιμον καὶ τῆς Έρρτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, 'Αναστάσιμα δ΄. καὶ τζε Ερρτζε προσόμοια γ΄. είτα, 'Ανάστηθι, Κύριε ό Θεός μου, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Δόξα, ἸΗχος πλ. δ΄. Εὐφραινέσθωσαν οι ουρανοί Και νύν, Υπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη. Δίδοται δὲ καὶ ἄγιον ἔλαιον τοῖς Αδελφοῖς, καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα, τὸ Ἐωθινόν, καὶ τῆς Ἑορτῆς καὶ καθέζῆς ή 'Ακολουθία της Έρρτης. Μετά δὲ την 'Απόλυσιν, περί ώραν β'. σημαίνει, και εξέργεται ή Λιτή: και μετά το ύποστρέψαι άρχεται ή Λειτουργία. Εἰς τὴν Λειτουργίαν ψάλλομεν τὰ Τυπικά, τους Μακαρισμούς, και της Έρρτης ή ε΄. Ωδή. Είσοδικόν, Ήχος δ΄. Εύαγγελίζεσθε ήμέραν έξ ήμέρας το σωτήριον αύτου. Τροπάριον 'Αναστάσιμον, καὶ τῆς Έρρτῆς. Δόξα καὶ νῦν, τὸ Κοντάκιον τῆς Έρρτης. Είτα Συναπτή του Τρισαγίου. Ο Απόστολος, πρώτον της Έρρτης, είτα της ημέρας όμοιως και Εύαγγέλιον Προκείμενον καὶ 'Αλληλουτάριον ομοίως. Κοινωνικόν, 'Εξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἐαυτῷ. ᾿Αλληλούία. Η Λειτουργία του Χρυσοστόμου.

Δετ είδεναι ότι, εί γενοιτο έν Σαββάτω ή Σύναζις του 'Αφγιστρατήγου Γαβριήλ, ψάλλεται του 'Ασωμάτου' όμοίως καί έν Κυριακή: ψάλλομεν δε και τον Κανόνα της Έρρτης έν τῷ Ὁρθρφ, ός καί προηγείται του 'Ασωμάτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ό Κανών του 'Αρχαγγέλου, ου ή 'Ακροστικίς: 'Ως παμμέγιστον τὸν Γαβριὴλ αἰνέσω, Ἰωσήφ. $^{`}\Omega \delta \dot{\gamma} ~\alpha'. ~^{3} \Pi \gamma \circ \delta'. ~^{`} Aνοίξω τὸ στόμα μου. *$

Ος φως χρηματίζοντα * ταϊς πρός τό φως τό ἀχρότατον * ἀύ-🚅 λοις μεθέξεσι * θεΐον και ἄϋλον, * ίκετεύω σε, * Αρχάγγελε Κυρίου, * φώτισον πρεσβείαις σου, * όπως ύμνήσω σε.

Στησώμεθα σήμερον * χορούς ένθέους γηθόμενοι, * τον πρώτον γεραίροντες * τῶν ᾿Ασωμάτων Νοῶν, * τὸν τὴν ἄρρητον * χαρὰν

μεμηνυχότα * έν χόσμφ φοιτήσασαν * δι' άγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον * και πρός Θεόν ἀντιλήπτορα * και τείχος και στήριγμα, * Γαβριήλ, έχοντες * οι ποθούντες σε * ρυόμεθα χινδύνων * χαὶ βλάβης τοῦ όρεως * άνευρημοῦντές σε. () Eotoxiov.

Αγνήν σε πανάμωμον * ὁ Γαβριὴλ ώς ἐώρακε, * τὸ Χαϊρέ σοι, Δέσποινα, * λαμπρῶς ἐβόησεν, * ἀπειρόγαμε, * βροτῶν ἡ σωτηρία,* 'Αγγέλων τό χαύχημα * χαὶ σεμνολόγημα.

'Ωδή γ΄.. Τούς σούς ύμνολόγους.

Τεθέζει φωτός ἀϋλοτάτου * ώς ἄϋλος ὅντως, Γαβριὴλ, * ἀύλως φωτιζόμενος, * φως καθωράθης δεύτερον, * τοὺς ὑλικοὺς ἐκάστοτε * βροτοὺς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε.

Μεγίστης εὐχλείας ήξιώθης, * τὸ μέγα μυστήριον ήμτν * ἀναχαλύψας, Μέγιστε * 'Αγγέλων' δι' οῦ ἤρθημεν * οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον * ὑψος, μεγάλως τιμώντές σε.

Έπιρανον πᾶσιν οὐρανόθεν * τοῖς πόθφ ζητοῦσί σε ἀεὶ, * καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον * τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον * τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, * ὧ Γαβριἡλ 'Αρχιστράτηγε. Θεοτοκίον.

Γνωρίζων το πάλαι κεκρυμμένον * Μυστήριον, Κόρη, σοὶ ποτὲ * ο Γαβριὴλ ἐκραύγαζε· * Χαϊρε, Θεοῦ παλάτιον, * ἐν ῷ οἰκήσας, ἄπαντας * βροτοὺς θεώσει ὡς εὕσπλαγχνος.

Κάθισμα, Ήγος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ. *

Ο μέγας Γάβριήλ, * 'Αρχηγός τῶν 'Αγγέλων * δειχνύμενος ἀεὶ, * σύν αὐτοῖς ἀναχράζει * τὸ θεῖον μελώδημα * τῆ Τριάδι γηθύμενος. * Τοῦτον ἄπαντες * μεγαλορώνως ἐν πίστει * ἀνυμνήσωμεν, * καὶ καθαρᾳ διανοία * αἰσίως δοξάσωμεν.

Έτερον, Ήγος δ΄. Ο ύψωθείς.

Το προ ανακάτων Λειτουργών ώς πρωτεύων, * το προ αιώνων οριστέν φρικτον όντως * σύ, Γαβριήλ, πεπίστευσαι Μυστήριον, * τόχον τον ἀπορρήτον * τῆς 'Αγίας Παρθένου, * Χαΐρε, προσφωνών αὐτῆ, * ἡ Κεχαριτωμένη: * χρεωστιχώς σε δθεν οι πιστοι * ἐν εὐρροσύνη ἀεὶ μαχαρίζομεν.

'Ωδή δ'. Την άνεξιχνίαστον. *

Τστασο μεθέξεσι * θεαρχικαϊς * πάλαι, Γαβριήλ άξιάγαστε, *
καταφαιδρύνων * τόν Προρήτην Δανιήλ, * κάι έντιθείς τήν
δήλωσιν * τῶν ἀγνοουμένων ἐν πνεύματι.

Στόμασι πηλίνοις σε * χαρμονικώς * πύρινον τῆ φύσει ὑπάρχοντα * ἀνευρημοϋμεν * ἐξελοῦ ἡμᾶς πυρὸς * διηνεκώς φλογίζοντος * θείαις, Γαβριὴλ, μεσιτείαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν ἡλιον * θείαν στολὴν * δόξη ἀπορρήτφ ἀστράπτουσαν * ἡμριεσμένος, * Στρατηγὲ τῶν Λειτουργῶν, * τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι * τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος. Θεοτοχίου.

"Ολην σε τῷ Πνεύματι * ὁ Γαβριὴλ * περιηγνισμένην, Πανάμωμε, * κατανοήσας, * ἐκβοᾳ σοι ἐμφανῶς· * Χαῖρε, ἀρᾶς ἡ λύτρωσις * καὶ τῶν Προπατόρων ἀνάκλησις.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ ε΄. Έξέστη τὰ σύμπαντα. *

γοός κατὰ μέθεξιν * τοῦ πρώτου φωτιζόμενος, * δεύτερον ώράθης Αργέλων τάξεσιν. *

"Αγιος Θεός ό παντουργός, * Υίός ό συνάναρχος, * καὶ τὸ Πνεϋμα τὸ σύνθρονον.

Τό εἶδός σου πύρινον, * τό κάλλος ὑπερθαύμαστον * ἄπασαν διάνοιαν ἐκπλῆττον· * μέγα τὸ κλέος, Γαβριὴλ μέγιστε, * θείων 'Ασωμάτων ἀρχηγὲ, * πάντων ἐγκαλλώπισμα * τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

'Ο θείος ώς είδε σε * καιρῷ τοῦ θυμιάματος * πάλαι συνεστῶτα Ζαχαρίας * μένει κωρεύων· οὐ γὰρ ἐπίστευσε * σοῦ τῆ ἀγγελία τῆ φρικτῆ, * ἡνπερ ἐξερώνησας, * Γαβριὴλ 'Αρχιστράτηγε.

Θεοτοχίον

Ναός άγιάσματος * ὑπάρχουσα, Πανάμωμε, * φωνῆ Γαβριήλ τοῦ 'Αρχαγγέλου * τὸν ἐν 'Αγίοις ἀναπαυόμενον * τέτοχας πανάγιον Θεὸν, * πάντας ἀγιάζοντα * χαὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

'Ωδής'. Την θείαν ταύτην.

Γεώδεις γλώσσαι γεραίρειν σε * τόν νοῦν τόν φωταυγή καὶ οὐράνιον * οὐκ ἐξισχύουσι, * περιρανώς λαμπρυνόμενον * ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον * θείαις λαμπρότησιν.

'Ακτίς 'Ηλίου πολύφωτε, * πυρίνων Λειτουργών 'Αρχιστράτηγε; * ταῖς σελασφόροις σου * πρός τὸν Δεσπότην δεήσεσι * τοὺς ὑμνητάς σου σκότους * παθών ἐξάρπασον.

Βουλάς έθνων διασκέδασον, * την Πίστιν την δρθόδοξον κράτυνον, * παύσον τὰ σχίσματα * τῆς Ἐκκλησίας, ᾿Αρχάγγελε, * ταϊς πρός τὸν Κτίστην πάντων * σοῦ παρακλήσεσιν.

Θεοτοχίον.

'Ρημάτων θείων ὑπήχοος, * 'Αγνὴ, τοῦ Γαβριὴλ ἐχρημάτισας, * καὶ τὸν προάναρχον * Λόγον σαρκὶ ἀπεκύησας, * τῆς ἀλογίας κόσμον * ἀπολυτρούμενον.

Συναξάριον.

Τῆ Κς΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Τὴν Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τοῦ Αρχαγγέλου Γαβριὴλ, ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνωθεν παραδεδομένην, ὡς τῷ θείῳ καὶ ὑπερρυεῖ Μυστηρίῳ καὶ ἀπορρήτω καθυπουργήσαντος. Στίχοι.

Τὸν σὴν ἀπαγγείλαντα σάρχωσιν Νόα, Τιμῆ πρεπούση πᾶσα σὰρξ τιμᾶ, Λόγε.

Είχαδι άμφ' ύμνους Γαβριήλ χτίσιν έχτη έγείρει.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

' $\Omega\delta\eta$ ζ'. Οὐχ ἐλάτρευσαν τῆ κτίσει.

Τωάννου τόχον, Ένδοξε, εμήνυσας * τῷ Ζαχαρία ποτὲ, * ἔνδον τοῦ θείου Ναοῦ * ἐστῶτι χαὶ ψάλλοντι * τῷ λυτρωτῆ χαὶ θεῷ· * Ὑπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * χαὶ Θεὸς, εὐλογητός εἶ.

Ή περίδοξος τοῦ οίχου σου εὐπρέπεια * περιφανῶς, Γαβριὴλ, * καθαγιάζει ψυχὰς * πιστῶν, καὶ προτρέπεται * μεγαλοφώνως βοᾶν * Υπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνόμενος μεθέξει, 'Αρχιστράτηγε, * πρώτου φωτός μυστικώς * δεύτερον φως άληθως * ώράθης, τοὺς μέλποντας * φωτίζων πάντοτε· * Υπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοχίον.

'Απεστάλη Γαβριὴλ ὁ 'Αρχιστράτηγος * χαρὰν μηνύων σοι, * Παρθενομῆτορ ἀγνή: * δι' ῆς λύπη πέπαυται, * καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς * ἀπεστείρωται, * καὶ εὐλογία ἤνθησε * τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

 $\Omega \delta \dot{\eta}$ $\dot{\eta}$. Παΐδας εὐαγεῖς ἐν τἢ καμίνω. * Τερολογίαις ἱεραῖς σε * λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖ γηθόμενος· * σὺ γὰρ τὸν παναίτιον * Λόγον σωματούμενον * τὸ καθ' ἡμᾶς, 'Αρχάγγελε, * τἢ ἐξ ἡμῶν προρωνεῖς * Παρθένω ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον· * ὅθεν σε τιμῶμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοί τῷ μεγάλφ τε καὶ πρώτφ * ἀὐλως, 'Αρχάγγελε, ἐνούμενος, * στόματι πυρίνφ σου * μέλπεις τὸ μελφδημα * τὸ φοβερὸν, ὁ μέλπουσι * πάντων 'Αγγέλων χοροί' * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐχλείαις σαφώς πεποιχιλμένος * ταῖς θείαις, διέρχη τὰ οὐράνια, * εἶτα τὰ ἐπίγεια, * ἀποπεραιούμενος * τὰ ἰερὰ θελήματα * Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, * ᾿Αγγέλων Γαβριὴλ ἀρχηγέτα, * χλέος τῶν ἐν πίστει * ἀεί σε εὐρημούντων.

Σαρχὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος * ἀνθρώποις προσομιλῆσαι προελόμενος, * ἔσχε σε προτρέχοντα * καὶ προετοιμάζοντα * τὸ ἱερὸν παλάτιον, * ὧ ἱερὲ Γαβριὴλ, * καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

'Ως θρόνον τερπνόν του Βασιλέως, * ώς πάντων των ποιημάτων ὑπερέχουσαν, * ώς τον ὑπερούσιον * μόνην οὐσιώσασαν, * τόν τοὺς βροτοὺς θεώσαντα * ἐνώσει κρείττονι * γεννήσεως ἀἰρήτου καὶ ξένης, * τὴν εὐλογημένην * ὑμνήσωμεν Παρθένον.

'Ωδή θ'. "Απας γηγενής. *

Τστασαι φρικτώς * τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος * διακονούμενος, * καὶ καταστραπτόμενος * φωτοχυσίαις * ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν· * καὶ ἰερῶς θεούμενος, * καὶ φῶς ὁρώμενος * καὶ φωτίζων * πίστει τοὺς τιμῶντάς σε, * ἰερὲ Γαβριὴλ, μεσιτείαις σου.

"Ωσπερ οὐρανὸς * ὁρᾶσαι κατάστερος * θείαις λαμπρότησιν. * ὥσπερ στρατηγέτης δὲ * χερσὶ κατέχεις * σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον * καὶ διαθέεις ἄπασαν * τὴν γῆν, τὸ βούλημα * τοῦ Δεσπότου * πάντοτε ποιούμενος, * καὶ δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Στήσον το δεινόν * βαρβάρων κλυδώνιον * ἐπεγειρόμενον * πάντοτε τοῖς δούλοις σου. * τῆς Ἐκκλησίας * παῦσον τὰ σχίσματα. * τοῖς ὑμνηταῖς σου βράβευσον * πταισμάτων λύτρωσιν. * Βασιλεῖ τε * δώρησαι τὰ τρόπαια, * Γαβριὴλ, τῆ θερμῆ προστασία σου.

Ή περιχαλλής * δυὰς καὶ περίδοξος * Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ, * Ορόνω παριστάμενοι * τῆς θείας δόξης, * πᾶσιν αἰτήσασθε * άμαρτιών συγχώρησιν, * ἀπαλλαγήν τῶν δεινῶν, * ὡς προστάται, * ὡς τὴν ἀγαθότητα * τοῦ Δεσπότου ἐν πᾶσι μιμούμενοι.

Θεοτοχίον.

Φέγγος ἀστραπῆς * τοῦ τόχου σου ἔλαμψε * καὶ κατεραίδρυνε * πᾶσαν τὴν ὑρήλιον, * καὶ τὸν προστάτην * τοῦ σκότους ὥλεσε * Θεογεννῆτορ Πάναγνε, * ᾿Αγγέλων καύχημα * καὶ ἀνθρώπων * πάντων τὸ διάσωσμα * τῶν ἀπαύστοις φωναῖς εὐρημούντων σε.

Εἰ τύχη ἐν Σαββάτω ἢ Κυριακῆ, λέγε τὸ Ἐξαποσπειλάσιον τῆς Εορτῆς καὶ εἰς τοὺς Λίνους ἐκ των Προσομοίων τῆς Έορτῆς, καὶ ἡ λοιπὴ ᾿Ακολουθία, καὶ ἡ α΄. ဪα, καὶ ᾿Απόλυσις.

THE KZ'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη της Αγίας Μάρτυρος Ματρώνης της εν Θεσσαλονίκη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, *Πχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

χωρείαν * καὶ ἀκατάλυτον, ἔνδοξε.

 \mathbf{B} ασιλείας εὐπρέπειαν * καὶ τερπνὴν ὡραιότητα * κατιδεῖν ἡξίωσαι τοῦ Νυμφίου σου, * ὡραϊσμένη τοῖς στίγμασι * στερρᾶς σου ἀθλήσεως, * καὶ πηγῆ τῶν ἀγαθῶν * ἐπαξίως προσήγγισας, * τῆς ἐπέκεινα * Θεϊκῆς εὐρροσύνης * μετουσίαν * καρπουμένη, Μακαρία, * καὶ τὴν ἀθάνατον εὕκλειαν.

Οὐ ζυγός τῆς δουλείας σε, * οὐ τό χαῦνον τοῦ θήλεος, * οὐ λιμός, οὐ μάστιγες ἐνεπόδισαν * τὴν τῶν Μαρτύρων στερρότητα * μιμεῖσθαι, Πανένδοξε· * προθυμία γὰρ ψυχῆς * τὰς βασάνους ὑπέμεινας· * ὅθεν ἔτυχες * οὑρανίων θαλάμων, * καὶ στεράνω * τῶν χαρίτων ἐκοσμήθης * παρισταμένη τῷ Κτίστη σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, δμοιον.

Πετανοίας το άριστον * καὶ σωτήριον φάρμακον, * ἡ Θεόν κυήσασα τον Σωτήρά μου, * καὶ τῶν δακρύων τὰ ρεύματα * καὶ ὡρας τὴν ἔννοιαν * τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, * ἀδεκάστου τε κρίσεως * σύ μοι δώρησαι, * καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, * ὧ Παρθένε, * τῶν κολάσεων τὸν τρόμον * καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ος ἐώρακε, Κύριε, * ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου * ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, * καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· * Τί σοι ἀνταπέδωκαν * οἱ πολλῶν σου δωρεῶν * ἀπολαύσαντες, Δέσποτα; * ἀλλὰ δέομαι, * μή με μόνην ἐάσης * ἐν τῷ κόσμῳ, * ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι * συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οι Κανόνες ώς σύνηθες.

Ο Κανών τῆς Αγίας οδ ἡ Ακροστιχίς

Τὸ τῆς Ματρώνης ἔνθεον μέλπω κλέος.

Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Βαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος * ἀβρόχοις ἴχνεσιν * ὁ πα-λαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ *
 * τοῦ ᾿Αμαλὴχ τὴν δύναμιν * ἐν τῆ ἐρἡμφ ἐτροπώσατο.

Ταῖς θείαις τῶν ᾿Ασωμάτων τάξεσι * περιχορεύουσα * περὶ τὸν πάντων αἴτιον Θεόν, * καὶ τρανῶς ἀπολαύουσα * θεαρχικῆς ἐλ-

λάμψεως, * τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Ο δούλου καταξιώσας δέξασθαι * μορφήν Χριστός ὁ Θεός, * ἐλευθερῶσαι ταύτην βουληθείς * ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου δεσμῶν, * ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας σε * Μάρτυρα Νύμρην ἐμνηστεύσατο.

Men. Tom. IV.

Τό θῆλυ ἀρρενωθέν τῆ χάριτι * τὴν ἐπηρμένην ὁρρὺν * καὶ καυχωμένην ἄμετρα τὸ πρὶν * ἐξαλείφειν τὴν θάλασσαν * δι' ἀσθενείας σώματος * θεία δυνάμει καταβέβληκεν.

Θεοτοχίον.

Ή πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου, Κύριε, * συγκαταβάσεως, * 'Ανατολὴν καὶ "Ηλιον καὶ Φῶς * μυστικῶς σε καλούμενον, * ὑπερρυῶς ἐξήστραψε * διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν φιλάνθρωπον.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

» Εὐρραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· *
» Εῦ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Στερρότητι λογισμοῦ * τῆς παρανόμου καὶ δεινῆς ἤνεγκας *
τὴν χαλεπὴν βάσανον * φρουρᾶς, ὧ Ματρῶνα πανόλβιε.

Μαστίγων όδυνηρων * αίσθανομένη καρτερώς έρερες. * ψηλα-

φητού σκότους δὲ * θείαν λαμπηδόνα ἀντείληφας.

Αἰμάτων σου οἱ χρουνοὶ * ττζ ἀσεβείας τὴν πυρὰν ἔσβεσαν· * τοὺς δὲ πιστοὺς ἤρδευσαν * τῆς θεοσεβείας τοῖς νάμασιν.

()εοτοχίον.

Τὴν Πλάκα, τὴν Κιβωτόν * τὴν δεξαμένην ἐν γαστρὶ, Πάναγνε, * Λόγον Θεοῦ τὸν ἄναρχον, * θεηγορικῶς εὐφημοῦμέν σε.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε. *

Επέστη, φιλέορτοι, * λαμπρὰ πανήγυρις, * ἡ μνήμη ἡ ἔνδοξος * τῆς 'Αθληφόρου Χριστοῦ * εὐφραίνουσα τὰ σύμπαντα, * λάμπουσα ταῖς ἀχτῖσι * τῶν θαυμάτων ἐν κόσμω, * φέρουσα τοῖς ἀνθρώποις * τὴν ἀένναον χάριν. * Αὐτῆς ταῖς ἰχεσίαις, Σωτὴρ, * σῶσον τὸν κόσμον σου.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Εκαίνισας, ἄχραντε, * τῷ θείῳ τόκῳ σου * φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι * τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν * οὐσίαν, καὶ ἤγειρας * πάντας ἐκ τοῦ θανάτου * πρὸς ζωὴν ἀρθαρσίας· * ὅθεν σε κατὰ χρέος * μακαρίζομεν πάντες, * Παρθένε δεδοξασμένη, * ὡς προερήτευσας. Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένε Πανάμωμε * Μήτερ Χριστού τοῦ Θεοῦ, * ρομραία διῆλθέ σου * τὴν παναγίαν ψυχὴν, * ἡνίκα σταυρούμενον * ἔβλεψας ἐκουσίως * τὸν Υἰὸν καὶ Θεόν σου * ὅνπερ, εὐλογημένη, *
συσωποῦσα μὴ παύση, * συγχώρησιν πταισμάτων * ἡμῖν δωρήσασθαι.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ίδουσα ἡ Ἐκκλησία * ἐπὶ Σταυρου τὸν "Ηλιον *
» Της δικαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῆ τάξει αὐτῆς, * εἰκότως

» χραυγάζουσα· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Ρώμη τῆ θεία, Ματρώνα, δυναμουμένη * νῦν τῆς πικρᾶς Δεσποίνης * ἐξέφυγες δουλείαν· * γνώμην ἀταπείνωτον * ψυχῆς γὰρ ἐκέκτησο, * μόνω τῷ Δεσπότη δουλεύουσα.

'Ωρυομένη και μέθη βεβακχευμένη * και τῷ θυμῷ σφαδάζουσα, * ἡ δυσσεβεστάτη * μάστιξι κατέτεμνεν * Έβραίων ὡμότητι, * Μάρτυς ἀθληφόρε, τὸ σῶμά σου.

Νεανικήν ἐπεδείξω τὴν καρτερίαν * ἐν ἀφεγγέσι τόποις * ἐγκατακλειομένη, * Μάρτυς, καὶ λιμώττουσα· * ἀλλ' εὕρες ἀντίδοσιν * τῆς ἀθανασίας τὴν τράπεζαν.

Θεοτοχίον

. Ή χρυσήλατος λυχνία προδιετύπου * τὴν τὸν Θεὸν βαστάσασαν * σεσωματωμένον, * αἴγλη τῆς Θεότητος * τὰ πάντα φωτίζοντα, * σὲ τὴν ἀληθῆ Θεομήτορα.

'Ωδή ε΄. Ὁ Ειρμός.

» \sum ὑ, Κύριέ μου φῶς * εἰς τὸν χόσμον ἐλήλυθας· * φῶς ἄγιον » \sum ἐπιστρέφον * ἐχ ζορώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦν-» τάς σε.

Σὲ στέφανον λαμπρόν * ἡ θεόφρων καυχήσεως * ἐκτήσατο, Ζωοδότα, * καὶ ἐκ σκότους πρός φέγγος * τὸ θεῖον ἐξεδήμησεν.

Έστήριξε Χριστός * ἐπὶ πέτραν τῆς Πίστεως * τοὺς πόδας σου, Μαχαρία, * πρὸς αὐτὸν χατευθύνων * σορῶς σὰ διαβήματα.

Νοῦν θεῖον ἀληθῶς * καὶ σορὸν καὶ θεόφρονα * σὰ ἔχουσα, διαλάμπεις * ἐν χορεία Μαρτύρων, * Ματρῶνα παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Θεότητος μορρήν * και μορρήν ἀνθρωπότητος * ἐγέννησας, Θεομῆτορ, * ἡνωμένας ἀρύρτως * καθ' ἕνωσιν ἀσύγχυτον. 'Ὠρὴ ૬΄. Ὁ Είρμός.

• Ο ύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾶ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον * • ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αΐματι.

Εύας νῦν, * ᾿Αθληφόρε, τὸν πόθον ἐτρύγησας * ἐπιτηδείως, Ματρῶνα, * θεουμένη νεύσει τῆ ἀνενδότω, * καὶ δικαίως * τῆς ἀιδίου δόξης ἡξίωσαι.

Οὐ δοῦλος * ἐν Χριστῷ, οὐχ ἐλεύθερος χρίνεται, * ἀλλ' ἀρετῆς εὐμορρία * εὐσεβείας τρόποις χεχοσμημένη· * ἡς ἐδείχθης * πλαστουργός, 'Αθληρόρε ἀἡττητε. Θεοτοχίον.

Ναόν σε * τοῦ Θεοῦ καὶ παστάδα γινώσκομεν, * στάμνον, λυχνίαν καὶ πλάκα, * κεκτημένην ἔνδον ἐγγεγραμμένον * τὸν δι' οἶκτον * σωματωθέντα Λόγον, Πανάμωμε.

Τὸ Μαρτυρικόν τοῦ "Ηχου.

Συναξάριον.

Τη ΚΖ΄, του αύτου μηνός, Μνήμη της Αγίας Μάρτυρος Ματρώνης της έν Θεσσαλονίκη.

Στίγοι.

Ούκ ἄξιον λαθείν σε, Μάρτυς Ματρώνα, Κάν ένδον είρχτης έχπνέης χεχρυμμένη. Εἰχάδι ἐβδομάτη θάνε Ματρώνα ἐνὶ εἰρχτῆ.

Ταϊς αὐτῆς άγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Ἰτν τη καμίνω * ᾿Αβραμιαΐοι Παΐδες τη Περσική * πόθω * » L εὐσεβείας μάλλον η τη φλογί * πυρπολούμενοι, ἐκραύγα-» ζον· * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Μετ' εύμενείας * καὶ παρρησίας προσεχώρησας * ὄντως * πρὸς τὸν σὸν, Πανεύφημε, ἐραστὴν, * εὐχαρίστως ἀνακράζουσα· * Εὐλογημένος εί * έν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Έν εύφροσύνη * καὶ χαρμοσύνη μεταβέβηκας * πλήρης * άρετων, Ματρώνα, παντοδαπών * άπό γης πρός ἐπουράνιον * χορείαν, ἔνδοξε, * χληρουχίαν λαχούσα ἀθάνατον.

Θεοτοχίον.

Λελαμπρυσμένη, * πεποιχιλμένη πάσαις ταῖς ἀρεταῖς, * Λόγον * ὑπὲρ λόγον τέτοχας τοῦ Πατρὸς * σαρχωθέντα, Μητροπάρθενε. * Εὐλογημένη σὺ * ἐν γυναιξὶ, πανάμωμε Δέσποινα.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

» Υεΐρας ἐχπετάσας Δανιὴλ, * λεόντων χάσματα * ἐν λάχχφ » 🖈 έρραζε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * άρετὴν περιζωσάμε-

» νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παῖδες, χραυγάζοντες· * Εὐλογεῖ-

» τε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Πλουσίου φωτός μαρμαρυγάς * κατηξιώθης ίδεῖν * ἀπαλλαγείσα σαρχός. * καὶ ἐπουράνιον σκήνωμα * κατοικεῖν ἀντὶ σκήνώματος * του σχοτεινού και ζορερού, * ου κατεκλείσθης, Σεμνή, Εύλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, βοῶσα, τὸν Κύριον.

'Ωραΐος ο στέρανος, ον νῦν * ἐστέρθης, "Ενδοξε, * ζωαρχική δεξιά * του Παντοκράτορος. Νύμφην γάρ * καθορών περοινιγμένην σε * ταϊς τῶν αἰμάτων σου ροαῖς, * χαίρων ἐλάμπρυνεν. * $^{\circ}\!\Omega$ βοώμεν * Πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμέν σε, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεόν, * χυρίως, πάναγνε, * Μήτηρ έδείχ θ ης Θεού, * ἐπαληθεύουσαν φέρουσα * καταλλήλως τῷ γεννήματι * Θεωνυμίαν· οι πιστοί * δθεν δοξάζομεν * Θεοτόχον * σὲ θεοφρόνως, πανάμωμε Δέσποινα.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» Λ ίθος ἀχειρότμητος όρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * ἀχρο» Λ γωνιαῖος ἐτμήθη * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας φύ» σεις * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Λάμπει νοηταϊς φωταυγείαις * ή φωτοφόρος σου ήμέρα * ταϊς ραεινοτάταις ἀστραπαϊς * τῆς τρισηλίου, * Μάρτυς, ἐλλάμψεως * ἐν ἦ νῦν ἐκδυσώπησον * καταυγασθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εύρες ἀμειβάς, 'Αθληφόρε, * τῆς τῶν μαστίγων ἀλγηδόνος * τὴν τῶν οὐρανῶν κληρουχίαν * ἐν Ἐκκλησία * τῶν πρωτοτόκων νῦν. * ἐν ἢ πανηγυρίζουσα, * ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμᾶς φρούρησον.

Όντως τῷ Χριστῷ νῦν συνήρθης * τῷ ἀθανάτῷ σου Νυμρίῷ, * περιηνθισμένη τηλαυγῶς * τοῖς θείοις τούτου, * Πάνσεμνε, στίγμασι, * καὶ τῷ τιμίῷ αἴματι * τοῦ Μαρτυρίου περιλάμπουσα.

Σειράς τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων * λῦσον, Παρθένε Θεοτόχε, * ή τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πηγὴν * τεχοῦσα μόνη, * Θεομαχάριστε * καὶ θυμηδίας ἔμπλησον, * ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε.

στε· * καὶ θυμηδίας ἔμπλησον, * ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε.
Τὸ Φωταγωγικόν. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, ἡ α΄. "Ωρα, καὶ 'Απόλυσις.

TH: KH'. TOY ATTOY MIINOΣ.

Μνήμη του Όσιου Στεράνου του Θαυματουργού, και του Όσιου Πατρός ήμων Ίλαρίωνος του Νέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια, Τιχος δ΄. Έδωκας σημείωσιν. *

Β (ον ἀχηλίδωτον, * ὑπομονὴν χαὶ πραότητα, * χαὶ ἀγάπην ἀνόθευτον, * ἐγχράτειαν ἄμετρον, * παννύχιον στάσιν, * χατάνυξιν θείαν, * πίστιν, ἐλπίδα ἀσραλῆ * ἐν συμπαθεία, Πάτερ, χτησάμενος, * ὡς ᾿Αγγελος ἐβίωσας * ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ σώματος, * Ἰλαρίων μαχάριε, * πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Επίγειος "Αγγελος * και ἐπουράνιος ἄνθρωπος * ἐχρημάτισας, "Οσιε, * πηγή κατανύξεως, * συμπαθείας ῥεῖθρον, * πέλαγος θαυμάτων, * ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, * ἐλαία ὄντως Θεοῦ κατάκαρπος, * ἐλαίφ τῶν καμάτων σου * καθιλαρύνων τὰ πρόσωπα * τῶν πιστῶς εὐρημούντων σε, * Ἰλαρίων μακάριε.

Ο νούς σου λαμπόμενος * ταϊς θεϊκαϊς ἐπιγνώσεσι, * τῶν τοῦ σώματος ὑπερθεν * παθῶν ἐχρημάτισεν, * ἀμιγὴς τῶν κάτω, * φέρων χαρακτῆρας * καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἐαυτῷ * τὸ θεῖον κάλλος, καὶ γνωριζόμενος * ὅλος θεοειδέστατος * τῆ συνεργεία τοῦ Πνεύματος, * Ἰλαρίων Πατὴρ ἡμῶν, * μοναζόντων ἀγλάϊσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, * Παρθενομῆτορ πανάμωμε, * τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε * εἰς ρῶσιν καὶ δύναμιν * τοῦ φόβῳ καὶ πόθῳ * ποιεῖν τε καὶ πράττειν * τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· * ὅπως ἐκρύγω τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον· * καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον * καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον * διὰ σοῦ ἀπολήψωμαι, * εὐρραινόμενος πάντοτε.

ΤΗ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα * καὶ τὴν πλευρὰν ὁρυττόμενον * ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος * Χριστόν τὸν φιλάνθρωπον, * ἔκλαιε βοῶσα * Τί τοῦτο, Υἰέ μου; * τί σοι ἀχάριστος λαὸς * ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας * καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδει με * ἀτεκνωθῆναι, παμφίλτατε; * Καταπλήττομαι, εὕσπλαγχνε, * σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οι συνήθεις Κανόνες. Ὁ Κανών τοῦ Άγίου, οῦ ἡ Άκροστιχίς:

Σου τους ίλαρους αίνέσω τρόπους Πάτερ, Ἰωσήφ. 'Ωδή α'. ἸΙχος β'. Ο Είρμός.

» Εν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ * τὴν Φαραωνίτιδα * πανστρατιὰν
» Ε ἡ ὑπέροπλος δύναμις. * σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ * τὴν παμ» μόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, * ὁ δεδοξασμένος * Κύριος. ἐνδό» ξως γὰρ δεδόξασται.

Συμπαθής καὶ πρᾶος γεγονώς, * Πάτερ, δι' ἀσκήσεως, * καὶ ἰλαρός ὡς ἀληθῶς τῷ πνεύματι, * συμπαθείας θείας με * μεσιτείαις σου, 'Ιλαρίων, ἀξίωσον' * ὅπως σε ὑμνήσω * νῦν ἐν ἰλαρότητι καρδίας μου.

Όσιωθεὶς, Πάτερ, ἐχ παιδός, * καὶ ἀναλαβόμενος * σοῦ τὸν σταυρόν, τῷ Χριστῷ ἡχολούθησας, * πάθη τὰ τοῦ σώματος * ἐγχρατεία τε καὶ συντόνοις δεήσεσιν * ἐναπομαραίνων, * καὶ τῷ ἀπαθεία σεμνυνόμενος.

Υπελθών Κυρίου τον ζυγόν * σύ τον έλαρρότατον, * και τοῖς αὐτοῦ ὑπείκων δικαιώμασιν, * Ίλαρίων "Όσιε, * το βαρύτατον άμαρτίας ἀπέρριψας, * πάνσοφε, φορτίον, * τὴν ἀγιωσύνην προσκτησάμενος.

Θεοτοχίον.

Των έμων πταισμάτων τὰς σειράς, * Πάναγνε, διάρρηξον, * τόν σόν Υίον και Θεόν ικετεύουσα, * και τὴν τυραννοῦσάν με, * 'Αειπάρθενε, άμαρτίαν κατάβαλε· * ὅπως σε γεραίρω * πάντοτε, Πανάμωμε, σωζόμενος.

Ωδή γ΄. Ὁ Ειρμός.

Γ ξήνθησεν ή έρημος ώσει χρίνον, * Κύριε, * ή των Έθνων 📭 στειρεύουσα * Έχκλησία τῆ παρουσία σου, * ἐν ἡ ἐστε-ρεώθη ή καρδία μου.

Ο βίος σου ώς ήλιος άναλάμψας, * "Οσιε, * ταϊς διαυγέσι λάμψεσι * Μοναζόντων χορούς ἐφώτισε, * καὶ δαιμόνων τὸ σκότος

άπεδίωξεν.

Υπήρξας ίλαρώτατος τῆ καρδία, * "Όσιε, * καὶ ταπεινός τῷ πνεύματι * και άγάπης θείας άνάπλεως, * εύπροσήγορον ήθος έχων

Σταγόσιν ἐναπέσβεσας τῶν δακρύων * ἄνθρακας * τῆς άμαρτίας. βρύεις δέ * ώς πρό τέλους καὶ μετά θάνατον * ἰαμάτων πελάγη τοῖς προστρέχουσιν. Θεοτοκίον.

Ίάτρευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, * δέομαι, * καὶ τοῦ νοός χυβέρνησον * τὰς χινήσεις πρός τὰ θελήματα * τοῦ ἐχ σοῦ σαρχωθέντος, Κόρη πάναγνε.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

Θεῷ καθιέρωσας * τὴν σὴν, Παμμάκαρ, ζωὴν, * γενόμενος ἄριστος * ἱερουργός ἀληθῶς * Υριστος 'Του' στος * ἱερουργός ἀληθῶς * Χριστοῦ, Ἱερώτατε· * ὅθεν μετὰ μυρίους * τοὺς ἰδρῶτας καὶ πόνους * χαίρων εἰς τὰς ἀύλους * μετετέθης σχηνώσεις. * χαὶ νῦν ἀναπηγάζεις ἡμῖν * ῥεῖθρα ἰάσεων. Θεοτοχίον, όμοιον.

Tαχὺ δέξαι, Δέσποινα, * τὰς ἰχεσίας ἡμῶν, * καὶ ταύτας προσάγαγε * τῷ σῷ Υἰῷ καὶ Θεῷ, * Κυρία πανάμωμε· * λῦσον τὰς περιστάσεις * των είς σὲ προστρεχόντων, * πράθνον μηχανίας * καὶ χατάβαλε θράσος * τῶν ὁπλιζομένων ἀθέων * χατὰ τῶν δούλων σου. "Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον * ὡς ἐθεάσατο * ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, * Αόγε Θεού, μητρικώς * θρηνούσα έφθέγγετο * Τί το καινόν χαὶ ξένον * τοῦτο θαῦμα, Υίέ μου; * πῶς ἡ ζωἡ τῶν ὅλων * ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; * ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας * θέλων ὡς εὕσπλαγχνος. 'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

• Τλήλυθας * έχ Παρθένου οὐ πρέσβυς, οὐχ "Αγγελος, * ἀλλ' αὐ-🖭 τὸς ὁ Κύριος * σεσαρχωμένος, καὶ ἔσωσας * ὅλον με τὸν » ἄνθρωπον· * διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα * τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Λαμπρύνας σου * τὴν καρδίαν σεπταῖς ἀναβάσεσι, * τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας * μόνου Θεοῦ ἐνοπτρίζεσθαι * κάλλος τὸ ἀμήχανον, * καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτῖσι * καταυγάζεσθαι.

'Ανάπτυξιν * των λογίων των θείων ποιούμενος, * τὴν γνωσιν τὴν ἔνθεον, * Πάτερ, ἐχεῖθεν ἐξήντλησας, * πᾶσι τε μετέδωχας * τοῖς εὐσεβως, 'Ιλαρίων, * σοὶ προστρέχουσιν.

'Ρημάτων σου * το ήδυ τὰς καρδίας ἰλάρυνε * τῶν προσερχομένων σοι: * πράττων γὰρ ἄπερ ἐδίδασκες, * λόγον εὐαπόδεκτον * ἐν συμπαθεῖ διαθέσει * εἶχες, "Οσιε.

Θεοτοχίον.

Ο Κύριος * σὲ Κυρίαν ἀπάντων και Δέσποιναν * εἰργάσατο, *Αχραντε· * σοῦ γὰρ ἐκ μήτρας σεσάρκωται, * κατακυριεύοντος * ἐχθροῦ τὸ ἴδιον πλάσμα * λυτρωσάμενος.

'Ωδή ε΄. 'Ο Ειρμός.

Μεσίτης Θεοῦ * καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστὲ ὁ Θεός· * διὰ
 Τοῦ γὰρ, Δέσποτα, * τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου *
 ἐκ νυκτός ἀγνωσίας * προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Υράνας σαυτῷ * σωτηρίου, "Όσιε, ἰμάτιον * οἰκείων ἐκ πόνων σου, * τοῦτο ἐνεδύσω, καὶ τὸν ἄρχοντα * τὸν τοῦ σκότους αἰσχύνην * αἰώνιον ἐνέδυσας.

Σαρχός ἡδονὰς * ἐγχρατεία, "Οσιε, ἐμάρανας, * καὶ χάριν οὐράνιον, * Πάτερ, ὑπεδέξω ἰλαρώτατα, * ἰατρεύσας παντοῖα * ἀνθρώπων ἀρρωστήματα.

Αί σαι πρός Θεόν * άνενδότως θεῖαι ἐπαιρόμεναι * χεῖρες, τοῦ ἀλάστορος, * Πάτερ, μεθοδείας χατηδάφισαν, * χαὶ παντὶ ἀσθενοῦντι * ὑγείαν ἐχορήγησαν.

Θεοτοχίον.

Ίσχὺς τῶν πιστῶν * καὶ 'Οσίων γέγονας κραταίωμα· * διὰ σοῦ γὰρ, "Αχραντε, * ἄπασιν ἐπήγασε τὰ κρείττονα, * καὶ οἱ γἤν κατοικοῦντες * πρός οὐρανόν βαδίζουσιν.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» \mathbf{E} ν άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον » ρᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Νεχρωθείς, Ίλαρίων, τῷ κόσμῳ παντί, * νῦν μεταναστεύσας ζῆς πρὸς τὰ οὐράνια, * καὶ ζωηφόρον πάντοτε * ἰαμάτων πηγάζεις ἐνέργειαν.

Εύπροσήγορος, πρᾶος, ἀχέραιος, * ἄμεμπτος χαὶ ὅσιος χαὶ εὐχατάνυχτος * χαὶ ἱλαρὸς τῷ πνεύματι * ἐχρημάτισας, Πάτερ πανόλβιε.

Συμπαθεία ἀμέτρφ χοσμούμενος, * χαὶ φιλοπτωχείας χάλλει σεμνυνόμενος, * Θεοῦ θεράπων γνήσιος, * Ίλαρίων, ἐδείχθης, θαυμάσιε.

'Ως σεπτός σου ό βίος καὶ ἄμεμπτος! * ὡς περικαλλής καὶ ὡραῖος ὁ τρόπος σου! * ὡς φοβερὰ τὰ θαύματα, * ἃ τελεῖς καθ' ἐκάστην, θαυμάσιε! Θεοτοκίον.

Τὴν παστάδα Θεοῦ τὴν ἀμόλυντον, * θρόνον τὸν πυρίμορφον τοῦ Παντοχράτορος, * τὴν Θεοτόχον ἄπασαι * γενεαὶ γενεῶν μα-χαρίσωμεν.

Τό Μαρτυρικόν τοῦ "Ηχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρός ἡμῶν Παρίωνος τοῦ Νέου, 'Ηγουμένου τῆς Πελεχητῆς Μονῆς τῶν Αγίων 'Ανδρῶν τῆς Βιθυνίας.

Στίχοι.

Δούς Ίλαρίων γῆ το γῆθεν σαρχίον, Γῆν Μαχάρων ῷχησε τὴν μαχαρίαν. 'Ογδόη Ίλαρίωνα χιχήσατο εἰχάδι πότμος.

Ταΐς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

* Αντίθεον πρόσταγμα * παρανομοϋντος * τυράννου μετάρσιον *
* Α την φλόγα ἀνερρίπισε. * Χριστός δὲ ἐρήπλωσε * θεοσεβέσι
* Παισὶ * δρόσον την τοῦ Πνεύματος, ὁ ῶν * εὐλογημένος * καὶ
* ὑπερένδοξος.

'Ρομφαία κατέτρωσας * των σων άγώνων * τον ἄσαρκον δράκοντα * καὶ παντελώς ἡράνισας · * βραβεῖον τὰ θαύματα * ὅθεν ἀπείληφας, * πάθη χαλεπώτατα ψυχών * καὶ των σωμάτων * ἰἄσθαι, "Όσιε.

Ό λόγος σου πρόεισι * καθάπερ δρόσος * έλαύνων τον καύσονα * τῆς ἀθυμίας, "Όσιε, * τῶν προσερχομένων σοι * πίστει, Πατὴρ ἡμῶν, * καὶ τοῖς ἐναρέτοις σου ἀεὶ * φωτιζομένων * τρόποις, μακάριε.

Παθών αὐτοκράτορα * τὸν νοῦν ποιήσας, * σαρώς ἐβασίλευσας * ὡς τροπαιοῦχος ἄριστος, * καὶ Ἔθνη ἀλλόρυλα * κατεπολέμησας, * καὶ κατεξωλόθρευσας, Σορὲ, * τὰ τῶν δαιμόνων * πάθη ὀλέθρια.

Οὐκ ἔσεισαν, "Οσιε, * τῆς σῆς καρδίας * τὸν πύργον τὸν ἄσειστον * τῶν πειρασμῶν οἱ ἄνεμοι. * τῆ πέτρα γὰρ ἡδραστο * τῆς

του Κυρίου στοργής, * ήπερ έρειδόμενος, πολλοϊς * έγένου θεΐον, * Πάτερ, χραταίωμα.

Τριαδικόν.

Ύμνῶ σε τρισάριθμον * τοῖς χαρακτῆρσι, * Τριὰς ὑπερούσιε, * ἀσύγχυτον, ἀμέριστον * Μονάδα ἐν φύσει δὲ * ἀπερινόητον, * ἕνα Παντοκράτορα Θεόν, * Πατέρα, Λόγον, * καὶ Πνεῦμα "Αγιον. Θεοτοκίον.

Συμβόλοις σε πόρρωθεν * προδιετύπου * ή χάρις τοῦ Πνεύματος * προφητικοῖς χαρίσμασιν, * ὅρος πῖον ἄγιον, * πύλην σωτήριον, * τόμον τε καινότατον, 'Αγνή, * καὶ κιβωτόν σε * κατονομάζουσα.

'Ωδή η'. 'Ο Ειρμός.

Κάμινος ποτὲ * πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι * τὰς ἐνεργείας διεμέριζε *
 τῷ θείῳ προστάγματι, * τοὺς Χαλδαίους καταρλέγουσα, *
 τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα * ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Πρόσκαιρον λιπών * τοῦ βίου, Πάτερ, δόξαν * καὶ διαρρέουσαν ἀπόλαυσιν, * κλέος ἀναφαίρετον * καὶ τρυφήν τὴν ἀδιάρρευστον * ἐν οὐρανοῖς ἀπείληρας, * κράζων νῦν Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

"Απαντα πενθών * τόν σόν διῆγες βίον * μακαρισμοῦ δθεν ἡξίωσαι * καὶ τῆς παρακλήσεως, * ἦς μετέχουσιν οἱ "Οσιοι * ἐν γῆ πραέων χαίρων νῦν, * "Οσιε, ἐνσκηνώσας * ὡς νουνεχής τε καὶ φρόνιμος.

Τίμιος ὁ σὸς * Θεοῦ ἔναντι ὥρθη * θάνατος, Πάτερ ἱερώτατε· * αὐτοῦ γὰρ ἐτίμησας * τὴν Εἰκόνα, καὶ ὑπήνεγκας * τοὺς διωγμοὺς θλιβόμενος, * "Όσιε, τῶν Τυράννων, * Μάρτυς ἐν τούτω δεικνύμενος.

"Ελυσας σαρῶς * τῶν ἀλιέων, Πάτερ, * τὴν ἀγανάκτησιν, καὶ ἔπλησας * τούτους τοῦ θηράματος, * οὕπερ πρώην ἀπετύγ-χανον, * Θεοῦ καθυπακούσαντος, * "Οσιε, τῶν ἐὐχῶν σου, * Ἱερουργὲ ἰερώτατε.

Θεοτοχίον.

'Ρύπου με παθών * καὶ σπίλου άμαρτίας, * Θεοχαρίτωτε, ἀπόπλυνον, * καὶ πύλας μοι ἄνοιξον * μετανοίας ὁλισθαίνοντι, * καὶ
συνεχώς τοῖς πταίσμασιν, * "Αχραντε, συναντώντι, * καὶ τὸν
Θεὸν παροργίζοντι.

'Ωδή θ'. 'Ο Ειρμός.

» Ανάρχου Γεννήτορος * Υίὸς, Θεὸς καὶ Κύριος * σαρκωθείς ἐκ Βαρθένου * ἡμῖν ἐπέρανε, * τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, * συν» αγαγεΐν * τὰ ἐσχορπισμένα· * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεοτόχον » μεγαλύνομεν.

Ίασεις ὁ τάφος σου * τοῦ Πνεύματος τῆ χάριτι * ἀναβλύζων, ξηραίνει * παθῶν ὁμβρήματα, * πνεύματα τῆς πλάνης διώχει, * φωταγωγεῖ * πάντων τὰς χαρδίας, * Ἰλαρίων "Όσιε, * τῶν πιστῶς μαχαριζόντων σε.

 Ω ς ρόδον έξήνθησας * λειμώνι τῆς ἀσχήσεως, * ὡς ἡδύπνοον χρίνον, * ὡς μῆλον εὐστμον, * καὶ χατευωδίασας πάντων * τῶν εὐσεβῶν * ψυχὰς χαὶ χαρδίας, * Ἱλαρίων ἔνδοξε, * πρεσβευτὰ τῶν εὐρημούντων σε.

Συμπάθειαν ἔσχηκας, * ἀγάπην καὶ ταπείνωσιν * καὶ ἐλεημομοσύνην * καὶ ἡθος ἄπλαστον, * πίστιν ἀληθῆ καὶ ἐλπίδα, * βίον σεμνὸν * καὶ γνώμην εὐθεῖαν, * Ἰλαρίων ἔνδοξε, * Μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα.

Ή μνήμη σου σήμερον * ὡς ἡλιος ἀνέτειλεν, * εὐσεβῶν τὰς καρδίας * φέγγει τῶν πόνων σου * καὶ ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσιν * ὡς ἀληθῶς * ρωτίζουσα, Πάτερ· * ἐν ἡ πάντων μνήσθητι * τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε.

Θεοτοχίον.

Φωνήν σοι προσάγομεν * τοῦ Γαβριὴλ γηθόμενοι, * Χαῖρε, λέγοντες, οἶχος * τοῦ Παντοκράτορος * χαῖρε, τῶν Ὁσίων ἡ δόξα * καὶ τῶν πιστῶν * πάντων σωτηρία, * δι' ἦς ἐθεώθημεν, * Θεοτόχε ἀειπαρθένε.

Τό Φωταγωγικόν τοῦ "Ηχου. Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία ὡς σύνηθες, ἡ α'. "Ωρα, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι ΚΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων, Μάρχου Ἐπισχόπου ᾿Αρεθουσίων, Κυρίλλου Διαχόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· καὶ τῶν ဪ Αγίων Μαρτύρων Ἰωνᾶ, Βαραχησίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος α΄. Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίω. * Ενασάσει κενναία , Ἱεράρχα * κασέβαλες ἐκβροῦ σὰς παρασά-

Ένστάσει γενναία, 'Ιεράρχα, * κατέβαλες έχθροῦ τὰς παρατάξεις, * καὶ λαοὺς ἐκ τῆς πλάνης * τῶν εἰδώλων ἐρρύσω. Εκτάσει χειρῶν σου, 'Ιεράρχα, * κρατύνας τοὺς συνάθλους σου ἐν πόνοις, * ὡς ἀνίσχυρον ἐχθροῦ * ἀνέδειξας τὸ κράτος.

Ος Μύστης καὶ Μάρτυς τοῦ Δεσπότου * καὶ Διδάσκαλος σορὸς τῆς Ἐκκλησίας, * Ἱεράρχα, δυσώπει * ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως. Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων,

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

Μάρτυς Βαραχήσιε, * πολλών * πόνων ἐπιδόσεσι * φωτοειδὴς ἐχρημάτισας. * πυρὸς νικήσας γὰρ * τὴν φλογώδη φύσιν * τῆ θερμῆ πρὸς Κύριον * ἀγάπη, ἐκρεμάσθης μετέωρος, * καὶ πιεζόμενος, * τὰ ὀστὰ πάντα συντέτριψαι. * διὰ τοῦτο * πίστει σε γεραίρομεν.

Τωνᾶ θεσπέσιε, * δεθεὶς * ραβδισμοὺς ὑπήνεγκας * καὶ τῶν δακτύλων ἀραίρεσιν, * γλωσσοτομούμενος, * καὶ βραζούση πίσση *
συγκατακαιόμενος, * καὶ πρίοσι δεινῶς μεριζόμενος· * διὸ ἰκέτευε *
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.
Τ'μνοις Βαραχήσιον, * πιστοὶ, * Λάζαρον καὶ "Αβιβον * καὶ Ἰωνᾶν εὐφημήσωμεν, * Ναρσῆν Ἡλίαν τε, * Μάρην, Σηβεήθην, *
Μαρουθᾶν τὸν ἔνδοξον * καὶ Σάββαν Ζανιθᾶν τε, αἰτούμενοι * τού-

των δεήσεσι * των κακών λαβείν συγχώρησιν * καὶ εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αμαρτωλών τὰς δεήσεις προσδεχομένη, * καὶ θλιβομένων στεναγμόν μὴ παρορώσα, * πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου * σωθῆναι ἡμᾶς, παναγία Παρθένε.

"Η Σταυροθεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

Σταύρωσιν τὴν ἄδιχον, * Χριστὲ, * ἡ Παρθένος βλέπουσα, * όδυρομένη ἐβόα σοι· * Τέχνον γλυχύτατον, * πῶς νεχρὸς ὁρᾶσαι; * πῶς τῷ ξύλῳ χρέμασαι * ὁ πᾶσαν γῆν ἑδράσας τοῖς ΰδασι; * μὴ οὖν ἐάσης με, * εὐεργέτα, μόνην, εὔσπλαγχνε, * τὴν σὴν δούλην * καὶ Μητέρα, δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ συνήθεις Κανόνες, καὶ τῶν ᾿Αγίων εἰς δ΄. Κανών τοῦ Ἱεράρχου, οὖ ἡ ᾿Ακροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις: Γεωργίου.

'Ωοή α'. Ήχος α'. Ο Είρμός.

» Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ * ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσεῖ, * καὶ δι' αὐτοῦ » Τὸν Φαραὼ * πανστρατὶ βυθίσαντι * ἐπινίκιον ψόὴν * ἄσω-» μεν, * ὅτι δεδόξασται.

Τῆς Ἐχχλησίας τοῦ Χριστοῦ * τὸν λαμπτῆρα τὸν φαιδρὸν * ἀνευφημήσωμεν, πιστοὶ, * ὡς τῆς πίστεως φωτὶ * χαταυγάσαντα λαοὺς, * δοξάζοντας * τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός.

Έν τῷ λειμῶνι νοητῶς * τῷ τῆς Πίστεως Χριστοῦ * ἀνατραρεὶς καὶ αὐξηθεὶς, * Ἱεράρχα, πρὸς αὐτὸν * τῷ τῆς ἀθλήσεως ὑψει * ἀνέδραμες, * μάκαρ, φαιδρότατος.

Κήρυξ και Μύστης τοῦ Χριστοῦ, * καθαρός τε λειτουργός * ὑπάρχων, Μάρκε, τὴν ψυχὴν * ὑπέρ τούτου τέθεικας, * καὶ προσἡνεγκας αὐτῷ * ὡς θύματα * τοὺς συναθλοῦντάς σοι.

Θεοτοχίον.

Γένος ἀνθρώπων διά σοῦ * τῆς ρθορᾶς ἀπαλλαγἡν * καὶ ἀρθαρσίας καὶ ζωῆς * ἀκηράτου ἐν Χριστῷ * κληρωσάμενον τιμὴν, *
δοξάζει σε, * Θεοχαρίτωτε.

Κανών των Μαρτύρων, οὐ ἡ 'Ακροστιχίς.

Αίνον προσοίσω τοῖς Θεοῦ παραστάταις, Ίωσήρ.

Ήχος α΄. Ο Είρμός.

» Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ * θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύι δεδόξασται· *
» αῦτη γὰρ, 'Αθάνατε, * ὡς πανσθενἡς ὑπεναντίους ἔθραυ» σε, * τοῖς 'Ισραηλίταις * ὁδὸν βυθοῦ χαινουργήσασα.

Λίγλη φωτιζόμενοι ἀεὶ * ττζς Τρισηλίου λαμπάδος, Μακάριοι, * ὅλον με φωτίσατε, * καὶ τὴν ἀχλὺν ττζς ἀγνωσίας λύσατε· * ὅπως τὴν ρωσφόρον * ὑμῶν ὑμνήσω πανήγυριν.

Γερολογούντες ίερως * τὰ τοῦ Θεοῦ ἱερώτατα λόγια, * πᾶσαν τὴν ἀνίερον * τῶν διωχτῶν χαχίαν ἀπεχρούσασθε, * χαὶ ἱερωτάτως * ἀθλήσαντες ἐδοξάσθητε.

Νόμοις ἀσεβέσιν, 'Αθληταί, * τοὺς εὐσεβεῖς ἀνδρικῶς ἀντεθήκατε· * τῶν παρανομούντων τε * τὰ χαλεπὰ ὑπενεγκόντες βάσανα, * Μάρτυρες, νομίμως * παρὰ Κυρίου ἐστέρθητε. Θεοτοκίον.

"Όρος σε κατάσκιον ποτὲ * ὁ ᾿Αββακοὺμ ἐλλαμρθεὶς ἐθεάσατο, * Μήτηρ ἀπειρόγαμε, * ἐξ ῆς Θεός σωματωθεὶς ἐπέρανεν, * ἀρετῆ καλύψας * ὡς ἀληθῶς τὰ οὐράνια.

Τοῦ Ἱεράρχου. ٰΩδη γ΄. Ὁ Είρμές.

» Ττερέωμά μου γενού * ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδά» των, * ὅτι οὐχ ἔστιν "Αγιος * πλήν σου, Κύριε.

Έξήρανας θολερούς * χειμάρρους τῆς πλάνης πυρί τῶν σῶν λόγων, * καὶ νάματα γνώσεως * Χριστοῦ, Μάρκε, ἐπήγασας.

Έχθρων την παρεμβολην * ἐσκέδασας, Μάρκε, Χριστοῦ ἐπικλήσει, * καὶ ἤθροισας λόγοις σου * λαούς εἰς την ἀγάπην αὐτοῦ.

Μαρτύρων συνασπισμός * έχων στρατηγούντα Χριστόν τόν Σωτήρα, * τής πλάνης τον πόλεμον * τον ἄσπονδον ἐνίκησεν.

Θεοτοχίον.

Έν θλίψεσι πλατυσμόν * ἔχοντες, Παρθένε, τὴν σὴν μεσιτείαν * οἱ πόθφ τιμῶντές σε * ἐχ χινδύνων λυτρούμεθα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

μόνος είδως τῆς τῶν βροτῶν * οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, * καὶ
 συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, * περίζωσόν με ἐξ ϋψους
 δύναμιν * τοῦ βοặν σοι: "Αγιος * ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος * τῆς ἀρρά στου σου δόξης, Φιλάνθρωπε.

Νευρούμενοι πόθφ θειχῷ, * ἀσχήσει ὑπετάξατε * τὸ τῆς σαρχὸς, Μαχάριοι, φρόνημα· * ἀθλήσαντες δὲ χατεπαλαίσατε * δυσμενῆ ἀσώματον * πόνων ἐπιδόσεσι, * χαὶ νομίμως ἐστέφθητε, "Αγιοι.

11οθών το παθεΐν ύπερ Χριστου, * ύπήνεγκας στερρότατα * τούς ραβδισμούς, παμμάκαρ, του σώματος, * τυπτόμενος τε και συντριβόμενος * και κατατεινόμενος, * 'Ιωνᾶ πανόλβιε, * τῶν 'Αγίων 'Αγγέλων συνόμιλε.

'Ρωννύμενος σθένει θεϊχώ, * πυρούμενος ἐν χάριτι * τοῦ παντουργοῦ, πανόλβιε, Πνεύματος, * τὰς ἀναρτήσεις, τὸ πῦρ, τὰς μάστιγας * ἀνδριχῶς ὑπήνεγχας, * Μάρτυς Βαραχήσιε, * ὑπὸ πάντων πιστῶν θαυμαζόμενος.

Θεοτοχίον.

'Ο μόνος οἰκῶν τοὺς οὐρανοὺς * τὴν μήτραν σου κατώκησεν* ὑπερβολῆ, Παρθένε, χρηστότητος, * καὶ σὰρξ ὡράθη ἐκ σοῦ τικτόμενος· * ἀλλ' αὐτὸν ἰκέτευε * πάσης περιστάσεως, * Παναγία, ῥυσθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ο Είρμός. Ο μόνος είδώς. Κάθισμα, Ήχος α'.

Αθλήσεως καύχημα * καὶ στεράνων ἀξίωμα * οἱ ἔνδοξοι 'Αθλοφόροι περιβέβληνταί σε, Κύριε· * καρτερία γὰρ αἰκισμῶν τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, * καὶ δυνάμει θεῖκῇ * ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. * Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις * δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, * τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, Ήχος ὁ αὐτός. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ. *

Μαρτύρων χαρτερούς * ύπομείναντες πόνους, * πρός ἄπονον ζωὴν* μετηνέχθητε όντως. * χαὶ νῦν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν * πάντα πόνον χουρίζετε, * Μεγαλώνυμοι, * ἐχ τῶν πιστῶς προσιόντων * τἢ ἀσπαζόμενοι πόθω, * ὑμᾶς μαχαρίζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Συλλαβούσα ἀφλέκτως * τό πύρ τῆς Θεότητος, * καὶ τεκούσα ἀσπόρως * πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, * κεχαριτωμένη Θεοτόκε, * περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν * κεκτημένοι, "Αχραντε, * καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις * τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, * τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἰοῦ σου * ἐν παντὶ ρρουρούμενοι, * κατὰ χρέος σε πάντες * εὐσεβώς μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Κατενόησα, παντοδύναμε, * τὴν σὴν οἰχονομίαν, * καὶ μετὰ
 φόβου ἐδόξασά σε, Σωτήρ.

Έξήρανας θολερούς χειμάρρους * τῆς πλάνης, καὶ τὸ ψεῦδος, * Μάκαρ, σὸ κατεπολέμησας.

Έν πελάγει τῆς σορίας σου * τὴν Ἑλλήνων μωρίαν, * Ἱερομάρτυς Μάρχε, χατέδυσας.

Τῶν συνάθλων σου τὴν παράταξιν, * Ἱεράρχα Κυρίου, * στερἐῶς καθώπλισας τοῖς διδάγμασιν.

Θεοτοχίον.

'Ως ὑπέρμαχος οὖσα, "Αχραντε, * ἡμῶν τῶν σὲ ὑμνούντων, * τῶν πολεμίων θράση κατάβαλε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

» Τρος σε * τῆ χάριτι τῆ θεία κατάσκιον * προβλεπτικοῖς ό
» ᾿Αββακοὺμ * κατανοήσας ὀρθαλμοῖς, * ἐκ σοῦ ἐξελεύσε» σθαι * τοῦ Ἰσραὴλ * προανερώνει τὸν Ἅγιον * εἰς σωτηρίαν
» ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Συμφώνως * Ἡλίαν, Σηβεήθην καὶ Ἦβιβον, * Λάζαρον, Μάρην, Μαρουθᾶν, * Ναρσῆν καὶ Σάββαν, Ζανιθᾶν * καὶ τὸν Βαραχήσιον * καὶ Ἰωνᾶν * θεοπρεπῶς ἀνυμνήσωμεν, * ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἐναθλήσαντας.

Όσίως, * παμμάχαρ Ἰωνᾶ, σὲ γεραίρομεν· * μετὰ γὰρ πλείστους αἰχισμοὺς * εἰς παγετὸν ἀπορριφεὶς, * γενναίως ὑπέμεινας * τῆ τοῦ Θεοῦ * χαταθαλπόμενος χάριτι, * καὶ τὸν χειμῶνα τῆς πλάνης τροπούμενος.

Ίσχύι, * παμμάχαρ, θεϊχή, Βαραχήσιε, * τὰς πυραχτώσεις ἐνεγχών * τὰς ἐχ μολύβδου ἀνδριχώς, * τὸ ὅμμα ἀνέτεινες * πρὸς τὸν Χριστὸν, * ἀναψυχὴν εἰσδεχόμενος * σωτηριώδη. διό σε γεραίρομεν.

Σορίας * οἱ Μάρτυρες πλησθέντες τοῦ Ηνεύματος, * πάντας σορούς καὶ δυνατούς * πυρσολατρῶν τῶν δυσμενῶν * σαρῶς ἐτροπώσαντο, * τὸ τοῦ Θεοῦ * ἀνακηρύττοντες ὄνομα. * οῦς ἐν αἰνέσει, πιστοὶ, μακαρίσωμεν.

'Ωραΐοι * τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις ἐδείχθητε, * Μάρτυρες ἔνδοξοι Χριστοῦ· * δθεν τὰ στίγματα βροτῶν * καὶ πάθη ἀνίατα * ἀνελλιπῶς * ἰᾶσθε, καὶ θεραπεύετε * τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους ἐν χάριτι. Θεοτοκίου.

Τό "Ορος, * Προφήτης Δανιήλ δ τεθέαται, * έξ οῦ ὁ λίθος, ὁ Χριστός, * ἐτμήθη ἄνευθεν χειρός, * συντρίψας τὰ εἴδωλα * καὶ

καθελών * τὰ τῶν δαιμόνων φρυάγματα, * σὺ εἶ, Παρθένε· διό σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. ஹόἡ ε΄. Ὁ Είρμός.

» Εχ νυχτός δρθρίζοντες * άνυμνουμέν σε, Χριστε ό Θεός, * τόν » δι' ήμας πτωχεύσαντα, * χαι σταυρόν χαι θάνατον * έν » τῆ σαρχί σου ὑπομείναντα.

Έν θυμῷ ἀντέστησας * πολεμίων Χριστοῦ ὡς μιμητής * μαχροθυμίαν, "Όσιε: * δι' ἦς ἐταπείνωσας * τούτων τὰ θράση χαὶ

ένίχησας.

Ταϊς πυχναϊς πληττόμενος * των βελών αἰχίσεσιν, "Οσιε, * τούς βάλλοντας χατέτρωσας * σὺ δὲ ἀπαράτρωτος * χάριτι θεία συντετήρησαι.

 Ω ς στερροί της πίστεως * καὶ ἀήττητοι ὑπέρμαχοι, σοροί, * γενναίως ἀντετάξασθε * τοῖς ἀπειθούσιν, "Αγιοι, * καὶ πολεμούσι την ἀλήθειαν.

Θεοτοχίον.

Ρυπωθεϊσαν πάθεσι * των ἀνθρώπων, "Αχραντε, ἐκ σοῦ τὴν φύσιν * ὁ Κτίστης προσλαβόμενος, * ἀπέπλυνεν, ἐκαίνισε, * καὶ θεία χάριτι ἐθέωσεν.

Των Μαρτύρων. Ο Είρμός.

» Ο φωτίσας * τῆ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας, Χριστὲ, * καὶ » Ο φαιδρύνας * τῷ Σταυρῷ σου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, * τὰς » καρδίας φώτισον * φωτὶ τῆς σῆς θεογνωσίας * τῶν ὀρθοδόξως » ὑμνούντων σε.

Όμιλήσας * τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ ρῶς δεύτερον * ἐγνωρίσθης * ἀμαυροῦν δυσσεβούντων προστάγματα, * Ἰωνᾶ θεσπέσιε * δεθείς σχοινίω δὲ, τὴν πλάνην * πᾶσαν διέλυσας χάριτι.

Ἰώμενος * τὰ ἡμῶν ὁ Χριστός παραπτώματα, * ἐκρεμάσθη * ἐπὶ ξύλου Σταυροῦ ἀγαθότητι· * τοῦτον δὲ μιμούμενος * ὁ Βαραγήσιος κρεμᾶται, * πάθει σεπτῷ καλλυνόμενος.

Στρεβλούμενος, * Ίωνα, καὶ δακτύλους κοπτόμενος, * ἀνέμελπες * τῷ Θεῷ ὑμνφδίαν γηθόμενος * τῷ ἐνδυναμοῦντί σε * μετὰ
σαρκὸς ἐχθροὺς ἀσάρκους * καταπατεῖν διὰ πίστεως.

Θεοτοχίον.

Θαυμάζουσα * τόν ἐκ ταύτης ἀρρήτως τικτόμενον, * ἡ Πάναγνος * κατεπλήττετο καὶ ἐμεγάλυνε, * καὶ βοῶσα ἔλεγε· * Ηως ἐν ἀγκάλαις σε κατέχω, * Τέκνον, τὸν πάντα κατέχοντα;
Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ૬΄. Ὁ Εἰρμός.

» Τον Προφήτην διέσωσας * έχ τοῦ χήτους, Φιλάνθρωπε· * χἰμέ
» τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων * ἀνάγαγε, δέομαι.

'Αθείας εξήλεγξας * την ἀπάτην, 'Αοίδιμε, * καὶ θεογνωσίας τῷ φέγγει * ἀνθρώπους ἐφώτισας.

Των ειδώλων κατέσεισας * τὰ τεμένη, Μακάριε, * και σα-

λευομένους ανθρώπους * είς Χριστόν ἐστήριξας.

Τούς συνάθλους καθώπλισας, * καὶ ἐχθρούς ἐπολέμησας, * Μάρκε σύν Κυρίλλω, καὶ νίκης * βραβετα εἰλήφατε. Θεοτοκίον.

Γηγενεῖς ἀνυψώθημεν, * ὁ ἐχθρὸς τεταπείνωται * διὰ τοῦ ἀρράστου καὶ θείου * τόκου σου, "Αχραντε.

Τῶν Μαρτύρων. Ο Είρμός.

 \mathbf{E} εχοχίσθημεν ώς πρόβατα σφαγής. \star σώσον τον λαόν σου, ό \star

» Θεός ήμων. * σύ γαρ ίσχύς * των άσθενούντων και έπανόρθωσις.

Ένεύρου σε Χριστός άγωνιζόμενον· * δοράν γὰρ ἀφαιρούμενος, * παναοίδιμε, τῆς χάρας, Ἰωνᾶ, * ἔφερες ἀνδρείως, τὴν τοῦ ὄφεως * χαταπατῶν * δολίαν χάραν χαὶ νοῦν ἀλάστορα.

Ό νοῦς σου ἀκλινὴς ἀποτμηθείσης σου * τῆς γλώττης μένει, Όσιε· * καὶ τοῖς αἴμασιν ἡγίασται ἡ γῆ * τοῖς ἐκκενωθεῖσι δι' ἀγάπησιν * τοῦ ἐν Σταυρῷ * τὸ θεῖον Αἶμα κενώσαντος.

Τμνήσωμεν, πιστοί, 'Ηλίαν, "Αβιβον, * Ναρσήν καὶ Μάρην, Λάζαρον, * Σηβεήθην, Μαρουθᾶν καὶ Ζανιθᾶν, * Σάββαν καὶ τὸν μέγαν Βαραχήσιον * καὶ 'Ιωνᾶν * τοὺς καλλινίκους καὶ Μάρτυρας. Θεοτοκίον.

Παλάτιον Θεοῦ ἐδείχθης, Δέσποινα, * τοῦ πάντων βασιλεύοντος· * ὂν ἰκέτευε, ληστῶν με πονηρών * ἤδη γεγονότα καταγώγιον, * δι' οἰκτιρμῶν * ἀποκαθάραι καὶ σῶσαί με, ἄχραντε.

Ο Είρμός. Έχυχλωσεν ήμας.

Τό Μαρτυρικόν του "Ηχου.

Συναξάριον.

Τη $K\Theta'$. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν 'Αγίων Μαρτύρων, Μάρκου 'Επισκόπου 'Αρεθουσίων, Κυρίλλου Διακόνου καὶ ἐτέρων πολλῶν. Στίχοι.

Έπαγρυπνήσας πρώτα πολλαϊς αἰχίαις, "Υπνωσε Μάρχος θεῖον εἰρήνης ὑπνον. Γαστήρ Κυρίλλου Λευίτου διὰ ξίρους, 'Ωσεὶ πάχος γῆς, εἶπε Δαυίδ, ἐρράγη. Κεῖνται γύναια βρώσεως χοίροις σχάραι, Γαστρός παθοῦσαι ρῆξιν ἐχ χοιρορρόνων. Εἰχάδι ἡδ' ἐνάτη 'Αθληταὶ εἰς πόλον ἵχον.

Men. Tom. IV.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων, Ἰωνᾶ, Βαραχησίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐννέα Μαρτύρων.

Στίχ. Έχεις Ίωνᾶν καὶ σὺ γῆ πάντως μέγαν Κατ' οὐδὲν ἐνδέοντα τοῦ θαλαττίου. Διψῶν Βαραχήσιος ᾿Αθλητῶν τέλους, Χανδόν ζεούσης ἐκπίνει πίσσης σκύρον. Χριστοῦ ὑπερτμηθέντες ἄνδρες ἐννέα, Σύνεισιν ἤδη τάξεσι ταῖς ἐννέα.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

Τοῦ Ἱεράργου. Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» ΄ τη βάτω ὀρθείς * εν πυρί τῷ Νομοθέτη, * καὶ τὸν τόκον » ΄ Της 'Αειπαρθένου * εν αὐτη προτυπώσας, * εὐλογητός εἶ, » Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ τῶν αἰμάτων κρουνοὶ * τῆς ἀθλήσεως σου, Μάρκε, * ἀπέπνιξαν τοὺς τριστάτας * τῆς ἀπάτης, καὶ θεῖον * ἰαμα πᾶσιν ἔβλυσαν * τοῖς ὑμνοῦσι Χριστόν τὸν Θεόν.

Αι προσβολαί του έχθρου * έξησθένησαν εἰς τέλος * αι κατὰ σου μηχανώμεναι, * ἀήττητε Μάρκε· * σὸ δὲ θεόθεν δύναμιν * ἀπροσμάγητον είληφας.

Θύμα σαυτόν λογικόν * ἱερούργησας Κυρίω * τῆ μαχαίρα τῆς ἀθλήσεως * τυθείς, καὶ ἐνθέου, * Κύριλλε, τελειώσεως * πυρὶ δειχθείς ὁλοκαύτωμα.

Θεοτοχίον.

Ίσχὺς καὶ κράτος ἡμᾶς * ἰκεσίαις σου, Παρθένε, * τοὺς ἀπαύστως σε, Κυρία, * ὡς Θεοτόκον ὑμνοῦντας * κατὰ παθῶν ἐπένδυσον * καὶ προσβολῶν νοουμένων ἐχθρῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

» Σε νοητήν, * Θεοτόχε, 'κάμινον * χατανοούμεν οι πιστοί· * ώς γὰρ Πατδας ἔσωσε τρεῖς * ὁ ὑπερυψούμενος, * χόσμον ἀνε-

» καίνισεν * έν τῆ γαστρί σου ολόκληρον, * ο αίνετος * τῶν Πα-

» τέρων Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

'Αποσχοπών * είς τὸν μόνον Κύριον * σώζειν δυνάμενον, σορὲ, * οὐχ ἐρλέχθης προσομιλών * πίσσης πυραχτώσεσι, * δρόσον θείας χάριτος, * ὦ 'Ιωνᾶ, χομιζόμενος * ὧσπερ οἱ τρεῖς * Νεανίαι ποτέ' δθεν ὑμνοῦμέν σε.

'Ρώμη Θεοῦ, * Ἰωνᾶ, ρωννύμενος, * ἤνεγκας βάσανα πικρά. * Ἡσαΐας δὲ ὡς τὸ πρὶν * ἔχαιρες πριζόμενος, * τέλος τὸ μακάριον * ἀναβοῶν καὶ δεχόμενος. * 'Ο αίνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

*Αδει τὰ σὰ, * Μάρτυς, προτερήματα * ἡ Έχχλησία τοῦ Θεοῦ, * μεγαλύνουσα τοὺς μαχροὺς * ἄθλους οῦς ὑπήνεγχας, * θάνατον τὸν τίμιον, * χαὶ προσχυνεῖ τῶν λειψάνων νῦν * τὴν σορὸν * ἐξ ῆς βρύει ἡμῖν ψυχῶν ἰάματα.

Σὺ ἀνδριχῶς, * Μάρτυς Βαραχήσιε, * καταπατῶν τοῦ πονηροῦ * ἀκανθώδεις ἐπιβουλὰς, * ἔφερες συρόμενος * καὶ κατακεντούμενος * τοῖς ἀκανθώδεσι βέλεσι, * τὸν αἰνετὸν * ἀναμέλπων Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Θεοτοχίον.

Τὴν ἐν ἐμοὶ * ῥαθυμίαν, Δέσποινα, * καὶ νυσταγμόν τὸν χαλεπὸν * ταῖς ἀγρύπνοις σου πρὸς Θεὸν * καὶ σεπταῖς δεήσεσιν, * "Αχραντε, ἀπέλασον, * μελωδοῦντά με οἴκτειρον * 'Ο αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

• ἡ μνον σοι προσφέρομεν * τῶν ᾿Ασωμάτων * ώσπερ οἱ Παῖδες ἐν
• Τῆ καμίνω, * καὶ ὑμνοῦντες λέγομεν· * Εὐλογεῖτε, πάντα
• τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Λόγοις χατεχόσμησας * τὴν Ἐχχλησίαν, * χαὶ αἰμάτων τοῖς ρείθροις * φαιδρῶς χατηγλάϊσας, Ἱεράρχα, * Χριστόν ὑμνοῦσαν τὸν σὲ ἐνισχύσαντα.

"Αγρυπνα τὰ δμματα * τῆς ψυχῆς σου ἔχων, * τὴν ποίμνην τοῦ Χριστοῦ * ἀσινῆ φυλάττεις, Ἱεράρχα, * τὴν ἀπαύστως ἐν ὑμνοις σε δοξάζουσαν.

Μύρα εὐωδέστατα * οἱ 'Αθλορόροι * τὰ τῶν αἰμάτων ρεῖθρα * προσήξαν τῷ Δεσπότη, λέγοντες· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Όλάγαθον ἔχοντες * σὲ προστασίαν, * Θεογεννῆτορ, ἀγαθότητος * διὰ σοῦ τυγχάνομεν βοηθείας * παρὰ τοῦ ἀγαθοδότου Θεοῦ. Τοῦν Μαρτύρων 'Ο Είρμός

Των Μαρτύρων, ΄Ο Είρμός.

Των Μαρτύρων, 'Ο Είρμός.

Τον καμίνω Πατδες Ίσραἡλ * ὡς ἐν χωνευτηρίω * τῷ κάλλει

τῆς εὐσεβείας * καθαρώτερον χρυσοῦ * ἀπέστιλβον λέγον
τες * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖ
τε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αχαθέχτοις χρώμενος όρμαζς * έχθρος ὁ δολιόρρων, * χαλάμοις σου περιάπτει, * Παναοίδιμε, πλευράς, * δεσμών χαὶ συνθλίβων σε, * χαὶ τὰς σάρχας * ξαίνων χαὶ τέμνων, * χαὶ Μάρτυρα δειχνύων * τοῦ Παμβασιλέως * Χριστοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς δεσμοῖς σου λύεις πονηρὰ * δεσμὰ τῆς ἀθείας, * ταθεὶς δὲ καὶ συντριβείς σου * τὰ τοῦ σώματος ὸστᾶ, * Μάρτυς Βαρα-

χήσιε, * τὴν ἀπάτην * πᾶσαν συντρίβεις * καὶ ὡσεὶ χοῦν λεπτύνεις, * μέλπων. Σὲ δοξάζω, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

 Λ πορήσας σου τη καρτερά \star ένστάσει ο παράφρων, \star βραζούσαις σε καταφλέγει * καταπόσεσι, θερμώς, * Μάρτυς Βαραγήσιε, * μελφδούντα * Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ίερεῖα τέλεια Θεῷ * καὶ θύματα εὐώδη, * ὁλόκληροι προσροραί τε * προσηνέχθητε, όμου * χραυγάζοντες, Μάρτυρες * Εύλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψούτε * είς πάντας τούς αίωνας.

Θεοτοχίον.

Συντριβεΐσαν φύσιν των βροτών * τῆ πάλαι παραβάσει * ἀνέπλασας ύπερ φύσιν, * καὶ εθέωσας, Αγνή, * τῷ τόκῳ σου, ψάλλουσαν. * Εύλογείτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον ὑμνείτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ο Είρμός. Έν καμίνω Παΐδες.

Τοῦ Ἱεράργου. ٰΩοτρ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

» την οραθείσαν πύλην * υπό 'Ιεζεκιηλ του Προφήτου, * » 🚣 εν ή ούδεις διηλθεν, * εί μη Θεός μόνος, * Θεοτόχε Παρ-» θένε, * έν ύμνοις τιμωμέν σε.

Σύ τὰς λογικὰς λατρείας * καὶ θυσίας, Πάτερ, ἀναιμάκτους * προσφέρων Κυρίφ * χαρδία άγνοτάτη, * χαθαρόν ίερεῖον * προσήχθης δι' άθλήσεως.

Σύ τῆ νοητῆ μαχαίρα * τῶν λόγων σου * τοῦ ψεύδους κεραλάς πολυμόρφους, * Μάρχε, τεμών, άνθρώποις * τὴν ἀλήθειαν πάσι * χηρύξας έμεγάλυνας.

Σου των 'Αθλητών πρεσβείαις * και Μυσταγωγών σου ίκεσίαις, * Εὐεργέτα, Μάρχου τε * χαὶ Κυρίλλου χαὶ τῶν συναθλοφόρων * καὶ ἡμᾶς τῶν θείων * χαρίτων καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

΄ Υπό οἰκτιρμών οἰκείων * κάι φιλανθρωπίας ἀποβρήτου * καμφθείς ὁ πάντων Κτίστης, * ἐχ σοῦ Αγνη ἐτέχθη, * καὶ φθαρέντας άνθρώπους * άνέπλασε καὶ ἐκαινούργησεν.

Τών Μαρτύρων. Ὁ Ειρμός.

» γητύπον * της άγνης λοχείας σου * πυρπολουμένη βάτος εδειζεν » άρλεκτος· * καὶ νῦν καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνου-

» σαν * κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· * ΐνα σε, Θεοτόκε, *

» ἀχαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

*Ιδε * φωταυγής πανήγυρις * φωτοειδών Μαρτύρων έλαμψε σήμερον, * νέφη πονηρά τῆς άμαρτίας σχεδάζουσα, * καὶ φωτίζουσα θείφ εν Πνεύματι * πιστών τὰς διανοίας. * ταύτην προ-

θύμως έορτάσωμεν.

"Ωσπερ * δύο ἀνατέλλοντες * φωτοειδεῖς ἀστέρες, πᾶσαν φωτίζετε * τὴν ὑπ' οὐρανόν ταῖς τῶν ἀγώνων λαμπρότησιν, * Ἰωνᾶ καὶ σορὲ Βαραχήσιε· * διό με τὸν ἐν σκότει * τῆς ἀμαρτίας καταυγάσατε.

Στύλοι * Ἐκκλησίας ὤρθητε * ἀπεριτρέπτως ταύτην διαβαστάζοντες, * Ἄβιβος ὁμοῦ, Ναρσῖς καὶ Μάρης Ἡλίας τε, * Ἰωνᾶς, Σηβεήθης καὶ Λάζαρος * καὶ Ζανιθᾶς καὶ Σάββας * καὶ

Μαρουθάς καὶ Βαραχήσιος.

"Ηδη * μετ' 'Αγγέλων, "Αγιοι, * παρεστηκότες θρόνω τῆς δόξης πάντοτε, * καὶ ταῖς ἀστραπαῖς τῆς Τρισηλίου λαμπρότητος * αὐγαζόμενοι, πάντας φωτίσατε * τοὺς πίστει τὴν φωσφόρον * ὑμῶν γεραίροντας πανήγυριν. Θεοτοκίον.

Φεΐσαι * τοῦ λαοῦ σου, Κύριε, * καὶ ῆς ἐκτήσω ταύτης κληρονομίας σου, * ταῖς ὑπὲρ ἡμῶν τῆς σὲ τεκούσης Θεόπαιδος * παρακλήσεσιν ἐπικαμπτόμενος, * ἵνα σε ὡς Δεσπότην * καὶ πανοικτίρμονα δοξάζωμεν.

Ο Είρμός. Τύπον * τῆς ἀγνῆς.

Ἡ λοιπὴ Ακολουθία ώς σύνηθες, καὶ Απόλυσις.

ΤΗ: Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρός ήμῶν 'Ιωάννου τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, Τηχος πλ. δ΄. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! *

Πάτερ Ἰωάννη "Όσιε, * διαπαντός ἀληθῶς * τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι * τὰς ὑψώσεις ἔφερες, * μελετῶν πρακτικώτατα * τὰ θεόπνευστα λόγια, πάνσορε· * καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἀναπηγάζουσαν * γάριν ἐπλούτησας, * γεγονὼς μακάριος, * τῶν ἀσεβῶν * πάντων τὰ βουλεύματα * καταστρεψάμενος.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, * ταῖς τῶν δαχρύων πηγαῖς * τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, * καὶ παννύχοις στάσεσι * τὸν Θεὸν ἰλασκόμενος, * ἀνεπτερώθης πρὸς τὴν ἀγάπησιν * τὴν τούτου, μάχαρ, καὶ ὡραιότητα. * ἦς ἐπαξίως νῦν * ἀπολαύεις ἄληχτα * χαρμονικῶς * μετὰ τῶν συνάθλων σου, * θεόφρον "Οσιε.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, * ἀναπτερώσας τον νοῦν * πρός Θεόν διὰ Πίστεως, * χοσμιχῆς συγχύσεως * ἐβδελύξω το ἄστατον, * χαὶ

τόν Σταυρόν σου ἀναλαβόμενος * τῷ παντεπόπτη κατηκολούθησας, * σῶμα δυσήνιον * ἀγωγαῖς ἀσκήσεως * τῷ λογισμῷ * σθένει δουλωσάμενος * τοῦ Θείου Ηνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Δεῦρο, ψυχή μου, στενάζουσα, * καὶ τῶν δακρύων πηγὰς * ἐκ καρδίας προσφέρουσα, * τῆ Παρθένω βόησον * καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν * Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, 'Αγνή, * τῆς φοβερᾶς με ῥῦσαι κολάσεως * καὶ κατασκήνωσον * ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις * καὶ ἡ χαρὰ * ἡ διαιωνίζουσα * καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

ΤΗ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα * ἐν τῷ Σταυρῷ, Ἰησοῦ, * καὶ τὰ πάθη δεχόμενον * ἐκουσίως, Δέσποτα, * ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, * Τέκνον, ἐβόα, Τέκνον γλυκύτατον, * πληγὰς ἀδίκως πῶς φέρεις ὁ ἰατρὸς * ὁ ἰασάμενος * τὴν βροτῶν ἀσθένειαν, * καὶ τῆς φθορᾶς * ἄπαντας ῥυσάμενος * τῆ εὐσπλαγχνία σου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ 'Αγίου καὶ τοῦ Τριφδίου.
'Ο Κανών τοῦ 'Αγίου, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς.

Κλίμαξ πέρηνας τῶν ἀρετῶν, παμμάχαρ. Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοχίοις, Κλήμεντος. Ὁδὴ α΄. Ἡχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ο δὴν ἐπινίχιον ἄσωμεν * πάντες * Θεῷ τῷ ποιήσαντι * θαυμα-» στὰ τέρατα * βραχίονι ὑψηλῷ, * καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, * » ὅτι δεδόξασται.

Α΄. Πρώτη ἀνάβασις, φυγὴ κόσμου. Καλώς βδελυξάμενος * τὸν κάτω κόσμον, * τὸν ἄνω ἀπείληρας, * Ἰωάννη πάνσορε· * διὸ διδάσκεις ἡμᾶς * τοῦ κόσμου είναι
τὴν φυγὴν * Θεοῦ οἰκείωσιν.

Β'. τῆς ταπεινοποιοῦ απροσπαθεία;. Λ ιμοῦ προσπαθεία σου * λύσας τὴν νόσον, * τὸν * Αρχοντα εδησας * τῶν παθῶν, μαχάριε, * σειραῖς ἀγώνων σου, * χαὶ ἀπαθείας ἔπαθλα * ἐστέρθης παρὰ Θεοῦ.

Ι". τῆς θεοδρόμου ξενιτείας. Ίσάγγελον φρόνημα * λαβών, Θεόφρον, * τοῦ κόσμου ἀπέρρηξας, * ξενιτεύσας, ὅσιε, * τῶν γεηρῶν καὶ φθαρτῶν· * διὸ αὐλίζη ἀφθάρτως * εἰς τὰς ἀύλους μονάς.

Δ'. τῆς τοῦ Χριστοῦ μιμήσεως, ὑπακοῆς μέχοι θανάτου.

Μακρόν συγγραψάμενος * τοῖς ὑπηκόοις * τὸν λόγον, μακάριε * Ἰωάννη πάνσορε, * ταῖς διδαχαῖς σου αὐτοὺς * πρὸς τὴν μακραίονα ζωὴν, * διαβιβάζεις ἐκ γῆς. Θεοτοκίον.

Κηρύττει τὸν τόχον σου * ἡ Ἐκκλησία, * Παρθένε Θεόνυμρε, * ὁρθοδόξοις δόγμασι * καὶ πράγμασι θείχοῖς· * τὰ σύμβολα γὰρ τῆς σαρχός * τοῦ σοῦ Υἰοῦ προσχυνεῖ.

'Ωδή β΄. 'Ο Είρμός.

Ι δετε, ίδετε * ότι Θεός έγω είμι * ὁ δουλωθέντα τὸν λαὸν τοῦ Ισραήλ * τῷ Μωμσή δημαγωνείν * ἐν ἐρήμο προσπέξες * Υπί Ισραήλ * τῷ Μωϋσῆ δημαγωγεῖν, * ἐν ἐρήμῳ προστάξας, * καὶ σώσας ώς δυνατός * τη έξουσία μου.

'Ανακαθάρας σου * τοῦ φωτισμοῦ τὴν μόρφωσιν * τῆ ἀμαρτία Ε΄. τῆς θιορυπωθείσαν, * Ἰωάννη, μετανοίας ίδρῶσι, * διαρρήδην κραυγά- τανοίας. ζεις * είναι δεύτερον αὐτὴν * πάμφρικτον βάπτισμα.

Είρει ἐνέχρωσας * θανάτου μνήμης θάνατον * τῆς ἀμαρτίας, ος. τ 'Ιωάννη, * καὶ χαρίσμασιν ἐπλήσθης θεϊκοῖς· * δθεν πάντας ἰθύ- μης θανάτου. νεις * λόγοις άθανασίας * πρός τὴν άθανασίαν.

Πένθους νιψάμενος * χαροποιού τοῖς νάμασι * τὰς χηλιδώσεις Ζ΄. τοῦ χαθητίς ψυχῆς σου, * τὸ ἀρχέτυπον ἀπείληρας χάλλος, * Ἰωάννη σιατος τοῦ πένκαι πάντας * ἐκδιδάσκεις τηλαυγώς * πενθεῖν πρό πένθους θανής. Θεοτοχίον.

Λόγον ἐγέννησας * τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, * τὸν γεννηθέντα έξ αὐτῆς * πρό των αἰώνων τῆς οὐσίας τοῦ Πατρός: * οὕ τάς δύο γεννήσεις, * Θεοτόχε, προσχυνών, * σαρχός το είδος τιμώ. 'Ωδή γ΄. Ο Είρμός.

≬ (θον * δν ἀπεδοχίμασαν * οι οιχοδομοῦντες, * οὕτος ἐγενήθη * » II είς κεραλήν γωνίας· * αὐτός ἐστιν ἡ πέτρα * ἐν ή ἐστε-» ρέωσε * τὴν Ἐχχλησίαν ὁ Χριστὸς, * ἢν ἐξ ἐθνῶν * ἐξηγοράσατο.

Εύρες * ώς τερπνόν θυμίαμα * την ἀοργησίαν, * πάσαν ἐκδιώξας * Η. τῆς δυσθυμου την δυσωδίαν * έχ βάθους της ψυχης σου. * διο νύν, Θεσπέ- γησίας ψυχης. σιε, * ὑπέρ ἡμῶν τῷ Λυτρωτῆ * ἀμαρτιῶν * τὴν λύσιν αἴτησαι.

Φλέξας * τῷ πυρὶ, Μαχάριε, * τῆς Χριστοῦ ἀγάπης * νοῦν μνησιχαχίας, * ξλαμψας άχτισι * πιστοίς φιλαδελφίας, * χαι ράστην κής άμνησικαύπεδειξας * όδον πρός σωτηρίαν * πᾶσε τρανώς * το άμνησίκακον.

^{*}Ηρας * γνωστικής ἀσκήσεως * οὐρανόθεν χάριν, * ὅθεν ἀπο- Γ. τοῦ μὴ ρράττεις * χείλη καταλάλων * σοραῖς διδασκαλίαις, * ἐν αἰς πο- ξιεπαίνους. δηγούμεθα * πρός άρετων πορείαν. * ής και τυχείν * άξιωθείημεν.

*Ήσε * παρθενία τίχτειν σε * ὁ Προφήτης πάλαι * ἄχρονον ἐν χρόνω * καὶ ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον * τὸν ἔνα τῆς Τριάδος, * Χριστόν τόν Θεόν ήμων. * δν έξιλέωσαι, 'Αγνή, * ύπερ ήμων * των εύρημούντων σε.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ο ύψωθείς.

Τάς άρετας πρός ούρανον άναβάσεις * χαταπηξάμενος σαρώς, Ι έπαντλθες * πρός θεωρίας ἄπλετον βυθόν εύσεβώς, * πάσας στηλιτεύσας μέν * των δαιμόνων ένέδρας, * σχέπεις άλωβήτους δὲ * τοὺς ἀνθρώπους ἐχ τούτων· * ὧ Ἰωάννη, χλίμαζ ἀρετῶν, * πάντας σωθήναι * ίκέτευε, "Όσιε.

Θ'. τῆς τῶν ἀμαρτιῶν λυτι-

Δόξα, χαὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόχε, * τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· * εἰ μὴ γὰρ σὺ προίστασο πρεσβεύουσα, * τίς ἡμῖς έρρύσατο * έχ τοσούτων χινδύνων; * τίς δε διερύλαξεν * εως νέν έλευθέρους; * Ούχ ἀποστώμεν, Δέσποινα, έχ σοῦ· * σοὺς γὰρ δου λους σώζεις * άεὶ ἐχ παντοίων δεινῶν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

r∎τον έξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός γεννηθέντα * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε Τετοχυΐα * ἐπὶ Σταυροῦ χρεμάμενον ὁρῶσα, Χριστὲ, * Οίμοι, ποθεινότατε * Ἰησοῦ! ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος * ὡς Θεός ὑπ' Άγγέλων, * ὑπό ἀνόμων νῦν βροτῶν, Υίὲ, * θέλων σταυρούσαι; * Ύμνω σε, μαχρόθυμε.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

» Την Πνεύματι προβλέπων, * Προφήτα 'Αββακούμ, * την τοῦ » L Λόγου σάρχωσιν * ἐχήρυττες βοῶν· * Εν τῷ ἐγγίζειν * τὰ

» έτη ἐπιγνωσθήση, * ἐν τῷ παρεῖναι * τὸν καιρὸν ἀναδειχθήση. *

» Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

ΙΑ'. τῆς ψυγοφυλακής σιωπης χειλέων.

Νηστεία γαλινώσας * της γλώττης τὰς όρμὰς, * ἡσυχία ίθυνας * τὸν βίον σου, Σοφέ * ὀσμήν πυρός γὰρ * γευσάμενος τοῦ ύψίστου, * πολυέπειαν * ώς άχλύν τῆς άμαρτίας * ἔφυγες, άμέμπτως λατρεύων Θεφ.

IB'. της la-

Αφθόνως άληθεία * γλυκάνας τὴν ψυχὴν, * τὴν πικρὰν έξέσεως τοῦ λέπτο-τάτου ψεύδους. φυγες * τοῦ ψεύδους ἡδονήν· * διὸ ἀσχήσει * ἐνθέω χαταδουλώσας * δαιμόνων δούλους, * θεοβρήμον Ίωάννη, * ώφθης Μοναστών όδηγός ἀπλανής.

ΙΓ. τῆς ἰά-

Στενούμενος τῷ τόνῳ * ἀσκήσεως, στερρῶς * ἀκηδίας ἔλυσεως τῆς περειμένης ἀκηδείας. σας * τὴν πάρεσιν, Σρφέ· * καὶ προθυμίας * τῷ δόρατι θανατώσας * της ραθυμίας * την ίσχυν, Θεώ πρεσβεύεις * πάσιν ίλασμόν έξαιτούμενος.

Μαχάριον τὸ ἔθνος, * πανύμνητε 'Αγνη, * ὁ τιμᾶν ηξίωται * τον τόχον σου πιστώς * ορθοδοξίας * τοῖς δόγμασι καὶ τοῖς ἔργοις * της άληθείας, * έν συμβόλοις έμφανίζον * πάσαν του Υίου σου τήν σάρχωσιν.

'Ωδή ε'. 'Ο Είρμος, πρός Σὲ ήνπερ είδεν Μωϋσῆς.

» Τύξ περιέσχε με, Σωτήρ, * άμαρτίας και άχλύς· * διό μοι » Ιν ἀνάτειλον * ττις μετανοίας, Κύριε, * τον ορθρον ώς εὐ-

» σπλαγχνος * πρό τοῦ με φθάσαι * τὸ πέρας τὸ ἄδηλον * τὸ τῆς

» ζωής μου, Χριστέ, * ή ζωή και το φως.

ΙΔ΄. τῆς δυσκτήστου στείας.

Τῆς ἐγχρατείας τῆ τρυφῆ * πιαινόμενος τὸν νοῦν, * οὐχ ἔδωκας χείλη σου * της ήδονης τοις βρώμασι. * διό ἀπηγχόνισας * λιμῷ τὰ πάθη, * καὶ δαίμονας ἤσχυνας * καὶ γὰρ ὁ θλίβων λαιμόν * θανατοι ήδονάς.

"Ωρθης άγνείας έραστης * καὶ λαγνείας μισητης, * φωτὶ γὰρ ΙΕ΄. τῆς ἀφέξέρυγες * πιστής έξαγορεύσεως * παθών την σχοτόμαιναν. * χαι δους άγνείας. γάρ ό θέλων * καθάραι καὶ σώμα καὶ νοῦν * θριαμβεύσει θερμιός * τὰ τοῦ σχότους χρυπτά.

 $N\tilde{\omega}$ και ψυχη και τη σαρκι * τη Τριάδι λειτουργών, * Είδώλων $\frac{IC}{\kappa \eta_0}$ της είδω προσχύνησιν * σορώς άπεσχοράχισας * έλέω, φιλόπτωχε, * χαὶ άναγ- λολάτρου λαργυρίας. καίων * τῆ σπάνει, καὶ γέγονας * φιλόθεος άληθῶς * καὶ φιλόπτωχος.

Αχθος της ύλης εὐσεβῶς * ἀπορρίψας ἐαυτοῦ, * ἰπτάθης πρὸς νορρόμου ἀκτη. άϋλα * πτεροίζ άχτημοσύνης σου: * διό παριστάμενος * άύλως, μοσύνης. Πάτερ, * Χριστῷ σὺν 'Αύλοις, πιστῶς * αἴτησαι ίλασμόν * ταῖς ψυχαϊς ήμων. Θεοτοχίον.

"Εχθιστοι ὤρθησαν ἡμῖν * καὶ ἐπάρατοι ὁμοῦ * τῆς σῆς, 'Αειπάρθενε, * οι προσχυνείν μή θέλοντες * μορφής το Εικόνισμα * χαί του Υίου σου. * διότι οὐ πείθονται * τοῖς ἄνωθεν πατρικοῖς * θείοις 'Ωδή ς΄. 'Ο Είρμός.

- Τόν Προφήτην Ίωνᾶν * έχμιμούμενος, βοῶ· * Τὴν ζωήν μου, » 👢 'Αγαθέ, * έλευθέρωσον φθορᾶς, * και σῶσόν με, * Σωτήρ τοῦ » χόσμου, * χράζοντα· Δόξα σοι.

Ρώμη νήψεως άγνης * και άγωσι προσευχης * το άναισθητον ΙΗ΄. της άπαλλαγης της παθών * έξεδιωξας στερρώς * της σης ψυχης, * και όλος ώρθης, * πονησάς άναισθησίας. Πάτερ, νηφάλιος.

Έν ἀύπνω προσευχή * τον φιλοϋπνον ἐχθρον * ὑποτάξας ἀν- ΙΘ΄. τῆς ἐν δρικῶς, * ὧφθης γρήγορος ποιμὴν, * Θεόληπτε, * Χριστοῦ τῆς ποί- μωρίας. μνης, * καὶ Διδασκάλων Φωστήρ.

Τοῦ νοὸς τὸν ὀφθαλμὸν * καθαγνίσας εὐσεβῶς, * ἀνυστάκτως Κ΄. τῆς φωτικῆς ἀγρυτῷ Χριστῷ * λειτουργῶν διαπαντός, * προέβλεψας * τὰ θεῖα κάλ- πήας. Θεοτοχίον. λη * τῆς μαχαρίας τρυφῆς.

Ναυτιώσι σάλφ νῦν * ἀπιστίας τῆς πικρᾶς, * καθορώντες εὐλαβῶς * Ὀρθοδόξων τοὺς χοροὺς, * οἱ ἄνομοι, * ἀσπαζομένους * την σην, Παρθένε, μορφήν.

Τὸ Μαρτυρικόν τοῦ "Ηχου.

Συναξάριον.

Τῆ Λ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρός ήμῶν Ίωάννου τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Στίχοι.

'Επί κλίμαξ κλίμακος πυκνώς, Πάτερ, Τὰς σὰς ἀρετὰς θεὶς, ἔφθασας πόλου μέχρι. Χαΐρεν Ίωάννης τριαχοστή έξαναλύων.

Ταϊς αύτου άγιαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον καὶ σώσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Γούς εν χαμίνω Παϊδάς σου, Σωτήρ, * ούχ ήψατο, * ούδὲ παρηνώχλησε τό πυρ. * τότε οι τρεϊς * ώς έξ ένός στόμα-

» τος υμνουν * καὶ εὐλόγουν λέγοντες· * Εὐλογητός, ὁ Θεός * ὁ » των Πατέρων ήμων.

KA'. The lu-TPWOTEWS THE &geiνανδρου

KB'. τῆς ου-ץאָל דאָל אסאט.

ΚΙΥ. τῆς ἀ-παλλαγῆς τῆς δαιμονιώδους oingews.

'Ως της ανδρείας ξίφει χαθελών, * Πανεύφημε, * θράσος νηπιώδους δειλίας, * ώφθης στερρός * καί φοβερός πνεύμασιν όντως * άχαθάρτοις ἄπασιν. * Εύλογητός, έχβοῶν, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Νόμφ Χριστού ένθέως πειθαρχών, * έπάτησας * δόξαν φερωνύμόρφου χενοδο. μως τὴν χενὴν, * μόνω Θεῷ * τῷ ἐν χρυπτῷ φέρων τοὺς χόπους * τής στερράς άσκήσεως, * δς άποδίδωσιν * είς φανερόν τούς μισθούς.

Πρός ἀοράτους φάλαγγας ἐχθρῶν * ἀράμενος * πόλεμον, ἐδείχθης νικητής * ώς ταπεινός * τῷ λογισμῷ καὶ τῆ καρδία. * τόν γάρ ὑπερήφανον * καὶ ἀλαζόνα ἐχθρὸν * τούτοις κατέτρωσας. Θεοτοχίον.

Τῆς σῆς, Χριστὲ, σαρχώσεως τιμῶν * τὴν ἕνωσιν, * ταύτης και το είδος προσκυνώ * θεοπρεπώς. * ότι Θεός ών προ αίώνων, * έκ Παρθένου γέγονας * βροτός ἀφύρτως ἀμφοῖν * κατ' ἄμφω τέλειος. 'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

ν φρίττουσιν "Αγγελοι * καὶ πᾶσαι στρατιαὶ, * ὡς Κτίστην καὶ Κύριον * ὑμνεῖτε, Ἱερεῖς, * δοξάσατε, Παῖδες, * εὐλο-» γείτε, λαοί, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Απλάστοις σου ήθεσι * μειώσας άχραιρνώς * τὸν τρόπον τὸν ύπουλον, * ώς δύσχρηστον φυγών, * πραέων τοῖς τόποις * ἐπαυλίζη σαρώς, * ώς πράως βιώσας, * θεόρρον Ίωάννη.

Μητέρα και φύλακα * πασών των άρετων * την θείαν ταπείνωσιν * ὑπέγραψας ἡμῖν· * καὶ γὰρ ὡς ὑπάρχων * ἀρχιτέκτων σορός, * τῆς θείας ἀνόδου * τὴν βάσιν κατεπήξω.

Μετέσχες τῆς χάριτος * τοῦ Πνεύματος σαρῶς, * καὶ πάντας έπλήρωσας * του θείου φωτισμού, * διάχρισιν ήμιν * εὐδιάχριτον * τῆ πράξει διδάξας, * καὶ παιδεύσας τοῖς λόγοις.

Θεοτοχίον.

Οὐ γράρω Θεότητα, * μὴ ψεύδεσθε, τυφλοί· * ἀπλῆ γὰρ, ἀόρατος, * άνείδεος έστί * σαρχός δέ τον τύπον * ίστορων προσχυνώ, * καὶ πίστει δοξάζω * τὴν τεκούσαν Παρθένον.

'Ωδή θ'. 'Ο Ειρμός.

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀένναον, * τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τζς χάριτος, * τὸν ναὸν τὸν ἔμψυχον, * τὴν σχηνὴν τὴν

ΚΔ'. τῆς τοῦ Χριστοῦ διδα-χῆς, ἀκακίας καὶ ἀπλότητος.

 ΚΕ΄. τῆς ἀ·
 γίας ἐλαφροῦ ταπεινοφροσύ.

Κς'. τοῦ φω-τὸς τῆς ἀνόδου διακρίσεως.

» ἄχραντον * τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς * τὴν πλατυτέραν, * τὴν

» Θεοτόχον οι πιστοί μεγαλύνομεν.

'Αύλφ νῷ ἱπταθεὶς πρὸς τὰ ἄϋλα, * θεωρημάτων βυθόν σὺ κατείληφας. * και τυχών τής χάριτος * τοῦ Αγίου Πνεύματος * τής ήσυχίας. δι' έχτενούς προσευχής, * χατηξιώθης * του προοράν των μελλόντων τήν δήλωσιν.

ΚΖ΄. τοῦ ἀμε-

Καταναλώσας το ένυλον φρόνημα * τῆς προσευχῆς τῆ φλογί, Όσιώτατε, * όλος πῦρ ἐνέρηνας, * Ἰωάννη πάνσορε· * διὸ ἐκστὰς λου προσευχής. εύσεβως * ταϊς θεωρίαις, * την άγαθην ηλλοιώθης άλλοίωσιν.

ΚΗ'. τῆς ἀγ-γελικῆς καὶ ἀῦ-

τερ, ἀνέδραμες * ἀπαθείας, "Οσιε· * διό νῦν δεήθητι * ὑπὲρ εἰρήνης ἀπαθείας. Χριστῷ * παντός τοῦ κόσιιου * \sim οὶ συντός τοῦ κόσιιου * TWY JE.

'Ρώμην λαβών έν τῆ πίστει, Πατήρ ήμῶν, * καὶ πτερωθείς τη άγάπη, άνέδραμες * άρετων πρός κλίμακα * εὐσθενως, καὶ βέβηκας * ἐν τἢ ἀγάπη Χριστοῦ· * καὶ γὰρ ἐν ταύτη * τῶν ὁρεχτων έστι, πάντων το πλήρωμα.

Λ'. ἀγάπη.

Θεοτοχίον.

Σου της λοχείας, 'Αγνή, το παράδοξον * και ἐπὶ τοίχων γραραϊς άσπαζομεθα. * ου το έργον σέβομεν * και το είδος τιμώμεν, * το άληθές έξ άμφοτν * όμολογούντες, * όρθοδοξίας είκότως πληρούμεθα.

Τό Φωταγωγικόν τοῦ "Ηχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Αχολουθία χατὰ τὴν τάξιν, ἡ α'. "Ωρα, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Ίερομάρτυρος και Θαυματουργού Ύπατίου, Έπισκόπου Γαγγρών.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, Ήχος πλ. δ΄. "Ω του παραδόξου θαύματος! *

Τάτερ θεόφρον Υπάτιε, * ἐν ἐγχρατεία χαλῶς * ἐχτραφείς, εἰς 11 περίδοξον * άρετων ἐπηύξησαι * ύψος, ἀνατεινόμενος * πρός θεωρίαν μυστιχωτάτην σαφώς, * Χριστού το χάλλος χατοπτριζόμενος. * οὐ ταῖς ἐλλάμψεσι * νοῦν τε καὶ διάνοιαν * καταυγασθείς, * πᾶσιν έναπήστραψας * τὰς των θαυμάτων αὐγάς.

▼άτερ Πατέρων Υπάτιε, * όρθοδοξίας φωτὶ * ἀπαστράψας, κα-Τηύγασας * διανοίας, "Οσιε, * των πιστως προστρεχόντων σοι,* καὶ τὰς ᾿Αρείου κόρας ἡμαύρωσας * ἀποκηρύξας τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ· * ὅθεν φωστῆρά σε * κεκτημένοι ἄπαντες, * τὴν ἱερὰν *

μνήμην σου γεραίρομεν * και μακαρίζομεν.

Πάτερ ίερε Υπάτιε, * τὸν Βασιλέα Χριστὸν, * δν τρανῶς ἀνεχήρυξας * Πατρὶ ὁμοούσιον, * ἔχων ἐν τῆ καρδία σου, * τὰς τῶν θαυμάτων ἀκτῖνας ἔλαμψας, * φωταγωγήσας πᾶσαν ὑρήλιον. * ὁράκοντα ἔκτεινας, * καὶ θερμῶν ἀνάβλυσιν * σαῖς προσευχαῖς * ὑδάτων ἐξέβλυσας * εἰς ἰατρίαν παθῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαίροις, οἰχουμένης χαύχημα· * χαΐρε, Κυρίου Ναέ· * χαΐρε, "Όρος χατάσκιον· * χαΐρε, καταφύγιον· * χαΐρε, λυχνία χρυση· * χαΐρε, τὸ κλέος τῶν 'Ορθοδόξων, σεμνή· * χαΐρε, Μαρία, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· * Χαΐρε, Παράδεισε· * χαΐρε, θεία τράπεζα· * χαΐρε, σκηνή· * χαΐρε, στάμνε πάγχρυσε· * χαΐρε, ἡ πάντων ἐλπίς.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Ηλιος ιδών σε ξφριξεν * έπι Σταυροῦ, Ίησοῦ, * ἡπλωμένον θελήματι, * καὶ ἡ γῆ ἐσείετο, * καὶ πέτραι διεἡρήγνυντο, * καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἡνοίγοντο, * καὶ αὶ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο: * ἄπερ ὡς ἔβλεψεν * ἡ Παρθένος Δέσποινα * ἐν στεναγμοῖς, * Οἰμοι!

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, καὶ ὁ τοῦ Αγίου εἰς δ΄. 'Ωδὴ α΄. 'Ηχος πλ. δ΄. 'Ο Εἰρμός.

» Υγράν διοδεύσας ώσει ξηράν, * και την Αίγυπτίαν * μοχθη-» Το ρίαν διαφυγών, * ο Ἰσραηλίτης ἀνεβόα * Τῷ Λυτρωτῆ » και Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Φωτὶ τῆς Τριάδος καταυγασθεὶς, * ἐκ βρέφους, θεόφρον * Ἱεράρχα, τῷ ζωηρῷ * τῆς ΙΙίστεως γάλακτι ἐτράφης, * ταῖς ἀρεταῖς καταυγαζόμενος.

Συνέσει και χάριτι κοσμηθείς, * νηστείαις και πόνοις * έχαλίνωσας τῆς σαρκός, * Θεόρρον παμμάκαρ, τὰς ὁρέξεις, * και τὴν ψυχὴν ἀρεταῖς κατεκόσμησας.

'Αστράψας τῷ βίῳ τῷ φαεινῷ * ὡς ἡλιος, πᾶσαν, * Ἱεράρχα, τὴν τοῦ Χριστοῦ * ἐραίδρυνας, Πάτερ, Ἐκκλησίαν * ἐν ταῖς ἀκτῖσι τῶν θαυμάτων σου. Θεοτοκίον.

'Ιδού αι προβρήσεις των Προφητών * ἐπὶ σοὶ τὸ πέρας * ἀπειλήφασιν ἀληθώς· * Λόγον γὰρ ἀσπόρως συλλαβούσα, * Θεογεννῆτορ ἀγνὴ, ἀπεχύησας. 'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

» Σύ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ εἶ » Σύ ρῶς * τῶν ἐσκοτισμένων· * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ξύλον ζωῆς πέφυκας * καταρδευόμενος, Πάνσοφε, * ἐκ τῶν Γραφῶν, * οὕπερ οὐ προστρέχει * τῷ καρπῷ ὁ τῆς Εὐας ἐχθρός.

Στόματα ἐνέρραξας * τὰ δυσσεβῆ συσχών ἄσματα * προρητιχῶς * ταῖς θεοπειθέσι * πρὸς Χριστὸν παρακλήσεσιν.

Γύναια βακχεύοντα * σύ τῆ πηγῆ σορῶς ἔθραυσας, * σωρρονισμόν * τοῖς ἀγνωμονοῦσι * παραδόξως ποιούμενος.

Οἶχος θείου Πνεύματος * καὶ προσευχής εἰκὼν γέγονας, * Ἱεραρχῶν * καύχημα, καὶ κλέος * τῶν Μαρτύρων, Ὑπάτιε.

Θεοτοχίον

Νόμοις οὐ δουλεύσασα * τοῖς μητρικοῖς, Σεμνή, τέτοκας * τὸν Λυτρωτήν * φύσεως οἱ νόμοι * ἐπὶ σοὶ γὰρ καινίζονται.

Κάθισμα, "Πχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Τής πίστεως δόγματα * χρατύνων, "Όσιε, * Πατρί συναίδιον * καὶ όμοούσιον * τὸν Λόγον ἐχήρυξας * ὅθεν καὶ ὁρθοδόξως * τὴν σὴν ποίμνην ποιμάνας, * ἤσχυνας τοῦ ᾿Αρείου * τὴν κακό-ρρονα γνώμην * διὸ νῦν μεταβὰς πρὸς τὸν Χριστὸν, * πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τι καίνισας, "Αχραντε, * τῷ θείψ τόκψ σου * φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι * τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν * οὐσίαν, καὶ ἤγειρας * πάντας ἐκ τοῦ θανάτου * πρὸς ζωὴν ἀρθαρσίας· * ὅθεν σε κατὰ χρέος * μακαρίζομεν πάντες, * Παρθένε δεδοξασμένη, * ὡς προερήτευσας. "Π Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τε αρθένε πανάμωμε, * Μήτηρ Χριστού του Θεού, * ρομραία διτιλθέ σου * την παναγίαν ψυχήν, * ήνίκα σταυρούμενον * έβλεψας έκουσίως * τον Υίον καὶ Θεόν σου * δνπερ, εὐλογημένη, * δυσωπούσα μή παύση * συγχώρησιν πταισμάτων * ήμῖν δωρήσασθαι.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

Ε ισακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, * κα Τενόησα τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐδόξασά σου * τὴν Θεότητα.

Ή τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, * Πάτερ, ἐπὶ σοὶ πλουσίως σχηνώσασα, * φωτοφόρον δοῦλον ἔδειξε * δαδουχοῦντα κόσμον * θείοις δόγμασιν.

Tη γαλήνη των λόγων σου * τον Είδωλικόν χειμώνα ήμαύ-ρωσας, * καὶ τροπαίοις ταπεινώσεως * ἀσεβείας 0ράσος * κατεμά-ρανας.

'Ακηλίδωτον ἔσοπτρον, * Πάτερ, τῆς Τριάδος ὤρθης, 'Υπάτει: * κατοπτεύειν γὰρ ἠγάπησας * καθαρῶς τὴν γνῶσιν * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

 Ω_{ζ} φρικτόν και παράδοξον * τῆς ἀγνῆς λοχείας σου το Μυστήριον! * ὑπὲρ φύσιν γὰρ, Πανάμωμε, * τον Δημιουργόν σου * ἀπεκύησας.

'Ωδή ε΄. 'Ο Είρμός.

 \bullet Τνα τί με ἀπώσω * ἀπό τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυ- τον, * καὶ ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; *

» άλλ' ἐπίστρεψόν με, * και πρός το φως * των έντολων σου * τὰς

» όδούς μου χατεύθυνον, δέομαι.

Ἐπὶ ὑδωρ τῆς θείας, * Πάτερ, ἀναβάσεως ἔχων τὴν ἔρεσιν, * καὶ τοῦ Παραδείσου * τοῦ ἀύλου τὸ κάλλος γλιχόμενος, * εὐανθέσι τόποις * συμβολικώς * ἐπανεπαύου, * τὰς ἐκεῖθεν μονὰς τεκμαιρόμενος.

Ταϊς ἀύλοις γυμνάζων, * Πάτερ, σεαυτόν θεωρίαις καὶ πράξεσιν, * ὑλικὰς φροντίδας * ὥσπερ βάρος ψυχῆς καταλέλαπας, * καὶ ἐν ταῖς ἐρήμοις * χοροβατῶν * ὡς ἐν λειμῶνι, * ἐπλουτίσθης

τὴν γάριν τοῦ Πνεύματος.

Έπαυξήσας τὴν ποίμνην, * Πάτερ, ἐν τῆ πόᾳ τῶν θείων δογμάτων σου, * ώσπερ μάνδρας οἴκους * σεβασμίους, παμμάκαρ, καθίδρυσας, * ἐν οῖς εἰσελαύνων * τὰ λογικὰ * θρέμματα, Πάτερ, * ἐλυτρώσω θηρῶν ἐξ Αἰρέσεων. Θεοτοκίον.

Μόνη τίχτεις Παρθένος, * μόνη καὶ ἀπείρανδρος ὥρθης, Πανάμωμε· * ἐν γαστρὶ γὰρ Λόγον * τοῦ Πατρὸς δεξαμένη τὸν ἄναρχον * γαλουχεῖς, Παρθένε, * θαῦμα φριχτόν! * καὶ παρθενεύεις, * καὶ τοὺς ὅρους καινίζεις τῆς φύσεως.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαὶ γὰρ αὶ ἀνομίαι μου, * καὶ ἐκ » Τλάσθητί μοι, Σωτήρ· * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρός σὲ γὰρ ἐβόη-» σα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Φλογώδη ρετθρα φωτός, * Ιερομάρτυς Υπάτιε, * ἀνάψας ὁ ποταμός * νυχτὶ διαβαίνοντι * τὴν τρίβον ἐδείχνυεν, * ὑποραίνων πᾶσι * τῆς ψυχῆς σου τὴν λαμπρότητα.

Τερατουργών διὰ σοῦ * ὁ ζωοδότης Χριστός ὁ Θεός, * ἰάσεων θησαυρόν * τὸ ὕδωρ ἀνέδειξεν * εὐχαῖς σου, Ὑπάτιε, * γλυκασμόν θαυμάτων * τὸ πικρὸν ἀπεργασάμενος.

Θαυμάτων ὑπερρυῶν * ἐργάτης ὥρθης, 'Ἰπάτιε· * λαβὼν δὲ παρὰ Θεοῦ * χάριν τῶν ἰάσεων, * πηγὴ ἐχρημάτισας, * δαψιλεύων πᾶσι * σωτηρίας θεῖα νάματα.

Θεοτοχίον.

Ταϊς σαϊς πρεσβείαις, 'Αγνή, * κινδύνων καὶ περιστάσεων * εξάρπασόν με δεινών, * καὶ ρῦσαί με, δέομαι * σὺ γὰρ τεῖχος ἄρρηκτον * καὶ λιμὴν καὶ σκέπη * καὶ ἀπόρθητον ὀχύρωμα.

Συναξάριον.

Τῆ ΛΑ΄. του αύτου μηνός, Ἡ "Αθλησις του 'Αγίου Ίερο-μάρτυρος Υπατίου, Ἐπισκόπου Γαγγρών.

Στίχοι.

Κτείνει γυνή βαλούσα καιρίαν λίθφ, Τον Υπάτιον φεϋ γυναικὶ ἀθλία! Ιρώτη Υπατίω βιότου πέρας ἐν τριακοστῆ.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον

και σώσον ήμας. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

• Ο εκ της 'Ιουδαίας * καταντήσαντες Παϊδες εν Βαβυλώνι • Ο ποτε, * τη πίστει της Τριάδος * την φλόγα της καμίνου * • κατεπάτησαν ψάλλοντες· * Ο των Πατέρων ήμων * Θεός, « εύλογητός εί.

'Απορρήτων θαυμάτων * αὐτουργός, 'Ιεράρχα, παρὰ Χριστοϋ γεγονώς, * ἐρώτισας τὸν κόσμον * τῆ πράξει καὶ τῷ λόγῳ, * ἐκδιδάξας βοᾳν εὐσεβῶς· * 'Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητός εἶ.

'Απογνώσεως βρόχους * ὁ βυθῷ ἀπιστίας ἀποπνιγόμενος * προσάπτων τοῖς πεσοῦσιν, * εἰς πάθη ἀτιμίας * τὴν μετάνοιαν ἔσβεσεν. * ἡνπερ ἀστράψας πιστοῖς, χατέρλεξας Ναβάτον.

Θεοτοχίον.

Τὴν Μητέρα τοῦ Λόγου, * τὴν Αγνὴν Θεοτόχον καὶ προστασίαν ἡμῶν, * δι' ής τὰς ἐπηρείας * ἐχθρῶν καταπατοῦμεν, * ἀνυμνοῦμεν καὶ λέγομεν * Εὐλογημένη, Θεόν * σαρκὶ ἀποτεχοῦσα.

'Ωδή η΄. Ο Ειρμός.

» Τόν Βασιλέα των οὐρανων, * όν ὑμνοῦσι * στρατιαὶ των 'Αγ» Τγέλων, * ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Τὰς ἀναιμάχτους είλιχρινῶς * τῆ Τριάδι * ἀναφέρων θυσίας, * Παμμάχαρ, * γέγονας Κυρίω * σφάγιον Μαρτυρίου.

Τὴν ἱεράν σου βάψας στολὴν * τῷ οἰχείῳ, * Θεοφόρε, αϊματι *

προθύμως, * στέφανον εδέξω * διπλούν, Ιερομάρτυς.

'Ως Μαθητής, οξάπερ Χριστοῦ * ἐκμιμήσει * συμπαθείας, θνή-σκων * ὑπερηύχου * σοῦ τοὺς ἀνδρορόνους * τεύξασθαι σωτηρίας.

Θεοτοχίον.

Λόγον συνείληφας έν γαστρὶ * ὑπὲρ λόγον· * καὶ τεκοῦσα, πάλιν * παρθενεύεις· * πάντα ὑπὲρ φύσιν * τὰ σὰ, Θεογεννῆτορ! $^{\circ}$ Ωδ ἡ θ΄. Ο Εἰρμός.

» Έξέστη ἐπὶ πούτω ὁ οὐρανὸς, * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ὥρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, *

» και ή γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα των οὐρανων· * διό σε,

» Θεοτόχε, * 'Αγγέλων και άνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνομεν.

Μωσέα εἰχονίζων ταῖς ἀρεταῖς, * ὑπερήλασας τοῦτον τῷ θαύματι· * ράβδω τἢ σἢ * πλήξας γὰρ τὸν δράχοντα εὐθαρσῶς, *
ὡς ἐν ἀγγίστρω εἰλχυσας, * Πάτερ, ἐχ ταμείων Βασιλιχῶν, *
πυρὶ χαταναλώσας * ὡς ὄργανον χαχίας, * ὀρθοδοξία χραταιούμενος.

Χωννύμενος τοῖς λίθοις διὰ Χριστόν * ὑπό τῶν μιαιφόνων, Υπάτιε, * ρείθροις τῶν σῶν * ἔπνιξας αἰμάτων τοῦ ἀσεβοῦς * Ναβάτου τὰ ἀντίθεα * δόγματα, κηρύξας, Πάτερ σορὲ, * τοῖς πταίουσι συγγνώμην * διὰ τῆς μετανοίας * τῶν ὁρλημάτων προσπορίζεσθαι.

Μὴ παύση ἰχετεύων ὑπὲρ ἡμῶν, * Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς Ὑπάτιε, * τῷ Ἰοιητῆ * πάντων καὶ Δεσπότη παρεστηκώς, * ἐκ πειρασμῶν καὶ θλίψεων * ρύσασθαι τοὺς πόθω εἰλικρινεῖ * τελοῦντας τὴν σὴν μνήμην, * καὶ θείαις μελώδιαις * ἀνευρημοῦντάς σε, πανεύρημε.

Θεοτοχίον.

'Ορρύν και θράσος άμα τῶν δυσμενῶν, * ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, κατάβαλε, * και τὰς βουλὰς * τῶν κακοδοξούντων, Δημιουργέ· * τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα * στήριξον ἀκράδαντον ὡς Θεὸς, * τὸ κέρας ἀνυψώσας * και πίστει κραταιώσας, * ἴνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Τό Φωταγωγικόν του "Ηχου.

Είς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νον, Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Λί Μετάνοιαι συνήθως, καὶ ἡ α΄. "Ωρα μετὰ Μετανοιών, καὶ ᾿Λπόλυσις.

Εϊληφεν ὥδε τέρμα Μὴν ὁ Μάρτιος.

мни АПРІЛІО **Σ**

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

H HMEPA EXEL OPAZ IT'. KAL H NYE OPAZ IA'.

ΤΗς Α΄, ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη της Όσίας Μητρός ήμῶν Μαρίας της Αίγυπτίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριφδίου γ΄. καὶ τῆς `Αγίας Προσόμοια γ΄. "Ήχος πλ. β΄. "Όλην ἀποθέμενοι. *

Σὲ μὲν διεχώλυε * τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτείας * μολυσμῶν τῶν πρότερον * τὸ ἐπισυρόμενον * μιαντήριον. * ἡ δὲ σὴ αἴσθησις * καὶ τῶν σοὶ, Θεόρρον, * πεπραγμένων ἡ συνείδησις * τὴν πρὸς τὰ κρείττονα * σοὶ ἐπιστρορὴν ἐνειργάσατο. * εἰχόνι γὰρ προσβλέψασα * τῆς εὐλογημένης Θεόπαιδος, * πάντων χαταγνοῦσα * πταισμάτων σου, πανεύρημε, τῶν πρὶν, * ἐν παβρησία τὸ τίμιον * Ξύλον προσεχύνησας.

Τόπους προσχυνήσασα * περιχαρώς τους άγίους, * άρετῆς ἐφόδιον * σωτηριωδέστατον * ἔνθεν εἴληρας, * καὶ φαιδρώς ἔδραμες * τὴν καλὴν πορείαν· * καὶ τὸ ῥεῖθρον ἐκπεράσασα * τὸ Ἰορδάνειον, * τὸ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα * προθύμως κατεσκήνωσας, * καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα * διὰ πολιτείας * ἡμέρωσας, λεπτύνασα σαρκὸς * δι' ἐγκρατείας, ἀείμνηστε * Μῆτερ, τὰ οἰδήματα.

Τρημον οἰκήσασα, * των σων παθων τὰς εἰκόνας * εὐσεβως ἀπήκαι * ἀρετων ἰδέαις· * καὶ τοσοῦτον ὑπερέλαμψας, * ὡς καὶ τοῖς
τος * καὶ τοῖς ἔχνεσι, * καὶ γῆθεν ὑπεραίρεσθαι *

Men. Tom. IV.

έν ταῖς πρὸς Θεόν σου ἐντεύξεσι· * καὶ νῦν παρρησία, * πανένδοξε Μαρία, τῷ Χριστῷ * παρισταμένη, δυσώπησον * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, όμοιον.

Ο γάμος ηὐτρέπισται * τοῦ οὐρανίου Νυμρίου, * οἱ κήρυκες κρά-Ο ζουσι· * τί βραδύνεις, μέλαινα, * ἐκουσίως, ψυχή; * ἐνπαρὰ πάντα σου * ἀληθῶς ὑπάρχει * ἀσελγείαις τὰ ἰμάτια, * καὶ πῶς, ταλαίπωρε, * μέλλεις εἰσελθεῖν; δεῦρο πρόσπεσον * πρὸ τέλους ἐκ καρδίας σου * τῆ 'Αειπαρθένω, κραυγάζουσα· * 'Γσσώπω πρεσβείας * ῥαντίσασα καθάρισον, 'Αγνὴ, * καὶ τοῦ νυμρῶνος ἀξίωσον, * ὅπως μεγαλύνω σε.

"Η Σταυροθεοτοκίου, όμοιου.

Γρίσιν Ίσραὴλ χριταί * θανατηφόρον χριθῆναι * σὲ, Υιὲ, χατέχριναν, * ὡς χριτόν σε στήσαντες * ἐπὶ βήματος, * τὸν νεχροὺς χρίνοντα * καὶ τοὺς ζῶντας, Σῶτερ· * καὶ Πιλάτφ παριστῶσί σε, * καὶ καταχρίνουσι * πρὸ τῆς δίκης, φεῦ! οἱ παράνομοι· * καὶ βλέπουσα τιτρώσχομαι * καὶ συγκαταχρίνομαι, Κύριε * δθεν, καὶ προχρίνω * θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν, ἐν στεναγμοῖς * ἡ Θεοτόχος ἐχραύγαζε, * μόνε πολυέλεε.

Έὰν δὲ τύχη ἐν Σαββάτω, λέγε τὸ ἐξῆς Ἰδιόμελον. Δόξα, Ἦχος β΄.

Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα * καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκός * τῷ ξίρει τῆς ἐγκρατείας ἔτεμες. * τὰ τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα * τῆ σιγῆ τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας, * καὶ ῥείθροις τῶν δακρύων τῆς μετανοίας καρπούς. * διό σου τὴν μνήμην, 'Οσία, ἑορτάζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. "Ότε * ἐχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν. * \sum τένω * ἐχ βαθέων τῆς ψυχῆς, * ὅταν ἐννοήσω μου, Κόρη, * τὰ πλημμελήματα. * τύπτω δὲ τὸ στῆθός μου * χράζων τὸ, "Η μαρτον, * χαὶ προσπίπτω σοι, Δέσποινα, * ζητῶν μεταγνῶναι. * πάλιν δὲ, ἡλίθιος * ῶν, περιπείρομαι. * Οἰμοι * τῆ χαχῆ συνηθεία! * ταύτης οὖν με λύτρωσαι τάχει, * χαὶ πρὸς σωτηρίαν χαθοδήγησον.

'Απολυτίκιον, 'Ήχος πλ. δ'.
'Εν σοὶ, Μῆτερ, ἀκριβῶς * διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· * λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, * ἡκολούθησας τῷ Χριστῷ, * καὶ πράττουσα ἐδίδασκες * ὑπερορῷν μὲν σαρκὸς, * παρέρχεται γάρ· * ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, * πράγματος ἀθανάτου· * διὸ καὶ μετὰ 'Αγγέλων συναγάλλεται, * 'Οσία Μαρία, τὸ πνεῦμά σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Αγίας.

Ό Κανών της Αγίας ου ή Ακροστιχίς.

*Αθλα άρετης Μαρίης άγλαότρονος ἄσμασι μέλπω. Ποίημα Θεοτάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

 \mathbf{E} γ βυθφ κατέστρωσε ποτέ * τὴν Φαραωνίτιδα * πανστρατιὰν μόχθηρον άμαρτίαν ἐξήλειψεν, * ὁ δεδοξασμένος * Κύριος· ἐν-

» δόξως γαρ δεδόξασται.

'Αγλαίας τῆς πλησιραούς * καὶ τῆς ρωτοδότιδος * μαρμαρυγῆς νῦν εὐρούσα τὴν ἔλλαμψιν, * τὴν ψυχήν μου δέομαι * ρωταγώγησον, σκοτισθείσαν τοῖς πάθεσι, * σοῦ ταῖς ἰκεσίαις, * ἔνδοξε Μαρία, ταῖς πρὸς Κύριον.

Θανατούσα πάλαι την ψυχην * ύπο της του δρεως * ἐπιβουλης, καὶ παραλόγοις πράξεσιν * ἐγκατολισθαίνουσα, * καὶ πρός βάραθρον ἀπωλείας ἐμπίπτουσα, * τὰ κρείττονα είλου, * καὶ τῶν ἐπικήρων κατεφρόνησας.

Λογισμοῖς ἀτόποις ἐμπαθῶς * χραίνουσα τὸ πρότερον * τὸ εὐγενὲς τῆς ψυχῆς καὶ ἀδούλωτον, * καὶ τὸ δυσωδέστατον * περιβόλαιον τῆς φθορᾶς περιφέρουσα, * τῆς ἀκαταλήπτου * δόξης ἡμνημόνεις τοῦ Ποιήσαντος.

'Ακρασία τρέφουσα τὸν νοῦν * καὶ τῆ ματαιότητι, * τῶν ηδονῶν τοὺς ἐραστὰς φαυλίζουσα, * μετουσίας κρείττονος * ἀπετείχισας σεαυτὴν, 'Αξιάγαστε, * ἀντιβαλλομένη * πάσης ἀμαρτίας τὴν θρασύτητα.

Θεοτοχίον.

'Ρυπωθέντα πάθεσι τὸν νοῦν, * καὶ τοῖς παραπτώμασι * μωλωπισθέντα, καὶ δεινῶς κλονούμενον, * ἡ τὴν ἐνυπόστατον * καὶ ζωήρρυτον ἀφθαρσίαν κυήσασα, * Κεχαριτωμένη, * κάθαρον καὶ ρῦσαι τῶν πταισμάτων με.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

» Το πέτρα με της πίστεως στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα

• μου ἐπ' ἐχθρούς μου· * ηὐρράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν

• τῷ ψάλλειν· * Οὐκ ἔστιν "Αγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ

ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Έπτερώθης τῷ πόθῳ τῷ ὑπερθέῳ, * καὶ δόξης φθειρομένης ἀπορραγεΐσα, * προσήγγισας κραυγάζουσα τῷ Δεσπότη: * Οὐκ

έστιν άγιος * ώς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ έστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Τῷ ξύλφ προσελθούσα τῆς ἀμαρτίας, * καὶ γνῶσιν μυηθεῖσι θανατηφόρον, * προσέδραμες τῷ Ξύλῳ τῷ ζωηφόρῳ, * Χριστῷ κραυγάζουσα * Σύ εἶ Θεός ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Ήράσθης τῆς ἀρρήτου φωτοχυσίας, * καὶ πάντων τῶν προσκαίρων ύπεριδούσα, * άνέδραμες πρός άϋλον θεωρίαν, * έν πίστει κράζουσα. * Σύ εἶ Θεός ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Συνήφθημεν τῷ τόκφ σου, Θεοτόκε, * ταῖς θείαις τῶν ᾿Αγγέλων χοροστασίαις: * τον Κτίστην γάρ συνέλαβες ἀποβρήτως, * καὶ ἐσωμάτωσας * τὸν ἀκατάληπτον· * δθεν Θεοτόκον σε * πάντες σέβομεν.

Ο Είρμός. Έν πέτρα με τζς πίστεως.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Την Σορίαν και Λόγον.

ΓΙτά σχιρτήματα πάντα τὰ τῆς σαρχός * γαλινώσασα πόνως L άσκητικοῖς, * ἀνδρεῖον ἀπέδειξας * τῆς ψυχῆς σου τὸ φρόνημα· * τὸν γὰρ Σταυρὸν ποθήσασα * Κυρίου θεάσασθαι, * ἱερῶς, ἀοίδιμε, * τῷ κόσμφ ἐσταύρωσαι· * ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον * ἀγγελιχής πολιτείας * προθύμως διήγειρας * σεαυτήν, παμμαχάριστε. * Διὰ τοῦτο γεραίρομεν * τὴν μνήμην σου, Μαρία, πιστῶς, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι * τοῦ δωρηθήναι πλουσίως * ἡμῖν ταίς πρεσβείαις σου.

 \mathbf{E} είλυν ενεπάγην άμαρτιών, * καὶ ούκ έστιν υπόστασις εν έμοι· * δεινώς γάρ κατεπόντισε * καταιγίς τών πταισμάτων με· * άλλ' ή τεχούσα Λόγον, * τὸν μόνον φιλάνθρωπον, * έπ' έμε επίβλεψον, * Παρθένε, και ρύσαι με * πάσης άμαρτίας * -καί παθών ψυχορθόρων * καί πάσης κακώσεως * του δεινού πολεμήτορος, * ίνα ψάλλω γηθόμενος: * Πρέσβευε τῷ σῷ Τίῷ καὶ Θεφ, * των πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς καταρεύγουσι πίστει * τῆ σκέπη σου, "Αχραντε.

Ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

τητόν 'Αμνόν και Ποιμένα και Λυτρωτήν * ή 'Αμνάς θεωρούσα 👢 ἐπὶ Σταυροῦ * ἀδίχως χρεμάμενον, * θρηνωδοῦσα ἐχραύγαζεν. * Οίμοι, φίλτατον τέχνον! * τί τοῦτο τὸ μέγιστον * καὶ φρικτόν καί ξένον, * δ βλέπω μυστήριον; * κόπτομαι τὰ σπλάγχνα * καί στενάζειν ου σθένω, * καὶ φέρειν ου δύναμαι * καθοράν σε νεκρούμενον· * άλλὰ, Δέσποτα Κύριε, * οἴχτειρον Μητρός στεναγμούς, * καὶ χαρᾶς με ἔμπλησον, ὡς ἔρησας, * ἐξαναστὰς ἐχ τοῦ τάφου * ὡς Θεὸς παντοδύναμος.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

Τωνώ σε· * ἀκοὴν γὰρ, Κύριε, * εἰσακήκοα καὶ ἐξέστην· * ἐως
 ἐμοῦ ἡκεις γὰρ * ἐμὲ ζητών τὸν πλανηθέντα· * διὸ * τὴν
 πολλήν σου ἀγαθότητα * τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω, πολυέλεε.

Μετήχθης * έκ πατρίδος, ἔνδοξε, * τῆ προνοία, πλωίζομένη * πρός γῆν τῷ σῷ ἔρωτι * Σιωνιτῶν, 'Οσία Μῆτερ, * ἐν ἢ * διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως * τῶν πεπραγμένων εὕρες τὴν διάλυσιν.

Αδήλως * ώθουμένη, Ένδοξε, * καὶ βελτίονος ἐποπτείας * μὴ προσεχῶς βλέπουσα * τὴν ἄφραστον φωτοδοσίαν, * τὸν νοῦν * ἐπιστάτην καταστήσασα, * τῆς ἀδηλίας ἔγνως τὰ ἀπόκρυφα.

'Ρωσθεΐσα * σωτηρίω χάριτι, * και τὴν θείαν και φωτορόρον * κατιδούσα ἔλλαμψιν, * τὰ ὄμματα και τὴν καρδίαν * Σταυρῷ * τῷ πανσέπτω προσεπέλασας, * και σωτηρίας ἔνθεν ἐκοινώνησας.

'Ιὸοῦσα * τὸ φωτοειδέστατον * τῆς Παρθένου καὶ Θεοτόκου * χαρμονικῶς Ινδαλμα, * προσέδραμες μετὰ δακρύων * αὐτῆ * τὰς συνθήκας, Παμμακάριστε, * παραθεμένη πάσης τῆς βιώσεως.

Θεοτοχίον.

Ήνώθη * ἀπορρήτω νεύματι, * ἀσυγχρίτω τε προμηθεία * οὐσιωδως, Πάναγνε, * χαὶ ὅλον με ἀναχαινίζει * ἐχ σοῦ * σαρχοφόρος προερχόμενος, * ὁ οὐσιώσας ἄπαντα βουλήματι.

'Ωδή ε΄. 'Ο Είρμός.

» Ο φωτισμός * των ἐν σκότει κειμένων, * ἡ σωτηρία * των » Οἀπεγνωσμένων, Χριστὲ Σωτήρ μου, * πρός σὲ ὁρθρίζω, * Βα-» σιλεῦ τῆς εἰρήνης, * φωτισόν με τῆ ἐπιλάμψει σου· * ἄλλον γὰρ » ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Συμβολιχῶς * ἐκδημοῦσα τοῦ βίου, * καὶ πρὸς τὴν θείαν * κατεπειγομένη τῆς ἀπαθείας * τρίβον, Θεόφρον, * διαβέβηκας πόθ ϕ * Ἰορδάνου τὰ περιβόητα * νάματα, καὶ δόξης ἀρρήτου τετύχηκας.

'Αρρενωπόν * την ψυχην χεχτημένη, * πρός τους άγωνας * ώρμησας άθλουσα διαφερόντως, * των έναντίων * την δυσχάθεχτον πλάνην * χαρτερούσα νεανιχώτατα, * το της έγχρατείας Μαρία άγλάισμα.

Γνώμη στερρά * έκτινάξασα, Μήτερ, * τὴν γυναικείαν * φύσιν, καὶ τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας * σὺ λουσαμένη, * ὡς ἐν θείω λειμῶνι * ἐν ἐρήμω περιπολεύουσα, * ἔχαιρες ὁρῶσα τὸ κάλλος τοῦ Κτίστου σου.

'Ακηλίδωτον ἔσοπτρον, * Πάτερ, τῆς Τριάδος ὤρθης, Ἰπατει. * κατοπτεύειν γὰρ ἠγάπησας * καθαρῶς τὴν γνῶσιν * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

 Ω_{ζ} φρικτόν καὶ παράδοξον * τῆς ἀγνῆς λοχείας σου τό Μυστήριον! * ὑπὲρ φύσιν γὰρ, Πανάμωμε, * τὸν Δημιουργόν σου * ἀπεκύησας.

'Ωδή ε΄. Ὁ Ειρμός.

» Τνα τί με ἀπώσω * ἀπό τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυ- τον, * καὶ ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; *

» άλλ' ἐπίστρεψόν με, * και πρός τό φως * των έντολων σου * τὰς » όδούς μου κατεύθυνον, δέομαι.

Έπὶ ὑδωρ τῆς θείας, * Πάτερ, ἀναβάσεως ἔχων τὴν ἔφεσιν, * καὶ τοῦ Παραδείσου * τοῦ ἀύλου τὸ κάλλος γλιχόμενος, * εὐανθέσι τόποις * συμβολικώς * ἐπανεπαύου, * τὰς ἐκεῖθεν μονὰς τεκμαιρόμενος.

Ταϊς ἀύλοις γυμνάζων, * ΙΙάτερ, σεαυτόν θεωρίαις καὶ πράξεσιν, * ὑλικὰς φροντίδας * ὡσπερ βάρος ψυχῆς καταλέλαπας, * καὶ ἐν ταῖς ἐρήμοις * χοροβατῶν * ὡς ἐν λειμῶνι, * ἐπλουτίσθης τὴν χάριν τοῦ Ιἰνεύματος.

Έπαυξήσας τὴν ποίμνην, * Πάτερ, ἐν τῆ πόα τῶν θείων δογμάτων σου, * ὧσπερ μάνδρας οἴχους * σεβασμίους, παμμάχαρ, καθίδρυσας, * ἐν οῖς εἰσελαύνων * τὰ λογικὰ * θρέμματα, Πάτερ, * ἐλυτρώσω θηρῶν ἐξ Αἰρέσεων. Θεοτοχίον.

Μόνη τίχτεις Παρθένος, * μόνη καὶ ἀπείρανδρος ώφθης, Πανάμωμε· * ἐν γαστρὶ γὰρ Λόγον * τοῦ Πατρὸς δεξαμένη τὸν ἄναρχον * γαλουχεῖς, Παρθένε, * θαῦμα φρικτόν! * καὶ παρθενεύεις, * καὶ τοὺς δρους καινίζεις τῆς φύσεως.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ. * πολλαὶ γὰρ αὶ ἀνομίαι μου, * καὶ ἐκ
» Ερυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέρμαι. * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόη» σα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Φλογώδη ρείθρα φωτός, * Ίερομάρτυς Ὑπάτιε, * ἀνάψας ὁ ποταμός * νυχτὶ διαβαίνοντι * τὴν τρίβον ἐδείχνυεν, * ὑποφαίνων πᾶσι * τῆς ψυχῆς σου τὴν λαμπρότητα.

Τερατουργών διὰ σοῦ * ὁ ζωρδότης Χριστός ὁ Θεός, * ἰάσεων θησαυρόν * τὸ ὕδωρ ἀνέδειξεν * εὐχαῖς σου, Ὑπάτιε, * γλυκασμόν θαυμάτων * τὸ πικρὸν ἀπεργασάμενος.

Θαυμάτων ὑπερφυῶν * ἐργάτης ὥρθης, Ὑπάτιε· * λαβὼν δὲ παρὰ Θεοῦ * χάριν τῶν ἰάσεων, * πηγὴ ἐχρημάτισας, * δαψιλεύων πᾶσι * σωτηρίας θεῖα νάματα.

Θεοτοχίον.

Ταϊς σαϊς πρεσβείαις, 'Αγνή, * κινδύνων καὶ περιστάσεων * εξάρπασόν με δεινών, * καὶ ρῦσαί με, δέομαι· * σὺ γὰρ τεῖχος ἄρρηκτον * καὶ λιμήν καὶ σκέπη * καὶ ἀπόρθητον ὀχύρωμα.

Συναξάριον.

Τῆ ΑΑ΄. του αύτου μηνός, Ἡ "Αθλησις του 'Αγίου Ίερομάρτυρος Τπατίου, Ἐπισκόπου Γαγγρών.

Στίχοι.

Κτείνει γυνή βαλούσα καιρίαν λίθφ, Τον Υπάτιον φεῦ γυναικὶ ἀθλία!

Πρώτη Υπατίω βιότου πέρας έν τριακοστή.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

• Ο i έχ τῆς Ἰουδαίας * χαταντήσαντες Παῖδες έν Βαβυλώνι • ποτὲ, * τῆ πίστει τῆς Τριάδος * τὴν φλόγα τῆς χαμίνου * • χατεπάτησαν ψάλλοντες * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός,

• εύλογητός εί.

'Αποβρήτων θαυμάτων * αὐτουργός, Ίεράρχα, παρὰ Χριστοῦ γεγονώς, * ἐφώτισας τὸν κόσμον * τῆ πράξει καὶ τῷ λόγῳ, * ἐκδιδάξας βοᾳν εὐσεβῶς· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητός εἶ.

'Απογνώσεως βρόχους * ὁ βυθῷ ἀπιστίας ἀποπνιγόμενος * προσάπτων τοῖς πεσούσιν, * εἰς πάθη ἀτιμίας * τὴν μετάνοιαν ἔσβεσεν. * ἡνπερ ἀστράψας πιστοῖς, χατέρλεξας Ναβάτον.

Θεοτοχίον.

Τὴν Μητέρα τοῦ Λόγου, * τὴν Αγνὴν Θεοτόχον καὶ προστασίαν ἡμῶν, * δι' ἦς τὰς ἐπηρείας * ἐχθρῶν καταπατοῦμεν, * ἀνυμνοῦμεν καὶ λέγομεν * Εὐλογημένη, Θεὸν * σαρκὶ ἀποτεκοῦσα.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

Τόν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, * ὁν ὑμνοῦσι * στρατιαὶ τῶν 'Αγ γέλων, * ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀναιμάχτους είλιχρινῶς * τῆ Τριάδι * ἀναφέρων θυσίας, * Παμμάχαρ, * γέγονας Κυρίφ * σφάγιον Μαρτυρίου.

Τὴν ἱεράν σου βάψας στολὴν * τῷ οἰκείω, * Θεοφόρε, αῖματι *

προθύμως, * στέρανον έδέξω * διπλοῦν, Ἱερομάρτυς.

'Ως Μαθητής, οἴάπερ Χριστοῦ * ἐχμιμήσει * συμπαθείας, θνή-σχων * ὑπερηύχου * σοῦ τοὺς ἀνδροφόνους * τεύξασθαι σωτηρίας.

Θεοτοχίον.

Λόγον συνείληφας ἐν γαστρὶ * ὑπὲρ λόγον· * καὶ τεκοῦσα, πάλιν * παρθενεύεις· * πάντα ὑπὲρ φύσιν * τὰ σὰ, Θεογεννῆτορ! Ω δὴ θ΄. Ο Εἰρμός.

» Εξέστη ἐπὶ πούτω ὁ οὐρανός, * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ὤρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικώς, *

» και ή γαστήρ σου γέγονεν * εύρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * διό σε, » Θεοτόκε, * ᾿Αγγέλων και ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνομεν.

Μωσέα είχονίζων ταῖς ἀρεταῖς, * ὑπερήλασας τοῦτον τῷ θαύματι· * ῥάβδω τἢ σἢ * πλήξας γὰρ τὸν δράχοντα εὐθαρσῶς, * ὡς ἐν ἀγγίστρω εἴλχυσας, * Πάτερ, ἐχ ταμείων Βασιλιχῶν, * πυρὶ χαταναλώσας * ὡς ὄργανον χαχίας, * ὁρθοδοξία χραταιούμενος.

Χωννύμενος τοῖς λίθοις διὰ Χριστόν * ὑπό τῶν μιαιφόνων, Υπάτιε, * ρείθροις τῶν σῶν * ἔπνιξας αἰμάτων τοῦ ἀσεβοῦς * Ναβάτου τὰ ἀντίθεα * δόγματα, χηρύξας, Πάτερ σορὲ, * τοῖς πταίουσι συγγνώμην * διὰ τῆς μετανοίας * τῶν ὀφλημάτων προσπορίζεσθαι.

Μὴ παύση ἰχετεύων ὑπὲρ ἡμῶν, * Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς Ἱπάτε, * τῷ Ποιητῆ * πάντων καὶ Δεσπότη παρεστηκώς, * ἐκ πειρασμῶν καὶ θλίψεων * ῥύσασθαι τοὺς πόθω εἰλικρινεῖ * τελοῦντας τὴν σὴν μνήμην, * καὶ θείαις μελώδίαις * ἀνευρημοῦντάς σε, πανεύρημε.

Θεοτοχίον.

'Ορρύν καὶ θράσος ἄμα τῶν δυσμενῶν, * ὁ τεχθεἰς ἐκ Παρθένου, κατάβαλε, * καὶ τὰς βουλὰς * τῶν κακοδοξούντων, Δημιουργέ· * τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα * στήριξον ἀκράδαντον ὡς Θεὸς, * τὸ κέρας ἀνυψώσας * καὶ πίστει κραταιώσας, * ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Τό Φωταγωγικόν του "Ηχου.

Είς του Στίχου, το Ίδιομελου της ήμέρας καὶ το Μαρτυρικόυ. Δόξα, καὶ νου, Θεοτοκίου ή Σταυροθεοτοκίου.

Αί Μετάνοιαι συνήθως, καὶ ἡ α΄. "Ωρα μετὰ Μετανοιῶν, καὶ ᾿Απόλυσις.

Εϊληφεν ὥδε τέρμα Μὴν ὁ Μάρτιος.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

Η ΗΜΕΡΑ ΕΧΕΙ ΟΡΑΣ ΙΓ΄. ΚΑΙ Η ΝΥΞ ΟΡΑΣ ΙΑ΄.

ΤΗ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Όσίας Μητρός ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριφδίου γ΄. καὶ τῆς Αγίας Προσόμοια γ΄. Ἡχος πλ. β΄. "Ολην ἀποθέμενοι. *

Σέ μέν διεχώλυε * τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτείας * μολυσμῶν τῶν πρότερον * τὸ ἐπισυρόμενον * μιαντήριον. * ἡ δὲ σὴ αἴσθησις * καὶ τῶν σοὶ, Θεόρρον, * πεπραγμένων ἡ συνείδησις * τὴν πρὸς τὰ πρείττονα * σοὶ ἐπιστρορὴν ἐνειργάσατο. * εἰχόνι γὰρ προσβλέψασα * τῆς εὐλογημένης Θεόπαιδος, * πάντων χαταγνοῦσα * πταισμάτων σου, πανεύρημε, τῶν πρὶν, * ἐν παβρησία τὸ τίμιον * Ξύλον προσεχύνησας.

Τόπους προσχυνήσασα * περιχαρῶς τοὺς ἀγίους, * ἀρετῆς ἐφόδιον * σωτηριωδέστατον * ἔνθεν εἴληρας, * καὶ ραιδρῶς ἔδραμες * τὴν καλὴν πορείαν· * καὶ τὸ ῥεῖθρον ἐκπεράσασα * τὸ Ἰορδάνειον, * τὸ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα * προθύμως κατεσκήνωσας, * καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα * διὰ πολιτείας * ἡμέρωσας, λεπτύνασα αρκὸς * δι' ἐγκρατείας, ἀείμνηστε * Μῆτερ, τὰ οἰδήματα.

Τρημον οἰχήσασα, * τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰχόνας * εὐσεβῶς ἀπήσα * ἀρετῶν ἰδέαις· * χαὶ τοσοῦτον ὑπερέλαμψας, * ὡς χαὶ τοῖς
ΰὸασι * χούρως ἐπιβαίνειν τοῖς ἴγνεσι, * χαὶ γῆθεν ὑπεραίρεσθαι *

Men. Tom. IV.

έν ταῖς πρός Θεόν σου ἐντεύξεσι· * καὶ νῦν παἰρρησία, * πανένδοξε Μαρία, τῷ Χριστῷ * παρισταμένη, δυσώπησον * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Υάμος ηὐτρέπισται * τοῦ οὐρανίου Νυμρίου, * οἱ κήρυκες κρά-Τουσι· * τί βραδύνεις, μέλαινα, * ἐκουσίως, ψυχή; * ἐνπαρὰ πάντα σου * ἀληθῶς ὑπάρχει * ἀσελγείαις τὰ ἰμάτια, * καὶ πῶς, ταλαίπωρε, * μέλλεις εἰσελθεῖν; δεῦρο πρόσπεσον * πρὸ τέλους ἐκ καρδίας σου * τῇ 'Αειπαρθένω, κραυγάζουσα· * 'Γσσώπω πρεσβείας * ἐαντίσασα καθάρισον, 'Αγνὴ, * καὶ τοῦ νυμρῶνος ἀξίωσον, * ὅπως μεγαλύνω σε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Κριναν, * ώς κριταὶ * Θανατηφόρον κριθῆναι * σὲ, Υιὲ, κατέκριναν, * ώς κριτόν σε στήσαντες * ἐπὶ βήματος, * τὸν νεκροὺς κρίνοντα * καὶ τοὺς ζῶντας, Σῶτερ· * καὶ Πιλάτφ παριστῶσί σε, * καὶ κατακρίνουσι * πρὸ τῆς δίκης, φεῦ! οἱ παράνομοι· * καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι * καὶ συγκατακρίνομαι, Κύριε· * δθεν, καὶ προκρίνω * θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν, ἐν στεναγμοῖς * ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, * μόνε πολυέλεε.

'Εὰν δὲ τύχη ἐν Σαββάτω, λέγε τὸ ἐξῆς 'Ιδιόμελον. Δόξα, 'Ηχος β'.

Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα * καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκός * τῷ ξίρει τῆς ἐγκρατείας ἔτεμες. * τὰ τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα * τῆ σιγῆ τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας, * καὶ ῥείθροις τῶν δακρύων τῆς μετανοίας καρπούς. * διό σου τὴν μνήμην, 'Οσία, ἐορτά-ζομεν.

Καὶ νῦν. (Θεοτοχίον). "Ότε * ἐχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν. * Στένω * ἐχ βαθέων τῆς ψυχῆς, * ὅταν ἐννοήσω μου, Κόρη, * τὰ πλημμελήματα· * τύπτω δὲ τὸ στῆθός μου * χράζων τὸ, "Η μαρτον, * χαὶ προσπίπτω σοι, Δέσποινα, * ζητῶν μεταγνῶναι· * πάλιν δὲ, ἡλίθιος * ὧν, περιπείρομαι. * Οἰμοι * τῆ χαχῆ συνηθεία! * ταύτης οὖν με λύτρωσαι τάχει, * χαὶ πρὸς σωτηρίαν χαθοδήγησον.

'Απολυτίκιον, 'Ήχος πλ. δ'.

Το σοί, Μήτερ, ἀκριβως * διεσώθη το κατ' είκονα· * λαβουσα

Το γὰρ τον Σταυρον, * ἡκολούθησας τῷ Χριστῷ, * καὶ πράττουσα ἐδίδασκες * ὑπερορᾶν μὲν σαρκός, * παρέρχεται γάρ· * ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, * πράγματος ἀθανάτου· * διὸ καὶ μετὰ 'Αγγέλων συναγάλλεται, * 'Οσία Μαρία, τὸ πνεῦμά σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Ἁγίας.

Ό Κανών της 'Αγίας' οδ ή 'Ακροστιχίς'

'Αθλα άρετης Μαρίης άγλαόρρονος ἄσμασι μέλπω. Ποίημα Θεοράνους.

'Ωδή α'. ΊΙχος β'. Ο Είρμός.

» Εν βυθώ κατέστρωσε ποτέ * τὴν Φαραωνίτιδα * πανστρατιὰν
» Ε ἡ ὑπέροπλος δύναμις. * σαρχωθείς ὁ Λόγος δὲ * τὴν παμ» μόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, * ὁ δεδοξασμένος * Κύριος. ἐν» δόξως γὰρ δεδόξασται.

'Αγλαίας τῆς πλησιραούς * και τῆς φωτοδότιδος * μαρμαρυτῆς νῦν εὐροῦσα τὴν ἔλλαμψιν, * τὴν ψυχήν μου δέομαι * φωταγώγησον, σκοτισθεῖσαν τοῖς πάθεσι, * σοῦ ταῖς ἰκεσίαις, * ἔνδοξε Μαρία, ταῖς πρὸς Κύριον.

Θανατούσα πάλαι την ψυχην * ὑπό της τοῦ ὅρεως * ἐπιβουλης, καὶ παραλόγοις πράξεσιν * ἐγκατολισθαίνουσα, * καὶ πρός βάραθρον ἀπωλείας ἐμπίπτουσα, * τὰ κρείττονα είλου, * καὶ τῶν ἐπικήρων κατεφρόνησας.

Λογισμοῖς ἀτόποις ἐμπαθῶς * χραίνουσα τὸ πρότερον * τὸ εὐγενὲς τῆς ψυχῆς καὶ ἀδούλωτον, * καὶ τὸ δυσωδέστατον * περιβόλαιον τῆς φθορᾶς περιφέρουσα, * τῆς ἀκαταλήπτου * δόξης ἡμνημόνεις τοῦ Ποιήσαντος.

'Ακρασία τρέφουσα τον νοῦν * καὶ τῆ ματαιότητι, * τῶν ηδονῶν τοὺς ἐραστὰς φαυλίζουσα, * μετουσίας κρείττονος * ἀπετείχισας σεαυτὴν, 'Αξιάγαστε, * ἀντιβαλλομένη * πάσης άμαρτίας τὴν θρασύτητα.

Θεοτοχίον.

'Ρυπωθέντα πάθεσι τὸν νοῦν, * καὶ τοῖς παραπτώμασι * μωλωπισθέντα, καὶ δεινῶς κλονούμενον, * ἡ τὴν ἐνυπόστατον * καὶ ζωήρρυτον ἀφθαρσίαν κυήσασα, * Κεχαριτωμένη, * κάθαρον καὶ ρὖσαι τῶν πταισμάτων με.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

» Έν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα

• μου ἐπ' ἐχθρούς μου· * ηὐρράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν

• τῷ ψάλλειν· * Οὐκ ἔστιν "Αγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ

• ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Έπτερώθης τῷ πόθῳ τῷ ὑπερθέῳ, * καὶ δόξης φθειρομένης ἀπορράγεῖσα, * προσήγγισας κραυγάζουσα τῷ Δεσπότη: * Οὐκ

ἔστιν άγιος * ώς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Τῷ ξύλφ προσελθοῦσα τῆς άμαρτίας, * καὶ γνῶσιν μυηθεῖσα θανατηφόρον, * προσέδραμες τῷ Ξύλφ τῷ ζωηφόρφ, * Χριστῷ κραυγάζουσα: * Σὰ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὰκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

'Ηράσθης τῆς ἀρρήτου φωτοχυσίας, * καὶ πάντων τῶν προσκαίρων ὑπεριδοῦσα, * ἀνέδραμες πρός ἄϋλον θεωρίαν, * ἐν πίστει κράζουσα· * Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Συνήφθημεν τῷ τόκῳ σου, Θεοτόκε, * ταῖς θείαις τῶν 'Αγγέλων χοροστασίαις: * τὸν Κτίστην γὰρ συνέλαβες ἀπορρήτως, * καὶ ἐσωμάτωσας * τὸν ἀκατάληπτον: * ὅθεν Θεοτόκον σε * πάντες σέβομεν.

Ο Είρμός. Έν πέτρα με της πίστεως.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Την Σορίαν και Λόγον.

Τὰ σχιρτήματα πάντα τὰ τῆς σαρχός * χαλινώσασα πόνος ἀσχητικοῖς, * ἀνδρεῖον ἀπέδειξας * τῆς ψυχῆς σου τὸ φρόνημα. * τὸν γὰρ Σταυρὸν ποθήσασα * Κυρίου θεάσασθαι, * ἱερῶς, ἀοίδιμε, * τῷ χόσμῳ ἐσταύρωσαι· * ὅθεν χαὶ πρὸς ζῆλον * ἀγγελικῆς πολιτείας * προθύμως διήγειρας * σεαυτὴν, παμμαχάριστε. * Διὰ τοῦτο γεραίρομεν * τὴν μνήμην σου, Μαρία, πιστῶς, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν αἰτούμενοι * τοῦ δωρηθῆναι πλουσίως * ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Είς ίλυν ένεπάγην άμαρτιών, * χαὶ ούχ ἔστιν ὑπόστασις ἐν ἐμοί· * δεινώς γὰρ χατεπόντισε * χαταιγὶς τῶν πταισμάτων με· * ἀλλ' ἡ τεχοῦσα Λόγον, * τὸν μόνον ριλάνθρωπον, * τὰν ἐπάθῶν ψυχορθόρων * χαὶ πάσης χαχώσεως * τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, * ἴνα ψάλλω γηθόμενος· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἰῷ χαὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς χαταρεύγουσι πίστει * τῷ σχέπη σου, * Χχραντε.

*Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τόν 'Αμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν * ἡ 'Αμνὰς θεωρούσα ἐπὶ Σταυροῦ * ἀδίκως κρεμάμενον, * θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν. * Οίμοι, φίλτατον τέκνον! * τί τοῦτο τὸ μέγιστον * καὶ φρικτόν καὶ ξένον, * δ βλέπω μυστήριον; * κόπτομαι τὰ σπλάγχνα * καὶ στενάζειν οὐ σθένω, * καὶ φέρειν οὐ δύναμαι * καθορᾶν σε νεκρούσειν οὐ σθένω, * καὶ φέρειν οὐ δύναμαι * καθορᾶν σε νεκρούσειν οὐ σθένω καθορᾶν σε νεκρούσειν οὐ σθένω καὶ φέρειν οὐ δύναμαι * καθορᾶν σε νεκρούσειν οὐ σθένω καὶ φέρειν οὐ δύναμαι * καθορᾶν σε νεκρούσειν οὐ σθένω καὶ φέρειν οὐ δύναμαι * καθορᾶν σε νεκρούσειν οὐ σθένω καὶ φέρειν οὐ δύναμαι * καθορᾶν σε νεκρούσειν οὐ σθένω καὶ φέρειν οὐ δύναμαι * καθορᾶν σε νεκρούσειν οὐ δύναμαι * καθορα δε νεκρούσειν οὐ δύναμαι * κ

μενον· * άλλὰ, Δέσποτα Κύριε, * οἴκτειρον Μητρὸς στεναγμοὺς, * καὶ χαρᾶς με ἔμπλησον, ὡς ἔρησας, * ἐξαναστὰς ἐκ τοῦ τάφου * ὡς Θεὸς παντοδύναμος.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

Υ μνῶ σε· * ἀχοὴν γὰρ, Κύριε, * εἰσαχήχοα καὶ ἐξέστην· * ἔως
 ἐμοῦ ἡχεις γὰρ * ἐμὲ ζητῶν τὸν πλανηθέντα· * διὸ * τὴν
 πολλήν σου ἀγαθότητα * τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω, πολυέλεε.

Μετήχθης * έχ πατρίδος, ἔνδοξε, * τῆ προνοία, πλωίζομένη * πρός γῆν τῷ σῷ ἔρωτι * Σιωνιτῶν, 'Οσία Μἢτερ, * ἐν ἤ * διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως * τῶν πεπραγμένων εὕρες τὴν διάλυσιν.

Αδήλως * ώθουμένη, "Ενδοξε, * καὶ βελτίονος ἐποπτείας * μὴ προσεχῶς βλέπουσα * τὴν ἄφραστον φωτοδοσίαν, * τὸν νοῦν * ἐπιστάτην καταστήσασα, * τῆς ἀδηλίας ἔγνως τὰ ἀπόκρυφα.

'Ρωσθεΐσα * σωτηρίω χάριτι, * και τὴν θείαν και φωτορόρον * κατιδούσα ξλλαμψιν, * τὰ δμματα και τὴν καρδίαν * Σταυρῷ * τῷ πανσέπτω προσεπέλασας, * και σωτηρίας ξνθεν ἐκοινώνησας.

Τρούσα * το φωτοειδέστατον * τῆς Παρθένου καὶ Θεοτόκου * γαρμονικῶς ἴνδαλμα, * προσέδραμες μετὰ δακρύων * αὐτῆ * τὰς συνθήκας, Παμμακάριστε, * παραθεμένη πάσης τῆς βιώσεως.

Θεοτοχίου.

Ήνώθη * ἀπορρήτω νεύματι, * ἀσυγχρίτω τε προμηθεία * οὐσιωδως, Πάναγνε, * καὶ ὅλον με ἀνακαινίζει * ἐκ σοῦ * σαρκοφόρος προεργόμενος, * ὁ οὐσιώσας ἄπαντα βουλήματι.

'Ωδή ε'. 'Ο Ειρμός.

» Ο φωτισμός * τῶν ἐν σκότει κειμένων, * ἡ σωτηρία * τῶν » Οἀπεγνωσμένων, Χριστὲ Σωτήρ μου, * πρὸς σὲ ὁρθρίζω, * Βα-» σιλεῦ τῆς εἰρήνης, * φώτισόν με τῆ ἐπιλάμψει σου· * ἄλλον γὰρ » ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Συμβολιχώς * ἐκδημοῦσα τοῦ βίου, * καὶ πρός τὴν θείαν * κατεπειγομένη τῆς ἀπαθείας * τρίβον, Θεόρρον, * διαβέβηκας πόθω * Ἰορδάνου τὰ περιβόητα * νάματα, καὶ δόξης ἀρρήτου τετύγηκας.

'Αρρενωπόν * την ψυχην κεκτημένη, * πρός τους άγωνας * ώρμησας άθλουσα διαφερόντως, * των έναντίων * την δυσκάθεκτον πλάνην * καρτερούσα νεανικώτατα, * τὸ τῆς ἐγκρατείας Μαρία ἀγλάϊσμα.

Γνώμη στερρά * έκτινάξασα, Μήτερ, * την γυναικείαν * φύσιν, καὶ τὰ πάθη δι' έγκρατείας * σὺ λουσαμένη, * ὡς ἐν θείω λειμῶνι * ἐν ἐρήμω περιπολεύουσα, * ἔχαιρες ὁρῶσα τὸ κάλλος τοῦ Κτίστου σου.

Λόγοις ὁ πρὶν * ὑπορθείρας τὴν Εὕαν * ἐν Παραδείσω, * καὶ τῆς ἀιδίου τρυφῆς ἐκείνης * ἐξωστρακίσας * μηχαναῖς πολυτρόποις, * νῦν πατεῖται καὶ καταβέβληται * τοῖς ἀνδρικωτάτοις σου, Μῆτερ, παλαίσμασιν. Θεοτοκίον.

'Ανατολήν * τοῦ 'Ηλίου τῆς δόξης * καὶ φωτοφόρον * ὅχημα, Παρθένε, τοῦ Βασιλέως, * ἐν ῷ ἐπέβη * ὁ Υίὸς τοῦ 'Υψίστου, * κιβωτόν τε τῆς ἀγαθότητος * φέρουσαν ἐν κόσμω Χριστὸν ἐπιστάμεθα. 'Ωδή ω'. Ο Είρμός.

» Την άβύσσω πταισμάτων χυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον » Της εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐχ ρθο- » ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Όλοτρόπως έθέλχθης τῷ ἔρωτι * τῆς ἐπιρανείας Χριστοῦ, Παμμαχάριστε, * καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔροδον * ἀπεκρούσω ῥωσθεῖσα τῷ Πνεύματι.

Φαιδρυνθεϊσα τῷ κάλλει τῶν ἔργων σου, * τὰς ἐπαναστάσεις τοῦ σκότους διέλυσας, * καὶ τῶν ἐχθρῶν τὰ πρόσωπα * ἀπημαύρωσας πόνοις ἀσκήσεως.

'Ρωμαλέως το όμμα ήτενιζες * ἐπικαλουμένη τὴν μόνην Πανάμωμον, * καὶ πρὸς αὐτὴν ἐκάστοτε * προσεπερειδομένη, Πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν ἀνεδείχθης ὑπέρτερος * θρόνος, Παναμώμητε, τοῦ Βασιλεύοντος, * σωματικῶς χωρήσασα * τῆς αὐτοῦ θεαρχίας τὸ πλήρωμα.

Ο Είρμός. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Κοντάχιον, Ήχος γ΄. Ἡ Παρθένος.

Η πορνείαις πρότερον * μεμεστωμένη παντοίαις, * Χριστοῦ νύμρη σήμερον * τῆ μετανοία ἐδείχθης, * 'Αγγέλων * τὴν πολιτείαν ἐπιποθοῦσα, * δαίμονας * Σταυροῦ τῷ ὅπλῳ καταπατοῦσα. * διὰ τοῦτο βασιλείας * ἐφάνης νύμρη, * Μαρία πάνσεμνε.

Ό Οἶχος, πρός τό· Τὴν Ἐδὲμ Βηθλεέμ. *
Τὴν ἀμνάδα Χριστοῦ * καὶ θυγατέρα ἄσμασιν * εὐρημήσωμεν νῦν, * Μαρίαν τὴν ἀοίδιμον, * τὴν τῶν Αἰγυπτίων * φανεῖσαν τὸ θρέμμα, * ἢ πλάνην τούτων * ἄπασαν πέρευγε, * καὶ μόνη προσήνεκται * τῆ Ἐκκλησία * βλάστημα τέλειον, * δι' ἐγκρατείας καὶ δεήσεως * ἀσκησαμένη * ὑπὲρ τὸ μέτρον * τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως * διὸ καὶ ὑψώθης ἐν Χριστῷ * διὰ βίου καὶ πράξεως, * βασιλείας οὐρανοῦ * φανεῖσα νύμφη, * Μαρία πάνσεμνε.

Τό παρόν Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς ᾿Αγίας, εἰ τύχη ἐν τῷ Τεσσαρακοστῆ, οὐ λέγονται, εἰ μὴ ἐν Σαββάτω ἢ Κυριακῷ εἰ δ᾽ οὖν τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυχόντος Ἦχου.

Συναξάριον.

Μήν 'Απρίλιος, έγων ήμέρας λ'.

Ή ήμέρα έχει ώρας ιγ΄. καὶ ἡ νὺξ ώρας ια΄.

 $T\tilde{\eta}$ Λ' . τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς ότίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Στίχοι.

'Απῆρε πνεϋμα, σὰβξ ἀπερρύη πάλαι. Τὸν ὄστινον γῆ χρύπτε νεχρόν Μαρίας. Πρώτη 'Απριλίου Μαρίη θάνεν εὐχος ἐρήμου.

Ταϊς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

 \mathbf{E} Ιατόες χρυσής * έν πεδίφ Δεηρά λατρευομένης, * οι τρεῖς σου Πατόες χρυσής * έν πεδίφ Δεηρά λατρευομένης, * οι τρεῖς σου

» δὲ πυρός ἐμβληθέντες * δροσιζόμενοι ἔψαλλον. * Εὐλογητός εἰ,

• ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νιχήσαι ζητών * ὁ ἀλάστωρ πᾶσαν γήν, ἀντενιχήθη * ὑπὸ γυναίου ὁ χαυχώμενος * χαὶ φρυαττόμενος ἄμετρα, * χαὶ νενεχρωμένος ὁρᾶται * ὁ νεχρώσας τὸν ἄνθρωπον, * χαὶ τῆς τρυρῆς τῆς ζωηρᾶς * ἀποβαλλόμενος.

Ο θρέψας ποτέ * παραδόξως τον λαόν ἐν τἢ ἐρήμφ, * οὖτος, Θεόρρον, σοὶ γεγένηται * ἀναψυχὴ καὶ παράκλησις, * τρέφων ἀπορρήτφ δυνάμει * καὶ ποτίζων κραυγάζουσαν * Εὐλογητός εἰ, ὁ Θεός * ὁ τῶν ΙΙατέρων ἡμῶν.

Σταυρῷ κραταιῶς * πεφραγμένη, τῶν παθῶν τὰς τρικυμίας * ἀπετινάξω ὡσπερ θάλασσαν * θεοπτικῶς διατέμνουσα. * τῆς ἐπαγγελίας πρὸς γῆν δὲ * ἀπαθῶς διαβαίνουσα, * κληροδοσίαν κατοικεῖς * τὴν ἀδιάρρευστον.

'Απείροις όρμαϊς * τό εδραῖον καὶ στερρόν τῆς καρτερίας σου * καταπαλαϊσαι ὁ ἐπίβουλος * τῶν εὐσεβῶν οὐ κατίσχυσεν· * ὅθεν τῆς αὐτοῦ ἀπωλείας * κατεπαίρου κραυγάζουσα· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. ()εοτοκίον.

Σαρχοῦται ἐχ σοῦ, * Μητροπάρθενε σεμνὴ, ὁ ἀχατάληπτος, * καὶ ἀναπλάττει ἐν τῆ μήτρα σου * ὡς ἀγαθὸς τὸ ἀνθρώπινον * ἔθεν τῶν φριχτῶν ὡς μεσῖτιν * ἀνυμνοῦντές σε λέγομεν * Εὐλο- γημένη, ἡ Θεὸν * σαρχὶ χυήσασα.

Όδη η΄. Ο Είρμός.

· Τόν ἐν καμίνω τοῦ πυρός * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ * συγκαταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα » Θεόν * ύμνεῖτε, τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτόν » εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρμαρυγαϊς τῶν ἀρετῶν * ἀχτινορωτοειδῶς * ἡγλαϊσμένος, * εἰς τὸν σύμπαντα χόσμον * διαπεροίτηχε νῦν * ὁ φθόγγος τῶν χατορθωμάτων σου: * ὅθεν σου τὴν μνήμην * πιστῶς δοξολογοῦμεν.

'Ανεκλαλήτου τῆς χαρᾶς * ὁ θεόρρων Ζωσιμᾶς * κατηξιώθη, * σὲ σαρῶς ἐν ἐρήμῳ * τετηρηκώς καὶ βοῶν· * Ἡμνεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Συμμετασχούσα τῶν γερῶν * καὶ τῆς θείας ἀμοιβῆς * ἡξιωμένη, * Θεορόρε, ἐμνήσθης * τοῦ Ζωσιμᾶ τῆς ὁρμῆς, * καὶ τούτῷ συμψάλλουσα ἔλεγες * Σὲ ὑπερυψοῦμεν, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

"Ινα τόν ἄνθρωπον, Σωτήρ, * έξαρπάσης, ὁ Θεός, * τοῦ βροτοκτόνου, * σαρκορόρος ὡράθης * ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, * φυλάξας ἀγνὴν τὴν τεκοῦσάν σε· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ο Είρμός. Τόν έν καμίνω του πυρός. *

'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

» Η τόν πρό ήλίου * φωστήρα τον Θεόν έξανατείλαντα, * σω-» Η ματιχώς ήμιν έπιδημήσαντα, * έχ λαγόνων παρθενιχών *

» άφράστως σωματώσασα, * εὐλογημένη Πάναγνε, * σὲ, Θεοτόκε, » μεγαλύνομεν.

Μαχαριωτάτης * χαὶ θείας ἡξιώθης μεταστάσεως, * τῶν μυστηρίων πόθω χοινωνήσασα * χαὶ τῆς αἴγλης τῆς φωταυγοῦς * πλησθεῖσα, Παμμαχάριστε, * χαὶ τῆς ἀρράστου χάριτος * ἡξιωμένη τοῦ νυμρίου σου.

Επὶ τῶν ὑδάτων * ἀβρόχως, Θεορόρε, ἐπιβέβηκας, * τῆς ἐκδημίας γνοῦσα τὸ ἀπόρρητον, * καὶ μετέστης τῶν ἐπὶ γῆς, * τὸ
κάλλος τὸ ἀμήχανον * καταλαβοῦσα, πάνσεμνε, * καὶ τὴν τερπνότητα τοῦ Κτίστου σου.

Λαμπαδηφορούσα * καὶ καθωραϊσμένη τῆ λαμπρότητι * τῶν ἀρετῶν, τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος * ἐποπτεύεις, καὶ τῆς αὐτοῦ * γλυκείας ὡραιότητος * κατατρυρᾶς, Θεόληπτε, * μετὰ δικαίων συγχορεύουσα.

11όνων καὶ καμάτων * τὰ ἔπαθλα πλουσίως ἀπειλήφατε * παρὰ Θεοῦ τοῦ πάντων βασιλεύοντος, * θεορόροι· καὶ νῦν ἡμῖν * αὐτόν ἐξιλεώσασθε, * τὴν τῶν πταισμάτων ἄρεσιν * παρασχεθῆναι ταϊς. ψυχαῖς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

"Ωρθης ἀνωτέρα * ἀπάντων ποιημάτων, Κόρη Δέσποινα, * ώς τὸν Δεσπότην πάντων ἐν χοιλία σου * ὑπὲρ λόγον σωματιχῶς *

βαστάσασα, καὶ γάλακτι * μητροπρεπῶς θηλάσασα· * δθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ο Είρμός. Ή τον προ ήλίου * φωστήρα.

Ή λοιπή 'Ακολουθία ώς σύνηθες, ή Α΄. "Ωρα, καὶ 'Απόλυσις.

THE B'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη τοῦ Όσιου Πατρός ήμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Τίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά του Τριφδίου γ΄. καὶ του Αγίου προσόμοια γ΄.

ΙΙχος πλ. δ΄. "Ο του παραδόξου θαύματος. *

τρίτε θεόρρον Πατήρ ήμων, * τον σον βαστάσας σταυρόν, * τῷ Τ Χριστῷ ἡχολούθησας, * καὶ τὰ πάθη ἄπαντα * τῆ ψυχῆ καθυπέταξας. * ἐντεῦθεν χάριν ἐξ ῦψους ἔλαβες * ἰᾶσθαι πάθη τῶν προστρεχόντων σοι, * παύειν νοσήματα, * καὶ διώκειν πνεύματα. * όθεν την σην * μνήμην έορτάζομεν * πανηγυρίζοντες.

Τίτε παμμάχαρ Πατήρ ήμων, * άσχητιχαῖς άγωγαῖς * ίερως χαθαιρόμενος, * χαὶ τὸν νοῦν μεθέξεσι * θειχαῖς φωτιζόμενος, * ίερωσύνης χρίσμα πανάγιον * τῆ ἐπινεύσει τοῦ θείου Πνεύματος * όντως εἰσδέδεξαι, * λειτουργήσας άριστα * ἐπὶ τῆς γῆς * τῷ Θεῷ

καὶ Κτίστη σου * καθάπερ Αγγελος.

0σιε Τίτε θεόπνευστε, * ὁρθοδοξίας φωτὶ * τὴν ψυχὴν λαμπρυνόμενος, * σχοτεινῆς αἰρέσεως * τὴν ἀχλὺν ἀπεμείωσας, * καὶ άνατείλας ώς φαεινότατος * άστηρ, φωτίζεις χόσμου τὰ πέρατα * θαυματουργίαις σου * σελασφόροις πάντοτε· * ὅθεν πιστῶς * πάντες σε γεραίρομεν * και μακαρίζομεν.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Τοίοις όρθαλμοῖς θεάσωμαι * ώραίαν όψιν τὴν σὴν * ὁ μολύνας Τοιος σουκρικός σερικός τὰ διματα; * ἢ πῶς πάλιν ἀσπάσωμαι * τὴν σὴν εἰκόνα τὴν θεοτύπωτον * βέβηλα χείλη ἔχων ό άσωτος; * πως δε έκτείνω μου * πρός την θείαν χάριν σου * ό έναγής * χεϊρας, ας ήχρείωσα; * Δέσποινα, σώσόν με.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τπλιος ιδών σε εφριξεν * έπι Σταυρού, Ίησου, * ήπλωμένον θε-Π λήματι, * και ή γη έσείετο, * και πέτραι διερρήγνυντο, * χαὶ τὰ μνημεῖα φόβφ ἡνοίγοντο, * χαὶ αὶ Δυνάμεις πᾶσαι έξίσταντο. * ή δὲ τεχοῦσά σε * ἀπειράνδρως, βλέπουσα * μετ'οίμωγτζς, * Οίμοι! άνεχραύγαζε. * τί τὸ ὁρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οι Κανόνες τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ ᾿Αγίου.

Ο Κανών του Αγίου, ου ή Ακροστιχίς άνευ των Θεοτοκίων

Ο των μοναστών στύλος υμνείσθω Τίτος.

Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. Ο Ειρμός.

» Υγράν διοδεύσας ώσει ξηράν, * και την Αίγυπτίαν * μοχθη» Γρίαν διαφυγών * ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· * Τῷ Λυτρωτῆ και
» Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

"Όλον με τοῖς πάθεσι τῆς σαρχός * δεινῶς ἐμπαγέντα * καὶ φθαρέντα ταῖς ἡδοναῖς, * θησαυρός ὑπάρχων ἀπαθείας, * ταῖς σαῖς πρεσβείαις με, Τίτε, διάσωσον.

Τἢ θεία τοῦ Πνεύματος ἐκλογἢ * Θεῷ προσηνέχθης * ἐκ σπαργάνων τῶν μητρικῶν, * καὶ τῆς ἀπειράνδρου Θεοτόκου * μύστης καὶ λάτρις ἐχρημάτισας.

 Ω ς της έγχρατείας τον γλυχασμόν * θηλάσας, ἀπώσω * την πιχρίαν την των παθών· * δθεν ὑπέρ μέλι καὶ κηρίον * ήδύνεις, Πάτερ, τὰς ψυχὰς ἡμών.

Νέον ώς τοῦ Παύλου σε φοιτητὴν, * Τίτε, εὐρημοῦμεν· * τῶν ἐχείνου γὰρ ζηλωτὴς * ἀγώνων ἐδείχθης, θεομάχαρ, * χαὶ σὺν αὐτῷ τοὺς στεράνους ἀπήλειφας. Θεοτοχίον.

Λόγον τὸν ἀμήτορα ἐχ Πατρὸς, * ἀπάτορα τοῦτον * ἐπ' ἐσχάτων θεανδριχῶς * ἐχύησας, μόνη Θεομῆτορ, * ὡς ὑπερτέρα πάσης χτίσεως. Καὶρ γ΄. Ο Εἰρμός.

» \sum_{i} υ εί το στερέωμα * των προστρεχόντων σοι, Κύριε· * συ εί » το φως * των έσχοτισμένων· * χαι υμνεί σε το πνευμά μου.

Μύρον ἀγιάσματος * ἐχ τῶν ἀσχητιχῶν, "Όσιε, * ἀρωμάτων, * ὅλως συνετέθης * εἰς ὀσμὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

"Οπλον την έγκράτειαν * και θυρεόν εὐχήν, "Όσιε, * έχων ἀεί,* τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους * θριαμβεύσας κατήσχυνας.

Νόμον τὸν τοῦ Πνεύματος * ἀντιτιθείς, σορῶς ἔσβεσας * τὸν τῆς σαρχὸς * νόμον, χαὶ νομίμως * τῷ Κυρίφ δεδούλευχας.

"Απασαν την ξφέσιν * και την διάνοιαν, "Όσιε, * πρός τόν Χριστοῦ * πόθον προσερείσας, * τῶν γηίνων ἡλόγησας.

Θεοτοχίον.

"Ίλεων γενέσθαι μοι * ἐχδυσωπῷ ἀεὶ, Δέσποινα, * ταῖς σαϊς εὐχαῖς * τὸν ἐχ σοῦ τεχθέντα * ἐν ἡμέρᾳ τῆς χρίσεως.

Ο Είρμός. Σύ εί το στερέωμα. *

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

 Δ αχρύων τοῖς ρεύμασι * χαθάπερ δένδρον, σορὲ, * ἀεὶ πιαινόμενος, * διχαιοσύνης χαρποὺς * πλουσίως ἐξήνθησας· * δθεν σε συνελθόντες * ἐπαξίως τιμώμεν, * Τίτε θαυματορόρε, * ἀσχητών ώραιότης· * ἀλλὰ ταῖς ἰχεσίαις * ταῖς σαῖς πάντας περίσωζε.

Έτερον. Έπεφάνης σήμερον. *

Τόν τοῦ βίου τάραχον * ἐγκαταλείψας, * καὶ ἡσύχως ἄπαντα * ζήσας τὸν βίον σου, σορὲ, * πρὸς τὸν Θεὸν μεταβέβηκας, * θαυματορόρε * Πατὴρ ἡμῶν "Οσιε.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Έν τῆ σκέπη, ἄχραντε, * τῆ σῆ, Παρθένε, * προσφυγόντες ἄπαντες * δεόμεθά σου ἐκτενῶς· * Μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα * τῷ ριλανθρώπῳ * σωθήναι τοὺς δούλους σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

 \mathbf{E} Σταυρῷ σε, Δέσποτα, * προσηλωμένον * ἡ 'Αμνὰς καὶ Μή- τηρ σου * κατανοούσα, μητρικῶς * ὁδυρομένη ἐβόα σοι * Τέκνον, ὑμνῶ σου * τὸ ἄρατον ἔλεος.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

 \mathbf{E} τενόησα τὰ έργα σου, * καὶ ἐδόξασά σου * τὴν Θεότητα.

Σηπεδόνα, Μακάριε, * τὴν τῆς ἀμαρτίας πᾶσαν διἐπτυσας, * καὶ τῷ βέλει τῆς ἀσκήσεως * τῶν δαιμόνων σμῆνος * ἐτραυμάτισας.

Τῆς ἀγνείας τῷ ἔρωτι * τὴν ψυχὴν τρωθείς, θερμῶς ἡχολού-θησας * τῷ Χριστῷ, χαὶ εἰσελήλυθας * εἰς νυμφῶνα δόξης * Παμμαχάριστε.

 Ω ς λειμών εὐωδέστατος * καὶ τῶν ἀρετῶν παράδεισος ἔμψυ-χος * τὴν ἐγκράτειαν ἐξήνθησας, * δι' ἢς πάντας τρέφεις * τοὺς τιμῶντάς σε.

Νομοθέτην ἀσκήσεως * καὶ τῆς ἀπλανοῦς εἰκόνα πραότητος * ώς Μωσῆν σε καὶ Δ αυὶδ ἀληθῶς * κεκτημένοι πάντες * μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Χερουβίμ ὑπερτέραν σε * καὶ τῶν Σεραρίμ ὑμνοϋμεν, Πανάμωμε· * δν γὰρ τρέμουσι τὰ σύμπαντα, * ἐν σαρκὶ ἐβάστασας * ταῖς ἀγκάλαις σου.

'Ωδή ε'. Ο Είρμός.

" Τνα τί με ἀπώσω * ἀπό τοῦ προσώπου σου, * τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, * καὶ ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; *

» άλλ' ἐπίστρεψόν με, * καὶ πρός τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου * τὰς

· όδούς μου κατεύθυνον, δέομαι.

Σβέσας πάντα τὰ πάθη * δρόσφ τῶν ἀγώνων σου, * Τίτε μα-

κάριε, * καὶ τὸ πῦρ ἀνάψας * δαψιλῶς τῆς ἀγάπης καὶ πίστεως, * ἐγκρατείας λύχνος * καὶ φωτισμός τῆς ἀπαθείας * καὶ ἡμέρας υἰὸς ἐχρημάτισας.

Τόν της πίστεως βότρυν * θεία γεωργία σου, * Πάτερ, ἐξέθρεψας, * καὶ ληνοῖς ἀπέθου, * καὶ ἐξέθλιψας πόνοις ἀσκήσεως, * καὶ κρατῆρα πλήσας * πνευματικόν τῆς ἐγκρατείας, * κατευφραίνεις καρδίας τῆς ποίμνης σου.

Υπομείνας γενναίως * προσβολάς καὶ στίγματα * δαιμόνων, "Όσιε, * ἀνεδείχθης στύλος * καρτερίας στηρίζων τὴν ποίμνην σου * βακτηρία θεία, * ἐπὶ νομάς τῆς ἐγκρατείας * καὶ ἐρ᾽ ὕδωρ ἐκτρέφων, μακάριε. Θεοτοκίον.

'Ως λιμένα σε πάντες, * τεῖχος καὶ ὀχύρωμα * καὶ σκέπην,
"Αχραντε, * καὶ πρὸς βασιλείαν * ἀκαταίσχυντον εἴσοδον ἔχοντες, *
τῆς ἡμῶν ἐλπίδος * μὴ ἐκπεσεῖν ἐκδυσωποῦμεν * μητρικαῖς σου
πρεσβείαις, πανάμωμε.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαὶ γὰρ αἰ ἀνομίαι μου· * καὶ ἐκ
» Τρυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέρμαι· * πρός σὲ γὰρ ἐβόη» σα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Λύσας παθών τὴν ἀχλὺν * καὶ τὴν ζορώδη σκοτόμαιναν, * ἡμέραν ἀνατολῆς * καὶ φῶς ἐν ταῖς τρίβοις σου * ἀνέτειλας, "Όσιε, * ἐχ πολλῶν ἀγώνων * καὶ χινδύνων τῶν τῆς πίστεως.

Ολως έξέστης Θεῷ * τῷ ἔρωτι τῆς ἀσχήσεως, * καὶ κόσμον καταλιπών * καὶ τὰ κοσμοκράτορος, * ἐδράξω, Θεόληπτε, * τῆς ὑπερκοσμίου * βασιλείας τὴν ἀπόλαυσιν.

Συνέλεξας ἐν ψυχῆ * τὸν θεῖον πλοῦτον τῆς χάριτος, * τὴν ἄμεμπτον προσευχὴν, * ἀγνείαν, σεμνότητα, * ἀγρυπνίαν σύντονον, * δι' ὧν ἐγνωρίσθης * οἶχος ὄντως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

"Τλης τῆς κάτω, Σορέ, * παρέδραμες τὴν εὐτέλειαν, * ἀύλω δὲ προσευχῆ * τόν νοῦν ἀνεπτέρωσας, * καὶ τῆς ἄνω λήξεως * κληρονόμος ὤρθης * διὰ βίου τελειότητος. Θεοτοκίον.

Συνείληφας άληθως * Θεοῦ τὸν Λόγον ἐν μήτρα σου, * xaὶ τοῦτον ὑπερρυως, * Πανάμωμε, τέτοχας, * δν λιταῖς ἰλέωσαι * τῶν χινδύνων πάντας * ἐχλυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ο Είρμός. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. * Το Μαρτυρικόν του Ήχου.

το παρτυρικον του Ειχου

Συναξάριον.

Tη B'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Τίτου.

Στίγοι.

Τί τοῦτο, Τίτε; καὶ σὰ λείπεις ἐκ βίου; Λείπω μεταστὰς δόξαν οῦτω Κυρίφ. Δευτερίη Τίτοιο ἀπὸ ψυχὴν νόες ἡραν.

Ταϊς αὐτοῦ άγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωοή ζ'. 'Ο Είρμός.

• Ο ἐκ τῆς Ἰουδαίας * καταντήσαντες Παΐδες * ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, * τῆ πίστει τῆς Τριάδος * τὴν ρλόγα τῆς καμίνου *
• κατεπάτησαν ψάλλοντες * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐ• λογητὸς εἶ.

Μή βραγείς άμαρτίαις, * ποταμός έγχρατείας, * Πάτερ, έδείγθης ήμεν, * τὰ πάθη κατακλύζων, * καὶ ρύπον έκκαθαίρων * τῶν βοώντων ἐκ πίστεως· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Νῦν ἀύλοις χορείαις * ὁμιλῶν, Θεομάχαρ, * καὶ τῆς λαμπρότητος * τῆς ἄνω βασιλείας * ἀλήκτως ἀπολαύων, * ἐποπτεύοις τοὺς ψάλλοντας· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Έν τῆ ὁμολογία * τῆ τῆς πίστεως, Πάτερ, * ἔμεινας ἄτρεπτος: * Χριστόν γὰρ εἰχονίζων * σαρκὶ καὶ περιγράφων, * προσεκύνεις, καὶ ἔκραζες: * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ίησοῦ τοῦ Δεσπότου * ἐν τῷ σώματι φέρων, * Πάτερ, τὰ στίγματα, * κጵμὲ καταστιχθέντα * τῷ βέλει τοῦ Βελίαρ, * ἰατερώνις κραυγάζοντα * 'Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ. Θεοτοκίον.

Υπέρ φύσιν καὶ λόγον * τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων * ἐκυορόρησας, * καὶ τρέρεις ἐκ μαζῶν σου * τὸν πᾶσιν εὐκαιρία * ἐτοιμάζοντα τράπεζαν. * "Ον ἐκτενῶς, 'Αγαθὴ, * ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει. 'Ωδὴ η΄. Ο Εἰρμός.

* Tόν Βασιλέα των οὐρανων, * δν ὑμνοῦσι * στρατιαὶ των 'Αγ- γέλων, ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Στήλην σε ξιμπνουν ώς άληθως * καὶ εἰκόνα * ἐγκρατείας, Πάτερ, κεκτημένοι, * Τίτε, σοῦ τὴν μνήμην * τιμωμεν εἰς αἰωνας.

Θίατος χαίρει τῶν Μοναστῶν, * καὶ χορεύει * τῶν 'Οσίων $\delta \tilde{\eta}$ μος καὶ Δ ικαίων· * στέφος γὰρ ἀξίως * σὺν τούτοις ἐκομίσω.

 Ω ραϊσμένος ταῖς ἀρεταῖς, * εἰς νυμφώνα * τῆς ἀρρήτου δόξης ἀνεχλήθης, * ὑμνον ἀναμέλπων * Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν διπλοίδα τὴν ἱερὰν * ἐστολίσω, * καὶ τελῶν θυσίας ἀναιμάκτους, * θῦμα προσηνέχθης * Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Έν τῆ νηδύ σου τὸν πρὸ σοῦ * συλλαβοῦσα, * Θεομῆτορ ἄχραντε Παρθένε, * τέτοχας ἀφράστως * Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Ο Είρμός. Τον Βασιλέα των ουρανών. *

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» Την άγνην ένδόξως τιμήσωμεν, * λαοί, Θεοτόχον· * την τό πορ της Θεότητος * δεξαμένην έν τη γαστρί άρλέχτως * » έν υμνοις μεγαλύνωμεν.

Ίατηρ νοσούντων έν πάθεσι * θεόθεν έδειχθης, * έλατηρ δέ, Μαχάριε, * χαὶ διώχτης των πονηρών δαιμόνων· * διό σε μαχαρίζομεν.

Τὴν γῆν ὡς φθορᾶς οἰκητήριον * κατέλιπες, Πάτερ, * καὶ εἰς γῆν κατεσκήνωσας * τῶν πραέων, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀγάλλη * τῆς θείας ἀπολαύων τρυφῆς.

"Όρον ἀπαρέγκλιτον πίστεως * καὶ τῆς ἐγκρατείας * ὑποτύπωσιν ἔχοντες, * τοὺς ἀγῶνάς σου ἀληθῶς, τὸν Κτίστην * ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν.

Σήμερον ήμέρα έόρτιος * συγκαλεί γὰρ Τίτος * Μοναζόντων τὰ ποίμνια * εἰς χορείαν πνευματικήν καὶ τράπεζαν * καὶ βρῶσιν τὴν ἀκήρατον.

Θεοτοχίον.

'Ο έν σοι σκηνώσας, Πανάμωμε, * τον πριν τους γενάρχας * κακοτρόπως πτερνίσαντα * βροτοκτόνον καταβαλών ἐτέχθη, * και πάντας ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ο Είρμός. Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως.

Τό Φωταγωγικόν, τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας εἰς τὸν Στίχον· καὶ ἡ λοιπἡ ἀΑκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀΑπόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμῶν καὶ Όμολογητου Νικήτα Ἡγουμένου τῆς Μονῆς του Μηδικίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ΄. καὶ τοῦ Όσίου Προσόμοια γ΄.

 $^{\circ}$ Ηχος β΄. $^{\circ}$ Οτε * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν. * Λόγφ * χυβερνώμενος, ψυχῶν * θεῖος οἰχονόμος ἐδείχθης, * μυστα-Λογός τε πιστός· * σπέρματα σωτήρια * χαταβαλλόμενος, *

καὶ θερίζων τὸν ἄσταχυν, * πολύχουν, Θεόφρον, * τοῦτον τῷ Δ εσπότη σου * φέρεις γηθόμενος. * ῷ νῦν * παριστάμενος, μάκαρ, * μέμνησο της ποίμνης σου ταύτης, * της αεί τιμώσης σε, θεόπνευστε.

γγράος * περυχώς και προσηνής, * της ορθοδοξίας τῷ ζήλφ * ΙΙ ώρθης μαχόμενος. * πίστιν γάρ ώς θώραχα * περιβαλλόμενος * καὶ ὡς δόρυ ἐγκράτειαν, * Νικήτα θεόφρον, * ἄπασαν τὴν βλάσφημον * αϊρεσιν ήλεγξας, * θείαν * του Σωτήρος είκόνα * σέβων χαὶ τιμών, θεοφόρε, * όροις πατριχοῖς σαφώς ἐπόμενος.

 $\mathbf{O}^{\, au\epsilon\,\star\,\dot{\epsilon}}$ ξορίαις σε πιχραϊς * χαὶ σχοτεινοτάτοις $\dot{\epsilon}$ ν τόποις * \dot{o} σχοτεινότατος * τύραννος χατέχλεισε * θηρών ώμότητι, * Παραδείσου τὴν οίχησιν * έν νῷ περιφέρων, * χαίρων τε τῷ πνεύματι, * Πάτερ, ὑπέμεινας. * οὐ νῦν * τὴν εὐπρέπειαν βλέπειν * ὄντως κατηξίωσαι, μάχαρ, * τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα δρεπόμενος.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

τιτένω * έχ βαθέων της ψυχης, * όταν έννοήσω μου, Κόρη, * τά πλημμελήματα. * τύπτω δὲ τὸ στἤθός μου * κράζων τὸ, "Ημαρτον, * καὶ προσπίπτω σοι, Δέσποινα, * ζητῶν μεταγνῶναι· * πάλιν δὲ, ἡλίθιος * ών, περιπείρομαι * οἴμοι ! * τῆ κακῆ συνηθεία. * Ταύτης ουν με λύτρωσαι τάχει, * και πρός σωτηρίαν καθοδήγησον.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

γχότος * ἐνεδύσατο ποτὲ * ἡλιος ὁρῶν σε ἐν ξύλφ, * Σῶτερ, κρεμάμενον· * ἔφριξαν δὲ κάτωθεν * τὰ καταχθόνια, * καὶ νεκροὶ έξανέστησαν, * έρράγησαν πέτραι, * καὶ τὰ ἐπουράνια * πάντα έξέστησαν. * σου δέ * τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα * ἔκλαιεν ἡ ἄχραντος Κόρη, * άνυμνολογοῦσά σε, φιλάνθρωπε.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

΄Η συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Λ_{Y} iou.

Ο Κανών του Αγίου, ου ή Ακροστιγίς, άνευ των Θεοτοκίων Τον σον γεραίρω παμφαή βίον, Πάτερ.

Ποίημα Θεοράνους.

' Ω δ $\dot{\eta}$ α' . 'H χ 05 β' . 'O Eigu65.

» Την βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ * τὴν Φαραωνίτιδα * πανστρατιᾶ ἡ ὑπέροπλος δύναμις. * σαρκωθείς ὁ Λόγος δὲ * τὴν παμ-

» μόχθηρον άμαρτίαν έξηλειψεν, * ὁ δεδοξασμένος * Κύριος· έν-

• δόξως γάρ δεδόξασται.

Τῷ φωτὶ τῆς θείας ἀστραπῆς, * Πάτερ, αὐγαζόμενος, * σοῦ τὴν ζωὴν τῷ Θεῷ καθιέρωσας, * ἐκ παιδὸς ἑλόμενος * παρθενίας τὴν φωτοφόρον λαμπρότητα, * δι' ῆς ώμοιώθης * τῆ τῶν ᾿Ασωμάτων καθαρότητι.

'Οδηγῷ τῷ θείῳ καὶ σεπτῷ * Πνεύματι χρησάμενος, * θεοειδεί τῶν μοναζόντων σχήματι * καθαρῶς ὡμιλησας, * καὶ διέμεινας πολυρώτῳ πυρσούμενος * αἴγλη, Θεορόρε, * βίον καθαρώτατον κτησάμενος.

Νευρωθείς δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, * πάθη κατεμάρανας * τὰ τῆς σαρκὸς, καὶ τὸν νοῦν κατελάμπρυνας, * ὧ Νικήτα πάνσοφε, * τῆ μελέτη τῶν διδαγμάτων τοῦ Πνεύματος, * θείας θεωρίας * πλοῦτον ἀδαπάνητον καρπούμενος.

Σωφροσύνη, μάκαρ, λαμπρυνθείς * καὶ τῆ καθαρότητι, * πρὸς ἱερὰν ἀνηνέχθης ἀκρότητα: * τῆς ἱερωσύνης γὰρ * λαμπροτάτω κατεκοσμήθης ἐνδύματι, * θείων μυστηρίων, * "Οσιε, μεσίτης γνωριζόμενος. Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφηνας, άγνη, * πάσης ἀοράτου τε * καὶ ὁρατῆς, Άειπάρθενε, κτίσεως· * τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, * ὡς ηὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρα σου. * * Ω σὸν παρρησία * πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

» Έξηνθησεν ή έρημος ώσει χρίνον, * Κύριε, * ή των έθνων στει-» Ερεύουσα * Έχχλησία τῆ παρουσία σου, * ἐν ἡ ἐστερεώθη ἡ χαρδία μου.

Οὐράνιον ατησάμενος πολιτείαν, * Ενδοξε, * φωτοειδής απὶ ἔκλαμπρος * εὐσεβείας φωστήρ γεγένησαι, * διαπρέπων ἐνθέοις σου χαρίσμασιν.

Νεχρώσας τὰ φρονήματα τῆς σαρχός σου, * Πάνσοφε, * δι' ἀρετῆς ἐζώωσας * θεοφρόνως ψυχῆς τὸ ἔνθεον, * καὶ ζωῆς τῆς ἀρθάρτου κατηξίωσαι.

Γηθόμενος διήνυσας σοῦ τὸν βίον, * "Οσιε, * πεποιχιλμένος χάλλεσι, * καὶ ὡραίοις πλουτῶν χαρίσμασιν, * ἐν οῖς ἐστερεώθη ἡ χαρδία σου.

'Εξέλαμψας ως ήλιος μοναζόντων * τάγμασι * ταϊς άρεταϊς κοσμούμενος, * ω Νικήτα Θεόφρον "Οσιε· * διό σε γεγηθότες μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

'Ως μήτηρ κεκτημένη σὺ παρρησίαν, * Δέσποινα, * πρός τόν Υίόν σου αίτησαι * ἐπαμῦναι λαῷ καὶ ποίμνη σου, * τῶν ἀνόμων δὲ θραῦσαι τὰ φρυάγματα.

Ο Είρμός. Έξηνθησεν ή έρημος.

Κάθισμα, Ήγος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

Τυλίσθης εν όρεσι * τής ήσυχίας, Σορέ· * ετράφης εν πόλεσι * τής εγκρατείας σαρώς· * ύψωθης άμροτέρωθεν· * έλιπες χαμαϊζήλου * ήδονής πολιτείαν· * έρθασας ούρανίου * την μονήν κατοικίας, * εν ή καθικετεύεις ύπερ ήμων τον Θεόν.

Θεοτοχίον, δμοιον.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον * ὡς ἐθεάσατο * ἡ ἄμωμος Μήτηρ σου, * Λόγε Θεοῦ, μητριχῶς * θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· * Τί τὸ χαινὸν χαὶ ξένον * τοῦτο θαῦμα, Υιέ μου; * πῶς ἡ ζωὴ τῶν δλων * ὁμιλεῖς τῷ θανάτω; * ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὕσπλαγχνος.

'Ωδη δ΄. Ο Είρμός.

» Τλήλυθας * ἐχ Παρθένου οὐ πρέσβυς, οὐχ "Αγγελος, * ἀλλ' αὐ
» Τος ὁ Κύριος * σεσαρχωμένος, χαὶ ἔσωσας * ὅλον με τὸν

» ἄνθρωπον * διὸ χραυγάζω σοι Δόξα * τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

'Ριζοτόμος * τῶν παθῶν, θεορόρε, δειχνύμενος * ψυχῆς χαθαρότητι, * τῶν θεομάχων ἀνέσπασας * ἄπασαν ψυχόλεθρον, * 'Ιερομύστα, ἀπάτην, * πανσεβάσμιε.

'Αράμενος * τον τῆς νίκης, πανόλβιε, στέφανον, * σκηναϊς οὐρανίοις νῦν * ἐπαναπαύη, μακάριε, * πάθη τιναξάμενος, * καὶ τὴν ἀπάθειαν, Πάτερ, * ἐνδυσάμενος.

Ίερεῖον * ώσπερ ἀμωμον, Πάτερ, τὸν βίον σου * Χριστῷ προσενήνοχας * θείας ἀγάπης ἀνάπλεων, * καὶ τῷ τῆς ἀσκήσεως * ὑραϊζόμενον κάλλει, * παμμακάριστε.

'Ρητορείας * ψυχορθόρου, Παμμάχαρ, αἰρέσεως * τρανῶς ἐξεφαύλισας, * Χριστοῦ τιμῶν θείαν μόρρωσιν * καὶ τῆς Θεομήτορος * καὶ τῶν 'Αγίων ἀπάντων, * ἰερώτατε.

OFOTOXION.

Σὶ λιμένα * σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, * Θεοτόκε Δ έσποινα, * πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· * σὰ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου * ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Ωδή ε΄. 'Ο Ειρμός.

Μεσίτης Θεοῦ * καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστὲ ὁ Θεός: * διὰ
 Τοῦ γὰρ, Δέσποτα, * τὴν πρὸς τὸν ἀρχίρωτον Πατέρα σου *

» έχ νυχτός άγνωσίας * προσαγωγήν έσχήχαμεν.

Men. Tom. IV.

'Ως πρᾶος ἐν γἢ * τῶν πραέων ῷκησας, Νικήτα σορὲ, * μαγητής γενόμενος * ύπερ άληθείας, παναρίδιμε, * και της όμολογίας * στέφει λαμπρώς χοσμούμενος.

Πρός ένθεον φως * νῦν μετέστης, "Οσιε, φωτός γεγονώς * υίός ένδιάθετος, * έν άγαλλιάσει και τερπνότητι * σύν χοροίς των 'Αγ-

γέλων * χαρμονικώς γηθόμενος.

'Αφράστου τρυρής * Παραδείσου γέγονας νῦν μέτοχος. * λιμήν γάρ πανεύδιος * τοις χειμαζομένοις άναδέδειξαι, * χαὶ λιμώττουσι, Μάχαρ, * διατροφεύς γεγένησαι. Θεοτοχίον.

Δυσώπει τον σον * Υίον καὶ Κύριον, Παρθένε άγνη, * αἰχμαλώτοις λύτρωσιν * τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως * ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν * είρηνικήν δωρήσασθαι.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» ˙Τν ἀβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * την ἀνεξιχνίαστον » L τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· * Έκ φθο-» ρᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Μαχαρίων έλπίδων ἐπέτυχες, * Πάτερ παμμαχάριστε, μακαριότητος * δεσποτικής γενόμενος * κληρονόμος και θείας έλ-

λάμψεως.

Φωτοφόρους λαμπάδας κατέχων διπλάς, * της όμολογίας σου και της ἀσκήσεως, * είς οὐρανούς ἐχώρησας, * θεοφόρε Νικήτα πανάριστε.

'Απολαύων άλήκτου καὶ θείας τρυρής * ἐν ἐπουρανίοις νῦν, Πάτερ, σκηνώμασιν, * ύπερ ήμων δυσώπησον * τον των δλων Δεσπότην καὶ Κύριον. Θεοτοχίον.

'Απειράνδρως, Παρθένε, ἐκύησας, * καὶ διαιωνίζεις παρθένος, έμραίνουσα * τῆς ἀληθοῦς Θεότητος * τοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ο Είρμός. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Τό Μαρτυρικόν του "Ηχου.

Συναξάριον.

Τῆ Γ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμων Νικήτα του Όμολογητου, Ήγουμένου της Μονής του Μηδικίου. Στίχοι.

> 'Ρυσθείς βίου Νιχήτας ώς στρουθός πάγης, Ητεροίς νοητοίς ίπταται πρός τον πόλον. Νικήταν καλέουσι τρίτη ἐπὶ δῶρα Θεοῖο.

Ταϊς αύτου άγιαις πρεσβείαις, ό Θεός, έλέησον και σώσον ήμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

» Αντίθεον πρόσταγμα * παρανομούντος * τυράννου μετάρσιον *

Α την φλόγα ἀνερρίπισε· * Χριστός δὲ ἐρήπλωσε * θεοσεβέσι

• Παισὶ * δρόσον την τοῦ Πνεύματος, ὁ ῶν * εὐλογημένος * καὶ

• ὑπερένδοξος.

Ή σὴ ἐπιείχεια * διαφερόντως * εἰς χοῦν ἐταπείνωσε * τυράννου τὴν ὡμότητα, * συντόνοις δεήσεσι * τοῦτον νεχρώσασα * οἰδε γὰρ τὸ θέλημα ποιεῖν * τῶν φοβουμένων * αὐτὸν ὁ Κύριος.

Βροντή των δογμάτων σου * καὶ ή φωσφόρος * ἀστραπή τοῦ βίου σου * τὸν κόσμον κατεφαίδρυνε, * πιστούς καταυγάζουσα * θεορεγγέσι πυρσοῖς, * λόγοις τε καὶ πράξεσι φαιδραῖς, * Ἱερομύστα * θεομακάριστε.

Ίσχύι νευρούμενος * τοῦ Παρακλήτου, * δαιμόνων τὰς φάλαγγας * καὶ β,όχους τῶν αἰρέσεων, * Θεόφρον, διέφυγες, * καὶ πρὸς οὐράνιον * ὑψος ἀνελήλυθας, χοροῖς * τῶν ᾿Ασωμάτων * νῦν αὐλιζόμενος. Θεοτοκίον.

'Αγίων 'Αγίαν σε * χατανοοῦμεν * ὡς μόνην χυήσασαν * Θεόν τὸν ἀναλλοίωτον, * Παρθένε ἀμόλυντε, * Μήτηρ ἀνύμφευτε· * πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς * τὴν ἀφθαρσίαν * τῷ θείῳ τόχῳ σου. 'Ωδὴ η΄. 'Ο Εἰρμός.

Κάμινος ποτὲ * πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι * τὰς ἐνεργείας διεμέριζε *
 Τῷ θείῳ προστάγματι, * τοὺς Χαλδαίους καταρλέγουσα, *
 τοὺς δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα * κράζοντας · Εὐλογεῖτε, * πάντα
 τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

"Ολην ὑπερβὰς * τὴν αἴσθησιν, Τρισμάχαρ, * τῷ νοητῷ νῦν προσωμίλησας * φωτὶ, πανσεβάσμιε, * θεοπτίας ἀξιούμενος * καὶ φωτισμοῦ πληρούμενος, * κράζων 'Υπερυψοῦτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Νέχρωσιν παθών * σαφώς ἐνδεδυμένος, * πρός ζωηφόρον ἐπεδήμησας * χορείαν, Πανόλβιε, * εὐσεβεία πυρπολούμενος * καὶ ἀρεταῖς λαμπόμενος, * κράζων· Υπερυψοῦτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Πάσαν άρετην * έχ βρέφους έξασχήσας, * έπὶ τῷ τέλει τῶν ἀγώνων σου * στεράνω χοσμούμενος * τῶν χαρίτων ἀναδέδειξαι, * καὶ τὸ βραβεῖον εἴληφας * ψάλλων· Ὑπερυψοῦτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

"Ανωθεν ήμᾶς * νῦν ἐποπτεύεις, Πάτερ, * τῷ σῷ Δεσπότη παριστάμενος, * Νικήτα φερώνυμε, * παρρησία πολλή χρώμενος, * καὶ ψυχικὴν αἰτούμενος, * ἔνδοξε, σωτηρίαν, * ἰεροφάντορ, τῆ Ποίμνη σου.

Θεοτοχίον.

Σύ τον τοῦ Πατρός * ἀχώριστον ἐν μήτρα * θεανδρικῶς πολιτευσάμενον * ἀσπόρως συνέλαβες, * καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, * Θεογεννῆτορ ἄχραντε· * δθεν σε σωτηρίαν * πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

'Ο Είρμός. Κάμινος ποτέ. *

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός. '

γάρχου Γεννήτορος * Υίὸς, Θεὸς καὶ Κύριος * σαρκωθείς ἐκ
 Παρθένου * ἡμῖν ἐπέφανε, * τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, * συν-

» αγαγετν * τὰ ἐσχορπισμένα· * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεοτόχον

» μεγαλύνομεν.

Τῆς θείας λαμπρότητος * ώς χαθαρός ήξίωσαι, * ἀρετῶν ταῖς ἱδέαις * ἐξαστραπτόμενος, * χαὶ ὁμολογίας στεράνω * διαπαντός * ἐχλελαμπρυσμένος * διὸ τὴν πανένδοζον * ἑορτήν σου νῦν γεραίρομεν.

Έμφρόνως, μαχάριε, * σοῦ τὴν ζωὴν διήνυσας, * προσταγαῖς τοῦ Σωτῆρος * διευθυνόμενος· * νῦν δὲ τῆς σχιᾶς παρηγμένης, * περιχαρῶς * ζωῆς αἰωνίου * ἀξίως τετύχηχας, * Θεοβρῆμον ἱερώτατε.

Τεόντων δξύτατα * παρέδραμες τον τάραχον * γαληνῷ δὲ, Νιχήτα, * τῆς βασιλείας Χριστοῦ * χαίρων προσωρμίσθης λιμένι, * πρὸς δν ήμᾶς * ὁδήγησον, Πάτερ, * τοὺς σὲ μαχαρίζοντας, * καὶ τὴν μνήμην σου γεραίροντας.

Θεοτοχίον.

'Ως πόχος, Πανάμωμε, * τὸν ὅμβρον τὸν οὐράνιον * ἐν γαστρὶ δεξαμένη, * ἡμῖν ἐχτέτοχας * τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα * πᾶσι βροτοῖς * αὐτὸν προσχυνοῦσι, * χαὶ σὲ τὴν πανύμνητον * Θεοτόχον μεγαλύνουσιν.

'Ο Είρμός. 'Ανάρχου Γεννήτορος. *
Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Θεοδούλου καὶ ᾿Αγαθόποὸς, καὶ τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ, καὶ Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Ιστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριφδίου γ΄. καὶ τοῦ Όσίου Γεωργίου, γ΄.

 $^*H\chi$ os β' . $^*O\tau$ e * èx τ o $\bar{\nu}$ ξύλου σ e.

Ο λος * ἀναχείμενος θερμώς, * ὅλη τῆ ψυχῆ συνημμένο, * τῷ παντεπόπτη Θεῷ, * θείους ἐγεώργησας * καρποὺς τοῦ Πνεύματος, * ἡσυχίαν, ἐγκράτειαν, * ἀγάπην, ἐλπίδα, * τὴν μακροθυμίαν τε * καὶ τὴν πραότητα, * δρόμον * πρὸς τὴν ἄνω πορείαν, * πίστιν καὶ χρηστότητα, Πάτερ, * μεγαλοπρεπώς ἐπιδειχνύμενος. Υ άρις * ἡ τοῦ Πνεύματος ἐν σοὶ * ὡς καθαρωτάτψ καὶ πράψ * κατασχηνώσασα, * πᾶσι κατεκόσμησεν * ἀρετῆς είδεσι * καὶ ποιχίλοις χαρίσμασιν * ἐλάμπρυνε, Πάτερ · * ὅθεν καὶ γεώργιον * Χριστοῦ φερώνυμον * ὥρθης, * γεωργήσας ἐμφρόνως * αὐλακας τῆς διανοίας, * ἀξιρμακάριστε Γεώργιε.

Χαίρων * τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, * Πάτερ, τἢ ἐλπίδι, τοὺς πόνους * ῥἄον ὑπήνεγκας, * πρόθυμος τοῖς ἔμπροσθεν * ἐπεκτεινόμενος, * τῶν ὁπίσω δὲ, πάνσορε, * ποιούμενος λήθην, * ἔως τὸ μακάριον * τέλος κατέλαβες * πλήρης * ἀρετῶν ἐργασίαις, *

καὶ μακαριότητος θείας, * "Οσιε Γεώργιε, τετύχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Υαίροις, ὅντως θρόνε τοῦ Θεοῦ * καὶ τοῦ Βασιλέως καθέδρα: *

λαιρε, ζωῆς κιβωτέ: * χαῖρε, ἀγιάσματος * πηγὴ ἀκένωτε, *

μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, * τρυφὴ Παραδείσου: * χαῖρε, ἡ ἀπό
καίρε, ἀγαλλίαμα πάντων * τῶν σοὶ προστρεχόντων, Θεονύμρευτε.

"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

ρήνοις * χοπτομένη ή 'Αμνάς, * δάχρυσι πιχροῖς τε τὰς δψεις * χαταρραντίζουσα, * ξύλφ ἐνητένιζε * Σταυροῦ ἡ ἄμεμπτος, * καὶ τὰς χεῖρας ἐχτείνουσα, * Υιέ μου, ἐβόα, * ποῦ νῦν ἀπελεύσομαι; * τίνα χαλέσω Υιόν; * οἴμοι! * πῶς μεμόνωμαι, Τέχνον! * πῶς δέ μου τὸ φῶς ἡμαυρώθη! * ῥάγητε τὰ σπλάγχνα χαὶ σπαράχθητε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Η συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Τριφδίου καὶ τοῦ Αγίου.

Ο Κανών του Αγίου, ου ή Ακροστιχίς.

Τούς σούς προθύμως, ὧ Πάτερ, μέλπω πόνους. Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος β΄. Ο Είρμός.

· Δεῦτε, λαοὶ, * ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῷ διελόντι θάλασσαν * καὶ ὁδηγήσαντι * τὸν λαὸν, δν ἀνῆκε * δουλείας

» Αίγυπτίων· * ότι δεδόξασται.

Τρισσοραεϊ * τῆς Θεαρχίας λαμπρότητι * περωτισμένος, "Οσιε, * κόσμον κατέλιπες * καὶ παθῶν τὴν δμίχλην, * καὶ βίω λαμπροτάτω, * Πάτερ, διέπρεψας.

Οδηγηθείς * θεία προνοία, Γεώργιε, * πρός ούρανόν την φέρουσαν * τρίβον έβάδισας, * συνεργόν κεκτημένος * τόν μόνον εὐερ-

γέτην * καὶ πανοικτίρμονα.

Υπό Θεοῦ, * μάχαρ, σαρῶς χυβερνώμενος, * υἰοθεσίας χάριτι * χαταλαμπόμενος * διετέλεσας, Πάτερ, * όσίως χαὶ διχαίως * πολιτευσάμενος.

Θεοτοχίον.

Σὲ στηριγμόν * και προστασίαν πλουτήσαντες * οἱ Θεοτόκον πάναγνον * ὁμολογοῦντές σε, * τρικυμίας τοῦ βίου, * πανάμωμε Παρθένε, * διασωζόμεθα.

(Ωδή γ΄. Ὁ Είρμός.

» Στερέωσον ήμᾶς * ἐν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλω * νεκρώσας τὴν » ἀμαρτίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς καρ-» δίας ἡμῶν * τῶν ὑμνούντων σε.

Σὺ τρίβους τῆς ζωῆς * τῆς εἰς ἀπέραντον * αἰῶνα, * Παμμάχαρ, διαμενούσης, * ἀχλινῶς χαίρων διώδευσας, * χαὶ μοναῖς αἰωνίαις * χατεσχήνωσας.

Ο βίος σου λαμπρός, * ὁ λόγος ἄλατι * τῷ θείῳ * καὶ χάριτι ἡρτυμένος * ἀναδείκνυται, Γεώργιε, * γεωργίας ἐνθέου * θεῖον ρύτευμα.

Υίδς σὺ τοῦ Θεοῦ * διὰ Βαπτίσματος * γενέσθαι, * Παμμάκαρ, ήξιωμένος, * πατρικόν ἐκληρονόμησας * θησαυρόν διὰ βίου * καθαρότητα.

Θεοτοχίον.

Στερέωμα γενοῦ * καὶ καταφύγιον * καὶ σκέπη, * Παρθένε Θεογεννῆτορ, * τοῖς ἐν πίστει σοι προστρέχουσι, * καὶ Θεοῦ σε Μητέρα * καταγγέλλουσιν.

Ο Είρμός. Στερέωσον ήμᾶς * έν σοὶ, Κύριε. * Κάθισμα, "Ηχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τόν ώραιότατον Χριστόν ἐπόθησας, * καὶ τὰ τοῦ σώματος πάθη ἐμίσησας, * ἀγγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, * Γεώργιε, βιοτεύσας. * δθεν τὴν ἀγίαν σου * ἐορτάζομεν κοίμησιν, * καὶ περιπτυσσόμεθα * τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, * ἐξ ῆς ἡμῖν πηγάζεις ἰάματα, * Πάτερ, τοῖς πόθω τιμῶσί σε.

Θεοτοχίον, δμοιον.

 \mathbf{T} ὰ ἐπουράνια φόβφ ἡγάλλοντο, * καὶ τὰ ἐπίγεια πόθφ εὐρραίνοντο, * ὅτε ἡ ἄχραντος φωνὴ * ἐπῆλθέ σοι, Θεοτόκε * μία

γάρ πανήγυρις * άμφοτέροις εγένετο, * ὅτι τὸν πρωτόπλαστον * έχ θανάτου ἐρρύσατο. * Διὸ σὺν τῷ Αγγέλῳ βοῶμέν σοι· * Χαῖρε, ή Κεχαριτωμένη.

Ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

άπειρόγαμος Αγνή και Μήτηρ σου, * Χριστέ, ὁρῶσά σε νε-Η χρόν χρεμάμενον * έπὶ τοῦ ξύλου, μητριχώς * θρηνολογούσα έλεγε. * Τί σοι άνταπέδωκε * των Έβραίων ὁ άνομος * δήμος καὶ άχάριστος, * ὁ πολλών καὶ μεγάλων σου, * Τίξ μου, δωρεών άπολαύσας; * Τμνώ σου την θείαν συγκατάβασιν. 'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

» Γίσακήκοα, Κύριε, * τὴν ἀκοὴν * τῆς σῆς οἰκονομίας, * καὶ ἐδόξασά σε, * μόνε φιλάνθρωπε.

Πεποιχιλμένος χάλλεσι * της άρετης * χαι ήθεσι φωσφόροις, * πρός Θεόν ἀνέπτης, * μάχαρ Γεώργιε.

Ρευστών γής, Πάτερ Όσιε, * τὴν ταραχὴν * διέφυγες, γαλήνης * φιλοθέου βίου * άντιποιούμενος.

Οἱ ἀνομίας χείμαρροι * σοῦ τὴν ψυχὴν * οὐκ ἴσχυσαν ταράξαι. * ό τρυφής χειμάρρους * σε γαρ κατήρδευσεν.

Θεία μελέτη, πάνσορε, * διηνεχώς * προσέχων, τους άστάτους * λογισμούς ἀπώσω, * Πάτερ Γεώργιε.

Ύμνολογοϋμεν, "Αχραντε, * τὸν ἐν γαστρὶ * τῆ σῆ σωματωθέντα, * και σε εύλογούμεν * ώς Θεομήτορα. 'Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

🔪 του φωτός χορηγός * καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς, Κύριε, * . Θέν τῷ φωτὶ * τῶν σῶν προσταγμάτων * ὁδήγησον ἡμᾶς. * > ἐκτός σου γὰρ ἄλλον * Θεόν οὐ γινώσκομεν.

Μαχαριότητος * καὶ ἀθανάτου βιοτής ἔτυχες, * Πάτερ σορέ, * τάς θείας άνόδους * άνύων, παμμάκαρ, * έλπιδι, άγάπη * καί πίστει ρωννύμενος.

'Ωραϊζόμενος * τη ταπεινώσει τοῦ Χριστοῦ, 'Όσιε, * πρὸς ὑψηλήν * σαρώς άνηνέχθης, * θεόφρον, άρετην, * γεώργιον θείας * γενόμενος άλωνος.

Σώματος πένωσιν * δι' έγκρατείας άκριβους εδείξας, * καί καθαράν * χαρδίαν έχτησω, * δι' ης ηξιώθης * θεάσασθαι, Πάτερ, * τον πάσιν άθέατον.

Θεοτοχίον.

 Ω_{S} άκατάληπτον \star καὶ δυσθεώρητον παντὶ, Δέσποινα, \star τὸ ὑπὲρ νοῦν * μυστήριον, Κόρη, * τοῦ τόχου σου σαρῶς· * τόν ὄντως γάρ όντα * Θεόν ήμεν τέτοχας.

'Ωδή ς'. 'Ο Ειρμός.

» Έν άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * την άνεξιχνίαστον της εύσπλαγχνίας σου * έπιχαλούμαι άβυσσον· * Έχ φθο- ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Πονηρίας πνευμάτων διώκτης θερμός * ώφθης, παναοίδιμε μάκαρ Γεώργιε, * τῆ τοῦ Αγίου Πνεύματος * συνεργεία σαφώς δυναμούμενος.

'Απαθείας ἐμπρέπων ὑψώμασι, * τον τῆς σωρροσύνης χιτῶνα, Γεώργιε, * περιρανῶς ἐνδέδυσαι, * τῶν παθῶν κατευνάσας τὸν τάραχον.

Τὴν φλογίνην ρομφαίαν διέβης, σοφέ, * καὶ τοῦ Παραδείσου τρυφής κατηξίωσαι, * τὸ τοῦ Σταυροῦ, Γεώργιε, * περιθέμενος ὅπλον τὸ ἄρρηκτον.

Θεοτοχίον.

Έπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, * Μήτηρ ἀειπάρθενε, τῆς σωτηρίας μου, * καὶ σὲ προστάτιν τίθημι * τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἄσειστον.

Ο Είρμός. Έν άβύσσφ πταισμάτων. Το Μαρτυρικόν του Ήχου.

Συναξάριον.

Tη Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ.

Στίχοι.

Ψυχὴν ό Γεώργιος ἀσμένως δίδως Ψυχῶν γεωργῷ καὶ φυτουργῷ σαρκίων.

Τῆ δὲ τετάρτη ἀπῆρε Γεώργιος εἰς πόλον εὐρύν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Όσιου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσὴς τοῦ Ὑμνογράφου.

Στίχ. Ζώντος Θεοῦ σὰ θεῖος ὑμνητὴς, Πάτερ· Έγὼ δὲ σοῦ θανόντος ὑμνητὴς νέος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Θεοδούλου καὶ Αγαθόποδος.

Στίχ. Πρώτος θάλασσαν είσιων 'Αγαθόπους, Εργοις ὑπῆρχε χρηστόπους Θεοδούλφ.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

 $_{*}$ E^{i χόνος χρυσής $_{*}$ έν πεδίφ Δεηρά λατρευομένης, $_{*}$ οι τρείς σου Παίδες χατεφρόνησαν $_{*}$ άθεωτάτου προστάγματος. $_{*}$ μέσον

» δὲ πυρός ἐμβληθέντες * δροσιζόμενοι ἔψαλλον· * Εὐλογητός εἶ,
» ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ρωσθείς τὴν ψυχὴν * τῆ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, Πάτερ Γεώργιε, * τούτου τῷ κράτει κατεδίωξας * τῶν σὲ μισούντων τὰς φάλαγγας, * τωύταις τὸν Σταυρὸν ἐπισείσας, * ῷ φρουρούμενος ἔψαλλες· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαχάριος εἶ, * καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν, μακαριώτατε, * ἀπολαβόντι τὴν τῶν πόνων σου * καὶ τῶν ἀγώνων ἀντίδοσιν; * καὶ τῶν τοῖς ᾿Αγγέλοις βοῶντι * τῷ Κυρίῳ, Γεώργιε· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Έδειχθης φαιδρόν * ἐνδιαιτημα Θεοῦ, θρόνος αἰσθήσεως, * Πάτερ, γενόμενος καὶ φρονήσεως, * ἀγιωσύνης ἀνάπλεως, * πίστει τε καὶ χάριτι λάμπων, * καὶ κραυγάζων, Γεώργιε: * Εὐλογητός εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λυχνία φωτός * καὶ νεφέλη φωτεινή καὶ ἀγιάσματος * τόπος εὐείχθης, 'Απειρόγαμε. * τῶν γὰρ 'Αγίων τὸν "Αγιον, * Λόγον ὑπεδέξω ἀφράστως, * ὄν ὑμνοῦντες βοῶμέν σοι. * Εὐλογημένη, ἡ
Θεόν * σαρκὶ χυήσασα.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

Γου ἐν καμίνω τοῦ πυρός * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ * συγκα ταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεὸν *

» ύμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτόν εἰς » τοὺς αἰῶνας.

Πρός ἀκατάλυτον ζωήν, * πρός ἀμάραντον τρυφήν, * Πάτερ, μετέστης, * πρός ἀίδιον δόξαν * καὶ πρός ἀνέσπερον φῶς· * Θεοῦ γὰρ* ἐδείχθης γεώργιον· * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως ύπηρέτης τοῦ Θεοῦ, * ὡς διάχονος Χριστοῦ * καὶ οἰχονόμος * τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, * ὡς ἀπλανής ὁδηγὸς * ἐγένου, *
Γεώργιε "Όσιε, * πάθη θεραπεύων * ψυχῶν τε καὶ σωμάτων.

Πλήρης ἀσχήσεως χαρπών * πρός τὴν ἄλωνα Χριστοῦ, * Πάτερ, προσήχθης, * καὶ ὡς ὥριμος βότρυς * τοῖς οὐρανίοις ληνοῖς, * παμμάχαρ, * θλιβεὶς, χατανύξεως * οἶνον ἀναβλύζεις * ἡμῖν τοῖς σὲ τιμώσιν. Θεοτοχίον.

Ό της χοιλίας σου χαρπός * της άρθάρτου μοι ζωης * αίτιος ωρθη * χαὶ τρυφης ἀιδίου, * Θεογεννητορ άγνη· * διό σοι * χραυγάζω γηθόμενος * τὴν τοῦ 'Αρχαγγέλου * φωνήν· Χαΐρε, Παρθένε.

Ο Είρμός. Τον εν καμίνω του πυρός. * 'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

Τόν ἐκ Θεοῦ Θεόν Λόγον, * τὸν ἀρρήτω σορία * ἡκοντα καινουρ Τήσαι τὸν 'Αδὰμ, * βρώσει φθορά πεπτωκότα δεινώς, * ἐξ

» άγίας Παρθένου * άφράστως σαρχωθέντα δι' ήμας, * οι πιστοί,
» όμοφρόνως * εν ϋμνοις μεγαλύνωμεν.

Νενευρωμένος τῆ πίστει, * καὶ Χριστοῦ τῆ δυνάμει, * Παμμάκαρ, περραγμένος ἀληθῶς, * βρόχους δαιμόνων διέλυσας· * καὶ τὰς τούτων ἐνέδρας * καὶ μεθοδείας πάσας ἐκρυγών, * τῷ Δεσπότη τῶν δλων * παρέστης ἀγαλλόμενος.

"Ολον τὸν πόθον σου, Πάτερ, * πρὸς Θεὸν μεταφέρων, * καὶ θείας ἀπολαύων καλλοντζς, * ής πᾶσα φύσις ἐφίεται, * θεωρία καὶ πράξει * καὶ βίω λαμπροτάτω σεαυτὸν * κατεκόσμησας, Πάτερ. * διό σε μακαρίζομεν.

Υπέρ ήμων των έν πίστει * την σην μνήμην τελούντων * Χριστόν καθικετεύων έκτενως, * Πάτερ, μη παύση, σωθηναι ήμας * πειρασμών τρικυμίας * καὶ ζάλης καὶ κινδύνων καὶ παθών, * καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ * δοθηναι ταῖς πρεσβείαις σου. Θεοτοκίον.

Σεσαρχωμένον τὸν Λόγον, * τὸν πρὶν ἄσαρχον ὄντα * χαθὸ Θεὸς ὑπάρχει ἐχ Θεοῦ, * τέτοχας, μόνη Πανύμνητε, * ἐπὶ ἀναχαινίσει * χαὶ σωτηρία πάντων τῶν βροτῶν * διὸ πιστοί σε πάντες * ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν.

Ό Εἰρμός. Τον ἐχ Θεοῦ Θεόν Λόγον. *
Τὸ Φωταγωγικόν τοῦ τυχόντος Ἡχου.
Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον καὶ τὸ Μαρτυρικόν.
Εἶτα ἡ α΄. Ἅρα, καὶ ᾿Απόλυσις.

THE E'. TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐίκτωρος, Οὐίκτωρίνου, Παππίου, Νικηφόρου καὶ Σεραπίωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριφδίου γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων γ΄. Ἦχος δ΄. Ὁς γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Ορθαλμούς ξεχεντούμενοι, * καὶ δακτύλους κοπτόμενοι, * καὶ πλευράς ξεόμενοι, καὶ κρεμάμενοι, * καὶ τὰ ὀστᾶ συντριβόμενοι, * καὶ ξίφει τεμνόμενοι * μεληδόν, καὶ κὲφαλὴν * τοῦ δολίου συντρίψαντες, * οὐκ ἡρνήσασθε * τὸν Σωτῆρα τῶν δλων, * οὐ ξοάνοις * ἐπεθύσατε ἀλόγως, * Μεγαλομάρτυρες ἔνδοξοι.

Σύν Κλαυδίφ τιμήσωμεν * Νιχηρόρον τον ενδοξον, * τον σεπτόν Διόδωρον καὶ Ούίκτωρα, * Ούίκτωρτον, Παππίαν τε * καὶ τον Σεραπίωνα, * τον ἐπτάριθμον χορόν, * το πανάγιον ἄθροισμα, * τὴν ὁλόκληρον * ἐκκλησίαν, τον δήμον * τον ἀπάσας * τῶν δαιμόνων μυριάδας * ξίρει ἀνδρείας συγκόψαντα.

Ο i το πάθος το άγιον * τοῦ Χριστοῦ μιμησάμενοι, * καὶ τῆ θεία χάριτι φυγαδεύοντες * πάθη ψυχῆς τε καὶ σώματος, * οἱ στύλοι οἱ ἄσειστοι, * οἱ φωστῆρες τῶν πιστῶν, * οἱ τὸν δόλιον κτείναντες, * οἱ πανεύδιοι * τῶν ἐν ζάλη λιμένες, * οἱ τὰ ἄνω * κατοικοῦντες ἐπαξίως * μεγαλυνέσθωσαν Μάρτυρες.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Ττήν σχηνήν την άμόλυντον, * την νεφέλην την ξμψυχον, * τόν ναόν τόν άγιον τοῦ Θεοῦ ήμῶν, * την άδιάβατον γέφυραν, * την στάμνον την πάγχρυσον, * την άγίαν χιβωτόν, * την μετάρσιον χλίμαχα, * τὸ εὐρύχωρον * τοῦ Δεσπότου χωρίον, * την ΙΙαρθένον * χαὶ Μητέρα τοῦ Κυρίου * περιφανῶς μαχαρίσωμεν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τόν 'Αμνόν καὶ Ποιμένα σε * ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν * ἡ 'Αμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, * καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· * Τὶἐ ποθεινότατε, * πῶς ἐν ξύλφ τοῦ Σταυροῦ * ἀνηρτήθης, μακρόθυμε; * πῶς τὰς χεῖράς σου * καὶ τοὺς πόδας σου, Λόγε, * προσηλώθης * ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἴμα * τὸ σὸν ἐξέχεας, Δέσποτα;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῶν ᾿Αγίων καὶ τοῦ Τριφδίου εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ο Κανών των Αγίων ου ή Ακροστιχίς.

Τὴν ἐπτάριθμον Μαρτύρων τιμώ χάριν, Ἰωσήφ.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. Ο Είρμός.

* Θ αλάσσης το έρυθραΐον πέλαγος * άβρόχοις ἴχνεσιν * ο παλαιός πεζεύσας Ἰσραὴλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ * τοῦ ᾿Αμαλὴχ τὴν δύναμιν * ἐν τῆ ἐρἡμφ ἐτροπώσατο.

Τον δρόμον τον ιερόν τελέσαντες, * "Αγιοι Μάρτυρες, * στεφηφορούντες θρόνω του Θεού * μετὰ δόξης παρίστασθε, * φωτιστικαΐς του Πνεύματος * κόσμον ἀκτίσι καταυγάζοντες.

Ή θεία τῶν ᾿Αθλητῶν ἐπτάριθμος * χορεία σήμερον * μεγαλυνέσθω, θείαις καλλοναῖς * ἱερῶς ἐξαστράπτουσα, * καὶ ἀσωμάτοις τάξεσιν * ἐν οὑρανοῖς νῦν συγχορεύουσα.

Νομίμως το Μαρτυρίου στάδιον * διαδραμόντες, Σοροί, * καὶ αἰκισμῶν παντοίων προσβολὰς * ἐνεγκόντες στεβρότατα, * τὴν κληρουχίαν χαίροντες * τὴν αἰωνίζουσαν εἰλήφατε.

Geotoxiov.

Έν χρόνφ ό έξω χρόνων Κύριος * έχ σοῦ σαρχούμενος, * τὰ των βροτών διέλυσεν, 'Αγνή, * πολυχρόνια πταίσματα * 'Ον έκτενως ίκέτευς * του οίκτειρήσαι τὰς ψυχάς ἡμών.

'Ωοη γ'. Ο Ειρμός.

» Τι ὑφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Εκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα * » L δύ μου ίσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Παντοίοις διά Χριστόν * προσομιλούντες αίχισμοίς, "Αγιοι, * ύπερ χρυσόν χάριτι * Πνεύματος Αγίου ήστράψατε.

Τοῦ νώτου σου συντριβὴν, * Οὐικτωρίνε, ὀφθαλμῶν στέρησιν * καί των χειρών, ενδοξε * Μάρτυς, και ποδών εκαρτέρησας.

Αγάπη τη είς Χριστόν * προσδεδεμένοι, 'Αθληταί ἔνδοξοι, * του σχολιού δράχοντος * πάσας μηχανάς διελύσατε.

Θεοτοχίον.

'Ρυόμενον τοὺς βροτοὺς * αἰχμαλωσίας νοητῆς τέτοχας * τὸν του παντός Κύριον, * άχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ο Είρμός. Εύρραίνεται ἐπὶ σοί. *

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

ΓΕ τούς πολυτρόπους αἰχισμούς ἐνεγχόντες * ἐν ἀπτοήτω λογισμῷ, Αθλοφόροι, * ὑπὲρ ἡλίου λάμπετε φαιδρότητα. * δθεν τὴν φαιδράν ύμων * έρρτάζομεν μνήμην, * πίστει ίχετεύοντες * τακ ήμων μεσιτείαις * άμαρτημάτων λύτρωσιν λαβείν * και αίωνων * καλών την άπόλαυσιν.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Γ∐Τῶν δωρεῶν σου τῶν σεπτῶν ἀπολαύοντες, * οὐ σιωπήσωμεν L ύμνεϊν, Θεοτόχε, * τὰ σὰ ἐλέη πάντοτε οἱ δοῦλοί σου * χράζοντες και λέγοντες. * Παναγία Παρθένε, * πάντας έξελοῦ ἡμᾶς * έξ έχθρων ἀοράτων * καὶ ἀναγκών καὶ πάσης ἀπειλής. * σύ γάρ ύπάρχεις * ήμῶν ἡ ἀντίληψις.

ή Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Οὐ φέρω βλέπειν σε Σταυρῷ τεταμένον, * Μήτηρ ἡ σἡ, Παμβασιλεῦ, ἀνεβόα, * δν ὑπὲρ φύσιν πέποκα Υίδν καὶ Θεόν. * βασιλεϋ, άνεβόα, * δν ὑπὲρ φύσιν τέτοκα Υἰὸν καὶ Θεόν. * οίδα γάρ σου, Δέσποτα, * τὸ φιλάνθρωπον· οίδα * ὅπως πάσχεις ένεκα * τῆς βροτών σωτηρίας· * άλλ' οὖν οὐ σθένω, Τέκνον, μητρικάς * φέρειν όδύνας, * Σταυρῷ καθορῶσά σε.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

» Επαρθέντα σε ίδουσα ή Έχχλησία * ἐπὶ Σταυρου τὸν "Ηλιον *
» Τῆς διχαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῆ τάξει αὐτῆς, * εἰχότως

» χραυγάζουσα· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Ιοβόλον ἀπερράπισας πονηρίαν * τοῦ δυσμενοῦς ἐν χάριτι, *

Ούκτωρ θεόφρον, * γλώσσαν άφαιρούμενος, * πλευράς τε ξεόμενος, * καὶ μαρτυρικώς κλειζόμενος.

Θυρεφ της εὐσεβείας ἐμπερραγμένος, * τὴν συντριβὴν τοῦ σώματος, * Μάρτυς Νικηρόρε, * σταθερῶς ὑπήνεγκας, * βοῶν τῷ Δεσπότη σου * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Μεγαλύνων τον των όλων Θεόν προθύμως * Κλαύδιος ο πανάριστος * χεῖράς τε καὶ πόδας * ἀφαιρεῖται, θλώμενος * τυράννου ώμότητι * λίθοις σιαγόνας γηθόμενος.

Οὐχ ἐπτήξατε, Πανεύρημοι, τριχυμίας * πολυειδεῖς χολάσεων, * οὐ θάνατον δόξης * αἰωνίου πρόξενον, * ἐν πίστει χραυγάζοντες * Δ όξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε. Θ εοτοχίον.

Νοερώς σε ὁ Προφήτης προεθεώρει * όρος, Σεμνή, κατάσκιον, * ἐξ οῦ ὁ Δεσπότης * ἀληθώς ἐπέρανε * σαρκός όμοιώματι, * σώζων ἐκ φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον.

'Ωδή ε'. 'Ο Ειρμός.

» Σὰ Κύριέ μου φως * εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· * φως ἄγιον

εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· * φως ἄγιον

τάς σε.

*

Μεγάλοις αἰχισμοῖς * όμιλήσας, Διόδωρε, * ὑπέφερες ὁβελίστων * πυραχτώσεις προθύμως, * ἀνθράχων τε χατάφλεξιν.

'Ασάλευτος τον νουν, * Σεραπίων, διέμεινας, * κρεμάμενος καὶ βασάνοις * όμιλων πολυτρόποις, * καὶ ξίφει τελειούμενος.

Ρομφαίας τοῦ ἐχθροῦ, * ὧ Παππία, ἀπημβλυνας, * ξεόμενος καὶ τοῖς ἡλοις * καθηλούμενος, Μάρτυς, * καὶ ὕδασι ποντούμενος.

Τὴν πτῶσιν τῶν βροτῶν * ἐπηνώρθωσας, Δέσποινα, * κυήσασα Θεὸν Λόγον, * τὸν τοὺς κατερραγμένους * ἐπανορθοῦν δυνάμενον. 'Ωὸἡ ౯'. Ο Εἰρμός.

Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοὰ
 σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον * ἐκ
 τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἴματι.

Ύμνεισθω * Σεραπίων καὶ θεῖος Διόδωρος, * Οὐικτωρῖνος, Παππίας, * Νικηφόρος, Κλαύδιος καὶ Οὐικτωρ, * ὡς τὴν πλάνην * τοῦ δολίου τελείως νικήσαντες.

'Ρομφαΐαι * στομωθεΐσαι ωράθητε Πνεύματι, * καὶ διεκόψατε πάσας * τοῦ ἐχθροῦ τὰς φάλαγγας, 'Αθλοφόροι, * οὐρανίου * βασιλείας καλῶν ἀπολαύοντες.

 Ω θασμα! * πως εἰς δλμον βληθέντες ἐθλάσθητε * καθάπερ σῖτος, Οὐίκτωρ * καὶ Οὐκτωρίνε, τῆ συντριβῆ τε * των ὀστέων * τὰς παγίδας ἐχθροῦ συνετρίψατε!

Νεύρωσον * τῆς ψυχῆς μου τὸν τόνον, Πανάμωμε, * τῆ συνεχεῖ ἀμελείᾳ * καὶ τῆ ἀμαρτίᾳ κεχαυνωμένον· * ἐνα πίστει * καὶ προθυμίᾳ μέλπω σε πάντοτε.

Ο Είρμός. Θύσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως. Τὸ Μαρτυρικόν τοῦ Ἡχου.

Συναξάριον.

Τη Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐίκτωρος, Οὐϊκτωρίνου, Παππίου, Σεραπίωνος, καὶ Νικηφόρου.

Στίχοι.

Σπεύδεις όκλάζων, Κλαύδιε, πρός σόν γόνυ, Τομή κεφαλής πρός Θεού δραμείν γόνυ.

Πέμπτη Κλαυδίου χεφαλήν τάμε χείρ φονόεσσα.

Ταϊς τῶν Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Ειρμός.

» Τη καμίνω * Αβραμιαΐοι παΐδες τη περσική * πόθω *
» Εὐσεβείας μᾶλλον η τη φλογί * πυρπολούμενοι, ἐκραύγα» ζον * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Ταθείς, Οὐίκτωρ, * τὰς πλευρὰς κατεξάνθης, πανένδοξε· * δλιω * συνθλασθείς καὶ γλώτταν δὲ ἐκτιμηθείς, * ἀναμέλπων τετελείωσαι· * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Ίσχύι, Μάρτυς, * τοῦ θείου Πνεύματος, Κλαύδιε, * νώτου * καὶ κοιλίας μάστιγας ὑποστὰς, * σιαγόνας συντριβόμενος, * χεϊρας καὶ πόδας τε * προσαφηρέθης ὑμνῶν τὸν Κύριον.

Μεγαλοφρόνως, * ὧ Νικηφόρε, δακτύλων στέρησιν * δντως * ὑπομείνας, Μάρτυς, νεανικῶς, * συντριβήν τε παντός σώματος, * νίκης διάδημα * φερωνυμία σὺ ἀναδέδησαι.

(Promoxiou

'Ως τοῦ 'Υψίστου * θρόνον, Παρθένε, ὑψηλότατον * πάντες * καὶ χρυσῆν λυχνίαν καὶ κιβωτόν * ἀγιάσματος ὑμνοῦμέν σε * Εὐλογημένη σὸ * ἐν γυναιξὶ βοῶντες, Πανάμωμε. 'Ὠδὴ η΄. 'Ο Εἰρμός.

» Υετρας ἐκπετάσας Δανιήλ, * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκψ

» Δ έφραξε: * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσάμε-

» γείτε, * πάντα τὰ έργα Κυρίου, τον Κύριον.

Χεΐρας ἀνυψοῦντες πρός Θεόν, * Θεομακάριστοι, * σώζειν δυνάμενον, * πόνους στρεβλώσεων φέροντες * πολυτρόπων ὑπεμείνατε, * καὶ νικηφόροι πρός αὐτόν * βοῶντες ἤρθητε· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ξργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ανυμνολογήσωμεν, Πιστοί, * Παππίαν σήμερον * καὶ Σεραπίωνα * καὶ τὸν Διόδωρον, Κλαύδιον, * Νικηφόρον καὶ Οὐίκτωρα, * Οὐϊκτωρῖνόν τε ὁμοῦ, * Χριστοῦ τοὺς Μάρτυρας, * μελφδοῦντες· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ρεύσαντα τὰ αϊματα ὑμῶν, * Μεγαλομάρτυρες, * τὴν γῆν ἡγίασαν * τῆς ἀπιστίας δὲ ἔστησαν * θεία χάριτι τὰ ρεύματα, * καὶ τῶν βοώντων τὰς ψυχὰς * πλουσίως ἤρδευσαν * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τριαδικόν.

Ίερολογίαις ἱεραῖς * Πατέρα ἄναρχον, * Υἰὸν συνάναρχον, * καὶ Πνεῦμα "Αγιον μέλψωμεν, * ὁμοδύναμον Θεότητα, * ὁμοβασίλειον ζωήν, * καὶ ἀνακράξωμεν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Νοός ὁ φρικτός σου τοκετός * νικά κατάληψιν, * Θεοχαρίτωτε: * Θεός γὰρ πέρυκεν ἄναρχος * χρονικὴν ἀρχὴν δεξάμενος * διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πιστῶς * αὐτῷ κραυγάζοντας: * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ο Είρμός. **Χετρας έχπετάσας Δανιήλ. *** 'Ωδη θ'. Ο Είρμός.

* $\Lambda^{(0)}$ ς ἀχειρότμητος όρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * * Λ ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας * ρύσεις * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Ίχνεσι σεπτών παθημάτων * ἀκολουθοῦντες, 'Αθλοφόροι, * πάσαν ὑπεμείνατε πεῖραν * κολαστηρίων * στεἰρῷ φρονήματι * * καὶ εὐκλεῶς τεθνήξαντες, * εἰς τοὺς αἰῶνας μακαρίζεσθε.

"Ωσπερ προσφορά καὶ θυσία * εὐωδεστάτη προσαχθέντες * τῆ ἐπουρανίφ τραπέζη, * τῶν πρωτοτόχων * κατεφαιδρύνατε * τὴν Ἐκκλησίαν, Μάρτυρες, * ὑπὲρ τὸν ἡλιον ἐκλάμποντες.

Σήμερον, Πιστοί, συνελθόντες, * Οὐικτωρίνον τὸν γενναΐον, * Κλαύδιον, Παππίαν τε θεΐον, * Δ ιόδωρόν τε * καὶ Σεραπίωνα * καὶ τὸν σορὸν Οὐίκτωρα * καὶ Νικηφόρον μακαρίσωμεν.

Ή πλησιφαής ήμων μνήμη * έξανατείλασα φωτίζει * πάσαν την Χριστοῦ Έχχλησίαν, * σεπτοὶ Όπλιται, * ἐν ἤ πρεσβεύσατε * ἀμαρτημάτων ἄφεσιν * ἡμῖν δοθῆναι, ἀξιάγαστοι.

Φέρουσα Χριστόν ἐν ἀγκάλαις, * σάρκα θνητὴν ἐκ σοῦ λαβόντα, * τοῦτον ἐκδυσώπει, Παρθένε, * ἀθανασίας * τυχεῖν, πανάμωμε, * τοὺς σὲ πιστῶς γεραίροντας, * καὶ Θεοτόκον μεγαλύνοντας.

'Ο Είρμός. **Λίθος ἀχειρότμητος.** Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον, καὶ ἡ Α΄. Πρα ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

THE ς' . TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη του ἐν Αγίοις Πατρός ήμων Εὐτυχίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκεκραξα, Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριφδίου γ΄. καὶ τοῦ Αγίου γ΄.

 * H χ 05 $\pi\lambda$. δ' . **K**úpie, * εἰ καὶ κριτηρίω.

Υύριε, * σὺ ἐν τῷ λειμῶνι τῆς θείας * τρυφῆς Εὐτύχιον ἡνθησας, * νάμασι τῆς σῆς τε σορίας * τοῦτον ἐνθέως κατήρδευσας, * καὶ διὰ τοῦτο καρποὺς * ἐξήνθησε τῆς γνώσεως, * εὐσεβείς κατευρραίνων * τοὺς πιστῶς σε μεγαλύνοντας.

Τύριε, * σὺ ὁ ἐμβατεύων παρδίας * καὶ προγινώσκων τὰ κρύρια, * σκεῦος προϊδών ἐκλογῆς σου * τὸν Ἱεράρχην Εὐτύχιον, * τῆς Ἐκκλησίας τῆς σῆς * ποιμένα ἐγκατέστησας· * διὰ τοῦτο εὐσεβείας * ἐπὶ χλόην ταύτην ἴθυνεν.

γύριε, * σὺ ὁ τόν σορὸν Ἱεράρχην * κατακοσμήσας τῆ χάριτι, *

καὶ ἰεραρχίας ποδήρει * καταραιδρύνας ὡς εὕσπλαγχνος, *
ἐν ἀρεταϊς καὶ ἡμᾶς * εὐχαῖς αὐτοῦ καταύγασον, * τοῦ ὑμνεῖν σε
ὀρθοδόξως * ἐν ἀγνεία καὶ σεμνότητι.

Δόξα, χαί.νον. Θεοτοχίον, δμοιον.

* Χραντε, * ή τον έν 'Αγίοις τεχούσα * ἀναπαυόμενον Κύριον, * Α σύ με μολυνθέντα ἀθλίως * ὑπό παθῶν ἀποχάθαρον, * καὶ τῆς ἀγνείας ὁδοὺς * ὁδήγησον πορεύεσθαι· * σὺ γὰρ πάντων εἶ προστάτις * ἀχαταίσχυντος τῶν δούλων σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

ή πανάμωμος έβόα * Θεοτόχος, ην δοξάζομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Τριφδίου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ τοῦ ᾿Αγίου. Ὁ Κανών τοῦ ᾿Αγίου, οὖ ἡ ᾿Ακροστιχὶς ἄνευ τῶν Θεοτοκίων· Τὸν θαυματουργόν Εὐτύχιον θαυμάσω.

Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. β'. 'Ο Είρμός.

• 'Ος ἐν ἡπείρφ πεζεύσας * ὁ Ἰσραὴλ * ἐν ἀβύσσφ ἴχνεσι, *
 • Τὸν διώκτην Φαραὼ * καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ * ἐπινί • κιον ψόὴν, * ἐβόα, ἔσωμεν.

Ταϊς άρεταϊς εὐτυχήσας, * καὶ λαμπρυνθεὶς * φωτοβόλοις λάμψεσι * χαρισμάτων τοῦ Θεοῦ, * δυστυχίας ρῦσαί με παθών * ταῖς πρεσβείαις σου, Σορὲ, * ὅπως ὑμνήσω σε.

Ούρανορύτευτον κλήμα * ἐν ταϊς αὐλαῖς * τοῦ Θεοῦ ἐβλάστησας, * εὐθηνούμενον καρποῖς * ἐναρέτων πράξεων όμοῦ * καὶ θαυμάτων ἀληθώς, * Πάτερ Εὐτύχιε.

Νοῦν ἡγεμόνα ποιήσας, * τῆς τῶν παθῶν * τυραννίδος, "Οσιε, * κατεκράτησας διὸ * ἀπάθείας πτέρυξιν ἀρθεὶς, * πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ Θεοῦ * ἡχθης σκηνώματα.

Θύσας θυσίαν, παμμάχαρ, * ὡς ἀληθῶς * τῷ Θεῷ αἰνέσεως, * ἀποδούς τε τὰς εὐχὰς * τῷ Ὑψίστῳ, λέλυσαι παθῶν, * τὸν ἡυσάμενον ὑμνῶν * Χριστὸν, Εὐτύχιε.

Θεοτοχίον.

Τὸν ἐαυτῆς δεξαμένη * Δημιουργόν, * ὡς αὐτὸς ἡθέλησεν, * ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς * ὑπὲρ νοῦν σαρχούμενον, 'Αγνὴ, * τῶν χτισμάτων ἀληθῶς * ἐδείχθης Δέσποινα.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

Οὐκ ἔστιν "Αγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ κέρας * τῶν Πιστῶν σου, ἀγαθέ, * καὶ στερεώσας αὐτοὺς *
 ἐν τῇ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Αγίου γέγονας ναός * Πνεύματος, θεοφόρε, * σεαυτόν έκκαθάρας * τῆς ἰλύος τῶν παθῶν * δι' ἐμμελείας πολλῆς, * Ἱεράρχα * ἔνδοξε Εὐτύγιε.

Υίος ἡμέρας μετοχή * φρυκτωρίας ἀύλου * ἀνεδείχθης, καὶ ρέγγει * ἰαμάτων ἀψευδων * τὴν ἀχλυώδη παθων * ἀπελαύνεις * λώβην, Παναοίδιμε.

Μαστούς θηλάσας έχ παιδός * έγχρατείας, εἰς μέτρον * προσευχαϊς ἀεννάοις * ἡλικίας τοῦ Χριστοῦ * κατήντησας ἀληθῶς, * Ἱεράρχα * ἔνδοξε Εὐτύχιε.

Men. Tom. IV.

'Ανοίξας στόμα τὸ σεπτὸν, * Πάτερ, εἴλχυσας πνεῦμα, * χαὶ ἐνέρραξας στόμα * ἀδιχίαν εἰς αὐτὸ * τὸ ὕψος τῆς τοῦ Θεοῦ * μελετῆσαν, * πάνσορε, σαρχώσεως.

Θεοτοχίον.

Τοῦ θείου τόχου σου, 'Αγνή, * πᾶσαν φύσεως τάξιν * ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· * Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς * συνέλαβες ἐν γαστρὶ, * καὶ τεχοῦσα, * μένεις ἀειπάρθενος.

Ο Είρμός. Ούχ έστιν "Αγιος ώς σύ. *

Κάθισμα, Ήχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείαν δύναμιν ἐνδεδυμένος, * ἀπεγύμνωσας ἰσχὺν τοῦ πλάνου * θαυματουργῶν, θεοφόρε, ἐξαίσια· * ἀπελαθεὶς δὲ ἀδίχως τῆς ποίμνης σου, * παλινδρομεῖς εἰς αὐτὴν δοξαζόμενος. * Πάτερ "Όσιε, * Χριστόν τὸν Θεὸν ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Θείας φύσεως οὐχ ἐχωρίσθη * σὰρξ γενόμενος ἐν τῆ γαστρί σου, * ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηχεν * ὁ μετὰ τόχον Μητέρα Παρθένον σε, * ὡς πρὸ τοῦ τόχου, φυλάξας, Πανάμωμε, * μόνος Κύριος. * Αὐτὸν ἐχτενῶς ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον-

Θείας φύσεως οὐ διηρέθης, * κὰν ἐκούσιον ὑπέστης πάθος, * ἀλλὰ σαρκὶ σταυρωθείς, 'Υπεράγαθε, * πᾶσαν κλονεῖς ὡς Θεὸς τὴν ὑφήλιον, * ἡ Θεοτόκος ἐβόα δακρύουσα· * ἢν ὑμνήσωμεν * ὡς μόνην Θεοῦ γεννήτριαν, * αἰτούμενοι λαβεῖν τὸ μέγα ἔλεος.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

» Χριστός μου δύναμις, * Θεός καὶ Κύριος, * ἡ σεπτὴ Ἐκκλη» Χ σία * θεοπρεπῶς * μέλπει ἀνακράζουσα, * ἐκ διανοίας κα» θαρᾶς * ἐν Κυρίφ ἐορτάζουσα.

Τῆ αἴγλη, Πάνσοφε, * τῆς θείας χάριτος * ἐλλαμπόμενος, πάσας * αἰρετιχῶν * δόξας ἀπημαύρωσας, * καὶ κατεφαίδρυνας λαῶν * ὀρθοδόζων τὰ συστήματα.

Ού κατενάρκησας * ὑπὲρ τῆς πίστεως * διωγμοὺς ὑπομένων· * καὶ γὰρ αὐτὸν * εἶχες συμμαχοῦντά σοι * τὸν βλασφημούμενον Χριστὸν, * Ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Ύψωσας έστησεν * ἐν πέτρα Κύριος * τῆς αὐτοῦ ἀληθείας * τῆς σῆς ψυχῆς, * Πάτερ, διαβήματα, * καὶ ὑπεσκέλισεν ἐχθρῶν * ἐπαιρόμενα φρονήματα.

'Ρημάτων δύναμις * τῶν σῶν ἀνίσχυρον * ἐναντίων τὸ δόγμα * καὶ τὴν ἰσχὺν, * Πάτερ, ἀπειργάσατο· * τοῦ ὁρθοδόξου δὲ λαοῦ * τεῖχος γέγονε καὶ στήριγμα.

΄Ως ὄντως ἄρθεγκτα * καὶ ἀκατάληπτα * τὰ τῆς σῆς, Θεοτόκε, * θεοπρεποῦς * πέρυκε κυήσεως * τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, * ἀειπάρθενε, μυστήρια.

'Ωδή ε΄. 'Ο Είρμός.

Τῷ θείῳ φέγγει σου, ἀγαθὲ, * τὰς τῶν ὁρθριζόντων σοι ψυχὰς *
 Τόθῳ * καταύγασον, δέομαι, * σὲ εἰδέναι, Λόγε * Θεοῦ, τὸν
 ὄντως Θεόν, * ἐκ ζόρου τῶν πταισμάτων * ἀνακαλούμενον.

Γενναίως φέρων τον χωρισμόν * ποίμνης τῆς λαχούσης σοι, σορὲ * Πάτερ, * ἀδίχως ἐκβέβλησαι· * αὖθις δὲ πρός ταύτην * παλινορομεῖς ἐν χαρᾳ, * μεγάλως ὑπό πάντων * ἀνευρημούμενος.

Ούχ ἐν αἰνίγματι χαθορᾳς * δόξαν ἢν ἐπόθησας Θεοῦ * ἐχ βρέφους, μάχαρ Εὐτύχιε, * πρόσωπον δὲ μᾶλλον * νυνὶ πρός πρόσωπον, * λυθέντων τῶν ἐσόπτρων * σαρχός, Πατὴρ ἡμῶν.

Ναμάτων θείων σου ή ψυχή, * μάχαρ, πληρωθείσα, ποταμόν * τῆ Έχχλησία ἀνέβλυσεν * ὄντως διδαγμάτων, * σορὲ Εὐτύχιε, * καὶ ταύτης χαταρδεύεις, * Πάτερ, τὰς αὐλαχας. Θεοτοχίον.

Τοὺς Θεοτόχον σε ἐχ ψυχῆς, * Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, * ὁμολογοῦντας διάσωσον· * σὲ γὰρ προστασίαν * ἀχαταμάχητον * κεχτήμεθα τὴν ὅντως * θεογεννήτριαν.

'Ωδή ς'. 'Ο Είρμός.

» Γροῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν * τῶν πειρασμῶν » Τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίφ λιμένι σου προσδραμών * βοῶ σοι· » ᾿Ανάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, Πολυέλεε.

Έν σοὶ κατεσκήνωσεν * ἡ Τριὰς ὡς καθαρῷ * τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, * καὶ χαρισμάτων ἔπλησεν ἀληθῶς, * θεόρρον Εὐτύ-χιε: * δι' ὧν ἄπασαν νόσον * ἐκδιώκεις ἀεί.

Ύψώθης χτησάμενος * ἐν χαρδία ἀψευδῶς * ὑψοποιόν ταπείνωσιν, * καὶ τῶν δαιμόνων πάσας τὰς μαχανὰς * ὑρ' ἐν ἐταπείνωσας, * Ἱεράρχα Κυρίου * παναοίδιμε.

Του βίου την θάλασσαν * άχυμάντως διελθών, * πρός τους λιμένας ἔφθασας * τῆς βασιλείας, Πάτερ, τῶν οὐρανῶν, * Θεῷ τὰ ἀγώγιμα * τῆς ψυγῆς διασώσας, * ἀξιάγαστε.

Τπάρχων ἀνάπλεως * διδαγμάτων εὐσεβῶν, * τούτων τῆ χλόη ποίμνιον * τὸ λογικὸν ἐξέθρεψας, θολερῶν * ναμάτων ἀμέτοχον * ἐναντίων δογμάτων * δείξας, "Οσιε. Θεοτοκίον.

Η πάναγνος Δέσποινα * ή τεχούσα τοῖς βροτοῖς * τὸν χυβερνήτην Κύριον, * τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινὸν * κατεύνασον τάραχον, * καὶ γαλήνην παράσχου * τῆ καρδία μου.

Ο Είρμός. Του βίου την θάλασσαν. *

Τό Μαρτυρικόν τοῦ ἸΙχου.

Συναξάριον.

Τῆ ς΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίγοι.

Εὐτύχιον θανόντα τιμών τοῖς λόγοις, Έμαυτόν αὐτός εὐτυχέστατον χρίνω. Ψυχῆ Εὐτυχίοιο πύλη πόλου οίγεται έχτη.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Δροσοβόλον μεν την κάμινον εἰργάσατο * "Αγγελος τοῖς ὁσίοις » ΔΠαισί· * τοὺς Χαλδαίους δε * καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ *

» τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πα-» τέρων ἡμῶν.

Χιονώδη τὴν ψυχὴν, Πάτερ, κτησάμενος * τῶν ἀρετῶν λευκότητι, * ἐξωμοίωσαι * τοῖς 'Αγγέλοις' δθεν σὺν αὐτοῖς * χορεύεις γηθόμενος βοῶν * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ίερεῖον ώσπερ ἄμωμον προσήγαγες * σαυτόν ἐχ βρέφους, "Όσιε, * τῷ Δεσπότη σου * ἡδονῶν νεχρώσει ἀληθῶς· * διὸ ἀγαλλόμενος βοἄς· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ κρουνοί σου τῶν δακρύων, Πάτερ, ἔσβεσαν * πυρκαϊὰν σαρκός ἡδονῶν, * καὶ γεγόνασιν * ἰαμάτων δρόσος τοῖς πιστῶς * κραυγάζουσι πάντοτε Χριστῷ· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Σὲ, Πανάμωμε καὶ Μήτηρ ἀειπάρθενε, * ἔγνωμεν σωτηρίαν βροτοί· * ὁ γὰρ ἐν κόλποις * τοῦ Πατρὸς ἀχωριστος Υίὸς * ἐκ σοῦ σεσωμάτωται· διὸ * εὐλογημένη γενεαῖς * γενεῶν πέρηνας.

'Ωδή η΄. Ὁ Είρμός.

" το φλογός τοῖς 'Οσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ Δικαίου

" θυσίαν * ὕδατι ἔρλεξας· * ἄπαντα γὰρ δρᾶς, * Χριστὲ,

" μόνψ τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νυσταγμόν ἀμελείας * ἀποχρουσάμενος * ἀρετῶν ἐμμελεία, * Πάτερ, ἡγρύπνησας * ἔως τοῦ Θεοῦ * Ἰαχώβ ὥφθης σχήνωμα. * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θυρεφ εὐσεβείας * περισχεπόμενος, * καὶ ὡς δίστομον ξίφος * ἀναλαβόμενος * δόγμα τὸ σεπτὸν, * πάσας ὄντως συνέχοψας * τῶν αἰρετιζόντων * τὰς φάλαγγας, Θεόφρον.

'Αναιμάκτους θυσίας * Θεῷ προσήγαγες * ταπεινώσει καρδίας,*

Πάτερ Εὐτύχιε, * θύων διὰ σὲ * τὸν τυθέντα ὡς πρόβατον· * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υραιρέσει τοῦ χείρονος * ἀνυψούμενος, * τοῖς ἀὖλοις 'Αγγέλοις * έξοιμοιούμενος, * ἔτι τῆ σαρχί * ἐνδημῶν ἐξεδήμησας * ἔρωτι ἀσχέτω * πρὸς δν Χριστὸν ἐπόθεις.

Θεοτοχίον.

Έν τῷ τίχτειν διέδρας * ώδτνας, "Αχραντε, * χαὶ τεχοῦσα, παρθένος * πάλιν διέμεινας * ἄπαντα γὰρ δρὰ * Ἰησοῦς ὁ θεάνθρωπος * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός. Έχ φλογός τοις Όσιοις. * Ωδή θ΄. Ο Είρμός.

Μιχρών * τὰ μέγιστα ἀντιχτώμενος, * χαὶ τῶν φθαρτῶν * τὰ ἄρθαρτα χαλῶς ἀντωνούμενος, * βασιλείαν ἀσάλευτον ἔλαβες, * τῆς μὴ παρερχομένης * δόξης ἐπέτυχες * ταῖς τῶν ἀρετῶν σου χαλλοναῖς * ὡραϊζόμενος.

Αγνώς * τὸν βίον σου διετέλεσας, * καὶ τῆς ἀγνῆς * Παρθένου λάτρις ὡρθης, Εὐτύχιε, * ἰεράρχης Θεοῦ ἀληθέστατος, * στύλος ὀρθοδοξίας, * ἔρεισμα πίστεως, * τεῖχος τοῦ λαοῦ τοῦ ἐκλεκτοῦ, * θεομακάριστε.

Σαρχός * τὸ φρόνημα χαθυπέταξας * τῷ λογισμῷ, * χαὶ ἄσαρχος χαθάπερ ἐν σώματι * ἐπὶ γῆς ἐβίωσας, Εὐτύχιε· * ὅθεν σὺν ἀσωμάτοις * θείαις Δυνάμεσι * πάντων τῷ Δεσπότη χαὶ Θεῷ * χαίρων παρίστασαι.

'Ως φως, * ώς δρθρος, ώς μέγας ήλιος * τοῖς ἐπὶ γῆς * ἐξέλαμψας, θεόφρον Εὐτύχιε· * μεταστὰς δὲ πάλιν ἀπὸ γῆς πρὸς Θεόν, * καὶ τὰς φωτοχυσίας * τούτου δεχόμενος, * πᾶσιν ἐπιπέμπεις φωτισμόν * τοῖς εὐρημοῦσί σε.

Θεοτοχίον.

Ρωσθείς * δυνάμει τη ση και χάριτι, * σοι την φδην * προθύμως εκ καρδίας ἀνέθηκα· * ἀλλὰ ταύτην πρόσδεξαι, Παρθένε άγνη, * χάριν ἀντιδιδοῦσα * σοῦ την πολύρωτον * ἐκ τῶν ἀκηράτων θησαυρῶν, * θεομακάριστε.

Ο Είρμός. Θεόν * άνθρώποις.

Τὸ Φωταγωγικόν τοῦ "Ηχου, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν, Δόξα καὶ γοῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον αὶ συνήθεις Μετάνοιαι καὶ ἡ Α΄. "Ωρα ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Καλλιοπίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριφδίου γ'. καὶ τοῦ Αγίου γ'.

Ήχος πλ. δ΄. "Ω του παραδόξου θαύματος. *

Μάρτυς άθλοφόρε ἔνδοξε, * διὰ Χριστόν τον Θεόν * πολυώδυνα βάσανα * καὶ στρεβλώσεις σώματος * ὑπομείνας στερρότατα, * τον σον ἀγώνα χαίρων διήνυσας, * καὶ τῶν στεράνων τῆς δόξης ἔτυχες, * πᾶσιν αἰτούμενος * ἰλασμόν καὶ ἔλεος * τοῖς εὐσεβῶς * πίστει ἑορτάζουσι * τὴν θείαν μνήμην σου.

Μάρτυς ἀθλητὰ πανθαύμαστε, * ὑπὲρ Χριστοῦ σταυρωθείς, * τοῦ Σταυρόν ὑπομείναντος, * οὐρανόθεν ἤχουσας * ἐχ Θεοῦ ΙΙαντοχράτορος * φωνῆς τιμίας προσχαλουμένης σε * πρὸς τὰς ἐχεῖθεν μονὰς, ἀοίδιμε· * ἐν αῖς γενόμενος * τῶν βραβείων ἔτυχες * ὡς νιχητής· * δθεν εὐφημοῦμέν σε * καὶ μακαρίζομεν.

Θεία ἀγάπη πυρούμενος, * το προσαγόμενον πῦρ * τῷ ἀγίφ σου σωματι * δροσισμῷ τοῦ Πνεύματος, * 'Αθλητὰ, ἐκαρτέρησας. * ἐντεῦθεν ὤρθης λαμπὰς πολύρωτος * πιμπρῶσα πᾶσαν πλάνην πολύθεον. * ὅθεν τὴν μνήμην σου * τὴν ἀγίαν σήμερον * χρεωστικῶς * πάντες ἐορτάζομεν, * σὲ μακαρίζοντες.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Φ ῶς ἡ τεκοῦσα τὸ ἄδυτον, * τὸν σκοτισθέντα με νῦν * ὑπὸ πάσης σκαιότητος * ἀπὸ γνώμης, Δέσποινα, * τῆ σῆ αἰγλη καταύγασον, * καὶ τῷ φωτί με τῷ σῷ σημείωσον, * ὁπως τοῖς λύκοις ἀνεπιβούλευτος * ὅλως γενήσωμαι * ὑπὸ σοῦ σκεπόμενος, * καὶ ἀσφαλῶς, * σεμνὴ, ὁδηγούμενος * πρὸς τρίβον ἐνθεον.

"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

ΤΙ λιος ίδων σε ἔφριξεν * ἐπὶ Σταυροῦ, Ἰησοῦ, * ἡπλωμένον θελήματι, * καὶ ἡ γῆ ἐσείετο, * καὶ αὶ πέτραι ἐὀρήγνυντο, *
καὶ τὰ μνημεῖα φόβω ἡνοίγοντο, * καὶ αὶ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο. * ἡ δὲ τεκοῦσά σε * ἀπειράνδρως βλέπουσα * μετ' οἰμωγῆς, * Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, * τί τὸ ὀρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

'Ως σύνηθες. 'Ο Κανών τοῦ 'Αγίου, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς' Καλοὺς ἐπαινῶ Καλλιωπίου πόνους, 'Ιωσήφ.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. 'Ο Εἰρμός.

» Υραν διοδεύσας ώσει ξηράν, * και την Αίγυπτίαν * μοχθη» Το ρίαν διαφυγών * ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· * Τῷ Λυτρωτῆ και
» Θεῷ ἡμῶν ἔσωμεν.

Καλῶς τὸν ἀγῶνα διηνυκώς, * Μάρτυς ἀθλοφόρε, * καὶ τὴν πίστιν τετηρηκώς, * τῆς νίκης ἐδέξω τοὺς στεφάνους * χαρμονικώς, καὶ Θεῷ νῦν παρίστασαι.

Αγίας ἐκ ρίζης ἀειθαλὴς * ἐβλάστησας κλάδος, * εὐκαρπία μαρτυρικῆ * πάντων τὰς καρδίας διατρέφων * τῶν σὲ τιμώντων, σορὲ Καλλιόπιε.

Λαμπρύνας καρδίας το όπτικον * γραφῶν ἀναπτύξει * καὶ μελέτη διηνεκεῖ, * Μαρτύρων ὑπῆλθες τοὺς ἀγῶνας * ἀνδρικωτάτω νοὶ, Καλλιόπιε. Θεοτοκίον.

'Ο νεύματι πάντα δημιουργών * έχ σοῦ σωματοῦται * ὑπέρ λόγον, Μῆτερ Θεοῦ, * ὁ τὸν 'Αθλορόρον στερανώσας, * μεθ' οῦ πιστῶς σε ἀεὶ μαχαρίζομεν.
'Ωδὴ γ'. 'Ο Είρμός.

* Οὐρανίας ἀψίδος * ὁροφουργὲ, Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπη τῆ σῆ, * τῶν
* ἐρετῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιλάν* θρωπε.

Υπέρ φύσιν άγωνας * πολυειδείς ήνεγχας, * Μάρτυς, άνδριχως τῷ διώχτη * ἀντιταττόμενος· * δθεν ἐπέτυχες * τῆς οὐρανίου γαλήνης * εὐπλοήσας, ἔνδοξε, * αὔραις τοῦ Πνεύματος.

Στρατιώτης γενναΐος * καὶ νικητής ἄριστος * ὤρθης ὁμιλῶν ταῖς βασάνοις * νοὸς στεβρότητι· * καὶ γὰρ τυπτόμενος * καὶ τροζίζόμενος, μάκαρ, * τὸ τῆς πλάνης φρύαγμα * ὅλον κατέβαλες.

Επαιρόμενον θράσος * τοῦ δυσμενοῦς ὥλεσας, * Μάρτυς, ἀναρτώμενος ξύλφ * καὶ δαπανώμενος * πληγαῖς τὸ σῶμά σου, * καὶ τῶν στιγμάτων τῷ κάλλει * χαίρων, Καλλιόπιε, * καλλωπιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, * τῶν ἀθλητῶν καύχημα, * καὶ τῶν ἱερῶν ᾿Αποστόλων * τὸ σεμνολόγημα, * τοὺς ἐν αἰνέσει σε * χαρμονικῶς ἀνυμνοῦντας * ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου * πάσης στενώσεως.

Ο Είρμός. Ούρανίας άψίδος. *

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

Σταυρῷ ἀνυψούμενος * ἀπεριτρέπτω νοὶ * Χριστοῦ τὸ σωτήριον * πάθος, σορὲ 'Αθλητὰ, * καλῶς ἐξεικόνισας· * ὅθεν τὴν φωτορόρον * καὶ ἀγίαν σου μνήμην * πίστει ἐπιτελοῦμεν, * ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων * αἰτούμενοι διὰ σοῦ λαβεῖν καὶ μέγα ἔλεος.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Ε πάχουσον, Δέσποινα, * έχ κατωδύνου ψυχής * βοώντος τοῦ δούλου σου, * καὶ τῶν προτέρων κακῶν * παράσχου τὴν ἄφεσιν. * σὲ γὰρ ἐπικαλοῦμαι * ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα. * 'Ρῦσαί με, Θεοτόχε, * τοῦ πυρός τῆς γεέννης, * καὶ στῆσον ἐκ δεξιών τοῦ σού Υίου και Θεού.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

💶 αρθένε πανάμωμε * Μήτερ Χριστού του Θεού, * ρομφαία διήλ-11 θε σου * την παναγίαν ψυχην, * ηνίκα σταυρούμενον * εβλεψας έχουσίως * τον Υίον και Θεόν σου. * όνπερ, εύλογημένη, * δυσωπούσα μή παύση * συγχώρησιν πταισμάτων * ήμιν δωρήσασθαι. Όδη δ΄. Ο Είρμός.

». Τίσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰχονομίας σου τὸ μυστήριον, * χα-» L τενόησα τὰ ξργα σου, * καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Αθλητής γενναιότατος * ώρθης έν σταδίω άγωνιζόμενος, * καὶ τῆς πλάνης τὸ ὀχύρωμα * καταβάλλων, Μάρτυς Καλλιόπιε.

Ίερεῖον ολόκληρον, * Μάρτυς, τῷ τυθέντι Λόγφ προσήνεξαι, * εὐωδία συντηρούμενος * τῶν σεπτῶν σου πόνων, Καλλιόπιε.

Νεχρωθέν το σαρχίον σου, * πόνοις άνενδότοις, Μάρτυς πανόλβιε, * την ζωήν σοι προεξένησε * την έν τοῖς ὑψίστοις, Καλ-Θεοτοχίον.

΄ Ως κατάκαρπος ἄμπελος * βότρυν έγεώργησας ἀποστάζοντα * γλεϋχος θεΐον, Παναμώμητε, * τοῖς πιστιός ἀεί σε μαχαρίζουσιν.

'Ωδή ε΄. 'Ο Είρμός.

» "Τνα τί με ἀπώσω * ἀπό τοῦ προσώπου σου, τό φώς τὸ ἄδυ-» Ι τον, * και ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; *

» άλλ' ἐπίστρεψόν με, * καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου * τὰς » όδούς μου κατεύθυνον, δέομαι.

Κλειζόμενος πόνοις, * Μάρτυς, ὑπεβλήθης τροχῷ, γενναιότατε· * καὶ πυρός λαμπάσι * φλογιζόμενος, δρόσον ουράνιον * ἐκ Θεοῦ ἐδέξω * ἀγγελικαῖς ἐπιστασίαις, * ἀθλορόρε σοφὲ Καλλιόπιε.

Αρράτω δυνάμει, * Μάρτυς Καλλιόπιε, του Λυτρωτου ήμων * οί παρανομούντες * παρελύθησαν σὲ καταικίζοντες, * τῆς φλογός σβεσθείσης, * καὶ σοῦ μηδόλως άψαμένης * ἐπινεύσει τοῦ πάντων δεσπόζοντος.

Λαμπρυνθείς ταϊς αίκιαις * οἶάπερ χρυσός ἐν καμίνω ἀπήστραψας, * και ώς θεζος φύλαξ * των σεπτών του Χριστού διατάξεων * φυλακαϊς έβλήθης, * τοῖς ίεροῖς δεσμοῖς σου λύσας * πολυθέου μανίας το φρύαγμα.

Αυτρωθέντες, Παρθένε, * τῆς προγονικῆς διὰ σοῦ καταπτώσεως, * σὺν τῷ 'Αρχαγγέλφ * Γαβριήλ σοι βοῶμεν, πανάμωμε· * Χαῖρε, μόνη πάντων * ἀμαρτωλῶν ἡ σωτηρία. * Χαῖρε, πάντων Μαρτύρων κραταίωμα.

'Ωδή ς'. 'Ο Ειρμός.

» Τ λάσθητι μοι, Σωτήρ, * πολλαί γαρ αι ανομίαι μου, * και έκ
» Τ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι, * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόη» σα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ίδουσά σε χαλλοναϊς * στιγμάτων χαλλωπιζόμενον * ή σὲ τεχουσα, Σοφὲ, * χαρᾶς οὖσα ἔμπλεως * Θεόν ἐμεγάλυνε, * περι-

πτυσσομένη * καὶ σεπτώς καταφιλοῦσά σε.

'Ωράθη σοι ἐν φρουρᾳ * ἐγκεκλεισμένω φῶς ἄδυτον, * καὶ οὐρανόθεν φωνὴ * ἡνέχθη σοι, "Αγιε, * σὲ παραθαρρύνουσα, * καὶ τοὺς σοὺς ἀγῶνας * ἱερῶς ἀνακηρύττουσα.

Παράδεισος νοητός * ώράθης, Μάρτυς πολύαθλε, * ξύλον ζωῆς τὸν Χριστὸν * ἐν μέσω κτησάμενος, * τὸν σὲ μετοικίσαντα * πρὸς τὰς αἰωνίους * καταπαύσεις, Καλλιόπιε. Θεοτοκίον.

Ίάτρευσόν μου, 'Αγνή, * ψυχής τὰ ἄμετρα πταίσματα, * καὶ ρώτισόν μου τὸν νοῦν * ἀεὶ σκοτιζόμενον * πάσαις παραβάσεσιν, * ὅπως ἐν αἰνέσει * κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Ο Είρμός. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Τό Μαρτυρικόν του Ήχου.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Καλλιοπίου.
Στίχοι.

Καλλιόπιος έμπαλιν παγείς ξύλφ, Τον ορθίως παγέντα δοξάζει Λόγον. Ζωὴν Καλλιόπιος ἀγήρω έβδόμη εὔρεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρός ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Μιτυλήνης.

Στίχ. Έχει Μιτυλήνη σε και τεθνηκότα

΄ Ως ζώντα, Γεώργιε, προστάτην μέγαν.

Ταϊς τῶν Αγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν. 'ஹλη ζ'. Ο Ειρμός.

Οἱ ἐχ τῆς Ἰουδαίας * καταντήσαντες Παϊδες * ἐν Βαβυλῶνε
 ποτὲ, * τῆ πίστει τῆς Τριάδος * τὴν φλόγα τῆς καμίνου *
 κατεπάτησαν ψάλλοντες * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐ-

» λογητός εί.

Ούδαμῶς ἀπονείμας * ἀλογώτατον σέβας * ξοάνοις, ἔνδοξε, * πυρός την τιμωρίαν * ὑπήνεγκας ἀνδρείως, * ἐκβοῶν, Καλλιόπιε· * Ο των Πατέρων ήμων * Θεός, εύλογητός εί.

Ύψηλη διανοία * έχμιμούμενος, Μάρτυς, * τον ύψωθέντα Σταυρῷ, * ὑψώθης ἐπὶ ξύλου * θελήσει ἀντιστρόφως, * τὴν πορείαν ποιούμενος * πρός οὐρανὸν ἐν χαρά * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων.

Πολυτρόποις αίκιαις * όμιλήσας γενναίφ, * Μάρτυς, φρονήματι, * πολλών κατηξιώθης, * κραυγάζων, εν ύψιστοις * άγαθών, Καλλιόπιε. * Ο των Πατέρων ήμων * Θεός, εύλογητός εί. Θεοτοχίον.

🤼 χαρπός, Θεοτόχε, * τῆς σεπτῆς σου νηδύος * ἡμᾶς ἐζώωσε * καρπῷ θανατωθέντας. * διό σε κατὰ χρέος * ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν * Ο των Πατέρων ήμων * Θεός, εύλογητός εί. 'Ωδή η'. Ο Είρμός.

» Τηπταπλασίως κάμινον * των Χαλδαίων ὁ Τύραννος * τοῖς . Ε θεοσεβέσιν έμμανως έξέχαυσε. * δυνάμει δε χρείττονι *

» περισωθέντας τούτους ίδων, * Τόν Δημιουργόν καὶ Λυτρωτήν,

» ἀνεβόα, * οι πατόες, εύλογεττε, * Τερετς, ἀνυμνεττε, * λαός,

» ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμφ Θεού σφαττόμενος, * άθλητὰ Καλλιόπιε, * πᾶσαν πονηρίαν των άνόμων έφυγες. * χαιρώ τοῦ τιμίου δὲ * πάθους Χριστός δοξάζει σε, * Μάρτυς, ἀντιστρόφως σταυρωθέντα θελήσει, * πρός θείας καταπαύσεις * προσκαλούμενος όντως * τοῖς θείοις ἀσωμάτοις * συντάττει σε, θεόφρον.

'Ολολαμπής ως ήλιος * άνατείλας, Πανεύφημε, * τὴν ὑπ'οὐρανόν καταφωτίζεις πάντοτε * άκτισι των άθλων σου, * καί διεγείρεις άπαντας * νον επιτελείν την φωτοφόρον σου μνήμην * βοώντας. Τον Δεσπότην, * Ίερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Υπομονήν ἀσύγχριτον, * χαρτερίαν πανθαύμαστον, * Μάρτυς άθλητα, έν τῷ καιρῷ τῶν ἄθλων σου * σαφῶς ἐνδειξάμενος, * ταῖς των Αγγέλων τάξεσι * νύν συνηριθμήθης εύχλεως άναμέλπων. * Οι Παΐδες, εὐλογεῖτε, * Ίερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν είς τούς αίῶνας.

Σωματοφόρον τέτοχας * καὶ ἀγκάλαις ἐβάστασας, * ἄχραντε Παρθένε, Ίησοῦν τὸν Κύριον, * τὸν πάντα βαστάζοντα * παντοδυνάμφ νεύματι * δθεν ώς Θεού σε άνυμνούμεν Μητέρα, * βοώντες έν αίνέσει * Ίερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τούς αίωνας.

'Ο Είρμός. Έπταπλασίως κάμινον. *

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

* E ξέστη επὶ τούτω ο οὐρανός, * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ώφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικώς. *

» καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * διό σε, » Θεοτόκε, * ᾿Αγγέλων καὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ιστίω πτερωθεϊσά σου ή ψυχή * τοῦ 'Αγίου, πανόλβιε, Πνεύματος, * τὸ χαλεπόν * πέλαγος διῆλθε τῶν αἰχισμῶν, * καὶ τοὺς λιμένας ἔρθασε * τοὺς ἐπουρανίους περιχαρῶς, * βυθίσασα τοῦ πλάνου * δολίας παρατάξεις * θεία πλημμύρα τῶν αἰμάτων σου.

'Ωραΐος νεανίας ἀπορανθείς * καλλοναΐς τῶν ἀγώνων, ἐξήστραψας * ἡλιακῶν * πλέον, ἀθλορόρε, μαρμαρυγῶν, * καὶ τῶν Πιστῶν ἐρώτισας, * Μάρτυς Καλλιόπιε, τὰς ψυχὰς * τῶν πόθω τὴν ἀγίαν * καὶ ὄντως φωτορόρον * ἐπιτελούντων σου πανήγυριν.

Στησώμεθα χορείαν πνευματικήν, * τον στερρόν άθλητήν Καλλιόπιον * χαρμονικώς * νῦν ἀνευφημοῦντες, καὶ τοῖς αὐτοῦ * κατατρυφώντες σήμερον * πόνοις, οἰς ὑπέστη διὰ Χριστόν * γενναίως ἐναθλήσας, * καὶ τῆς πολυθείας * καταστρεψάμενος τὸ ἄθεον.

Ή θήκη σου πηγάζει μύρα ζωῆς, * καὶ ἐκβλύζει ὡς νάμα τὰ θαύματα· * ἢν οἱ Πιστοὶ * πάντοτε κυκλοῦντες περιχαρῶς * καὶ πόθῳ ἀσπαζόμενοι, * τὸν ἀγιασμόν τε καὶ φωτισμόν * ἀντλοῦσι, τὴν ἀγίαν * δοξάζοντές σου μνήμην, * Μάρτυς Κυρίου Καλλιόπιε. Θεοτοκίον.

Φωτός σου ταϊς ἀκτῖσι ταῖς μυστικαῖς * τοῦ νοός μου τὸ σκότος ἀπέλασον, * Μτῆτερ Θεοῦ, * καὶ τῶν λογισμῶν μου τὸ χαλεπὸν * κλυδώνιον κατεύνασον, * καὶ πρὸς τοὺς λιμένας τοὺς γαληνοὺς * ὁδήγησόν με, μόνη * ἡ πάντων σωτηρία, * ὅπως ἐν πίστει μακαρίζω σε.

Ο Είρμός. Έξέστη ἐπὶ τούτω ὁ οὐρανός. *

Τὸ Φωταγωγικόν τοῦ ἸΙχου, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, ὡς σύνηθες. Εἶτα ἡ Λ΄. "Ωρα, καὶ ᾿Απόλυσις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη του Όσιου Πατρός ἡμῶν Γεωργίου, Μητροπολίτου Μιτυλήνης.

Υάλλεται δε ή τούτου Αχολουθία όπόταν βούληται ό Προεστώς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐπέπραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.*

Πάτερ Γεώργιε, * Χριστοῦ * τὴν σεπτὴν καὶ ἄχραντον * τιμητικῶς προσεκύνησας * εἰκόνα, πάνσορε, * θεομάχον θράσος *
μηδαμῶς πτοούμενος * δυνάμει τῆ αὐτοῦ δυναμούμενος * δν νῦν

iχέτευε * δωρηθήναι ταζή ψυχαζή ήμων * την εἰρήνην * καὶ τό μέγα έλεος.

Πάτερ Γεώργιε, * θυμόν * άσεβων υπήνεγκας θρασυνομένων άλόγιστα, * οῦς καὶ τεθέασαι * ὑπερυψωθέντας * δυσσεβεῖ φρυάγματι, * καὶ πάλιν συντριβέντας δεινότερον, * διαφανέστατα * τῆς προνοίας πρός τὴν ἄμυναν * τῶν ἀφρόνων * κινουμένης, ἔνδοξε.

Τάτερ Γεώργιε, * Θεῷ * συνεργός γενόμενος * ὡς ἱερεὺς καὶ γεώργιον * ἐκατοστεύοντα * καρπόν τῷ Δεσπότη * τὰς ψυχὰς προσήνεγκας, * τὰς τῶν διασωθέντων τῷ λόγῳ σου * καὶ νῦν δυσώπησον * στηριχθήναι τὴν ὁρθόδοξον * Ἐκκλησίαν * ἀληθείας δόγμασιν.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Μ αρία, τὸ ἄμωμον * καὶ νοῦν * πάντα ὑπερχείμενον * τῆ καθαστενοχωρούμενον * πρὸς πλάτος μετανοίας με Ιθυνον * πανσθενεστάτη σου * προστασία· καὶ γὰρ δύνασαι * οἶα Μήτηρ * τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τόν ίδιον "Αρνα ή 'Αμνάς * καὶ ἄμωμος Δέσποινα * ἐν τῷ Σταυρῷ ως ἐωρακεν * εἰδος οὐκ ἔχοντα, * οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! * θρηνωβοῦσα ἔλεγε· * τὸ κάλλος ποῦ σου ἔδυ, γλυκύτατε; * ποῦ ἡ εὐπρέπεια; * ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα * τῆς μορρῆς σου, * Τίέ μου παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

'Ο Κανών. Ποίημα Ίγνατίου. 'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. 'Ο Ειρμός.

» * Ασμα * ἀναπέμψωμεν λαοί * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, * τῷ » Α ἀπαλλάξαντι * τὸν Ἱσραὴλ ἐχ δουλείας, * ῷδὴν ἐπινίχιον *

» ἄδοντες καὶ βοώντες· * "Ασωμέν σοι * τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Αίγλην * εὐσπλαγχνίας μοι, Χριστὲ, * τῷ πηρωθέντι πταίσμασι * καὶ ἀμαρτίαις δεινῶς * ἀνάτειλον, οἰκτίρμον, * καὶ γνόρον ἀπέλασον * τῆς ἐμῆς ἀβλεψίας * ταῖς πρεσβείαις * τοῦ σοῦ Ἱεράρχου.

Πασαν * έγεωργησας, σορέ, * τοῖς πόνοις καὶ ἰδρῶσί σου * τῆς ἐγκρατείας τὴν γῆν· * καὶ σπείρας ἐν καρδία * τὸν σἴτον τοῦ Πνεύματος, * στάχυν τῆς ἀπαθείας * ἐκομίσω, * Γεώργιε μάκαρ.

"Ωμοις * σόν σταυρόν ἀναλαβών, * καὶ τὰ τῆς γῆς τερπνότατα * τῷ κοσμοκράτορι * τοῦ σκότους ἀποβρίψας, Χριστῷ ἡκολούθησας, * καὶ θησαυρούς ἐκτήσω * τῆς ἀῦλου αὐτοῦ βασιλείας.

"Οπλον * καὶ λιμένα ἀσφαλή * καὶ τετχος καὶ ὀχύρωμα * καὶ θείαν ἄγκυραν * καὶ γέφυραν καὶ σκέπην * τὴν σὴν, Θεονύμφευτε, * ἔχοντες προστασίαν, * τῶν κινδύνων * λυτρούμεθα πάντων.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

• Οὐκ ἔστιν "Αγιος * ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * ως ὁ Θεὸς ἡμῶν, * δν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις· * Οὐκ ἔστι δί- ως * πλήν σου, Κύριε.

Τῷ ὑψει, μακάριε, * ἐπιβὰς τῶν ἀρετῶν, * εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος * ἀξίως κατώπτευσας, * καὶ θεωρίας δοχεῖον * γενόμενος, "Όσεε, * αὐλίζη σὺν 'Αγγέλων χοροῖς.

Πτωχεύσας τῷ πνεύματι * κατεπλούτησας, Σορὲ, * βασιλείαν τὴν ἄϋλον, * ἐν ἢ τῷ ποιμνίῳ σου * θησαυροὺς αἰωνίους * πιστῶς προητοίμασας. * διό σε μακαρίζομεν.

Τὸ ἄπλαστον, "Οσιε, * καὶ τὸ πρᾶον τῆς ψυχῆς * ἐμιμήσω τοῖς τρόποις σου * καὶ τοῖς κατορθώμασιν * Ἰακώβ, καὶ ἐδείχθης * καθάρσει τοῦ Πνεύματος * Ἰσραηλίτης νοῦς ὁρῶν τὸν Θεόν.

'Απάτορα τέτοχας * τὸν ἀμήτορα πρό σοῦ, * καὶ ὡς βρέφος ἐθήλασας * τὸν τρέφοντα ἄπαντα· * δν δυσώπει σωθῆναι * τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε * χυρίως Θεοτόχον ἀγνήν.

΄Ο Είρμός. Οὐκ ἔστιν "Αγιος * ὡς ὁ Κύριος. Κάθισμα, Ἡγρς πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.

Ταπεινώσεως ύψει περιφανής * γεγονώς, τὰς ἐπάρσεις τοῦ δυσμενοῦς * τελείως ἡφάνισας * ἀριστεύσας λαμπρότατα. * ἐλεήμων δὲ, Πάτερ, * γενόμενος, "Οσιε, * δαψιλεί χορηγία * πεινώσιν ἐπήρχεσας. * δθεν την ἀγήρω * μετὰ τέλος χληροῦσαι * τρυρὴν ἀγαλλόμενος * εἰς αἰῶνας, Γεώργιε * Ἱεράρχα μαχάριε. * Ἡρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

πειρασμοῖς πολυπλόχοις περιπεσών * ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων χαὶ ορατῶν, * τῷ σάλῳ συνέχοικαι * τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου * ἀλλ' ὡς θερμὴν ἀντίληψιν * χαὶ σχέπην μου ἔχων σε, * τῷ λιμένι προστρέχω * τῆς σῆς ἀγαθότητος * ὅθεν, Παναγία, * τὸν λιμένι προστρέχω * τῆς σῆς ἀγαθότητος * ὅθεν, Παναγία, * τὸν οού σου * τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, * πρεσβεύουσα ἐν παροστοιν ἀξίως * τὸν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προστουνοῦσιν ἀξίως * τὸν τόχον σου, *Αγραντε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Τόν 'Αμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν * ἡ 'Αμνὰς θεωροϋσα ἐν τῷ Σταυρῷ, * ὡλόλυζε κλαίουσα * καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἤνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους, * Θεὲ ὑπεράγαθε, * ἀνεξίκακε Κύριε. * "Η πιστῶς ἐκβοήσωμεν· * Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε ἀγνὴ, * καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * αὐτοῦ τὰ παθήματα.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

» Τε δρους κατασκίου, * Λόγε, ὁ Προφήτης, * τῆς μόνης Θεο» Τόκου * μέλλοντος σαρκοῦσθαι, * θεοπτικῶς κατενόησε, καὶ
» ἐν φόβφ * ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Σὺ τὴν τῆς ψυχῆς * όλκάδα διασώσας * ἐκ τῆς τῶν παθῶν * ἐνύλου τρικυμίας, * ἐπὶ λιμένα καθώρμισας καὶ γαλήνην * τῆς ἐγκρατείας, Πάτερ "Όσιε.

'Αγγελόειδη * την φρένα κεκτημένος, * της τριαδικης * 'Αγγέλων ὑμνφδίας * ἐπηκροάσω γενόμενος ἐν ἐκστάσει * ἔτι ἐν βίφ ῶν, Πανεύφημε.

Σὺ τῆ νοητῆ * σρενδόνη ώπλισμένος, * ὡς ἄλλον Γολιάθ * τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους * ὡρρυωμένον κατέβαλες, Ἱεράρχα, * Δαυϊτικῆ καὶ θεία πίστει σου. Θεοτοκίον.

Έλπὶς καὶ προστασία * κόσμου, Παναγία, * δυσώπει τὸν ἐχ σοῦ * ὑπἐρ τῶν οἰκετῶν σου * σὲ γὰρ φρικτὸν ἱλαστήριον κεκτημένοι, * τῆς ἀμαρτίας ἐκλυτρούμεθα.

'Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

» ΄ Ο έκ νυκτός άγνοίας * θεογνωσία φαιδρύνας τα πέρατα, *
» Ο φώτισόν με τῷ ὄρθρω * τῆς δοξολογίας σου, Κύριε.

Σὲ ὡς ἀγνείας στύλον * καὶ σωφροσύνης κλειδοῦχον, 'Αοίδιμε, * κεκτημένοι σε πάντες * τύχοιμεν ἐλέους πρεσβείαις σου.

Θεοπτική προβλέψει * το ίερον ἐνεδύσω ἀξίωμα * τής ἀμώμου Παρθένου, * ώς ἄμεμπτον είς τοῦτο καλούσης σε.

Τόν τοῦ ἐλέους οἶκτον * ἔμφυτον ἔχων καὶ πάντοτε σύνοικον, * γέγονας τοῖς πένησι * δαψιλοῦς τροφῆς ἐργαστήριον.

Θεοτοχίον.

Τον ούρανου Δεσπότην * εν τἢ γαστρὶ συλλαβούσα, Πανάμωμε, * γέγονας ἀνωτέρα * ούρανῶν καὶ πάσης τῆς κτίσεως.

'Ωδής'. Ο Εἰρμός.

» Υπονά μοι παράσχου φωτεινόν * ὁ ἀναβαλλόμενος * φως ως

» Μίματιον, * πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεός ἡμων.

Τό Πνεϋμα τό Πανάγιον έν σοι * εύρον χατασχήνωσιν, * πνευμάτων ήλασε * λεγεώνας πονηρών ταζς πρεσβείαις σου.

Γαλήνης άνεδείχθης ποταμός * καὶ ρείθρον πραότητος, * οίς

ποτιζόμεθα * τὸν χειμάρρουν τῆς τρυρῆς, Πάτερ "Οσιε.

Νεχρώσας της σαρχός τὰς ἡδονὰς, * τῷ πνεύματι ἔζησας· * κάμὲ τοῖς πάθεσι * συμπτωθέντα διανάστησον, "Ενδοξε.

Θεοτοχίον.

Τόν Λόγον εν γαστρί τον εκ Πατρός * άχρόνως εκλάμψαντα * χρόνω συνείληφας, * Θεόν Λόγον ὑπερ λόγον, Πανάχραντε. Ὁ Είρμός. Χιτῶνά μοι παράσχου.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

τους Πατόας δροσίσας ἐν καμίνω, * καὶ παρθένον φυλάξας *
μετὰ τόκον τὴν σὲ Τεκούσαν, * εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς
ο τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆ ἐλλάμψει τοῦ Πνεύματος τοῦ θείου * τὴν ἐντεῦθεν προέγνως * πρός τὰ πρείττω μετάστασίν σου· * καὶ νῦν χορεύεις, "Όσιε, * εἰς τὰς ἐκεῖθεν μονὰς καὶ σκηνάς.

Είς νυμφώνα της άνω βασιλείας * ἐστολισμένος εἰσηλθες * ἐπαξίως, καὶ ἀνεκλίθης * σύν τῷ νυμφίῳ, "Οσιε, * εἰς εὐωχίαν της ἀύλου τρυφής.

'Αμοιβήν σοι των πόνων έτοιμάσας, * Δεθρο πρός με, προσεξπεν * ό των έργων μισθαποδότης. * μεθ' οῦ ἀγάλλη, "Όσιε, * εἰς τὸν αἰωνα, Γεώργιε.

Θεοτοχίον.

Οὐρανῶν αὶ Δυνάμεις ὡς μητέρα * τῆς ζωῆς τῶν ἀπάντων * κατὰ χρέος δορυφοροῦσι, * καὶ ἀνυμνοῦσί σε, Δέσποινα, * ὡς προστασίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

• Ο εορρήμονες Παΐδες εν καμίνω * σύν τῷ πυρὶ καὶ τὴν
• πλάνην * καταπατοῦντες ἐκραύγαζον· * Εὐλογεῖτε, τὰ
ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοχυβέρνητον έχων την χαρδίαν, * τον των παθών μου ζορώδη, * Πάτερ, χατεύνασον χλύδωνα, * χαι λιμένι γαλήνης * της σης με χαθόρμισον.

Πεφυτευμένος ταῖς θείαις διεξόδοις * τῶν τῆς ἀγάπης ὑδά-των, * δένδρον ζωῆς ἀνατέθηλας, * καὶ καρποὺς εὐσεβείας * καιρῷ ἐναπέδωκας.

'Ως ίατηρ ἀνιάτων νοσημάτων * καὶ ἐλατηρ ἀκαθάρτων * πνευμάτων, μάκαρ Γεώργιε, * κάμοῦ τῆς άμαρτίας * τὴν νόσον θεράπευσον.

Τίς ἐκλαλήσει τὸν θεΐον τοκετόν σου, * Θεοκυῆτορ Μαρία; * πᾶσα γὰρ φύσις ἐξίσταται * γηγενῶν καὶ 'Αγγέλων, * καὶ σὲ μακαρίζουσιν.

Ο Είρμός. Οι θεοβρήμονες Παίδες. 'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» r τον προδηλωθέντα * εν όρει τῷ Νομοθέτη * εν πυρὶ καὶ βάτω, *

» Ι τόχον τὸν τῆς 'Αειπαρθένου * εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτη-

» ρίαν, * ύμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ταζς τῶν σῶν δακρύων πηγαζς * τὸν τῆς ἀπαθείας * ἐγεώργησας, "Όσιε, * παράδεισον ἀμέμπτως, * καὶ πολύχουν τὴν εὐκαρπίαν προβάλλη * τρέφων ἀρεταζς τὸ θεζον ποίμνιον.

Σύ τὴν καθαράν τῷ Θεῷ * ἀνύσας λατρείαν, * καὶ τῆς πίστεως, "Όσιε, * τὸν δρόμον ἐκτελέσας, * νῦν ἐδέξω στέρανον

δικαιοσύνης * έκ χειρός Χριστού του άθλοθέτου σου.

Θησαυρόν ἀκένωτον * καὶ πλοῦτον χαρισμάτων * τὴν σὴν κόνιν ἔχοντες * καὶ σορόν τῶν λειψάνων, * ἐμπιπλάμεθα νοητῶν ἀρωμάτων, * ἀξιομακάριστε Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Τον θεανδρικόν σου τόκον, * πανάμωμε Κόρη, * ώς Θεόν ὑπάρχοντα * καὶ Κτίστην τῶν αἰώνων, * δυσωποθσα μὴ διαλίπης ἀπαύστως, * σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ο Είρμός. Τον προδηλωθέντα. *

ΤΗι Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη των 'Αγίων 'Αποστόλων ἐχ των 'Εβδομήχοντα, 'Ηρωδίωνος, 'Αγάβου, 'Ρούρου, 'Ασυγχρίτου, Φλέγοντος, χαὶ Έρμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά του Τριφδίου γ΄. καὶ τῶν Αποστόλων γ΄.

Ήγος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *
Αετοὶ ὡς ὑπόπτεροι * πᾶσαν γῆν διεδράμετε, * τὰ σεπτὰ διὸάγματα κατασπείροντες, * καὶ τὰ ζιζάνια τέμνοντες * τῆς πλάνης ἐν χάριτι, * καὶ πολύχουν τὸν καρπὸν * γεωργοῦντες, Πανεύφημοι, * δν κατέχουσι * νοηταὶ ἀποθῆκαι * εἰς αἰῶνας * Γεωργῷ
τῷ ἀθανάτῳ * περιφανῶς συντηρούμενον.

Πρωδίωνα, "Αγαβον * καὶ 'Ασύγκριτον, 'Ροῦφόν τε * καὶ Ἑρμῆν καὶ Φλέγοντα μακαρίσωμεν, * τὰ τῆς ἀμπέλου τυγχάνον-

τα * χατάχαρπα κλήματα, * ἀποστάζοντα ἡμιν * γλυχασμόν τόν σωτήριον, * τόν εὐτραίνοντα * τὰς διψώσας χαρδίας * τῶν ἐν πίστει * ἀληθεῖ τούτων τὴν μνήμην * ἐπιτελούντων τὴν εὕσημον.

Ο ὑρανοὶ χρηματίσαντες * ὑψηλοὶ τὴν διάνοιαν, * δόξαν ἀναγγέλλετε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν * τοῦ σαρχωθέντος θελήματι, * θεόπται 'Απόστολοι, * ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, * Έχχλησίας θεμέλιοι, * πύρροὶ ἄσειστοι, * εὐσεβείας λιμένες, * ἀποβρήτων * μυστηρίων ὑπηρέται, * φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ος Θεου Μήτηρ ἄρθορος * κὰὶ ἀγνὴ καὶ πανάμωμος * καὶ ἀγιωσύνη πάση ἀσύγκριτος, * τὸν ἐναγῆ καὶ ἀκάθαρτον * καὶ
πάσης αἰσχρότητος * παρανόμου καὶ δεινῆς * εὐρετὴν ἐγχειρήσεως * μὴ ἀπώση με, * μὴ ἐάσης με ὅλως * ἀπολέσθαι, * ἀλλὰ
ρῦσαι τῶν παθῶν με, * καὶ ἐπιστρέροντα σῶσόν με.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

νεκροϋμαι. * ἀλλ' ἐγείρομαι δοξάσαι * τοὺς σὲ σεπτως μεγαλύνοντας.

Τικροτάτως δακρύουσαν * καὶ θρηνοῦσάν σε, πάναγνε, * ἐλεήνοιαν, * καὶ δρόσον ἐνστάξας σοι, * ἐπεφώνει ὡς Τίός * Παῦσαι, Μῆτερ, δακρύουσα· * εἰ γὰρ πέπονθα, * ἐκουσίως, Παρθένε, * καὶ τοννοιας.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, ὁ Κανών τῶν ᾿Αποστόλων, καὶ τὰ Τριώδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ο Κανών των 'Αποστόλων, οὐ ἡ 'Ακροστιχίς' 'Αποστόλοις πλέξωμεν ένθεον μέλος. 'Ιωσήφ.

'Ωδή α΄. Ήχος γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τὰ ὑδατα πάλαι * νεύματι θείω * εἰς μίαν συναγωγήν

"Οσυναθροίσας, * καὶ τεμών θάλασσαν * Ίσραηλίτη λαῷ, *

» ούτος ο Θεος ήμων * δεδοξασμένος ύπαρχει· * αύτῷ μόνῳ ἄσω-» μεν, * δτι δεδόξασται.

'Αποστόλων 'Αγίων * τὴν παναγίαν * συμρώνως πανηγυρίσωμεν μνήμην, * καὶ αὐτοὺς μέλψωμεν * ἐν εὐρροσύνη ψυχῆς· * τὸν γὰρ ὑπεράγιον * καθικετεύουσι Λόγον * ἱλασμὸν δωρήσασθαι * ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Πολυθέου μανίας * τὴν σηπεδόνα * σοβούντες, τοῦ λόγου ἄλατι θείω * τὰς ψυχὰς, "Ενδοξοι, * τὰς μωρανθείσας ποτὲ * πάσας

Men. Tom. IV.

ύγιώσατε, * και σεσωσμένας τῷ Κτίστη * πάντων παρεστήσατε· * δθεν δοξάζεσθε.

Ό κλεινός Ἡρωδίων, * Ῥοῦρος καὶ Φλέγων * καὶ Ἅγαβος, καὶ Ἡσύγκριτος ἄμα * καὶ Ἑρμῆς ἔσμασι * μακαριζέσθωσαν, * γνήσιοι γενόμενοι * τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν φίλοι, * καὶ σοροὶ ᾿Απόστολοι, * καὶ θεῖοι κήρυκες. Θεοσοκίον.

Συμπαθής, Θεοτόχε, * των 'Αποστόλων * το χλέος, των 'Αθλοφόρων ή δόξα * χαὶ Πιστών στήριγμα, * στήριξον, δέομαι, * τον περιτρεπόμενον * ταῖς ἐπηρείαις τοῦ πλάνου * νοῦν μου, χαὶ σχοτούμενον * ταῖς παραβάσεσιν.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

• ἐκ μὴ ὄντων * τὰ πάντα παραγαγών * τῷ Λόγῳ κτιζό • ὑμενα, * τελειούμενα Πνεύματι, * Παντοκράτορ ὑψιστε, * ἐν
 • τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.

Τῆς Ἐχχλησίας * γενόμενοι ὀφθαλμοὶ, * πολλῶν διηνοίξατε * ὀφθαλμοὺς ἐνοπτρίζεσθαι * χάλλος τὸ ἀμήχανον, * θεοειδεῖς Μα-

θηταί Θεού του Λόγου.

Οίχος Τριάδος * ἐδείχθης φωτοειδής, * 'Ρουφε παναοίδιμε, * καὶ ναούς θεία χάριτι * τῆς πλάνης ἡδάρισας, * καὶ ἐδομήσω Κυρίφ Έχχλησίας.

Λόγφ σου θείφ * νεώσας, 'Ροῦρε σορὲ, * καρδίας κατέσπειρας * τὰ σωτήρια δόγματα, * καὶ πολύχουν ἄσταχυν * τὴν τῶν σωθέντων ἐδρέψω σωτηρίαν. Θεοτοκίον.

Ο κατ'ούσιαν * ὑπάρχων τὴν θεϊκὴν * ἀπρόσιτος, *Αχραντε, * προσιτός μοι νῶν γέγονε, * καὶ σαρκός προσλήμματι * ὅλως ἡνώθη δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Ο Είρμός. Ο έχ μὴ ὄντων * τὰ πάντα.

Κάθισμα, Ήχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *

' απτίνες νοητού * γεγονότες Ήλίου * φαιδρύνετε τὴν γῆν * ταίς \bot τῶν λόγων ἀπτίσι, * καὶ σκότος ἐλαύνετε * ἀγνωσίας ἐν χάριτι· * ὅθεν σήμερον * ἐν τῆ φαιδρῷ ὑμῶν μνήμη * λαμπρυνόμενοι, * φωτοειδεῖς Θεηγόροι, * ὑμᾶς μαπαρίζομεν.

Θεοτοχίον, ομοιον.

Τηγίζει ὁ κριτής, * ἐπὶ θύραις τὸ τέλος: * γρηγόρησον, ψυχή, * Εκαὶ ἐκ βάθους καρδίας * στενάξασα βόησον * τῆ Μητρὶ τοῦ ἡμῶν: * Ἑλευθέρωσον * τῶν φοβερῶν με βασάνων, * καὶ ἐν τόπφ με * τῆς ἀναπαύσεως τάξον, * πανάχραντε Δέσποινα.

"Η Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

Ος είδεν έν Σταυρφ * ή 'Αμνάς σε τόν 'Αρνα * κρεμάμενον, Χριστέ, * των κακούργων έν μέσφ, * έβόα δακρύουσα * καί

πιχρώς όλολύζουσα· * Τέχνον φίλτατον, * τί τό όρώμενον ξένον; * Μήτερ ἄνανδρε, * ζωή παγχόσμιος τοῦτο, * ἀντέφης, γνωσθήσεται. 'Ωοή δ'. 'Ο Είρμός.

» Ε θου πρός ήμας * χραταιάν άγάπησιν, Κύριε· * τόν μονογενή γάρ σου Υίον * ὑπέρ ήμων είς θάνατον δέδωχας· * διό σοι

χραυγάζομεν * εύχαριστούντες. * Δόξα τῆ δυνάμει σου.

Ίαμα πιστοϊς * διὰ γλώσσης θεΐον προσφέροντες, * γῆν τῆς ἀσεβείας πονηρὰν * καταστρορῆ, Σοφοί, παρεδώκατε, * καὶ ψκοδυμήσατε * ψυχὰς ἐν πίστει * δθεν μακαρίζεσθε.

Σθένος διὰ σοῦ, * Ἡρωδίων μάχαρ, ἐνδέδυται * πόλις τῶν ΙΙατρῶν περιφανῶς: * πρῶτος τὸν θρόνον γὰρ κατεκόσμησας * θείαις ἐλλαμπόμενος * φωτοχυσίαις * τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Πόλις τῶν Πατρῶν * πολιστήν σε μέγαν ἐπλούτησε, * μάχαρ Ἡρωδίων, ἀληθῶς, * πρός τὴν Σιών τὴν ἄνω μετάγοντα * ταύτην ἀληθέστατα * ὅθεν τιμὰ σε * θείοις μελωδήμασιν.

Osotoxiov.

Λόγφ ἱερῷ * τοῦ Πατρός τὸν Λόγον συνέλαβες * πάσης ἀλογίας τοὺς βροτοὺς, * θεογεννῆτορ Κόρη, λυτρούμενον * ὅθεν λόγος πάντοτε * μεγαλοφώνως * θείοις σε δοξάζομεν.

'Ωδή ε΄. 'Ο Είρμός.

» Της γής * ὁ ἀόρατος ωρθης, * καὶ τοῖς βροτοῖς * ἐκων
» Τουνανεστράφης * ὁ ἀκατάληπτος. * καὶ πρὸς σὲ ὁρθρίΣοντες * ἀνυμνοϋμέν σε, Φιλάνθρωπε.

Έπὶ τῆς γῆς * τὸν ἐλθόντα τοῦ σῶσαι * τὸ πλανηθὲν * ἐκη-ρύξατε Λόγον, * θεῖοι ᾿Απόστολοι, * καὶ τῆς πλάνης ἄπαντας * τοὺς ἀνθρώπους ἐλυτρώσασθε.

Ξενοπρεπώς * προφητείας σοι χάρις * παρὰ Θεοῦ * έξεχύθη πλουσίως, * θεόρρον "Αγαβε. * προφωνεῖς γὰρ δήλωσιν * τῶν μελλόντων ἐμφανέστατα.

"Ωρθης ποτέ * προσημαίνων τῷ Παύλῳ * ἐπιβουλὴν * καὶ δεσμὰ καὶ κακώσεις, * προρῆτα "Αγαβε, * ὁπηνίκα χεῖράς σου * τῆ ἐκείνου ζώνη ἔδησας.

Θεοτοχίον.

Μόνη ἐν γἢ * τοχετὸν ἔσχες ξένον, * μόνον ἡμᾶς * χαταλλάσσοντα μόν ϕ * τῷ προανάρχ ϕ Πατρί· * διὰ τοῦτο μόνην σε * $\dot{\phi}$ Θεοῦ Μητέρα σέβομεν.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

* Λ βυσσος * έσχάτη άμαρτιών * έχύχλωσέ με, * χαὶ έχλείπει τό
* Λ πνεϋμά μου· * άλλ' έχτείνας, Λ έσποτα, * τον ύψηλον βρα-

» χίονα, * ώς τον Πέτρον με, * Κυβερνήτα, διάσωσον.

ixέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τάτερ Γεώργιε, * θυμόν * ἀσεβών ὑπήνεγχας θρασυνομένων ἀλόγιστα, * οῦς καὶ τεθέασαι * ὑπερυψωθέντας * δυσσεβεῖ φρυάγματι, * καὶ πάλιν συντριβέντας δεινότερον, * διαφανέστατα * τῆς προνοίας πρός τὴν ἄμυναν * τῶν ἀφρόνων * κινουμένης, ἔνδοξε.

Τ άτερ Γεώργιε, * Θεῷ * συνεργός γενόμενος * ὡς ἰερεὺς καὶ γεώργιον * ἐκατοστεύοντα * καρπόν τῷ Δεσπότη * τὰς ψυχὰς προσήνεγκας, * τὰς τῶν διασωθέντων τῷ λόγῳ σου * καὶ νῦν δυσώπησον * στηριχθήναι τὴν ὁρθόδοξον * Ἐκκλησίαν * ἀληθείας
δόγμασιν.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, ομοιον.

Μαρία, τὸ ἄμωμον * καὶ νοῦν * πάντα ὑπερκείμενον * τῆ καθαρότητι ὅχημα, * περικρατούμενον * πολλαῖς ἀμαρτίαις * καὶ
στενοχωρούμενον * πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴθυνον * πανσθενεστάτη σου * προστασία. καὶ γὰρ δύνασαι * οἶα Μήτηρ * τοῦ πάντα
ἰσχύοντος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τόν ίδιον "Αρνα ἡ 'Αμνὰς * καὶ ἄμωμος Δέσποινα * ἐν τῷ Σταυρῷ ως ἐώρακεν * εἰδος οὐκ ἔχοντα, * οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι ! * θρηνωβοῦσα ἔλεγε· * τὸ κάλλος ποῦ σου ἔδυ, γλυκύτατε; * ποῦ ἡ εὐπρέπεια; * ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα * τῆς μορρῆς σου, * Τἰέ μου παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

'Ο Κανών. Ποίημα Ίγνατίου. 'Ωδη α'. Ήχος πλ. δ'. 'Ο Ειρμός.

» Ασμα * άναπέμψωμεν λαοί * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, * τῷ » Α ἀπαλλάξαντι * τὸν Ἰσραὴλ ἐχ δουλείας, * ῷδὴν ἐπινίχιον *

» ἄδοντες καὶ βοώντες· * "Ασωμέν σοι * τῷ μόνφ Δεσπότη.

Αίγλην * εὐσπλαγχνίας μοι, Χριστὲ, * τῷ πηρωθέντι πταίσμασι * καὶ ἀμαρτίαις δεινῶς * ἀνάτειλον, οἰκτίρμον, * καὶ γνόρον ἀπέλασον * τῆς ἐμῆς ἀβλεψίας * ταῖς πρεσβείαις * τοῦ σοῦ Ἱεράρχου.

Πάσαν * έγεώργησας, σορέ, * τοῖς πόνοις καὶ ίδρῶσί σου * τῆς έγκρατείας τὴν γῆν· * καὶ σπείρας ἐν καρδία * τὸν σῖτον τοῦ Πνεύματος, * στάχυν τῆς ἀπαθείας * ἐκομίσω, * Γεώργιε μάκαρ.

"Ωμοις * σόν σταυρόν ἀναλαβών, * καὶ τὰ τῆς γῆς τερπνότατα * τῷ κοσμοκράτορι * τοῦ σκότους ἀπορρίψας, Χριστῷ ἡκολούθησας, * καὶ θησαυρούς ἐκτήσω * τῆς ἀῦλου αὐτοῦ βασιλείας.

"Οπλον * καὶ λιμένα ἀσραλή * καὶ τεῖχος καὶ ὀχύρωμα * καὶ θείαν ἄγκυραν * καὶ γέρυραν καὶ σκέπην * τὴν σὴν, Θεονύμρευτε, * ἔχοντες προστασίαν, * τῶν κινδύνων * λυτρούμεθα πάντων.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

• Οὐχ ἔστιν Αγιος * ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, * καὶ οὐχ ἔστι δίκαιος *
• ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * δν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις· * Οὐχ ἔστι δί• καιος * πλήν σου, Κύριε.

Τῷ ὑψει, μακάριε, * ἐπιβὰς τῶν ἀρετῶν, * εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος * ἀξίως κατώπτευσας, * καὶ θεωρίας δοχεῖον * γενόμενος, "Όσιε, * αὐλίζη σὺν 'Αγγέλων χοροῖς.

Πτωχεύσας τῷ πνεύματι * κατεπλούτησας, Σορέ, * βασιλείαν τὴν ἄϋλον, * ἐν ἢ τῷ ποιμνίῳ σου * θησαυρούς αἰωνίους * πιστῶς προητοίμασας. * διό σε μακαρίζομεν.

Τὸ ἄπλαστον, "Οσιε, * καὶ τὸ πρᾶον τῆς ψυχῆς * ἐμιμήσω τοῖς τρόποις σου * καὶ τοῖς κατορθώμασιν * Ἰακώβ, καὶ ἐδείχθης * καθάρσει τοῦ Πνεύματος * Ἰσραηλίτης νοῦς ὁρῶν τὸν Θεόν.
Θεοτοκίου.

'Απάτορα τέτοκας * τὸν ἀμήτορα πρὸ σοῦ, * καὶ ὡς βρέφος ἐθήλασας * τὸν τρέφοντα ἄπαντα· * δν δυσώπει σωθήναι * τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε * κυρίως Θεοτόκον ἀγνήν.

Ο Είρμος. Ούχ έστιν Αγιος * ώς ο Κύριος.

Κάθισμα, Έχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν και Λόγον. ινώσεως ύψει περιφανὴς * γεγονώς, τὰς ἐπάρσεις η

Ταπεινώσεως ύψει περιφανής * γεγονώς, τὰς ἐπάρσεις τοῦ δυσμενοῦς * τελείως ἡφάνισας * ἀριστεύσας λαμπρότατα: * ἐλεήμων δὲ, Πάτερ, * γενόμενος, "Οσιε, * δαψιλεί χορηγία * πεινώσιν ἐπήρχεσας: * ὅθεν την ἀγήρω * μετὰ τέλος χληροῦσαι * τρυφήν σβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον, όμοιον.

χυνούσιν ἀξίως * τον τόχον σου, "Αχραντε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Τόν 'Αμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν * ἡ 'Αμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, * ἀλόλυζε κλαίουσα * καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν. * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἤνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους, * Θεὲ ὑπεράγαθε, * ἀνεξίκακε Κύριε. * Ἦ πιστῶς ἐκβοἡσωμεν. * Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε ἀγνὴ, * καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν * τοῖς προσκυοῦσιν ἐν πίστει * αὐτοῦ τὰ παθήματα.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

» Τε δρους κατασκίου, * Λόγε, ὁ Προφήτης, * τῆς μόνης Θεοτόκου * μέλλοντος σαρκοῦσθαι, * θεοπτικῶς κατενόησε, καὶ
εν φόβω * ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Σὑ τὴν τῆς ψυχῆς * ὁλκάδα διασώσας * ἐκ τῆς τῶν παθῶν * ἐνύλου τρικυμίας, * ἐπὶ λιμένα καθώρμισας καὶ γαλήνην * τῆς ἐγκρατείας, Πάτερ "Οσιε.

'Αγγελοειδή * τὴν φρένα κεκτημένος, * τῆς τριαδικής * 'Αγγέλων ὑμνφδίας * ἐπηκροάσω γενόμενος ἐν ἐκστάσει * ἔτι ἐν βίφ ῶν, Πανεύφημε.

Σὺ τῆ νοητῆ * σρενδόνη ώπλισμένος, * ὡς ἄλλον Γολιὰθ * τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους * ὡρρυωμένον κατέβαλες, Ἱεράρχα, * Δαυἴτικῆ καὶ θεία πίστει σου. Θεοτοκίον.

Έλπὶς καὶ προστασία * κόσμου, Παναγία, * δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ * ὑπέρ τῶν οἰκετῶν σου: * σὲ γὰρ φρικτὸν ἰλαστήριον κεκτημένοι, * τῆς ἀμαρτίας ἐκλυτρούμεθα.

'Ωδή ε΄. Ὁ Είρμός.

» · Ο έχ νυχτός ἀγνοίας * θεογνωσία φαιδρύνας τὰ πέρατα, *
» Ο φώτισόν με τῷ ὄρθρω * τῆς δοξολογίας σου, Κύριε.

Σὲ ὡς ἀγνείας στύλον * καὶ σωφροσύνης κλειδοϋχον, 'Αοιδιμε, * κεκτημένοι σε πάντες * τύχοιμεν ἐλέους πρεσβείαις σου.

Θεοπτική προβλέψει * το ιερόν ένεδύσω άξιωμα * τής άμώμου Παρθένου, * ώς άμεμπτον είς τοῦτο καλούσης σε.

Τον τοῦ ἐλέους οἶχτον * ἔμφυτον ἔχων καὶ πάντοτε σύνοιχον, * γέγονας τοῖς πένησι * δαψιλοῦς τροφῆς ἐργαστήριον.

Θεοτοχίον.

Τον οὐρανοῦ Δεσπότην * ἐν τἢ γαστρὶ συλλαβοῦσα, Πανάμωμε, * γέγονας ἀνωτέρα * οὐρανῶν καὶ πάσης τῆς κτίσεως.

'Ωδη ς΄. Ό Εἰρμός. » • τωνά μοι παράσχου φωτεινόν * ὁ ἀναβαλλόμενος * φως ως

» 🔏 ἰμάτιον, * πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν.

Τὸ Πνεϋμα τὸ Πανάγιον ἐν σοὶ * εὐρὸν κατασκήνωσιν, * πνευμάτων ἤλασε * λεγεῶνας πονηρῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Γαλήνης άνεδείχθης ποταμός * καὶ ρείθρον πραότητος, * οίς

ποτιζόμεθα * τον χειμάρρουν της τρυρης, Πάτερ "Οσιε.

Νεχρώσας της σαρχός τὰς ἡδονὰς, * τῷ πνεύματι ἔζησας· * κάμὲ τοῖς πάθεσι * συμπτωθέντα διανάστησον, "Ενδοξε.

Θεοτοχίον.

Τὸν Λόγον ἐν γαστρὶ τὸν ἐκ Πατρὸς * ἀχρόνως ἐκλάμψαντα * χρόνφ συνείληφας, * Θεὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον, Πανάχραντε. Ὁ Εἰρμός. Χιτῶνά μοι παράσχου.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

• Ο τοὺς Πατοας δροσίσας ἐν καμίνω, * καὶ παρθένον φυλάξας *
• Ο μετὰ τόχον τὴν σὲ Τεχοῦσαν, * εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς
• ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆ ἐλλάμψει τοῦ Πνεύματος τοῦ θείου * τὴν ἐντεῦθεν προέγνως * πρός τὰ κρείττω μετάστασίν σου· * καὶ νῦν χορεύεις, "Όσιε, * εἰς τὰς ἐκεῖθεν μονὰς καὶ σκηνάς.

Είς νυμφώνα της άνω βασιλείας * ἐστολισμένος εἰσηλθες * ἐπαξίως, καὶ ἀνεκλίθης * σύν τῷ νυμφίῳ, "Όσιε, * εἰς εὐωχίαν της ἀύλου τρυφής.

'Αμοιβήν σοι των πόνων έτοιμάσας, * Δεύρο πρός με, προσείπεν * ό των έργων μισθαποδότης. * μεθ' ού άγάλλη, "Όσιε, * είς τὸν αἰωνα, Γεώργιε.

Θεοτοχίον.

Οὐρανῶν αὶ Δυνάμεις ὡς μητέρα * τῆς ζωῆς τῶν ἀπάντων * κατὰ χρέος δορυφοροῦσι, * καὶ ἀνυμνοῦσί σε, Δέσποινα, * ὡς προστασίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Ωδή η'. 'Ο Είρμός.

» Ο ε θεορρήμονες Πατδες εν καμινφ * σύν τῷ πυρὶ καὶ τὴν » Ο πλάνην * καταπατοῦντες ἐκραύγαζον· * Εὐλογείτε, τὰ ἔργα * Κυριου, τὸν Κύριον.

Θεοχυβέρνητον έχων την χαρδίαν, * τον των παθών μου ζορώδη, * Πάτερ, χατεύνασον χλύδωνα, * χαὶ λιμένι γαλήνης * της σης με χαθόρμισον.

Πεφυτευμένος ταϊς θείαις διεζόδοις * τῶν τῆς ἀγάπης ὑδά-των, * δένδρον ζωῆς ἀνατέθηλας, * καὶ καρποὺς εὐσεβείας * καιρῷ ἐναπέδωκας.

'Ως ἰατὴρ ἀνιάτων νοσημάτων * καὶ ἐλατὴρ ἀκαθάρτων * πνευμάτων, μάκαρ Γεώργιε, * κάμοῦ τῆς ἀμαρτίας * τὴν νόσον θεράπευσον.

Τίς ἐκλαλήσει τὸν θεΐον τοκετόν σου, * Θεοκυῆτορ Μαρία; * πᾶσα γὰρ φύσις ἐξίσταται * γηγενών καὶ 'Αγγέλων, * καὶ σὲ μακαρίζουσιν.

Ο Είρμός. Οι θεορρήμονες Παίδες. 'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» Τόν προδηλωθέντα * ἐν ὅρει τῷ Νομοθέτη * ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, *
» τόκον τὸν τῆς ᾿Αειπαρθένου * εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτη-

» ρίαν, * ύμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ταϊς των σων δακρύων πηγαϊς * τον τῆς ἀπαθείας * ἐγεώργησας, "Όσιε, * παράδεισον ἀμέμπτως, * καὶ πολύχουν τὴν εὐκαρπίαν προβάλλη * τρέφων ἀρεταϊς τὸ θεΐον ποίμνιον.

Σὺ τὴν καθαρὰν τῷ Θεῷ * ἀνύσας λατρείαν, * καὶ τῆς πίστεως, "Όσιε, * τὸν δρόμον ἐκτελέσας, * νῦν ἐδέξω στέρανον δικαιοσύνης * ἐκ χειρὸς Χριστοῦ τοῦ ἀθλοθέτου σου.

Θησαυρόν ἀχένωτον * χαὶ πλοῦτον χαρισμάτων * τὴν σὴν χόνιν ἔχοντες * χαὶ σορόν τῶν λειψάνων, * ἐμπιπλάμεθα νοητῶν ἀρωμάτων, * ἀξιομαχάριστε Γεώργιε.

Θεοτοχίον.

Τον θεανδρικόν σου τόχον, * πανάμωμε Κόρη, * ώς Θεόν ὑπάργοντα * χαὶ Κτίστην τῶν αἰώνων, * δυσωποῦσα μὴ διαλίπης ἀπαύστως, * σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ο Είρμός. Τον προδηλωθέντα. *

ΤΗ, Η΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Αγίων 'Αποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, 'Αγάβου, 'Ρούρου, 'Ασυγκρίτου, Φλέγοντος, καὶ Ἑρμοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριφδίου γ΄. καὶ τῶν Αποστόλων γ΄.

Ήχος δ΄. Ώς γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Αετοί ως υπόπτεροι * πᾶσαν γῆν διεδράμετε, * τὰ σεπτὰ διοὰγΑματα κατασπείροντες, * καὶ τὰ ζιζάνια τέμνοντες * τῆς πλάνης ἐν χάριτι, * καὶ πολύχουν τὸν καρπὸν * γεωργοῦντες, Πανεύφημοι, * δν κατέχουσι * νοηταὶ ἀποθῆκαι * εἰς αἰῶνας * Γεωργῷ
τῷ ἀθανάτῳ * περιφανῶς συντηρούμενον.

Τρωδίωνα, "Αγαβον * καὶ "Ασύγκριτον, 'Ροῦφόν τε * καὶ Έρμῆν καὶ Φλέγοντα μακαρίσωμεν, * τὰ τῆς ἀμπέλου τυγχάνον-

τα * χατάχαρπα χλήματα, * ἀποστάζοντα ήμιν * γλυχασμόν τόν σωτήριον, * τόν εὐτραίνοντα * τὰς διψώσας χαρδίας * τῶν ἐν πίστει * ἀληθεῖ τούτων τὴν μνήμην * ἐπιτελούντων τὴν εὕσημον.

Ο ὑρανοὶ χρηματίσαντες * ὑψηλοὶ τὴν διάνοιαν, * δόξαν ἀναγγέλλετε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν * τοῦ σαρχωθέντος θελήματι, * θεόπται 'Απόστολοι, * ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, * 'Εχχλησίας θεμέλιοι, * πύρροι ἀσειστοι, * εὐσεβείας λιμένες, * ἀποβρήτων * μυστηρίων ὑπηρέται, * φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, δμοιον.

Ος Θεου Μήτηρ ἄρθορος * κὰὶ ἀγνὴ καὶ πανάμωμος * καὶ ἀγιωσύνη πάση ἀσύγκριτος, * τον ἐναγῆ καὶ ἀκάθαρτον * καὶ
πάσης αἰσχρότητος * παρανόμου καὶ δεινῆς * εὐρετὴν ἐγχειρήσεως * μὴ ἀπώση με, * μὴ ἐάσης με ὅλως * ἀπολέσθαι, * ἀλλὰ
ρῦσαι τῶν παθῶν με, * καὶ ἐπιστρέφοντα σῶσόν με.

Ή Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Ι (κροτάτως δακρύουσαν * καὶ θρηνοῦσάν σε, πάναγνε, * ἐλεήνοιαν, * καὶ θρηνοῦσάν σε, πάναγνε, * ἐλεήνοιαν, * καὶ δρόσον ἐνστάξας σοι, * ἐπεφώνει ὡς Υἰός· * Παῦσαι, Μῆτερ, δακρύουσα· * εἰ γὰρ πέπονθα, * ἐχουσίως, Παρθένε, * καὶ νεκρόνοι * ἀλλ' ἐγείρομαι δοξάσαι * τοὺς σὲ σεπτώς μεγαλύνοντας.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, ὁ Κανών τῶν ᾿Αποστόλων, καὶ τὰ Τριφδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ο Κανών των 'Αποστόλων, οὐ ἡ 'Ακροστιχίς' 'Αποστόλοις πλέξωμεν ένθεον μέλος. 'Ιωσήρ

'Ωδή α'. Ήχος γ'. 'Ο Εἰρμός.

Τὰ ὕδατα πάλαι * νεύματι θείφ * εἰς μίαν συναγωγήν

" Οσυναθροίσας, * καὶ τεμών θάλασσαν * Ἰσραηλίτη λαῷ, *

" οὐτος ὁ Θεὸς ἡμῶν * δεδοξασμένος ὑπάρχει· * αὐτῷ μόνῳ ἄσω
" μεν, * ὅτι δεδόξασται.

'Αποστόλων 'Αγίων * τὴν παναγίαν * συμφώνως πανηγυρίσωμεν μνήμην, * καὶ αὐτοὺς μέλψωμεν * ἐν εὐρροσύνη ψυχῆς: * τὸν γὰρ ὑπεράγιον * καθικετεύουσι Λόγον * ἰλασμόν δωρήσασθαι * ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Πολυθέου μανίας * τὴν σηπεδόνα * σοβοῦντες, τοῦ λόγου ἄλατι θείφ * τὰς ψυχὰς, "Ενδοξοι, * τὰς μωρανθείσας ποτὲ * πάσας

18

ύγιώσατε, * καὶ σεσωσμένας τῷ Κτίστῃ * πάντων παρεστήσατε· * δθεν δοξάζεσθε.

Ό κλεινός Ἡρωδίων, * Ῥοῦρος καὶ Φλέγων * καὶ Ἅγαβος, καὶ ᾿Ασύγκριτος ἄμα * καὶ Ἐρμῆς ἔσμασι * μακαριζέσθωσαν, * γνήσιοι γενόμενοι * τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν φίλοι, * καὶ σοροὶ ᾿Απόστολοι, * καὶ θεῖοι κήρυκες. Θεοποκίον.

Συμπαθής, Θεοτόχε, * τῶν 'Αποστόλων * τὸ χλέος, τῶν 'Αθλοφόρων ἡ δόξα * χαὶ Πιστῶν στήριγμα, * στήριξον, δέομαι, * τὸν περιτρεπόμενον * ταῖς ἐπηρείαις τοῦ πλάνου * νοῦν μου, χαὶ σχοτούμενον * ταῖς παραβάσεσιν.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

Έκ μὴ ὅντων * τὰ πάντα παραγαγὼν * τῷ Λόγῳ κτιζό μενα, * τελειούμενα Πνεύματι, * Παντοκράτορ ὑψιστε, * ἐν
 τῆ ἀγάπη τῆ σῆ στερέωσόν με.

Τῆς Ἐκκλησίας * γενόμενοι ὀρθαλμοὶ, * πολλών διηνοίζατε * ὀρθαλμοὺς ἐνοπτρίζεσθαι * κάλλος τὸ ἀμήχανον, * θεοειδεῖς Μαθηταὶ Θεοῦ τοῦ Λόγου.

Οίχος Τριάδος * ἐδείχθης φωτοειδής, * 'Ροῦρε παναοίδιμε, * καὶ ναοὺς θεία χάριτι * τῆς πλάνης ἡδάρισας, * καὶ ἐδομήσω Κυρίφ Έχχλησίας.

Λόγφ σου θείφ * νεώσας, 'Ροῦφε σορὲ, * καρδίας κατέσπειρας * τὰ σωτήρια δόγματα, * καὶ πολύχουν ἄσταχυν * τὴν τῶν σωθέντων ἐδρέψω σωτηρίαν. Θεοτοκίον.

'Ο κατ' οὐσίαν * ὑπάρχων τὴν θεϊκὴν * ἀπρόσιτος, "Αχραντε, * προσιτός μοι νῦν γέγονε, * καὶ σαρκός προσλήμματι * ὅλως ἡνώθη δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Ο Είρμός. Ο έχ μὴ ὄντων * τὰ πάντα.

Κάθισμα, Ήγος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *

ι κτίνες νοητοῦ * γεγονότες 'Ηλίου * φαιδρύνετε τὴν γῆν * ταῖς 1 τῶν λόγων ἀκτίσι, * καὶ σκότος ἐλαύνετε * ἀγνωσίας ἐν χάριτι· * ὅθεν σήμερον * ἐν τῆ φαιδρῷ ὑμῶν μνήμῃ * λαμπρυνόμενοι, * φωτοειδεῖς Θεηγόροι, * ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Τηγίζει ὁ χριτής, * ἐπὶ θύραις τὸ τέλος: * γρηγόρησον, ψυχή, * Το καὶ ἐχ βάθους χαρδίας * στενάξασα βόησον * τῆ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν: * Ἑλευθέρωσον * τῶν φοβερῶν με βασάνων, * καὶ ἐν τόπφ με * τῆς ἀναπαύσεως τάξον, * πανάχραντε Δέσποινα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ος είδεν έν Σταυρφ * ή 'Αμνάς σε τόν 'Αρνα * πρεμάμενον, Χριστέ, * των παπούργων έν μέσφ, * έβόα δαπρύουσα * παί

πιχρώς όλολύζουσα· * Τέχνον φίλτατον, * τί τὸ ὁρώμενον ξένον; * Μῆτερ ἄνανδρε, * ζωὴ παγχόσμιος τοῦτο, * ἀντέφης, γνωσθήσεται. 'Ωδὴ δ΄. Ο Είρμός.

» Γ θου πρός ήμας * χραταιάν άγάπησιν, Κύριε· * τον μονογενή » Γ γάρ σου Γίον * ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωχας· * διό σοι

χραυγάζομεν * εὐχαριστοῦντες· * Δόξα τῆ δυνάμει σου.

Ίαμα πιστοϊς * διὰ γλώσσης θεΐον προσφέροντες, * γῆν τῆς ἀσεβείας πονηρὰν * καταστρορῆ, Σορολ, παρεδώκατε, * καὶ ψκοδομήσατε * ψυχὰς ἐν πίστει * δθεν μακαρίζεσθε.

Σθένος διά σου, * Ἡρωδίων μάχαρ, ἐνδέδυται * πόλις τῶν Ιἰατρῶν περιφανῶς: * πρῶτος τὸν θρόνον γὰρ κατεκόσμησας * θείαις ἐλλαμπόμενος * φωτοχυσίαις * τοῦ Ἡγίου Πνεύματος.

Πόλις των Πατρών * πολιστήν σε μέγαν ἐπλούτησε, * μάχαρ Ἡρωδίων, ἀληθώς, * πρός τὴν Σιών τὴν ἄνω μετάγοντα * ταύτην ἀληθέστατα * ὅθεν τιμά σε * θείοις μελωδήμασιν.

Θεοτοχίον.

Λόγφ ἱερῷ * τοῦ Πατρός τὸν Λόγον συνέλαβες * πάσης ἀλογίας τοὺς βροτοὺς, * θεογεννῆτορ Κόρη, λυτρούμενον * ὅθεν λόγοις πάντοτε * μεγαλορώνως * θείοις σε δοξάζομεν.

'Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

» Της γής * ὁ ἀδρατος ὥφθης, * καὶ τοῖς βροτοῖς * ἐκὼν
» Τουνανεστράφης * ὁ ἀκατάληπτος. * καὶ πρὸς σὲ ὀρθρίΣοντες * ἀνυμνοϋμέν σε, Φιλάνθρωπε.

Έπὶ τῆς γῆς * τὸν ἐλθόντα τοῦ σῶσαι * τὸ πλανηθὲν * ἐκηρύξατε Λόγον, * θεῖοι ᾿Απόστολοι, * καὶ τῆς πλάνης ἄπαντας * τοὺς ἀνθρώπους ἐλυτρώσασθε.

Ξενοπρεπώς * προρητείας σοι χάρις * παρὰ Θεοῦ * ἐξεχύθη πλουσίως, * θεόρρον "Αγαβε. * προφωνεῖς γὰρ δήλωσιν * τῶν μελλόντων ἐμφανέστατα.

"Ωρθης ποτέ * προσημαίνων τῷ Παύλῳ * ἐπιβουλὴν * καὶ δεσμὰ καὶ κακώσεις, * προρῆτα "Αγαβε, * ὁπηνίκα χεῖράς σου * τῇ ἐκείνου ζώνῃ ἔδησας.

Θεοτοχίον.

Μόνη ἐν γἢ * τοχετὸν ἔσχες ξένον, * μόνον ἡμᾶς * χαταλλάσσοντα μόνφ * τῷ προανάρχφ Πατρί· * διὰ τοῦτο μόνην σε * ὡς Θεοῦ Μητέρα σέβομεν.

'Ωδής'. 'Ο Είρμός.

• * Αβυσσος * έσχάτη άμαρτιών * έχύχλωσέ με, * χαὶ έχλείπει τὸ
• Απνεῦμά μου * άλλ' έχτείνας, Δέσποτα, * τὸν ὑψηλὸν βρα-

» χίονα, * ώς τὸν Πέτρον με, * Κυβερνῆτα, διάσωσον.

ύγιώσατε, * καὶ σεσωσμένας τῷ Κτίστη * πάντων παρεστήσατε· * δθεν δοξάζεσθε.

Ό κλεινός Ἡρωδίων, * Ῥοῦρος καὶ Φλέγων * καὶ Ἅγαβος, καὶ ᾿Ασύγκριτος ἄμα * καὶ Ἑρμῆς ἔσμασι * μακαριζέσθωσαν, * γνήσιοι γενόμενοι * τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν φίλοι, * καὶ σοροὶ ᾿Απόστολοι, * καὶ θεῖοι κήρυκες. Θεοτοκίον.

Συμπαθής, Θεοτόχε, * των 'Αποστόλων * το χλέος, των 'Αθλοφόρων ή δόξα * χαὶ Πιστών στήριγμα, * στήριξον, δέομαι, * τον περιτρεπόμενον * ταϊς ἐπηρείαις τοῦ πλάνου * νοῦν μου, χαὶ σχοτούμενον * ταϊς παραβάσεσιν.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

• Ο ἐκ μὴ ὄντων * τὰ πάντα παραγαγών * τῷ Λόγῳ κτιζό• Ομενα, * τελειούμενα Πνεύματι, * Παντοκράτορ ὑψιστε, * ἐν
• τῆ ἀγάπη τῆ σῆ στερέωσόν με.

Τῆς Ἐκκλησίας * γενόμενοι ὀρθαλμοί, * πολλών διηνοίξατε * ὀρθαλμοὺς ἐνοπτρίζεσθαι * κάλλος τὸ ἀμήχανον, * θεοειδεῖς Μα-

θηταί Θεού του Λόγου.

Οίχος Τριάδος * έδειχθης φωτοειδής, * 'Ροῦρε παναοίδιμε, * καὶ ναοὺς θεία χάριτι * τῆς πλάνης ἡδάρισας, * καὶ ἐδομήσω Κυρίφ Ἐχχλησίας.

Λόγφ σου θείφ * νεώσας, 'Ροῦφε σορὲ, * καρδίας κατέσπειρας * τὰ σωτήρια δόγματα, * καὶ πολύχουν ἄσταχυν * τὴν τῶν σω-

θέντων έδρέψω σωτηρίαν. Θεοτοχίον.

'Ο κατ' οὐσίαν * ὑπάρχων τὴν θεϊκὴν * ἀπρόσιτος, *Αχραντε, * προσιτός μοι νῦν γέγονε, * καὶ σαρκός προσλήμματι * ὅλως ἡνώθη δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Ο Ειρμός. Ο έχ μὴ ὄντων * τὰ πάντα.

Κάθιτμα, Ήχες α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *

' χτίνες νοητοῦ ' γεγονότες 'Ηλίου ' φαιδρύνετε τὴν γῆν ' ταῖς Τῶν λόγων ἀχτῖσι, ' χαὶ σχότος ἐλαύνετε ' ἀγνωσίας ἐν χάριτι ' ὅθεν σήμερον ' ἐν τῆ φαιδρα ὑμῶν μνήμη ' λαμπρυνόμενοι, ' φωτοειδεῖς Θεηγόροι, ' ὑμᾶς μαχαρίζομεν.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Τηγίζει ὁ χριτής, * ἐπὶ θύραις τὸ τέλος· * γρηγόρησον, ψυχή, * Ελευθέρωσον * τῶν φοβερῶν με βασάνων, * καὶ ἐν τόπφ με * τῆς ἀναπαύσεως τάξον, * πανάχραντε Δέσποινα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ος είδεν έν Σταυρφ * ἡ ἀμνάς σε τόν Ἄρνα * κρεμάμενον, Χριστέ, * τῶν κακούργων ἐν μέσφ, * ἐβόα δακρύουσα * καὶ

πικρώς ὁλολύζουσα· * Τέκνον φίλτατον, * τί τὸ ὁρώμενον ξένον; * Μήτερ ἄνανδρε, * ζωή παγκόσμιος τοῦτο, * ἀντέφης, γνωσθήσεται. 'Ωδή δ΄. Ο Είρμός.

» Τραυγάζομεν * εύχαριστοῦντες. * Δόξα τῆ δυνάμει σου.

Ίαμα πιστοϊς * διὰ γλώσσης θείον προσφέροντες, * γῆν τῆς ἀσεβείας πονηρὰν * καταστρορῆ, Σορολ, παρεδώκατε, * καὶ ψκο-

δομήσατε * ψυχάς ἐν πίστει· * ὅθεν μαχαρίζεσθε.

Σθένος διά σοῦ, * Ἡρωδίων μάχαρ, ἐνδέδυται * πόλις τῶν Πατρῶν περιφανῶς· * πρῶτος τὸν θρόνον γὰρ χατεχόσμησας * θείαις ἐλλαμπόμενος * φωτοχυσίαις * τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Πόλις τῶν Πατρῶν * πολιστήν σε μέγαν ἐπλούτησε, * μάχαρ Ἡρωδίων, ἀληθῶς, * πρός τὴν Σιὼν τὴν ἄνω μετάγοντα * ταύτην ἀληθέστατα. * ὅθεν τιμἄ σε * θείοις μελωδήμασιν.

Θεοτοχίον.

Λόγω ίερ $\tilde{\omega}$ * του Πατρός τον Λόγον συνέλαβες * πάσης άλογίας τοὺς βροτοὺς, * θεογεννῆτορ Κόρη, λυτρούμενον * ὅθεν λόγοις πάντοτε * μεγαλορώνως * θείοις σε δοξάζομεν.

'Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

» Τη πὶ τῆς γῆς * ὁ ἀόρατος ὥρθης, * καὶ τοῖς βροτοῖς * ἐκὼν
» Τουνανεστράρης * ὁ ἀκατάληπτος· * καὶ πρὸς σὲ ὁρθρίΣοντες * ἀνυμνοϋμέν σε, Φιλάνθρωπε.

Έπὶ τῆς γῆς * τὸν ἐλθόντα τοῦ σῶσαι * τὸ πλανηθὲν * ἐκη-ρύξατε Λόγον, * θεῖοι 'Απόστολοι, * καὶ τῆς πλάνης ἄπαντας * τοὺς ἀνθρώπους ἐλυτρώσασθε.

Ξενοπρεπώς * προρητείας σοι χάρις * παρὰ Θεοῦ * ἐξεχύθη πλουσίως, * θεόρρον "Αγαβε· * προφωνεῖς γὰρ δήλωσιν * τῶν μελλόντων ἐμφανέστατα.

"Ωρθης ποτέ * προσημαίνων τῷ Παύλῳ * ἐπιβουλὴν * καὶ δεσμὰ καὶ κακώσεις, * προρῆτα "Αγαβε, * ὁπηνίκα χεῖράς σου * τῆ ἐκείνου ζώνη ἔδησας.

Θεοτοχίον.

Μόνη ἐν γἢ * τοχετόν ἔσχες ξένον, * μόνον ἡμᾶς * χαταλλάσσοντα μόνφ * τῷ προανάρχῳ Πατρί· * διὰ τοῦτο μόνην σε * ὡς Θεοῦ Μητέρα σέβομεν.

'Ωοη ς'. Ο Είρμός.

Αβυσσος * ἐσχάτη ἀμαρτιῶν * ἐκύκλωσέ με, * καὶ ἐκλείπει τὸ
 Απνεῦμά μου * ἀλλ' ἐκτείνας, Δέσποτα, * τὸν ὑψηλὸν βρα χίονα, * ὡς τὸν Πέτρον με, * Κυβερνῆτα, διάσωσον.

"Εθετο * λαμπάδας ώς φωταυγείς * ὑμᾶς ὁ Λόγος, * οἰχουμένην φωτίζοντας * καὶ τὸ σκότος λύοντας, * θεοειδείς 'Απόστολοι, * καὶ δεικνύοντας * τὴν ὁδὸν τὴν σωτήριον.

Νέχρωσιν * χηρύττων τοῦ ἀπαθοῦς, * νενεχρωμένους * πρός ζωὴν προσηγάγετο * ὁ σορὸς 'Ασύγχριτος, * 'Αποστόλων τὸ χαύ-

χημα, * Υρχανίας τε * το σοφόν περιτείχισμα.

Εύρε σε, * 'Ασύγκριτε, ποταμόν * ναμάτων πλήρη * Υρκανία του Πνεύματος, * και σεπταϊς άρδειαις σου * καταρδευθείσα ήνεγκεν * ώραιότατα * τῷ Δεσπότη βλαστήματα.

 Θ so τ ox l o γ .

Νόμου σε * ἐτύπου ἡ κιβωτὸς * τὴν δεξαμένην * νόμου θείου τὸ πλήρωμα, * καὶ σαρκὶ κυήσασαν, * καὶ μετὰ τόκον μείνασαν * ἀειπάρθενον * ὡς πρὸ τόκου, Θεόνυμφε.

Ο Είρμός. "Αβυσσος * ἐσχάτη άμαρτιῶν. *

Συναξάριον.

Τῆ Η΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων ᾿Αποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, ᾿Αγάβου, Ῥούφου, Φλέγοντος, ᾿Ασυγκρίτου, καὶ Ἑρμοῦ.

Στίχοι.

Εὐαγγελίου τὸν καλὸν δραμών δρόμον, Ἡρωδίων κάλλιστον ἤρατο στέφος. Ψυχὴν 'Αγάβου τοῦ προφηταποστόλου Ὁ ψυχοσώστης προσκαλεῖται Δεσπότης. Σβέσας πλάνης φλέγουσαν ὁ Φλέγων φλόγα, Οῦς Δαυὶδ εἶπε, πῦρ φλέγον, βλέπει Νόας. Παῦλος καλεῖ σε, 'Ροῦρ' 'Απόστολος μέγας, Έκλεκτὸν ὄντως 'ὡ ἐπαίνου ἀξίου! 'Ασύγκριτον δὲ πᾶς ἐπαινέσει μάλα: Τοῦτον γὰρ ἤσπάσατο Παύλου τὸ στόμα. Έρμῷ θανόντι τῷ μαθητῷ Κυρίου, Έρμῷον ἔμπνουν ἐκ λόγων ἀναγλύρω. 'Ογδοάτῃ μετέβησαν 'Απόστολοι ἀγγελέες τε.

Ταϊς αὐτων άγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Ωδή ζ΄. 'Ο Είρμός.

» το πριν είκόνι τη χρυση, * περσικώ σεβάσματι, * Παϊδες οὐ

» προσεκύνησαν * τρεῖς, ὑμνοῦντες * ἐν μέσω της καμίνου *

» Των Πατέρων ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θεμελιώσαντες χαλώς * έν πέτρα της πίστεως * των έθνων

τὰ πληρώματα, * λίθους πάλαι * τούς σεβομένους μάτην * κα-

τεφώτισαν σοφώς οί Θεοιγόροι.

"Ερλέξας, Φλέγων ίερέ, * πυρί θείφ ἄπασαν * τῆς ἀπάτης τὴν ἄχανθαν, * καὶ καρδίας * ἀθλίως ἐσβεσμένας * θέρμῃ Πνεύματος ἀνῆψας ἀριδήλως.

Οι Μαραθώνος οίκισται * προστάτην σε μέγιστον * και διδάσκαλον άριστον * και φωστήρα * και ποδηγέτην σχόντες, * Φλέ-

γων Ένδοξε, τιμώσι σε άπαύστως. Θεοτοκίου.

Νέος Παράδεισος ήμιν * ζωής ξύλον, ἄχραντε, * κεκτημένος γεγένησαι * οῦ ή βρώσις * τοὺς βρώσει τεθνηκότας * ἀνεζώωσεν, ἀγνή Θεογεννήτορ.

'Ωοή η'. Ο Είρμός.

• Βαβυλωνία κάμινος * τους Παϊδας ούκ έφλεξεν, * ούδὲ τῆς Θεότητος τὸ πῦρ * τὴν Παρθένον διέφθειρε· * διὸ μετὰ τῶν • Παίδων, * πιστοί, βοήσωμεν· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, • τὸν Κύριον.

Μαχαριζέσθω "Αγαβος, * Φλέγων και 'Ασύγχριτος, * 'Ροῦφος και 'Ερμής ὁ εὐκλεής * και 'Ηρωδίων σήμερον * τοῦ Λόγου γεγονότες * θεῖοι 'Απόστολοι, * και φωστήρες τοῦ κόσμου, * και ἐθνῶν διδάσκαλοι.

Έρμῆς ὁ παναοίδιμος * Δαλματίας γέγονε * πάσης όδηγός καὶ φωτισμός· * ἐν ταύτη γὰρ ὡς ἡλιος * πολύρωτος ἐπέστη * τελῶν ἐξαίσια, * καὶ φωτίζων καρδίας * ἀβλεπτούσας πρότερον.

Λόγον ως λύχγον φαίνοντα, * Έρμπ, φέρων, ἔνδοξε, * τοὺς ἐν τῆ νυχτὶ τῶν δυσχερῶν * χαθημένους ἐφώτισας. * ἰάσεις χαὶ σημεῖα * τελῶν δὲ μέγιστα, * ἐρειλχώσω πρὸς πίστιν * ἀπίστων τὸ πλήρωμα.

Τριαδικόν.

Οἱ τὴν Τριάδα σέβοντες, * Πατέρα δοξάσωμεν, * Υἰὸν προσχυνήσωμεν πιστῶς * καὶ Πνεῦμα τὸ "Αγιον, * τρισὶν ἐν χαραχτῆρσι * μίαν Θεότητα * ἡνωμένην τῆ φύσει, * ἀπλῆν, ἀδιαίρετον. Θεοτοχίον.

Σὲ προστασθαν ἔχομεν, * 'Αχραντε, οἱ δοῦλοί σου, * καὶ πρός τὸν Γίον σου καὶ Θεὸν * μεσῖτιν ἀκαταίσχυντον· * κινδύνων ἡμᾶς σῶζε * καὶ πειρασμών, σεμνὴ, * ἵνα πίστει καὶ πόθω * ἀεί σε δοξάζωμεν.

Ο Είρμός. Βαβυλωνία πάμινος.`*
'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

» Τὴν ἐν βάτφ καὶ πυρὶ * προγραφεῖσαν ἐν Σινᾳ * τῷ νομοθέτῃ
• Μωσῆ, * καὶ τὸ θεῖον ἐν γαστρὶ * ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν

» πῦρ, * τὴν ὀλόρωτον * καὶ ἄσβεστον λαμπάδα, * τὴν μόνην
» Θεοτόχον * ἐν ϋμνοις τιμώντες μεγαλύνομεν.

Ιερώτατον χορόν * συστησώμεθα πιστώς * ἐν ὁμονοία ψυχῆς * μακαρίζοντες θερμώς * Ἑρμῆν καὶ Ἡρωδίωνα, * Ῥοῦρον, "Αγαβον, * ᾿Ασύγκριτόν τε τὸν μέγαν * καὶ Φλέγοντα τὸν θεῖον, * τοῦ Λόγου αὐτόπτας χρηματίσαντας.

'Ως ελαΐαι μυστικαί * δεδειγμένοι άληθως * οί Θεηγόροι ήμων * καθιλάρυναν ψυχάς * καὶ πρόσωπα εν χάριτι, * καὶ ερρύσαντο * άθεου δυναστείας * καὶ σκότους άγνωσίας * ὅθεν ἐπαξίως μακαρίζονται.

Στεναγμών ήμας πολλών * καὶ δουλείας τοῦ ἐχθροῦ * καὶ παλαιοῦ πτερνιστοῦ * ἐλυτρώσατε, σοροὶ * τοῦ Λυτρωτοῦ 'Απόστολοι, * καὶ ἑδείξατε * τὰς πρίβους τὰς φερούσας * ἐνθέω πεποιθήσει * πρὸς τὴν βασιλείαν τὴν οὐράνιον.

Ή έξάφωτος λαμπὰς * τῶν ἀγίων Μαθητῶν, * ἰχέτευε ἐχτενῶς * τὴν Τρισήλιον αὐγὴν * φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν * τῶν τὴν πάμρωτον * τελούντων ὑμῶν μνήμην, * καὶ ρύσασθαι ἐχ σκότους * καὶ τῆς αἰωνίου κατακρίσεως.

Θεοτοκίον.

Φλογοφόρος ως λαβίς * ὑπεδέξω ἐν γαστρὶ * ἄνθρακα τὸν νοητὸν * καταφλέγοντα ἡμῶν * τὰ πάθη, καὶ φωτίζοντα * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * καὶ λύοντα τὸ σκότος * τῆς εἰδωλομανίας, * ἄχραντε ὶΙαρθένε πολυύμνητε.

Ό Ειρμός. Τον έν βάτφ και πυρί. *

Τό Φωταγωγικόν, το Ἰδιόμ. και τὰ κοιπά ώς σύνηθες, και ἸΑπόλυσις.

TH: Θ' . TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Εύψυχίου, του έν Καισαρεία.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, Ήχος πλ. δ΄. Οἰ Μάρτυρές σου, Κύριε. *

Ο πάνσορος Εύψύχιος * κατεπαιρόμενον * άλαζονία * τον ματαιόρρονα, * πληγείς τῷ ξίρει, * αἰσχύνης ἔπλησε πολλῆς, * καὶ συνηριθμήθη τοῖς στρατεύμασι * τοῖς ἐπουρανίοις ἀγαλλόμενος. * Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις * δώρησαι πᾶσι, Σῶτερ, τὸ μέγα ἔλεος. Ινύψύχιος ὁ ἔνδοξος * στύλος γεγένηται * τῆς 'Εκκλησίας, * καὶ πύργος ἄσειστος * τῆς εὐσεβείας, * καὶ καθαιρέτης τοῦ ἐχθροῦ, * πᾶσι τοῖς νοσοῦσι καὶ προστρέχουσι * βλύζων ὡς ἐκ κρήνης τὰ ἰάματα. * Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, * Εὕσπλαγχνε, πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Ος πρίνον εύωδίασας * πάσαν διάνοιαν * ταϊς ήδυπνόοις * όσμαϊς των άθλων σου, * γενναϊε Μάρτυς, * καὶ ἀπεμείωσας, σορέ, * πλάνης τὸ δυσώδες, καὶ ἀνέλαμψας * ήλιος καθάπερ ἐν τοῖς πέρασι, * πρεσβεύων δωρηθήναι * ἀπασι σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Αγνή Θεογεννήτρια, * ή τον σωτήριον * τεχούσα Λόγον, * ρύσαι Τους δούλους σου * πειρατηρίων * του πολεμήτορος έχθρου. * εώτισον ήμων τὰ αἰσθητήρια. * ίθυνον ήμων τὰ διαβήματα * πρός τρίβους σωτηρίας, * όπως σε πίστει, Κόρη, πάντες δοξάζωμεν. ΤΙ Σταυροθεοποχίον, Εμοίον.

Σταυρῷ σε καθηλούμενος * ὡς ἐθεάσατο * ἡ σὲ τεκοῦσα, * μόνε Μακρόθυμε, * ὁδυρομένη * δάκρυα ἔρρει κρουνηδόν, * καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς χρηστότητος * καὶ τὸ συμπαθὲς τὸ πρὸς τὸν ἀνθρωπον * λίαν ἐκπληττομένη * ὑμνει σου τὸ μακρόθυμον, πολυεύσπλαγχνε.

Καὶ τὰ λοιπὰ ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οι Κανόνες ώς σύνηθες.

Ο Κανών του Άγιου, ου ή Άκρουτιχίς.

Τοὺς Εὐψυχίου εὐψύχως ἔδω πόνους, Ἰωσήφ. Ὁ Ωοὴ α΄. ἸΙχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Υγράν διοδεύσας ώσει ξηράν, * και την Αίγυπτίαν * μοχθη» ρίαν διαφυγών * ὁ Ἰσραηλίτης άνεβόα· * Τῷ Λυτρωτῆ και
» Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τοὺς ἄθλους εὐψύχως, μάχαρ, τοὺς σοὺς, * Εὐψύχιε Μάρτυς, * ἀναμέλπων σὲ δυσωπῶ· * Εχων παρρησίαν τὴν ψυχήν μου * τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος ἐξάρπασον.

Ο νοῦς σου τῆ νεύσει τῆ πρός Θεόν * ἀνένευσε πάντων * τῶν τοῦ βίου, μάχαρ, τερπνῶν, * καὶ δλος ὡραῖος ἀπεφάνθη * κατὰ παθῶν βασιλεύσας, Εὐψύχεε.

Υράνας ιμάτιον σεαυτῷ * ἐξ ἔργων ἀριστων, * καὶ φοινίξας μαρτυρικῶς, * ἐστόλισαι τούτῳ, καὶ παρέστη, * ὡραϊσμένος Κυρίω, Εὐψύχιε.

Θεοτοχίον.

Σαρχός όμοιώματι γεννηθείς * έχ σοῦ ὁ Δεσπότης * έχαινούργησε τὴν ἡμῶν * πεπαλαιωμένην, Κόρη, φύσιν, * χαὶ τοὺς θνητοὺς οὐρανίους εἰργάσατο.

'Ωδή γ'. 'Ο Ειρμός.

» Σύ εἴ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ εἴ τὸ φῶς * τῶν ἐσχοτισμένων· * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

"Εμρρονα ὑπάρχοντα * καταμηνύουσιν ἄφρονες * σὲ δυσμενεῖ *
"Αρχοντι ἀφρόνως * δαιμονίοις λατρεύοντι.

"Υψει μαρτυρίου σοι * προσομιλήσαντι "Άγγελος * ἐπιρανεὶς *

σε παραθαρρύνει, * άθλορόρε Εύψύχιε.

Ψάλλων τῷ Κυρίφ σου, * πάσης χαρᾶς ὄντως πέπλησαι, * Μάρτυς σορέ: * ὅθεν καὶ εὐψύχως * τὸ μαρτύριον ἤνυσας.

"Γμνον χαριστήριον * των άθλητων χορός ξδει σοι, * Κόρη σεμνή, * σου ταϊς όδηγίαις * νικηφόρος γενόμενος.

Ο Είρμός. Σύ εί το στερέωμα. *

Κάθισμα, Ήχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *

Εὐψύχως τον καλόν * διανύσας ἀγῶνα, * ἐνίκησας ἐχθρὸν * τὸν πολέμιον, Μάρτυς, * βραβεῖον τὰ θαύματα * ἐκ Θεοῦ κομισάμενος. * ὅθεν ἀπασα * ἡ τῶν Πιστῶν ἐκκλησία * μακαρίζει σε * ἐν τῆ παρούση ἡμέρα * συμφώνως, Εὐψύχιε.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.
Συγχάρητε βροτοὶ * τῆ Μητρὶ τοῦ Κυρίου· * αἰνέσατε αὐτὴν * οὐρανῶν αὶ δυνάμεις· * δοξάσατε τὴν ἄχραντον * οἱ τῆς γῆς

βασιλεύοντες. * δεϋτε άπαντες * τῶν φιλεόρτων οι δῆμοι, * Χαίροις, εἴπωμεν * τῆ Θεοτόχφ συμφώνως, * πιστῶς εὐφραινόμενοι.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Θαύματος χαινού! * ώ φριχτού μυστηρίου! * έβόα ή άγνη * καὶ πανάμωμος Κόρη * έν ξύλω ώς ξώραχεν * άπλωθέντα τόν Κύριον. * Ο τὰ σύμπαντα * ἐν τῆ δραχὶ περιφέρων, * ὡς χατάχριτος * ὑπὸ χριτῶν παρανόμων * Σταυρῷ χαταχρίνεται.

'Ωοή δ'. Ο Είρμός.

Εσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, * κα τενόησα τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Χαίρων, Μάρτυς, διένειμας * πάντα τὰ ὑπάρχοντα πενητεύουσι, * μαρτυρίου δλβον ἄσυλον * καὶ χαρὰν ἀγήρω ἀντικτώμενος.

Ίερως φωτιζόμενος, * σκότος άνιέρων σύ έστηλίτευσας, * άναγκάζειν πειρωμένων σε * ύπαχθήναι πλάνη δεισιδαίμονι. Οὐ λιμός, οὐδὲ θάνατος, * οὐδὲ τῆς παρούσης τρυρῆς ἀπόλαυσις * τῆς ἀγάπης σε τοῦ Κτίσαντος * διαστῆσαι, Μάρτυς, ὑπερίσχυσαν.

Θεοτοχίον.

Υπερτέρα Δυνάμεων * των ἐπουρανίων σὺ χρηματίσασα, * σαρχιχών παθών ὑπέρτερον * τον ἐμόν, Παρθένε, νοῦν ἀνάδειξον. 'Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

"Εφερες σαρχός * τὰς αἰχίσεις χαρτερώτατα, * ἀναρτηθείς, Μάρτυς Εὐψύχιε, * παραπλησίως * τῷ Δεσπότη πάσης χτίσεως.

"Γμνεις τον Χριστον * τὰς πλευράς, Μάρτυς, ξεόμενος, * καὶ την δοράν προσαραιρούμενος * ἀνδρειοτάτης * διανοίας καρτερότητι.

Ψεύδους τὴν ἀχλὺν * ἀληθεία, Μάρτυς, ἔλυσας, * ἐν τῆ σορία τῆ τῶν λόγων σου * δείξας ἀσόφους * τοὺς τῆ πλάνη ρητορεύοντας. Θεοτοχίον.

Ύπερ των εἰς σε * τὰς ελπίδας πάντων, Δεσπανα, * χεχτημένων ἀπαύστως πρέσβευε, * ὅπως μελλούσης * λυτρωθώμεν χαταχρίσεως.

'Ωοὴς \mathbf{g} '. Ο Εἰρμός.

» Τ'ην δέησιν έχχεω πρός Κύριον, * και αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου
τὰς θλίψεις, * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * και ἡ
" ζωή μου τῷ ἄδη προσήγγισε. * και δέομαι ὡς Ἰωνᾶς. * Ἐκ
" ρθορᾶς, ὁ Θεός, με ἀνάγαγε.

Χειμάζει μέν τῶν βασάνων ở ὅγχος, * οὐχ ἰσχύει δὲ βυθώ ται σε, μάχαρ· * τὸν γὰρ Χριστὸν * καὶ Θεὸν χυβερνήτην * καὶ ἀρρωγὸν ἐπιφέρεις ἰθύνοντα * λιμένα σε πρὸς γαληνὸν * τῆς αὐτοῦ βασιλείας, Εὐψύχιε.

Ωραϊόν σου το ἀνάστημα, Μάρτυς, * τῆς ψυχῆς τοῖς ἐναντίοις δειχνύων, * ὤφθης αὐτοῖς * φοβερός χαταπλήττων * ὑπομονῆ τὴν ἐχείνων χαχόνοιαν, * χαὶ εἴληφας παρὰ Χριστοῦ * τῶν ἀγόνων τῆς νίχης τὰ ἔπαθλα.

Συλήσαι τον θησαυρόν οἰόμενος * τής ψυχής σου, ὑπελθών σε ἐντέχνως * ἐν δωρεαῖς * καὶ βασάνων ἰδέαις * ἀπεπειρᾶτο τὸ εὕτονον λύειν σου * ὁ τύραννος· ἀλλὰ στερρῶς * ὑπομείνας νενίκηκας, "Ενδοξε. Θεοτοχίον.

'Ανόρθωσον συμπτωθέντα με όλον * ώς τοῖς πάθεσιν ἀνοίξαντα 60 ραν, * καὶ ἐν τῇ σῇ * ἀγαθῇ μεσιτεί * πρός μετανοίας εἰσό-

δους εἰσάγαγε, * καὶ σῶσόν με ἡ τοῦ παντὸς * τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα καὶ Κύριον.

Ο Είρμός. Τὴν δέησιν_έχχεω.

Τό Μαρτυρικόν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

 $T\ddot{\eta}$ Θ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Εύψυχίου, του ἐν Καισαρεία.

Στίχοι.

Έχει μετήλθεν Εύψύχιον το ξίφος, Ου Χριστός ήλθε Καισαρείας είς μέρη.

Φάσγανον άμφ' έννάτην Εύψυχίου έχταμε λαιμόν.

Ταΐς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Άμην.

'Ωδή ζ'. 'Ο Ειρμός.

* Τατόες Έβραίων ἐν καμίνω * κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρ-* Ταλέως, * καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ * μετέβαλον βοῶντες· *

* Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δήμοις Μαρτύρων ήριθμήθης * ταΐς χορείαις τε τῶν θείῶν 'Ασωμάτων, * ἀλογήσας παθῶν * τοῦ σώματος, τρισμάχαρ, * καὶ ἀριστεύσας χάριτι * 'Αθλητὰ Χριστοῦ μεγάλως.

*Ω τῆς καλῆς σου πραγματείας! * δρακός αίματος ἡλλάξω γὰρ τὴν ἄνω * βασιλείαν, Σορὲ, * ἐν ἢ καὶ ἀναμέλπεις· * Εὐλο-γητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πύλαι ἡνοίγησάν σοι πόλου * τετμημένφ διὰ ξίφους ἀνιόντι, * και 'Αγγέλων χοροί * ὑπήντων σοι, Τρισμάκαρ, * ἀναβοώντες: Κύριε * ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ. Θεοτοκίον.

"Όρος Προφήτης Δανιήλ σε * θείφ Πνεύματι ἐκάλεσε, Παρθένε: * ἐξ οῦ λίθος, Χριστός, * ἄνευ χειρός ἐτμήθη, * καὶ συντριβὴν εἰργάσατο * τῶν ξοάνων τῆς ἀπάτης.

'Ωλή η'. Ο Ειρμός.

- Τικηταὶ τυράννου * καὶ φλογός τῆ χάριτι * σοῦ γεγονότες *
 Ι οἱ τῶν ἐντολῶν σου * σρόδρα ἀντεχόμενοι * Παῖδες ἐβόων· *
- » Εύλογεττε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε *

» είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νιχητής τυράννων * καὶ πνευμάτων γέγονας * τῶν ἀκαθάρτων, * καὶ πιστῶν ἀνθρώπων * τὰς καρδίας πάντοτε * καταφωτίζεις· * ὅθεν εὐχαρίστως * σὲ ὑμνοῦντες, "Ενδοξε, * πάντες εὐλογοῦμεν * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οι των σων θαυμάτων * ποταμοί χεόμενοι * νοσούντων πάθη *

καὶ ψυχῶν τὰς νόσους * ἐξιῶνται χάριτι, * θεόρρον Μάρτυς· * ὅθεν σοῦ τὴν μνήμην * οἱ πιστοὶ δοξάζοντες, * ἀνυμνολογοῦμεν * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τπελθών ἀνδρείως * το ἀγώνων στάδιον, * Μάρτυς, ἐξέστης *
μέχρις ἀρμονίας * καὶ αὐτῆς τῆς ἔνδοθεν * οἰκονομίας * ἀλλ' ἐφάνης δλος *. ἀκλινής, ἀκράδαντος * δθεν τοὺς στεφάνους * ἀπέλαβες τῆς νίκης.

(Θεοτοκίον.

Συμπαθής Παρθένε, * ή τὸν συμπαθέστατον * τεχοῦσα Λόγον, * τὸν ἀσυμπαθή με * δωρεὰν οἰχηείρησον * ἀπεγνωσμένον * πταίσμασιν ἀμέτροις * καὶ μὴ ἐπιστρέφοντα, * ἀλλ' ἐν ρὰθυμίᾳ * τὸν βίον δαπανώντα.

Ο Είρμός. Νικηταί τυράννου. * 'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

Τυρίως Θεοτόχον * σὲ ὁμολογοῦμεν * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι,
 Παρθένε ἀγνὴ, * σὺν ἀσωμάτοις χορείαις * σὲ μεγαλύνοντες.

Ίχριω ἀνηρτήθης * πάθος είχονιζων * του ἀπαθούς, και τὰ πάθη μειώσαντος * των εὐσεβων εὐσπλαγγνία, * Μάρτυς Εὐψύχιε.

Ωράθη θαθμα μέγα * σου τη τελειώτει * άντι γὰρ αϊματος γάλα σὺν ὕδατι * της πεφαλης σου τμηθείσης, * Μάρτυς, συν- έξξευσεν.

Συνήφθης οὐ, ανίαις, * Μάκαρ, στρατηγίαις, * καὶ συναγάλλη Μαρτύρων τοῖς τάγμασι * στερανηφόρες· καὶ νῦν * ἡμῶν πρόστηθι.

Ήμων των μεμνημένων * και ἐπιτελούντων * τὴν ἰεράν σου πανήγυριν μέμνησο * ταῖς πρός Θεόν σου πρεσβείαις, * Μάρτυς Εὐψύγεε. Θεοτοκίου.

Φωτὶ τῆς μετανοίας * αὕγασον, Παρθένε, * τῆς ἀμαρτίας νυχτί με σχοτούμενον, * χαὶ ἡαθυμίας ὁμίχλη * συγχαλυπτόμενον.

Ο Είρμός. Κυρίως Θεοτόκον. *

Καὶ ή λοιπή Ακολουθία, καὶ Απόλυσις.

THe I'. TOY ATTOY MILNOΣ.

Μνήμη των 'Αγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομπηΐου, Μαξίμου, Μακαρίου, 'Αρρικανοϋ καὶ των σύν αὐτοῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε έκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια, ³Ηχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι. *

Πολυώνυμον σύνταγμα * πολυποίχιλα βάσανα * 'Λθλητών ὑπέμεινε χαρτερώτατα, * χαὶ πρός τόν μόνον Θεόν ἡμών * με-

τέστη γηθόμενον * μυριάσιν ἰερῶν * 'Ασωμάτων ἀγάλλεσθαι, * ὡς τοῦ δράχοντος * τὰς πολλὰς μυριάδας * ἐχνιχῆσαν * τῇ ἐνστάσει

τῆ γενναία * καὶ τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Θπερίδοξος Μάξιμος * χαὶ ὁ μέγας Τερέντιος, * ὁ χλεινός Πομπήζος χαὶ Μαχάριος, * 'Αρριχανός ὁ θειότατος * τιμάσθωσαν ἄσμασι, * σὺν αὐτοῖς χαὶ ὁ λοιπός * τῶν Μαρτύρων χατάλογος, * οἱ τῷ αἵματι * τῷ οἰχείψ τὴν ἄνω * βασιλείαν * ὡνησάμενοι, χαὶ δόξης * ἀδιαδόχου πληρούμενοι.

Ο ὑ λιμός, οὐδὲ χίνδυνος, * οὐ ζωἡ, οὐδὲ θάνατος * τῆς ἀγάπης, "Ενδοξοι, τοῦ ποιήσαντος * ὑμᾶς χωρίσαι χατίσχυσαν. *
διὸ ἐχληρώσασθε * βασιλείαν οὐρανῶν * χαὶ τρυφὴν ἀδαπάνητον *
καὶ μὴ λήγουσαν * μηδαμῶς εὐφροσύνην. * 'Αλλ' αἰτεῖσθε * χαὶ
ἡμῖν ἀγαθοδότως * τὸν ἰλασμὸν χαὶ τὸ ἔλεος.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Ος πηγήν άγιάσματος * χιβωτόν σε ώς πάγχρυσον * ἐν ἀγίφ Πνεύματι ἀπαστράπτουσαν * χαθιχετεύω χαὶ δέομαι * Τήν πάθεσιν ἔχδοτον * χαὶ ἀθλίαν μου ψυχήν * φωταγώγησον, Δέσποινα, * ἡυομένη με * τῆς πιχρᾶς τυραννίδος * τῶν δαιμόνων, * χαὶ ὁδόν μοι σωτηρίας * παρεχομένη πρεσβείαις σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Ος άμνόν σε ελχόμενον * πρός σφαγήν την έχούσιον * χαθορώσα, Δέσποτα, ή πανάμωμος * χαὶ πολυύμνητος Μήτηρ σου * έβόα δαχρύουσα· * Τίς ὁ δρόμος ὁ ταχύς; * ποῦ ἀπέρχη, παμρίλτατε; * συνδραμοῦμαί σοι, * συνθανοῦμαί σοι, Λόγε· * μὴ ἐάσης * την ἀσπόρως σε τεχοῦσαν * μεμονωμένην χαὶ ἄτεχνον. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, χαὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν. Ὁ Κανών τῶν Αγίων, οὖ ἡ Ακροστιχίς:

Πληθύς με σώζοις καλλινίκων Μαρτύρων. Ἰωσήφ. $\Omega\delta\dot{\eta}$ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Υγράν διοδεύσας ώσει ξηράν, * και τὴν Αίγυπτίαν * μοχθη-» Γρίαν διαρυγών * ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· * Τῷ Λυτρωτῆ και » Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Πληθύς 'Αθλοφόρων πανευκλεών * Χριστόν έκδυσώπει, * πλήθος έχοντα οἰκτιρμών, * τὰ πλήθη μειώσαι τών κακών μου, * ὅπως τὴν σὴν εὐφημήσω πανήγυριν.

Λατρεύοντες ζώντι και άληθει * Θεώ, 'Αθλοφόροι, * τοις άψύ-

χοις σέβας θεοτς * ουδόλως ένείματε, και ζώσα * τῷ ζωοδότη θυσία

προσήγθητε.

Ήχύρωσαν δόγμα θεοστυγές, * καὶ μέσον σταδίου * τεσσαράχοντα 'Αθληταὶ * ἐχήρυξαν Λόγον σαρχωθέντα, * τὸν ἀλογίας τὸν χόσμον ῥύσάμενον.

θυμόν άλογώτατον δυσσεβούς * τυράννου γενναίως * άπεκρούσαντο οι σοροί, * άγάπη τηρούμενοι τη θεία, * και πρός θυμόν

χινηθέντες τον δίχαιον. Θεοτοχίον.

Ύμνω σε, Παρθένε, ὅτι Θεὸν, * πανύμνητε, μόνη * ἐσωμάτωσας ἐχ τῶν σῶν * τιμίων αἰμάτων, Παναγία, * χαὶ ὑπὲρ λόγον ρριχτῶς ἀπεχύησας.

'Ωδή γ'. 'Ο Ειρμός.

Σύ εἰ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ εἰ
 τὸ ρῶς * τῶν ἐσκοτισμένων· * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Στόμασιν ἐκήρυξαν * τοῖς ἱεροῖς αὐτῶν Κύριον * οἱ 'Αθληταὶ * ἔναντι τυράννων, * ἐναθλοῦντες στεβρότατα.

Μίαν γνώμην έχοντες * οι 'Αθληταί, θανεΐν εΐλοντο * διὰ Xριστόν, * χαι πολυθείας * πλάνην πάσαν ἐπάτησαν.

Έλυσαν τον σύνδεσμον * τῆς ματαιότητος δέσμιοι * διὰ Χριστόν * οι περὶ τὸν θεῖον * γεγονότες Τερέντιον.

Θεοτοχίου.

Σῶσόν με χυήσασα * τὸν ὑπεράγαθον Κύριον, * Μήτηρ ἀγνὴ, * παϋσον τῆς ψυχῆς μου * πολυτάραχον χλύδωνα.

Ὁ Είρμός. Σὰ εἶ τὸ στερέωμα. *

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Την Σοφίαν και Λόγον.

Τε αιμάτων οιχείων οι 'Αθληται' * έαυτοῖς πορρυριδα βάψαντες, του νου * ώραῖοι τοῖς στίγμασι * τῷ Χριστῷ προσηνέχθησαν, * τρισηλίου δόξης * φωτὶ λαμπρυνόμενοι, * καὶ ἡμᾶς φωτίζοντες * αὐτοὺς μακαρίζοντας * δθεν τὴν φωσφόρον * καὶ σεπτὴν αὐτῶν πίστει βοήσωμεν * Πρεσβεύσατε, γενναῖοι, τῷ Χριστῷ, * δωρηθῆναι ἄρεσιν τοῖς μέλπουσι * καὶ πιστῶς ἐκτελοῦσι * τὴν πάμραστον μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Ο τῶν δλων Δεσπότης καὶ Ποιητής * ἐξ ἀχράντου σου μήτρας θἄρκα λαβὼν, * προστάτιν σε ἔδειξε * τῶν ἀνθρώπων, πανάμωμε· * διὰ τοῦτο πάντες * πρὸς σὲ καταρεύγομεν, * ἰλασμόν πταισμάτων * αἰτούμενοι, Δέσποινα, * καὶ αἰωνιζούσης * λυτρωος, * ἴνα πίστει βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἰῷ καὶ Θεῷ, *

» πῦρ, * τὴν ὁλόρωτον * καὶ ἄσβεστον λαμπάδα, * τὴν μόνην » Θεοτόχον * ἐν ὑμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ίερώτατον χορόν * συστησώμεθα πιστῶς * ἐν ὁμονοία ψυχῆς * μακαρίζοντες θερμῶς * Ἑρμῆν καὶ Ἡρωδίωνα, * 'Ροῦφον, 'Αγαβον, * 'Ασύγκριτόν τε τὸν μέγαν * καὶ Φλέγοντα τὸν θεῖον, * τοῦ Λόγου αὐτόπτας χρηματίσαντας.

'Ως ἐλαΐαι μυστικαὶ * δεδειγμένοι ἀληθῶς * οἱ Θεηγόροι ἡμῶν * καθιλάρυναν ψυχὰς * καὶ πρόσωπα ἐν χάριτι, * καὶ ἐρρύσαντο * ἀθέου δυναστείας * καὶ σκότους ἀγνωσίας· * ὅθεν ἐπαξίως μακαρίζονται.

Στεναγμών ήμας πολλών * καὶ δουλείας τοῦ ἐχθροῦ * καὶ παλαιοῦ πτερνιστοῦ * ἐλυτρώσατε, σοροὶ * τοῦ Λυτρωτοῦ 'Απόστολοι, * καὶ ἐδείξατε * τὰς πρίβους τὰς φερούσας * ἐνθέω πεποιθήσει * πρὸς τὴν βασιλείαν τὴν οὐράνιον.

Η έξάρωτος λαμπάς * των άγίων Μαθητών, * ίχετευε έχτενώς * τὴν Τρισήλιον αὐγὴν * φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμών * τῶν τὴν πάμρωτον * τελούντων ὑμών μνήμην, * καὶ ῥύσασθαι ἐχ σχότους * καὶ τῆς αἰωνίου χαταχρίσεως.

Θεοτοχίον.

Φλογορόρος ως λαβίς * ὑπεδέξω ἐν γαστρὶ * ἄνθρακα τὸν νοητόν * καταφλέγοντα ἡμῶν * τὰ πάθη, καὶ φωτίζοντα * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * καὶ λύοντα τὸ σκότος * τῆς εἰδωλομανίας, * ἄχραντε Ιἰαρθένε πολυύμνητε.

Ο Ειρμός. Τον έν βάτω και πυρι. *

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμ. καὶ τὰ λοιπά ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

TH: Θ'. TOY ATTOY MHNOΣ.

Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Εύψυχίου, του έν Καισαρεία.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. ΤΗχος πλ. ο'. Οι Μάρτυρές σου, Κύριε. *

Ο πάνσορος Εύψύχιος * κατεπαιρόμενον * άλαζονία * τόν ματαιόρρονα, * πληγείς τῷ ξίρει, * αἰσχύνης ἔπλησε πολλῆς, * καὶ συνηριθμήθη τοῖς στρατεύμασι * τοῖς ἐπουρανίοις ἀγαλλόμενος. * Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις * δώρησαι πᾶσι, Σῶτερ, τὸ μέγα ἔλεος. Εὐψύχιος ὁ ἔνδοξος * στύλος γεγένηται * τῆς Ἐκκλησίας, * καὶ πύργος ἄσειστος * τῆς εὐσεβείας, * καὶ καθαιρέτης τοῦ ἐχθροῦ, * πᾶσι τοῖς νοσοῦσι καὶ προστρέχουσι * βλύζων ὡς ἐκ κρήνης τὰ ἰάματα. * Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, * Εὐσπλαγχνε, πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Ος πρίνον εὐωδίασας * πᾶσαν διάνοιαν * ταῖς ἡδυπνόοις * ὁσμαῖς τῶν ἄθλων σου, * γενναῖε Μάρτυς, * καὶ ἀπεμείωσας, σορὲ, * πλάνης τὸ δυσῶδες, καὶ ἀνέλαμψας * ἡλιος καθάπερ ἐν τοῖς πέρασι, * πρεσβεύων δωρηθήναι * ἄπασι σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Αγνή Θεογεννήτρια, * ή τόν σωτήριον * τεχούσα Λόγον, * ρύσαι Ατούς δούλους σου * πειρατηρίων * του πολεμήτορος έχθρου. * εώτισον ήμων τὰ αἰσθητήρια. * ίθυνον ήμων τὰ διαβήματα * πρός τρίβους σωτηρίας, * όπως σε πίστει, Κόρη, πάντες δοξάζωμεν. Τι Σταυρούεοτοχίον, Εμοίον.

Σταυρφ σε καθηλούμενον * ώς έθεάσατο * ή σε τεκούσα, * μόνε Μακρόθυμε, * όδυρομένη * δάκρυα ερρει κρουνηδόν, * και τό ὑπερβάλλον τῆς χρηστότητος * και τό συμπαθές τό πρός τόν ἄνθρωπον * λίαν ἐκπληττομένη * ὑμνει σου τό μακρόθυμον, πολυεύσπλαγχνε.

Καί τά λοιπά ώς σύνηθες, και Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οί Κανόνες ώς σύνηθες.

Ο Κανών του Αγίου, ου ή Ακροστιχίς.

Tous Euquicou εύψύχως 4δω πόνους, Ίωσήφ. Ω οή α΄. Τηχος πλ. δ΄. Ο Εξεμές.

» Υράν διοδεύσας ώσει ξηράν, * και την Αίγυπτίαν * μοχθη» Γίαν διαφυγών * ὁ Ἰσραηλίτης άνεβόα· * Τῷ Λυτρωτῆ και
» Θεῷ ἡμῶν ἐσωμεν.

Τοὺς ἄθλους εὐψύχως, μάχαρ, τοὺς σοὺς, * Εὐψύχιε Μάρτυς, * ἀναμέλπων σὲ δυσωπω. * Εχων παβρησίαν τὴν ψυχήν μου * τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος ἐξάρπασον.

Ο νοῦς σου τῆ νεύσει τῆ πρός Θεὸν * ἀνένευσε πάντων * τῶν τοῦ βίου, μάχαρ, τερπνῶν, * καὶ δλος ὡραῖος ἀπεφάνθη * κατὰ παθῶν βασιλεύσας, Εὐψύχιε.

Υφάνας ιμάτιον σεαυτῷ * ἐξ ἔργων ἀρίστων, * καὶ φοινίξας μαρτυρικῶς, * ἐστόλισαι τούτῳ, καὶ παρέστη, * ὡραϊσμένος Κυρίω, Εὐψύχιε.

Θεοτοχίον.

Σαρχός όμοιώματι γεννηθείς * έχ σοῦ ὁ Δεσπότης * έχαινούρ γησε τὴν ἡμῶν * πεπαλαιωμένην, Κόρη, φύσιν, * χαὶ τοὺς θνητοὺς οὐρανίους εἰργάσατο.

'Ωδή γ'. 'Ο Ειρμός.

» Σύ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ εἶ » τὸ φῶς * τῶν ἐσκοτισμένων· * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

"Εμφρονα υπάρχοντα * καταμηνύουσιν άφρονες * σε δυσμενεί *
"Αρχοντι άφρόνως * δαιμονίοις λατρεύοντι.

"Υψει μαρτυρίου σοι * προσομιλήσαντι "Αγγελος * έπιφανείς *

σὲ παραθαρρύνει, * ἀθλορόρε Εὐψύχιε.

Ψάλλων τῷ Κυρίω σου, * πάσης χαρᾶς ὄντως πέπλησαι, * Μάρτυς σορέ· * ὅθεν καὶ εὐψύχως * τὸ μαρτύριον ἤνυσας. Θεοτοκίον.

"Γμνον χαριστήριον * τῶν ἀθλητῶν χορὸς ἔδει σοι, * Κόρη σεμνή, * σοῦ ταῖς ὁδηγίαις * νικηφόρος γενόμενος.

Ο Είρμός. Σύ εί το στερέωμα. *

Κάθισμα, Ήχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *

Εὐψύχως τον καλόν * διανύσας άγῶνα, * ἐνίκησας ἐχθρόν * τόν πολέμιον, Μάρτυς, * βραβεῖον τὰ θαύματα * ἐκ Θεοῦ κομισάμενος * ὅθεν ἄπασα * ἡ τῶν Πιστῶν ἐκκλησία * μακαρίζει σε * ἐν τῆ παρούση ἡμέρα * συμφώνως, Εὐψύχιε.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Συγχάρητε βροτοί * τῆ Μητρί τοῦ Κυρίου· * αἰνέσατε αὐτὴν * οὐρανῶν αἰ δυνάμεις· * δοξάσατε τὴν ἄχραντον * οἱ τῆς γῆς βασιλεύοντες· * δεῦτε ἄπαντες * τῶν φιλεόρτων οἱ δῆμοι, * Χαίροις, εἴπωμεν * τῆ Θεοτόχο συμφώνως, * πιστῶς εὐφραινόμενοι. ΤΗ Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Θαύματος καινού! * ὁ φρικτού μυστηρίου! * ἐβόα ἡ ἀγνὴ * Εκαὶ πανάμωμος Κόρη * ἐν ξύλω ὡς ἐωρακεν * ἀπλωθέντα τὸν Κύριον. * Ὁ τὰ σύμπαντα * ἐν τῆ δρακὶ περιφέρων, * ὡς κατάκριτος * ὑπὸ κριτῶν παρανόμων * Σταυρῷ κατακρίνεται.

'Ωοη δ'. Ο Είρμός.

» $\mathbf{E}^{i\sigma\alpha\chi\eta\chi\sigma\alpha}$, Κύριε, * τῆς οἰχονομίας σου τὸ μυστήριον, * χα- τενόησα τὰ ἔργα σου, * χαὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Χαίρων, Μάρτυς, διένειμας * πάντα τὰ ὑπάρχοντα πενητεύουσι, * μαρτυρίου δλβον ἄσυλον * καὶ χαρὰν ἀγήρω ἀντικτώμενος.

: 1ερως φωτιζόμενος, * σχότος ανιέρων σύ έστηλ(τευσας, * αναγχάζειν πειρωμένων σε * ύπαχθηναι πλάνη δεισιδαίμονι. Οὐ λιμός, οὐδὲ θάνατος, * οὐδὲ τῆς παρούσης τρυρῆς ἀπόλαυσις * τῆς ἀγάπης σε τοῦ Κτίσαντος * διαστῆσαι, Μάρτυς, ὑπερίσχυσαν.

Θεοτοχίον.

Τπερτέρα Δυνάμεων * των έπουρανίων σύ χρηματίσασα, * σαρκικών παθών ὑπέρτερον * τὸν ἐμόν, Παρθένε, νοῦν ἀνάδειξον. 'Ωοὴ ε΄. Ο Είρμός.

Φώτισον ήμᾶς * τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, * καὶ τῷ βρα χίονί σου τῷ ὑψηλῷ * τὴν σὴν εἰρήνην * παράσχου ἡμῖν,
 ριλάνθρωπε.

Ερερες σαρκός * τὰς αἰκίσεις καρτερώτατα, * ἀναρτηθεὶς, Μάρτυς Εὐψύχιε, * παραπλησίως * τῷ Δεσπότη πάσης κτίσεως.

"Γμνεις τον Χριστόν * τὰς πλευράς, Μάρτυς, ξεόμενος, * καὶ την δοράν προσαφαιρούμενος * ἀνδρειοτάτης * διανοίας καρτερότητι.

Ψεύδους τὴν ἀχλὺν * ἀληθεία, Μάρτυς, ἔλυσας, * ἐν τῆ σορία τῆ τῶν λόγων σου * δείξας ἀσόρους * τοὺς τῆ πλάνη ἐη-τορεύοντας. Θεοτοχίον.

Υπέρ των εἰς σὲ * τὰς ἐλπίδας πάντων, Δέσπανα, * χεχτημένων ἀπαύστως πρέσβευε, * ὅπως μελλούσης * λυτρωθώμεν χαταχρίσεως.

' Ω οὴς ς'. Ο Εἰρμός.

Τὴν δέησιν έχχεῶ πρὸς Κύριον, * καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου
 τὰς θλίψεις, * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * καὶ ἡ
 ζωή μου τῷ ἄδη προσήγγισε: * καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς: * Ἐκ
 ρθορᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Χειμάζει μέν των βασάνων ό δγχος, * οὐχ ἰσχύει δὲ βυθώ ται σε, μάχαρ· * τὸν γὰρ Χριστὸν * καὶ Θεὸν χυβερνήτην * καὶ ἀρρωγὸν ἐπιρέρεις ἰθύνοντα * λιμένα σε πρὸς γαληνὸν * τῆς αὐτοῦ βασιλείας, Εὐψύχιε.

Ωραϊόν σου τὸ ἀνάστημα, Μάρτυς, * τῆς ψυχῆς τοῖς ἐναντίοις δειχνύων, * ὤρθης αὐτοῖς * ροβερὸς χαταπλήττων * ὑπομονῆ τὴν ἐχείνων χαχόνοιαν, * χαὶ εἴληρας παρὰ Χριστοῦ * τῶν ἀγόνων τῆς νίχης τὰ ἔπαθλα.

Συλήσαι τον θησαυρόν οἰόμενος * τής ψυχής σου, ὑπελθών σε ἐντέχνως * ἐν δωρεαῖς * καὶ βασάνων ἰδέαις * ἀπεπειρᾶτο τὸ εὕτονον λύειν σου * ὁ τύραννος· ἀλλὰ στεβρῶς * ὑπομείνας νενίκηκας, "Ενδοξε. Θεοτοχίον.

Ανόρθωσον συμπτωθέντα με όλον * ώς τοῖς πάθεσιν ἀνοίξαντα θ ύραν, * καὶ ἐν τῇ σῇ * ἀγαθῇ μεσιτεί;* πρὸς μετανοίας εἰσό-

δους είσάγαγε, * χαὶ σῶσόν με ἡ τοῦ παντός * τὸν Σωτῆρα τεχούσα χαὶ Κύριον.

Ο Είρμός. Τὴν δέησιν_ἐχχεῶ.

Τό Μαρτυρικόν τοῦ Ήχου.

Συναξάριον.

Τη Θ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Εύψυχίου, τοῦ ἐν Καισαρεία.

Στίχοι.

Έχει μετήλθεν Εύψύχιον το ξίφος, Οῦ Χριστὸς ἡλθε Καισαρείας εἰς μέρη.

Φάσγανον άμφ' ἐννάτην Εύψυχίου ἔχταμε λαιμόν.

Ταζς αύτου άγιαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ελέησον και σώσον ήμας. Άμην.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Η αιδες Έβραιων έν καμίνω * κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρ-» II σαλέως, * και είς δρόσον το πυρ * μετέβαλον βοώντες *

» Εύλογητός εί, Κύριε * ὁ Θεός, είς τοὺς αίωνας.

Δήμοις Μαρτύρων ήριθμήθης * τατς χορείαις τε των θείων 'Ασωμάτων, * άλογήσας παθών * τοῦ σώματος, τρισμάχαρ, * xal άριστεύσας χάριτι * 'Αθλητά Χριστού μεγάλως.

*Ω της χαλής σου πραγματείας! * δρακός αίματος ήλλάξω γὰρ τὴν ἄνω * βασιλείαν, Σορὲ, * ἐν ἦ καὶ ἀναμέλπεις· * Εύλο-

γητός εί, Κύριε * ὁ Θεός, είς τοὺς αἰώνας.

Πύλαι ήνοίγησάν σοι πόλου * τετμημένο διὰ ξίφους άνιόντι, * καὶ 'Αγγέλων χοροί * ὑπήντων σοι, Τρισμάκαρ, * ἀναβοῶντες: Κύριε * ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ. Θεοτοχίον.

"Όρος Προφήτης Δανιήλ σε * θείφ Πνεύματι ἐκάλεσε, Παρθένε. * έξ οῦ λίθος, Χριστός, * ἄνευ χειρός ἐτμήθη, * καὶ συντριβὴν εἰργάσατο * τῶν ξοάνων τῆς ἀπάτης.

'Ωβή η'. Ο Ειρμός.

- » Τεκηταί τυράννου * και φλογός τῆ χάριτι * σοῦ γεγονότες *
- Ι οἱ τῶν ἐντολῶν σου * σρόδρα ἀντεχόμενοι * Παϊδες ἐβόων· *
- » Εύλογείτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * » είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νιχητής τυράννων * καὶ πνευμάτων γέγονας * τῶν ἀκαθάρτων, * καὶ πιστών άνθρώπων * τὰς καρδίας πάντοτε * καταφωτίζεις. * δθεν εύχαρίστως * σε ύμνοῦντες, "Ενδοξε, * πάντες εύλογούμεν * Χριστόν είς τούς αίωνας.

Οί τῶν σῶν θαυμάτων * ποταμοί χεόμενοι * νοσούντων πάθη *

καὶ ψυχῶν τὰς νόσους * ἐξιῶνται χάριτι, * θεόρρον Μάρτυς· * ὅθεν σοῦ τὴν μνήμην * οἱ πιστοὶ δοξάζοντες, * ἀνυμνολογοῦμεν * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τπελθών ἀνδρείως * το ἀγώνων στάδιον, * Μάρτυς, ἐξέστης * μέχρις ἀρμονίας * καὶ αὐτῆς τῆς ἔνδοθεν * οἰκονομίας * ἀλλ' ἐράνης δλος *. ἀκλινης, ἀκράδαντος * δθεν τοὺς στεράνους * ἀπέλαβες τῆς νίκης.

(Θεοποκίον.

Συμπαθής Παρθένε, * ή τον συμπαθέστατον * τεχούσα Λόγον, * τον ἀσυμπαθή με * δωρεάν οἰχηείρησον * ἀπεγνωσμένον * πταίσμασιν ἀμέτροις * καὶ μὴ ἐπιστρέφοντα, * ἀλλ' ἐν ρὰθυμία * τον βίον δαπανώντα.

Ο Είρμός. Νικηταί τυράννου. * 'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

Τυρίως Θεοτόχον * σὲ ὁμολογοῦμεν * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι,
 Παρθένε ἀγνὴ, * σὺν ἀσωμάτοις χορείαις * σὲ μεγαλύνοντες.

Ίχριω άνηρτήθης * πάθος είχονιζων * τοῦ ἀπαθοῦς, καὶ τὰ πάθη μειώσαντος * τῶν εὐσεβῶν εὐσπλαγχνία, * Μάρτυς Εὐψύχιε.

'Ωράθη θαθμα μέγα * σου τη τελειώσει· * άντὶ γὰρ αϊματος γάλα σὺν ὕδατι * τῆς πεφαλῆς σου τμηθείσης, * Μάρτυς, συνέβρευσεν.

Συνήφθης οὐ, ανίαις, * Μάκαρ, στρατηγίαις, * καὶ συναγάλλη Μαρτύρων τοῖς τάγμασι * στερανηφόρος· καὶ νῦν * ήμων πρόστηθι.

Ήμων των μεμνημένων * και ἐπιτελούντων * τὴν ἰεράν σου πανήγυριν μέμνησο * τατς πρός Θεόν σου πρεσβείαις, * Μάρτυς Εύψύχεε. (Θεοτοκίον.

Φωτὶ τῆς μετανοίας * αὕγασον, Παρθένε, * τῆς ἀμαρτίας νυχτί με σχοτούμενον, * καὶ ρὰθυμίας ὁμίχλη * συγχαλυπτόμενον.

Ο Ειρμός. Κυρίως Θεοτόχον. *

Καὶ ή λοιπή Ακολουθία, καὶ Απόλυσις.

THE I'. TOY ATTOY MINOS.

Μνήμη τῶν ᾿Αγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομπηίου, Μαζίμου, Μαχαρίου, ᾿Αρρικανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, τηχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Πολυώνυμον σύνταγμα * πολυποίκιλα βάσανα * 'Λθλητών υπέμεινε καρτερώτατα, * καὶ πρός τόν μόνον Θεόν ήμων * με-

τέστη γηθόμενον * μυριάσιν ἱερῶν * 'Ασωμάτων ἀγάλλεσθαι, * ὡς τοῦ δράχοντος * τὰς πολλὰς μυριάδας * ἐχνιχῆσαν * τῇ ἐνστάσει

τῆ γενναία * καὶ τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Θπερίδοξος Μάξιμος * καὶ ὁ μέγας Τερέντιος, * ὁ κλεινός Πομπήϊος καὶ Μακάριος, * 'Αρρικανός ὁ θειότατος * τιμάσθωσαν ἄσμασι, * σὺν αὐτοῖς καὶ ὁ λοιπός * τῶν Μαρτύρων κατάλογος, * οἱ τῷ αἵματι * τῷ οἰκείῳ τὴν ἄνω * βασιλείαν * ὡνησάμενοι, καὶ δόξης * ἀδιαδόχου πληρούμενοι.

Ο ὑ λιμός, οὐδὲ χίνδυνος, * οὐ ζωἡ, οὐδὲ θάνατος * τῆς ἀγάπης, Ἐνδοξοι, τοῦ ποιήσαντος * ὑμᾶς χωρίσαι χατίσχυσαν. *
διὸ ἐχληρώσασθε * βασιλείαν οὐρανῶν * χαὶ τρυφὴν ἀδαπάνητον *
χαὶ μὴ λήγουσαν * μηδαμῶς εὐφροσύνην. * 'Αλλ' αἰτεῖσθε * χαὶ
ἡμῖν ἀγαθοδότως * τὸν ἰλασμὸν χαὶ τὸ ἔλεος.

Δόξα, και νύν. Θεοτοκίον, όμοιον.

Ος πηγήν άγιάσματος * χιβωτόν σε ώς πάγχρυσον * ἐν ἀγίφ Πνεύματι ἀπαστράπτουσαν * χαθικετεύω χαὶ δέθμαι: * Τήν πάθεσιν ἔχδοτον * χαὶ ἀθλίαν μου ψυχήν * φωταγώγησον, Δέσποινα, * ρυομένη με * τῆς πιχρᾶς τυραννίδος * τῶν δαιμόνων, * χαὶ ὁδόν μοι σωτηρίας * παρεχομένη πρεσβείαις σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ος άμνόν σε έλκόμενον * πρός σφαγήν την έκούσιον * καθορώσα, Δέσποτα, ή πανάμωμος * καὶ πολυύμνητος Μήτηρ σου * έβόα δακρύουσα· * Τίς ὁ δρόμος ὁ ταχύς; * ποῦ ἀπέρχη, παμρίλτατε; * συνδραμοϋμαί σοι, * συνθανοϋμαί σοι, Λόγε· * μὴ ἐάσης * τὴν ἀσπόρως σε τεκοῦσαν * μεμονωμένην καὶ ἄτεκνον. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν. Ὁ Κανών τῶν Αγίων, οὖ ἡ Ακροστιχίς:

Πληθύς με σώζοις χαλλινίχων Μαρτύρων. Ἰωσήφ. Ὁ Θὸἡ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Υγράν διοδεύσας ώσει ξηράν, * και την Αίγυπτίαν * μοχθη.
» Ροίαν διαρυγών * ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· * Τῷ Λυτρωτῆ και
» Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

ΙΙληθύς 'Αθλοφόρων πανευκλεών * Χριστόν έκδυσώπει, * πλήθος έχοντα οίκτιρμών, * τὰ πλήθη μειώσαι των κακών μου, * δπως τὴν σὴν εὐφημήσω πανήγυριν.

Λατρεύοντες ζώντι και άληθει * Θεφ, 'Αθλορόροι, * τοις άψύ-

γοις σέβας θεοτς * οὐοδόλως ἐνείματε, καὶ ζῶσα * τῷ ζωοδότη θυσία

προσήχθητε.

Ήχύρωσαν δόγμα θεοστυγές, * καὶ μέσον σταδίου * τεσσαράχοντα 'Αθληταὶ * ἐχήρυξαν Λόγον σαρχωθέντα, * τὸν ἀλογίας τὸν χόσμον βύσάμενον.

θυμόν άλογώτατον δυσσεβούς * τυράννου γενναίως * ἀπεχρούσαντο οἱ σοροὶ, * ἀγάπη τηρούμενοι τῆ θεία, * καὶ πρός θυμόν

χινηθέντες τον δίχαιον. Θεοτοχίον.

Ύμνῶ σε, Παρθένε, ὅτι Θεόν, * πανύμνητε, μόνη * ἐσωμάτωσας ἐκ τῶν σῶν * τιμίων αἰμάτων, Παναγία, * καὶ ὑπὲρ λόγον ρρικτῶς ἀπεκύησας.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

Σύ εἰ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ εἰ
 τὸ ρῶς * τῶν ἐσχοτισμένων· * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Στόμασιν ἐκήρυξαν * τοῖς ἱεροῖς αὐτῶν Κύριον * οἱ 'Αθληταὶ * ἔναντι τυράννων, * ἐναθλοῦντες στερρότατα.

Μίαν γνώμην έχοντες * οἱ 'Αθληταί, θανείν είλοντο * διὰ Χριστόν, * καὶ πολυθείας * πλάνην πᾶσαν ἐπάτησαν.

Ελυσαν τον σύνδεσμον * τῆς ματαιότητος δέσμιοι * διὰ Χριστόν * οι περὶ τὸν θεῖον * γεγονότες Τερέντιον.

Osotoxiov.

Σῶσόν με χυήσασα * τὸν ὑπεράγαθον Κύριον, * Μήτηρ ἀγνή, * παῦσον τῆς ψυχῆς μου * πολυτάραχον χλύδωνα.

Ο Είρμός. Σὸ εί το στερέωμα. *

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Την Σοφίαν και Λόγον.

Εξαίμάτων οίκειων οι 'Αθληταί * έαυτοῖς πορρυριδα βάψαντες, νῦν * ὑραῖοι τοῖς στίγμασι * τῷ Χριστῷ προσηνέχθησαν, * τρισηλίου δόξης * φωτὶ λαμπρυνόμενοι, * καὶ ἡμᾶς φωτίζοντες * αὐτοὺς μακαρίζοντας * δθεν τὴν φωσφόρον * καὶ σεπτὴν αὐτῶν μνήμην * τελοῦντες λαμβάνομεν * ἱαμάτων χαρίσματα. * Οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν * Πρεσβεύσατε, γενναῖοι, τῷ Χριστῷ, * δωτίστει βοήσωμεν τοῖς μέλπουσι * καὶ πιστῶς ἐκτελοῦσι * τὴν πάμ-φωτον μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Οτών όλων Δεσπότης καὶ Ποιητής * έξ ἀχράντου σου μήτρας Θάρκα λαβών, * προστάτιν σε ξδειξε * των ἀνθρώπων, πανάμωμε· * διὰ τοῦτο πάντες * πρὸς σὲ καταρεύγομεν, * ἰλασμόν πταισμάτων * αἰτούμενοι, Δέσποινα, * καὶ αἰωνιζούσης * λυτρωθῆναι βασάνου * καὶ πάσης κακώσεως * τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος, * ἵνα πίστει βοωμέν σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἰῷ καὶ Θεῷ, * των πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πόθφ * καὶ πίστει, πανύμνητε.

"Η Σταυροθεοτοχίου, όμοιου.

Παθητών ὑπεχρύβη φόβφ χορός. * οἱ γνωστοὶ δὲ μαχρόθεν ἵστανται νῦν. * μόνη δὲ συνέχομαι * καὶ τῆ λύπη τιτρώσκομαι * τὴν σραγήν σου, Τέκνον, * ὁρῶσα τὴν ἄδικον, * ἡ Παρθένος ἔλεγε * τὰς ὄψεις σπαράττουσα. * Δεῦρο πᾶσα κτίσις, * νῦν τῷ τρόμφ ληρθεῖσα * συνάλγησον, θρήνησον * τῆ Μητρὶ τοῦ Κυρίου σου, * καὶ σὺν φόβφ ἀνάκραξον. * Δόξα σοι τῷ πάντων Ποιητῆ, * ὅτι θέλων πάσχεις, ὑπεράγαθε, * καὶ ἐκουσίως σταυροῦσαι * τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

» Γίσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, * κα-» Τενόησα τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐδόξασά σου * τὴν Θεότητα.

'Ωραιώθητε, Μάρτυρες, * πόνων ἐπιδόσεσι φαιδρυνόμενοι * ὑπὲρ σάπρειρον, χρυσίον τε, * χαρτεροῖς ἀγῶσιν * ἐλαμπρύνθητε.

Ζωηρόρον ἐνέργειαν * ἐκ ζωαρχικῆς Τριάδος δεξάμενοι, * πάντα πόνον, πᾶσαν νέκρωσιν * ψυχῶν και σωμάτων * ἀπελαύνετε.

Οὐχ ἀρνούμεθα Κύριον * δαίμοσιν ἀφρόνως οὐχ ἐπιθύομεν, * οἱ Θεόρρονες ἐχραύγαζον, * ὁμιλοῦντες πόνοις * καὶ κολάσεσιν.

Ίαμάτων χαρίσματα, * χάριν ἀδαπάνητον, ρῶσιν ἄπαυστον * ἀναβλύζοντες, Μακάριοι, * τῶν ἀνθρώπων πάθη * θεραπεύετε.

Θεοτοχίον.

Σὲ, πανάμωμε Δέσποινα, * πειρασμοῖς χυχλούμενος εἰς βοήθειαν * προσχαλούμαι· σπεύσον, σῶσόν με, * τὸν Σωτῆρα Λόγον * ἡ χυήσασα.

'Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

» ΄ Ο ρθρίζοντες βοωμέν σοι, Κύριε· * Σώσον ήμας· * σὺ γαρ εἰ Θεὸς ήμων, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἰδαμεν.

Καθείλετε τῆς πλάνης δχύρωμα, * 'Αθλορόροι, * ταῖς ἀναμοχλεύσεσι * τῆς καρτερίας, πανεύφημοι.

Αίμάτων ἐπιρροαῖς ξηράναντες * τῆς ἀπάτης * τὸν βυθόν,

Μαχάριοι, * πάσαν ψυχὴν χατηρδεύσατε.

Λογίων των ἐνθέων πληρούμενοι, * 'Αθλορόροι, * των σορών ἐλύσατε * τὴν ἀλογίαν ἐν Πνεύματι. Θεοτοχίον.

Λυτρούμενος ἐπέφανεν, "Αχραντε, * τοὺς ἀνθρώπους, * ἐχ τοῦ ὁ ὑπέρθεος, * ἄνθρωπος, Κόρη, γενόμενος.

΄Ωοὴς΄. Ὁ Εἰρμός.
» Τὴν δέησιν ἐχχεῶ πρὸς Κύριον, * καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου
• Τὰς θλίψεις, * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * καὶ ἡ

• ζωή που τῷ "Αδη προσήγγισε. * και δέοπαι ὡς Ἰωνᾶς. * Έκ

» ρθοράς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Ίσχύι σου, Ἰησοῦ, νευρούμενοι * ἐξενεύρισαν ἐχθροῦ δυναστείαν, * καὶ δυνατοὶ * ἀνεδείχθησαν ὄντως, * δι' ἀσθενείας σαρκός προσπαλαίοντες * καὶ ρίψαντες τὸν ἰσχυρόν * οἱ σεπτοὶ καὶ καλλίνικοι Μάρτυρες.

Νενίκηκας τόν πολύμορρον όριν, * καὶ τὴν τούτου τοῖς ποσί σου συντρίψας * ὡς ἀληθῶς * κεραλὴν, νικηρόρον * τῷ κορυρῷ σου διάδημα είληρας, * Τερέντιε Μάρτυς Χριστοῦ, * τῶν ἀγίων 'Αγγέλων συμμέτοχε.

'Ιάματα ή σορός των Μαρτύρων * ἀναβλύζει, καὶ τὰ πάθη καθαίρει, * καὶ τῶν ψυχῶν * ἀποπλύνει τὸν ρῦπον, * καὶ τῶν δαιμόνων βυθίζει τὰς φάλαγγας· * ἀπάντων δὲ τῶν εὐσεβῶν * τὰς καρδίας ἀρδεύει τῆ χάριτι.

Θεοτοχίον.

Κατάσχιον προεώρα σε όρος * ὁ Προφήτης ᾿Αββαχοὺμ, Θεοτόχε, * ἐχ σοῦ Θεὸς * ὑπὲρ λόγον προῆλθε * σεσαρχωμένος, χαὶ χόσμον διέσωσε * τῷ χλύδωνι τῆς χαλεπῆς * ἀμαρτίας δεινῶς συνεχόμενον.

Ο Είρμός. Την δέησιν έχγεω.

Τό Μαρτυρικόν του "Ηχου.

Συναξάριον.

Τῆ Ι΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Τερεντίου, 'Αρρικανοῦ, Μαξίμου, Πομπηΐου καὶ ἐτέρων τριάκοντα ἔξ: ἔτι δὲ καὶ τῶν περὶ τὸν μακάριον Ζήνωνὰ καὶ 'Αλέξανδρον καὶ Θεόδωρον.

Στίχοι.

"Επαθλα ποΐα τῆς τομῆς Τερεντίφ;

Α μή προσέσχεν όψις, ούς, ή καρδία.

1δωμεν ους τέμνουσιν άθλητας δσοι.

Δεκάς τετραπλή, πρός δὲ καὶ ἄλλοι μάλα.

Ασφάραγον δεκάτη γε Τερέντιος έξυπεκάρθη.

Ταϊς τῶν Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Πατδες 'Εβραίων εν χαμίνω * χατεπάτησαν την φλόγα θαρσαλέως, * χαὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ * μετέβαλον βοῶντες· *

» Εύλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

*Ωτα εὐήχοα πρός θείαν * ἀποπλήρωσιν Χριστοῦ τῶν προ-

σταγμάτων * κεκτημένοι, Σοροί, * έμέλπετε προθύμως * Εύλογητός εί, Κύριε * ὁ Θεός, είς τοὺς αἰῶνας.

Νόμευς ενθέους, 'Αθλοφόροι, * ἀντεθήκατε προστάγμασιν ἀνόμων * κελευόντων Χριστόν * ἀρνεῖσθαι, ῷ βοῶμεν· * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέλη ποιναϊς ἐκδεδωκότες, * ἀπηρνήσασθε τὸ σῶμα δι' ἀγάπην * τοῦ ὀρθέντος ἐν γἢ * καὶ σάρκα εἰληφότος * ῷ μελφοείτε,
Μάρτυρες * Ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

"Ανω τὸ ὅμμα διανοίας * ἀνατείναντες, Γενναΐοι, τὰς βασάνους * στερροτάτη ψυχῆ * ἡνέγκατε βοῶντες * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

'Ρεύσαντας πάλαι τοὺς γεννάρχας * παραβάσεως ἀτόπου πλημμελεία, * ἐν νηδύι Χριστόν * ἀρρεύστως συλλαβούσα, * πρός τὴν ζωὴν ἀνήγαγες * τὴν ἀρχαίαν, Θεοτόκε.

΄Ωδή η΄. Ὁ Είρμός.

» Ἐπταπλασίως κάμινον * των Χαλδαίων ὁ τύραννος * τοῖς θεο» Ε σεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· * δυνάμει δὲ κρείττονι * πε» ρισωθέντας τούτους ἰδών, * Τὸν Δημιουργόν καὶ Λυτρωτήν
» ἀνεβόα, * οἱ Παῖδες, εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τυραννικού πρό βήματος * ὁ θεόφρων Τερέντιος, * σὺν Αρρικανῷ τε Μάξιμος, Πομπήϊος, * ὁ θείος Μακάριος * καὶ ὁ κλεινός Θεόδωρος * ἄμα τῆ λοιπῆ τῶν συμμαρτύρων χορεία * Χριστὸν ὁμολογοῦσι * τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων, * καὶ τούτου τῆ ἀγάπη * γενναίως ἐναθλοῦσιν.

Υπέρ Χριστοῦ στρεβλούμενοι, * καὶ βουνεύροις τυπτόμενοι, * καὶ ἀνηλεῶς οἱ ᾿Αθληταὶ ξεόμενοι, * τριβόλοις κεντούμενοι, * καὶ τοῖς θηροὶ ῥιπτούμενοι, * καὶ πυρακτωθεῖσιν ὁβελίσκοις τὰ στέρνα * φλεγόμενοι ἐβόων * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ρήμα ζωής προφέροντες * οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες * τεθανατωμένους ἐν τἢ πλάνη ἔσωσαν, * ἐχθροὺς ἐθανάτωσαν· * καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον * καὶ τὰ φωταυγἢ ἐξεικονίζοντες πάθη * βασάνοις πολυτρόποις, * τὸ μακάριον τέλος * ἐδέξαντο ὑμνοῦντες * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Ωσπερ χιθάρα εὔρυθμος * χρουομένη τῷ Πνεύματι, * χαὶ τὰς διανοίας τῶν πιστῶν ἡδύνουσα * τετράριθμος πέφυχε * τῶν ἀθλοφόρων θεία δεχὰς, * θεῖον χορυφαῖον χεχτημένη βοῶντα * Τερέντιον τὸν μέγαν· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Νενεκρωμένην ζώωσον, * πεπτωκυΐαν ἀνάστησον, * τετραυματισμένην τὴν ψυχήν μου ἴασαι * τἢ λόγχη, Πανάμωμε, * τἢ κεντησάση θείαν πλευρὰν * τοῦ ἐκ τῆς γαστρός σου σαρκωθέντος Σωτῆρος. * δν Παΐδες εὐλογοῦσιν, * ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, * λαοὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Ο Είρμός. Έπταπλασίως χάμινον. * 'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

» Τρριξε * πάσα ἀχοή * τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, *
• ὅπως ὁ "Γψιστος * ἐχὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος * παρ• θενικῆς ἀπό γαστρὸς * γενόμενος ἄνθρωπος. * διὸ τὴν ἄχραν• τον * Θεοτόχον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

"Ιαμα * βρύει ἡ σορὸς * τῶν Μαρτύρων ἐκ πηγῆς θείου Γίνεύματος * ἐπαρδομένη ἀεί· * προθύμως δεῦτε ἀπαρυσώμεθα, * σῶμα, καρδίαν καὶ ψυχὴν * καθαγιαζόμενοι, * καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν * μεγαλύνοντες πιστῶς, φιλομάρτυρες.

'Ως άνθη * θεῖα τοῦ ἀγροῦ, * ώσπερ ρόδα μυστικὰ ἐξηνθήσατε, * καὶ εὐωδίας σεπτῆς * τὴν 'Εκκλησίαν ἀπεπληρώσατε, *
πλάνην δυσώδη τοῦ ἐχθροῦ * μακρὰν ἀπελαύνοντες * τῆ θεία χάριτι, * 'Αθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ ἀξιάγαστοι.

Σήμερον * Μάξιμον, πιστοί, * καὶ 'Αλέξανδρον όμου καὶ Θεόδωρον, * Ζήνωνα, Πόμπιον * 'Αρρικανόν τε καὶ τὸν Τερέντιον * σὺν τοῖς λοιποῖς συναθληταῖς * πιστῶς εὐρημήσωμεν * καὶ μακαρίσωμεν, * ἀνυμνοῦντες τὰ αὐτῶν προτερήματα.

"Ηγγικε, * πρόσεχε ψυχή, * ή τοῦ Κτίστου τελευταία ἐπέλευσις· * οἱ θρόνοι τίθενται, * καὶ τὸ κριτήριον ἤδη πάρεστιν· * ὁ δὲ Κριτής ὡς ἀγαθὸς * βοᾳ, Έτοιμάσθητε. * Σπεῦσον οὖν βόητον· * Τῶν Μαρτύρων σου λιταῖς, Σῶτερ, σῶσόν με.

Θεοτοχίον.

Φώτισον, * πύλη τοῦ φωτός, * τὴν ψυχήν μου ταῖς δειναῖς ἀμαυρότησι * τῶν παραβάσεων * ἐσκοτισμένην καὶ κινδυνεύουσαν, * καὶ τῆς ἡμέρας κοινωνὸν * τῆς θείας ἀνάδειξον, * ὅπως δοξάζω σε, * προστασία τῶν Πιστῶν ἀκαταίσχυντε.

Ο Είρμός. "Ερριξε * πᾶσα ἀκοή. * Τὸ Φωταγωγικόν τοῦ "Ηχου. Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, καὶ 'Απόλυσις.

Men. Tom. IV.

ΤΗ: ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ 'Αγίου Ίερομάρτυρος 'Αντίπα, Έπισκόπου Περγάμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, Ήχος β΄. "Ότε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. *

πάριν * ἀπαντλήσας δαψιλώς * γνώσεως Χριστού, Ίεράρχα, * έξ ἀχενώτου πηγής * τοῦ Ἐπιστηθίου τε * χαὶ θείου χήρυχος, * ταύτης πᾶσι μετέδωχας * ἀνθρώποις ἀρθόνως, * δρόμον ἐσαπόστολον ἀνύων, Όσιε * ὅθεν * σὺν αὐτῷ παρρησίαν * ἔχων πρός Θεόν, ὑπὲρ πάντων * τῶν σὲ εὐρημούντων χαθιχέτευε.

Πίον * διανύσας εὐκλεῆ, * καὶ τῶν ἀρετῶν συναθροίσας * τόν πλοῦτον, "Οσιε, * πλήρης δι' ἀθλήσεως * καλῶν πρός Κύριον * ὡς ὁ πρὶν ἐξεδήμησας * 'Αβραὰμ, 'Αντίπα· * ὅθεν καὶ τῆς κρείττονος δόξης ἡξίωσαι * χαίρων * τοῦ Χριστοῦ σὺν τοῖς μύσταις, * καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύων * τῶν πιστῶς τιμώντων σου τὴν ἄθλησιν. "ἔΤχων * ἐξ ἀρθόνων δωρεῶν * σὺ τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν *

Τ΄ την των ίάσεων, * πάθη τὰ τοῦ σώματος * καὶ των ψυχῶν ἡμῶν * ἐπισκέψει σου ἴασαι, * ὁδύνας κοιμίζων, * πόνους παύων ἄπαντας, καὶ ἐκλυτρούμενος * πάντας * συμφορῶν καὶ κινδύνων * τοὺς τὴν σὴν, ᾿Αντίπα, τιμῶντας * μνήμην, καὶ δοξάζοντας τὸν Κύριον.

Δόξα, καί νον. Θεοτοκίου, όμοιου.

"Ηνεις * συμπαθείας οἰχτιρμούς, * ἔχεις εὐσπλαγχνίας ἀβύσσους, *

Δ θεοχαρίτωτε: * τούτοις μου συγκάλυψον * τὰ ἀμαρτήματα, *

καὶ ἀπόπλυνον ἄπαντα * τὸν ρύπον, Παρθένε, * ἐξ ἀπροσεξίας μου

τὸν, προσγινόμενον: * ὅπως * ἀπὸ βλάβης παντοίας, * Δέσποινα,

σωθείς μεγαλύνω * τὸ σὸν εἰς αἰῶνας θεῖον ὄνομα.

"Η Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

Τε * προσηλώθης τῷ Σταυρῷ * ἄκακος ἀμνὸς ὡσπερ, Σῶτερ, * καὶ ἐκεντήθης πλευρὰν, * ἡλιος ἐσκότασε, * καὶ γῆ ἐτρόμαξε, * καὶ ἀι πέτραι ἐσχίσθησαν· * ναοῦ δὲ ἐρράγη * θεῖον καταπέτασμα ἀπό τοῦ φόβου σου· * ὅθεν * ἡ τεκοῦσά σε Μήτηρ* ὑρήνοις κοπτομένη ἐβόα· * Δόξα τῆ ἀράτῳ εὐσπλαγχνία σου· Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Αγίου ὁ Κανών, οὖ ἡ Ακροστιχίς

Τὸν φαιδρόν ἐν Μάρτυσιν 'Αντίπαν σέβω, 'Ιωσήφ. ''Ωδή α'. 'Ήχος δ'. 'Ο Είρμός.

• Θαλάσσης το ερυθραΐον πελαγος * άβρόχοις ἴχνεσιν * ό παλαιός πεζεύσας Ἰσραήλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ * • τοῦ ᾿Αμαλὴκ τὴν δύναμιν * ἐν τῆ ἐρήμω ἐτροπώσατο.

Τῷ φέγγει τῆς τρισηλίου γάριτος * καταλαμπόμενος, * τοὺς τὴν φαιδράν σου ταύτην ἐορτὴν * ἐκτελοῦντας καταύγασον, * τῆς τῶν παθῶν λυτρούμενος, * Μάρτυς 'Αντίπα, ἀμαυρώσεως.

Ό Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ σε, Πάνσορε, * μάρτυρα γνήσιον * τῶν ἐαυτοῦ ἀνέδειξε παθῶν, * τὴν δυσσέβειαν τρέποντα * καὶ τῶν δαιμόνων ἄπασαν * τὴν πονηρίαν ἀρανίζοντα.

Νομίμως το ίερον σου ποίμνιον * όντως ἐποίμανας, * καὶ ἐπὶ γλόην, Πάτερ, τῶν Χριστοῦ * διδαγμάτων ἐξέθρεψας· * νῦν δ' ἐποπτεύοις ἄνωθεν * στέρει Μαρτύρων κλειζόμενος.

Θεοτοχίον.

Φωτός σου ταϊς ἀστραπαϊς καταύγασον, * Κόρη πανάμωμε, * την έν νυκτὶ παθών καὶ συμφορών * συσχεθείσαν καρδίαν μου, * δικαιοσύνης "Ηλιον * πάσιν ἀρρήτως ἀνατείλασα.
' ` Ωδή γ΄. Ο Είρμός.

Τύφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· *
 Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

'Ανέβλυσας ποταμούς * διδασχαλίας τούς πιστούς αρδοντας, * και θολερά νάματα * τῆς πολυθείας ξηραίνοντας.

'Ισχύι δυναμωθείς * τοῦ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν ἄραντος, * δαιμονιχὴν ἔθραυσας, * "Ενδοξε, ἰσχύν δι' ἀθλήσεως.

Δαιμόνων τους λατρευτάς * σέβειν Θεόν άληθινόν ἔπεισας, * σάρχα θνητήν, "Όσιε, * πλούτω εὐσπλαγχνίας φορέσαντα.

Θεοτοχίον.

'Ρυόμενον τοὺς βροτοὺς * αἰχμαλωσίας τοῦ ἐχθροῦ, *Αχραντε, * τὸν Αυτρωτὴν τέτοκας: * ὅθεν εὐσεβῶς σὲ δοξάζομεν.

Ο Είρμός. Εύρραίνεται έπὶ σοί. *

Κάθισμα, Ήχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείοις ανθραξι θείας άγάπης * άναπτόμενος, μάρτυς 'Αντίπα, * τῆς άθείας τὴν φλόγα κατέσβεσας, * καὶ πυρωθέντι βληθεὶς χαλκουργήματι, * πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας. * Πάτερ "Όσιε, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοχίον, δμοιον.

παραμύθιον των θλιβομένων, * ίλαστήριον άμαρτανόντων * σύ άνεδείχθης, Μητροπάρθενε Δέσποινα. * τὴν γὰρ βροτών σωτηρίαν γεννήσασα, * πύργος ἰσχύος πιστοῖς μόνη γέγονας. * "Οθεν ράζομεν. * Χριστόν τὸν Θεὸν ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Σταυρουμένου σου, ή γη ἐσείσθη, * νεκρωθέντος σου, τό ρῶς ἐκρύβη, * καὶ οἱ νεκροὶ τῶν δεσμῶν ἀπελύθησαν· * ἡ δὲ παν-άχραντος Μήτηρ σου, Δέσποτα, * δακρυρροοῦσα πικρῶς ἀπερθέγγετο· * Τέκνον φίλτατον, * ὑμνῶ σου τό μέγα ἔλεος· * τοῦ σῶσαι γὰρ βροτοὺς ταῦτα πέπονθας.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

» τη παρθέντα σε ίδοῦσα ἡ Ἐχχλησία * ἐπὶ Σταυροῦ τὸν ἡλιον *
» Ε΄ τῆς δικαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῆ τάξει αὐτῆς, * εἰκότως

» χραυγάζουσα * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Οὐ κατέσεισε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας * παρανομούντων ἔνστασις, * Μάρτυς ἀθλορόρε· * ὅθεν πυρακτούμενος * τῷ ζήλω τῆς πίστεως, * ώφθης τοῦ πυρὸς δυνατώτερος.

Νυσταγμῷ τῆς ἀθείας τοὺς χρατουμένους * ἐπαγρυπνῶν, Πανεύρημε, * ταῖς διδασχαλίαις * τοῦ 'Αγίου Πνεύματος * πρὸς γνῶσιν ἐξήγειρας * τῆς ἀληθινῆς ἐπιγνώσεως.

Ένεπλήσθης των του Πνεύματος χαρισμάτων * έχ θεολόγου στόματος * του Έπιστηθίου· * όθεν και άνέβλυσας * τὰ θεῖα διδάγματα * πᾶσι τοῖς πιστοῖς, Πάτερ "Όσιε. Θεοτοχίον.

Μετὰ τόχον ὡς πρό τόχου διεφυλάχθης, * Παρθενομήτορ, ἄφθορος * τὸν Δημιουργόν γὰρ * πάντων ἀπεχύησας * ἐχ σοῦ τὸ ἀνθρώπινον * σῶμα ἐχουσίως φορέσαντα.

'Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

» τοὺ Κύριέ μου φῶς * εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· * φῶς ἄγιον ἐπι» Δω στρέφον * ἐκ ζορώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

'Ανῆλθες άρετων * εἰς τὸ ὅρος, Μακάριε, * καὶ γνώσεως ὑπεισῆλθες * τὸν ἀκρότατον γνόρον, * καὶ τῷ Θεῷ ὡμίλησας.

'Ρημάτων σου πλοκαῖς * ἐκ βυθοῦ ἀθεότητος * ἐζώγρησας, Ἱεράρχα, * πλανωμένους ἀνθρώπους, * καὶ χάριτι διέσωσας.

Τό μέγα της Θεοῦ * παρουσίας μυστήριον * χηρύττων, Ίερομάρτυς, * χατεσμίχρυνας ύψος * εἰδώλων ἀθεώτατον.

Θεοτοχίον.

΄ Ἰπάρχων ἐν μορφή * τοῦ Θεοῦ ὁ ὑπέρθεος. * ἐσκήνωσεν ἐν γαστρί σου, * τὴν μορφήν μου φορέσας * ὁ Κύριος, Πανάμωμε.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

» ω ύσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾶ σοι, * ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἰκτον * » έχ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αίματι.

Σταυρώτας * έγχρατεία τὰ μέλη, μαχάριε, * τοὺς ἐν ἀσχήσει άγῶνας * τοῖς ἀγῶσιν ἔστεψας τῶν Μαρτύρων, * οῦς ὑπέστης * διανοίας, 'Αντίπα, στερρότητι.

"Ιστασο * πρό βημάτων χηρύττων την σάρχωσιν * τοῦ διὰ σὲ χενωθέντος, * χαι Γιλάτου βήματι παραστάντος, * 'Αθλορόρε, * καί Σταυρῷ τὸν ἐχθρὸν θανατώσαντος.

Νέχρωσιν * του Σταυρῷ νεχρωθέντος, θεσπέσιε, * ποθῶν, 'Αντίπα, εἰσέδυς * τῷ πεπυρωμένω βοί χαλχείω, * καὶ θυσία, * νεκρωθείς, τῷ Κυρίφ προσήνεξαι.

Θεοτοχίον.

"Αγιος * ὁ σκηνώσας ἐν μήτρα σου Κύριος, * ὁ ἐν Αγίοις, Παρθένε, * έπαναπαυόμενος, και δοξάζων * τους έν πίστει * άληθεί τούτου, Κόρη, δοξάζουτας.

Ο Είρμός. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Τό Μαρτυρικόν του "Ηγου.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ΄, τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Γερομάρτυρος Άντίπα, Έπισκόπου Περγάμου.

Ταύρω παλαίεις, χαλλιμάρτυς 'Αντίπα, Ός σε φλογίζειν, οὐ κεραπίζειν έχει.

Χάλχεον ένδεχάτη βληθείς φλέγη, Αντίπα, είς βούν.

Ταϊς του Αγίου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ελέησον καὶ σῶσον ήμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τν τη καμίνω * 'Αβραμιαΐοι παίδες τη περσική * πόθω * εὐ-» 🗘 σεβείας μάλλον ή τή φλογί * πυρπολούμενοι, έκραύγαζον· * » Εύλογημένος εί * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Νέους τρεῖς Παΐδας * έξεικονίζων, Μάρτυς ἔνδοξε, * μέσον * ώς καμίνου έστης του δολερώς * πυρωθέντος χαλκουργήματος, * Εύ-

λογημένος εἶ, * ὁ Θεός μου, κραυγάζων, καὶ Κύριος.

Τη θεία δρόσφ * περιχυχλούμενος, Μάρτυς, πάντοθεν, * όλως * ούχ έρλέχθης μέσον ών του πυρός, * ούδε δαίμοσιν έπέθυσας. * Εύλογημένος εί, * ὁ Θεός μου, χραυγάζων, καὶ Κύριος.

Ίσχύι θεία * τῆς ἡλικίας τὸ ἀνίσχυρον, * Πάτερ, * ἐνισχύσας

ἄχμων ώσπερ στεβρός, * πρός τό στάδιον έχώρησας, * Εὐλογη-

μένος εἶ, * ὁ Θεός μου, χραυγάζων, καὶ Κύριος.

Πεποιχιλμένος * ίεραρχίας θεία χάριτι, * αὐθις * πορφυρίδι αΐματός σου, Σοφέ, * στολισάμενος, ανέδραμες * πρός τὰ βασίλεια * περιφανώς τὰ ἄνω γηθόμενος.

Αίμάτων, Κόρη, * παρθενιχών έχ σών ένσεσάρχωται * Λόγος * ό Πατρί συνάναρχος, την ημών * συντριβην έπανορθούμενος * Εύλογημένη σύ * έν γυναιξί, πανάμωμε Δέσποινα.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

» Τεξρας έκπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * έν λάκκω • 🛕 έφραζε. * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * άρετὴν περιζωσάμε-» νοι * οί εύσεβείας έρασταὶ * Παΐδες, κραυγάζοντες· * Εύλογεῖτε, * » πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Νῦν οὐχ ἐν ἐσόπτροις χαθορᾶς, * οὐχ ἐν αἰνίγμασι * χαλῶν τό ἔσχατον, * πρός δέ γε πρόσωπον * παρελθόντων τῶν ἐμφάσεων, * άναβοών χαρμονικώς * τῷ σὲ δοξάσαντι· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ έργα Κυρίου, τον Κύριον.

Σὲ τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ * τὸ θεῖον πρόβατον * χαλῶς ποιμάναντα * αὐτοῦ τὸ ποίμνιον, πάνσοφε, * ὡς ἀμνὸν οἱ ἀνομώτατοι * όλοχαυτούσι τῷ πυρὶ, * 'Αντίπα, χράζοντα· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Έν πέτρα των θείων έντολων * τὰ τῆς καρδίας σου * έρείσας βήματα; * δεινών χολάσεων πνεύμασι * αἰχισμών τε ἐπιχλύσεσιν* ούχ ἐσαλεύθης, μελφδών, * Αντίπα πάνσορε * Εύλογείτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Βεβαίως της δόξης του Χριστού, * Μάρτυς, τετύχηκας, * 'Αντίπα πάνσοφε· * διπλούν δὲ στέφανον ἔλαβες * ὡς ποιμήν παναληθέστατος * καὶ νικηφόρος ἀθλητής, * οἰς καὶ κοσμούμενος * άνακράζεις * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

'Ως μήτηρ του πάντων Ποιητού, * ώς θεΐον τέμενος * του ΙΙαντοκράτορος, * ώς γη ἀνήροτος ἄσταχυν * ἀγεώργητον βλαστήσασα, * Παρθένε, σώζε τους πιστώς * άει χραυγάζοντας. * Εύλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ο Είρμός. Χεΐρας ἐκπετάσας Δανιήλ. *

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

Αίθος ἀχειρότμητος όρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * ἀχρς-» 1 γωνιατος έτμήθη * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας ρύ-» σεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σέ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Ίεραρχικώς, Ἱεράρχα, * τὸν ἱερὸν ἀνύσας δρόμον, * τὴν ἱερωτάτην ζωήν σου * ἱερωτάτως * σὺ καθιέρωσας * τῷ ποιητῆ καὶ πλάστη σου, * Μάρτυς ᾿Αντίπα ἱερώτατε.

Ως των άρετων ταϊς ίδέαις * περικαλλής γεγενημένος, * δόξη μαρτυρίου, Παμμάκαρ, * καθωραίσθης, * καὶ μεταβέβηκας * πρός τὸν ώραῖον Κύριον * θέσει θεούμενος, θεόληπτε.

Σήμερον ή Πέργαμος χαίρει * ἐπὶ τῆ θεία πανηγύρει * τοῦ ἱερωτάτου ποιμένος, * καὶ συγκαλεῖται * πόλεις τὰς κύκλω αὐτῆς. * ἦ καὶ ἡμεῖς συγχαίροντες, * τοῦτον ἐν ὑμνοις καταστέψωμεν.

Ή των ίερων σου λειψάνων * ίερωτάτη, Μάχαρ, θήκη * μύρον ίαμάτων πηγάζει, * δυσώδη πάθη * ἀποδιώχουσα, * καὶ τοὺς τὴν τὴν γεραίροντας * μνήμην σαρως εὐωδιάζουσα.

Θεοποκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε, Κόρη, * ἐχ φωτορόρου σου νηδύος, * ὁ Δ ημιουργός τοῦ ἡλίου * χαὶ τῶν ἀστέρων * χαὶ πάσης χτίσεως * δν ἐχτενῶς ἰχέτευε * φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ο Είρμός. Δίθος άχειρότμητος.

Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ ἡ λοιπὴ ᾿Ακολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

THE IB'. TOY ATTOY MINOS.

Μνήμη του έν Αγίοις Πατρός ήμων Βασιλείου, Έπισκόπου Παρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἡχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν. *

περτερότητα. * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * πίστει σὺν τούτοις τιμωΣλους ἐξανέτειλε, * τὴν κτίσιν φωτίζουσα * θείαις φρυκτωρίαις, * Βασίλειε μάκαρ, * καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν * καὶ τῶν
Εξει τῷ τῶν λόγων σου * παρανομούντων συστήματα, * Παμβάιμόνων σκότος διώκουσα. * διό σε μακαρίζομεν, * καὶ ἐτησίως
γεραίρομεν * τὴν ἀγίαν σου κοίμησιν, * τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες.

Βέλει τῷ τῶν λόγων σου * παρανομούντων συστήματα, * Παμβάικος τῷ τῶν λόγων σου * παρανομούντων συστήματα, * Παμγεραίρομεν * τὴν ἀγίαν σου κοίμησιν, * τὸν τοῦ τοῦς τιμῶγεραίρομεν * τὴν ἀγίαν σου κοίμησιν, * πίστει σὺν τοῦτοις τιμῶκαρτερότητα. * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * πίστει σὺν τοῦτοις τιμῶΝέν σε * ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, * πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Σορῶς ἀντικτώμενος * τῶν ἐπὶ γῆς τὰ οὐράνια * καὶ ρεόντων τὰ ἄρρευστα, * φθαρτῆς τε τὴν ἄφθαρτον * ἀντηλλάξω δόξαν· * καὶ ἀντ' ἐξορίας * καὶ πολυτρόπων πειρασμῶν * τὰ ὑπὲρ λόγον Θεοῦ βασίλεια· * ἐν οῖς καὶ ἀγαλλόμενος * σὸν 'Ασωμάτοις, Βασίλειε, * ὑπὲρ πάντων ἰκέτευε * τῶν πιστῶς εὐρημούντων σε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ανθρακα κυήσασα, * δν Ήσαίας τεθέαται, * καὶ λαβίδι τὸ πρότερον * φρικτῶς ὑπεδέξατο, * χρόνων δ' ἐπ' ἐσχάτων * ἐκ σοῦ,
Θεοτόκε, * σάρκα ὀρθέντα, καὶ βροτῶν * τὰ πάθη πάντα ἀποκαθαίροντα, * πυρὶ τῷ τῆς Θεότητος * τὰς ἀμαρτίας κατάρλεξον * τὰς ἐμὰς, Θεονύμρευτε, * καὶ παντὸς ρύπου πλῦνόν με.
"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα * Χριστόν ή πάναγνος Δέσποινα, * καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, * ὡς μήτηρ δακρύουσα * ὑμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων * αὐτῆς προελθόντα, * καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ * ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε: * Τέκνον μου ποθεινότατον, * μἡ ἐπιλάθη τῆς δούλης σου: * μἡ βραδύνης, φιλάνθρωπε, * τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Καὶ τὰ λοιπὰ ώς σύνηθες, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὖ ἡ ἀκροστιχίς. Τὴν σὴν τελευτὴν συντόνως μέλπω, Πάτερ.

Ποίημα Θεοράνους.

'Ωδη α΄. Ήχος πλ.δ΄. 'Ο Είρμός.

» Υργράν διοδεύσας ώσει ξηράν, * και την Αίγυπτίαν * μογθη» Τοράν διαφυγών * ο Ίσραηλίτης ἀνεβόα· * Τῷ Λυτρωτῆ και
» Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τό ἄφραστον φῶς σοι καὶ τριλαμπές * ἐν τῆ ἀσαλεύτῳ * βασιλεία τῶν οὐρανῶν * ἀνέτειλε, Πάτερ, καὶ δικαίων * ἡ εὐρροσύνη ἀξίως ἐδέξατο.

Ήνοίγησαν πύλαι σοι τῆς Ἑδὲμ * καὶ ἀρχιερεῦσι * προσετέθης ἀρχιερεὺς, * καὶ τῶν πρωτοτόκων ἐκκλησία * συνηριθμήθης, Βασίλειε ἔνδοξε.

Νοός σου τὸ ὅμμα προχαθαρθεὶς, * ἀνῆλθες εἰς ὅρος * ἀρετῆς ὡς ἄλλος Μωσῆς· * διὸ καὶ τὸν "Οντα θεωρήσας * προσεχολλήθης αὐτῷ, Πάτερ "Όσιε. Θεοτοχίον.

Σαρχί χαθ' ὑπόστασιν ένωθεὶς * τῆ ἐχ σοῦ ληφθείση * ὁ τῶν ὅλων Δημιουργός * προῆλθεν ἀφράστως, Θεομήτορ, * καὶ τοῖς βροτοῖς ὁμιλῆσαι ηὐδόχησεν.

τ 'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

» Σύ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὐ εἶ τὸ ρῶς * τῶν ἐσκοτισμένωψ· * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ κνεῦμά μου.

Η άξιοθαύμαστος * καὶ παναοίδιμος μνήμη σου * χαρμονικῶς * τὰ τῶν δρθοδόξων * κατευρραίνει συστήματα.

Νέρος το του σώματος * ἀπεκδυσάμενος, "Όσιε, * καὶ τῶν οἰσιῶν * ἀπολελυμένος, * τῷ Θεῷ προσεπέλασας.

Τέλος το μακάριον * και την ἀπόλαυσιν, "Οσιε, * των ἐκλεκτων * ως ἐκλελεγμένος * ἐπαξίως ἀπείληρας.

Θεοτοχίον.

Έχων σε βοήθειαν * ούχ αἰσχυνθήσομαι, πάναγνε * Μήτηρ Θεοῦ: * ἔχων σε προστάτιν, * τῶν ἐχθρῶν μου ρυσθήσομαι.

Ο Είρμός. Σύ εί το στερέωμα.

Κάθισμα, ή Τον τάρον σου, Σωτήρ. *

Ος ήλιος ήμεν * ή άγια σου μνήμη * άνετειλε, σορέ, * και φωτίζει τὴν κτίσιν, * Βασίλειε, θείοις σου * καταυγάζουσα θαύμασιν * ήνπερ σήμερον * ἐπιτελοῦντες βοῶμεν * Καθικέτευε * ὑπὲρ ἡμῶν, Ἱεράρχα, * Χριστόν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

 \mathbf{L} ύρραίνεται πιστών * ή πληθύς, Θεοτόχε, * το δνομα το σον * χαθ' έχάστην βοώσα, * χαὶ πόθω τὰς ὑψώσεις σου * μεγαλύνουσα πάντοτε· * σὸ γὰρ χαύχημα * χαὶ βοηθός χαὶ προστάτις * πάντων ὑπάρχεις, Παρθένε, * τῶν πίστει τιμώντων σε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Λαμπὰς ἡ φεραυγὴς * τοῦ ἡλίου ἐκρύβη * ἐν ξύλφ τοῦ Σταυροῦ * ἀναβάντος σου, Λόγε, * ἡ κτίσις πᾶσα ἔφριξε * καὶ τῷ ρόβῳ ἐτρόμαξεν * ἡ δὲ Μήτηρ σου * παρισταμένη ἐβόα * Τέκνον ρίλτατον, * πῶς ἐκουσίως νεκροῦσαι * τὸ φῶς μου τὸ ἄδυτον! Ω δὴ δ΄. Ο Είρμός.

 * \mathbf{E}^{i} σακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, * κα- τενόησα τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐδόξασά σου * τὴν Θεότητα.

Λιτανεύων πρός Κύριον * τὴν ἐπαιρομένην φρένα κατέβαλες * τῆς κακόφρονος αἰρέσεως, * καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, * Πάτερ, εὔ- ρρανας.

Έν σκηναϊς οὐρανίαις σε * ὁ ἀγωνοθέτης, Πάτερ, κατώκισε, * την ἀνένδοτόν σου ἔνστασιν * πρός τοὺς ἀντιπάλους * προσδεξάμενος.

Υπέρ των παραδόσεων * των περυλαγμένων ἐν Ἐκκλησία Χριστοῦ * διωκόμενος ὑπέμεινας, * καὶ προκινδυνεύων * διετέλεσας.

Θεοτοχίου.

Τόν Θεόν, δν έχύησας, * "Αχραντε Παρθένε, τοῦτον δυσώπησον * τοῖς ἰχέταις σου δωρήσασθαι * τῶν πλημμελημάτων * τὴν συγχώρησιν.

'Ωδή ε΄. Ὁ Ειρμός.

» ΄ Ορθρίζοντες βοώμεν σοι, Κύριε· * Σώσον ήμας· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμών, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οίδαμεν.

Ή ἔνθεος σκηνώσασα χάρις σοι, * Θεοφόρε, * ποιμένα πιστότατον * τῆς Ἐκκλησίας σε ἔδειξεν.

Νεχρώσας τῆς σαρχός σου το φρόνημα * καὶ τὰ πάθη, * τῆς ζωῆς τῷ πνεύματι * κατηχολούθησας, "Ενδοξε.

Σωφρόνως καὶ δικαίως τὸν βίον σου * διανύσας, * Θεόρρον, ἀπείληρας * τῶν ἀρετῶν τὴν ἀντίδοσιν.

Θεοτοχίον.

Υπάρχουσα πανάγιον τέμενος, * ἀπαθείας * τὴν πηγὴν ἐγέννησας, * Παρθενομῆτορ πανάμωμε.

'Ωδή ς'. 'Ο Ειρμός.

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαί γὰρ αὶ ἀνομίαι μου, * καὶ ἐκ » Τρυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόη- » σα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Νυττόμενος τῷ τερπνῷ * τῶν οὐρανίων πυρσεύματι, * τόν θρόνον τὸν ἐπὶ γῆς * κατέλιπες, "Όσιε, * καὶ κλῆρον ἀκήρατον * ἐν γῆ τῶν πραέων * ὡς πραότατος ἐπλούτησας.

Της πλάνης καταγελών * της των βλασφήμων αιρέσεως, * το θετον και εύσεβες * ορθόδοξον φρόνημα * προθύμως εδίδαξας, * την είκονα σέβειν * του Σωτήρος, άξιάγαστε.

Ό πόθος σου πρός Θεόν * πεπλήρωται, παναοίδιμε· * μετέστης γάρ πρός αὐτόν * ἐνθέως γηθόμενος· * καὶ νῦν τὰς λαμπρότητας * τῶν 'Αγίων, Πάτερ, * ἐποπτεύεις καὶ φαιδρότητας.

Θεοτοχίον.

Νεχρώσεως καὶ φθορᾶς * λελύτρωσαι τὸ ἀνθρώπινον· * τόν φύσει ζωοποιόν * ἀσπόρως γὰρ τέτοκας, * Παρθένε πανάμωμε, * ἐπ' εὐεργεσία * τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε.

Ο Είρμός. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. * Τὸ Μαρτυρικόν του "Ηχου.

Συναξάριον.

Τἢ ΙΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρός ἡμῶν Βασιλείου, Έπισκόπου Παρίου, τοῦ 'Ομολογητοῦ.

Στίχοι.

Χαίρων τελεύτα, Βασίλειε τρισμάχαρ. ' Έχει γὰρ ήξεις, οῦ χαρᾶς πλησθῆς ὅσης. Δωθεχάτη Βασίλειε ταφήτα δύσσαο νεχρός.

Ταζ αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

Τατδες Έβραίων ἐν καμίνω * κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρ σαλέως, * καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ * μετέβαλον βοῶντες· *
 Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

*Ω της ἀφράστου εὐφροσύνης * ής ήξίωσαι, Παμμάκαρ, ἀπολαύειν * ἐν ἀύλφ φωτὶ * σκηνούμενος καὶ μέλπων· * Εὐλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στέρει τῆς θείας εὐπρεπείας, * Παμμαχάριστε, χοσμίως διαπρέπων, * συγχορεύεις, βρών, * ταῖς ἄνω στρατηγίαις· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μύστης ὑπάρχων τῆς Τριάδος, * μυστηρίων λειτουργός ἐπουρανίων, * τὸν Δεσπότην ἡμῖν * ἰλέωσαι βοῶσιν· * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοποχίον.

Εὐας τῆς πρώτης τὴν κατάραν * μεταβέβληκας, 'Αγνὴ, εἰς εὐλογίαν, * τὸν Υἰὸν τοῦ Θεοῦ * γεννήσασα, ῷ πάντες, * Εὐλογη-τὸς εἶ, κράζομεν, * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωοή η'. Ο Ειρμός.

- » Νικηταί τυράννου * και φλογός τῆ χάριτί σου γεγονότες * οἰ τῶν ἐντολῶν σου * σρόδρα ἀντεχόμενοι * Παΐδες ἐβόων· *
- » Εύλογείτε, πάντα * τὰ έργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε *
 » εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αυπηρών του βίου * καὶ δεινής συγχύσεως λελυτρωμένος, * την χαράν, Παμμάκαρ, * καὶ την ἀγαλλίασιν * την ὑπερ λόγον * ἐκομίσω μέλπων· * Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πατρικών δογμάτων * θερμώς προϊστάμενος, τὰς γλωσσαλγίας * τῶν βλασφήμων, Πάτερ, * εὐχερῶς διέλυσας, * ἱεροράντορ, * Εὐλογεῖτε, κράζων, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως τερπνός ὁ τόπος * ἐν ῷ κατεσκήνωσας, ἰερομύστα! * ὡς ὡραῖον, ΙΙάτερ, * τὸ σὸν ἐνδιαίτημα * ὁ ἐκληρώσω! * Εὐλογεῖτε, μέλπων, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον. :

Προστασίαν πάντες * οἱ πιστοὶ κεκτήμεθά σε, Παναγία, * καὶ ταῖς σαῖς πρεσβείαις * τῶν δεινῶν λυτρούμεθα, * Χριστῷ βοῶντες· * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός. Νικηταί τυράννου. * 'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

» Το υρίως Θεοτόχον * σε όμολογούμεν * οι διά σου σεσωσμένοι, « Παρθένε άγνη, * σύν άσωμάτοις χορείαις * σε μεγαλύ- » νοντες.

Αγίως σου τὸν βίον, * Πάτερ, διανύσας, * καὶ τὸν Θεὸν θεραπεύσας τοῖς ἔργοις σου, * τῆς οὐρανῶν βασιλείας * ὄντως τετύχηκας.

Τον δρόμον έχτελέσας, * πίστιν τε τηρήσας, * καὶ τον άγωνα άνύσας, Βασίλειε, * διχαιοσύνης έδέξω * χαίρων τον στέρανον.

Έρέσεως, τρισμάκαρ, * ἔτυχες τῆς θείας * καὶ τῆς εὐκταίας τοῦ πόθου πληρώσεως. * νῦν οὖν πρεσβεύων μὴ παύση * ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

Θεοτοχίον.

'Ρευστὴν δι' εὐσπλαγχνίαν * φύσιν ἐκ γαστρός σου * ὁ πλαστουργός προσλαβόμενος, 'Αχραντε, * τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα * ταύτην ἐνέδυσεν.

Ο Είρμός. **Κυρίως Θεοτόχον.** *
Το Φωταγωγικόν, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Μαρτίνου, Πάπα Ρώμης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, της πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν;

Tί σε νῦν, Μαρτῖνε, προσρθέγξωμαι; * Όρθοδόξων διδαχῶν χαθηγητὴν πανευχλεῆ· * χορυραῖον ἱερόν δογμάτων θείων ἀψευδῶς· * τοῦ ψεύδους * ἀληθέστατον χατήγορον· * τοῦ λόγου * γενναιότατον συνήγορον· * ἱερουργόν ἱερώτατον· * θαυματουργόν ὶτιώτατον· * Ἰχέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Τετί σε νῦν, Μαρτίνε, καλέσωμεν; * Ποταμόν πνευματικών ναμάτων έμπλεων ἀεὶ * καταρδεύοντα ψυχὰς πρός εὐκαρπίαν πορος θείαν ἀγαλλίασιν. * θείων λογίων ἐκράντορα. * πάσης αἰρέσεως ἔλεγχον. * Ικέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ττί σε νῦν, Μαρτίνε, προσείπωμεν; * Τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθοῦς ἱερουργόν πανευσεβῆ, * μεσιτεύοντα Θεῷ καὶ πλάσματι θεοπρεπῶς: * κρατῆρα * πόμα θεῖον ἀναβλύζοντα: * φωστῆρα * ζωῆς λόγον ὡς ἐπέχοντα, * Δύσεως μὲν ἐξορμώμενον, * 'Ανατολῆ δὲ ραινόμενον. * Ίκέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, όμοιον.

γητί των σων καλών θαυμαστότερον; * θεραπεύεις πάντας, Κόρη, καὶ λυτροϋσαι των παθών· * ἀπελαύνεις πολεμίων * τὰς ἀθέσμους προσβολὰς· * κινδύνων * ἀπαλλάττεις τοὺς τιμώντάς σε, * καὶ θλίψεις * καταπαύεις, Θεονύμφευτε. * Χαρᾶς, Παρθένε, τῆς κρείττονος * πρόξενος γίνου τοῖς δούλοις σου, * πρεσβεύουσα * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμών.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

τητί το φοβερόν τουτο θέαμα; * ή Παρθένος ἀνεβόα τῷ Κυρίω μητρικώς: * αἱ ἀδῖνες, ᾶς οὐκ ἔγνων * ἐν τῷ τίκτειν σε, Τἱἐ, *
οριμεῖαι * καθικνοῦνται τῆ καρδία μου: * οὐ φέρω * τῷ Στάυρῷ σε προσηλούμενον * ὁρᾶν, ὡ ρῶς τῶν ὁμμάτων μου: * Σπεῦσον λοιπόν, ἐξανάστηθι, * καὶ δόξασον * τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν σου.

Καὶ τὰ λοιπά ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ 'Αγίου, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς· Πόνους ἐπαινεῖν Μαρτίνου κλέος μέγα. 'Ιωσήρ.

'Ωδή α'. Ήγος πλ. δ'. 'Ο Είρμός.

» μπ χεχομμένη τὴν ἄτομον ἔτεμε, * καὶ εἶδεν ἥλιος γῆν, * ἢν
» Εἰ οὐχ ἐθεάσατο· * ἀλάστορα ἐχθρὸν * τὸ ὕδωρ κατεπόντισε, *
» καὶ ἄβατον διῆλθεν Ἰσραὴλ· * ὡδὴ δὲ ἀνεμέλπετο· * Τῷ Κυρίω
» ἔσωμεν, * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

. Πόνους μυρίους, Μαρτίνε, ὑπέμεινας * ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * καὶ νῦν ἐξεδήμησας * πρὸς ἄπονον ζωὴν * καλῶς ἀγωνισάμενος. * διό μου τῆς ψυχῆς τὰς χαλεπὰς * ὁδύνας ἐπιχούρισον, * ὅπως ἀνυμνήσω σε, * εὐχαῖς σου φωτιζόμενος.

Ούσιας δύο, και δύο θελήματα * και ἐνεργείας διπλᾶς * φέροντα, Μακάριε, * τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς * Τριάδος ἐδογμάτισας, *

Χριστόν τόν ὑπερούσιον Θεόν, * καὶ τοὺς μὴ οὕτω σέβοντας * πάντας ἀπεκήρυξας, * Μαρτίνε ἱερώτατε.

Νενοσηχότας άλόγως τοὺς ἄφρονας * καὶ ἐπὶ μόνου Χριστοῦ * ἔν φρονοῦντας θέλημα * φρονήσει άληθεῖ * καὶ πίστει σεμνυνόμενος * διήλεγξας, Μαρτίνε, προφανώς, * καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες * Τῷ Κυρίφ ἔσωμεν, * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοχίον.

Ο κατὰ φύσιν τὴν θείαν ἀόρατος * ὡράθη βρέφος ἐκ σοῦ * ἄνθρωπος γενόμενος, * διπλᾶς ὡς ἀληθῶς * θελήσεις ἐνεργείας τε * προφαίνων ὑποστάσει ἐν μιᾶ: * ῷ πρέσβευε, Πανάμωμε, * πάντας ἡμᾶς σώζεσθαι * τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

» Τόν φόβον σου, Κύριε, έμφύτευσον * ταζ καρδίαις των δού» Ιλων σου, * καὶ γενοῦ ἡμῖν στερέωμα * τοῖς σὲ ἐν ἀληθεία
» ἐπικαλουμένοις.

Υπάρχων ἀνάπλεως, πανόλβιε, * θείου ζήλου, συνήθροισας * ἰερὰν, Μαρτίνε, σύνοδον, * καὶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐκύρωσας δόγμα.

Συνόδου εν μεσφ ἀπεχήρυξας * Πύρρον, Σεργιον, "Όσιε, * τόν Θεόδωρον και Κυρόν τε * και τούς σύν εκείνοις όμοίως ληρφδούντας.

Έχ 'Ρώμης βιαίως έλαυνόμενος * περιήρχου ώς ήλιος * τὰς ἀχτῖνας πέμπων, "Οσιε, * τὰς τῆς ὀρθοδοζίας, χαὶ φωτίζων πάντας. Θεοτοχίον.

Πατρός τον όμοτιμον και σύνθρονον * ὑπὲρ λόγον ἐγέννησας, * ἐνεργείας δύο φέροντα * και δύο τὰς θελήσεις, Παναγία Κόρη.

Ο Είρμός. Τον φόβον σου, Κύριε, εμφύτευσον. *

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Την Σορίαν και Λόγον.

Τῶ Θεῷ ἀπὸ βρέφους ἀνατεθεὶς, * ἀρεταῖς αὐξηθείς τε πνευματικῶς, * ἡξίωσαι διάδοχος * ᾿Αποστόλων γενήσεσθαι, * ὁρθοδοξίᾳ ποιμάνας * Κυρίου τὸ ποίμνιον · * αἰρετικῶν δὲ φάλαγγας * ἐλαύνων, πανεύφημε · * ὅθεν ἐπὶ τέλει * Μαρτυρίου τῷ στέφει * ἐστέρθης, ἀοίδιμε, * ἀθλητὴς ὡς ἀἡττητος, * ῷ Μαρτῖνε θεόπνευστε . * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Θεοτοχίον, δμοιον.

 $Θε\ddot{\omega}$, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δοθήναί μοι· * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ δοῦλός σου, "Αχραντε.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

πέβης ἐρ' ἴππους * τοὺς ᾿Αποστόλους σου, Κύριε, * καὶ ἐδέξω
 χερσί σου ἡνίας αὐτῶν, * καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἰππα σία σου * τοῖς πιστῶς μελφδοῦσι· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

'Αδίχως του θρόνου, * σορέ, του σου έλαυνόμενος, * ὑπ' ἀνθρώπων ἀδίχων ὁ δίχαιος * χαχωθήναι προήρησο, ὅπως τὸ δίχαιον * δόγμα τῆς Ἐχχλησίας, * Πάτερ, διασώσης ἀλώβητον.

Ιστάμενος μέσον * παρανομούντων ὁ ἔννομος * ἀθλητής, 'Ιεράρχα θεόληπτε, * καὶ ὑπ' αὐτῶν θλιβόμενος καὶ ἐμπαιζόμενος * καὶ συρόμενος μάτην, * ἔμεινας τὸν νοῦν ἀπαράτρεπτος.

Νηπίων ήγήσω, * Πάτερ Μαρτίνε, τοξεύματα * παροινίας των μάτην θλιβόντων σε: * καὶ καρτερως ἐνήθλησας περιδονούμενος * καὶ δεσμούμενος, μάκαρ, * καὶ ταῖς φυλακαῖς συγκλειόμενος.

Θεοτοχίον.

Έν δύο οὐσίαις * θεανδρικώς γνωριζόμενον * τῆς Τριάδος τὸν ενα ἐχύησας * Θεὸν όμοῦ καὶ ἄνθρωπον, θελήσεις φέροντα * καταλλήλως ταῖς τούτου * φύσεσι, Παρθένε, πανάμωμε.

'ωδή ε'. Ο Είρμός.

» Τον έκ νυκτός άγνωσίας * έπὶ τὴν ψυχάλωτον * όδον ἀεὶ πλα» Το νώμενον * τῷ ρωτὶ τῷ τῆς γνώσεώς σου, Κύριε, * ποδη» γῶν με, ἐν τῇ τρίβῳ * τῶν ἐντολῶν σου καθοδήγησον.

Ίερωτάτω σου λόγω, * Πάτερ, τὸ πανίερον * σαφῶς δόγμα ἐκράτυνας, * καὶ τὸ στίφος τῶν αἰρέσεων ἔτρεψας, * ὑπομένων ἐξορίας * καὶ φυλακὰς καὶ θλίψεις, ἔνδοξε.

Νυσταγμόν τοῖς σοῖς βλεράροις, * Όσιε, οὐκ ἔδωκας, * ἔως σκήνωμα γέγονας * τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσαν ἀνεμόχλευσας * τῆς αἰρέσεως τὴν πλάνην * μαρτυρικῶς ἀγωνισάμενος.

Μανιωδώς σε ώς θήρες * έσυραν άλύσεσι, * Σορέ, έχθροὶ δεσμήσαντες * ἐν τῷ μέσῳ παιχτιχώς τῆς πόλεως * λοιδορούντες, βλασρημούντες * χαὶ ἀναιδώς σοι ἐπεμβαίνοντες.

Θεοτοχίον.

Απειρογάμως, Παρθένε, * ή τον ἀπερίγραπτον * Θεόν σαρχί χυήσασα, * τῆς σαρχός μου τὰ πάθη θανάτωσον * ζώωσον δὲ την ψυχήν μου * νενεχρωμένην πλημμελήμασιν.

'Ωδής'. Ο Είρμός.

» * 🛦 βυσσος άμαρτιών * και πταισμάτων καταιγίς με ταράττει, * 🖊 και πρός βυθόν βιαίως * συνωθεί ἀπογνώσεως. * άλλὰ σύ

» την χραταιάν * χειρά μοι έχτεινον ώς τῷ Πέτρφ, * καὶ ἐκ φθο-

» ράς με άναχάλεσαι.

'Ρήγνυται ο πονηρός, * Θεοφόρε, πρό ποδών ίερων σου * καί πονηρών ἀνθρώπων * τὰ ἀπύλωτα στόματα * ἀπορράττονται τῷ σῷ * λόγῳ, καὶ δείκνυται διαλάμπον * δόγμα το θεῖον ὑπὲρ ἥλιον.

Τείνουσί σε άφειδώς * καὶ σχοινίοις συνδεσμούσιν οι πλάνοι, * πλάνην δεσμούντα πάσαν, * και αιρέσεων σύνδεσμον * διαρρήσσοντα δεσμοϊς * θείων δογμάτων σού, Ίεράρχα * Πάτερ Μαρτίνε ιερώτατε.

"Ιστασο δικαστικών * πρό βημάτων κατακρίνων την πλάνην * των χηρυττόντων μίαν * του Χριστού, Πάτερ, θέλησιν· * χαὶ Μαρτύρων προφανώς * χαλλωπιζόμενος τῷ στεφάνω, * τούτων τῆς δόξης χατηξίωσαι.

Θεοτοχίον.

Νόμοι φύσεως έν σοί * καταλύονται άρρήτως γάρ τίκτεις * τόν πλαστουργόν των όλων, * Θεοτόκε πανύμνητε, * ώς Θεόν τε και βροτόν, * δύο θελήσεις δέ κεκτημένον * και ένεργείας, Μητροπάρθενε.

΄Ο Είρμός. "Αβυσσος άμαρτιών. * Τό Μαρτυρικόν του "Ηχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρὸς ήμων Μαρτίνου, Πάπα Ρώμης, του όμολογητου.

Στίχοι.

Ο σήν γεγηθώς σάρκα, Σώτερ, ἐσθίων, 'Απεκδύσει γέγηθε σαρκός Μαρτίνος.

'Αμρί τρίτη δεκάτη θάνε Μαρτίνος περίπυστος.

Ταϊς αὐτοῦ άγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σώσον ήμας. Αμήν.

'Ωδή ζ΄. 'Ο Είρμός.

οι έχ της Ἰουδαίας * χαταντήσαντες Παϊδες * έν Βαβυλώνι ποτέ, * τη πίστει της Τριάδος * την φλόγα της χαμίνου *

» κατεπάτησαν ψάλλοντες: * Ό τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐ-» λογητός εἶ.

Οἱ διπλῆς ἐνεργείας * καὶ θελήσεως, Πάτερ, * Χριστόν στερήσαντες, * ἐστέρησάν σε θρόνου, * ἐκδόντες ἐξορίαις * μακροτάταις κραυγάζοντα: * Ο των Πατέρων ἡμών * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Υπελθών τὰς χρονίους * ρυλακὰς, οἶα ρύλαξ * ἀμώμου Πίστεως, * αἰρέσεων τὸ σκότος * ἐμείωσας, καὶ μέλπειν * τοὺς πιστοὺς κατερώτισας: * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμων * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Κρύει καὶ παγετῷ σε * προσπαλαίοντα, Πάτερ, * καὶ ἀσθενείαις μακραϊς * ὑπέθαλπεν ἡ χάρις * ῥωννύουσα, Μαρτίνε, * μελωδοῦντα τῷ Πνεύματι * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Λέων, Πάτερ, καθάπερ * πεποιθώς πρός ἀνόμους * τομῶς ἐχώρησας, * Θεόδωρον καὶ Κύρον * καὶ Σέργιον καὶ Πύρρον * καὶ τοὺς τούτων ὁμόφρονας * τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀφιστῶν * ἀγίας Ἐκκλησίας.

Τριαδικόν.

Ένιζομένη φύσει * διαιρείται προσώποις * ή Παναγία Τριάς, * Πατήρ ὁ Παντοκράτωρ, * Υίὸς ὁ συνυπάρχων, * καὶ τὸ Πνεϋμα τὸ "Αγιον: * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

()Estoxion.

Ό θελήσεσι δύο * καὶ δυσίν ἐνεργείαις * ἐκ σοῦ, Πανάμωμε, * τεχθεἰς ἀνερμηνεύτως, * τοὺς οῦτω συμφρονοῦντας * διασώζει κραυγάζοντας * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. 'Ωδή η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ο ι θεορρήμονες Πατόες εν καμίνω * σύν τῷ πυρί καὶ τὴν πλά-» Ο νην * καταπατούντες ἐκραύγαζον· * Εὐλογείτε, τὰ ἔργα * » Κυρίου, τὸν Κύριον.

Στενοχωρούμενος, Πάτερ, ἀσθενείαις * καὶ χαλεπαῖς ἐξορίαις * καὶ πολυτρόποις κολάσεσι, * Μαρτυρίου στεφάνους * ὡς Μάρτυς ἀπείληφας.

Μαχαρισμού ήξιώθης θεολέχτου * δεδιωγμένος, Μαρτίνε, * διχαιοσύνης έχόμενος, * έχδιώξας έχ μέσου * την αδιχον αίρεσιν.

Έπικοσμήσας τον Πέτρου θεΐον θρόνον, * καὶ τῆ αὐτοῦ θεία πέτρα * τὴν Ἐκκλησίαν ἀσάλευτον * συντηρήσας, Μαρτίνε, * σύν τούτω δεδόξασαι.

Τριαδικόν.

Γλώσση πυρίνη των θείων 'Ασωμάτων * άναλαβόντες τόν ύμνον, * "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος, * τῆ Τριάδι συμφώνως, * πιστοί, ἐκβοήσωμεν.

Men. Tom. IV.

Θεοτοχίον.

'Αγιωτέρα των άνω στρατευμάτων * καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέρα, * Μήτερ Θεοϋ, χρηματίζουσα, * των παθών τῆς σαρκός με * ὑπέρτερον ποίησον.

Ο Είρμός. Οι θεορρήμονες Παίδες.

'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

Ορους παρήλθες τής φύσεως * τὸν Δημιουργόν συλλαβούσα
 καὶ Κύριον, * καὶ πύλη σωτηρίας * τῷ κόσμῳ γέγονας· *

» διό σε, Θεοτόχε; * ἀχαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ίερουργός ἱερώτατος, * όμολογητής τε καὶ μάρτυς γενόμενος, * Πατριαρχών χορείαις, * Μαρτίνε μέγιστε, * άξίως συναγάλλη. * όθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

 Ω ς φωταυγής, Μάχαρ, ήλιος * ἀνατεταλχώς ἐχ τῆς δύσεως, ἄπασαν * ἀχτῖσιν εὐσεβείας * τὴν γῆν ἐρώτισας, * χαὶ ήλασας τὸ σχότος * αἰρετιζόντων τὸ βαθύτατον.

Στώμεν εν οίχφ Θεου ήμων * επαναχηρύττοντες άθλους χαὶ παλαίσματα * χαὶ τὰς ὁμολογίας * τοῦ οὐρανόφρονος * Πατρός ήμων Μαρτίνου, * χαὶ τοῦτον πόθω μαχαρίσωμεν.

"Ηστραψε, μάχαρ, ή μνήμη σου * ήμεροφαὴς ὡς ἀστὴρ ἐν τοῖς πέρασι, * χαὶ πάντας χαταυγάζει * τοὺς εὐφημοῦντάς σε * ἐν ὑμνοις ἐπαξίοις, * ΙΙάτερ Μαρτῖνε θεοδόξαστε.

Θεοτοχίον.

Φωναϊς Πατέρων πειθόμενοι * δύο έν οὐσίαις, άγνη, καὶ θελήσεσι * τὸν ένα τῆς Τριάδος * έκ σοῦ τικτόμενον * πιστῶς ὁμολογοῦμεν, * καὶ σὲ, Παρθένε, μεγαλύνομεν.

Ο Είρμός. Όρους παρηλθές της φύσεως. *

Τὸ Φωταγωγικόν. Καὶ ἡ λοιπὴ ᾿Ακολουθία, ἡ α΄. Ὅρα, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗι ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ᾿Αγίων ᾿Αποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, ᾿Αριστάρχου, Πούδη, καὶ Τροφίμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, Ήχος α΄ Πανεύρημοι Μάρτυρες. *

 Λ όγφ θείας γνώσεως * λαούς * άγνωσίας, πάνσοροι, * όλοτελώς έλυτρώσασθε, * και προσηγάγετε * σεσωσμένους τούτους *

Λόγφ τῷ ἐκλάμψαντι * Πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου, 'Απόστολοι. * Αὐτῷ πρεσβεύσατε * δωρηθήναι ταϊς ψυχαϊς ήμων * την ειρήνην * καί τό μέγα έλεος.

∎ ούδην και 'Αρίσταρχον * σορόν * και τόν θεῖον Τρόφιμον, * ΙΙ τους άληθεϊς χριστοχήρυχας * άνευρημήσωμεν. * πλάνης γάρ χειμώνα * θέρμη θείας χάριτος * διέλυσαν, και νύν πρός τό άδυτον * φέγγος έσχηνωσαν, * άμοιβάς πόνων δρεψόμενοι, * χαί μεθέξει * ἀρρήτφ θεούμενοι.

🔐 αύλφ ἐφεπόμενοι * κλεινῷ * διδασκάλφ, "Ενδοξοι, * πολλούς ΙΙ κινδύνους υπέστητε, * είρχτη κλειόμενοι, * όμιλούντες πόνοις. * ξίφει έπι τέλει δε * τμηθέντες κεραλάς ένηθλήσατε. * Χριστώ πρεσβεύσατε * δωρηθήναι ταϊς ψυχαϊς ήμων * την είρηνην * χαί τὸ μέγα έλεος.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

📭 ωρίον εύρύχωρον * Θεού * ούρανών πλατύτερον, * τόν σμικρυν-🎤 θέντα τοις πάθεσι * και στενωθέντα με * πειρασμών έφόδοις * έν θλίψεσι πλάτυνον, * και έν στενοχωρίαις μεγάλυνον * προσηρεμουσά μοι * τὰ προσπίπτοντα, Πανάμωμε, * καθ' ἐκάστην * αυραις τζς πρεσβείας σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Ρομφαία διήλθεν, * ω Τίξ, * ή Παρθένος έλεγεν * ἐπὶ τοῦ ξύλου ως έβλεψε * Χριστόν κοινάπουν * ως εβλεψε * Χριστόν χρεμάμενον, * την έμην χαρδίαν * χαὶ σπαράττει, Δέσποτα, * ώς πάλαι Συμεών μοι προέρησεν· * άλλ' έξανάστηθι, * καὶ συνδόξασον, άθάνατε, * τὴν Μητέρα * καὶ δούλην σου, δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ ώς σύνηθες, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οι Κανόνες της ήμερας, και των Αγίων, ου ή Ακροστιχίς. Θείοις Μαθηταϊς θεΐον έξάδω μέλος, Ίωσής.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. β΄. Ο Είρμός.

* Ος ἐν ἡπείρφ πεζεύσας * ὁ Ἰσραὴλ * ἐν ἀβύσσφ ἴχνεσι, * τὸν διώχτην Φαραὼ * χαθορῶν ποντούμενον, Θεῷ * ἐπινί-» χιον φολήν, * έβόα, φσωμεν.

Θρόνω Θεού παρεστώτες * ώς λειτουργοί, * ώς αὐτοῦ διάχονοι, * ώς φωστήρες νοητοί * φωτισμόν αιτήσασθε ήμεν * τοίς τιμώσι την ύμων * μνημην, Απόστολοι.

Έπὶ τῆς γῆς ὁ δι' οἶκτον * ἐπιφανεὶς * μαθητὰς ἐκλέγεται * καὶ θεράποντας ύμᾶς * σύν έτέροις πλείοσιν αύτοῦ * καταγγέλλοντας, Σοροί, * το θεΐον βούλημα.

Ίερωτάτη χορεία * των ίερων * Χριστου έβδομήχοντα * συνταγέντες Μαθητών, * σύν τῷ Παύλῳ ἄπασαν τὴν γῆν * διδαχών θείῳ φωτί * χαταλαμπρύνετε.

'Ο ιερώτατος Πούδης * και ο κλεινός * και σορός 'Αρίσταρχος * σύν Τροφιμώ φωταυγείς * ώς ἀστέρες ελαμψαν ἐν γῆ, * τόν τῆς πλάνης σκοτασμόν * ἀποδιώκοντες.

Θεοτοχίον.

"Ινα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω * ὑπερβολῆ * εὐσπλαγχνίας, *Αχραντε, * νῦν συνάψη ὁ Θεὸς * σάρκα προσελάβετο ἐκ σοῦ, * καὶ διέμεινεν ὁ ἦν * καὶ μετὰ σάρκωσιν.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

» Ο ὑχ ἔστιν "Αγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ κέρας * τῶν Πιστῶν σου, ἀγαθὲ, * χαὶ στερεώσας ἡμᾶς * » ἐν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Συνόντες Παύλφ τῷ κλεινῷ, * σὺν αὐτῷ πάντα κόσμον * ὡς ἀστέρες ἡλίφ * περιήλθετε φωτί * κηρύγματος ἰεροῦ, * ἀγνωσίας * σκότος ἀπελαύνοντες.

Μεγάλοις πόνοις τῆς σαρχός * τὴν ἐπίπονον ἦραν * ἀμαρτίαν ἐχ μέσου * οἱ τοῦ Λόγου Μαθηταὶ, * τὴν ἄπονον τοῖς πιστοῖς * ἐν ὑψίστοις * λῆξιν μνηστευόμενοι.

Αρρήτως όντα έχ Πατρός * έν άρχη Θεόν Λόγον * έπὶ γῆς σαρχωθέντα * οἱ ᾿Απόστολοι σαρῶς * χηρύττοντες, τὰς άρχας * τοῦ αἰῶνος * τούτου ἐξεφαύλισαν.

Θεοτοχίον.

Θηλάζεις γάλα τοῦ παντός * τόν τροφέα, τοῦ κόσμου, * γεννηθέντα ἀρρεύστως * ἐξ ἀχράντου σου γαστρός, * καὶ συντριβέντας ρθορᾳ * τοὺς ἀνθρώπους * πάλιν ἀναπλάσαντα.

Ο Είρμός. Οὐκ ἔστιν Αγιος ώς σύ. *

Κάθισμα, "Ηχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον. *
Τής άμπέλου κλήματα * τής ζωηφόρου * πεφυκότες, βότρυας *
ἐναποστάζοντας ήμιν * οίνον ζωής προσηνέγκατε, * οὐρανομύσται * Κυρίου 'Απόστολοι.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ρυπωθεϊσαν πάθεσι * τῆς ἀμαρτίας * τὴν ψυχήν μου, ἄχραντε * Θεογεννῆτορ ἀγαθὴ, * τῆ σῆ πρεσβεία καθάρισον * σὺ γὰρ ὑπάρχεις * σωτήριος κάθαρσις.

ή Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Ε πὶ ξύλου βλέπουσα * προσηλωμένον * τον 'Αμνον ἡ ἄμωμος * 'Αμνὰς καὶ μήτηρ καὶ άγνὴ * ἀναβοῶσα ἐκραύγαζε· * Λόγε, ὑμνῶ σου * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

» Χριστός μου δύναμις, * Θεός καὶ Κύριος, * ἡ σεπτὴ Ἐκκλη» σία * θεοπρεπῶς * μέλπει ἀνακράζουσα, * ἐκ διανοίας κα» θαρᾶς * ἐν Κυρίω ἐορτάζουσα.

Ή ὑπερούσιος * Τριὰς ὡς τρίφωτον * ἐπαντήψε λαμπάδα * τοὺς ἱεροὺς * Πούδην τε καὶ Τρόφιμον * καὶ τὸν ᾿Αρίσταρχον, τὴν Υῆν *

θείφ λόγφ καταυγάζοντας.

Τοῦ Παύλου ὤρθητε * σοροί συνέχδημοι, * διωγμούς σὺν ἐχείνω * πολυειδεῖς * χαὶ χινδύνους, "Ενδοξοι, * διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν * γεγηθότες ὑπομείναντες.

Αἰμάτων ρεύμασι * καθηγιάσατε * πᾶσαν κτίσιν ἀθλοῦντες, * τὰ ἐναγτ, * αἴματα τοῖς δαίμοσιν * ἐπιφερόμενα, Χριστοῦ, * καταπαύσαντες, 'Απόστολοι. (Θεοτοκίον.

Ίσχύς μου, "Αχραντε, * καὶ καταφύγιον * καὶ ἀπόρθητον τεῖγος * καὶ πρός Θεόν * πρέσβις χρηματίζουσα, * αἰωνιζούσης με ελογός * καὶ γεέννης ἐλευθέρωσον.

'Ωοη ε΄. Ο Ειρμός.

Τῷ θείῳ φέγγει σου, 'Αγαθέ, * τὰς τῶν ὁρθριζόντων σοι ψυ χὰς * πόθῳ καταύγασον, δέομαι, * σὲ εἰδέναι, Λόγε * Θεοῦ,
 τὸν ὄντως Θεὸν, * ἐκ ζόρου τῶν πταισμάτων * ἀνακαλούμενον.

Στήλας κατέαξαν καὶ ναοὺς * τοὺς εἰδωλικοὺς οἰ εὐκλεεῖς, * οἰκοδομοῦντες ἐν χάριτι * ὡς σκηνὴν πεσοῦσαν * ταῖς παραβάσεσι * καρδίας τῶν ἀνθρώπων * οἱ Θεοκήρυκες.

Θάλασσαν ίπποι πανευχλεεῖς * ὄντως χρηματίζοντες Θεοῦ * τῆς ἀθείας ταράξαντες, * τοὺς ἀποπνιγέντας * ἐν ταύτῃ πρότερον * χηρύγματι τῷ θείῳ * ἀνεζωώσατε.

Επισχοπούμενοι πρός Θεοῦ * θείαις ἐπισχέψεσιν ὑμῶν, * τοὺς ἐν ὁδύνη τυγχάνοντας * εἰδωλομανίας * καὶ κινδυνεύοντας * ἐσώσατε σωτῆρες * ἡμῶν γενόμενοι.

(θεοτοχίον.

Ίερωτάτως ὁ ἱερὸς * πάλαι Ἡσατας φωτισθεὶς * Πνεύματι θείω ἐβόησεν· * Ἰδοὺ ἡ Παρθένος * ἔξει σαρχούμενον * Θεὸν δι' εὐ-σπλαγχνίαν * τὸν ἀπερίληπτον.

Όδη ς΄. Ο Είρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν * τῶν πειρα σμῶν τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, *
 βοῷ σοι· ᾿Ανάγαγε * ἐκ ρθορᾶς τὴν ζωήν μου, * Πολυέλεε.

Ο πάνσορος Τρόριμος * καὶ 'Αρίσταρχος όμοῦ * καὶ Πούδης
ὁ θαυμάσιος, * ὡς μαθηταὶ τοῦ Λόγου καὶ ἱεροὶ * τοῦ Παύλου
συνέκδημοι * ἱεραῖς μελωδίαις * εὐρημείσθωσαν.

Ναμάτων ἀνάπλεοι * τῶν τοῦ Πνεύματος, Σοροὶ, * ὡς ἀληθῶς ὑπάρχοντες, * πᾶσαν ψυχὴν ἡρδεύσατε διδαχαῖς, * ἐκ μέσου ποιήσαντες * τὸν φλογμὸν τῆς ἀπάτης * θεία χάριτι.

Ένούμενοι πνεύματι * μερισμόν οὐδ' ἐν αὐτῷ * τῷ μερισμῷ τοῦ σώματος * ἐσχήχατε· ὁμοῦ γὰρ τὰς χεραλὰς * σὺν Παύλῳ τῷ χήρυχι * ἀπετμήθητε τούτῳ * κλειζόμενοι. Θεοτοχίον.

Ξένη σου ή σύλληψις, * ξένη, Κόρη, καὶ φρικτή * ή ὑπὲρ νοῦν σου γέννησις, * τοὺς ξενωθέντας πάντας ἀπό Θεοῦ * αὐτῷ καταλλάττουσα, * καὶ τὸ κάλλος τὸ πρώην * ἀπονέμουσα.

Ο Είρμός. Του βίου την θάλασσαν. * Το Μαρτυρικόν του "Ηχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν ᾿Αγίων ᾿Αποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, ᾿Αριστάρχου, Πούδη, καὶ Τροφίμου. Στίγοι.

Τιμώ τον 'Αρίσταρχον ώς άριστέα,
Καλώς άριστεύσαντα μέχρι καὶ ξίρους.
Ποῦ δὴ μετέστης, ώς ἀπετμήθης, Πούδη;
Ποῦ δὴ μετέστην, ἢ πρός ἄρθαρτον κλέος;
Τρυρὴν Τρόριμος οὐρανοῦ ποθῶν ἄκρως,
Τρορὴ προσῆκται τῷ τεθηγμένῳ ξίρει.

Τῆ δεκάτη δὲ μαθηταὶ ἀπῆραν και γε τετάρτη.
Ταϊς τῶν ᾿Αγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο * "Αγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· * τοὺς Χαλδαίους δὲ * καταρλέγον πρόσταγμα Θεοῦ *

» τὸν τύραννον ἔπεισε βοἄν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Ιία-» τέρων ἡμῶν.

'Ασεβείας κατεσβέσατε τὴν κάμινον * δμβροις σεπτοῦ κηρύγματος * ὡς 'Απόστολοι· * ὡς δὲ θεῖοι ὄντες 'Αθληταὶ * αἰμάτων ἐραῖς εἰδωλικὴν * ὕλην ἐφλέξατε, Σοφοί· * δθεν δοξάζεσθε.

Διελθόντες ως υπόπτεροι γήν απασαν, * Απόστολοι πανεύφημοι, * θετον χήρυγμα * των έθνων έσπείρατε ψυχατς * ως αριστα όντες γεωργοί, * και ώσπερ σττον τῷ Χριστῷ * πάντας προσήξατε.

'Ωραιώθητε ώραίοις ύμῶν στίγμασιν, * 'Αρίσταρχε καὶ Τρόριμε: * ἐλαμπρύνθητε * ὑπὲρ πάντα δόκιμον χρυσόν * σὺν Πούδη τῷ ὄντως θαυμαστῷ, * διὰ παντός ὑπὲρ ἡμῶν * ἐκδυσωποῦντες Χριστόν. Θεοτοχίον.

Μαχαρία ἐξ 'Αγίου ώφθης Πνεύματος * βουλής μεγάλης "Αγγελον * σωματώσασα, * τόν τοὺς θείους τούτους μαθητὰς * τῷ χόσμῳ ὡς θείας ἀστραπὰς * ἐξαποστείλαντα, Σεμνὴ, * φωταγωγῆσαι πιστούς.

'Ωοή η'. Ο Είρμός.

Τ × φλογός τοῖς 'Οσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ Δικαίου
 θυσίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἄπαντα γὰρ δρặς, * Χριστέ,
 μόνφ τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έχτεμόντες τὰς ρίζας * τῆς ἀθεότητος * τῆ δρεπάνη τῆ θεία, *
κατερυτεύσατε * πίστιν ἀληθῆ * καὶ τελείαν ἐπίγνωσιν * ταῖς τῶν

εύσεβούντων * χαρδίαις, Θεηγόροι.

Αόγω θείω καρδίας * κατενεώσατε· * καὶ τῆς γνώσεως σπόρον * καταβαλόμενοι * ἄσταχυν, Σοροὶ, * πολύχουν ἐθερίσατε * τῶν διασωθέντων, * 'Απόστολοι, τὸ πλῆθος.

Οἱ ἀχλόνητοι στύλοι * τῆς ἐχκλησίας Χριστοῦ, * τῆς ἀμπέλου τῆς θείας * οἱ θεῖοι βότρυες, * οἱ τὸν γλυχασμὸν * τῆς ζωῆς ἀποστάζοντες, * ᾿Αρίσταρχος καὶ Πούδης * καὶ Τρόφιμος τιμάσθω. • Θεοτοχίον.

Συντριβείσαν, Παρθένε, * την άνθρωπότητα * άνεκαίνισας δλην * καινή λοχεία σου, * φύσεως θεσμούς * ύπερ φύσιν καινίσασα, * κεχαριτωμένη * Θεοῦ τοῦ ζώντος Μήτηρ.

Ο Είρμός. Έχ φλογός τοῖς Όσίοις. *

Θεόν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, * ὅν οὐ τολμᾳ * 'Αγγέλων
 ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη
 βροτοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος· * ὅν μεγαλύνοντες, * σὺν ταῖς
 οὐρανίαις στρατιαῖς * σὲ μεγαλύνομεν.

Ίσχὺς * ἀφήρηται τοῦ ἀλάστορος, * πέπτωχε δὲ * τὸ τούτου ἐπαιρόμενον φρύαγμα· * ἀσθενεία σαρχός γὰρ οἱ "Αγιοι * τούτω περιπλαχέντες * ἔτρεψαν, ὥλεσαν, * χαὶ τῆς τυραννίδος τῆς αὐτοῦ * πιστοὺς ἐβρύσαντο.

'Ως χοῦν * τὴν πλάνην ἐξελεπτύνατε, * πανευκλεεῖς * φωστῆρες οἰκουμένης 'Απόστολοι, * καὶ 'Αγγέλων συμπολίται ὤφθητε, * μέλποντες σὺν ἐκείνοις * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος Πατὴρ, καὶ ὁ Υἰὸς, * καὶ Πνεῦμα "Αγιον.

Σαρχός * ἰώμενοι ἀρρωστήματα * καὶ ψυχικὰ, * 'Απόστολοι Κυρίου, νοσήματα, * καὶ τελοῦντες ἐξαίσια θαύματα, * πάντας τοὺς ἐν ἀγνοία * προσεφειλκύσατε * γνώσεως πρός φῶς ἀληθινόν· * ὅθεν δοξάζεσθε.

Ή θεία * μνήμη ὑμῶν ἐκλάμψασα * τὴν τοῦ Χριστοῦ * φαιδρύνει Ἐκκλησίαν, ᾿Απόστολοι * ἢν ταῖς θείαις ὑμῶν παρακλήσεσι * ρύσασθε πάσης βλάβης * τῆς τῶν αἰρέσεων, * σκέποντες ἀπήμονα λαὸν * τὸν εὐσεβόφρονα. Θεοτοκίον.

Φλογός * γεέννης με έλευθέρωσον, * ή ύπερ νοῦν * τὸ πῦρ ἀποτεχοῦσα τὸ ἄστεχτον * καὶ ψυχήν μου πρὸς πόθον ἐπάναψον, * ἄχραντε, τοῦ ἐλθόντος * πῦρ ἔπιγνώσεως, * Κόρη, ἐπὶ γῆς ἐπιβαλεῖν, * θεοχαρίτωτε.

Ο Είρμός. Θεόν * ἀνθρώποις ίδεῖν ἀδύνατον. * Τό Φωταγωγικόν, ἡ λοιπἡ 'Ακολουθία, .καὶ 'Απόλυσις.

TH! IE'. TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, τηχος δ΄. 'Ως γενναϊον ἐν Μάρτυσι. *

Πρός ἐπίπονα σκάμματα, * πρός πολύπλοκα θήρατρα, * πρός δεινὰ παλαίσματα, Κρήσκη πάνσορε, * γενναιορρόνως ἐχώρησας * σαρκός μὴ ρεισάμενος, * ἀλλ' ἐλόμενος θανεῖν * διὰ πόθον τὸν ἔνθεον. * ὅθεν πᾶσά σε * ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία * μακαρίζει * ἐκτελοῦσά σου τὴν μνήμην, * Μεγαλομάρτυς πανένδοξε.

τάζοντές σου μνήμην, * καὶ πλευρὰς δρυττόμενος, * καὶ μα-Τριστοῦ τὸ σεβάσμιον. * 'Αθλορόρων καλλονή, * Έκκλησίας εὐπρέπεια. * διὰ ταῦτά σε * ἐν αἰνέσει τιμῶμεν * τὴν ἀγίαν * ἐρρ-"Ομοτάτως ξεόμενος, * καὶ προσκυνοῦντες τὰ λείψανα.

Τερώς πυρπολούμενος * τῆ ἀγάπη τοῦ Κτίσαντος, * Κρήσκη παναοίδιμε, μέσον ϊστασο * πυρός μηδόλως φλεγόμενος * εἰς γεϊρας δὲ, πάνσορε, * ἐναπέθου τοῦ Θεοῦ * τὸ μακάριον πνεῦμά σου * ὅθεν εἴληφας * τοὺς στεράνους τῆς νίκης, * ἰκετεύων * ἰλασμόν ἀμαρτημάτων * λαβεῖν τοὺς πόθω τιμώντάς σε.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Ος Θεοῦ Μήτηρ ἄρθορος * καὶ ἀγνὴ καὶ πανάμωμος * καὶ ἀγιωτόνη πάση ἀσύγκριτος, * τον ἐναγῆ καὶ ἀκάθαρτον * καὶ πάσης αἰσγρότητος * παρανόμου καὶ δεινῆς * εὐρετὴν ἐγγειρήσεως * μὴ ἀπώση με, * μὴ ἐάσης με δλως * ἀπολέσθαι, * ἀλλὰ ρῦσαι τῶν παθῶν με, * καὶ ἐπιστρέροντα σῶσόν με.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ος ἐώρακε, Κύριε, * ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου * ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, * καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· * Τί σοι ἀνταπέδωκαν * οἱ πολλῶν σου δωρεῶν * ἀπολαύσαντες, Δέσποτα; * 'Αλλὰ δέομαι· * Μή με μόνην ἐάσης * ἐν τῷ κόσμῳ, * ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι * συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Αγίου, οὖ ἡ Ακροστιχίς

Κρήσκεντα πηγήν θαυμάτων ἐπαινέσω, Ἰωσήφ. Ἰρδή α΄. ἸΗχος δ΄. Ὁ Ειρμός.

 Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος * ἀβρόχοις ἴχνεσιν * ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ *
 τοῦ ᾿Αμαλὴκ τὴν δύναμιν * ἐν τῆ ἐρήμω ἐτροπώσατο.

Κροτήσωμεν εύσεβως γηθόμενοι * τη μνήμη σήμερον * τοῦ άθλητοῦ καὶ Μάρτυρος, πιστοὶ, * ἱερως ἐναθλήσαντος, * καὶ τὸν τοῦ σκότους ἄρχοντα * τροπωσαμένου θεία χάριτι.

Ρεόντων παραδραμών το άστατον, * Μάρτυς πολύαθλε, * προς αἰχισμούς καὶ μάστιγας σαυτόν * όλοψύχως ἐκδέδωκας· * καὶ νι-κητής γενόμενος * στερηφορών Θεῷ παρίστασαι.

Αητης γενομένος στερηφορών Θεώ παριστασαι.

Ήμέραν χαρμονικήν τελέσωμεν *πανηγυρίζοντες * έν τῆ ἀθλήσει σήμερον, πιστοί, * τοῦ θεόρρονος Κρήσκεντος, * καὶ τὰ σεπτὰ
παλαίσματα * τούτου τιμήσωμεν γηθόμενοι. ()εοτοκίον.

Σαρχούται ὑπερβολή χρηστότητος * έχ σοῦ ὁ Κύριος, * χαὶ δι ἡμᾶς ὁρᾶται χαθ' ἡμᾶς * ὁ τῆ ρύσει ἀπρόσιτος: * δν ἐχτενῶς ἰχέτευε * ὑπὲρ ἡμῶν, ᾿Αγνὴ πανάμωμε. Ἦχοἡ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· *
 Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Κρεμάμενος τοὺς ξεσμοὺς * ρωμαλεότητι νοὸς ἤνεγκας, * τὸ τῆς φθορᾶς, "Ενδοξε, * πάχος προρανῶς ἐκδυόμενος.

Ένευρου σε Ίησους * άγωνιζόμενον στερρώς, "Ενδοξε· * και

τζε σαρχός έφερες * πόνους ρωμαλέω φρονήματι.
Νυπτόμενος άληθως * τη άναπήσει του Χοιστού

Νυττόμενος άληθως * τῆ άγαπήσει του Χριστου, ἔνδοξε * Κρήσχη, στερρως ἤθλησας, * πόνοις άφειδήσας του σώματος. Θεοτοχίον.

Τὴν μόνην ἐν γυναιξίν * ἀνερμηνεύτως τὸν Θεὸν τέξασαν, * τὴν τοῦ παντὸς Δέσποιναν * ἰερολογίαις τιμήσωμεν.

Ο Είρμός. Εύφραίνεται έπὶ σοί. *

Κάθισμα, ΊΙχος δ΄. Ο ύψωθείς.

Τοῦν αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμος * ἀποδειχθεὶς δι' εὐσεβοῦς μαρτυρίας, * Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, παρίστασαι * δόξη λαμπρυνόμενος * τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων· * ὅθεν τὴν ἀγίαν σου * ἐορτάζομεν μνήμην, * τὴν τῶν πταισμάτων λύσιν, ἀθλητὰ * Κρήσκη, ζητοῦντες * λαβεῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ, Θεοτόχε, * τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· * εἰ μὴ γὰρ σὺ προίστασο πρεσβεύουσα, * τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο * ἐχ τοσούτων χινδύνων; * τίς δὲ διερύλαξεν * ἔως νῦν ἐλευθέρους; * Οὐχ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐχ σοῦ· * σοὺς γὰρ δούσους σώζεις * ἀεὶ ἐχ παντοίων δεινῶν.

"Η Σταυροθεοποχίον, όμοιον.

Ού φέρω βλέπειν σε σταυρῷ τεταμένον, * Μήτηρ ἡ σὴ, Παμβασιλεῦ, ἀνεβόα, * δν ὑπὲρ φύσιν τέτοχα Υἰὸν καὶ Θεόν· * οἰὸα γάρ σου, Δέσποτα, * τὸ ριλάνθρωπον· οἰὸα * ὅπως πάσχεις ἔνεκα * τῆς βροτῶν σωτηρίας· * ἀλλ' οὖν οὐ σθένω, Τέχνον, μητρικὰς * φέρειν ὀδύνας * σταυρῷ χαθορῶσά σε.

'Ωοη δ΄. Ο Είρμός.

» Ἰπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία * ἐπὶ σταυροῦ τὸν Ἡλιον *
» τῆς δικαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῆ τάξει αὐτῆς, * εἰκότως
» κραυγάζουσα * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

'Αναρτώμενος εν ξύλω γενναιορρόνως * τους αιχισμούς υπέφερες, * Μάρτυς άθλορόρε· * πάθος γὰρ εἰχόνιζες * τὸ θεῖον χαὶ ἄχραντον, * δι' οῦ τὴν ἀπάθειαν εῦρηχας.

Παριστάμενος ἐνώπιον τῶν τυράννων * τὸ τοῦ Κυρίου ὄνομα * πίστει ἀδιστάκτω, * Κρήσκη, ὡμολόγησας, * καὶ χαίρων ἐνή-θλησας. * ὅθεν εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Ήχολούθησας τοῖς ἴχνεσι τοῦ Σωτῆρος, * καὶ τὰ αὐτοῦ σωτήρια * πάθη εἰκονίσας, * μάστιγας ὑπήνεγκας * καὶ βίαιον θάνατον, * Μάρτυς ἀθλορόρε ἀοίδιμε.

Γενναιότητι κατέπληξας τοὺς ἀθέους * ὑπομονῆ τε σώματος, * Κρήσκη θεηγόρε, * τὸν τῆς νίκης στέφανον * δεξάμενος, ἔνδοξε, * καὶ τὴν δι' αἰῶνος ἀπόλαυσιν. Θεοτοκίον.

Ή τον Κύριον ἀπάντων των ποιημάτων * ὑπερφυως χυήσασα * ἐπ' εὐεργεσία * τοῦ ἰδίου πλάσματος, * ἡ πάναγνος Δέσποινα * ἀξιοπρεπώς μαχαρίζεται.

'Ωδή ε΄. Ὁ Είρμός.

» Σύ Κύριέ μου φῶς * εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας. * φῶς ἄγιον » ἐπιστρέφον * ἐκ ζορώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦν-» τάς σε. Ναμάτων ζωτικών * τών τοῦ Πνεύματος ἔμπλεως * γενόμενος, τῆς κακίας * ἀπεξήρανας, Μάρτυς, * τὰ ρεύματα, θεόπνευστε.

Θανάτω τὴν ζωὴν * τὴν ἀγήρω κτησάμενος, * Πανεύρημε, ἀναβλύζεις * δωρεὰς ἀθανάτους * τοῖς πίστει προσιοῦσί σοι.

Αίματων σου ροαζς * ίερως φοινισσόμενος, * καὶ στίγμασιν 'Αθλοφόρων * καλλυνόμενος, Μάρτυς, * ὡς ἄστρον ἀναδέδειξαι. Θεοτοχίου.

Ύμνοϋμέν σε δι' ής * τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, * πανύμνητε Θεοτόκε, * καὶ βοῶμέν σοι· Χαϊρε, * Μαρτύρων ἀγαλλίαμα.

'Ωδή ς'. 'Ο Είρμός.

• Ο ύσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾶ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον * • ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αῖματι.

Μέλεσιν * εδοξάσθη τοῖς σοῖς ὁ Δεσπότης σου, * Κρήσκη θεόπνευστε Μάρτυς * διὰ τοῦτο νῦν σε ἀντιδοξάζει * ἐν σημείοις * καὶ πολλοῖς θαυμασίοις καὶ τέρασιν.

"Ανθραξι * τῆς ἀγάπης Κυρίου πυρούμενος, * διὰ πυρός ὑπεδέξω, * Μάρτυς ἀθλοφόρε, τὸ θεῖον τέλος, * καταρλέξας * πολυθέου ἀπάτης τὸ ἄθεον.

Τίμιος * ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος * σοῦ, παμμακάριστε Κρή-σκη, * ἀνεφάνη· μέσον πυρός γὰρ ὥρθης * μεγαλύνων * καὶ δοξάζων Θεὸν ἀκατάρλεκτος.

()εοτοχίον.

 Ω ς θρόνον * τοῦ Δεσπότου τῶν δλων πυρίμορφον * ὑμνολογοῦμέν σε, Κόρη, * καὶ τερπνόν παλάτιον καὶ λυχνίαν * καὶ παστάδα * καὶ θεόδεκτον, ἄχραντε, τράπεζαν.

Ο Είρμός. Θύσω σοι * μετά φωνζς.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος, τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας.

Στίχοι.

Θάμβος βλέπειν Κρήσχεντα τοῦ πυρός μέσον, Ἡγούμενον λειμῶνα τερπνόν τὴν φλόγα.

Κάτθανε και Κρήσκης πέμπτη δεκάτη πυρί λαύρφ.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστε ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

* E^{ν} τη καμίνω * Αβραμιαΐοι Παΐδες τη Περσική * πόθω * * εὐσεβείας μᾶλλον η τη φλογὶ * πυρπολούμενοι, ἐκραύγα- * ζον * Εὐλογημένος εἰ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Νέους τρεῖς Παῖδας * ἐξειχονίζων, Μάρτυς ἔνδοξε, * μέσον * τοῦ πυρός ἐβλήθης διὰ Χριστόν, * καὶ τὸ τέλος τὸ μακάριον * ἐν τούτω δέδεξαι, * ὑμνολογων Θεόν, παμμακάριστε.

Έν μέσφ ἔστης * φλογός ἀστέκτου χρυσός ὡς ὅβρυζος, * πίστει * ἐξαστράπτων, Μάρτυς, ἀληθινῆ * καὶ φωτίζων τοὺς κραυγάζοντας * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Πυρός, παμμάχαρ, * δυνατωτέραν ἔχων ἔνστασιν, * μέσον * ἐμβληθεὶς, πανεύρημε, τοῦ πυρός * ἀπερίτρεπτος διέμεινας, * πλά-νης τοὺς ἀνθραχας * ἀποσβεννύων, Κρήσχη πολύαθλε.

Θεοτοχίον.

'Αγιωτέρα * τῶν Χερουβὶμ ὥρθης, Πανάμωμε, * λόγφ * συλλαβοῦσα Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, * ὅν ὑμνοῦντες ἀνακράζομεν· * Εὐλογημένη σὸ * ἐν γυναιξὶ, πανάμωμε Δέσποινα.

'Ωοη η΄. Ὁ Ειρμός.

» Χεϊρας ἐκπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκω » Δερραξε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετήν περίζωσάμε-» νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παϊδες, κραυγάζοντες· * Εὐλο-

» γεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ιδεΐν ἐφιέμενος Χριστόν, * στολαΐς ἐφαίδρυνας * τῶν ἀρετῶν σεαυτόν * ἐξυρανθείσαις σοι ἄνωθεν· * καὶ παρίστασαι γηθόμενος * τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεΐ, * βοῶν, πανόλβιε· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Νοός καρτερία τον πικρόν * ὑπέστης θάνατον, * πυρὶ ὁπτώμενος * ὡς ἄρτος, ἔνδοξε, ἥδιστος * τοῦ τῶν ὅλων Βασιλεύοντος· * ῷ παριστάμενος βοᾶς * ἀγαλλομένη ψυχῆ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Είληρως παρὰ Θεοῦ σαρῶς * τὴν χάριν, "Ενδοξε, * λύειν νοσήματα, * διώχειν πνεύματα πάντοτε, * τὴν ψυχὴν ἐξασθενοῦσάν μου * ἀμαρτιῶν ταῖς προσβολαῖς * ἴασαι, δέομαι, * ἵνα χράζω· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Στίγμασι πολλοῖς ὡραϊσθεὶς * ὑπῆλθες, "Αγιε, * τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, * καὶ ὡς ὀχήματι, ἔνδοξε, * ἐπιβὰς τούτῳ ἀνέδραμες * πρὸς δν ἐπόθησας Θεὸν, * μέλπων γηθόμενος· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

 $^*\Omega$ θαῦμα! πῶς τέτοχας Θεὸν * βροτὸν γενόμενον, * Θεοχαρίτωτε; * πῶς ἀχατάφλεχτος ἔμεινας, * πῦρ τὸ ἄστεχτον χωρή-

σασα; * χαριστηρίοις σε φωναϊς * όθεν δοξάζομεν * καὶ βοώμεν * ΙΙάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Είρμός Χείρας έκπετάσας.

'Ωδη θ΄. Ο Είρμός. • ίθος άχειρότμητος δρους * έξ άλαξεύτου σου, * Παρθένε, * » 🚹 άχρογωνιαΐος έτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας » φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Ιερολογίαις σε θείαις, * Μάρτυς Χριστού, άνευρημούμεν * ώς τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων * ὑπερβαλλόντως * εὐαρεστήσαντα, * καὶ χαθελόντα ξόανα * τῆς ἀπωλείας ἀνδριχώτατα.

΄ Ως ύπερφυείς σου οι πόνοι! * ώς εύκλεείς σου οι ιδρώτες! * ούς ύπενεγχών διά Χριστόν * άρρήτου δόξης, * Μάρτυς, ήξίωσαι, * ύπερ ήμων δεόμενος * των εύσεβως μαχαριζόντων σε.

Σήμερον ή πόλις Μυρέων * περιφανώς πανηγυρίζει * ἄδουσα τούς άθλους σου, Μάρτυς, * καὶ τούς κινδύνους * καὶ τὰ παλαίσματα, * άπερ γενναίως ήνεγκας * ύπερ Χριστού άγωνισάμενος.

Ήμεροφαή ώς άστέρα * ή Έκκλησία σε γνωρίζει, * θείαις ρρυκτωρίαις τον κόσμον, * Μεγαλομάρτυς, * περιαυγάζοντα, * όθεν τελεί την μνήμην σου * την φωτοφόρον εύφημουσά σε.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε, Κόρη, * ἐχ φωτοφόρου σου νηδύος * ὁ Δημιουργός του ήλίου * και της σελήνης, * Χριστός ὁ Κύριος· * ον έκτενώς ίκέτευε * φωταγωγήσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Είρμός. Λίθος άχειρότμητος.

Τό Φωταγωγικόν του Ήχου, και ή λοιπή Ακολουθία ώς σύνηθες, ή Α΄. "Ωρα, και 'Απόλυσις.

THE IC'. TOY ATTOY MINOS.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων γυναικῶν Άγάπης, Εἰρήνης, καὶ Χιονίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, *Ηχος α'. Πανεύρημοι Μάρτυρες. *

🛮 αρθένοι νεάνιδες, * σεπτών * άρετών ἐπώνυμοι, * χαὶ άρεταϊς 11 έχτρεφόμεναι * πρός τον άχροτατον * εύσεβείας όρον * άνδριχώς ἐφθάσατε· * καὶ νῦν πρός οὐρανόν ἀνεδράμετε, * Χριστῷ πρεσβεύουσαι * δωρηθήναι ταϊς ψυχαϊς ήμων * την είρηνην * καί τό μέγα έλεος.

Ναμάτων ἀνάπλεοι * τῶν τοῦ Πνεύματος, Σοροί, * ὡς ἀληθῶς ὑπάρχοντες, * πᾶσαν ψυχὴν ἡρδεύσατε διδαχαῖς, * ἐκ μέσου ποιήσαντες * τὸν φλογμὸν τῆς ἀπάτης * θεία χάριτι.

Ενούμενοι πνεύματι * μερισμόν ουδ' έν αὐτῷ * τῷ μερισμῷ τοῦ σώματος * ἐσχήχατε· ὁμοῦ γὰρ τὰς χεραλὰς * σὺν Παύλῳ τῷ χήρυχι * ἀπετμήθητε τούτῳ * χλειζόμενοι. Θεοτοχίον.

Ξένη σου ή σύλληψις, * ξένη, Κόρη, καὶ ρρικτή * ή ὑπὲρ νοῦν σου γέννησις, * τοὺς ξενωθέντας πάντας ἀπό Θεοῦ * αὐτῷ καταλλάττουσα, * καὶ τὸ κάλλος τὸ πρώην * ἀπονέμουσα.

Ο Είρμός. Του βίου τὴν θάλασσαν. * Το Μαρτυρικόν του "Ηχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἡγίων Ἡποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἡριστάρχου, Πούδη, καὶ Τροφίμου. Στίγοι.

Τιμώ τον 'Αρίσταρχον ώς άριστέα,
Καλώς άριστεύσαντα μέχρι καὶ ξίρους.
Ποῦ δὴ μετέστης, ώς ἀπετμήθης, Πούδη;
Ποῦ δὴ μετέστην, ἢ πρὸς ἄρθαρτον κλέος;
Τρυρὴν Τρόριμος οὐρανοῦ ποθών ἄκρως,
Τρορὴ προσῆκται τῷ τεθηγμένῳ ξίρει.

Τῆ δεκάτη δὲ μαθηταὶ ἀπῆραν και γε τετάρτη. Ταῖς τῶν Αγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Δ ροσοβόλον μέν την χάμινον εἰργάσατο * "Αγγελος τοῖς ὁσίοις » Π αισί· * τοὺς Χαλδαίους δὲ * χαταρλέγον πρόσταγμα Θεοῦ * » τὸν τύραννον ἔπεισε βοặν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πα- » τέρων ἡμῶν.

'Ασεβείας χατεσβέσατε την χάμινον * όμβροις σεπτοῦ χηρύγματος * ὡς 'Απόστολοι· * ὡς δὲ θεῖοι ὄντες 'Αθληταὶ * αἰμάτων ἐραῖς εἰδωλιχὴν * ὑλην ἐφλέξατε, Σοροί· * ὅθεν δοξάζεσθε.

Διελθόντες ὡς ὑπόπτεροι γῆν ἄπασαν, * ᾿Απόστολοι πανεύρημοι, * θεῖον χήρυγμα * τῶν ἐθνῶν ἐσπείρατε ψυχαῖς * ὡς ἄριστοι ὄντες γεωργοὶ, * χαὶ ώσπερ σῖτον τῷ Χριστῷ * πάντας προσήξατε.

'Ωραιώθητε ώραιοις ύμων στίγμασιν, * 'Αρίσταρχε και Τρόριμε: * ἐλαμπρύνθητε * ὑπὲρ πάντα δόκιμον χρυσόν * σὺν Πούδη τῷ ὄντως θαυμαστῷ, * διὰ παντός ὑπὲρ ἡμῶν * ἐκδυσωποῦντες Χριστόν. Θεοτοχίον.

Μαχαρία ἐξ 'Αγίου ώφθης Πνεύματος * βουλής μεγάλης "Αγγελον * σωματώσασα, * τὸν τοὺς θείους τούτους μαθητὰς * τῷ χόσμῳ ὡς θείας ἀστραπὰς * ἐξαποστείλαντα, Σεμνὴ, * φωταγωγήσαι πιστούς.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

Τ κ φλογός τοις 'Οσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ Δικαίου
 Βυσίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἄπαντα γὰρ δράς, * Χριστὲ,
 μόνφ τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έχτεμόντες τὰς ῥίζας * τῆς ἀθεότητος * τῆ δρεπάνη τῆ θεία, * κατερυτεύσατε * πίστιν ἀληθῆ * καὶ τελείαν ἐπίγνωσιν * ταῖς τῶν

εύσεβούντων * χαρδίαις, Θεηγόροι.

Λόγω θείω καρδίας * κατενεώσατε· * καὶ τῆς γνώσεως σπόρον * καταβαλόμενοι * ἄσταχυν, Σοροὶ, * πολύχουν ἐθερίσατε * τῶν διασωθέντων, * ᾿Απόστολοι, τὸ πλῆθος.

Οἱ ἀκλόνητοι στύλο: * τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, * τῆς ἀμπέλου τῆς θείας * οἱ θεῖοι βότρυες, * οἱ τὸν γλυκασμὸν * τῆς ζωῆς ἀποστάζοντες, * ᾿Αρίσταρχος καὶ Πούδης * καὶ Τρόφιμος τιμάσθω.

• Θεοτοκίον.

Συντριβείσαν, ΙΙαρθένε, * τὴν ἀνθρωπότητα * ἀνεκαίνισας ὅλην * καινῆ λοχεία σου, * φύσεως θεσμοὺς * ὑπὲρ φύσιν καινίσασα, * κεχαριτωμένη * Θεοῦ τοῦ ζῶντος Μήτηρ.

Βεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, * ὅν οὐ τολμᾳ * ᾿Αγγέλων
 ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη
 βροτοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος· * ὅν μεγαλύνοντες, * σὺν ταῖς

» ούρανίαις στρατιαίς * σὲ μεγαλύνομεν.

Ισχύς * ἀφήρηται τοῦ ἀλάστορος, * πέπτωχε δὲ * τὸ τούτου ἐπαιρόμενον φρύαγμα: * ἀσθενεία σαρχός γὰρ οἱ "Αγιοι * τούτω περιπλαχέντες * ἔτρεψαν, ὥλεσαν, * χαὶ τῆς τυραννίδος τῆς αὐτοῦ * πιστοὺς ἐρρύσαντο.

'Ως χοῦν * τὴν πλάνην ἐξελεπτύνατε, * πανευκλεεῖς * φωστῆρες οἰκουμένης 'Απόστολοι, * καὶ 'Αγγέλων συμπολίται ὥρθητε, * μέλποντες σὺν ἐκείνοις· * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος Πατὴρ, καὶ ὁ Υἰὸς, * καὶ Πνεῦμα "Αγιον.

Σαρχός * ίωμενοι ἀρρωστήματα * χαὶ ψυχιχὰ, * 'Απόστολοι Κυρίου, νοσήματα, * χαὶ τελοῦντες ἐξαίσια θαύματα, * πάντας τοὺς ἐν ἀγνοία * προσεφειλχύσατε * γνώσεως πρός φῶς ἀληθινόν * ὅθεν δοξάζεσθε.

Ή θεία * μνήμη ὑμῶν ἐκλάμψασα * τὴν τοῦ Χριστοῦ * φαιδρύνει Έκκλησίαν, ᾿Απόστολοι· * ἢν ταῖς θείαις ὑμῶν παρακλήσεσι * ρύσασθε πάσης βλάβης * τῆς τῶν αἰρέσεων, * σκέποντες ἀπήμονα λαὸν * τὸν εὐσεβόρρονα. Θεοτοκίον.

Φλογός * γεέννης με έλευθέρωσον, * ή ύπερ νοῦν * τό πῦρ ἀποτεχοῦσα τὸ ἄστεχτον * χαὶ ψυχήν μου πρός πόθον ἐπάναψον, * ἄχραντε, τοῦ ἐλθόντος * πῦρ ἔπιγνώσεως, * Κόρη, ἐπὶ γῆς ἐπιβαλεῖν, * θεοχαρίτωτε.

Ό Είρμός. Θεόν * ἀνθρώποις ίδεῖν ἀδύνατον. *
Τό Φωταγωγικόν, ἡ λοιπἡ ᾿Ακολουθία,
καὶ ᾿Απόλυσις.

TII! IE'. TOY AYTOY MHNO Σ .

Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἡχος δ΄. Ὁς γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Πρός ἐπίπονα σκάμματα, * πρός πολύπλοκα θήρατρα, * πρός δεινὰ παλαίσματα, Κρήσκη πάνσορε, * γενναιοφρόνως ἐχώρησας * σαρκός μὴ φεισάμενος, * ἀλλ' ἐλόμενος θανεῖν * διὰ πόθον τὸν ἔνθεον. * ὅθεν πᾶσά σε * ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία * μακαρίζει * ἐκτελοῦσά σου τὴν μνήμην, * Μεγαλομάρτυς πανένδοξε.

Φμοτάτως ξεόμενος, * καὶ πλευρὰς ὁρυττόμενος, * καὶ μαπρέπεια. * διὰ ταῦτά σε * ἐν αἰνέσει τιμῶμεν * τὴν ἀγίαν * ἐρρτάζοντές σου μνήμην, * καὶ προσκυνοῦντες τὰ λείψανα.

Τερώς πυρπολούμενος * τῆ ἀγάπη τοῦ Κτίσαντος, * Κρήσκη πανασιός με κατώς με κατώς με κατώς με κατώς μηδόλως φλεγόμενος * εἰς γεϊρας δὲ, πάνσορε, * ἐναπέθου τοῦ Θεοῦ * τὸ μακάριον πνεῦμά σου * ὅθεν εἴληρας * τοὺς στεράνους τῆς νίκης, * ἰκετεύων * ἰλασμόν ἀμαρτημάτων * λαβεῖν τοὺς πόθω τιμώντάς σε.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Ος Θεοῦ Μήτηρ ἄρθορος * καὶ ἀγνη καὶ πανάμωμος * καὶ ἀγιωσύνη πάση ἀσύγκριτος, * τὸν ἐναγῆ καὶ ἀκάθαρτον * καὶ πάσης αἰσγρότητος * παρανόμου καὶ δεινῆς * εὐρετὴν ἐγχειρήσεως * μὴ ἀπώση με, * μὴ ἐάσης με ὅλως * ἀπολέσθαι, * ἀλλὰ ρῦσαι τῶν παθῶν με, * καὶ ἐπιστρέροντα σῶσόν με.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ος έώραχε, Κύριε, * ἡ Παρθένος χαὶ Μήτηρ σου * ἐν Σταυρῷ χρεμάμενον ἐξεπλήττετο, * καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· * Τί σοι ἀνταπέδωχαν * οἱ πολλῶν σου δωρεῶν * ἀπολαύσαντες, Δέσποτα; * 'Αλλὰ δέομαι· * Μή με μόνην ἐάσης * ἐν τῷ χόσμῳ, * ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι * συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες της ημέρας ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Αγίου, οὖ η Ακροστιχίς:

Κρήσκεντα πηγήν θαυμάτων ἐπαινέσω, Ἰωσήρ. ρόλη α΄. Ήχος δ΄. Ο Είρμός.

• Θαλάσσης το έρυθραϊον πέλαγος * άβροχοις ίχνεσιν * ο παλαιός πεζεύσας Ίσραὴλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσί * • τοῦ 'Αμαλήκ τὴν δύναμιν * ἐν τῆ ἐρήμω ἐτροπώσατο.

Κροτήσωμεν εύσεβως γηθόμενοι * τη μνήμη σήμερον * τοῦ ἀθλητοῦ καὶ Μάρτυρος, πιστοὶ, * ἱερως ἐναθλήσαντος, * καὶ τὸν τοῦ σκότους ἄρχοντα * τροπωσαμένου θεία χάριτι.

Ρεόντων παραδραμών το ἄστατον, * Μάρτυς πολύαθλε, * προς αίχισμούς καὶ μάστιγας σαυτόν * όλοψύχως ἐκδέδωκας· * καὶ νι-

κητής γενόμενος * στερηφορών Θεώ παρίστασαι.

Ήμεραν χαρμονικήν τελέσωμεν *πανηγυρίζοντες * έν τη άθλήσει σήμερον, πιστοί, * τοῦ θεόρρονος Κρήσκεντος, * καὶ τὰ σεπτὰ παλαίσματα * τούτου τιμήσωμεν γηθόμενοι. ()εοτοκίον.

Σαρχοῦται ὑπερβολῆ χρηστότητος * ἐχ σοῦ ὁ Κύριος, * χαὶ δι' ἡμᾶς ὁρᾶται χαθ' ἡμᾶς * ὁ τῆ ρύσει ἀπρόσιτος: * δν ἐχτενῶς ἰχέτευε * ὑπὲρ ἡμῶν, ΄Αγνὴ πανάμωμε. 'Ωρὴ γ΄. Ὁ Εἰρυός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· * Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Κρεμάμενος τους ξεσμούς * ρωμαλεότητι νοός ἤνεγκας, * τό τῆς φθορᾶς, "Ενδοξε, * πάχος προρανως ἐκδυόμενος.

. Ένεύρου σε Ίησους * άγωνιζόμενον στεβρώς, "Ενδοξε. * και

τής σαρχός έφερες * πόνους ρωμαλέφ φρονήματι.

Νυττόμενος άληθως * τῆ άγαπήσει του Χριστου, ἔνδοξε * Κρήσχη, στερρως ἤθλησας, * πόνοις ἀφειδήσας του σώματος. Θεοτοχίον.

Τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν * ἀνερμηνεύτως τὸν Θεὸν τέξασαν, * τὴν τοῦ παντὸς Δέσποιναν * ἰερολογίαις τιμήσωμεν.

Ο Είρμός. Εύφραίνεται έπὶ σοί. *

Κάθισμα, ΊΙχος δ΄. Ο ύψωθείς.

Των αίωνίων άγαθων χληρονόμος * άποδειχθείς δι' εὐσεβοῦς μαρτυρίας, * Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, παρίστασαι * δόξη λαμπρυνόμενος * τῷ Δεσπότη των δλων· * δθεν τὴν ἀγίαν σου * ἐορτάζομεν μνήμην, * τὴν των πταισμάτων λύσιν, ἀθλητὰ * Κρήσχη, ζητοῦντες * λαβεῖν ταϊς πρεσβείαις σου.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ, Θεοτόχε, * τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· * εἰ μὴ γὰρ σὺ προίστασο πρεσβεύουσα, * τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο * ἐχ τοσούτων χινδύνων; * τίς δὲ διερύλαξεν * ἔως νῦν ἐλευθέρους; * Οὐχ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐχ σοῦ· * σοὺς γὰρ δούλους σώζεις * ἀεὶ ἐχ παντοίων δεινῶν.

*Η Σταυροθεοποκίου, όμοιου.

Οὐ φέρω βλέπειν σε σταυρῷ τεταμένον, * Μήτηρ ἡ σὴ, Παμβασιλεῦ, ἀνεβόα, * δν ὑπὲρ φύσιν τέτοκα Υἰὸν καὶ Θεόν * οἰὸα γάρ σου, Δέσποτα, * τὸ φιλάνθρωπον οἰδα * ὅπως πάσχεις ἔνεκα * τῆς βροτῶν σωτηρίας * ἀλλ' οὐν οὐ σθένω, Τέχνον, μητρικὰς * φέρειν ὁδύνας * σταυρῷ καθορῶσά σε.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

Επαρθέντα σε ίδοῦσα ἡ Ἐκκλησία * ἐπὶ σταυροῦ τὸν "Ηλιον *
 τῆς δικαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῆ τάξει αὐτῆς, * εἰκότως
 κραυγάζουσα * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

'Αναρτώμενος εν ξύλω γενναιοφρόνως * τους αίχισμους υπέφερες, * Μάρτυς άθλοφόρε· * πάθος γὰρ είχονιζες * τὸ θεῖον καὶ ἄγραντον, * δι'οῦ τὴν ἀπάθειαν εῦρηκας.

Παριστάμενος ἐνώπιον τῶν τυράννων * τὸ τοῦ Κυρίου ὄνομα * πίστει ἀδιστάχτω, * Κρήσχη, ώμολόγησας, * καὶ χαίρων ἐνήθλησας. * ὅθεν εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Ήχολούθησας τοῖς ἴχνεσι τοῦ Σωτῆρος, * καὶ τὰ αὐτοῦ σωτήρια * πάθη εἰκονίσας, * μάστιγας ὑπήνεγκας * καὶ βίαιον θάνατον, * Μάρτυς ἀθλοφόρε ἀοίδιμε.

Γενναιότητι κατέπληξας τοὺς ἀθέους * ὑπομονῆ τε σώματος, * Κρήσκη θεηγόρε, * τὸν τῆς νίκης στέφανον * δεξάμενος, ἔνδοξε, * καὶ τὴν δι' αἰῶνος ἀπόλαυσιν. Θεοτοκίον.

Ή τὸν Κύριον ἀπάντων τῶν ποιημάτων * ὑπερφυῶς χυήσασα * ἐπ' εὐεργεσία * τοῦ ἰδίου πλάσματος, * ἡ πάναγνος Δέσποινα * ἀξιοπρεπῶς μαχαρίζεται.

'Ωοή ε΄. Ο Ειρμός.

» Σὰ Κύριέ μου φῶς * εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· * φῶς ᾶγιον » ἐπιστρέφον * ἐκ ζορώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦν-» τάς σε.

Digitized by Google

Ναμάτων ζωτικών * τών του Πνεύματος ἔμπλεως * γενόμενος, τῆς κακίας * ἀπεξήρανας, Μάρτυς, * τὰ ῥεύματα, θεόπνευστε.

Θανάτω τὴν ζωὴν * τὴν ἀγήρω κτησάμενος, * Πανεύρημε, ἀναβλύζεις * δωρεὰς ἀθανάτους * τοῖς πίστει προσιοῦσί σοι.

Αίματων σου ροαζς * ίερως φοινισσόμενος, * καὶ στίγμασιν 'Αθλορόρων * καλλυνόμενος, Μάρτυς, * ὡς ἄστρον ἀναδέδειξαι. Θεοτοκίον.

Υμνοϋμέν σε δι' ής * τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, * πανύμνητε Θεοτόχε, * καὶ βοῶμέν σοι· Χαῖρε, * Μαρτύρων ἀγαλλίαμα.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοặ
οι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἰκτον *
εκ τής πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Μέλεσιν * έδοξάσθη τοῖς σοῖς ὁ Δεσπότης σου, * Κρήσκη θεόπνευστε Μάρτυς· * διὰ τοῦτο νῦν σε ἀντιδοξάζει * ἐν σημείοις * καὶ πολλοῖς θαυμασίοις καὶ τέρασιν.

"Ανθραξι * τῆς ἀγάπης Κυρίου πυρούμενος, * διὰ πυρός ὑπεδέξω, * Μάρτυς ἀθλοφόρε, τὸ θεῖον τέλος, * καταρλέξας * πολυθέου ἀπάτης τὸ ἄθεον.

Τίμιος * ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος * σοῦ, παμμακάριστε Κρήστι, * ἀνεράνη· μέσον πυρός γὰρ ὥρθης * μεγαλύνων * καὶ δοξάζων Θεόν ἀκατάρλεκτος.

Θεοτοχίον.

 $^{\circ}$ Ως θρόνον * τοῦ Δεσπότου τῶν δλων πυρίμορφον * ὑμνολογοῦμέν σε, Κόρη, * καὶ τερπνόν παλάτιον καὶ λυχνίαν * καὶ παστάδα * καὶ θεόδεκτον, ἄχραντε, τράπεζαν.

Ο Είρμός. Θύσω σοι * μετὰ φωνής.

Συναξάριον.

Τἢ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος, τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας.

Στίχοι.

Θάμβος βλέπειν Κρήσκεντα τοῦ πυρὸς μέσον, Ἡγούμενον λειμῶνα τερπνόν τὴν φλόγα.

Κάτθανε και Κρήσκης πέμπτη δεκάτη πυρι λαύρφ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Τον τη καμίνω * Αβραμιατοι Πατδες τη Περσική * πόθω *
» Εὐσεβείας μᾶλλον η τη φλογί * πυρπολούμενοι, ἐκραύγα• ζον: * Εὐλογημένος εἰ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Νέους τρεῖς Παΐδας * ἐξεικονίζων, Μάρτυς ἔνδοξε, * μέσον * τοῦ πυρός ἐβλήθης διὰ Χριστόν, * καὶ τὸ τέλος τὸ μακάριον * ἐν τούτω δέδεξαι, * ὑμνολογῶν Θεόν, παμμακάριστε.

Έν μέσω έστης * φλογός ἀστέχτου χρυσός ὡς δβρυζος, * πίστει * ἐξαστράπτων, Μάρτυς, ἀληθινῆ * χαὶ φωτίζων τοὺς χραυγάζοντας * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Πυρός, παμμάχαρ, * δυνατωτέραν έχων ένστασιν, * μέσον * ἐμβληθεὶς, πανεύρημε, τοῦ πυρός * ἀπερίτρεπτος διέμεινας, * πλά-νης τοὺς ἀνθραχας * ἀποσβεννύων, Κρήσχη πολύαθλε.

()εοτοχίον.

Αγιωτέρα * τῶν Χερουβὶμ ὥρθης, Πανάμωμε, * λόγω * συλλαβοῦσα Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, * ὅν ὑμνοῦντες ἀνακράζομεν * Εὐλογημένη σὸ * ἐν γυναιξὶ, πανάμωμε Δέσποινα.

'Ωοή η'. Ό Ειρμός.

» Χεϊρας έχπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * έν λάχχω το δε δύναμιν εσβεσαν * άρετην περίζωσάμε-

» νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παῖδες, κραυγάζοντες· * Εὐλο-» γεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ιδεῖν ἐφιέμενος Χριστόν, * στολαῖς ἐφαίδρυνας * τῶν ἀρετῶν σεαυτὸν * ἐξυρανθείσαις σοι ἄνωθεν· * καὶ παρίστασαι γηθόμενος * τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, * βοῶν, πανόλβιε· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Νοός καρτερία τον πικρόν * ὑπέστης θάνατον, * πυρὶ ὁπτώμενος * ὡς ἄρτος, ἔνδοξε, ἥδιστος * τοῦ τῶν ὅλων Βασιλεύοντος· * ῷ παριστάμενος βοᾶς * ἀγαλλομένη ψυχῆ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Είληρως παρά Θεού σαρώς * τὴν χάριν, "Ενδοξε, * λύειν νοσήματα, * διώχειν πνεύματα πάντοτε, * τὴν ψυχὴν ἐξασθενοῦσάν μου * ἀμαρτιών ταῖς προσβολαῖς * ἴασαι, δέομαι, * ίνα χράζω· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Στίγμασι πολλοῖς ὡραϊσθεὶς * ὑπῆλθες, "Αγιε, * τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, * καὶ ὡς ὁχήματι, ἔνδοξε, * ἐπιβὰς τούτῳ ἀνέδραμες * πρὸς δν ἐπόθησας Θεὸν, * μέλπων γηθόμενος * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

"Ω θαῦμα! πῶς τέτοχας Θεὸν * βροτὸν γενόμενον, * Θεοχαρίτωτε; * πῶς ἀχατάρλεχτος ἔμεινας, * πῦρ τὸ ἄστεχτον χωρή-

σασα; * χαριστηρίοις σε φωναϊς * όθεν δοξάζομεν * καὶ βοώμεν· * Πάντα τὰ ἔργα, ύμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Είρμός Χείρας έκπετάσας.

'Ωοη θ΄. Ο Είρμός. (θος ἀχειρότμητος όρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, * Παρθένε, * » 🚹 ἀχρογωνιαϊος ἐτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας » ρύσεις· * διό ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Ιερολογίαις σε θείαις, * Μάρτυς Χριστού, άνευρημούμεν * ώς τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων * ὑπερβαλλόντως * εὐαρεστήσαντα, * καὶ χαθελόντα ξόανα * τῆς ἀπωλείας ἀνδριχώτατα.

΄Ως ύπερουείς σου οι πόνοι! * ώς εύκλεείς σου οι ίδρωτες! * ούς ύπενεγχών διά Χριστόν * άρρήτου δόξης, * Μάρτυς, ήξίωσαι, * ύπερ ήμων δεόμενος * των εύσεβως μαχαριζόντων σε.

Σήμερον ή πόλις Μυρέων * περιφανώς πανηγυρίζει * ἄδουσα τούς άθλους σου, Μάρτυς, * καὶ τούς κινδύνους * καὶ τὰ παλαίσματα, * άπερ γενναίως ήνεγκας * ύπερ Χριστού άγωνισάμενος.

Ήμεροφαή ώς ἀστέρα * ή Ἐκκλησία σε γνωρίζει, * θείαις ρρυκτωρίαις τον κόσμον, * Μεγαλομάρτυς, * περιαυγάζοντα, * όθεν τελεί την μνήμην σου * την φωτοφόρον ευφημούσα σε.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε, Κόρη, * ἐχ φωτοφόρου σου νηδύος * ὁ Δημιουργός του ήλίου * και της σελήνης, * Χριστός ὁ Κύριος· * δν έχτενῶς ίχέτευε * φωταγωγήσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Είρμός. Λίθος άχειρότμητος.

Τὸ Φωταγωγικόν του Ήχου, καὶ ἡ λοιπὴ ᾿Ακολουθία ὡς σύνηθες, ή Α΄. "Ωρα, και 'Απόλυσις.

THE IC'. TOY ATTOY MUNOS.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων γυναιχῶν Άγάπης, Εἰρήνης, καί Χιονίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, Ήχος α΄. Πανεύρημοι Μάρτυρες. *

▼αρθένοι νεάνιδες, * σεπτών * άρετών ἐπώνυμοι, * καὶ άρεταῖς 11 έχτρεφόμεναι * πρός τον άχροτατον * εύσεβείας όρον * άνδριχώς ἐφθάσατε· * καὶ νῦν πρὸς οὐρανὸν ἀνεδράμετε, * Χριστῷ πρεσβεύουσαι * δωρηθήναι ταϊς ψυχαϊς ήμων * την είρηνην * χαί τό μέγα έλεος.

Παρθένοι νεάνιδες, * σαρώς * Εὐας τῆς προμήτορος * ἐπιτηδείως χομίζεσθε * πόθον θεώσεως * ἀνενδότω νεύσει * πρός Θεόν
θεούμεναι, * καὶ θείας θεωρίας πληρούμεναι· * καὶ νῦν πρεσβεύσατε *
δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.
Τενναίω φρονήματι * Χριστόν * ὡς ἐνστερνισάμεναι, * τὸν ἰσχυρὸν κατεπάτησαν * αὶ γενναιόρρονες * τὸν τὴν Εὐαν πάλαι *
δόλω ἀπατήσαντα· * καὶ τοῦτον κατὰ κράτος νικήσασαι, * Χριστὸν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, διμοιον.

Ποσούσαν, Πανύμνητε, * δεινώς * τὴν ψυχήν μου πάθεσι * πονηροτάτοις θεράπευσον, * ἡ τὸν ἀχέστορα * καὶ σωτῆρα πάντων * τὸν Χριστὸν κυήσασα, * τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, * τὸν τραυματίσαντα * διαβόλου τὴν κακόνοιαν, * καὶ θανάτου * ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Σραγήν σου την άδιχον, * Χριστέ, * ή Παρθένος βλέπουσα, * όδυρομένη έβόα σοι: * Τέχνον γλυχύτατον, * πῶς ἀδίχως θνήὅχεις; * πῶς τῷ ξύλῳ χρέμασαι, * ὁ πᾶσαν γῆν χρεμάσας τοῖς
ὕδασι; * Μὴ λίπης μόνην με, * εὐεργέτα πολυέλεε, * τὴν μητέρα * χαὶ δούλην σου, δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οι Κανόνες της ημέρας, και των Αγίων, ου η Ακροστιχίς. Χριστού προσοίσω Μάρτυσιν θεΐον μέλος, Ίωσήφ.

'Ωδή α'. Ἡχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τσωμεν τῷ Κυρίω * τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ * ἐν Ἐρυ» Αθρᾳ θαλάσση, * ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Χάριν μοι οὐρανόθεν, * Μάρτυρες Κυρίου, νῦν αἰτήσασθε, *
τὴν ὑμῶν εὐρημοῦντι * ἐπὶ γῆς φωτορόρον πανήγυριν.

'Ρήξασαι προσπαθείας * σαρχιχής δεσμά έν θείω Πνεύματι, *

τῷ Χριστῷ αὶ Παρθένοι * συνεδέθησαν σθένει Θεότητος.

Τσχυσεν ό Βελίαρ * ἀπατῆσαι πρὶν τὴν Εὕαν, σεπταὶ Μάρτυρες· * ἀλλὰ νῦν κατησχύνθη * τοῖς ποσὶν ὑμῶν ὄντως πατούμενος.

Σώμασιν ἡγνισμένοις * ἐχ Παρθένου Κόρης τὸν ἐχλάμψαντα * θεραπεύσασαι Λόγον, * αἰ Παρθένοι σὺν τούτω εὐφραίνονται.

Θεοτοχίον.

Τίκτεις άνερμηνεύτως * ον Πατήρ άρρεύστως άπεγέννησε, * και μαζοϊς διατρέφεις * τον τὰ σύμπαντα τρέφοντα, Δέσποινα.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

» Σύ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὰ εἶ τὸ φῶς * τῶν ἐσκοτισμένων· * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

"Ομβροις θείου Ηνεύματος * καταρδευόμεναι, στάχυας * μαρτυριχούς * θεία γεωργία * αι Παρθένοι ἐξήνθησαν.

Υπέρ τὰ ὁρώμενα * τὰ μὴ βλεπόμενα στέργουσαι, * τοὺς

όρατούς * καὶ τούς ἀοράτους * ἐτροπώσαντο δαίμονας.

Πορ ούχ ἐπτοήθητε * προσαναπτόμεναι Πνεύματος * θείφ πυρί. * δθεν ἰαμάτων * θείαν δρόσον πηγάζετε.

Θεοτοχίον.

'Ρήξον των πταισμάτων μου * δεινόν χειρόγραφον, Δέσποινα, *
ή τα δεσμά * λύσασα του "Αδου * τῆ ἀσπόρφ κυήσει σου.

΄() Είρμός. Σὰ εἶ τὸ στερέωμα. '

Κάθισμα, ΊΙχος πλ. δ΄. Την Σορίαν και Λόγον.

Τυμρευθείσαι Κυρίφ θεοπρεπώς * ώσπερ προϊχα τό αΐμα χαὶ τὴν Το σραγὴν * αὐτῷ προσηνέγχατε, * 'Αθληφόροι νεάνιδες, * χαὶ νυμρῶνος θείου * ἀξίως ἐτύχετε, * ρωτισμοῦ ἀρρήτου * ἀπαύστως πληρούμεναι * ὅθεν τὴν ἀγίαν * χαὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην * τελοῦντες ἐν πνεύματι * τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν, * χαὶ πιστῶς ἀναχράζομεν * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάμην ὑμῶν.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Τητήν Σορίαν και Λόγον έν σῆ γαστρί * συλλαβούσα ἀφλέκτως, Μήτηρ Θεοῦ, * τῷ κόσμῳ ἐκύησας * τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, * καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις * τὸν πάντα βαστάζοντα, * τὸν τροροδότην πάντων * καὶ πλάστην τῆς κτίσεως * ὅθεν δυσωπῷ σε, * παναγία Παρθένε * Έν ώρα τῆς κρίσεως, * ὅταν μέλλω παρίστασθαι * πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, * δώρησαί μοι τότε τὴν σὴν * φιλανθρώπως ταχινὴν βοήθειαν * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ττόν 'Αμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν * ἡ 'Αμνάς θεωροῦσα ἐπὶ Σταυροῦ, * ωλόλυζε δακρύουσα, * καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν. * 'Ο μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν * ἔνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους, * Θεὲ ὑπεράγαθε, * ἀνεξίκακε Κύριε. * *Η πιστῶς ἐκβοήσωμεν. * Σπλαγχνίσθητι, Παρθίνε, ἐρ' ἡμᾶς, * καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄρεσιν * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * αὐτοῦ τὰ παθήματα.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

» \mathbf{E} ἰσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, * κα- τενόησα τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐδόξασά σου * τὴν Θεότητα.

Οί του σώματος έρωτες * έρωτι τῷ θείφ ὑποχωρήσαντες, * καταγώγια του Πνεύματος * τὰς Χριστου παρθένους * ἀπειργάσαντο.

Συμρωνία θεόφρονι * τοῖς ὑπεναντίοις ἀντιταξάμεναι, * νίκην θείαν ἀπηνέγκασθε, * καὶ στεράνων θείων * ἡξιώθητε.

Ο χορός ό μακάριος * των ἀειπαρθένων πυρὶ ὁπτώμενος, * εὐωδία προσενήνεκται * τῷ ἐκ τῆς Παρθένου * ἀνατείλαντι.

Ίερῶς ώσπερ ἄκακοι * ἡγεσθε ἀμνάδες θύεσθαι, Πάνσεμνοι, * οὐκ ἐρίζουσαι, οὐ κράζουσαι, * ἀλλὰ προαιρέσει * θανατούμεναι.
Θεοτοκίον.

Σωματούμενον Κύριον * ἔτεκες, Κυρία πάσης τῆς κτίσεως· * ον ἰκέτευε ρυσθῆναί με * ἐχθροῦ, Παναγία * κυριεύοντος.

'Ωολ ε'. Ο Είρμός.

» Φ ώτισον ήμας * τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, * καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ * τὴν σὴν εἰρήνην * παράσχου ἡμῖν, » φιλάνθρωπε.

"Ωρθρισαν όμου * πρός Χριστόν το φως το άδυτον * αί Παρθένοι αί θεόφρονες, * και ὑπὲρ φέγγος * τοῦ ἡλίου κατηυγάσθησαν.

Μέλη ἀνδρικώς * ἐκδεδώκατε προς βάσανα, * βασανίσασαι τον τύραννον * τῆ καρτερία, * 'Αξιάγαστοι, τῆς πίστεως.

"Ανθος ιερόν * των Μαρτύρων ἀνεδείχθητε * εὐωδίαν θείας γνώσεως * τῆ 'Εκκλησία * διαπνέουσαι, Πανεύρημοι.

'Ρήμασιν ύμων * ό μεγάλαυχος περίμωται: * καρτερία δὲ νενίκηται, * καὶ ἀφανεία * παρεπέμφθη, Παναοίδιμοι.

Θεοτοχίον.

Τέλος μοι χρηστόν * προσγενέσθαι, Κόρη, πρέσβευε, * ὅπως φύγω τὰς μενούσας με * ἀτελευτήτους * τιμωρίας, καὶ σωθήσομαι.

' Ω δή ς'. ΄Ο Είρμός.
" Τήν δέησιν έχχεῶ πρός Κύριον * χαὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς
" Ολίψεις, * ὅτι χαχῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * χαὶ ἡ ζωη
" μου τῷ "Αδη προσήγγισε· * χαὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· * Ἐχ ρθο" ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Υπέμειναν τῆς σαρχός τὰς ὀδύνας * καὶ πυρός τὰς τιμωρίας ἀνδρείως * ἀι τοῦ Χριστοῦ * ἀθληρόροι καὶ νύμραι, * ἡ Χιονία, ᾿Αγάπη, Εἰρήνη τε· * καὶ στέρανον τὸν εὐπρεπῆ * καὶ τὴν ἄρρητον δόξαν ἀπέλαβον.

Συρόμεναι ἐπὶ γῆς ὢσπερ λίθοι * κατεστρέψατε, Παρθένοι,

τῆς πλάνης * οἰχοδομὴν * πᾶσαν σθένει τοῦ Λόγου, * καὶ πρὸς ναὸν ἐνεχθεῖσαι τὸν ἄγιον, * παρίστασθε περιχαρῶς * τῷ δεσπόζοντι πάσης τῆς κτίσεως.

Ίάματα ή σορός Χιονίας * καὶ Εἰρήνης καὶ ᾿Αγάπης πηγάζει * ἐκ τῶν πηγῶν * ἀρδομένη πλουσίως * τοῦ Παρακλήτου, καὶ παύει νοσήματα * ποτίζει δὲ τῶν εὐσεβῶς * προσιόντων καρδίας ἐν χάριτι.

Θεοτοχίον.

Νεχρώσεως δερματίνους χιτώνας * ό 'Αδάμ ἀποβαλών τῆ σαρχώσει * τοῦ σοῦ Υίοῦ, * Θεοτόχε Παρθένε, * χαταστολὴν θείας δόξης ἐνδέδυται, * δοξάζων σε περιχαρῶς * ὡς Μητέρα Θεοῦ παναμώμητον.

Ο Είρμός. Την δέησιν έκχεω πρός Κύριον. * Τό Μαρτυρικόν του "Ηχου.

Συναξάριον.

Τῆ Ιζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων γυναικῶν ᾿Αγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας.

Στίγοι.

Χιών το πῦρ ἡν τῆ Χιονία τάχα,
Οῦ συμμετασχεῖν ἡγάπησεν ᾿Αγάπη.
Βέλος σε πέμπει πρὸς τὸν εἰρήνης τόπον,
᾿Αρ᾽ αἰμάτων σῶν ἐχμεθυσθὲν Εἰρήνη.
Χιονίην τ᾽ ᾿Αγάπην ἐχχαιδεχάτη χατέχαυσαν.

Ταϊς των Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστε ὁ Θεός, ελέησον καὶ σωσον ήμας. Αμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

» Παΐδες Έβραίων ἐν καμίνω * κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, * καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ * μετέβαλον βοῶντες· * » Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θήρας άγριους ἐπιόντας, * οὐ παφλάζουσαν ὁρμὴν πυρὸς ἀστέκτου, * οὐ μελών ἐκτομὰς, * οὐ πόνους πολυτρόπους * αἱ τοῦ Χριστοῦ νεάνιδες * ἐδειλίασαν ἐμφρόνως.

"Εχουσαι δμιματα καρδίας * πρός τόν σώζοντα Θεόν και Βασιλέα * αι άμνάδες Χριστοῦ * ἐχώρησαν πρός πάσαν * τοῦ δυσμενοῦς παράταξιν, * και ἐνίκησαν ἀνδρείως.

Ίλεως έσο τοῖς σοῖς δούλοις, * Ὑπεράγαθε, πρεσβείαις Χιονίας * καὶ Εἰρήνης σεμνής * καὶ τῆς σεπτῆς ᾿Αγάπης, * ἀμαρτιών συγχώρησιν * δι᾽ αὐτών ἡμῖν παρέχων.

"Ολον τόν νουν πρός τόν νυμφίον * άνατείνασαι Χριστόν αί

21

'Αθληφόροι, * ώς τρυφάς τὰς πικρὰς * ἡγήσαντο βασάνους, * Εύλογητός εἶ, κράζουσαι, * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Νέχρωσον, "Αχραντε, τὴν ζώσαν * καὶ νεκρούσαν τὴν ψυχήν μου άμαρτίαν. * καὶ ζωῆς μετασχεῖν * ἀξίωσόν με θείας, * ἡ τὴν χαρὰν κυήσασα, * καὶ νεκρώσασα τὸν ὄριν.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

» Ο ι θεορρήμονες Παΐδες έν καμίνω * σύν τῷ πυρὶ καὶ τὴν » Αλάνην * καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔρ- » γα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Μεμυημέναι τὰ θεῖα παραδόξως, * ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἀγώνων * γνώμην ἀνδρείαν ἀνέλαβον * τοῦ Χριστοῦ αἰ ἀμνάδες * στερρῶς ἐναθλήσασαι.

Έσχοτισμένος τῆ μέθη ὁ διώχτης * τῆς ζοφερᾶς ἀμαρτίας * γέλωτ' ὀρλήσας ἐφαίνετο: * αὶ Χριστοῦ δὲ παρθένοι * ὡς ρῶς ἀπεδείχνυντο.

Λύρα ρωνοῦσα προφρόνως θεῖον μέλος * ὁμολογίας ἐνθέου * καὶ μαρτυρίας καὶ πίστεως * ἀνεδείχθητε ὄντως, * παρθένοι Νεάνιδες.

'Οχυρωθεΐσαι τῷ πόθφ τοῦ Δεσπότου, * τὰ ὀχυρώματα πάντα * τοῦ διαβόλου καθείλετε, * 'Αθληφόροι Κυρίου, * καὶ νῦν μακαρίζεσθε.

Θεοτοχίου.

Σύμβολα φέρουσα πάλαι τοῦ σοῦ τόχου * τοὺς νεανίας οἱ φλέγει, * Παρθενομῆτορ, ἡ χάμινος, * ὡς οὐδὲ τὴν νυδήν σου * τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Ο Είρμός. Οι θεορρήμονες Παΐδες.

'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

» Τυρίως Θεοτόχον * σὲ ὁμολογοῦμεν * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, » Τὰ Παρθένε ἀγνὴ, * σὺν ἀσωμάτοις χορείαις * σὲ μεγαλύ» νοντες.

'Ιθύνθητε, Παρθένοι, * θείους πρός λιμένας * τῆ χυβερνήσει Χριστού του Θεού ἡμῶν, * τῶν πειρασμῶν παρελθούσαι * ἄγρια χύματα:

'Ως ἄστρα, ὡς λαμπάδες * φαίνουσαι Εἰρήνη, * σὺν Χιονίᾳ 'Αγάπη φωτίζουσι * τῆς 'Εκκλησίας πλουσίως * ἄπαν τὸ πλήρωμα.

Συνήφθητε χορείαις * ταϊς των ἀσωμάτων, * τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς μετὰ σώματος * περιφανώς, 'Αθληφόροι, * καταπαλαίσασαι.

Ηλίου λαμπροτέρα * φαίνουσα ή μνήμη * ὑμῶν φωτίζει πισών δια πλήρωμα. * ἢν ἐτησίως τιμῶμεν, * Παρθενομάρτυρες.

Θεοτοχίου.

Φιλάγαθε Παρθένε, * τὴν κεκακωμένην * τῆ ἀμαρτία ψυχήν μου ἀγάθυνον, * ἡ τὸν πανάγαθον Λόγον * ἀποκυήσασα.

Ο Είρμός. Κυρίως Θεοτόχον. *

Τὸ Φωταγωγικόν τοῦ ἸΙχου, καὶ ἡ λοιπὴ ἸΑκολουθία, ὡς σύνηθες, ἡ Α΄. Ὠρα, καὶ ἸΑπόλυσις.

THE IZ'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη του Αγίου Ίερομάρτυρος Συμεών του έν Περσίδι, και τών σύν αύτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, τηγος δ΄. Έδωκας σημείωσιν. *

τηστραψεν ώς ήλιος * ή θεία μνήμη σου σήμερον, * τοὺς πι
** στοὺς χαταυγάζουσα, * τὴν χτίσιν φωτίζουσα * θείαις φρυ
χτωρίαις, * Συμεών παμμάχαρ, * χαὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν *

καὶ τῶν δαιμόνων σχότος διώχουσα. * διό σε μαχαρίζομεν * χαὶ

ετησίως γεραίρομεν * ὡς φωστῆρα παγχόσμιον, * πρεσβευτὴν ὡς

θερμότατον.

τον έπὶ γῆς τὰ οὐράνια, * καὶ ρεόντων τὰ αὐρόνια, * καὶ ρεόντων τὰ ἀρρευστα, * φθαρτῆς δόξης ἄρθαρτον * ἀντημείψω χαίρων, * βασάνων τε στέρη * καὶ αἰκισμῶν παντοδαπῶν * τὰ ὑπὲρ λόγον Θεοῦ βασίλεια· * ἐν οῖς καὶ ἀγαλλόμενος * σὺ τοῖς συνάθλοις σου, Ενδοξε, * ὑπὲρ πάντων ἰκέτευε * τῶν πιστῶς εὐρημούντων σε.

ξέλει τῷ τῶν λόγων σου * παρανομούντων συστήματα, * Συμεών Μάρτυς, ἔτρωσας: * ρωνὴν ὅθεν ἔδωκαν * οὐρανῶν νερέλαι: * χοροὶ τῶν ᾿Αγγέλων * συνεπεκρότησαν λοιπόν * τῶν σῶν ἀγώνων τὴν καρτερότητα: * διὰ ἐπαγαλλόμενοι * πάντες πιστῶς ἐορτάζομεν * τὴν ἀγίαν σου κοίμησιν, * τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τε το καθαρώτατον * τοῦ Βασιλέως παλάτιον * δυσωπῶ, πολυύμνητε. * Τὸν νοῦν μου καθάρισον * τὸν ἐσπιλωμένον * πάσαις ἀμαρτίαις, * καὶ καταγώγιον τερπνὸν * τῆς ὑπερθέου Τριάδος
ποίησον. * ὅπως τὴν μεσιτείαν σου * καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος *
μεγαλύνω σωζόμενος * ὁ ἀγρεῖος ἰκέτης σου.

ή Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

জু ταυρούμενον βλέπουσα, * καὶ τὴν πλευράν δρυττόμενον * ὑπό Α΄ λόγχης ἡ Πάναγνος * Χριστόν τὸν φιλάνθρωπον, * ὑμνει τὸν

έχ σπλάγγνων * αὐτῆς προελθόντα· * χαὶ τὸ μαχρόθυμον αὐτοῦ * ἀποθαυμάζουσα ἀνεχραύγαζε· * Τέχνον μου ποθεινότατον, * μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, * μὴ βραδύνης, φιλάνθρωπε, * τὸ ἐμόν χαταθύμιον.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ ᾿Αγίου, οὐ ἡ ᾿Ακροστιχίς:

Στέρω μάχαρ σε Συμεών μελφδίαις, Ίωσήρ.

'Ωδη α΄. Ήχος πλ. α΄. 'Ο Είρμός.
• "ππον και ἀναβάτην * είς θάλασσαν 'Ερυθράν * ὁ συντρίβων

Τππον και αναρατην - εις σακασσαν Ερυσραν - ο συντριρων
 Τπολέμους * εν ύψηλῷ βραχίονι * Χριστός εξετίναξεν, * Ίσραὴλ
 δὲ * ἔσωσεν ἐπινίκιον ὕμνον ἔδοντα.

Στέρανον ἀφθαρσίας * ἀναδησάμενος * καὶ τῷ θρόνῳ Κυρίου, * Παμμάκαρ, παριστάμενος, * τοὺς πίστει τιμῶντάς σου * τὴν ρωσφόρον * ἀθλησιν ταῖς εὐχαῖς σου ἀεὶ περίσωζε.

Τίμιον σκεύος ώρθης * του θείου Πνεύματος, * Συμεών θεσφόρε· * παρ' ου χρισθείς ἐποίμανας * λαόν περιούσιον * βακτηρία * θείων δογμάτων, Μάρτυς, ἐρ' ϋδωρ γνώσεως.

"Ελαμψας ἐν τῷ κόσμῷ * πράξει καὶ λόγῷ, σορὲ, * ἐν λαμπρότητι βίου, * καὶ λαὸν ἐποίμανας * ἐπὶ χλόην, "Οσιε, * ζωηφόρον. * ὅστις γεραίρει, Μάρτυς, τὴν θείαν μνήμην σου.

Θεοτοχίον.

Φέρεις χερσί, Παρθένε, * τον πάντα φέροντα, * καὶ θηλάζεις ώς βρέφος * τον χορηγόν τοῦ γάλακτος * αὐτόν οὖν ἰκέτευε * τὸν λαόν σου * ἄπαντα οἰκτειρῆσαι πιστῶς ὑμνοῦντά σε.

'Ωδή γ΄. Ό Εἰρμός.

πήξας * ἐπ' οὐδενὸς τὴν τῆ προστάξει σου, * καὶ μετωρίσας * ἀσχέτως βρίθουσαν, * ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον, Χρι» στὲ, * πέτραν τῶν ἐντολῶν σου * τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, * μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

'Ωραίως * τὰς τῆς ψυχῆς κινήσεις ποιούμενος, * καὶ βαδίζων τρίβον * τὴν ἄνω φέρουσαν, * πάσης ἀνοδίας πονηρᾶς * ἐξέκλινας, καὶ ἤχθης * πρὸς τῆς ζωῆς τὴν πύλην, "Ενδοξε, * πρὸς τὴν αίωνίαν κατάπαυσιν.

Μαχρύνας * τον λογισμόν παθών τών τοῦ σώματος, * ἀναιμάχτους, Πάτερ, * θυσίας ἤνεγχας * Λόγω τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς * καὶ τούτου καταγγέλλων * τὴν ὑπὲρ λόγον θείαν σάρχωσιν, * τέθυσαι ἀρνίον ὡς ἄχαχον.

'Ανήχθης * ώς καθαρὰ θυσία καὶ ἄμωμος * τῆ Θεοῦ τραπέζη, * Μάκαρ ἀοίδιμε· * καὶ ώς όλοκαὐτωμα δεκτὸν * τυθεἰς ἐθελουσίως * ὑπὲρ τῆς πίστεως εἰσδέδεξαι * δόξαν εὐκλεῆ κλειζόμενος. Θεοτοκίον.

Κατάρας * προγονικής ήμας ήλευθέρωσας * εὐλογίαις πάντας * τόν στεφανώσαντα * Λόγον σωματώσασα, 'Αγνή * ἀεὶ εὐλογημένη, * τῶν 'Αθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα * καὶ ἀμαρτανόντων ἐξίλασμα.

Ο Είρμός. 'Ο πήξας * ἐπ' οὐδενός.

Κάθισμα, Ήχος α΄. Τὸν τάρον σου, Σωτήρ. *

Ος ήλιος ήμεν * ή άγια σου μνήμη * άνέτειλε, σορὲ * Συμεὼν Τεράρχα, * καὶ τῶν συμμαρτύρων σου, * τοὺς πιστοὺς καταυγάζουσα * ήνπερ σήμερον * ἐπιτελοῦντες βοῶμεν * Ίκετεύσατε * ὑπὲρ ἡμῶν, ᾿Αθλορόροι, * τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ταρία, τό σεπτόν * τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, * ἀνάστησον ἡμᾶς * πεπτωχότας εἰς χάος * δεινῆς ἀπογνώσεως * καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· * καὶ ἀνάγαγε * ἐκ ῥαθυμίας βαράθρων * τοῦ οξάζειν σε, * Παντελεῆμον, τὴν μόνην * ἐλπίδα τῶν δούλων σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Ορῶσά σε, Χριστὲ, * ἡ πανάμωμος Μήτηρ * νεκρόν ἐπὶ Σταυροῦ ἡπλωμένον ἐβόα· * Υἰξ μου, συνάναρχε * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, * τις ἡ ἄφατος * οἰκονομία σου αὕτη; * δι' ἡς ἔσωσας * τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου * σορὸν δημιούργημα.
'Ὠὸἡ δ΄. () Εἰρμός.

» Ττην θείαν εννοήσας σου χένωσιν * προβλεπτιχώς ὁ 'Αββαχούμ, *
» Χριστε, εν τρόμφ εβόα σοι * Είς σωτηρίαν λαού σου * τού » σώσαι τούς χριστούς σου ελήλυθας.

'Αγόμενος δεσμώτης διέλυσας * τὰς μηχανὰς τοῦ πονηροῦ, * Ἱερομύστα πανόλβιε· * καὶ ἐναθλήσας γενναίως, * στεφάνους ἀφθαρσίας ἀπείληφας.

'Ρημάτων σου βολίσι χατέτρωσας, * Ίερομάρτυς Συμεών, * παρανομούντων συστήματα· * χαὶ τῷ πυρὶ τῶν αἰμάτων * πολύθεον ἀπάτην ἐνέπρησας.

Σταλάζουσιν οι πόνοι σου ίαμα * τοῖς ἀσθενοῦσι τὰς ψυχάς· * τῶν 'Αποστόλων ὁμότροπος * σὺ γὰρ σαρῶς ἀνεδείχθης, * καὶ θείων 'Αθλορόρων ἐφάμιλλος. Θεοτοκίον.

Έχ σοῦ δικαιοσύνης ὁ "Ηλιος * έξανατείλας ὑπὲρ νοῦν * τὴν οἰκουμένην ἐρώτισε, * θεοχαρίτωτε Κόρη, * καὶ πλάνης τὸν χειμῶνα διέλυσεν.

'Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

» Ο ἀναβαλλόμενος * φῶς ὡς ἰμάτιον * πρός σὲ ὁρθρίζω, * xal » Οσοὶ χραυγάζω· * Τὴν ψυχήν μου φώτισον * τὴν ἐσχοτισμέ-» νην, * Χριστὲ, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Στύλος καὶ ἐδραίωμα * τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ * ὁρθεὶς, Παμμάκαρ, * τῆ σῆ ἀθλήσει, * ἀκλινῆ, ἀκράδαντον * ταύτην εἰς

αίωνας * συντήρει μεσιτείαις σου.

"Υμνοις μαχαρίζομεν * τὴν πολιτείαν σου, * τοὺς διωγμούς τε * καὶ τὰς ἐνστάσεις, * Συμεών πανόλβιε, * δι' ὧν ἡξιώθης * τῆς μαχαρίας λήξεως.

Μύρφ θείας χρίσεως * ποιμήν γενόμενος, * ὑπὲρ τῆς ποίμνης * ἐτύθης, Μάχαρ, * ὡς χριὸς ἐπίσημος, * καὶ τῶν πρωτοτόκων *

την Έχκλησίαν εύφρανας.

Θεοτοχίον.

Ευροιμί σε, Δέσποινα, * έξαιρουμένην με * έν ώρα δίκης * τῆς καταδίκης * ὁ πιστῶς δοξάζων σε, * καὶ κολαστηρίων * ἡυσθείην τῶν μενόντων με.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» Μαινομένην κλύδωνι * ψυχορθόρω, Δέσποτα Χριστέ, * των παθών την θάλασσαν κατεύνασον, * καὶ ἐκ φθορᾶς * ἀνά- » γαγέ με ὡς εὔσπλαγχνος.

"Ωρθης θείας ξιμπλεως * θυμηδίας, μάχαρ Συμεών, * διὰ ξίφους τέλος το μαχάριον * σύν έχατον * δεξάμενος θείοις Μάρ-

Νέοι καὶ πρεσβύτεροι, * μονασταί τε καὶ ἱερουργοὶ * τὸν καλόν ἀγῶνα διανύσαντες, * ὑπὲρ Χριστοῦ * καθάπερ ἄρνες ἐτύθητε.

Μαχαρίως ζήσαντες, * 'Αθλοφόροι, τέλος άληθώς * έν Χριστῷ ἡνύσατε μαχάριον, * διὰ ξίρους * τελειωθέντες γηθόμενοι.

Θεοτοχίον

Έχ σοῦ ἀνατέταλχε, * Παναγία, ὁ Δημιουργός, * καὶ ἀχτῖσ: θείας ἐπιγνώσεως * τοὺς ἐν νυχτὶ * τῆς ἀγνωσίας ἐφώτισεν.

Ο Ειρμός. Μαινομένην κλύδωνι. *

Τό Μαρτυρικόν του "Ηχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Συμεὼν ἐπισκόπου Περσίδος, καὶ τῶν σύν αὐτῷ, Αὐδελλᾶ πρεσβυτέρου, Γοθαζὰτ, Φουσίκ, κάὶ ἐτέρων χιλίων ἐκατόν πεντήκοντα.

Στίχοι.

Επίσχοπόν σε, Συμεών, έγω μέγαν,
Έχ δὲ ξίρους μέγιστον ἀθλητὴν ἔγνων.
Αρχτου το δεινόν Αὐδελλᾶς ἔδυ στόμα,
Βδέλλης ἀπλήστου τοῦ Σατᾶν φυγών στόμα.
Επιτραπέντος τοῦ θύειν, ἢ τεθνάναι,
Θανεῖν Γοθαζὰτ είλετο τμηθείς ξίφει.
Τὸ δέρμα Φουσὶχ ἐχδεδάρθω μου λέγει,
Χιτών ὑρανθείς τοῦ Σατανᾶ τῆ χρόχη.
Τέμνουσιν ἀνδρῶν τριπλοπεντηχοντάδα,
Τὴν τριπρόσωπον προσχυνοῦσαν οὐσίαν.
Πίπτουσι Περσῶν ἀμφὶ χιλίους ξίφει,
Ίδων ἔρης ᾶν Παῦλε· Μαρτύρων νέφος.
Έβδομάτη Συμεών δεχάτη ἀπὸ αὐχένα τμήθη.

Ταϊς των άγιων σου πρεσβείαις, Χριστε δ Θεός, ελέησον και σωσον ήμας. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

ύπερυψούμενος * τῶν Πατέρων Κύριος * τὴν φλόγα κατέ σβεσε, * τοὺς Πατδας ἐδρόσισε * συμφώνως μελφδοῦντας: *
 Ο Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

 Λ ύχνος φαίνων γνώσεως * φῶς ἐγνώσθης, "Όσιε, * ἐν σκότει καθεύδουσιν * ἀγνοίας, καὶ ἔλυσας * πυρσολατρῶν τὸ σκότος * ἐναθλήσας παραδόξως.

 Ω ρθης προηγούμενος * Αθλητών συστήματος * μεθ' ών τελειούμενος * ξίρει ἀνεχραύγαζες, * Συμεών θεοφόρε * Ο Θεός, εὐλογητός εἶ.

Δήμον πολυάριθμον * Μαρτύρων τιμήσωμεν * σεπτώς συγκροτούμενον * διαφόρων πόλεων, * ίερουργών ένθέων, * μοναστών τε θεοφόρων.

()こうつうれらつり、

"Ίασαι, Πανάμωμε, * πάθη τῆς χαρδίας μου: * κόπασον τὸν τάραχον * τὸν νοῦν μου χειμάζοντα, * καὶ σῶσόν με βοῶντα: *
Ο Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ωοή η'. Ο Είρμός.

τοὶ τῷ παντουργῷ * ἐν τῆ καμίνῳ Πατδες * παγκόσμιον πλέ ξαντες * χορείαν ἔμελπον· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον

» ύμνεῖτε * xαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Ανθραξ νοητός, * Συμεών, δεδειγμένος * πυρὶ οὐα ἐλάτρευσας, * μακαριώτατε· * ϋλην πικράν δὲ * πολυθείας φλέξας, * ἄδυτον πρὸς φέγγος * ἀξίως μετετέθης.

"Ιασαι ήμων * τὰς ἀσθενείας, Μάρτυς * τὸν ζόρον ἀπέλασον * των καρδιων ήμων * καὶ αἰωνίου * ζωῆς δείξον μετόχους * σαϊς πρὸς τὸν Δεσπότην, * θεόρρον, μεσιτείαις.

Στάζουσιν ήμεν * οἱ σοὶ ἀγῶνες, Πάτερ, * ψυχῆς ἀγαλλίασιν, * καὶ ἀπελαύνουσι * πάθη ποικίλα * καὶ νόσους τῶν σωμάτων * τῶν προσερχομένων * πιστῶς ἐν τῆ σορῷ σου.

Θεοτοχίον.

Ίνα τὸν σεπτόν * σοῦ προδηλώση τόχον, * βάτος ἀχατάρλεχτος * ὡράθη, Πάναγνε· * πῦρ γὰρ ἐν σπλάγχνοις * τὸ θεῖον δεξαμένη * ὅλως οὐχ ἐρλέχθης· * διό σε ἀνυμνοῦμεν.

Ο Είρμός. Σοὶ τῷ παντουργῷ. * ΄Ωδὴ θ΄. Ὁ Είρμός.

* \mathbf{H} σαία χόρευε, * ή ΙΙαρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, * καὶ ἔτεκεν υἰὸν * τὸν Ἐμμανουὴλ, * Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, * Άνα-

» τολή δνομα αὐτῷ. * δν μεγαλύνοντες, * τὴν Παρθένον μαχα-» ρίζομεν.

'Ως δεκτόν θυμίαμα * προσηνέχθης τῷ Παμβασιλεῖ, * ὡς σφάγιον ίερον, * ὡς περικαλλές, * Σορέ, καλλιέρημα, * ὡσπερ μύρον, ὡσπερ προσφορὰ, * ῥόδον ὡς εὖοσμον, * ὡς Μαρτύρων ἀγαλλίαμα.

Στήριγμα γενόμενος, * Ίεράρχα, πάντων τῶν πιστῶν, * ἐτύθης ὥσπερ χριὸς, * καὶ πρὸς νοητὰ * μετέβης βασίλεια, * καὶ Βασιλεί πάντων καὶ Θεῷ * χαίρων παρίστασαι * θεία δόξη ἀστραπτόμενος.

Ή σεπτή παράταξις * τῶν Μαρτύρων μέσον ἀσεβῶν * κηρύξασα τὸν Χριστὸν, * πλήθη δυσμενῶν * δαιμόνων ἡράνισε, * καὶ στρατιαῖς ταῖς ἀγγελικαῖς * ὄντως συνήρθησαν * θεία δόξη κλείζόμενοι.

Θεοτοχίον.

Φανωτάταις λάμψεσι, * παναγία Μήτηρ του Θεου, * καταύγασόν μου τόν νουν * σκότει χαλεπῷ * άγνοίας κρατούμενον, * ὅπως τυχών θείου ρωτισμοῦ, * τὰ μεγαλεῖά σου * καταγγέλλω, ἀειπάρθενε.

Ό Ειρμός. Ἡταία χόρευε. *
Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, ἡ Α΄. ဪα, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ! ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Ίωάννου, μαθητού του Άγιου Γρηγορίου του Δεκαπολίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, τηχος πλ. β΄. "Ολην ἀποθέμενοι. *

μνημην σου, * Ίωάννη "Οσιε.

Βεόν ἐξεζήτησας * ἀνεπιστρόρω χαρδία * μελέταις πτερούμενος * λαμπόμενος, Θεόπνευστε, * χαὶ ταῖς νεύσεσι * πρός αὐτόν πάντοτε * όλιχῶς χείμενος. * πρός δὲ τοῦτο ἐπαλείφοντα * χαὶ παρορμῶντά σε * ἔσχες τὸν ἐν χλήσει καὶ πράξεσι * Γρηγόριον, τὸν θαύτατι * καὶ τερατουργίαις ἐχλάμψαντα. * οὐ ταῖς φρυκτωρίαις * ἀβλαβῶς * τοῦ ταπεινοῦ τούτου σώματος, * μάχαρ, τὸ χλυδώνιον.

Τοίως εβίωσας * μή εσχήχως τὰς φροντίδας * τοῦ βίου, ταῖς αρακίττοσιν * εργασίαις, "Όσιε, * χαλλυνόμενος. * ἀλλὰ πῦρ ατοι * χαρδία φέρων * ήσυχίαν εχαρτέρησας * παννύχοις στάσει * χαὶ ταῖς ἀγρυπνίαις προσχείμενος, * εὐτόνως χαθαιρόμενος * χαὶ θεοειδής ἐνδειχνύμενος. * δθεν μετὰ πόνους * τὴν ἄπονον ἀπείσεις τρυφήν, * τοῖς σὲ τιμῶσιν αἰτούμενος * θείαν ἀγαλλίασιν. Δόξα, χαὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ασπιλε, ἀμόλυντε, * Μήτηρ Θεού Παναγία, * Κόρη ἀειπάρθενε, * Α Θεοτόχε Δέσποινα, * πῶς ὑμνήσω σε * τὸ Θεού σχήνωμα * ὁ μεμολυσμένος * τὴν ψυχὴν χαὶ τὴν διάνοιαν; * πῶς δὲ τὸ μέγεθος * σοῦ τῶν θαυμασίων ἐξείποιμι, * τὴν χάριν χαὶ τὸ ἔλεος * ὅπερ ἐπιχέεις μοι πάντοτε; * Φρίττων οὐν προσπίπτω * χαὶ χράζω σοι τὸ Χαϊρε εὐλαβῶς. * χαϊρε, πιστῶν παραμύθιον * τῶν παραχαλούντων σε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

 Π άθος τὸ ἐχούσιον * τοῦ ἀπαθοῦς χαθορώσα * ἡ Αγνὴ καὶ ἄμωμος * μητριχώς ὡδύρετο, * χαὶ ἐχραύγαζεν· * Ω φριχτόν θέαμος

μα! * πως ο κτίσας πάντα * ορατά καὶ τὰ άορατα, * ο δόξης Κύριος * νῦν καὶ Βασιλεύς προαιώνιος * άδίκως κατακέκριται, * καὶ μετὰ κακούργων λελόγισται; * Τὰ ὅρη καὶ νάπαι * σταλάξατέ μοι δάκρυον πικρόν, * καὶ μονωθεῖσαν θρηνήσατε * τὴν τὸν Κτίστην τέξασαν.

Καὶ τὰ λοιπὰ ώς σύνηθες, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Η Στιχολογία συνήθως, και οι Κανόνες της ήμερας κατά την τάζιν, και του Αγίου.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. Ο Είρμός.

» Αρματηλάτην Φαραώ έβύθισε * τερατουργούσα ποτέ * Μω» Απαική ράβδος, * σταυροτύπως πλήξασα * καὶ διελούσα θά-

» λασσαν, * Ισραήλ δέ φυγάδα * πεζόν όδίτην διέσωσεν * ἄσμα » τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τη των παθών με τριχυμία πάντοτε * περιδονούμενον, * χαὶ λογισμών σάλφ * νῦν περιχυχλούμενον * τῆ σῆ πρεσβεία, "Όσιε, * ἀπαθείας πρός ὅρμον, * πρός σωτηρίας λιμένα τε, * μάχαρ Ἰωάννη, χυβέρνησον.

Μετατεθείς τῆ προαιρέσει, "Όσιε, * πρός οὐρανόν ἀληθώς, * ἀγγελικώς, ΙΙάτερ, * ἐπὶ γῆς ἐβίωσας * νεκρώσας σου τὸ φρόνημα * τῆς σαρκός ἐγκρατεία, * δι' ῆς Θεοῦ οἰκητήριον * ὥρθης, 'Ιωάννη θεσπέσιε.

Υπακοήν την εὐπειθή κτησάμενος * καὶ την ταπείνωσιν, * ώσπερ χρυσᾶς ταύτας * πτέρυγας ἐκέκτησο: * δι' ὧν, Πάτερ, ἐπέτασας * κοσμικών ἐκ σκανδάλων * πρός τὸν Θεόν, ὅν ἐζήτησας, * τὸν ἀπὸ τῆς ζάλης σε σώσαντα.

Geotoxiov.

Ό συνυπάρχων τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι * καὶ συναίδιος * μονογενής Λόγος * ἐκ σοῦ περανέρωται * ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, * Θεοτόκε Μαρία, * καὶ κόσμον ὅλον διέσωσεν * αἴνεσιν αὐτῷ ἀναπέμποντα.

'Ωοή γ'. Ο Είρμός.

» στερεώσας κατ' άρχας * τούς ούρανούς εν συνέσει, * καὶ
» την γην επὶ υδάτων εδράσας, * εν τῆ πέτρα με, Χριστε, *

» των έντολων σου στήριξον· * ότι ούχ έστι πλήν σου * "Αγιος,

» μόνε φιλάνθρωπε.

Νηφαλεότητι νοός * των οὐρανίων τὰ κάλλη * φανταζόμενος, οὐδόλως φροντίσιν * ἐνεπάρης ὑλικαῖς * πτεροῖς δὲ κουριζόμενος * ἀκτημοσύνης, Πάτερ, * ὅλος μετάρσιος γέγονας.

Τής ήσυχίας έρασθείς * τοῦ φιλησύχου ποιμένος * Γρηγορίου, Ἰωάννη τρισμάκαρ, * τὰς ἐν βίφ ταραχὰς * προθύμως καταλέλοιπας, * καὶ προσευγαῖς ἀπαύστσις * θείας γαλήνης τετύχηκας.

Έν ήσυχία λογισμών * καταστορέσας τὴν ζάλην, * ἀταράγως σου τὸν βίον διῆλθες * κυβερνώμενος, σορέ, * τῆ χάριτι τοῦ Πνεύματος, * βεβιωκὼς ὀσίως, * ὧ Ἰωάννη θεόπνευστε.

Hestskisy.

Ή πρός ήμας φωτιστική * τοῦ βασιλεύοντος πάντων * τῶν αἰώνων ἀδιόδευτος πύλη * σὺ ἐδείχθης ἀληθῶς, * δι' ἦς αὐτός διώδευσεν, * ἐσφραγισμένην πάλιν * καταλιπών σε, Πανάμωμε.

Ο Είρμός. Ο στερεώσας κατ' άρχάς. *

Κάθισμα, ΊΙχος δ΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ. *

Τηνθάψας πονηράς * των δαιμόνων ἐνέδρας * ἀσχήσεσι πολλαῖς * καὶ δεήσεσι, ΙΙάτερ, * νεκρός τάρω κείμενος * ἀδιάλυτος ἔμεινας: * δθεν χαίροντες * τὴν παναγίαν σου μνήμην * ἐορτάζομεν, * ἐν εὐρροσύνη καρδίας * Χριστόν μεγαλύνοντες.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τύρραίνεται πιστών * ή πληθύς, Θεοτόχε, * τὸ ὄνομα τὸ σὸν * καθ' ἐχάστην βοώσα, * καὶ πόθω τὰς ὑψώσεις σου * μεγαλύνουσα πάντοτε. * σὸ γὰρ καύχημα * καὶ βοηθός καὶ προστάτις * ἀχαταίσχυντος * πάντων ὑπάρχεις, Παρθένε, * τῶν πίστει τιμώντων σε.

"Η Σταυροθεοτοχίου, όμοιου.

τας * το των άχράντων χειρων σου * σορον δημιούργημα.

'Ωδή δ'. Ό Είρμός.

Σύ μου ἰσχὺς, * Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, * σὺ Θεός μου, *
 σύ μου ἀγαλλίαμα, * ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν * καὶ
 τὴν ἡμετέραν * πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· * διὸ σὺν τῷ Προ γήτη * ᾿Αββακοὺμ σοὶ κραυγάζω· * Τἢ δυνάμει σου δόξα, φι λάνθρωπε.

Υπομονής * πέτρα έδειχθης, Μακάριε, * έναντίοις * κύμασιν έκάστοτε * προσρησσομένη, καὶ μηδαμώς * τοῦ τῆς εὐσεβείας * σαλευομένη φρονήματος· * διό σε ὁ Δεσπότης * ὡς ὑπέρτιμον λ ίθον * θησαυροῖς αἰωνίοις ἀπέθετο.

Σὲ ὁ Πατήρ * τῶν οἰχτιρμῶν προσελάβετο * ὡς γνησίως * τοῦτον ἀγαπήσαντα, * καὶ ταῖς αὐτοῦ, Πάτερ, ἐντολαῖς * ἐπηγρυπνηκότα, * καὶ τοῖς υἰοῖς συναρίθμιον * τῆς χάριτος ποιήσας, * ἀιδίου σε δόξης, * Ἰωάννη θεόρρον, ἡξίωσεν.

Τῶν ἀρετῶν * σὐ ἀναβὰς ἐπὶ κλίμακος, * εἶδες ὄντως * τἡν ἀκατανόητον * δόξαν Θεοῦ· καὶ καταυγασθεὶς * νοῦν καὶ τὴν καρδίαν * τἢ θεία αἴγλη τοῦ Πνεύματος * ὁλόρωτος ἐδείχθης * ὡσπερ ἣλιος, Πάτερ, * καταλάμπων πολλοὺς ἐν τῷ βίφ σου. Θεοτοκίον.

Σὺ ἀληθῶς * τῆς σωτηρίας ὑπόθεσις, * Θεομῆτορ, * μόνη ἐχρημάτισας * τῷ Ποιητῆ καὶ Δημιουργῷ * ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων * αἰμάτων σάρκα δανείσασα· * δι' ῆς αἰ τοῦ θανάτου * συνετρίβησαν πύλαι, * καὶ ζωὴ τοῖς ἀνθρώποις δεδώρηται.

'Ωδή ε΄. 'Ο Είρμός.

 \mathbf{r} τον, \mathbf{r} καὶ ἐκάλυψέ με \mathbf{r} το ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; \mathbf{r}

» άλλ' ἐπίστρεψόν με, * καὶ πρός τὸ ρῶς τῶν ἐντολῶν σου * τὰς » ὁδούς μου κατεύθυνον, δέομαι.

"Ωσπερ ἄχαχον ἄρνα * χλόη τῆς ἀσχήσεως ἐντεθραμμένον σε * ό ποιμὴν ὁ μέγας * ἐν αὐλαῖς αἰωνίοις προσήχατο, * Ἰωάννη μάχαρ, * χαὶ δεξιοῖς αὐτοῦ προβάτοις * συναρίθμιον, "Όσιε, ἔδειξεν.

Τῆς ἡμέρας το βάρος, * Πάτερ, και τον καύσωνα στερρῶς ἐβάστασας, * ἀρετῶν τον θεῖον * ἀμπελῶνα καλῶς ἐργασάμενος * ὅθεν τῆ ἐσπέρα * τῆς ἐκ τοῦ βίου ἐκδημίας * τον μισθον ἐκομίσω ἐπάξιον.

Έντολῶν θεμελίω, * Πάτερ, ὡχοδόμησας πύργον ὑψίχομον, * δι' οῦ καὶ ἀνέπτης * πρὸς αὐτὸ τῶν καλῶν τὸ ἀχρότατον, * καὶ τὸν ὄντως ὄντα * ψυχεραστὴν ἰδών ὡς θέμις, * ὁλοψύχως αὐτῷ ἡχολούθησας.

Θεοτοχίον.

Νεχρωθέντα, Παρθένε, * χέντρω παραβάσεως καὶ κατακείμενον * ἐξανάστησόν με, * ἡ ζωὴν τὴν ἀθάνατον τέξασα * τὸν Σωτῆρα κόσμου * καὶ Λυτρωτὴν καὶ Βασιλέα, * καὶ πρὸς φῶς καθοδήγησον, ἄχραντε.

'Ωδής'. Ο Είρμός.

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαὶ γὰρ αὶ ἀνομίαι μου· * καὶ ἐκ
» Τροθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόη» σα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Δαχρύων σου σταλαγμοῖς * παθῶν ἐξήρανας πέλαγος, * καὶ πᾶσαν τοῦ νοητοῦ * ἐχθροῦ κατεπόντισας * ἀνίσχυρον δύναμιν, * Ἰωάννη μάχαρ, * τοῦ Χριστοῦ ἐνδυναμοῦντός σε.

Ως δβρυζόν σε χρυσόν * δοχιμασθέντα, ἀοίδιμε, * ἀσχήσεως τῷ πυρὶ * Χριστὸς ἐναπέθετο, * Βασιλεὺς ὁ ἄφθαρτος, * ἐν ἀρθάρτοις, Πάτερ, * θησαυροῖς τῆς αἰωνίου ζωῆς.

'Ως κήπος πανευθαλής * έδειχθης όντως καὶ εὔκαρπος, * δακρύων τοῖς ὀχετοῖς * καλῶς ἀρδευόμενος· * καὶ μυρίπνουν, "Όσιε, * τὸν καρπὸν τῷ Κτίστη, * Ἰωάννη, προσενήνοχας.

Θεοτοκίον.

Τὸ σχήνωμα τοῦ Θεοῦ * τὸ θεῖον ὄντως καὶ πάνσεπτον * ὑμνήσωμεν εὐσεβῶς * Μαρίαν τὴν ἄχραντον· * Θεὸν γὰρ ἐχώρησεν * ὑποδεξαμένη * τὸν ἀχώρητον καὶ ἄληπτον.

Ο Είρμός. Ί**λάσθητί μοι, Σωτήρ. *** Το Μαρτυρικόν του Ήχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ 'Αγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

> Ἰωάννη σκίρτησον ὡς Ἰωάννης, Οὐ γαστρός ἐντός, ἀλλὰ τῆς Ἐδὲμ ἔνδον. Ὁ Χτωκαιδεκάτη Ἰωάννης νέκυς ὤρθη.

Ταῖς τοῦ σοῦ ᾿Αγίου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας * καταντήσαντες Παΐδες * ἐν Βαβυλῶνι
 ποτὲ, * τῆ πίστει τῆς Τριάδος * τὴν φλόγα τῆς καμίνου *
 κατεπάτησαν ψάλλοντες * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐ λογητὸς εἶ.

Τὴν δευτέραν Κυρίου * ἐννοῶν παρουσίαν, * ἀπό βλεφάρων ψυχῆς * τὸν ὑπνον ἀπεβάλου, * Σορέ, τῆς ἀμελείας, * καὶ ἀγρύπνως ἐκραύγαζες· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Απαλῶν ἐξ ὀνύχων * ἀγαθὴν ἐξελέξω * μερίδα, Πάνσορε, * δουλεύειν τῷ Κυρίφ, * ἐν φόβφ τε τὰ τούτου * ἐκτελεῖν δικαιώματα, * Ὁ τῶν Πατέρων, βοῶν, * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Μακρυνθείς του σαρκίου * των δεσμών, Ἰωάννη, * ψυχῆς ερρόντισας, * Κυρίω ελευθέρα * τῆ γνώμη εκδουλεύων, * καὶ κραυγάζων εκάστοτε: * Ο των Πατέρων ἡμων * Θεός, εὐλογητός εἶ. Θεοτοκίον.

Ή τοῦ κόσμου κυρία, * ἡ Θεὸν σαρκωθέντα * ἡμῖν κυήσασα, * πολλαῖς κυριευθεῖσαν * ἀτόποις ἀμαρτίαις * τὴν ψυχήν μου διάσωσον, * εὐλογημένη 'Αγνἡ, * ἵνα σε μακαρίζω.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

f E θεοσεβέσιν έμμανως έξέχαυσε· \star δυνάμει δὲ χρείττονι \star πε-

» ρισωθέντας τούτους ίδων, * Τόν Δημιουργόν και Λυτρωτήν, » άνεβόα, * οι Πατδες, εύλογείτε, * ίερείς άνυμνείτε, * λαός ύπερ-» υψούτε * είς πάντας τούς αίωνας.

'Ως μηλωτήν το χάρισμα * εύφυως κληρωσάμενος, * Πάτερ 'Ιωάννη, τοῦ κλεινοῦ ποιμένος σου, * ἐν τούτω διέρρηξας * των ήδονων το πέλαγος * καὶ διασωθείς ἀκαταπόντιστος, ὥρθης * 'Αγγέλων συμπολίτης * σὺν αὐτοῖς ἀνακράζων * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τόν δι' ήμας πτωχεύσαντα * ὑπεράγαθον Κύριον, * Πάτερ Ἰωάννη, εὐσεβῶς μιμούμενος, * πτηνῶν ἐν ἰσότητι * ἀχτημοσύνην ἤσχησας· * καὶ τῶν ἀγαθῶν τῶν αἰωνίων τὸν πλοῦτον * ἐχτήσω, ἀναμέλπων· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ή χαθαρά τοῦ Πνεύματος * τῆ ψυχῆ σου σκηνώσασα * χάρις καθαράν σοι τὴν καρδίαν ἔκτισε· * καὶ πνεῦμα ἐκαίνισεν * εὐθὲς ἐν τοῖς ἐγκάτοις σου· * ὅθεν καὶ βιώσας καθαρά πολιτεία * ἐβόας, Ἰωάννη· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θ so τ ox i oy.

'Αγιασθεΐσα Πνεύματι, * Θεοτόχε πανάμωμε, * ὄντως ὑπεδέξω έν γαστρί τον ἄναρχον * Υίον καὶ ἀίδιον * ἐν σοὶ, ἀγνὴ, σαρχούμενον * ἐπ' εὐεργεσία τῶν ἐν πίστει βοώντων· * Οἱ Πατδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

- Ο Είρμός. 'Επταπλασίως κάμινον. * 'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.
- » 'πη ξέστη ἐπὶ τούτω ὁ οὐρανὸς, * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ
 » πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ὥρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικώς: *
- » και ή γαστήρ σου γέγονεν * ευρυχωροτέρα των ουρανών· * διό σε, » Θεοτόκε, * 'Αγγέλων και ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Νεώσας τῷ ἀρότρῳ τῶν προσευχῶν, * Ἰωάννη, ψυχῆς σου τὴν αὔλακα, * τῶν ἀρετῶν * ταύτη κατεβάλου τὰ εὐσεβῆ * καὶ ζωηρόρα σπέρματα· * ὅθεν ἰαμάτων θεοπρεπῶν * ἐθέρισας τὸν στάχυν * πολύχουν, θεορόρε, * δι' οῦ ἐκτρέφεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τον δρόμον ἐκτελέσας ἀσκητικῶς, * καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, Μακάριε, * ὡς ἀληθῶς * πλήρης ἡλικίας πνευματικῆς * δικαιοσύνης στέφανον * εἴληρας, θεόρρον, παρὰ Χριστοῦ· * καὶ νῦν ἐπαναπαύη * σκηναῖς φωτεινοτάταις * μετὰ Δικαίων, παναοίδιμε.

Έπέβης ως εν άρματι άρετων * τῷ τεθρίππω, παμμάχαρ, αἰθέριος * εἰς οὐρανούς * ἄλλος ως Ἡλίας, Πάτερ σορέ: * καὶ σὐν

Όσίοις ὤκησας, * σώμα τό πολύαθλον ἐπὶ γῆς * λιπών τοῖς σὲ ποθοῦσι * ταμεῖον ἰαμάτων * καὶ τῶν δαιμόνων ἐλατήριον.

Θεοτοχίον.

'Ριρθέντας ούρανίου διαγωγής * καὶ πεσόντας ἀθλίως εἰς θάνατον * πάλιν ἡμᾶς, * Μήτηρ γενομένη τοῦ Λυτρωτοῦ, * ἀνεκαλέσω, Πάναγνε, * καὶ πρός τὴν ἀρχαίαν παλινδρομεῖν * ἡξίωσας πατρίδα: * διό σε, Θεομήτορ, * ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ὁ Είρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτφ ὁ οὐρανός. *

Τὸ Φωταγωγικόν τοῦ Ἰγου, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν, ἡ Α΄. Ὠρα, ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ: ΙΘ', ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του 'Αγίου 'Ιερομάρτυρος Παρνουτίου, καὶ του 'Οσίου Πατρός ήμων 'Ιωάννου του Παλαιολαυρίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΓΙΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐχέχραξα**, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Περομάρτυρος,

'Πγος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. *

τητής ἀσεβείας καθείλες * τὰ ὀχυρώματα * ἐν τῆ ὑπομονῆ σου, *

Αθλορόρε Κυρίου, * καὶ νίκην οὐρανόθεν * ἐδέξω, σοφέ· * μὴ
οὖν παύση δεόμενος * ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων τὴν ἱερὰν * καὶ
σεβάσμιόν σου ἄθλησιν.

τη τούς ίερούς σου άγωνας * πιστώς γεραίρομεν, * άθλητιχούς χαμάτους * οῦς διήνυσας χαίρων, * Παρνούτιε τρισμάχαρ, * ὑπὲρ Χριστοῦ * τοῦ σταυρόν ὑπομείναντος * καὶ τὴν ἀγίαν σου μνήμην περιχαρῶς * ἐορτάζομεν ἐν ἔσμασιν.

των λειψάνων σου θήκη, * Ίερομάρτυς Χριστοϋ, * ώς ποταμός ἐκβλύζει * των ἰάσεων ρετθρα, * καὶ πάντων καταρδεύει * των εὐσεβων * τὰς καρδίας, Παρνούτιε, * των προσφοιτώντων ἐκάστοτε ἐν αὐτῆ, * καὶ ὑμνούντων τοὺς ἀγωνάς σου.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Γητών οὐρανίων ταγμάτων * τὸ ἀγαλλίαμα, * τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώ
πων * κραταιὰ προστασία, * ἄχραντε Παρθένε, * σῶσον ἡμᾶς *
τοὺς εἰς σὲ καταρεύγοντας: * ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεὸν, *

θεοτόχε, ἀνεθέμεθα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

'την τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα * ἡ ἀπειρόγαμος * καὶ ἄμωμος Παρἐ΄ θένος * τὸν Δεσπότην καὶ Κτίστην * καὶ Πλάστην τῶν ἀνθρώπων, * έβόα πικρώς * θρηνφορύσα καὶ στένουσα * Τί τούτο, τέχνον γλυχύτατον, δ όρω; * άνυμνω σου τό μαχρόθυμον.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Αγίου Ίερομάρτυρος ὁ παρών. 'Ωδή α'. Ήχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» * Α σομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου· * ὅτι ἐξήγαγες λαόν * ὁου- Α λείας Αίγυπτίων, * ἐκάλυψας δὲ ἄρματα * Φαραώ καὶ τὴν » δύναμιν.

Δεῦτε τὴν ἐτήσιον ἐκτελοῦντες * τοῦ 'Αθλοφόρου ἐορτὴν, * φαιδροίζ εύρημοῦντες * έν ἄσμασι, δοξάσωμεν * τόν τοῦτον στεφανώσαντα.

*Ελαμψας έν κόσμφ φωστήρος δίκην, * θεραπευτά του Ίησου * Παρνούτιε μάχαρ. * διό σου τὴν πανίερον * τιμώμεν μνήμην σήμερον.

Ηύγασας εν δόγμασιν, Ίεράρχα, * τον περιούσιον λαόν, * καί πόμα Κυρίου * διὰ τοῦ ξίρους ἔπιες * ἀθλήσας χαρτερώτατα. Θεοτοχίον.

"Όρος άλατόμητόν σε, Παρθένε, * έξ οδ λίθος ό Χριστός * άλάξευτος ωρθη, * ἐν ἄσμασι γεραίροντες * ἀξίως μαχαρίζομεν. 'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

» Γχοξον * δυνατών ήσθένησε, * xal οι ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο » L δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίφ ἡ καρδία μου.

"Γμνοις * ίεροῖς γεραίροντες, * τὴν πανευχλεῆ τε καὶ ίερὰν μνήμην σήμερον * έκτελουμεν του άθλοφόρου * Παφνουτίου άγαλλόμενοι.

Τείχος * άρραγες, άκλονητον * κατά των δαιμόνων οί πιστοί προβαλλόμεθα, * το πηγάζον έχ των λειψάνων * θεΐον έλαιον χριόμενοι.

Σθένει * τοῦ Χριστοῦ ρωννύμενος, * μέσον ἀνομούντων θεῖον νόμον ἐκήρυξας. * καὶ νομίμως, Μάρτυς, ἀθλήσας, * νίκης είλη-Θεοτοχίον. φας τὸν στέφανον.

Χαίροις, * Μήτηρ ἀπειρόγαμε, * ή του Θεου Λόγου εν γαστρί σου χωρήσασα, * καὶ τεκούσα σεσαρχωμένον * ώς Θεόν όμου καὶ άνθρωπον.

Ο Είρμός. Τόξον * δυνατών ήσθένησε. *

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

οινίξας εν αίματι * την ιεράν σου στολην, * θυσίαν εὐάρεστον* Θεῷ προστίξας σαυτόν, * Παρνούτιε ένδοξε· * έθραυσας τῶν

δαιμόνων * τὸ ἀνίσχυρον θράσος: * εὖφρανας τοὺς ᾿Αγγέλους * τῷ στεῥρᾳ σου ἐνστάσει: * διὸ καθικετεύων μἡ παύση σωθῆναι ἡμᾶς.
Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τπάχουσον, Δέσποινα, * έχ κατωδύνου ψυχής * βοώντος τοῦ δούλου σου, * καὶ τῶν πολλῶν μου κακῶν * παράσχου τὴν ἄφεσιν· * σὲ γὰρ ἐπικαλοῦμαι * ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα· * 'Ρῦσαί με, Θεοτόκε, * τοῦ πυρός τῆς γεέννης, * καὶ στῆσον ἐκ δεξιῶν με τοῦ σοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Παρθένε πανάμωμε * Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * ρομφαία διῆλθέ σου * τὴν παναγίαν ψυχὴν, * ἡνίκα σταυρούμενον * ἔβλεψας ἐκουσίως * τὸν Υίὸν καὶ Θεόν σου * ὅνπερ, εὐλογημένη, * ουσωποῦσα μὴ παύσῃ * συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

Γοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου κατεκάλυψε, * καὶ ἡ γῆ ἐπλη ρώθη τῆς σῆς δόξης, Χριστέ· * διὸ ἀπαύστως κράζομεν· *
 Δόξα * τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Νῦν ἀγαλλόμενοι πάντες ἐορτάζομεν * σὑν 'Αρχαγγέλοις, 'Αγγέλοις συγχορεύοντες, * τὴν εὐκλεῆ τελοῦντές σου * μνήμην, * ἀθλορόρε Παφνούτιε.

Υπό τῆς όντως ἐδοξάσθης θείας χάριτος, * καὶ μετ' 'Αγγέλων τῷ Δεσπότη παριστάμενος * νῦν καὶ ἡμῶν μνημόνευε, * Μάρτυς * ἀθλορόρε Παρνούτιε.

Τοὺς αἰχισμοὺς καὶ πόνους, Μάκαρ, καθυπέμεινας * ἀπτοήτφ καὶ γενναίφ τῷ φρονήματι, * καὶ τοὺς στεράνους είληφας * ὄντως * ἐκ χειρὸς τοῦ Παντάνακτος.

Θεοτοχίον.

Χερουβικών ταγμάτων, Κόρη, ὑπερέχουσα, * καὶ Θεόν ἐν ἀγκάλαις ἐποχούμενον * μετὰ σαρκός βαστάσασα, * χαΐρε, Θεοτόκε ἀνύμφευτε.

'Ωδή ε'. Ο Είρμός.

Ανατείλας το φως, * καὶ φωτίσας τον δρθρον, * καὶ δείξας
 Τὴν ἡμέραν, * δόξα σοι, δόξα σοι, * Ἰησοῦ Υἰὲ τοῦ Θεοῦ.

Ο ἀναδείξας ἡμῖν * τοῦ γενναίου τὴν μνήμην * ἡλίου λαμπροτέραν, * δόξα σοι, δόξα σοι, * Ἰησοῦ Υἰὲ τοῦ Θεοῦ.

Ίεροτάταις φρεσί * χαὶ πισταῖς διανοίαις * τὴν μνήμην ἀνυμνοῦμεν * σοῦ, Μάρτυς ἔνδοξε, * τὸν Χριστόν μεγαλύνοντες.

Ξίρη και θήρας και πῦρ * και τὸν θάνατον, Μάρτυς, * οὐδόλως ἐπτοήθης, * κραυγάζων· Δόξα σοι, * Ἰησοῦ Υἰὲ τοῦ Θεοῦ.

Men. Tom. IV.

μα! * πως ο κτίσας πάντα * ορατὰ καὶ τὰ ἀορατα, * ο δόξης Κύριος * νῦν καὶ Βασιλεὺς προαιώνιος * ἀδίκως κατακέκριται, * καὶ μετὰ κακούργων λελόγισται; * Τὰ ὅρη καὶ νάπαι * σταλάξαπέ μοι δάκρυον πικρόν, * καὶ μονωθεΐσαν θρηνήσατε * τὴν τὸν Κτίστην τέξασαν.

Καὶ τὰ λοιπὰ ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Π Στιχολογία συνήθως, καὶ οἱ Κανόνες τῆς ημέρας κατὰ την τάξιν, καὶ τοῦ Αγίου.

'Φόη α'. Ήχος πλ. δ'. Ο Είρμός.

» Αρματηλάτην Φαραώ έβύθισε * τερατουργούσα ποτέ * Μω-» Ασαϊκή ράβδος, * σταυροτύπως πλήξασα * καὶ διελούσα θά-

» λασσαν, * Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα * πεζόν ὁδίτην διέσωσεν * ἄσμα

» τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τῆ τῶν παθῶν με τριχυμία πάντοτε * περιδονούμενον, * xal λογισμῶν σάλω * νῦν περιχυχλούμενον * τῆ σῆ πρεσβεία, "Όσιε, * ἀπαθείας πρὸς ὅρμον, * πρὸς σωτηρίας λιμένα τε, * μάχαρ Ἰωάννη, χυβέρνησον.

Μετατεθείς τῆ προαιρέσει, "Όσιε, * πρός οὐρανόν ἀληθῶς, * ἀγγελικῶς, Πάτερ, * ἐπὶ γῆς ἐβίωσας * νεκρώσας σου τὸ, φρόνημα * τῆς σαρκὸς ἐγκρατεία, * δι' ῆς Θεοῦ οἰκητήριον * ὤρθης, Ἰωάννη θεσπέσιε.

' Γπαχοήν την εὐπειθή χτησάμενος * καὶ τὴν ταπείνωσιν, * ὥσπερ χρυσᾶς ταύτας * πτέρυγας ἐκέχτησο· * δι' ὧν, Πάτερ, ἐπέτασας * κοσμικῶν ἐκ σκανδάλων * πρὸς τὸν Θεὸν, ὸν ἐζήτησας, * τὸν ἀπὸ τῆς ζάλης σε σώσαντα.

Θεοτοχίον.

Ό συνυπάρχων τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι * καὶ συναίδιος * μονογενης Λόγος * ἐκ σοῦ περανέρωται * ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, * Θεοτόκε Μαρία, * καὶ κόσμον ὅλον διέσωσεν * αἴνεσιν αὐτῷ ἀναπέμποντα.

'Ωοη γ'. Ο Είρμός.

στερεώσας κατ' άρχὰς * τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, * καὶ
 τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, * ἐν τῆ πέτρα με, Χριστὲ, *

» των έντολων σου στηρίξον· * ότι ούχ έστι πλην σου * "Αγιος,

» μόνε φιλάνθρωπε.

Νηραλεότητι νοός * τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη * ρανταζόμενος, οὐδόλως φροντίσιν * ἐνεπάρης ὑλικαῖς * πτεροῖς δὲ κουριζόμενος * ἀκτημοσύνης, ΙΙάτερ, * δλος μετάρσιος γέγονας.

Τής ήσυχίας έρασθείς * τοῦ φιλησύχου ποιμένος * Γρηγορίου, Ἰωάννη τρισμάκαρ, * τὰς ἐν βίφ ταραχὰς * προθύμως καταλέλοιπας, * καὶ προσευχαϊς ἀπαύστσις * θείας γαλήνης τετύχηκας.

Έν ήσυχία λογισμών * καταστορέσας τὴν ζάλην, * ἀταράχως σου τὸν βίον διῆλθες * κυβερνώμενος, σορέ, * τῆ χάριτι τοῦ Πνεύματος, * βεβιωκώς ὀσίως, * ὧ Ἰωάννη θεόπνευστε.

(θερποχίου,

Ή πρός ήμας φωτιστική * τοῦ βασιλεύοντος πάντων * τῶν αἰώνων ἀδιόδευτος πύλη * σὰ ἐδείχθης ἀληθῶς, * δι' ἦς αὐτὸς διώδευσεν, * ἐσφραγισμένην πάλιν * χαταλιπών σε, Πανάμωμε.

'Ο Είρμός. 'Ο στερεώσας κατ' άρχάς. *

Κάθισμα, ΊΙχος δ΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *

Τηνθάψας πονηράς * των δαιμόνων ἐνέδρας * ἀσχήσεσι πολλαϊς * καὶ δεήσεσι, Πάτερ, * νεκρός τάρω κείμενος * ἀδιάλυτος ἔμεινας * δθεν χαίροντες * τὴν παναγίαν σου μνήμην * ἐορτάζομεν, * ἐν εὐρροσύνη καρδίας * Χριστόν μεγαλύνοντες.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Γύρραίνεται πιστών * ή πληθύς, Θεοτόχε, * τὸ ὄνομα τὸ σὸν *
Τ΄ χαθ' ἐχάστην βοώσα, * χαὶ πόθω τὰς ὑψώσεις σου * μεγαλύνουσα πάντοτε: * σὺ γὰρ χαύχημα * χαὶ βοηθός χαὶ προστάτις * καχταίσχυντος * πάντων ὑπάρχεις, Παρθένε, * τῶν πίστει τιμώντων σε.

"Η Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

σας * το των άχράντων χειρων σου * σορόν δημιούργημα.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

Σύ μου ἰσχὺς, * Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, * σὺ Θεός μου, *
 σύ μου ἀγαλλίαμα, * ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν * καὶ
 τὴν ἡμετέραν * πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· * διὸ σὺν τῷ Προ φήτη * Αββακοὺμ σοὶ κραυγάζω· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, φι λάνθρωπε.

Σὲ ὁ Πατήρ * τῶν οἰκτιρμῶν προσελάβετο * ὡς γνησίως * τοῦτον ἀγαπήσαντα, * καὶ ταῖς αὐτοῦ, Πάτερ, ἐντολαῖς * ἐπηγρυπνηκότα, * καὶ τοῖς υἰοῖς συναρίθμιον * τῆς χάριτος ποιήσας, * ἀιδίου σε δόξης, * Ἰωάννη θεόφρον, ἡξίωσεν. Των ἀρετων * σὺ ἀναβὰς ἐπὶ κλίμακος, * εἰδες ὄντως * τὴν ἀκατανόητον * δόξαν Θεοῦ· καὶ καταυγασθεὶς * νοῦν καὶ τὴν καρδίαν * τἢ θεία αἴγλη τοῦ Πνεύματος * ὁλόρωτος ἐδείχθης * ὥσπερ ἣλιος, Πάτερ, * καταλάμπων πολλοὺς ἐν τῷ βίω σου. Θεοτοκίον.

Σὺ ἀληθῶς * τῆς σωτηρίας ὑπόθεσις, * Θεομῆτορ, * μόνη ἐχρημάτισας * τῷ Ποιητῆ καὶ Δημιουργῷ * ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων * αἰμάτων σάρκα δανείσασα· * δι' ῆς αὶ τοῦ θανάτου * συνετρίβησαν πύλαι, * καὶ ζωὴ τοῖς ἀνθρώποις δεδώρηται.

'Ωδή ε΄. 'Ο Είρμός.

» Τνα τί με ἀπώσω * ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ ρῶς τὸ ἄδυτον, * καὶ ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; *

αλλ' ἐπίστρεψόν με, * καὶ πρὸς τὸ ρῶς τῶν ἐντολῶν σου * τὰς
δους μου κατεύθυνον, δέομαι.

"Ωσπερ ἄχαχον ἄρνα * χλόη τῆς ἀσχήσεως ἐντεθραμμένον σε * ό ποιμὴν ὁ μέγας * ἐν αὐλαῖς αἰωνίοις προσήχατο, * Ἰωάννη μάχαρ, * χαὶ δεξιοῖς αὐτοῦ προβάτοις * συναρίθμιον, "Οσιε, ἔδειξεν.

Τῆς ἡμέρας το βάρος, * Πάτερ, καὶ τον καύσωνα στερρῶς ἐβάστασας, * ἀρετῶν τον θεῖον * ἀμπελῶνα καλῶς ἐργασάμενος· * ὅθεν τῆ ἐσπέρα * τῆς ἐκ τοῦ βίου ἐκδημίας * τον μισθόν ἐκομίσω ἐπάξιον.

Έντολών θεμελίω, * Πάτερ, ώχοδόμησας πύργον ὑψίχομον, * δι' οὐ χαὶ ἀνέπτης * πρός αὐτό τῶν χαλῶν τὸ ἀχρότατον, * χαὶ τὸν ὄντως ὄντα * ψυχεραστὴν ἱδὼν ὡς θέμις, * ὁλοψύχως αὐτῷ ἡχολούθησας.

Θεοτοχίον.

Νεχρωθέντα, Παρθένε, * χέντρω παραβάσεως καὶ κατακείμενον * ἐξανάστησόν με, * ἡ ζωὴν τὴν ἀθάνατον τέξασα * τὸν Σωτῆρα κόσμου * καὶ Λυτρωτὴν καὶ Βασιλέα, * καὶ πρὸς φῶς καθοδήγησον, ἄχραντε.

'Ωδή ς'. 'Ο Ειρμός.

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαί γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· * καὶ ἐκ
» Τόμθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόη» σα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Δαχρύων σου σταλαγμότς * παθών έξήρανας πέλαγος, * χαὶ πᾶσαν τοῦ νοητοῦ * ἐχθροῦ χατεπόντισας * ἀνίσχυρον δύναμιν, * Ἰωάννη μάχαρ, * τοῦ Χριστοῦ ἐνδυναμοῦντός σε.

'Ως δβρυζόν σε χρυσόν * δοχιμασθέντα, ἀοίδιμε, * ἀσχήσεως τῷ πυρὶ * Χριστός ἐναπέθετο, * Βασιλεὺς ὁ ἄφθαρτος, * ἐν ἀρθάρτοις, Πάτερ, * θησαυροῖς τῆς αἰωνίου ζωῆς.

'Ως χήπος πανευθαλής * έδειχθης όντως και εϋκαρπος, * δακρύων τοῖς όχετοῖς * καλῶς ἀρδευόμενος· * και μυρίπνουν, "Οσιε, * τὸν καρπόν τῷ Κτίστη, * Ἰωάννη, προσενήνοχας. Θεοτοκίον.

Τό σχήνωμα τοῦ Θεοῦ * τὸ θεῖον ὄντως καὶ πάνσεπτον * ὑμνήσωμεν εὐσεβῶς * Μαρίαν τὴν ἄχραντον· * Θεόν γὰρ ἐχώρησεν * ὑποδεξαμένη * τὸν ἀχώρητον καὶ ἄληπτον.

Ο Είρμός. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. * Το Μαρτυρικόν του Ήχου.

Συναξάριον.

Τή ΙΗ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμῶν Ἰωάννου, μαθητού του Άγίου Γρηγορίου του Δεκαπολίτου. Στίγοι.

'Ιωάννη σκίρτησον ὡς 'Ιωάννης, Οὐ γαστρός ἐντός, ἀλλὰ τῆς Ἑδὲμ ἔνδον. 'Οκτωκαιδεκάτη 'Ιωάννης νέκυς ὥρθη.

Ταϊς του σου Αγίου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

οι έχ τῆς Ἰουδαίας * χαταντήσαντες Πατδες * έν Βαβυλώνι ποτέ, * τῆ πίστει τῆς Τριάδος * τὴν φλόγα τῆς χαμίνου *

» κατεπάτησαν ψάλλοντες· * Ο των Πατέρων ήμων * Θεός, εὐ-» λογητός εἰ.

Τὴν δευτέραν Κυρίου * ἐννοῶν παρουσίαν, * ἀπό βλεφάρων ψυχῆς * τὸν ὑπνον ἀπεβάλου, * Σορὲ, τῆς ἀμελείας, * καὶ ἀγρύπνως ἐκραύγαζες: * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Απαλών έξ δνύχων * άγαθὴν έξελέξω * μερίδα, Πάνσορε, * δουλεύειν τῷ Κυρίφ, * ἐν φόβφ τε τὰ τούτου * ἐκτελεῖν δικαιώ-ματα, * Ὁ τῶν Πατέρων, βοῶν, * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Μαχρυνθείς τοῦ σαρχίου * τῶν δεσμῶν, Ἰωάννη, * ψυχῆς ἐρρόντισας, * Κυρίω ἐλευθέρα * τῆ γνώμη ἐχδουλεύων, * καὶ κραυγάζων ἐκάστοτε· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ. Θεοτοχίον.

Ή τοῦ κόσμου κυρία, * ἡ Θεὸν σαρκωθέντα * ἡμῖν κυήσασα, * πολλαῖς κυριευθεῖσαν * ἀτόποις ἀμαρτίαις * τὴν ψυχήν μου διάσωσον, * εὐλογημένη 'Αγνὴ, * ἵνα σε μακαρίζω.

'Ωδή η΄. 'Ο Είρμός.

 \mathbf{E} θεοσεβέσιν έμμανῶς ἐξέχαυσε· \star δυνάμει δὲ χρείττονι \star πε-

» ρισωθέντας τούτους ίδων, * Τον Δημιουργόν και Λυτρωτήν, » ἀνεβόα, * οι Παΐδες, εὐλογείτε, * ίερεῖς ἀνυμνεῖτε, * λαός ὑπερ-» υψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

'Ως μηλωτήν το χάρισμα * εύρυῶς κληρωσάμενος, * Πάτερ Ἰωάννη, τοῦ κλεινοῦ ποιμένος σου, * ἐν τούτω διέρρηξας * τῶν ήδονῶν το πέλαγος * καὶ διασωθεὶς ἀκαταπόντιστος, ὥρθης * ᾿Αγ-γέλων συμπολίτης * σὺν αὐτοῖς ἀνακράζων * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τόν δι' ήμας πτωχεύσαντα * ὑπεράγαθον Κύριον, * Πάτερ Ἰωάννη, εὐσεβῶς μιμούμενος, * πτηνῶν ἐν ἰσότητι * ἀχτημοσύνην ἤσκησας: * καὶ τῶν ἀγαθῶν τῶν αἰωνίων τὸν πλοῦτον * ἐκτήσω, ἀναμέλπων: * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ή χαθαρά τοῦ Πνεύματος * τῆ ψυχῆ σου σκηνώσασα * χάρις καθαράν σοι τὴν καρδίαν ἔκτισε· * καὶ πνεῦμα ἐκαίνισεν * εὐθὲς ἐν τοῖς ἐγκάτοις σου· * ὅθεν καὶ βιώσας καθαρὰ πολιτεία * ἐβόας, Ἰωάννη· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

'Αγιασθείσα Πνεύματι, * Θεοτόχε πανάμωμε, * ὄντως ὑπεδέξω
ἐν γαστρὶ τὸν ἄναρχον * Υἰὸν καὶ ἀίδιον * ἐν σοὶ, ἀγνὴ, σαρχούμενον * ἐπ' εὐεργεσία τῶν ἐν πίστει βοώντων· * Οἱ Παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ο Είρμός. **Έπταπλασίως κάμινου.** * 'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

» 'κη ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ
» Το πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ὥρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς. *
διό σε,

» Θεοτόχε, * 'Αγγέλων και άνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Νεώσας τῷ ἀρότρῳ τῶν προσευχῶν, * Ἰωάννη, ψυχῆς σου τὴν αὐλακα, * τῶν ἀρετῶν * ταύτη κατεβάλου τὰ εὐσεβῆ * καὶ ζωηφόρα σπέρματα· * ὅθεν ἰαμάτων θεοπρεπῶν * ἐθέρισας τὸν στάχυν * πολύχουν, θεορόρε, * δι' οῦ ἐκτρέφεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τον δρόμον έκτελέσας άσκητικώς, * καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, Μακάριε, * ὡς ἀληθῶς * πλήρης ἡλικίας πνευματικῆς * δικαισσύνης στέφανον * εἶληρας, θεόφρον, παρὰ Χριστοῦ· * καὶ νῦν ἐπαναπαύη * σκηναῖς ρωτεινοτάταις * μετὰ Δικαίων, παναοίδιμε.

Έπέβης ως εν άρματι άρετων * τῷ τεθρίππω, παμμάχαρ, αἰθέριος * εἰς οὐρανούς * ἄλλος ως Ἡλίας, Πάτερ σοφέ: * καὶ σύν

'Οσίοις ὅχησας, * σῶμα τό πολύαθλον ἐπὶ γῆς * λιπὼν τοῖς σὲ ποθοῦσι * ταμεῖον ἰαμάτων * χαὶ τῶν δαιμόνων ἐλατήριον.

Θεοτοχίον.

'Ριρθέντας οὐρανίου διαγωγής * καὶ πεσόντας ἀθλίως εἰς θάνατον * πάλιν ἡμᾶς, * Μήτηρ γενομένη τοῦ Λυτρωτοῦ, * ἀνεκαλέσω, Πάναγνε, * καὶ πρός τὴν ἀρχαίαν παλινδρομεῖν * ἡξίωσας πατρίδα: * διό σε, Θεομήτορ, * ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ὁ Είρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός. *

Τό Φωταγωγικόν του "Ηχου, το Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, το Μαρτυρικόν, ἡ Α΄. "Ωρα, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του 'Αγίου Τερομάρτυρος Παρνουτίου, καὶ του Όσίου Πατρός ήμων 'Ιωάννου του Παλαιολαυρίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τερομάρτυρος,

ΉΙχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. *

τητης ἀσεβείας καθείλες * τὰ ὀχυρώματα * ἐν τῆ ὑπομονῆ σου, *

Αθλοφόρε Κυρίου, * καὶ νίκην οὐρανόθεν * ἐδέξω, σοφέ· * μὴ
οὖν παύση δεόμενος * ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων τὴν ἱερὰν * καὶ
σεβάσμιόν σου ἄθλησιν.

τητούς ίερούς σου ἀγῶνας * πιστῶς γεραίρομεν, * ἀθλητικούς καμάτους * οὺς διήνυσας χαίρων, * Παρνούτιε τρισμάκαρ, * ὑπὲρ Χριστοῦ * τοῦ σταυρόν ὑπομείναντος· * καὶ τὴν ἀγίαν σου μνήμην περιχαρῶς * ἐορτάζομεν ἐν ἄσμασιν.

των λειψάνων σου θήκη, * Ιερομάρτυς Χριστοῦ, * ὡς πο-Ι ταμός ἐκβλύζει * των ἰάσεων ρείθρα, * καὶ πάντων καταρδεύει * των εὐσεβων * τὰς καρδίας, Παρνούτιε, * των προσροι-

τώντων έκάστοτε έν αὐτῆ, * καὶ ὑμνούντων τοὺς ἐγῶνάς σου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

τητών οὐρανίων ταγμάτων * τό ἀγαλλίαμα, * τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώ-Ε πων * κραταιὰ προστασία, * ἄχραντε Παρθένε, * σῶσον ἡμᾶς * τοὺς εἰς σὲ καταρεύγοντας· * ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, * Θεοτόκε, ἀνεθέμεθα.

"Η Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

΄ πν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα * ἡ ἀπειρόγαμος * καὶ ἄμωμος Παρ-Θένος * τὸν Δεσπότην καὶ Κτίστην * καὶ Πλάστην τῶν ἀνθρώπων, * έβόα πικρῶς * θρηνφδούσα καὶ στένουσα· * Τί τοῦτο, τέκνον γλυκύτατον, δ όρῶ; * ἀνυμνῶ σου τὸ μακρόθυμον.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ ᾿Αγίου Ἱερομάρτυρος ὁ παρών. ᾿Ωδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ασομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου· * ὅτι ἐξήγαγες λαὸν * ὁου Αἰγυπτίων, * ἐχάλυψας δὲ ἄρματα * Φαραώ καὶ τὴν
 δύναμιν.

 Δ εῦτε τὴν ἐτήσιον ἐχτελοῦντες * τοῦ ᾿Αθλοφόρου ἑορτὴν, * φαιδροῖς εὐρημοῦντες * ἐν ἄσμασι, δοξάσωμεν * τὸν τοῦτον στεφανώσαντα.

"Ελαμψας εν κόσμφ φωστήρος δίκην, * θεραπευτά τοῦ 'Ιησοῦ * Παρνούτιε μάκαρ. * διό σου τὴν πανίερον * τιμώμεν μνήμην σήμερον.

Ηυγασας εν δόγμασιν, Ίεράρχα, * τον περιούσιον λαόν, * και πόμα Κυρίου * διὰ τοῦ ξίφους ἔπιες * ἀθλήσας καρτερώτατα.

Θεοτοκίον.

"Όρος ἀλατόμητόν σε, Παρθένε, * ἐξ οῦ λίθος ὁ Χριστὸς * ἀλαξευτος ώφθη, * ἐν ἄσμασι γεραίροντες * ἀξίως μαχαρίζομεν. Ω η γ΄. Ο Είρμός.

» Γ τόξον * δυνατών ήσθένησε, * καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο » δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίφ ἡ καρδία μου.

"Γμνοις * ίεροῖς γεραίροντες, * τὴν πανευχλεῆ τε καὶ ἱερὰν μνήμην σήμερον * ἐκτελοῦμεν τοῦ ἀθλορόρου * Παφνουτίου ἀγαλλόμενοι.

Τεϊχος * ἀρραγὲς, ἀκλόνητον * κατὰ τῶν δαιμόνων οἱ πιστοὶ προβαλλόμεθα, * τὸ πηγάζον ἐκ τῶν λειψάνων * θεῖον ἔλαιον χριόμενοι.

Σθένει * τοῦ Χριστοῦ ρωννύμενος, * μέσον ἀνομούντων θεῖον νόμον ἐχήρυξας. * χαὶ νομίμως, Μάρτυς, ἀθλήσας, * νίχης εἶληφας τὸν στέφανον. Θεοτοχίον.

Χαίροις, * Μήτηρ ἀπειρόγαμε, * ή τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, * καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον * ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

'Ο Είρμός. Τόξον * δυνατῶν ἠσθένησε. * Κάθισμα, 'Πχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε. *

Ο εφ προσήξας σαυτόν, * Παρνούτιε ένδοξε· * έθραυσας των

δαιμόνων * τὸ ἀνίσχυρον θράσος: * εὖφρανας τοὺς ᾿Αγγέλους * τῆ στερρά σου ἐνστάσει: * διὸ καθικετεύων μἡ παύση σωθῆναι ἡμᾶς. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τπάχουσον, Δέσποινα, * έχ χατωδύνου ψυχής * βοώντος τοῦ δούλου σου, * χαὶ τῶν πολλῶν μου χαχῶν * παράσχου τὴν ἄφεσιν· * σὲ γὰρ ἐπιχαλοῦμαι * ἐν νυχτὶ χαὶ ἡμέρα· * 'Ρῦσαί με, Θεοτόχε, * τοῦ πυρός τῆς γεέννης, * χαὶ στῆσον ἐχ δεξιῶν με τοῦ σοῦ Υίοῦ χαὶ Θεοῦ.

ή Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Παρθένε πανάμωμε * Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * ρομφαία διῆλθέ σου * τὴν παναγίαν ψυχὴν, * ἡνίκα σταυρούμενον * ἔβλεψας ἐκουσίως * τὸν Τίὸν καὶ Θεόν σου * ὅνπερ, εὐλογημένη, *
ὅυσωποῦσα μὴ παύσῃ * συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

» Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου κατεκάλυψε, * καὶ ἡ γῆ ἐπλημούθη τῆς σῆς δόξης, Χριστέ· * διὸ ἀπαύστως κράζομεν· *

» Δόξα * τη δυνάμει σου, Κύριε.

Νύν ἀγαλλόμενοι πάντες ἐορτάζομεν * σὐν ᾿Αρχαγγέλοις, ᾿Αγγέλοις συγχορεύοντες, * τὴν εὐκλεῆ τελοῦντές σου * μνήμην, * ἀθλορόρε Παρνούτιε.

Υπό τῆς ὄντως ἐδοξάσθης θείας χάριτος, * καὶ μετ' 'Αγγέλων τῷ Δεσπότη παριστάμενος * νῦν καὶ ἡμῶν μνημόνευε, * Μάρτυς * ἀθλορόρε Παρνούτιε.

Τοὺς αἰχισμοὺς καὶ πόνους, Μάκαρ, καθυπέμεινας * ἀπτοήτφ καὶ γενναίφ τῷ φρονήματι, * καὶ τοὺς στεφάνους είληφας * ὄντως * ἐκ χειρὸς τοῦ Παντάνακτος.

Θεοτοχίον.

Χερουβιχών ταγμάτων, Κόρη, ὑπερέχουσα, * καὶ Θεόν ἐν ἀγκάλαις ἐποχούμενον * μετὰ σαρκός βαστάσασα, * χαΐρε, Θεοτόκε ἀνύμφευτε.

'Ωδή ε'. 'Ο Είρμός.

άνατείλας τό φως, * καὶ φωτίσας τόν δρθρον, * καὶ δείξας
 τὴν ἡμέραν, * δόξα σοι, δόξα σοι, * Ἰησοῦ Υἰὲ τοῦ Θεοῦ.

Ο άναδείξας ήμιν * τοῦ γενναίου τὴν μνήμην * ἡλίου λαμ-προτέραν, * δόξα σοι, δόξα σοι, * Ἰησοῦ Υἰὲ τοῦ Θεοῦ.

'Ιεροτάταις φρεσί * καὶ πισταῖς διανοίαις * τὴν μνήμην ἀνυμνοῦμεν * σοῦ, Μάρτυς ἔνδοξε, * τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ξίρη και θήρας και πυρ * και τον θάνατον, Μάρτυς, * οὐ-δόλως ἐπτοήθης, * κραυγάζων· Δόξα σοι, * Ίησοῦ Υἰὲ τοῦ Θεοῦ.

Men. Tom. IV.

Θεοτοχίον.

Τὴν τοῦ ᾿Αγγέλου φωνὴν * ἀσιγήτως ἡ κτίσις * προσφέρει σοι, Παρθένε· * Χαίροις, ἡ τέξασα * Ἰησοῦν τὸν Λόγον Θεοῦ.

'Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

* \mathbf{E} βόησε * προτυπών τὴν ταρὴν τὴν τριήμερον * ὁ Προρή- της * Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος. * Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, *

» Ίησοῦ, βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Έχχέχυται * εἰς τοῦ χόσμου τὰ πέρατα ἄπαντα, * 'Αθλοφόρε, * ἡ δοθεῖσά σοι χάρις, πανένδοξε· * διὸ πίστει πάντες * τὸν δοτῆρα Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Ο μέγιστος * τῆς Τριάδος θεράπων Παρνούτιος * ἀνεδείχθη * φοβερός ἐναντίαις δυνάμεσιν, * ἀπελαύνων ταύτας, * καὶ φωτίζων

πιστών τὰ συστήματα.

Έν θαύμασι * καὶ σημείοις Χριστός σε ἐδόξασεν, * ἀθλοφόρε, * καὶ τοῖς πᾶσι, Παφνούτιε, ἔδειξεν * ἰατρόν, παμμάκαρ· * διὰ τοῦτο τιμώμεν τὴν μνήμην σου.

Θεοτοχίον.

Δυσώπησον * ὑπὲρ τῶν ἰχετῶν σου, θεόνυμφε * Θεοτόχε, * τὸν ἐχ σοῦ σαρχωθέντα Θεὸν ἡμῶν * τοῦ ῥυσθῆναι πάντας * πειρασμῶν πολυτρόπων τοῦ ὄφεως.

Ο Είρμός. Έβόησε * προτυπών.

Συναξάριον.

 $\mathbf{T}\tilde{\eta}$ IC'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ 'Αγίου 'Ιερομάρτυρος Παρνουτίου.

Στίγοι.

Τὸν Παφνούτιον Υῆς τάφφ κεκρυμμένον, Απεικός ἐστι καὶ σιγῆς κρῦψαι τάφφ.

Τῆ δε' ἐννάτη δεκάτη Παρνούτιον ἔνθεν ἄειραν.

Τη αὐτη ήμέρα, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ήμῶν Ἰωάννου τοῦ Παλαιολαυρίτου.

Στίχ. Νέον τι κέρδος, τον Παλαιολαυρίτην Ιωάννην, χαίρουσιν ευρόντες νόες.

Ταϊς των Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σωσον ήμας. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Ο διασώσας έν πυρί * τους 'Αβραμιαίους σου Πατδας, * καί » Οτους Χαλδαίους άνελων, * οίς άδίχως δικαίους ένήδρευσαν *

» ὑπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ. 'Ράβδος δυνάμεως πιστοῖς * κατὰ τῶν δαιμόνων ἐδόθη * ἡ τῶν λειψάνων σου σορός, * πᾶσιν ίασιν νέμουσα ἄφθονον * τοῖς βοῶσι, Παρνούτιε· * Ο Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Έπὶ τῆς γῆς οἱ γηγενεῖς * τὴν πανευχλεῆ σου ἡμέραν * ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, * 'Αθλορόρε, Κυρίφ χραυγάζομεν· * Ὑπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

'Η 'Εχχλησία νῦν Χριστοῦ * ώσπερ θησαυρόν χεκτημένη * την τῶν λειψάνων σου σορόν, * γηθομένη χραυγάζει, Παρνούτιε * Υπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοχίον.

Τὴν ἀπορρήτως ἐν γαστρὶ * καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην * τόν ἀναλλοίωτον Θεόν * εὐσπλαγχνία βροτοῖς ὁμιλήσαντα, * οἱ πιστοὶ, προσκυνήσωμεν * ὡς μητέρα τοῦ Κυρίου εὐλογημένην.

'Ωδή η'. 'Ο Ειρμός.

» Τόν ἐν μορφῆ ᾿Αγγέλου ὁραθέντα * ἐν καμίνω πυρός τοῖς ὑμνο-» λόγοις * Χριστόν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε, παΐδες, * ἱερεῖς, εὐλο-» γεῖτὲ, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανής άστράπτει νῦν ἡμέρα, * ἡ φαιδρὰ ἐορτὴ τοῦ ᾿Αθλοφόρου * καὶ ὑπέρλαμπρος: ἢν πάντες πόθφ * ἐκτελοῦντες βοῶμεν· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικώς, Παμμάκαρ, ήγωνίσω * ἐν σταδίφ ἐστὼς, καὶ νίκης τρόπαια * ἀπέλαβες, Χριστῷ ἀπαύστως * μελφδῶν τῷ Δεσπότη, * καὶ τοῦτον μεγαλύνων * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ως ἀληθῶς ὡρατος ἀνεδείχθης * ἐν ἀγῶσι πολλοτς, Ἱερομάρτυς, * στολὴν ἱερὰν τῷ ατματί σου * στολισθείς φοινιχθετσαν, * καὶ στέφος παρὰ Θεοῦ * λαβὼν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν γαστρὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν * καὶ τεκοῦσαν ἡμῖν τοῖς φθονηθεῖσιν * ἐχθρῷ πονηρῷ Χριστόν τὸν μόνον * λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα, * τὴν μόνην Θεοτόκον * ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Ο Ειρμός. Τον έν μορφή 'Αγγέλου. ' Ω δη $\hat{0}$ '. Ο Ειρμός.

» Ευα μέν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι * τὴν κατάραν εἰσφκίσατο· * σὸ δὲ, Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυοφορίας βλα-

» στήματι * τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν έξήνθησας. * ὅθεν σε πάντες » μεγαλύνομεν.

Τὴν ἄφθονον χάριν χορηγεῖς, ἀήττητε * Αθλοφόρε παναοίδιμε, * πᾶσι τοῖς πίστει προσιοῦσι * τῷ θείω σου τεμένει, καὶ μέλπουσιν * ἐν ὑμνοις τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον * καὶ ἑορτάζουσι τὴν μνήμην σου.

Ίλεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς τὸν Κύριον * ἐκδυσώπει ἐν τῆ μνήμη σου, * πᾶσί τε, Μάρτυς, ὁρθοδόξοις * τοῖς πίστει παντα-

χόθεν προστρέχουσι * τὴν θείαν σου τελέσαι πανήγυριν * ταῖς πανιέροις μεσιτείαις σου.

Κατεύνασον, Μάρτυς, σαῖς εὐχαῖς τὸν τάραχον * Ἐχκλησίας τὸν χυμαίνοντα, * καὶ διαστρέρειν τὰς εὐθείας * πειρώμενον όδοὺς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν * ἐμπνεύσεσιν αἰρέσεων, ἔνδοξε, * καὶ τὴν εἰρήνην πᾶσιν αἴρεσθαι. Θεοτοκίον.

Σύμβολα, Πανάμωμε, τής σής γεννήσεως * οἱ Προφήται προεχήρυξαν, * ἄλλοθεν ἄλλος παραδόξως * σοὶ τὰς προσηγορίας ἀρμόζοντες * ζωὴν γὰρ τοῖς ἐν "Λόη ἐγέννησας * κράτος θανάτου διαλύσασαν.

'Ο Είρμός. **Εὐα μέν τῷ τῆς παρακοῆς.** Καὶ ἡ λοιπἡ 'Ακολουθία, ὡς καθ' ἐκάστην, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: Κ', ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Θεοδώρου του Τριχινά.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἡχος πλ. δ΄. "**Ω του παραδόξου θαύματος.** *

"Ο σιε Πάτερ Θεόδωρε, * δώρον Θεού έκλεκτον * σεαυτόν προσενήνοχας, * άγρυπνίαν πάννυχον * καὶ άγάπην στησάμενος * μελέτην θείαν, ἄκραν ταπείνωσιν, * έλπίδα, πίστιν καὶ καθαρότητα, * ἄκραν συμπάθειαν, * άληθη ἐγκράτειαν * καὶ προσευχὴν * στύλον σε δεικνύουσαν * φωτοειδέστατον.

πάτερ θεόφρον Θεόδωρε, * χαταστολήν άληθη * χαὶ σωτήριον Ενδυμα * εὐσεβεῖ φρονήματι * ἐχζητῶν ἐπενδύσασθαι, * τῷ ἐχ τριχίνων ραχίω πάντοτε * σοῦ τὸ σαρχίον σχέπειν οὐχ ἔλιπες, * καὶ ἀπεγύμνωσας * τοῦ ἡμᾶς γυμνώσαντος * τὰς μηχανὰς * σθένει δυναμούμενος * τοῦ θείου Πνεύματος.

σιν * πρός δν ἀεί * πρέσβευε, δεόμεθα, * τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.
Τοίοις ὀφθαλμοῖς θεάσωμαι * ἀγίαν ὄψιν τὴν σὴν * ὁ μολύνας
τοῖς πάθεσι * τῆς σαρκὸς τὰ ὅμματα; * ἡ πῶς πάλιν ἀσπάσωμαι * τὴν σὴν εἰκόνα τὴν θεοτύπωτον, * βέβηλα χείλη ἔχων

ό ἄθλιος; * πῶς δὲ ἐχτείνω μου * πρὸς τὴν θείαν χάριν σου * ὁ έναγης * χετρας ας ηχρείωσα; * Δέσποινα, σώσον με. τι Σταυροθεοτοκίον, διλοιον.

Πλιος ίδων σε έφριζεν * ἐπὶ Σταυροῦ, Ἰησοῦ, * ἡπλωμένον θελήματι, * ἡ δὲ γἢ ἐσείετο, * καὶ πέτραι διεβρήγνυντο, * καὶ τὰ μνημεία φόβω ήνοίγοντο, * καὶ αὶ δυνάμεις πάσαι ἐξίσταντο. * ή δὲ τεχουσά σε * ἀπειράνδρως βλέπουσα, * μετ' οἰμωγτζ, * Οἴμοι! άνεκραύγαζε, * τί τὸ ὁρώμενον; Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ ᾿Λπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Άγίου ὁ παρών. 'Ωλη α΄. ΊΙχος δ΄. Ο Ειρμός.

» Ωαλάσσης το έρυθραϊον πέλαγος * άβρόχοις ίχνεσιν * ο πα-🗘 λαιός πεζεύσας Ίσραἡλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσί * • τοῦ 'Αμαλήκ τὴν δύναμιν * ἐν τῆ ἐρήμφ ἐτροπώσατο.

Τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν προβάλλεται * ἡ μνήμη σήμερον * τοῦ Θεορόρου πάσι τοῖς πιστοῖς, * εὐωδίαν ἐχπέμποντα * τὴν μυστιχὴν τοῦ Πνεύματος, * χαὶ τῶν θαυμάτων τὰ παράδοξα.

'Ρομφαία τη νοητή, Θεόδωρε, * τὰς τῶν παθῶν προσβολὰς * σὺ διακόψας, ήρας κατ' αὐτῶν * νικητήρια, "Όσιε· * δθεν θαυμά-

των χάρισι * καὶ ἰαμάτων ἐστεράνωσαι.

Ποθήσας την του Κυρίου, "Οσιε, * πτωχείαν, άπασαν * την γεηράν και πρόσκαιρον σαρώς * έβδελύξω, Θεόδωρε, * δόξαν· διό και έτυχες * δόξης άφθάρτου και φαιδρότητος. Θεοτοκίον.

Ασπόρως τῷ τοῦ Πατρός βουλήματι * ἐχ θείου Πνεύματος * τόν του Θεού συνείληφας Υίον, * και σαρκί ἀπεκύησας * τον έκ Πατρός ἀμήτορα * καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

» Τρύρραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· * » L' Σύ μου ίσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Τούς θήρας τούς της σαρχός * δι' έγχρατείας ένεργούς έχτεινας, * καὶ τῆς ψυχῆς, "Όσιε, * πάσας τὰς δυνάμεις ἐτράνωσας.

Οἱ πόνοι σου ἐν κλαυθμῷ * κατασπειρόμενοι, Σορὲ, ἔδωκαν * όντως καρπόν εύσταχυν * τῷ Παμβασιλεί προσφερόμενον.

Ούχ έδωχας νυσταγμόν * τοῖς σοῖς βλεφάροις ἀληθώς, "Οσιε, * έως Θεοῦ σκήνωμα, * μάχαρ, σεαυτόν ἀπετέλεσας.

Σύ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς * τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, * Μήτηρ Θεού, γέγονας * δθεν σοι το Χαΐρε προσάγομεν.

Ο Είρμός. Εύφραίνεται έπι σοί. *

» ρισωθέντας τούτους ίδων, * Τον Δημιουργόν και Λυτρωτήν, » ἀνεβόα, * οι Πατδες, εύλογεττε, * ίερετς ἀνυμνεττε, * λαός ὑπερ-» υψούτε * είς πάντας τοὺς αἰωνας.

'Ως μηλωτὴν το χάρισμα * εὐρυῶς κληρωσάμενος, * Πάτερ Ἰωάννη, τοῦ κλεινοῦ ποιμένος σου, * ἐν τούτω διέρρηξας * τῶν ήδονῶν το πέλαγος· * καὶ διασωθεὶς ἀκαταπόντιστος, ὥρθης * ᾿Αγγέλων συμπολίτης * σὺν αὐτοῖς ἀνακράζων· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τόν δι' ήμας πτωχεύσαντα * ὑπεράγαθον Κύριον, * Πάτερ Ἰωάννη, εὐσεβῶς μιμούμενος, * πτηνῶν ἐν ἰσότητι * ἀχτημοσύνην ἤσχησας: * καὶ τῶν ἀγαθῶν τῶν αἰωνίων τὸν πλοῦτον * ἐκτήσω, ἀναμέλπων: * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ή χαθαρά τοῦ Πνεύματος * τἢ ψυχἢ σου σχηνώσασα * χάρις καθαράν σοι τὴν χαρδίαν ἔχτισε· * καὶ πνεῦμα ἐκαίνισεν * εὐθὲς ἐν τοῖς ἐγκάτοις σου· * ὅθεν καὶ βιώσας καθαρὰ πολιτεία * ἐβόας, Ἰωάννη· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

'Αγιασθεΐσα Πνεύματι, * Θεοτόχε πανάμωμε, * ὄντως ὑπεδέξω ἐν γαστρὶ τὸν ἄναρχον * Υἰὸν καὶ ἀίδιον * ἐν σοὶ, ἀγνὴ, σαρχούμενον * ἐπ' εὐεργεσία τῶν ἐν πίστει βοώντων· * Οἱ Πατδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός. 'Επταπλασίως κάμινον. * 'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» ἢ ξέστη ἐπὶ τούτω ὁ οὐρανὸς, * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ
» Τὶ πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ώρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικώς: *

» και ή γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * διό σε, » Θεοτόκε, * ᾿Αγγέλων και ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Νεώσας τῷ ἀρότρῳ τῶν προσευχῶν, * Ἰωάννη, ψυχῆς σου τὴν αὕλακα, * τῶν ἀρετῶν * ταύτη κατεβάλου τὰ εὐσεβῆ * καὶ ζωηφόρα σπέρματα· * ὅθεν ἰαμάτων θεοπρεπῶν * ἐθέρισας τὸν στάχυν * πολύχουν, θεοφόρε, * δι' οῦ ἐκτρέφεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τον δρόμον έκτελέσας άσκητικώς, * και την πίστιν τηρήσας, Μακάριε, * ὡς ἀληθώς * πλήρης ήλικίας πνευματικής * δικαιστύνης στέφανον * είληφας, θεόφρον, παρὰ Χριστού * και νῦν ἐπαναπαύη * σκηναῖς φωτεινοτάταις * μετὰ Δικαίων, παναοίδιμε.

Επέβης ως εν άρματι άρετων * τῷ τεθρίππω, παμμάχαρ, αἰθέριος * εἰς οὐρανοὺς * ἄλλος ως Ἡλίας, Πάτερ σορέ: * καὶ σὺν

Όσιοις ῷχησας, * σῶμα τό πολύαθλον ἐπὶ γῆς * λιπών τοῖς σὲ ποθοῦσι * ταμεῖον ἰαμάτων * χαὶ τῶν δαιμόνων ἐλατήριον.

Θεοτοχίον.

Ριρθέντας οὐρανίου διαγωγής * καὶ πεσόντας ἀθλίως εἰς θάνατον * πάλιν ἡμᾶς, * Μήτηρ γενομένη τοῦ Λυτρωτοῦ, * ἀνεκαλέσω, Πάναγνε, * καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν παλινδρομεῖν * ἡξίωσας πατρίδα: * διό σε, Θεομήτορ, * ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ο Είρμός. Έξέστη έπὶ τούτω ὁ οὐρανός. *

Τὸ Φωταγωγικόν τοῦ Ἡχου, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν, ἡ Α΄. Ὠρα, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗι ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του 'Αγίου 'Ιερομάρτυρος Παρνουτίου, καὶ του Όσίου Πατρός ήμων 'Ιωάννου του Παλαιολαυρίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Γερομάρτυρος,

Ήγος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. *

τητης ἀσεβείας χαθείλες * τὰ ὁχυρώματα * ἐν τη ὑπομονή σου, *

Αθλορόρε Κυρίου, * χαὶ νίχην οὐρανόθεν * ἐδέξω, σορέ· * μὴ
οὖν παύση δεόμενος * ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων τὴν ἱερὰν * χαὶ
σεβάσμιόν σου ἄθλησιν.

Τη τούς ίερούς σου ἀγῶνας * πιστῶς γεραίρομεν, * ἀθλητιχούς καμάτους * οῦς διήνυσας χαίρων, * Παρνούτιε τρισμάχαρ, * ὑπέρ
Χριστοῦ * τοῦ σταυρὸν ὑπομείναντος * καὶ τὴν ἀγίαν σου μνή-

μην περιχαρώς * έορτάζομεν έν ξσμασιν.

Ταμός ἐκβλύζει * τῶν ἰάσεων ρετθρα, * καὶ πάντων καταρδεύει * τῶν εὐσεβῶν * τὰς καρδίας, Παρνούτιε, * τῶν προσφοιτώντων ἐκάστοτε ἐν αὐτῆ, * καὶ ὑμνούντων τοὺς ἀγῶνάς σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

τητών οὐρανίων ταγμάτων * τὸ ἀγαλλίαμα, * τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώ-Επων * κραταιὰ προστασία, * ἄχραντε Παρθένε, * σῶσον ἡμᾶς * τοὺς εἰς σὲ καταρεύγοντας · ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεὸν, * Θεοτόχε, ἀνεθέμεθα.

Ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

'πην τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα * ἡ ἀπειρόγαμος * καὶ ἄμωμος Παρ-Ε΄ θένος * τὸν Δεσπότην καὶ Κτίστην * καὶ Πλάστην τῶν ἀνθρώπων, * ἐβόα πικρῶς * θρηνφδούσα καὶ στένουσα· * Τί τοῦτο, τέκνον γλυκύτατον, δ ὁρῶ; * ἀνυμνῶ σου τὸ μακρόθυμον.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ ᾿Αγίου Ἱερομάρτυρος ὁ παρών. ᾿Ωδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» * Ασομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου· * ὅτι ἐξήγαγες λαόν * δου-» Αλείας Αίγυπτίων, * ἐχάλυψας δὲ ἄρματα * Φαραώ χαὶ τὴν » δύναμιν.

 Δ εῦτε τὴν ἐτήσιον ἐχτελοῦντες * τοῦ 'Αθλοφόρου ἑορτὴν, * φαιδροῖς εὐρημοῦντες * ἐν ἄσμασι, δοξάσωμεν * τὸν τοῦτον στεφανώσαντα.

"Ελαμψας έν κόσμφ φωστήρος δίκην, * θεραπευτά τοῦ 'Ιησοῦ * Παρνούτιε μάκαρ. * διό σου τὴν πανίερον * τιμῶμεν μνήμην σήμερον.

Ηὔγασας ἐν δόγμασιν, Ἱεράρχα, * τόν περιούσιον λαόν, * καὶ πόμα Κυρίου * διὰ τοῦ ξίφους ἔπιες * ἀθλήσας καρτερώτατα.
Θεοτοκίον.

"Όρος ἀλατόμητόν σε, Παρθένε, * ἐξ οδ λίθος ὁ Χριστὸς * ἀλάξευτος ὥρθη, * ἐν ἄσμασι γεραίροντες * ἀξίως μαχαρίζομεν. Ω η γ΄. Ο Είρμός.

» Τόξον * δυνατών ήσθένησε, * καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίφ ἡ καρδία μου.

Τμνοις * ἱεροῖς γεραίροντες, * τὴν πανευχλεῆ τε καὶ ἱερὰν μνήμην σήμερον * ἐκτελοῦμεν τοῦ ἀθλοφόρου * Παφνουτίου ἀγαλλόμενοι.

Τεϊχος * άρραγες, άκλονητον * κατά των δαιμόνων οι πιστοι προβαλλόμεθα, * το πηγάζον έκ των λειψάνων * θεΐον έλαιον χριόμενοι.

Σθένει * τοῦ Χριστοῦ ρωννύμενος, * μέσον ἀνομούντων θεῖον νόμον ἐχήρυξας. * καὶ νομίμως, Μάρτυς, ἀθλήσας, * νίκης είληφας τὸν στέφανον. Θεοτοκίον.

Χαίροις, * Μήτηρ ἀπειρόγαμε, * ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, * καὶ τεκοῦσα σεσαρχωμένον * ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Είρμός. Τόξον * δυνατῶν ἡσθένησε. *

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

οινίξας έν αϊματί * την ιεράν σου στολην, * θυσίαν εὐάρεστον * Θεῷ προσήξας σαυτόν, * Παρνούτιε ἔνδοξε· * ἔθραυσας τῶν δαιμόνων * τὸ ἀνίσχυρον θράσος: * εὕφρανας τοὺς ᾿Αγγέλους * τῆ στεβρά σου ἐνστάσει: * διὸ καθικετεύων μὴ παύση σωθήναι ἡμᾶς.
Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τι άχουσον, Δέσποινα, * ἐχ κατωδύνου ψυχῆς * βοῶντος τοῦ δούλου σου, * καὶ τῶν πολλῶν μου κακῶν * παράσχου τὴν Φεοτόχε, * τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, * καὶ στῆσον ἐχ δεξιῶν με τοῦ Τίοῦ Τίοῦ καὶ Θεοῦ.

ή Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε * Μήτηρ Χριστού του Θεού, * ρομφαία διῆλθέ σου * τὴν παναγίαν ψυχὴν, * ἡνίκα σταυρούμενον * ἔβλεψας ἐκουσίως * τὸν Υίὸν καὶ Θεόν σου * ὅνπερ, εὐλογημένη, * ὁυσωποῦσα μὴ παύσῃ * συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

'Ωδή δ'. 'Ο Ειρμός.

» Γούς οὐρανούς ἡ ἀρετή σου κατεκάλυψε, * καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς σῆς δόξης, Χριστέ· * διὸ ἀπαύστως κράζομεν· *

» Δόξα * τη δυνάμει σου, Κύριε.

Νῦν ἀγαλλόμενοι πάντες ἐορτάζομεν * σὑν ᾿Αρχαγγέλοις, ᾿Αγγέλοις συγχορεύοντες, * τὴν εὐκλεῆ τελοῦντές σου * μνήμην, * ἀθλορόρε Παρνούτιε.

Υπό τῆς όντως ἐδοξάσθης θείας χάριτος, * καὶ μετ' 'Αγγέλων τῷ Δεσπότη παριστάμενος * νῦν καὶ ἡμῶν μνημόνευε, * Μάρτυς * ἀθλορόρε Παρνούτιε.

Τοὺς αἰχισμοὺς καὶ πόνους, Μάκαρ, καθυπέμεινας * ἀπτοήτφ καὶ γενναίφ τῷ φρονήματι, * καὶ τοὺς στεράνους εἶληφας * ὄντως * ἐκ χειρὸς τοῦ Παντάνακτος.

Θεοτοχίον.

Χερουβιχών ταγμάτων, Κόρη, ὑπερέχουσα, * καὶ Θεόν ἐν ἀγκάλαις ἐποχούμενον * μετὰ σαρκός βαστάσασα, * χαΐρε, Θεοτόκε ἀνύμρευτε.

'Ωδή ε΄. Ὁ Εἰρμός.

άνατείλας τὸ φῶς, * καὶ φωτίσας τὸν ὅρθρον, * καὶ δείξας
 Τὴν ἡμέραν, * δόξα σοι, δόξα σοι, * Ἰησοῦ Υἰὲ τοῦ Θεοῦ.

Ο ἀναδείξας ἡμῖν * τοῦ γενναίου τὴν μνήμην * ἡλίου λαμπροτέραν, * δόξα σοι, δόξα σοι, * Ἰησοῦ Τὶἐ τοῦ Θεοῦ.

Ίεροτάταις φρεσί * καὶ πισταῖς διανοίαις * τὴν μνήμην ἀνυμιουμεν * σοῦ, Μάρτυς ἔνδοξε, * τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Είρη καὶ θήρας καὶ πῦρ * καὶ τὸν θάνατον, Μάρτυς, * οὐδόλως ἐπτοήθης, * κραυγάζων· Δόξα σοι, * Ἰησοῦ Υἰἐ τοῦ Θεοῦ.

Men. Tom. IV.

Θεοτοχίον.

Τὴν τοῦ ᾿Αγγέλου φωνὴν * ἀσιγήτως ἡ κτίσις * προσφέρει σοι, Παρθένε· * Χαίροις, ἡ τέξασα * Ἰησοῦν τὸν Λόγον Θεοῦ.

'Ωδή ς΄. Ὁ Ειρμός.

* E βόησε * προτυπών τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον * ὁ Προρή* Της * Ἰωνᾶς ἐν τῷ χήτει δεόμενος. * Ἐχ φθορᾶς με ῥῦσαι, *

» Ίησου, βασιλευ των δυνάμεων.

Έχκεχυται * εἰς τοῦ κόσμου τὰ πέρατα ἄπαντα, * ᾿Αθλοφόρε, * ἡ δοθεῖσά σοι χάρις, πανένδοξε· * διὸ πίστει πάντες * τὸν δοτῆρα Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Ο μέγιστος * τῆς Τριάδος θεράπων Παρνούτιος * ἀνεδείχθη * φοβερός ἐναντίαις δυνάμεσιν, * ἀπελαύνων ταύτας, * καὶ φωτίζων

πιστών τὰ συστήματα.

Έν θαύμασι * καὶ σημείοις Χριστός σε ἐδόξασεν, * ἀθλοφόρε, * καὶ τοῖς πᾶσι, Παρνούτιε, ἔδειξεν * ἰατρόν, παμμάκαρ· * διὰ τοῦτο τιμῶμεν τὴν μνήμην σου.

Θεοτοχίον.

Δυσώπησον * ὑπὲρ τῶν ἰχετῶν σου, θεόνυμφε * Θεοτόχε, * τὸν ἐχ σοῦ σαρχωθέντα Θεὸν ἡμῶν * τοῦ ῥυσθἢναι πάντας * πειρασμῶν πολυτρόπων τοῦ ὄφεως.

Ό Είρμός. Έβόησε * προτυπών.

Συναξάριον.

 $T\tilde{\eta}$ IC'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ 'Αγίου 'Ιερομάρτυρος Παρνουτίου.

Στίχοι.

Τὸν Παφνούτιον Υῆς τάρφ κεκρυμμένον, Απεικός ἐστι καὶ σιγῆς κρῦψαι τάφφ.

Τῆ δε' ἐννάτη δεκάτη Παρνούτιον ἔνθεν ἄειραν.

Τη αὐτη ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Παλαιολαυρίτου.

Στίχ. Νέον τι κέρδος, τον Παλαιολαυρίτην Ιωάννην, χαίρουσιν ευρόντες νόες.

Ταϊς τῶν Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδη ζ'. 'Ο Είρμός.

* Ο διασώσας εν πυρί * τους 'Αβραμιαίους σου Πατδας, * χαί
* Ο τους Χαλδαίους άνελων, * οῖς ἀδίχως διχαίους ἐνήδρευσαν. *

» ὑπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ. Ῥάβδος δυνάμεως πιστοῖς * κατὰ τῶν δαιμόνων ἐδόθη * ἡ τῶν λειψάνων σου σορός, * πᾶσιν ἴασιν νέμουσα ἄρθονον * τοῖς βοῶσι, Παρνούτιε· * Ο Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Έπὶ τῆς γῆς οἱ γηγενεῖς * τὴν πανευκλεῆ σου ἡμέραν * ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, * ᾿Αθλορόρε, Κυρίφ κραυγάζομεν· * Ὑπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Ή Ἐκκλησία νῦν Χριστοῦ * ώσπερ θησαυρόν κεκτημένη * την τῶν λειψάνων σου σορόν, * γηθομένη κραυγάζει, Παρνούτιε. * Υπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοχίον.

Τὴν ἀπορρήτως ἐν γαστρὶ * καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην * τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν * εὐσπλαγχνία βροτοῖς ὁμιλήσαντα, * οἱ πιστοὶ, προσκυνήσωμεν * ὡς μητέρα τοῦ Κυρίου εὐλογημένην.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

» Τόν ἐν μορφῆ ᾿Αγγέλου ὁραθέντα * ἐν καμίνω πυρός τοῖς ὑμνο
λόγοις * Χριστόν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε, παῖδες, * ἱερεῖς, εὐλο
γεῖτὲ, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανής ἀστράπτει νῦν ἡμέρα, * ἡ φαιδρὰ ἐορτἡ τοῦ ᾿Αθλοφόρου * καὶ ὑπέρλαμπρος: ἢν πάντες πόθφ * ἐκτελοῦντες βοῶμεν· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικώς, Παμμάχαρ, ήγωνίσω * ἐν σταδίφ ἐστώς, καὶ νίκης τρόπαια * ἀπέλαβες, Χριστῷ ἀπαύστως * μελφδών τῷ Δεσπότῃ, * καὶ τοῦτον μεγαλύνων * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ως άληθως ώρατος άνεδειχθης * ἐν άγωσι πολλοτς, Ἱερομάρτυς, * στολήν ἱερὰν τῷ ατματί σου * στολισθείς φοινιχθετσαν, * καὶ στέφος παρὰ Θεοῦ * λαβών εἰς τοὺς αἰωνας. Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν γαστρὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν * καὶ τεκοῦσαν ἡμῖν τοῖς φθονηθεῖσιν * ἐχθρῷ πονηρῷ Χριστόν τὸν μόνον * λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα, * τὴν μόνην Θεοτόκον * ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Ο Είρμός. Τον έν μορφή 'Αγγέλου. 'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» Τύα μέν τῷ τῆς παραχοῆς νοσήματι * τὴν χατάραν εἰσφ-» Τι χίσατο· * σὰ δὲ, Παρθένε Θεοτόχε, * τῷ τῆς χυοφορίας βλα-» στήματι * τῷ χόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· * ὅθεν σε πάντες ».μεγαλύνομεν.

Τὴν ἄρθονον χάριν χορηγεῖς, ἀήττητε * Αθλορόρε παναοίδιμε, * πᾶσι τοῖς πίστει προσιοῦσι * τῷ θείω σου τεμένει, καὶ μέλπουσιν * ἐν ὑμνοις τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον * καὶ ἑορτάζουσι τὴν μνήμην σου.

"Ιλεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς τὸν Κύριον * ἐκδυσώπει ἐν τῆ μνήμη σου, * πᾶσί τε, Μάρτυς, ὀρθοδόξοις * τοῖς πίστει παντα-

χόθεν προστρέχουσι * τὴν θείαν σου τελέσαι πανήγυριν * ταῖς πανιέροις μεσιτείαις σου.

Κατεύνασον, Μάρτυς, σαζς εὐχαζς τὸν τάραχον * Ἐκκλησίας τὸν κυμαίνοντα, * καὶ διαστρέφειν τὰς εὐθείας * πειρώμενον ὁδοὺς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν * ἐμπνεύσεσιν αἰρέσεων, ἔνδοξε, * καὶ τὴν εἰρήνην πᾶσιν αἰρεσθαι. Θεοτοκίον.

Σύμβολα, Πανάμωμε, τής σής γεννήσεως * οἱ Προφήται προεχήρυξαν, * ἄλλοθεν ἄλλος παραδόξως * σοὶ τὰς προσηγορίας ἀρμόζοντες * ζωὴν γὰρ τοῖς ἐν "Αδη ἐγέννησας * χράτος θανάτου διαλύσασαν.

Ο Είρμός. Εύα μέν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, ὡς καθ' ἐκάστην, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Θεοδώρου του Τριχινά.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, ΊΓχος πλ. δ΄. **"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. ***

Το σιε Πάτερ Θεόδωρε, * δώρον Θεού έκλεκτον * σεαυτόν προσενήνοχας, * άγρυπνίαν πάννυχον * καὶ άγάπην στησάμενος * μελέτην θείαν, ἄκραν ταπείνωσιν, * έλπίδα, πίστιν καὶ καθαρότητα, * ἄκραν συμπάθειαν, * άληθή ἐγκράτειαν * καὶ προσευχὴν * στύλον σε δεικνύουσαν * φωτοειδέστατον.

πάτερ θεόφρον Θεόδωρε, * χαταστολήν άληθη * χαὶ σωτήριον Ενδυμα * εὐσεβεῖ φρονήματι * ἐκζητῶν ἐπενδύσασθαι, * τῷ ἐκ τριχίνων ῥακίῳ πάντοτε * σοῦ τὸ σαρκίον σκέπειν οὐκ ἔλιπες, * καὶ ἀπεγύμνωσας * τοῦ ἡμᾶς γυμνώσαντος * τὰς μηχανὰς * σθένει δυναμούμενος * τοῦ θείου Πνεύματος.

τιώ σαρχωθέντι Θεῷ ἡμῶν * ἐχ παναμώμου Μητρός, * δι' ἡμᾶς τε πτωχεύσαντι, * ὡς πτωχόν τῷ πνεύματι * σεαυτόν
προσενήνοχας * θυσίαν ζῶσαν χαὶ όλοχάρπωμα * σεπτόν, Παμμάχαρ, χαὶ δῶρον τίμιον * ὅθεν χαὶ ἔλαβες * οὐρανῶν ἀπόλαυτιν * πρός δν ἀεὶ * πρέσβευε, δεόμεθα, * τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

μοίοις ὀφθαλμοῖς θεάσωμαι * ἀγίαν ὄψιν τὴν σὴν * ὁ μολύνας

ποῖς πάθεσι * τῆς σαρκὸς τὰ ὅμματα; * ἢ πῶς πάλιν ἀσπάσωμαι * τὴν σὴν εἰκόνα τὴν θεοτύπωτον, * βέβηλα χείλη ἔχων

ό ἄθλιος; * πῶς δὲ ἐχτείνω μου * πρός τὴν θείαν χάριν σου * ό έναγής * χετρας ας ήχρείωσα; * Δέσποινα, σώσόν με.
ΤΙ Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

∐λιος ιδών σε έρριζεν * έπι Σταυροῦ, Ἰησοῦ, * ἡπλωμένον θε-Η λήματι, * ή δὲ γῆ ἐσείετο, * καὶ πέτραι διεβρήγνυντο, * καὶ τὰ μνημετα φόβω ήνοιγοντο, * καὶ αι δυνάμεις πάσαι ἐξίσταντο. * ή δὲ τεχοῦσά σε * ἀπειράνδρως βλέπουσα, * μετ' οἰμωγτζ, * Οἴμοι! άνεχραύγαζε, * τί τὸ ὁρώμενον; Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οι Κανόνες της ήμέρας, και του Αγίου ο παρών. ΄ 'Ωρη α΄. Τίχος δ΄. Ο Ειρμός.

Ααλάσσης το έρυθραϊον πέλαγος * άβρόχοις ίχνεσιν * ό πα-🔽 λαιός πεζεύσας Ἰσραήλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ *

» τοῦ 'Αμαλήκ τὴν δύναμιν * ἐν τῆ ἐρήμφ ἐτροπώσατο.

Τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν προβάλλεται * ἡ μνήμη σήμερον * τοῦ Θεοφόρου πάσι τοῖς πιστοῖς, * εὐωδίαν ἐχπέμποντα * τὴν μυστιχὴν τοῦ Πνεύματος, * χαὶ τῶν θαυμάτων τὰ παράδοξα.

'Ρομφαία τη νοητή, Θεόδωρε, * τὰς τῶν παθῶν προσβολὰς * σὺ διακόψας, ήρας κατ' αὐτῶν * νικητήρια, "Οσιε: * δθεν θαυμά-

των χάρισι * καὶ ἰαμάτων ἐστεράνωσαι.

Ποθήσας την του Κυρίου, "Όσιε, * πτωχείαν, απασαν * την γεηράν και πρόσκαιρον σαρώς * έβδελύζω, Θεόδωρε, * δόξαν· διό και έτυχες * δόξης άφθάρτου και φαιδρότητος.

Ασπόρως τῷ τοῦ Πατρός βουλήματι * ἐχ θείου Πνεύματος * τον του Θεού συνείληφας Υίον, * καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας * τον έκ Πατρός ἀμήτορα * καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

» Τη ὑρραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· * » L' Σύ μου ίσχὺς, Κύριε, * καὶ καταρυγή καὶ στερέωμα.

Τούς θήρας τούς της σαρχός * δι' έγχρατείας ένεργούς έχτεινας, * χαὶ τῆς ψυχῆς, "Όσιε, * πάσας τὰς δυνάμεις ἐτράνωσας.

Οί πόνοι σου εν κλαυθμῷ * κατασπειρόμενοι, Σορέ, εδωκαν *

όντως χαρπόν εύσταχυν * τῷ ΙΙαμβασιλεί προσφερόμενον. Ούχ εδωχας νυσταγμόν * τοῖς σοῖς βλεφάροις ἀληθῶς, "Οσιε, *

έως Θεού σχήνωμα, * μάχαρ, σεαυτόν ἀπετέλεσας.

Σύ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς * τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, * Μήτηρ Θεού, γέγονας * δθεν σοι το Χαΐρε προσάγομεν.

Ο Είρμός. Εύφραίνεται έπι σοί. *

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ο ύψωθείς.

Ως χαθαρός τῷ χαθαρῷ προσπελάσας * διὰ συντόνου προσευχής χαὶ ἀγνείας * χαθηγιάσθης Ηνεύματι, Θεόδωρε· * δθεν σὺν 'Αγγέλοις νῦν * αὐλιζόμενος μέλπεις * ὕμνον τὸν τρισάγιον * τῷ τῶν δλων Δεσπότη· * πρός δν δυσώπει, "Όσιε, ἀεὶ * τοῦ ἐλεἤ-τοῦ * τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Τη Θεοτόχω έχτενως νῦν προσδράμωμεν, * άμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν * ἐν μετανοία κράζοντες ἐχ βάθους ψυχῆς· * Δέσποινα, βοήθησον * ἐρ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, * σπεῦσον, ἀπολλύμεθα * ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, * μὴ ἀποστρέψης σοὺς δούλους κενούς· * σὲ γὰρ καὶ μόνην * ἐλπίδα κεκτήμεθα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα * ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα, Χριστὲ, * Οἰμοι! ἀνεκραύγαζε, * ποθεινότατον τέκνον· * τί σοι ἀνταπέδωκε * τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; * ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ σῶζε τοὺς εἰς σὲ * πεπιστευκότας * ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία * ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἡλιον *
» Ἐτῆς δικαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῆ τάξει αὐτῆς, * εἰκότως κραυ» γάζουσα· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Συνηυξήθησαν τῷ σώματί σου, θεόφρον, * τῶν ἀρετῶν τὰ κάλλη· * ὅθεν ὡσπερ φοίνιξ * ἤνθησας, Θεόδωρε, * καρποὺς προβαλλόμενος * γλυκασμόν τῇ ποίμνη σου βρύοντας.

'Απενέχρωσας τὰ πάθη δι' ἐγχρατείας, * καὶ τοῦ 'Αγίου Πνεύματος * ὤρθης, Θεορόρε, * θεῖον οἰχητήριον, * δι' οῦ πᾶσιν ἔβλυσας * τὰ τῶν ἰαμάτων χαρίσματα.

Έν πτωχεία τη τοῦ πνεύματος καὶ στενώσει, * Πάτερ, ἀεὶ διάγων, * ράκεσι τὸ σῶμα * τριχίνοις ἐκάλυπτες, * πρὸς πλοῦτον τὸν ἄρθαρτον * μόνον ἀφορῶν καὶ ἀίδιον. Θεοτοκίον.

'Απειρογάμως ἐκύησας, ὧ Παρθένε, * καὶ μετὰ τόκον ὥφθης * παρθενεύουσα πάλιν· * ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς * τὸ Χαῖρέ σοι, Δέσποινα, * πίστει ἀδιστάκτω κραυγάζομεν.

'Ωδή ε'. Ο Είρμός.

» Σύ Κύριέ μου φως * είς τον κόσμον ἐλήλυθας. * φως άγιον » Επιστρέφον * ἐκ ζορώδους άγνοίας * τοὺς πίστει άνυμνοῦν- » τάς σε.

Σὺ, Κύριε, τὸν σὸν * ἀσκητὴν ἐκραταίωσας· * σὸ δύναμιν καὶ ἀνδρείαν * περιέζωσας τοῦτον * κατὰ τοῦ πολεμήτορος.

Σέ, Κύριε, ποθών * έν ἀσχήσει ὁ "Οσιος, * σοὶ ἄμωμον ώσπερ

θύμα * έαυτον έγχρατείας * πυρί σαρώς προσήγαγεν.

Έν δίψει και λιμφ * έκζητήσας τον Κύριον, * Θεόδωρε, τοῦ χειμάρρου * της τρυρης άπολαύεις * 'Οσίων σύν τοῖς τάγμασιν. Θεοτοχίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγές * κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· * σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα * τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * Θεόνυμοε, κεκτήμεθα. 'Ωρη ς'. Ο Ειρμός.

 \bullet οσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ή Ἐκκλησία βο \bullet σοι, * \bullet εκκλησία βο \bullet σοι, * \bullet δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τ \bullet δι' οἰκτον * » έχ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αίματι.

Τὰ βέλη * τὰ τοῦ έχθροῦ συνέτριψας, "Όσιε, * τῆς ταπεινώσεως δπλοις * κατ' αύτοῦ χρησάμενος, καὶ τὴν νίκην * συνεργεία *

του Χριστού έχομίσω, Θεόδωρε.

Τὰ πάθη * τῶν πειρασμῶν ὡς κύματα, "Οσιε, * τῆς ἐγκρατείας ιδρώτι * ἐν τἢ καρτερία, 11άτερ, αἰσίως * ἀπεκρούσω, * τἢ γαλήνη Χριστού χυβερνώμενος.

"Αληστον * τὴν τοῦ θανάτου ώραν ποιούμενος, * ἐν στεναγμοῖς καὶ δακρύοις * διετέλεις, Πάτερ, λούων τὴν κλίνην, * καὶ έν φόβφ * τῷ Κυρίφ δουλεύων έχάστοτε.

() Estexiev.

*Ο θαϋμα * των ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! * δτι Παρθένος εν μήτρα * τον τὰ σύμπαντα περιέποντα * ἀπειράνδρως ' συλλαβούσα ούχ έστενοχώρησεν.

Ο Είρμός. Θύσω σοι * μετά φωνής.

. Συναξαριον.

Τἤ Κ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσιου Πατρός ήμων Θεοδώρου τοῦ Τριγινά.

Στίγοι.

Θνήσκεις ο πλήξας τριχίνη στολή, Πάτερ, Τον ένδύσαντα τούς γενάρχας φυλλίνην. Είκάδι σός, Θεόδωρε, λίπ' όστέα θυμός άγήνωρ.

Ταϊς του Αγίου σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, έλέησον καὶ σώσον ήμας. Άμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Ειρμός.

· Τ ν τη καμίνω * 'Αβραμιαίοι Παίδες τη Περσική * πόθω * » Γ εύσεβείας μαλλον η τη φλογί * πυρπολούμενοι, έχραύγα-> ζον. * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Ή θεία χάρις * ἡ ἐν καμίνω πάλαι δρόσον Παισὶ * δοῦσα, *

αὕτη, Πάτερ, τὴν τῶν παθῶν * κατεμάρανέ σοι κάμινον, * ὡς νεφέλη σοι * ἀναψύξεως ὄμβρον ἐκχέασα.

Έν τοῖς ίδρῶσι * τὰ τῶν δακρύων, Πάτερ, ῥεῖθρα, σορὲ, * μίξας, * κολυμβήθραν χάριτι τοῦ Χριστοῦ * ἀπειργάσω ταῦτα, *Οσιε, * ἐν ἢ λουσάμενος, * τῶν παθῶν τὰς κηλίδας ἀπέσμηξας.

Έν τῆ καμίνω * τῆ τῶν δακρύων πάθη φλέξας σαρκός, * δλος * καθαρός ὑπέρλαμπρος ὡς χρυσός * ἀνεδείχθης θείαις χάρισι, * Πάτερ Θεόδωρε, * ἀποστίλβων εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Τό τοῦ Ὑψίστου * ἡγιασμένον θεΐον σκήνωμα, * χαῖρε· * διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, * Θεοτόκε, τοῖς κραυγάζουσιν· * Εὐλογημένη σὰ * ἐν γυναιξὶ, πανάμωμε Δέσποινα.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

» Χεϊρας έκπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * εν λάκκω » Σετραζε· * πυρός δε δύναμιν εσβεσαν * άρετήν περιζωσάμε-» νοι * οι εὐσεβείας έρασται * Παϊδες, κραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε,*

» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

"Ανθεσι χοσμούμενος, σορέ, * τῶν ἀρετῶν νοητῶς, * τὴν εὐωδίαν αὐτῶν * ἐν χόσμφ ἔπνευσας, "Οσιε· * χαὶ τὰ μύρα τῶν θαυμάτων σου * πᾶσιν ἐχπέμπεις τοῖς πιστοῖς * Χριστῷ χραυγάζουσιν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Χεΐρας ἐκπετάσας πρός Θεὸν * τοὺς θῆρας, "Οσιε, * τοὺς νοητοὺς προσευχαῖς * κατὰ σοῦ αἴροντας στόματα * ἀπερίμωσας, καὶ ἔψαλλες * ἐν διανοία καθαρᾶ, * Πάτερ, γηθόμενος * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

"Ηρθης ἀπό γῆς πρός οὐρανόν, * Πάτερ Θεόδωρε, * ἀντὶ στενώσεως * πρός πλάτος ἄπειρον, "Όσιε, * ἐν 'Αγίων τοῖς σχηνώμασιν· * ἀντὶ ραχίων εὐτελῶν * βύσσ φ χοσμούμενος, * χαὶ χραυγάζων· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Σύ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, * Παρθένε ἄχραντε, * Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· * σὐ τῆς Θεότητος γέγονας * ἐνδιαίτημα, πανάμωμε, * μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ * τοῦ ἀπροσίτου φωτός· * δθεν πάντες * σὲ εὐλογοῦμεν, Μαρία θεόνυμφε.

Ο Είρμός. Χετρας έχπετάσας.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» Λίθος άχειρότμητος όρους * έξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, * άκρο-» Λγωνιαΐος έτμήθη * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας φύ-» σεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

"Ανω το πολίτευμα έχειν * έν ούρανοῖς ἐπιποθήσας, * κλίμακι

καθάπερ έχρησω * ταϊς άρεταϊς σου, * Πάτερ Θεόδωρε, * δι' ὧν έκεισε ξρθασας * καὶ τῆς ἐρέσεως ἐπέτυχες.

Οἶκος ἐχρημάτισας, Ιἰάτερ, * τῶν ἀρετῶν, ἐν ῷ πλουσίως * πίστις καὶ ἐλπὶς καὶ ἀγάπη * καὶ σωρροσύνη * ἐναπετέθησαν· * διὸ καὶ πλήρης, "Όσιε, * τῶν ἀρετῶν μετέστης ἄριστα.

"Ενθα τῶν 'Οσίων οἱ δῆμοι * καὶ τῶν Δικαίων αἱ χορεῖαι, * ἔνθα τῶν 'Αγίων τὰ πλήθη * καὶ πρωτοτόκων, * Πάτερ, τὰ τάγματα * περιφανῶς ἐσκήνωσας· * μεθ' ὧν ἀεὶ ἡμῶν μνημόνευε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸ ἐγκαλλώπισμα πάντων * τῶν ἐπὶ σοὶ ἐγκαυχωμένων * σὸ ἡ εὐφροσύνη τοῦ κόσμου * καὶ θυμηδία * ἡμῶν τῶν δούλων σου * σὸ γλυκασμὸς καὶ ἔφεσις * τῶν σὲ ὑμνούντων, Μητροπάρθενε.

Ο Είρμός. Λίθος άχειρότμητος.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, ἡ Α΄. "Ωρα, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΙΙ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου, καὶ τῶν σὐν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, τηχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Τερεύς έννομώτατος, * άθλητης ιερώτατος, * ω Ίανουάριε, έχρημάτισας, * ούχ άλλοτριφ έν αίματι, * οίχειφ δε μάλιστα * είς αὐτόν τόν ούρανόν * είσελθών, ενθα πρόδρομος * πάντων πέουχεν * Ἰησοῦς, ἀεννάως * τοῦτον, Πάτερ, * ὁπτανόμενος, χαὶ βλέπων * ἄπερ οἱ "Αγγελοι βλέπουσιν.

Καὶ δορὰν ἀφαιρούμενος, * καὶ πυρὶ προσριπτούμενος, * καὶ θηρσὶ διδόμενος, 'Αξιάγαστε, * καὶ φυλακαῖς συγκλειόμενος * ἡμέραις ἐν πλείοσιν * ἀταπείνωτος τὸν νοῦν * ρώμη θεία διέμεινας, * καὶ ἐτέλεσας * τὸν ἀγῶνα νομίμως * ἐναθλήσας, * ἱερὲ θαυματοφόρε, * τῶν 'Ασωμάτων ἐράμιλλε.

Αισιδέριον, Πρόχουλον, * Σώσσον, Φαῦστον, Εὐτύχιον * καὶ 'Ια-Υουάριον τὸν ἀοίδιμον * καὶ τὸν σορὸν 'Αχουτίωνα * συμφώνως τιμήσωμεν * ὡς σοροὺς ἱερουργοὺς, * στεφηφόρους ὡς μάρτυρας, * ὡς τῆς πόλεως * τῆς ἀγίας πολίτας, * πρεσβευτάς τε * τῶν αὐτοὺς μαχαριζόντων * ἀληθεστάτους ὑπάρχοντας.

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

ντιήν σχηνήν την άμόλυντον, * την νεφέλην την ξμψυγον, * τόν Ι ναόν τον άγιον του Θεου ήμων, * την άδιάβατον γέφυραν, * την στάμνον την πάγχρυσον, * την άγίαν χιβωτόν, * την μετάρσιον κλίμακα, * το ευρύχωρον * του Δεσπότου χωρίον, * την Παρθένον * και Μητέρα του Κυρίου * περιφανώς μακαρίσωμεν.

"Η Σταυροθεοτοκίον, δμοιον.

ντιόν 'Αμνόν καὶ ποιμένα σε * ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν * ἡ 'Αμνάς ἡ Τέξασα ἐπωδύρετο, * καὶ μητρικώς σοι ἐφθέγγετο· * Υἰἐ ποθεινότατε, * πως ἐν ξύλω τοῦ Σταυροῦ * ἀνηρτήθης, μακρόθυμε; * πώς τὰς χεϊράς σου * καὶ τοὺς πόδας σου, Λόγε, * προσηλώθης * ύπ' ἀνόμων, και το αίμα * το σον έξέχεας, Δέσποτα;

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὡς σύνηθες, καὶ τῶν Ἁγίων, οὐ ή 'Αχροστιχίς.

Σύστημα τερπνόν Μαρτύρων ἐπαινέσω, ὁ Ἰωσήφ.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. Ο Ειρμός.

» τητριστάτας χραταιούς, * ο τεχθείς έχ Παρθένου, * ἀπαθείας έν » Ι βυθῷ * ψυχῆς το τριμερὲς * καταπόντισον, δέομαι, * ὅπως

» σοι ώς ἐν τυμπάνφ * τῆ νεχρώσει τοῦ σώματος * ἐπινίχιον ἔσω » μελώδημα.

Συνών ταῖς στρατιαῖς * τῶν ἀύλων 'Αγγέλων, * καὶ μεθέξει φωτισμοῦ * ἀδύτου τὴν ψυχὴν * ἱερῶς φωτιζόμενος, * φώτισόν μου την χαρδίαν * την φωσφόρον σου σήμερον * έορτην εύφημούντος, Μαχάριε.

Υπηρξας έχ παιδός * ιερώτατος όλως * άρεταις συναυξηθείς, * καὶ χρίσμα ἰερὸν * εἰληφώς ἱεράτευσας, * Όσιε, λαὸν ποιμάνας, * μαρτυρίου δὲ αίματι * λαμπρυνθεὶς ὑπὲρ ἡλιον ἔλαμψας.

Στρατός φωτοειδής, * ίερώτατος δήμος * συναθλεί σοι καρτερως, * σορέ Ίερουργέ· * μεθ' ων πάσαν διέλυσας * όρεως μηχανουργίαν, * ὑπομείνας πολύπλοχα * ῥωμαλέφ φρονήματι βάσανα.

Τοτς ίχνεσι Χριστού * του μεγάλου και πρώτου * άρχιποίμενος, Σοφέ, * έπόμενος, βαφαίς * μαρτυρίου έφαιδρυνας * σου τίς άργιερωσύνης * την στολήν. διά τουτό σε * διανοίας τιμώμεν εύθύτητι.

Ήχήσας ώς βροντή * σοῦ ὁ ἔνθεος λόγος * ἐμβροντήτους ἀχοὰς * παράφρονος έχθρου * κατεπτόησεν, "Ενδοξε· * δθεν σε καθυποβάλλει * άνηχέστοις χολάσεσι * τῷ πρὸς Κύριον φίλτρω πυρούμενον.

Θεοτοχίον.

Μακάριος ἐστὶν * ὁ λαὸς, Θεοτόκε, * ὁ δοξάζων σε Θεοῦ * Μητέρα ἀψευδῆ * καὶ ἀεὶ μακαρίζων σε, * ἄχραντε, καθώς προεξπας * ἱερῶς προρητεύουσα, * ὁπηνίκα Χριστὸν ἔνδον ἔφερες.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

 \mathbf{T} όξον * δυνατών ήσθένησε, * καὶ οἱ ἀσθενοῦντες * περιεζώσαντο δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρί $\mathbf{\phi}$ ή καρδία μου.

Αἴγλη * τοῦ 'Αγίου Πνεύματος * περιηνθισμένος * μέσον καμίνου ἐχόρευες, * Νεανίας τοὺς πρὶν ὀσίους, * Παμμακάριστε, μιμούμενος.

Τάξεις * ίερων δυνάμεων * μέσον τῆς χαμίνου * σὺν σοὶ, Θεόρρον ἐχόρευον * μεθ' ὧν ὕμνεις τὸν εὐεργέτην * διαμένων ἀχατάρλεχτος.

Έχων * τὸν Χριστὸν ὑπέρμαχον * μέσον τῶν τυράννων * ἐστῶς ἀπτόητος ἔμεινας, * καὶ βασάνους καθυπομείνας, * Μάρτυς, ώρθης ἐνδοξότατος.

Θεοτοχίον.

'Ρήξον * τὰς σειρὰς, Θεόνυμφε, * τῶν ἀμαρτιῶν μου, * ἡ τὰ δεσμὰ διαἐρἡξασα * τὰ τοῦ 'Αδου τῷ τοχετῷ σου, * καὶ χαρᾶς πάντα πληρώσασα.

Ο Ειρμός. Τόξον * δυνατών ήσθένησε. *

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Τερωσύνης τὴν στολὴν ἐπιχρώσας * ταῖς τῶν αἰμάτων σου βαφαῖς λαμπροτέραν * περιφανῶς ἀπέδειξας, Θεράπον Χριστοῦ· *
ὅθεν ἀνελήλυθας * εἰς μονὰς αἰωνίους * βρύων τοῖς τιμῶσί σε *
ἰαμάτων πελάγη, * καὶ ἰκετεύων πάντοτε Θεὸν * πᾶσι δοθῆναι *
πταισμάτων συγχώρησιν.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

λους * σώζεις * ἀεὶ ἐχ παντοίων δεινών.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Τόν έξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός γεννηθέντα * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα * ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα, Χριστὲ, * Οἰμοι! ἀνεκραύγαζε, * ποθεινότατον τέκνον· * τί σοι ἀνταπέδωκε * τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; * 'Αλλὰ ἀνάστηθι, καὶ σῶζε τοὺς εἰς σὲ * πεπιστευκότας, * ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

'Ωδή δ΄. Ὁ Είρμός.

» Δι' ἀγάπησιν, Οἰχτίρμον, τῆς σῆς εἰχόνος * ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, * καὶ ἐτάκησαν ἔθνη· * σὺ γὰρ εἶ, φιλάνθρωπε, *

» ίσχύς μου καὶ ύμνησις.

Πάντες Σώσσον τον λευίτην καὶ άθλοφόρον, * τον ίερον τε Φαύστον, * Πρόχουλόν τε τον μέγαν * καὶ τον Δισιδέριον * συμφώνως τιμήσωμεν.

Νυσταγμόν της ἀσεβείας, Πρόχουλε Μάρτυς, * σὺ μὴ νυστάξὰς ὅλως, * ἐγρηγόρσεσι θείαις * πᾶσαν χατεχοίμισας * ἀθέων χαχόνοιαν.

"Ολος θείαις εὐτυχήσας καλῶν ἰδέαις, * καὶ μαρτυρίου φέγγει * ἀπαστράψας ὡραίως, * μέγιστε Εὐτύχιε, * Θεῷ εὐηρέστησας.

Νέον ώσπερ Δανιήλ σε * θηρών έν μέσω * σύν τοῖς συνάθλοις σώζει * άβλαβῆ ἐκβληθέντα, * ὧ Ἰανουάριε, * Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Μεγαλύνωμεν την μόνην εὐλογημένην, * δι' ης μεγάλως πάντας * ἐπευλόγησεν ὄντως * ὁ πανυπεράγαθος * ἐχ ταύτης σαρχούμενος.

'Ωοή ε΄. 'Ο Ειρμός.

» γύ, Κύριέ μου φῶς * εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· * φῶς ἄγιον ἐπι-» στρέφον * ἐχ ζορώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Αϊματι ἱερῷ * τὴν στολήν σου, Πανόλβιε, * ἐτέλεσας λαμπροτέραν, * καὶ ναὸν πρὸς τὸν ἄνω * ὡς ἱερεὺς ἐλήλυθας.

'Ρευσαν έπὶ τῆς γῆς * τὸ πολύτιμον αξμά σου * γεγένηται ἰαμάτων * ποταμός, παθημάτων * ξηραίνων, Πάτερ, ἐεύματα.

Τόν ἄδιχον χριτήν * τυρλωθέντα ἐντεύξει σου * ἐρώτισας, εὐσπλαγχνίαν * τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων * μιμούμενος, Πανόλβιε.

Υμνοῦμέν σε δι' ής * τοῖς ἐν σκότει φῶς ἄδυτον * ἀνέτειλε, Θεοτόκε, * ὁ τῶν δλων Δεσπότης, * καὶ πόθω μακαρίζομεν. Καὶ Ω οὴς ζ . Ο Εἰρμός.

» το λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, * καὶ κατεπόντισέ με *
» καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· * ἀλλ' ὁ Θεός, * ἐκ ρθο-

» ρᾶς ἀνάγαγε * τὴν ζωήν μου, ὡς φιλάνθρωπος.

'Ρήμασι σημεία θεωρήσας * δήμός σε παρανόμων * έργαζόμενον, 'Ιερομύστα, * τῷ Ποιητῆ * ἐχ ψυχῆς προσέρχεται * παραδόξως φωτιζόμενος:

"Ωφθης και πρό τέλους, 'Ιεράρχα, * και μετὰ θεῖον τέλος * ἐργαζόμενος πλῆθος θαυμάτων, * τὴν δωρεὰν * τοῦ 'Αγίου Πνεύματος * ἀπὸ βρέφους κομισάμενος.

Νῦν ἱερωτάτη συμφωνία * Φαῦστον καὶ Σῶσσον πάντες, * Δ ισιδέριον σὺν Εὐτυχίω * καὶ τῷ σορῷ * 'Ακουτίω μέλψωμεν * καὶ Προκούλω, τοὺς θεόρρονας.

Θεοτοχίου.

Έπ' εὐεργεσία των ἀνθρώπων * σων έξ ἀγνων αἰμάτων * σεσωμάτωται ὁ Θεὸς Λόγος· * δν ἐχτενως, * Θεομήτορ, αἴτησαι * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμων.

'() Είρμός. 'Ήλθον είς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης. *
Τὸ Μαρτυρικόν τοῦ 'Ήχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Ιερομάρτυρος Ίανουαρίου ἐπισκόπου, Προκούλου, Σώσσου καὶ Φαύστου διακόνον, Δισιδερίου ἀναγνώστου, Εὐτυχίου, καὶ Ακουτίωνος.

Στίχοι.

Τον Ίανουάριον ἄνδρα γεννάδαν ᾿Απρίλιος μὴν είδεν ἐκτετμημένον. Σὺν τῷ Προκούλφ Σῶσσον, ἀλλὰ καὶ Φαϋστον, Πρὸ κουλεοῦ κύψαντας ἔκτεινε ξίρος. Δισιδέριος τὴν δέριν δοὺς τῷ ξίφει, Τομὴν ὑπέστη, καὶ παρέστη Κυρίφ. Φωνῆς ἀκουτίσθητι τῆς ᾿Ακουτίου Λέγοντος· Εὐτύχιε, συντμήθητί μοι. Ἰανουαρίοιο κάρην τάμον εἰκάδι πρώτη.

Ταϊς των Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σωσον ήμας. Αμήν.

'Ωδή ζ'. Ὁ Είρμός.

Τέχι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι * πρόσταγμα τυραννικόν * εἰς φλή Υαρον θέμενοι, * ἐν μέσφ φλογός ἀνεβόων· * Εὐλογητός εἰ, *
 Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πατδας θείους ἐμιμήσω * ἀναμέσον τῆς φλογός, * ώ Ἰανουάριε, * ἐν συγκαταβάσει ἸΑγγέλων * περιχορεύων, * καὶ ὡδαῖς μυστικαῖς τὸν Σωτῆρα ὑμνῶν.

"Ανοσον τόν λογισμόν σου * χάριτι θεία τηρών, * καὶ πρό τῆς ἀθλήσεως * νόσους 'ἐθεράπευσας πάσας, * ποιμὴν καὶ μάρτυς * μέγας θαυματουργός γνωριζόμενος.

Ιστασο πρό των βημάτων, * Μάρτυς, των τυραννικών * άθλων καρτερώτατα, * και τους δυσσεβείς καταισχύνων, * και πλανηθείσιν * πάσιν υποδεικνύς την άληθειαν.

Θεοτοχίον.

Νέχρωσόν μου τὰς χινήσεις, * *Αχραντε, τὰς τῆς σαρχός * ζωὴν ἡ χυήσασα, * ζώωσον, ἀγνὴ, τὴν ψυχήν μου * νενεχρωμένην * πάθεσι χαὶ πολλοῖς ἀμαρτήμασιν.

'Ωδή η'. 'Ο Είρμός.

» Λυτρωτά τοῦ παντός παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ ολογὸς » Λεὐσεβήσαντας * συγκαταβὰς ἐδρόσισας, * καὶ ἐδίδαξας μέλ- » πειν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εύρημείσθω ὁ μέγας νῦν Πρόχουλος, * καὶ σὺν τῷ Εὐτυχίφ 'Ακούτιος, * ὁ θεῖος Δισιδέριος, * Φαῦστός τε καὶ ὁ Σῶσσος * ὁ γενναιόφρων, * τοῦ Σωτῆρος οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες.

Σὲ χορὸς ᾿Αθλοφόρων ὁ ἔνδοξος * κορυφαΐον πλουτήσας ἐπάτησεν, * Ἱερομύστα ἔνδοξε, * κορυφάς τῶν δαιμόνων, * καὶ ἀθείας * κορυφούμενον θράσος ἡφάνισεν.

'Ως οι Πατδες τό πῦρ κατεπάτησας. * καὶ θηρῶν τὰς ὁρμὰς ἐχαλίνωσας * ὡς Δανιὴλ, Πανάριστε. * ὡς δὲ Παῦλος τὴν κάραν * ἐναπετμήθης, * εὐσεβῶς τελειώσας τὸν δρόμον σου.

Θεοτοχίον.

'Ο σχηνώσας ἀφράστως ἐν μήτρα σου * ἐαυτοῦ οἰχητήριον ἔδειξε * σὲ χαθαρὸν, Πανάχραντε, * ῷ βοῶμεν ἀπαύστως· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Είρμός. Λυτρωτά του παντός.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» \mathbf{E} ύα μέν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰσφορίας κίσατο· * σὐ δὲ, Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς χυορορίας

» βλαστήματι * τῷ χόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. * δθεν σε

» πάντες μεγαλύνομεν.

Ίανουαρίου τὰ σεπτὰ * παλαίσματα, τοὺς ἀγῶνας * καὶ τὰ στίγματα, * τὴν μέχρις αἴματος ἀνδρείαν, * τοὺς πόνους καὶ τὸν βίαιον θάνατον, * θαυμάτων τε τὸ ἄπειρον πέλαγος * ἐν εὐφροσύνῃ μεγαλύνωμεν.

'Ωράθης ἐν ὑψει τῆς σεπτῆς, * 'Αοίδιμε, μαρτυρίας * ώσπερ ἄδυτος * ἡλιος, θείους ὡς ἀστέρας * Μαρτύρων τὴν πληθὺν ἐπαγόμενος * καὶ νῦν φωταγωγείτε τὰ πέρατα * ἄθλων μεγίστων ταῖς λαμπρότησιν.

Σὲ τὸν ποταμόν τὸν λογικόν * πληρούμενον τῶν ναμάτων * τῶν τοῦ Πνεύματος, * καὶ καταρδεύοντα πλουσίως * θαυμάτων ἱεραῖς ἐπιδείξεσι * πιστῶν τὰς διανοίας, γεραίροντες, * Ἱερομάρτυς, μακαρίζομεν.

Ήμέραν τελέσωμεν, πιστοί, * έόρτιον εύφημοῦντες * 'Αχουτίω-

να, * Πρόκουλον, Σώσσον και τὸν Φαϋστον, * Εὐτύχιον, σοφὸν Δισιδέριον * και τὸν Ἰανουάριον ἔσμασιν * ὡς ὑπερ πάντων νῦν πρεσβεύοντας.

Θεοτοχίον.

Φωτός τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς * τυρλώττουσαν τὴν ψυχήν μου * φωταγώγησον, * καὶ χειραγώγησόν με, Κόρη, * όδοὺς σωτηριώδεις πορεύεσθαι * καὶ πλάνης ἐκρυγεῖν τὰ προσκόμματα, * ὅπως ἐν πίστει μακαρίζω σε.

Ο Έιρμός. Εύα μέν τῷ τῆς παρακοῆς. *

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον, καὶ ἡ λοιπἡ ᾿Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ: ΚΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Θεοδώρου του Συκεώτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, Τηγος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.*

Ιερομύστης τοῦ Λόγου, * 11άτερ, γενόμενος, * xαὶ ἀρεταῖς ἐχλάμψας * τῆ τοῦ Πνεύματος αἴγλη, * Θεόδωρε τρισμάχαρ, * παρέχεις ἡμῖν * ἰαμάτων χαρίσματα * τοῖς ἐν τῆ μνήμη σου ταύτη
τῆ ἱερᾳ * προσιοῦσι χαὶ τιμῶσί σε.

Γαϊς οὐρανίαις ἀχτῖσι * περιλαμπόμενος, * τῆ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει * τὰς ἰάσεις παρέχεις * τοῖς πίστει σε αἰτοῦσι, * χαὶ εὐσεβῶς * ἐχτελοῦσι τὴν μνήμην σου, * θεομαχάριστε Πάτερ θαυματουργὲ, * ἀξιάγαστε Θεόδωρε.

Τοῦ ἀμπελώνος ἐργάτης * διὰ τῆς πράξεως * τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης * τοῦ Χριστοῦ, θεορόρε * διὸ τῆς βασιλείας * τῆς ἄνω λαβών * μυστιχῶς τὸ δηνάριον, * ἀδιαλείπτως πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν τιμώντων σε, Θεόδωρε.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, δμοιον.

Θεομακάριστε Κόρη * θεοχαρίτωτε, * ή των άμαρτανόντων * κραταιά προστασία, * των καταπονουμένων * ή ίσχυρά * καὶ βεβαία άντίληψις, * θεοκυήτορ Παρθένε, πάντων πιστών * καταφύγιον; πανύμνητε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Εν τῷ Σταυρῷ σε ὁρῶσα, * Χριστὲ, κρεμάμενον * ἡ ἄμωμος Παρθένος, * ἡ ἀσπόρως τεκοῦσα, * ἐβόα θρηνωδοῦσα. * Υἰὲ

καὶ Θεὲ, * τίς ἡ θεία καὶ ἄρατος * οἰχονομία σου, Λόγε, δι' ής βροτοὺς * τῆς κατάρας ἡλευθέρωσας!

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οι Κανόνες της ημέρας, και του Αγίου, ου ή Ακροστιχίς. Θείόν σε δώρον παμμάκαρ μέλπω Πάτερ, ό Ίωσήρ.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. Ο Είρμός.

» Γρφ όδηγήσαντι πάλαι * τόν Ίσραὴλ φεύγοντα * έχ τῆς δου
λείας Φαραώ, * χαὶ ἐν ἐρήμφ ἔχθρέψαντι, * μελφδημα ἐπι
νίχιον * ἄσωμεν * ὡς λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῷ, * ὅτι δεδόξασται.

Θεορεγγή σε ἀστέρα * ὁ νοητός "Ηλιος * τῷ στερεώματι, Σοφέ, * τῆς Έχχλησίας ἀνέδειξε * βολὰς θαυμάτων ἐχπέμποντα * πάντοτε, * καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν * ἀφανίζοντα.

Έχ μητρικής σε νηδύος * ὁ Ποιητής, "Όσιε, * Ίερεμίαν ὡς τὸ πρὶν * καθαγιάσας, εἰργάσατο * σκεῦος τοῦ Πνεύματος εὕχρηστον, * πνεύματα * ἀποσοβοῦντα πονηρὰ, * Πάτερ Θεόδωρε.

Ίδρωσι τῆς ἐγκρατείας * φλόγα παθων ἔσβεσας, * καὶ ἐπομβρία προσευχών * ρετθρα θαυμάτων ἀνέβλυσας * ἀρρωστημάτων τόν καύσωνα, * ὅσιε, * ἀποσβεννύοντα σαφώς, * Πάτερ Θεόδωρε.

Θεοτοχίον.

'Ο άγεώργητος βότρυς * σοῦ ἐχ γαστρὸς ἡνθησε, * Παρθενομήτορ, γλυχασμὸν * ἀναβλυστάνων ἀφέσεως * καὶ εὐφροσύνης, πανάχραντε, * ἄπασι * τοῖς ἐχ τῆς μέθης τῶν δεινῶν * παραφρονήσασιν. 'Ωδ ἡ γ΄. 'Ο Εἰρμός.

» Τερεων βροντήν και κτίζων πνεύμα, * στερέωσόν με, Κύ» Οριε, * ίνα ύμνω σε είλικρινώς, * και ποιώ το θέλημά σου, *
» ότι ούκ έστιν "Αγιος * ώς σὸ ὁ Θεὸς ήμων.

 Ω ς θαυμαστός ὁ βίος σου, θεόρρον! * ὡς φοβερὰ τὰ θαύματα! * ὡς ὑψηλή σου ἡ πρὸς Θεὸν * καὶ οἰκείωσις καὶ νεῦσις * καὶ ἀκλινής ἀνάβασις! * πανένδοξε Θεόδωρε.

'Ρύμην παθών ἀνέστειλας, παμμάχαρ, * τών πόνων ἐπιδόσεσι, * χαὶ τῶν δαιμόνων τὰς δολερὰς * ἐξηράνισας ἐνέδρας * τοῦ παναγίου Πνεύματος * ἰσχύι, Θεόδωρε.

Οἱ τἢ σεπτἢ προστρέχοντες σορῷ σου, * ἐχ ταύτης ἀρυόμεθα* τῶν ἰαμάτων τοὺς θησαυροὺς, * χαὶ θαυμάτων τὰ πελάγη * χαὶ δωρεὰν τὴν ἄρθονον, * ὑμνοῦντές σε, Θεόδωρε. Θεοτοχίον.

Νόμοι έν σοὶ τῆς φύσεως, Παρθένε, * καινοτομούνται τίκτες γὰρ * ὑπερφυῶς τὸν Δημιουργὸν, * ὑπὲρ λόγον τὸν Δεσπότην * δν ἐκτενῶς ἰκέτευε * σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ο Είρμός. Ο στερεών βροντήν.

Κάθισμα, "Πχος δ΄. "Ο ύψωθείς. γωνισάμενος καλώς, 'Ιεράρχα, * κατά πνευμάτων πονηρών 1 έξουσίαν * παρά Κυρίου έλαβες, Θεόδωρε, * λύειν τά νοσήματα, * χαὶ ἰᾶσθαι ποιχίλα * πάθτων ἀξρωστήματα * τῶν πιστῶς προστρεχόντων * τη ση τιμία πάντοτε σορώ, * ην προσχυνούντες άεὶ εύρημουμέν σε.

Θεοτοχίον, όμοιον.

τητών άκαθάρτων λογισμών μου τὰ πλήθη * καὶ τών άτόπων 📘 ἐννοιῶν τὰς νιφάδας * τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται, Παρθένε ἀγνή ; * τάς έπαναστάσεις δέ * των άσάρχων έχθρων μου * τίς έχδιηγήσεται * και τὴν τούτων κακίαν; * 'Λλλά τῆ σῆ πρεσβεία, άγαθή, * τούτων μοι πάντων την λύτρωσιν δώρησαι.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

τιτόν έξ άνάρχου τοῦ Πατρός γεννηθέντα * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε 📘 σαρχί τετοχυΐα * ἐπὶ Σταυροῦ χρεμάμενον ὁρῶσά σε, Χριστὲ, * Οίμοι! άνεχραύγαζε, * ποθεινότατον τέχνον: * τί σοι άνταπέδωχε * των Έβραίων ο δήμος; * 'Αλλά άνάστηθι, και σωσον ώς Θεός * τόν χόσμον πάντα χειρός του άλάστορος.

'Ωδή δ΄. Ο Είρμός.

 \mathbf{E} το τα τα έργα σου * καὶ έξέστην, Κύριε, * δτι της σης αἰνέ-σεως πλήρης ή γή.

Ποταμός υπάρχεις σαρώς * πεπληρωμένος ναμάτων θείων, * χαρισμάτων τε του Πνεύματος, * χαταρδεύων &πασαν * τὴν Έχκλησίαν, Πάτερ Θεόδωρε.

 $^{\prime}$ Απηγχόνισας τὸν ἐχθρόν * νευραϊς τῶν πόνων τῶν σῶν, παμμάχαρ, * και τὰ τούτου έξωλόθρευσας * πονηρὰ στρατεύματα * τών προσευχών σου ξίφει, Θεόδωρε.

Μελετών τον νόμον Θεού * ἐν διεξόδοις τῆς ἐγχρατείας * θεῖον ξύλον ἀνεβλάστησας, * εὐχαρπίαν πράξεων * τῶν ἐναρέτων φέρων, Θεόδωρε.

() Eptoxiov. .

Μαχαρία έχ γενεών * πασών έδειχθης Χριστόν τεχούσα, * μακαρίους έργαζόμενον * τους αυτώ δουλεύοντας, * Παρθενομήτορ άγραντε Δέσποινα.

'Ωδή ε΄. Ὁ Είρμός.

- » · Ανάτειλόν μοι, Κύριε, * τό φως των προσταγμάτων σου, * δτι » A πρός σέ, Χριστέ, τό πνευμά μου * όρθρίζει, και ύμνει σε· *
- » σύ γάρ πέλεις μου Θεός, * και πρός σε κατέρυγον, * της είρηνης · · Βασιλευ.

Men. Tom. IV.

'Αχοίμητον λαμπάδα σε * καὶ λύχνον μὴ σβεννύμενον * τὸ φῶς τὸ ἄχρονον ἀνέδειξε * τοῖς ζόρῳ κρατουμένοις * τῶν παθῶν, Θεόδωρε, * καὶ τῆ ἀμαυρότητι * τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν.

Καλώς παιδοτριβούντά σε * τόν Μάρτυρα Γεώργιον * έξ άπαλών όνύχων έσχηχας, * χαὶ τούτου ἐμιμήσω * τὸ ἐν πᾶσι πρόθυμον * χαὶ τὴν πρὸς τὸν Κύριον, * Πάτερ "Οσιε, στοργήν.

Ανόθευτον έγκράτειαν, * ὑπομονὴν ἀσύγκριτον, * πίστιν, έλπίδα και ταπείνωσιν, * ἀγάπην τε και στάσιν * ἔσχες ὑπὲρ ἄνθρωπον· * ὅθεν ὑπερβάλλουσαν * χάριν εὖρες ἐκ Θεοῦ.

Θεοτοχίον.

'Ρανίσι τοῦ ἐλέους σου * κατάρδευσον, Πανάχραντε, * τὴν ἐκτακεῖσάν μου διάνοιαν * φλογμῷ τῆς ἀμαρτίας· * καὶ τὸν ἐσβεσμένον μου * τῆς καρδίας ἄναψον * λύχνον, πύλη τοῦ φωτός.

'Ωδή ς'. 'Ο Είρμός. > γγάλη με * λογισμών καταλαβούσα, * είς βυθόν καθέλκει με *

λαμέτρων άμαρτημάτων· * άλλὰ σὐ, Κυβερνῆτα ἀγαθὲ, *
 προφθάσας ἀνάγαγε * ὡς τὸν Προφήτην, καὶ σῶσόν με.

Μέριμναν * των γηίνων ἀπεχρούσω, * όλον δὲ ἐχένωσας * τὸν πόθον πρὸς τὸν Δεσπότην, * ἐνηδόμενος τούτου χαλλοναῖς * χαὶ ταῖς ἀναβλυζούσαις, * Πάτερ, ἐχεῖθεν ἐλλάμψεσιν.

"Ελυσας * παγετόν τῆς άμαρτίας * χρύει πιεζόμενος * χλωβοῦ ἰστάμενος μέσον, * καὶ ὡς ἄσαρχος, Πάτερ, προσβολὰς * ὑπήνεγχας ἀέρων * θεία θαλπόμενος γάριτι.

Λάρνακι * ίερα σου προσιόντες, * δδμής θείας γνώσεως * πληρούμεθα, Ίεράρχα, * δυσωδίας λυτρούμενοι παθών * οι πόθφ σε τιμώντες, * θαυματουργέ Πάτερ "Οσιε.

Θεοτοχίον.

Παθών με * τριχυμία συνταράσσει, * βυθός ἀπογνώσεως * χειμάζει μου την χαρδίαν· * χυβερνήτην χυήσασα Χριστόν, * Παρθένε, χαὶ Σωτῆρα, * ρύσαι χαὶ σώσόν με, δέομαι.

Ὁ Εἰρμός. Ζάλη με * λογισμών καταλαβούσα. *

Κοντάχιον, Ήχος γ΄. Ή Παρθένος σήμερον. *

Τος πυρίνω άρματι * ταῖς άρεταῖς, θεορόρε, * ἐπιβὰς ἀνέδραμες *
εἰς οὐρανίους οἰχήσεις, * Αγγελος * μετὰ ἀνθρώπων συμβιοτεύων, * ἄνθρωπος * σὺν τοῖς 'Αγγέλοις περιχορεύων * διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης * θαυμάτων θεῖον * δοχεῖον, Θεόδωρε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρός ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συχεώτου, 'Επισχόπου 'Αναστασιουπόλεως.

Στίγοι.

Καὶ Θεοδώρφ, καὶ νεκρῷ Θεοδώρου, Τὸ θαυματουργεῖν δῶρον ἐκ Θεοῦ μέγα. Εἰκάδι δευτερίη Συκεώτην τύμβος ἐκρυψεν.

Ταϊς του Αγίου σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Τόν ἐν καμίνφ τοὺς Παῖδας * ἀφλέκτους τηρήσαντα, * καὶ τὸ πῦρ κατασβέσαντα * ὑμνήσωμεν λέγοντες * Εὐλογητός » εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ως άψευδης Ίεράρχης * θυσίαν άναίμακτον * προσήγαγες έν Πνεύματι· * καὶ παθῶν νεκρότητι * θῦμα εὐῶδες, Παμμάκαρ, * σεαυτὸν τῷ Δεσπότη * προσήνεγκας ἐν πίστει.

Πορ ήδονων έγχρατείας * ίδρωσι χατέσβεσας, * αύχμόν τε γής άνέστειλας * όμβρων ἐπιχλύσεσι, * θαυματουργέ, ὡς Ἡλίας * οὐρανοὺς χεχλεισμένους * εὐχαῖς σου ὑπανοίγων.

'Αγιασθείς ἀπό βρέφους * εὐχῆς γενναιότητι, * στειρευούσας ἐποίησας * γαστέρας πολύπαιδας, * τυφλοῖς παρέσχες τὸ βλέπειν * καὶ χωλοῖς εὐδρομίαν, * Θεόδωρε τρισμάκαρ.

Θεοτοχίον.

Τὴν καλλονὴν Ἰακώβ σε * Θεὸς ἐξελέξατο, * καὶ ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, * καὶ σὲ διετήρησε * καὶ μετὰ τόκον Παρθένον * ώσπερ ης πρὸ τοῦ τόκου, * Παρθένε Θεοτόκε.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

Τή και πάντα τὰ ἐν αὐτῆ, * και θάλασσα * και πᾶσαι αἰ
 πηγαὶ, * οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, * φῶς και σκότος, ψύχος
 καὶ καύσων, * υἰοὶ τῶν ἀνθρώπων, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν
 Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῷνας.

Έπὶ πέτραν ὑπομονῆς * ἐρείσας σου * τὰς βάσεις τῆς ψυχῆς * οὐ παρετράπης προσβολαῖς * ἐναντίαις, οὐχ ἐσαλεύθης * ἐχθρῶν ἐπηρείαις, * ἀλλὰ ὑψος πρὸς θεῖον ἀνέδραμες * ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει * τιμώντων σε πρεσβεύων.

'Ρετθρον πρόεισιν έχ σοροῦ * ἰάσεων * τῆς σῆς, θαυματουργέ, * καὶ ἀποπλύνει μολυσμοὺς * παθημάτων χαὶ σηπεδόνας * δεινῶν ἐχχαθαίρει, * χαὶ πιστῶν χαταρδεύει, Θεόδωρε, * πάντων τὰς χαρδίας * τῶν πόθω σε τιμώντων.

Ό τῶν δώρων τῶν θεἴχῶν * ἐπώνυμος * χαὶ μύστης τοῦ Χριστοῦ, * τῶν ᾿Ασχητῶν ἡ χαλλονὴ, * Ἱερέων ἡ ὡραιότης, * θαυμάτων ἡ βρύσις, * ἡ σεπτὴ μυροθήχη τοῦ Πνεύματος * νῦν ἀνευφημείσθω, * Θεόδωρος ὁ μέγας.

Θεοτοχίον.

Ίεραὶ σεπτών Προφητών * χηρύττουσι * φωναὶ συμβολιχώς * πύλην καὶ όρος καὶ σχηνὴν * καὶ ἀγίαν φωτός νερέλην, * ἐξ ἦς τοῖς ἐν σκότει * καὶ σχιᾳ καθημένοις ἀνέτειλεν * ἡλιος, Παρθένε, * Χριστὸς ὁ φωτοδότης.

'Ο Είρμός. Γη και πάντα τὰ ἐν αὐτῆ. *
'Ωδὴ θ'. Ο Είρμός.

 \bullet "Οτι ἐποίησέ μοι * μεγαλεῖα ὁ δυνατός, * καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα \bullet αὐτοῦ, * καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ * εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν * τοξ

» φοβουμένοις αὐτόν.

'Ως δρθρος, ως ήμερα * διαυγής ή ση εορτή * επέφανε, ρωτίζουσα ήμων * τὰς καρδίας των πιστως * ἀνευφημούντων τοὺς σεπτοὺς * πόνους σου, Πάνσοφε.

Συνόμιλος 'Αγγέλων, * 'Αποστόλων και 'Αθλητών, * 'Οσίων και Δικαίων γεγονώς, * Πάτερ, και 'Ιεραρχών, * ἐν οὐρανοῖς ὑπὲρ ἡμῶν * Χριστῷ πρεσβεύεις ἀεί.

Ή θήκη των άγιων * σου λειψάνων, Πάτερ σορέ, * ως άλλη κολυμβήθρα Σιλωάμ * έγνωρισθη τοῖς πιστοῖς * ἤ προσιόντες τὰς ψυχὰς * ἀγιαζόμεθα.

Θεοτοχίου.

Φρικτή σου ή λοχεία, * Θεοτόκε Μήτηρ Θεοῦ· * διό σε μακαρίζομεν ἀεὶ * καὶ δοξάζομεν πιστῶς * αὶ γενεαὶ τῶν γενεῶν * εἰς τοὺς αἰῶνας. 'Αμήν.

'() Εἰρμός. "Οτι ἐποίησέ μοι * μεγαλεΐα. Καὶ ἡ λοιπἡ 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, ἡ α΄. "Ωρα, καὶ 'Απόλυσις.

Περί τῆς Μνήμης τοῦ ᾿Αγίου Μεγαλομάρτυρος κα: Τροπαιοφόρου ΓΕΩΡΓΙΟΥ, εἰ τύχη τῆ Ἑβδομάδ: τῆς Διακαινησίμου.

Χρη εἰδέναι ὅτι, ἐὰν τύχη ἡ Μνήμη τοῦ Αγίου Μεγαλομάρτορος καὶ Τροπαιορόρου Γεωργίου ἐν τῆ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου, ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Αναστάσιμα τρία, καὶ τοῦ Αγίου Προσόμοια τρία Δόξα, Ἡχος πλ. β΄. ᾿Αξίως τοῦ ὀνόματος ἐπολιτεύσω, Στρατιῶτα Γεώργιε Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ πρῶτον τοῦ Ἡχου. Εἴσοδος τὸ, Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Αναγνώσματα τοῦ Αγίου Γεωργίου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Αναστάσιμον Στιχηρὸν τοῦ

Στίχου είτα, 'Αναστήτω ο Θεός, και διασκορπισθήτωσαν οι έχθροι αύτου και τὰ λοιπὰ Στιγηρὰ του Πάσγα μετὰ τῶν Στίγων αύτων Δόξα, Ήγος δ΄. Τον νοερόν Αδάμαντα Καὶ νον, Ήγος πλ. α΄. Αναστάσεως ήμέρα, και λαμπρυνθώμεν τῆ πανηγύρει. Τό, Χριστός άνέστη, έχ τρίτου Δόξα, του Ιγίου Γεωργίου Τροπάριον, Ήχος δ΄. Των άγωνα τον καλόν ήγωνίσω, ή, 'Ως των αίχμαλώτων ο έλευθερωτής. Και νύν, Θεοτοκίον το πρώτον του "Ηγου. Ὁ Ἱερεὺς, **Σορία,** καὶ Ἀπόλυσις. Ἐν τῷ Ὁρθρῷ μετὰ τὸ, **Χρι**στός ἀνέστη ἐκ νεκρών, καὶ τοὺς γ΄. Στέχους, Δόξα, Ἡχος δ΄. Τόν άγωνα τόν καλόν ήγωνίσω, ή, 'Ως των αἰχμαλώτων' Καὶ νύν, Θεοτοχίον το πρώτον του αύτου "Ηχου. Ο Πολυέλεος" (καί εί θέλης καταλεϊψαι καὶ τὸν Πολυέλεον μετά τὸ Θεοτοκίον οἱ Κανόνες, ως δεδήλωται. 'Αρ' Έκτης, το Εύαγγέλιον, καὶ το, 'Ανάστασιν Χριστού). Κάθισμα του Αγίου. Δόξα και νύν, Θεοτοκίου τό πρώτον το είς τον αύτον Τίχον. Ἡ Ανάγνωσις τζε ήμέρας. Οἱ 'Αναβαθμοὶ, τὸ πρώτον 'Αντίρωνον τοῦ τετάρτου Ήγου. Προκείμενου, Πάσα πνοή, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Αγίου. Εἶτα τὸ, Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι, έκ πρίτου, άνευ τού Πεντηκοστού. Δόξα, Ταϊς τοῦ 'Αθλοφόρου πρεσβείαις έλετμον Καὶ νῦν, Ταϊς της Θεοτόχου πρεσβείαις. Στίχος, Εύρρανθήσεται δίκαιος έν Κυρίφ, καὶ τὸ Στιχηρόν τοῦ Αγίου, Τίχος πλ. β΄. Ὁ Τερεύς, Σῶσον ό Θεός τον λαόν σου, και εύλόγησον την κληρονομίαν σου καί ήμετς τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ΄. Ὁ Ίερεὺς, Ἐλέει καὶ φιλανθρωπία. Οι Κανόνες του Πάσχα μετά των Είρμων είς η', και του Αγίου είς ς΄. Καταβασία, τὸν Είρμὸν τοῦ Κανόνος τοῦ Αγίου όμοῦ οἰ δύο Χοροί. 'Από γ'. 'Ωδής, Κοντάκιον του Πάσχα, καὶ 'Ανάγνωσις τοῦ Αγίου, καὶ τοῦ Πάσχα. 'Αρ' Έκτης, τὸ Κοντάκιον τοῦ Άγίου, καὶ 'Ανάγνωσις. Έν τῆ θ΄. 'Ωδῆ ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεϊται. Έξαποστειλάριον του Αγίου καί του Πάσχα. Είς τούς Αίνους, Πάσα πνοή ιστώμεν Στίχους ς΄. Στιχηρά 'Αναστάσιμα τοῦ Ἡγου τρία, καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια γ΄. Εἶτα, ἀναστήτω ό Θεός, και διασκορπισθήτωσαν οι έχθροι αύτου, και τὰ Στιχηρά του Πάσχα μετά των Στίχων αὐτών. Δόξα, του Αγίου, Τίχος β΄. Νευέτω δίχαια, έφησεν ο Σολομών Καὶ νῦν, ἸΙγος πλ. α΄. 'Αναστάσεως ήμέρα, και λαμπρυνθώμεν τῆ πανηγύρει. Τὸ, Χριστὸς άνέστη, έχ τρίτου· Δόξα, Ήχος ο΄. Ώς τῶν αἰχμαλώτων, τζ, Τόν άγωνα τον καλον ήγωνίσω. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον το πρώτον το είς τὸν αὐτὸν Ἡχον. Ἡ Ἐκτενής καὶ ἡ Απόλυσις, καὶ ἡ Λιτή ἔξω της Μονής. Αι *Ωραι ψάλλονται ώς συνετέθησαν τη Αγία καί Μεγάλη Κυριακή.

Είς τὴν Λειτουργίαν, 'Αντίρωνα τοῦ Πάσχα· μετὰ τὸ Είσοδικὸν τοῦ Πάσχα, Χριστὸς ἀνέστη· εἶτα Τροπάριον τοῦ 'Αγίου· Δόξα, τὸ Κοντάκιον αὐτοῦ· Καὶ νῦν, τοῦ Πάσχα. 'Αντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου, 'Όσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Προκείμενον, 'Απόστολον, 'Αλληλουϊάριον, καὶ Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν, τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ 'Αγίου.

Περί τῆς Μνήμης του 'Αγίου ΓΕΩΡΓΙΟΥ εί τύχη τῆ Κυριακῆ του Θωμα.

Υρή είδεναι ότι, εί τύχη ή Μνήμη τοῦ Αγίου Μεγαλομάρτυ-\Lambda ρος Γεωργίου τη Κυριακή του Θωμά, ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ Στιγηρά καὶ Τροπάρια τῆς Έρρτῆς. Έν δὲ τῷ μεγάλψ Εσπερινῷ μετά την συνήθη Στιγολογίαν, είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἐορτῆς, τοὺς πρώτους καὶ τοὺς δευτέρους καὶ τοῦ Αγίου προσόμοια δ΄. Ήχος δ΄. είς δ΄. Δόξα, τοῦ Αγίου Καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς. Τὰ Αναγνώσματα του Αγίου. Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, Ἡχος δ΄. Κύριε τῆ ἀστέχτω· καὶ ἔτερον, Ἦχος πλ.δ΄. "Αψαι Θωμά· καὶ του 'Αγίου 'Ιδιόμελα τους τρείς πρώτους. Δόξα, του 'Αγίου, Ήχος πλ. α΄. 'Ανέτειλε τὸ ἔαρ, δεῦτε εὐωχηθῶμεν' Καὶ νῦν, τῆς Ερρτῆς, Ήγος πλ.δ΄. Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά της Έρρτης. Δόξα, τοῦ Αγίου, Ήχος δ΄. Τὸν νοερὸν Αδάμαντα της χαρτερίας. Και νύν, της Εορτης, Ήχος πλ. α΄. Φιλάνθρωπε, μέγα και άνείκαστον το πλήθος των οίκτιρμών σου. Είς την Ευλόγησιν των Άρτων, Τροπάριον της Εορτης, έχ δευτέρου, καὶ τοῦ Αγίου, ἄπαξ· καὶ Ανάγνωσις εἰς τὰς Πράξεις. Ἐν τῷ "Ορθρφ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τῆς Εορτῆς, δίς. Δόξα, τοῦ Αγίου. Καὶ νῦν, τῆς Έρρτῆς. Εἰς τὰ Καθίσματα τῆς Στιχολογίας, Καθίσματα τῆς Έορτῆς, καὶ Ανάγνωσις τῆς ἡμέρας. Ό Πολυέλεος, καὶ Κάθισμα τῆς Εορτῆς, καὶ Ανάγνωσις τοῦ Αγίου. Οι 'Αναβαθμοί, το πρώτον 'Αντίφωνον του δ'. "Ηχου. Προκείμενον, Πάσα πνοή, και Εὐαγγέλιον τῆς Έρρτῆς. 'Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι, προσχυνήσωμεν "Αγιον Κύριον Ίησοῦν. Ο Πεντηχοστός, και Στιχηρόν της Έορτης. Οι Κανόνες της Έορτης μετά των Είρμων, είς η΄. καὶ τοῦ Αγίου είς ς΄. Καταβασία, τὸν Είρμὸν τοῦ Κανόνος τοῦ Αγίου όμοῦ οἱ δύο Χοροί. Από Γ΄. Ὠδτζς, τό Κοντάχιον τοῦ Αγίου, χαὶ Κάθισμα. Δόξα, χαὶ νῦν, τῆς Εορτῆς καὶ 'Ανάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον. 'Αφ' "Εκτης, Κοντάκιον τῆς Έορτῆς. Ἐν τῆ θ΄. Ὠδῆ ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Τὸ, Ἅγικ

Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς Ἡχον α΄. Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς, Σήμερον Ἐαρ μυρίζει, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰτα πάλιν τῆς Ἑορτῆς, Ἐμῶν μελῶν χειρί σου. Εἰς τοὺς Αἰνους, Πᾶσα πνοἡ, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. τῆς Ἑορτῆς, Ἡχος α΄. πρός, Πανεύρημοι Μάρτυρες ἡμᾶς καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμοια γ΄. Ἡχος β΄. Στίχος, Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου, Νευέτω δίκαια, ἔρησεν ὁ Σολομών Δόξα, τῆς Ἑορτῆς Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε. Δοξολογία μεγάλη. Τροπάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἡ Ἐκτενὴς, ἡ Κατήχησις, καὶ Ἀπόλυσις. Ἡ συνήθης Λιτὴ, καὶ ἡ πρώτη Ὠρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς Ὠραις, Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Είς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς ἡ γ΄. Ὠδἡ εἰς δ΄. καὶ τοῦ ᾿Αγίου, ἡ ϵ΄. · Ὠδἡ εἰς δ΄. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ ᾿Αγίου· Δόξα, τὸ Κοντάκιον τοῦ ᾿Αγίου· Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Προκείμενον, ᾿Απόστολον, ᾿Αλληλουιάριον, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν, τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ ᾿Αγίου.

Περὶ τῆς Μνήμης τοῦ ἀΥγίου ΓΕΩΡΓΙΟΥ, εἰ τύχη τῆ Κυριαχῆ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ Παραλύτου, ἢ τῆς Σαμαρείτιδος, ἢ τοῦ Τυφλοῦ.

Υρή εἰδέναι ὅτι, εἰ τύχη ἡ Μνήμη τοῦ Αγίου Μεγαλομάρτυρος 🛕 Γεωργίου τῆ Κυριακῆ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ Τυρλοῦ, ἐν τῷ μιχρῷ Ἐσπερινῷ, Στιχηρὰ Αναστάσιμα καὶ τῆς Θεοτόκου ὡς σύνηθες. Έν δὲ τῷ Μεγάλφ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ Ἡχου τρία, καὶ τῆς Ἐορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Αγίου δ΄. Δόξα, τῆς Ἐορτῆς. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τὸ πρῶτον τοῦ Ἡχου. Τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Αγίου. Είς την Λιτην, το Στιχηρόν του Αγίου της Μονής, της Έρρτης γ΄. και του Αγίου τους τρεϊς πρώτους. Δόξα, του Αγίου, Ήχος πλ. β΄. Άξίως του δνόματος ἐπολιτεύσω, Στρατιώτα Γεώργιε· Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἀναστάσιμα του Στίχου, και τὰ κατὰ 'Αλφάβητον' Δόξα, του 'Αγίου' Και νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τὴν Εὐλόγησιν τῶν Ἄρτων, Θεοτόκε Παρθένε, δίς, και του Αγίου, απαξ. Η Ανάγνωσις είς τὰς Πράξεις. αί δὲ ἔτεραι 'Αναγνώσεις, τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ 'Αγίου. Έν τῷ "Ορθρφ είς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τὸ 'Αναστάσιμον, δίς: Δόξα, τοῦ Αγίου. Καὶ νον, τῆς Εορτῆς, ἡ Θεοτοχίον τὸ πρώτον τοῦ αὐ-

σου "Ηγου. (Εί έστι Κυριακή των Μυροφόρων: Καὶ νῦν, της Έρρτης. Εί δὲ ἔστι Κυριακή τοῦ Παραλύτου, ἢ τής Σαμαρείτιδος, ἢ τοῦ Τυρλού, Και νον, Θεοτοχίον το πρώτον του αύτου "Ηχου. Είς τόν Κανόνα της Έρρτης κατ' 'Ωθήν λέγεται Τροπάριον 'Αναστάσιμον έν, τό Τριαδικόν καὶ τό Θεοτοκίον: εἰς τὸν Παράλυτον, τῆς Ἑρρτῆς δύο, τὸ Τριαδικόν καὶ τὸ Θεοτοκίον). Εἰς τὰ Καθίσματα τῆς Στιγολογίας, Καθίσματα Άναστάσιμα μετά των Θεοτοχίων αύτω. Ο "Αμωμος, ή Υπακοή, ο Πολυέλεος, και Κάθισμα του Αγίου Δόξα, καὶ νον, Θεοτοκίον το πρώτον του αύτου Τηγου. Προκείμενον, Πάσα πνοή, καὶ Εὐαγγέλιον 'Αναστάσιμον. Τὸ, 'Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι ό Πεντηχοστός. Στιχηρόν τό Άναστάσιμον. Οι Κανόνες. Αναστάσεως ήμέρα, λαμπρυνθώμεν λαοί, μετά τών Θεοτοχίων αύτου είς ς΄. χαὶ του Αγίου είς δ΄. χαὶ τῆς Έρρτῆς είς δ΄. Καταβασία τὸν Είρμὸν τῆς Έρρτῆς όμοῦ οἱ δύο Χρρεί. 'Από γ΄. 'Ωδής, Κοντάκιον του 'Αγίου και Κάθισμα· Δόξα, και νον, της Έρρτης. 'Αφ' Έκτης, το Κοντάκιον της Έρρτης. Έν τη θ'. 'Ωδή ή Τιμιωτέρα οὐ στιγολογεῖται. 'Εξαποστειλάριον, Σαρχί ὑπνώσας ώς θνητός, και τοῦ Αγίου, και τῆς Έρρτῆς. Εἰς τούς Λίνους, Πάσα πνοή ιστώμεν Στίγους η'. Στιγηρά 'Αναστάσιμα δ΄. καὶ τοῦ Αγίου Προσόμοια γ΄. καὶ Ίδιόμελον Ἡχος β΄. Νευέτω δίκαια, έρησεν ο Σολομών, μετά των Στίγων αύτου. Στίγος, Ευφρανθήσεται δίκαιος έν τῷ Κυρίφ· Στίγος, Δίκαιος ώς φοινίξ ανθήσει, και ώσει κέδρος. Δόξα, της Έρρτης Και νύν, Υπερευλογημένη υπάρχεις, Θεοτόχε Παρθένε. Δοξολογία μεγάλη. Τροπάριον τὸ 'Αναστάσιμον μόνον' ἡ Έκτενὴς, ἡ Κατήχησις, καὶ ᾿Απόλυσις. Ἡ συνήθης Λιτή: Δόξα, καὶ νῦν, τὸ Ἐωθινόν. Ή πρώτη "Ωρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς "Ωραις, Τροπάριον τὸ 'Αναστάσιμον, καὶ τοῦ 'Αγίου Κοντάκιον τῆς Έορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· οι Μακαρισμοὶ τοῦ "Ηχου εἰς δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς ἡ γ΄. 'Ωδὴ εἰς δ΄. καὶ τοῦ 'Αγίου ἡ ϛ΄. εἰς δ΄. Τροπάριον τὸ 'Αναστάσιμον, καὶ τοῦ 'Αγίου· Δόξα, Κοντάκιον τοῦ 'Αγίου· Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Προκείμενον, 'Απόστολον, 'Αλληλουϊάριον, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν, τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ 'Αγίου Γεωργίου.

Περὶ τῆς Μνήμης τοῦ Άγίου Μεγαλομάρτυρος ΓΕΩΡΓΙΟΪ, εἰ τύχη ἐν τῆ Μεσοπεντηχοστῆ.

Χρη είδέναι ότι, εί τύχη η Μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου έν τη Μεσοπεντηχοστη, στιχολογούμεν τό

πιώτον 'Αντίρωνον του Ψαλτηρίου, τό, Μακάριος άνήρ. Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά της Ερρτής γ΄. και του Αγίου γ΄. Δόξα, του Αγίου Και νον, της Έρρτης. Τὰ Αναγνώσματα της Έρρτζς, καὶ τοῦ Αγίου. Εἰς τὸν Στίγον, Στιγηρά τζς Ερρτζο. Δόξα, του Αγίου Και νον, της Έρρτης. Τροπάριον της Έρρτης, και τοῦ Αγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον της Έρρτης, δίς: Δόξα, του Αγίου: Καὶ νῦν, της Έρρτζς. Είς τὰ Καθίσματα τζς Στιχολογίας, Καθίσματα καὶ 'Αναγνώσματα τῆς Έρρτῆς. Ο Πολυέλεος, και Κάθισμα και 'Ανάγνωτις του Αγίου. Οι Άναβαθμοί, το πρώτον Αντίφωνον του δ΄. Ήχου. Προκείμενον, Πάσα πνοή, Ευαγγέλιον του Αγίου. Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι ό Πεντηχοστός. Στιχηρόν τού Άγίου. Οι Κανόνες της Έρρτης, ὁ δ΄. μετά τῶν Είρμῶν εἰς ς΄. και του Αγίου είς δ΄. και ό πλ. δ΄. της Έρρτης, είς δ΄. Καταβασία, του ύστέρου Κανόνος τον Είρμον όμου οι δύο Χοροί. Από Τρίτης 'Ωδής, Κοντάκιον του 'Αγίου, και Κάθισμα· Δόξα, και νῦν, τῆς Έρρτῆς καὶ Ανάγνωσις τοῦ Αγίου. Αφ' Εκτης, τὸ Κοντάχιον τῆς Έρρτῆς. Έν τῆ θ΄. ' Ω δῆ ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογείται. Έξαποστειλάριον του Αγίου, και της Έρρτης. Είς τούς Αίνους, Πάσα πνοή Στιχηρά της Εορτής γ΄. καὶ τοῦ Αγίου Προσόμοια γ΄. Δόξα, τοῦ Αγίου Καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς. Δοξολογία μεγάλη. Τροπάριον τοῦ Αγίου Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς ἡ τρίτη 'μδὴ τοῦ τετάρτου 'Ηχου τοῦ Κανόνος τῆς Εορτῆς, εἰς δ΄. καὶ τοῦ 'Αγίου ἡ ϛ΄. 'μδὴ εἰς δ΄. Τροπάριον τῆς Εορτῆς καὶ τοῦ 'Αγίου Δόξα, Κοντάκιον τοῦ 'Αγίου Καὶ νῦν, τῆς Έορτῆς. Προκείμενον, 'Απόστολον, 'Αλληλουϊάριον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν, τῆς Έορτῆς καὶ τοῦ 'Αγίου.

Περί τῆς Μνήμης τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος ΓΕΩΡΓΙΟΥ, εἰ τύχη τῆ Κυριακῆ τῆς Σαμαρείτιδος.

Χρη εἰδέναι ὅτι, εἰ τύχη ἡ Μνήμη τοῦ ᾿Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τῆ Κυριακῆ τῆς Σαμαρείτιδος, καταλιμπάνεται ἡ ᾿Ακολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλονται τὰ ᾿Αναστάσιμα μετὰ τῆς ᾿Ακολουθίας τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Ἁγίου.

ΤΗι ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου. Εἰ βούλεται ὁ Προεστώς ποιῆσαι ἀγρυπνίαν,

ΕΝ ΤΩι ΜΙΚΡΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Αγίου,

Ήχος α΄. Των οὐρανίων ταγμάτων. *

 \mathbf{T} ῆς ἀληθείας τὸ ἔαρ * λαμπρῶς ἐρέστηχε, * χαὶ νεουργεῖ τὴν χτίσιν * εὐσεβεῖ ἐπιγνώσει * Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου· * ὅθεν σαρῶς * φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν * ὁ ἀθλητὴς τοῦ Κυρίου τὴν τῶν ἐχθρῶν * χατεπάτησεν ἀπόνοιαν.

Ρεϊθρα ἰάσεων νέμεις * τοῖς σοὶ προστρέχουσι, * Γεώργιε τρισμάχαρ. * καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων * ἀρρωγὸς σὸ ὑπάρχεις * τοῖς πίστει θερμῆ * προσιοῦσι τῆ σκέπη σου, * ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, * ᾿Αθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, 'Hyos α '.

Τοῦ μεγάλου Βασιλέως στρατιῶτα, Γεώργιε, * χαῖρε καὶ εὐφραίτου * Θεῷ γὰρ εὐηρέστησας * πάντων καταφρονήσας, * ζωὴν τὴν αἰώνιον εὐρες ἐν οὐρανοῖς * τὸ γὰρ σῶμά σου * πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνει * Χριστὸς γὰρ ὂν ἐπόθησας * αὐτός σε δοξάζει, μακάριε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ, εἰ βούλει, τῆς Ἑορτῆς, εἰ δ' οὖν τοῦ Αγίου.

Ήχος β΄. Οίχος τοῦ Ἐφραθᾶ. *

 \mathbf{E} ύγε της ύπερ νοῦν * χαρᾶς ης ἡξιώθης, * Γεώργιε τρισμάχαρ, * παρὰ Χριστοῦ τοῦ Κτίστου * ὡς μάρτυς ἀπαράγραπτος!

Στίχ. Δ ίχαιος ώς φοίνιξ άνθήσει, ώσει χέδρος ή έν τῷ Λ ιβάνφ πληθυνθήσεται.

Χαίροις τῶν 'Αθλητῶν * ὁ μέγας ταξιάρχης, * καὶ τῶν πιστῶν ἀπάντων * προσφύγιον καὶ τεῖχος, * καλλίνικε Γεώργιε. Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς 'Αγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

Digitized by Google

 Λ ύτρωσαι των δεινών * των νύν παρενοχλούντων * τὴν ταπεινήν ψυχήν μου * ὡς ἄριστος προστάτης, * Μάρτυς Χριστοῦ Γεώργιε.

Δόξα, Ήχος δ΄. Ανατολίου.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· * ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν· * ὅτι ἐν ξύλῳ ὑψωθεἰς, * καὶ ἐν τάφῳ κατελθών τὸν "Αδην ἐσκύλευσε, * καὶ νεκροὺς συνήγειρε βοῶντας αὐτῷ· * "Αλληλούτα, 'Αλληλούτα * Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Καὶ νον. Τῆς Έορτῆς.

Τό, Νύν ἀπολύεις. 'Απολυτίκιον, 'Ήχος δ':

Ος των αίχμαλώτων ελευθερωτής, * και των πτωχών ύπερασπιστής, * ἀσθενούντων ἰατρός, * βασιλέων ὑπέρμαχος, * Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Έρρτῆς, καὶ Απόλυσις.

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Μετὰ τὸν Προσιμιακὸν στιχολογοῦμεν τὸ α΄. ἀντίφωνον τοῦ Μακάριος ἀντρ· εἰ δὲ τύχη ἐν Κυριακῆ, καὶ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ Καθίσματος. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους η΄. εἰ δὲ ἐν Κυριακῆ Στίχους ι΄. Εἰ τύχη τῆ Κυριακῆ τοῦ Θωμᾶ λέγομεν τῆς Ἑορτῆς εἰς ς΄. καὶ τοῦ 'Αγίου εἰς δ΄. εἰ δὲ ἐν ἄλλη Κυριακῆ, 'Αναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ 'Αγίου γ΄. Δόξα, τοῦ 'Αγίου· Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δ' αὐθις ἐν ἄλλη ἡμέρα τύχη, τῆς 'Εορτῆς δ΄. καὶ τοῦ 'Αγίου δ΄.

Τοῦ Αγίου Προσόμοια Στιχηρά, Ήχος δ΄. Αὐτόμελον.

Ος γενναΐον ἐν Μάρτυσιν, * ἀθλορόρε Γεώργιε, * συνελθόντες σήμερον εὐρημοῦμέν σε· * ὅτι τὸν δρόμον τετέλεχας, * τὴν πίστιν τετήρηχας, * καὶ ἐδέξω ἐχ Θεοῦ * τὸν τῆς νίχης σου στέφανον· * δν ἰχέτευε * ἐχ ρθορᾶς χαὶ χινδύνων * λυτρωθῆναι * τοὺς ἐν πίστει ἐχτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ρωμαλέφ φρονήματι * πεποιθώς ηὐτομόλησας * ώσπερ λέων, ενδοξε, πρός τὴν ἄθλησιν, * ὑπερορῶν μὲν τοῦ σώματος * ὡς φθείρεσθαι μέλλοντος, * τῆς ἀρθάρτου δὲ ψυχῆς * σορῶς ἐπιμελούμενος· * καὶ κολάσεων * πολυτρόποις ἰδέαις * ἐπυρώθης * ὡς χρυσός κεκαθαρμένος * ἐπταπλασίως, Γεώργιε.

Τῷ Σωτῆρι συνέπαθες, * καὶ θανάτω τὸν θάνατον * ἐκουσίως, ἔνδοξε, μιμησάμενος, * συμβασιλεύεις λαμπρότατα * πορφύραν ἐξ αϊματος * ἐνδυσάμενος φαιδράν, * καὶ τῷ σκήπτρω τῶν ἄθλων

σου * έγχοσμούμενος, * χαὶ στεράνω τής νίχης * διαπρέπων * ἀπε-

ράντους είς αίωνας, * Μεγαλομάρτυς Γεώργιε.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι * καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος * καὶ Σταυροῦ τῷ δόρατι συμφραξάμενος, * τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος * ἐγένου, Γεώργιε· * καὶ ὡς θεῖος ἀριστεὺς * τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας * τροπωσάμενος, * σὺν ᾿Αγγέλοις χορεύεις· * τοὺς πιστοὺς δὲ * περιέπων ἀγιάζεις * καὶ διασώζεις καλούμενος.

Ος ἀστέρα πολύρωτον, * ώσπερ ήλιον λάμποντα * έν τῷ στερεώματι σὲ γινώσχομεν. * Ὁς μαργαρίτην πολύτιμον, * ὡς λίθον αὐγάζοντα, * ὡς ἡμέρας σε υἰόν, * ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, * ὡς ὑπέρμαχον * τῶν πιστῶν ἐν χινδύνοις * εὐρημοῦμεν * ἐχτελοῦν-

τές σου την μνήμην, * τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Εν θαλάσση με πλέοντα, * έν όδῷ με βαδίζοντα, * έν νυχτὶ χαθεύδοντα περιφρούρησον. * ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, * παμμάχαρ Γεώργιε, * χαὶ ἀξίωσον ποιεῖν * τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, * ὁπως εὕροιμι * ἐν ἡμέρα τῆς δίχης * τῶν ἐν βίῳ * πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν * ὁ προσδραμών ἐν τῆ σχέπη σου.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήχος πλ. β'.

Αξίως * τοῦ ὀνόματος ἐπολιτεύσω, στρατιῶτα Γεώργιε· * τὸν σταυρόν γὰρ τοῦ Χριστοῦ * ἐπ' ὤμων ἀράμενος, * τὴν ἐχ διαβολικῆς πλάνης * χερσωθεῖσαν γῆν ἐχαλλιέργησας, * χαὶ τὴν ἀχανθώδη * θρησχείαν τῶν εἰδώλων ἐχριζώσας, * τῆς ὀρθοδόξου πίστεως * χλῆμα χατερύτευσας· * ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα * τοῖς ἐν πάση τῆ οἰχουμένη πιστοῖς, * χαὶ Τριάδος γεωργός * δίχαιος ἀνεδείχθης. * Πρέσβευε, δεόμεθα, * ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ χόσμου * χαὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τζε τυχούσης Εορτζε.

Εἴσοδος, τό, Φως ίλαρον, το Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Αναγνώσματα.

Προφητείας Ήσαίου τὸ Ανάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἄμα, καὶ συγαχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; ᾿Αγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀκουσάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ ὁ παῖς, δν ἐξελεξάμην τίνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγώ ειμι ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ἀνειδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ

Κύριος ό Θεός ότι ἀπ' ἀρχτζι έγω είμι, και ούκ έστιν ὁ έκ των γειρών μου έξαιρούμενος. Ποιήσω, και τις αποστρέψει αύτό; Ούτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ήμας ὁ "Αγιος Ίσραήλ.

Σορίας Σολομώντος το Ανάγνωσμα.

 \mathbf{k} ιχαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσα- \mathbf{k} ις. 1. 📤 νος. Έδοξαν έν δφθαλμοϊς άφρόνων πεθνάναι, καὶ έλογίσθη κάκωσις ή έξοδος αὐτῶν, καὶ ή ἀφ' ήμῶν πορεία σύντριμμα· οἰ δέ είσιν έν είρήνη. Και γαρ έν δψει ανθρώπων έαν κολασθώσιν, ή έλπις αὐτῶν άθανασίας πλήρης. Και όλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται ότι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὖρεν αύτους άξιους έαυτου. 'Ως χρυσόν έν χωνευτηρίω έδοχιμασεν αύτούς, και ώς όλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αύτούς. Και έν χαιρῷ ἐπισχοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, χαὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμη διαδραμούνται. Κρινούσιν έθνη, και κρατήσουσι λαών, και βασιλεύσει αύτων Κύριος είς τους αίωνας. Οι πεποιθότες έπ' αύτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπη προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐχλεχτοῖς αὐτοῦ.

Σορίας Σολομώντος το 'Ανάγνωσμα.

ζίχαιοι είς τον αίωνα ζώσι, καὶ ἐν Κυρίω ὁ μισθός αὐτών, καὶ Κιο. 🛂 ή φροντίς αύτων παρά Ύψιστφ. Διά τοῦτο λήψονται το βασίλειον της ευπρεπείας και το διάδημα του κάλλους έχ χειρός Κυρίου ότι τη δεξιά αύτου σχεπάσει αύτους, και τῷ βραχίονι ύπερασπιεί αὐτών. Λήψεται πανοπλίαν τον ζήλον αύτοῦ, καὶ όπλοποιήσει την κτίσιν είς ἄμυναν έχθρων. Ένδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην και περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν άνυπόκριτον. Λήψεται άσπίδα άκαταμάχητον, όσιότητα δξυνεί δε άπότομον όργην είς ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εύστοχοι βολίδες άστραπών, καὶ ώς άπό εὐκύκλου τόξου των νεφων έπι σκοπόν άλουνται, και έκ πετροβόλου θυμού πλήρεις ριρήσονται χάλαζαι. 'Αγανακτήσει κατ' αὐτῶν ύδωρ θαλάσσης ποταμοί δέ συγκλύσουσιν αποτόμως. Αντιστήσεται αύτοις πνεύμα δυνάμεως, και ώς λαιλαψ έκλικμήσει αύτούς, και ερημώσει πάσαν την γην άνομία, και η κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστών. 'Αχούσατε ούν, Βασιλείς, και σύνετε μάθετε, Δικασταί περάτων γής ένωτίσασθε οί κρατούντες πλήθους, και γεγαυρωμένοι έπι δχλοις έθνων ότι έδόθη παρά Κυρίου ή κράτησις ύμιν και ή δυναστεία παρά Ύψίστου.

Είς την Λιτην, εί τύχη τη Κυριακή του Θωμά, λέγονται πρώτον της Έρρτης, είτα του Αγίου Δόξα, του Αγίου Καί

νου, τῆς Εορτῆς. Εἰ δὲ ἐν ἄλλη ἡμέρα τύχη, τῆς τυχούσης Εορτῆς Ἰδιόμελον εν, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰδιόμελα.

Ήχος α΄. Ανατολίου.

Ο λαμπρός άριστευς Γεώργιος * έν τῆ ἐνδόξφ ἀθλήσει αὐτοῦ *
Οτὰς ἄνω Δυνάμεις εὐφραίνει· * καὶ σὺν αὐταῖς ἀγαλλόμενος
νῦν * ἐπίγειον τοῖς πιστοῖς πανήγυριν ἤγειρε, * καὶ συνεορτάζειν
ήμῖν * τοῖς δι' αὐτόν ἡθροισμένοις * ὡς Χριστοῦ δοῦλος παραγέγονε. * Διόπερ αὐτόν ἀξίως τιμήσωμεν * ἀπαύστως πρεσβεύοντα
τῷ τῶν ὅλων Θεῷ * δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ο αύτός.

Αριστείαις ἄθλων γεωργῶν τὰ κρείττονα * τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου * τῷ Χριστῷ προσήνεγκας, * παμμακάριστε Μάρτυς Γεώργιε· * πίστει * πόθον ἐνστησάμενος, * ἐλπίδι φόβον ἀπωσάμενος, * ἀγάπη ἐκτήσω * τὰ οὐράνια, πανεύφημε. * Παἐρησίαν οὖν ἔχων, * εὐπροσδέκτοις δεήσεσιν * αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, * ἰλασμόν τε ἀμαρτιῶν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.
Ο αὐτός.

Τοῦ μεγάλου Βασιλέως στρατιώτα, Γεώργιε, * χαΐρε καὶ εὐ-Υραίνου. * Θεῷ γὰρ εὐηρέστησας. * πάντων καταφρονήσας, * ζωὴν τὴν αἰώνιον εὕρες ἐν οὐρανοῖς. * τὸ γὰρ σῶμά σου * πᾶσαν τὸς σε δοξάζει, μακάριε.

Ήχος δ'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, * ἀσματικὴν ὑμνφδίαν * τῷ ἀναστάντι ἐκ τάρου Χριστῷ προσάξωμεν. * Σήμερον γὰρ ἔαρ νοητὸν * ἀνέτειλεν ἡμῖν * περκάζον ἄνθη τὰ λογικὰ, * ἡ παγκόσμιος μνήμη * Γεωργίου τοῦ σοροῦ Μεγαλομάρτυρος, * οὖ τινος τὰ στίγματα * ἀνανεοῦντες κομιζόμεθα ἰαμάτων πηγάς. * Μεθ' ὧν καὶ νῦν * αὐτὸν ἱκετεύσωμεν * τοῦ πρεσβεύειν ἀπαύστως τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, * εἰρἡνην τῆ οἰκουμένη δωρήσασθαι * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ο αὐτός. Άνατολίου.

Τάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεΐρας. * ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. * ὅτι ἐν ξύλῳ ὑψωθεἰς, * καὶ ἐν τάρῳ κατελτῷ. * 'Αλληλούτα, 'Αλληλούτα, 'Αλληλούτα * Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Ο αὐτός.

Σπέρανον δόξης ἐπὶ κεραλής σου ἀνεδήσω, * στερανηφόρε Γεώρ-

έχαρτέρησας * νιχητής γενόμενος τῆς πλάνης αὐτοῦ. * ᾿Αλληλούτα, ᾿Αλληλούτα, ᾿Αλληλούτα * Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Ο αὐτός.

'Ασμα ἀσμάτων χορεύοντες ἄμα * προσενέγχωμεν τῷ Χριστῷ,
τὴς * πτερνίσας χατέβαλε. * διὸ πάντες ἄσωμεν ἀπαύστοις φωναῖς. * Δόξα, Σῶτερ, τῇ φριχτῇ σου ἀναστάσει, * δι' ἦς ἔσωσας
τὸν χόσμον.

Δόξα, Ήχος β΄. Ίωάννου Μοναχοῦ.

σβευε, άθλορόρε, Χριστῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νον. Τῆς Έορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, εἰ τύχη τῆ Κυριακή τοῦ Θωμᾶ, λέγε τῆς Ἐρρτῆς· εἰ δὲ ἐν ἄλλη Κυριακή, τὰ Αναστάσιμα Στιχηρὰ τοῦ Στίχου, ἢ τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν· εἰ δὲ ἐν ἄλλη ἡμέρα τύχη, λέγε εἰς τὸν Στίχον τοῦ 'Αγίου.

Ήχος δ΄. Ο έξ ύψιστου κληθείς.

Ανευρημούσι λαοί ψαλμοίς και ύμνοις * σου την παναοίδιμον * Αμνήμην, Γεώργιε· * ώς εὐπρεπης γὰρ ἐξέλαμψε * και φωτορόρος * πεποικιλμένη δόξη και χάριτι, * δθεν και σκιρτώσι νῦν * Αγγέλων τάγματα· * ἐπικροτούσι δὲ Μάρτυρες * σὺν 'Αποστόλοις * τῶν σῶν ἀγώνων, Μάρτυς, τὰ ἔπαθλα, * καὶ ἀνυμνοῦσι * τὸν δοξάσαντά σε Σωτῆρα * Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * δν ἰκέτευε σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ώς φοίνιξ άνθήσει, ώσει κέδρος ή έν τῷ Λιβάνφ

πληθυνθήσεται.

ίκέτευε σώσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμών.

 $\Sigma \tau i \chi$. Τοῖς 'Αγίοις τοῖς ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Καταφρονήσας όργάνων πολυμόρρων, * ποικίλων βασάνων τε * καὶ καταπέλτου φρικτοῦ, * στερανηφόρε Γεώργιε, * τῆς εὐσεβείας * μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τετέλεκας· * ὅθεν τὴν ὑπέρλαμπρον * μνήμην σου ἄνθεσιν * ἀσματικοῖς περιστέφομεν, * καὶ τὰ σεπτά σου * περιπτυσσόμεθα πίστει λείψανα· * ἀλλ' ὡς τῷ θρόνῳ * παριστάμενος λαμπροφόρος * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * καθικέτευε σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ήχος δ΄. Του Στουδίτου.

Τόν νοερόν άδάμαντα * τῆς χαρτερίας, άδελρολ, * πνευματικῶς εὐρημήσωμεν * Γεώργιον τόν ἀοίδιμον Μάρτυρα, * δν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον ἐχάλκευσαν χίνδυνοι, * καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, * καὶ ποιχίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν * σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον * ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, * διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστὴν * διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον * Χριστὸν τὸν Θεὸν * καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. ᾿Απολυτίχιον, Ἦχος δ΄.

'Ως των αίχμαλώτων έλευθερωτής.

Ζήτει είς τον μιχρον Έσπερινόν.

Καὶ τῆς Έρρτῆς.

Εἰς τὴν Εὐλόγησιν τῶν "Αρτων, Τροπάριον τῆς Εορτῆς, καὶ τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, ἄπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Είς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τῆς Έρρτῆς καὶ τοῦ Αγίου, καὶ πάλιν τῆς Έρρτῆς.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Έορτῆς.

Είς δὲ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Άγίου.

'Ηχος α΄. Τον Τάφον σου, Σωτήρ. '

Ανέτειλεν ίδου * το τῆς χάριτος ἔαρ· * ἐπέλαμψε Χριστοῦ * ἡ Α'Ανάστασις πᾶσι, * καὶ ταύτη συνεκλάμπει νῦν * Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος * ἡ πανέορτος * καὶ φωτοφόρος ἡμέρα· * δεῦτε ἄπαντες * λαμπροφοροῦντες ἐνθέως * φαιδρῶς ἐορτάσωμεν.

Καὶ τῆς Έρρτῆς.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ήχος γ'. Θείας πίστεως.

Τοθφ ζέοντι τῷ τοῦ Δεσπότου * πυρπολούμενος ἀνδρειοφρόνως *
Τὰ τῆς πλάνης ταμεία χατέβαλες, * καὶ ἐν σταδίφ Χριστὸν

ώμολόγησας, * τροπαιορόρε παμμάχαρ Γεώργιε * Μάρτυς ἔνδοξε· * Χριστόν τον Θεόν ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν το μέγα ἔλεος.

"Ετερον, "Ηχος δ'. Κατεπλάγη 'Ιωσήφ. *

Τεωργήσας έμμελῶς * σπόρον τῶν θείων έντολῶν, * διεσχόρπισας πτωχοῖς * πάντα τὸν πλοῦτον εὐσεβῶς, * ἀντιχτησάμενος, ένδοξε, Χριστοῦ τὴν δόξαν. * δθεν πεποιθῶς * πρὸς ἀγῶνας χωρεῖς * αἰ πόνους τοὺς μαχροὺς, * Μάρτυς Γεώργιε. * καὶ κοινωνὸς γενόμενος τοῦ πάθους * τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἐγέρσεως, * τῆς βασιλείας * αὐτοῦ μετέσχες * ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δεόμενος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑρρτῆς.

Οὶ 'Αναβαθμοί· τὸ Α΄. 'Αντίρωνον τοῦ δ΄. "Ηχου.

Προκείμενον, Ήχος δ΄.

 Δ ίχαιος ώς φοίνιξ ἀνθήσει, ώσει χέδρος ή ἐν τῷ Λ ιβάν ϕ πληθυνθήσεται.

 $\Sigma_{\tau(\gamma)}$. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴχ ϕ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ἐχ τοῦ χατὰ Λουχᾶν.

Είπεν ο Κύριος τοις έαυτου Μαθηταίς. Προσέχετε.

Τέλος. Έν τῆ ὑπομονῆ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τό, Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι.

Ο Ν΄. Δόξα. Ταϊς του 'Αθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταϊς τῆς Θεοτόχου.

Είτα, Έλέησον με, ο Θεός, κατά το μέγα έλεος σου.

'Ηγος $\pi\lambda$. β'.

Σήμερον ή οἰχουμένη πᾶσα * ταῖς τοῦ ᾿Αθλοφόρου αὐγάζεται ἀχτῖσι * χαὶ ή τοῦ Χριστοῦ Ἐχχλησία * τοῖς ἄνθεσιν ὡραϊζομένη, * Γεώργιε, βοᾶ σοι * Θερώπον Χριστοῦ, * χαὶ προστάτα θερμότατε, * μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν * ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Είθ' ούτω, Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου.

Τό, Κύριε ελέησον, ιβ΄. καὶ, Έλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Καὶ εὐθὺς οἱ Κανόνες. Τοὺς δὲ Κανόνας ψάλλομεν οὕτως εἰ μὲν τύχη τοῦ ᾿Αγίου Γεωργίου τῆ Κυριακῆ τοῦ Θωμᾶ, ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς ἡμέρας εἰς ϛ΄. καὶ μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ εἰς η΄. καὶ τοῦ ᾿Αγίου εἰς ϛ΄. Καταβασία, ᾿Αναστάσεως ἡμέρα. Εἰ δὲ τύχη ὲν ἄλλη Κυριακῆ, ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Ἑρρτῆς, ἡγουν τὸ, ᾿Αναστάσεως ἡμέρα, εἰς ϛ΄. τῆς ἡμέρας εἰς δ΄. καὶ τοῦ ᾿Αγίου εἰς δ΄. Καταβασία, ᾿Αναστάσεως ἡμέρα. Εἰ δὲ τύχη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τῆς Ἑρρτῆς οἱ δύο Κανόνες εἰς ι΄. μετὰ τῶν Εἰρμῶν, καὶ τοῦ ᾿Αγίου εἰς δ΄. Εἰ δὲ τύχη ἐν ἄλλη ἡμέρα τῆς Ἑβδομά-

Men. Tom. IV.

δος, ψάλλομεν τον Κανόνα τῆς Λαμπρᾶς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ε΄. καὶ τοῦ Αγίου οἱ δύο Κανόνες εἰς η΄.

Ό Κανών τοῦ Αγίου, οῦ ἡ Ακροστιγίς Ύμνῶ σε, Γεώργιε, Δαυλδ ἐκ πόθου δεῖ γὰρ δἡ.

'Ωδη α'. 'Πχος α'.
'Αναστάσεως ημέρα.

Τοπέρ ήλιον έξήστραψεν ή μνήμη σου νου, * Μάρτυς Χριστού όπλίτα. * ώς γάρ ἀκτίνας παμφαείς * των θαυμάτων τὰς αὐγὰς * εἰς πᾶσαν τὴν γῆν * λαμπρως ἐξεδίσκευσε, * φωτοφόρε Γεώργιε.

Μονομάχε μυριόνικε Χριστοῦ ᾿Αθλητὰ, * δός μοι τοὺς ᾶθλους μέλψαι * καὶ ἀγωνίσματα τὰ σὰ, * ἄπερ ἔτλης ἀνδρικῶς * τῷ πόθῳ Χριστοῦ, * σορὲ, ἐκπυρούμενος, * ῷ καὶ ἔζης γηθόμενος.

Νέος ὤρθης ἐν πολέμοις ἰχανὸς τῆ χειρὶ * ἄλλος Δαυὶδ ἀνδρεῖος· * ὡς γὰρ αὐτὸς τὸν Γολιὰθ, * τὸν ἀντίπαλον καὶ σὺ * ήττᾶς καθελών * βολαῖς ταῖς τῶν λόγων σου, * στεφανῖτα Γεώργιε.

Θεοτοχίον.

 Ω ς ἀνέχφραστος, ώραῖος, φριχαλέος ὁ σὸς * ξένος ὁ τόχος, Κόρη· * ὡς ὑπομάζιον χαὶ γὰρ * τὸν παντέλειον Θεὸν * θηλάζεις σαρχί· * παράδοξον ἄχουσμα, * βρεροτρόφε Μητράνανδρε!

Έτερος Κανών του Αγίου, ου ή Ακροστιχίς

Θερμός πέφυχας, Μάρτυς, όντως προστάτης.

Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωο'η α΄. ΊΙχος β΄. Έν βυθῷ κατέστρωσε.

ερμοτάτη πίστει καί στοργή * τούς προσκαλουμένους σε, * Μάρτυς Χριστοῦ στερηφόρε Γεώργιε, * παρεστώς όλόφωτος * σεπτῷ βήματι τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, * σοῦ ταῖς ἰκεσίαις * καὶ ταῖς προστασίαις διαφύλαξον.

Εὐγενὲς γεώργιον Θεοῦ * γέγονας, Γεώργιε, * μαρτυριχαῖς γεωργούμενον πράξεσι· * χαὶ ὡς πλοῦτον ἔμψυχον * οὐρανίοις σε θησαυροῖς ἐναπέθετο * ὁ ἀγωνοθέτης, * ὡς διαφερόντως ἀριστεύσαντα.

'Ρωμαλέως καὶ καρτερικῶς * ώρμησας αὐτόκλητος * πρός τοὺς ἀγῶνας, παμμάκαρ Γεώργιε· * καὶ καταστρεψάμενος * τὴν ἀτίθασσον τῶν τυράννων παράταξιν, * πρέσβυς ὑπὲρ πάντων * τῶν προσκαλουμένων σε γεγένησαι.

Μακαρίας, ἔνδοξε, ζωῆς * νῦν ἐπιλαβόμενος * τῆς ἐν Χριστῷ κρυπτομένης, Γεώργιε, * ὑπὲρ ῆς ἡγώνισαι * μέχρις αἴματος, τοὺς ἐν πίστει ὑμνοῦντάς σε * αἴτησαι σωθῆναι * πάσης, ἀθλοφόρε, περιστάσεως.

Θεοτοχίον.

Ούρανος ἐγένου λογικός, * Λόγον τον ούράνιον * τῆ σῆ γαστρὶ, Θεομῆτορ, χωρήσασα, * δι' οὖ πάντα γέγονεν, * οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ τούτων ἐπέκεινα· * ῷ ἐν παρρησία * πρέσβευε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καταβασία. 'Αναστάσεως ήμέρα.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\gamma}$ γ' . Δεύτε πόμα πίωμεν χαινόν. *

Σύνδρομος ἐξέλαμψεν ἡμῖν * ἡ πανένδοξος μνήμη ἡ τοῦ θεράποντος * τῆ 'Αναστάσει Χριστοῦ, * ἐν ἡ συνελθόντες, οἱ πιστοὶ, * ραιδρῶς ἐορτάσωμεν.

Εὐφράνθητε γή καὶ οὐρανοὶ, * τά τε ὅρη καὶ πάντες βουνοὶ σκιρτήσατε· * ἐετθρα θαυμάτων καὶ γὰρ * ὑψόθεν ἡμτν ὁμβροβλυτεῖ * ὁ Μάρτυς Γεώργιος.

Γή πᾶσα και βρότειος φυλή, * οὐρανός τε συγχαίρει, στρατός 'Αγγέλων τε· * ὁ πρωτοστράτηγος γὰρ * Χριστοῦ νῦν Γεώργιος ἐκ γής * βαίνει πρός οὐράνια.

Θεοτοχίον.

Εὐφράνθητι, τέρπου, Μαριάμ. * εἰ καὶ χθὲς ὡς ῥομφαία γὰρ την καρδίαν σου * ὁ τοῦ Υἰοῦ σου Σταυρός * διῆλθεν, ἀλλ' οὖν ὡς ἐκ παστοῦ * τοῦ τάφου ἀνέτειλεν.

Έτερος. Έξηνθησεν ή έρημος.

Στεφάνφ τῆς ἀθλήσεως διαλάμπων, * Ενδοξε, * τοὺς εὐσεβῶς καλοῦντάς σε * λιτανεύων τῷ λυτρωτῆ καὶ Θεῷ * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μάκαρ, λύτρωσαι.

Πλουσίαις φωτιζόμενος λαμπηδόσι, * Πάνσορε, * τὴν ζορερὰν ἀπέλασον * ἀθυμίαν καὶ τὴν ἀχλύν τῶν παθῶν * ἀρ' ἡμῶν τῶν ἐν πίστει εὐρημούντων σε.

Έλπίδι στηριζόμενος, καὶ ἀγάπη * πίστει τε * περιφραχθείς, Γεώργιε, * καὶ δυνάμει Χριστοῦ ρωννύμενος, * τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην καταβέβληκας.

Θεοτοχίον.

Φωτίζοντα τὰ πέρατα, Παναγία, * τέτοχας * μετὰ σαρχός τὸν ἄσαρχον * χαὶ πρό πάντων Πατρὶ συνάναρχον * Θεοτόχον διό σε πίστει σέβομεν.

Καταβασία. Δεύτε πόμα πίωμεν καινόν. *

Κάθισμα, "Ηχος πλ. δ'. Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.

Τύσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθών, * ἀσεβείας τὴν πλάνην καταβαλών, * Μάρτυς, κατεπάτησας * τοῦ ἐχθροῦ τὰ φρυάγματα: * τῷ γὰρ θείψ ζήλῳ * τὸν νοῦν πυρπολούμενος, * τῶν τυράννων ἔσβεσας * τὸ ἄθεον φρύαγμα: * ὅθεν ἐπαξίως * ἀμοιβὴν

των βασάνων * εδέξω τον στέφανον, * χαὶ παρέχεις ἰάματα, * άθλοφόρε Γεώργιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοις ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Τόν ἐπίγειον πλοῦτον τὸν ἐπὶ γῆς * διανέμων τοῖς πᾶσι, Μάρτυς τουὲ, * πλοῦτον τὸν οὐράνιον * ἐκληρώσω τοῖς πόνοις σου * τὸν γὰρ Σταυρόν τὸν ἄχραντον * ἐν σοὶ τεθωράκισαι, * καὶ ἐν τοὐτφ ἤσχυνας * τυράννων τὸ φρύαγμα * ὅθεν σἢ πρεσβεία * τοῖς ἀἰτοῦσί σε νέμεις * τὰ θεῖα δωρήματα, * ἰαμάτων χαρίσματα, * ἀθλορόρε Γεώργιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων Καὶ νῦν, τῆς Ἑρρτῆς.

Εἰ δὲ τύχη τῆ Κυριακῆ τοῦ Θωμᾶ, ἢ ἐν ἄλλη Κυριακῆ, λέγε πρώτον τὸ Κοντάκιον τοῦ Αγίου καὶ τὸν Οἶκον, εἶθ' οὖτω τὰ Καθίσματα.

'Ωοη δ'. Έπι της θείας φυλακής. *

Ος ὑπερήλασε τὴν πρὶν * Νότου βασίλισσαν, σορὲ, * νῦν ἡ βασίλις 'Αλεξάνδρα. * εἰς τὴν σὴν γὰρ σύνεσιν * ἐκθαμβηθεῖσα ἔδραμε. * ὅθεν σοι * συμπαρίσταται, Μάρτυς, * ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ * ὡσπερ βασίλισσα.

'Ρημάτων σου ούχ ἐνεγχών * τοὺς ἐλεγμοὺς ὁ δυσσεβὴς * τύπτεσθαι χελεύει τὸ στόμα, * φεῦ! τὸ σὸν, Γεώργιε· * τὸ δὲ χαί τοι χρουόμενον * χύμβαλον * ὡς ἀντήχει χραυγάζον· * Μόνος Θεὸς ἀψευδὴς * ὁ Χριστός ἐστιν.

Γνήσιε φίλε τοῦ Χριστοῦ, * πρωταθλητάρχα τε αὐτοῦ, * πάμφωτε λαμπτήρ οἰχουμένης, * ἀστήρ φαεινότατε, * λυχνία τιμαλφέστατε, * ἄγρυπνε * τῶν τιμώντων σε φύλαξ, * φύλαττε ἡμᾶς, *
Μάρτυς Γεώργιε.

Θεοτοχίον.

Ίδου και τέτοκας, Αγνή, * και παρθενεύεις εν ταυτώ· * θαυμα πολυθαύμαστον όντως, * φοβερόν, ξενήκουστον! * Θεόν γὰρ τὸν παντάνακτα * φέρουσα * σαῖς ἀγκάλαις, θηλάζεις * τὸν τροφοδότην Χριστὸν, * Κόρη, νήπιον.

Έτερος. Έληλυθας * έχ Παρθένου.

Τομνοθμέν σου * τους άγωνας, παμμάχαρ Γεώργιε, * δι' ών καταβέβληχας * τὰ των εἰδώλων σεβάσματα * πάσαν δὲ κατήργησας * τὴν των δαιμόνων ἀπάτην, * παναοίδιμε.

Κατεύνασον * πειρασμών και κινδύνων τον τάραχον, * και πάσαν ἐπήρειαν * τὴν τῶν δαιμόνων ἀπέλασον * ἀπό τῶν ὑμνούντων σε, * τὸν τοῦ Χριστοῦ στρατιώτην, * 'Αξιάγαστε.

'Ανέτειλας * ώς ἀστὴρ ἐωσφόρος, Γεώργιε, * ψυχῆς γενναιότητι * καὶ στηριγμῷ τῷ τῆς πίστεως * πλάνης τὴν σκοτόμαιναν * ἀποδιώκων, καὶ σώζων * τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοχίον.

Σωτηρίαν * οὐσιώδη, Παρθένε, γεγέννηκας, * πλουσία χρηστότητι * καὶ φυσική ἀγαθότητι * σώζουσαν τον ἄνθρωπον, * καὶ την φθαρείσαν εἰκόνα * ἀναπλάττουσαν.

Καταβασία. Έπι της θείας φυλακής. *

'Ωδή ε'. 'Ορθρίσωμεν * όρθρου βαθέος. *

Εόρτιον * χρότει σχιρτώσα * ἡ Ἐκκλησία * τὴν σεπτὴν 'Ανάστασιν τοῦ Σωτῆρος * καὶ τὴν νῦν μετάθεσιν * τοῦ 'Αθλοφόρου ψάλλουσα· * δύο τὰ καλὰ γὰρ συνέδραμον.

Δοξάζει σου * τέρας το ξένον, * Θαυματοβρύτα, * ο καλός Γλυκέριος, τον βοῦν οῦπερ * θαυμαστῶς ἐζώωσας, * αὐτόν δὲ τῷ Κυρίφ

σου * ζώσαν θυσίαν προσήνεγχας.

Αἰνέσεως * ὅπως τὴν δόξαν * τὴν σὴν ὑμνήσω, * πλήρωσον τὸ στόμα μου χαριτώσας * καὶ τὸν νοῦν, Γεώργιε· * καὶ γὰρ ἀγαλλάσεται * ὅταν σοι ψάλη τὸ πνεῦμά μου.

Θεοτοχίον.

Υπέραγνε, * πῶς ὑπὲρ λόγον * γαλακτοτρόφος * καὶ παρθένος πέφυκας; ἀπορῶ σου * τὸ φρικτὸν μυστήριον! * τιμῶν λοιπὸν τὸν τόκον σου, * σὲ προσκυνῶ, Παναγία μου.

Έτερος. Ο φωτισμός. *

Παρτυρικήν * παρρησίαν ώς έχων * πρός τόν Δεσπότην * αίτησαι προθύμως την σωτηρίαν * τοῖς σε ύμνοῦσι, * ψυχικῶν νοσημάτων * ἀπαλλάττων ταῖς σαῖς δεήσεσι, * Μάρτυς ἀθλορόρε παμμάκαρ Γεώργιε.

Αγγελικαϊς * συγχορεύων ώς Μάρτυς * χοροστασίαις, * καὶ τῆς ἀθανάτου καὶ μακαρίας, * Στεφανηρόρε, * ἐμφορούμενος δόξης, * τοὺς τῆ σκέπη τῆ σῆ προστρέχοντας * πάσης τρικυμίας

καὶ ζάλης ἐξάρπασον.

 \dot{P} ύσαι ἡμᾶς * ἀπό πάσης ἀνάγχης * ὡς ἐλεήμων, * τὸν τῆς ἀμαρτίας καὶ τῶν κινδύνων * ἐξαφανίζων * πολυποίκιλον κλόνον, * $\dot{\Gamma}$ εωργίου τοῦ σοῦ θεράποντος * τὰς ἰκετηρίας, Χριστὲ, προσδεχόμενος.

Θεοτοχίον.

Τὴν ὀφειλὴν * τῆς προμήτορος Εὔας * σὺ, Θεομῆτορ, * ἀπέτισας, σάρχα ἡμφιεσμένον * ἐχ σοῦ τεχοῦσα * τὸν Σωτῆρα τοῦ χόσμου· * ὁθεν πάντες σε μαχαρίζομεν, * χεχαριτωμένη Παρθένε πανάμωμε.

Καταβασία. 'Ορθρίσωμεν' δρθρου βαθέος. *

 $\Omega\delta\eta$ ς. Κατηλθες \star έν τοις χατωτάτοις.

Του σοι * και μία τερπνή χελιδών, * θεοσύλλεκτε λαέ, * τήν του έαρος χάριν * άναπληροί θαυμαστώς * ὁ Γεώργιος· * καὶ συγχάρητε λοιπόν * τῆ χαρά τούτου πάντες.

Δριμείας * βασάνους δεινών ένεγκών * ώς τρυράς ταύτας ήγοῦ, * ύπομένων Κυρίφ * καὶ ψάλλων, "Ενδοξε. * ή φωνή δέ σου * τῆς βροντής έν τῷ τροχῷ * τῶν εὐχῶν ἐξηχεῖτο.

Εύφραίνου * και σκίρτα χορός 'Αθλητών, * πανηγύρεως τῆς νῦν * εὐρηχότες ἐξάρχοντα * τὸν Γεώργιον, * καὶ ἀγάλλεσθε * σὑν αὐτῷ δαυϊτικῶς: * ἡμέρα γὰρ Κυρίου.

Καὶ τίχτεις * χαὶ πάλιν άγνεύεις ὡς πρίν· * φοβερός ὁ τοχετός, * μητρανύμφευτε Κόρη, * καὶ ἀνεκλάλητος. * τὸν ὑπέρχρονον * βρεφωθέντα καθ' ήμας * ύπερ εννοιαν τίκτεις.

Έτερος. Έν άβύσσω πταισμάτων.

Υπέρ φύσιν και λόγον και έννοιαν * τὰ τῆς ἀριστείας σου ἀν-βραγαθήματα * διηνεκῶς ἀδόμενα, * παμμακάριστε Μάρτυς Γεώργιε.

Στρατιᾶς οὐρανίου συνόμιλος, * Μάχαρ, γεγονώς, χαὶ τὴν θείαν έμφάνειαν * ώς έφικτον θεώμενος, * τούς τιμώντάς σε πίστει διάσωσον.

Όλοτρόπως Θεῷ ἀναχείμενος, * χαί τὰς ἀστραπὰς τῶν θαυμάτων δεχόμενος, * τὰς δωρεὰς τοῖς χρήζουσι * διανέμεις, παμμάχαρ Γεώργιε.

Θεοτοχίον.

Νον πρός σε καταρεύγω, Πανάχραντε. * Σώσόν με πρεσβείαις σου καὶ διαφύλαξον. * όσα γὰρ θέλεις δύνασαι * οἶα Μήτηρ τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Καταβασία. Κατήλθες * έν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον, Ήχος δ΄. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

Τ εωργηθείς ύπο Θεοῦ ἀνεδείχθης * τῆς εὐσεβείας γεωργός τιμιώτατος. * τῶν ἀρεσών τὰ δούσε τατος, * των άρετων τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· * σπείρας γάρ εν δάχρυσιν, * ευφροσύνη θερίζεις. * άθλήσας δε δι' αίματος, * τον Χριστον ἐκομίσω· * καὶ ταῖς πρεσβείαις, "Αγιε, ταῖς σαϊς * πᾶσι παρέχεις * πταισμάτων συγχώρησιν.

Ο Οίχος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

τητόν υπέρ χόσμου τῆς ζωῆς * τὴν ψυχὴν αυτοῦ θέντα, * Χριστόν 1 τον Βασιλέα, * ποθών ο στρατιώτης * σπεύδει θανείν υπέρ αύτου. * ζήλον μέγαν θεῖον * ἐν καρδία ἐσχηκώς, * αὐτός αὐτόν προσήγαγε. * Τοῦτον δὲ καὶ οἱ πάντες Γεώργιον * ὡς θερμόν προστάτην * ἀνυμνήσωμεν ἐν πίστει, * ὡς ἔνδοξον * ὄντα Χριστοῦ δοῦλον, *-μιμούμενον σαρώς * τον ίδιον Δεσπότην, * τον έκάστοτε αὐτῷ * ἐπιροιτώντα· * σπεύδει οὖν ἀεὶ * αἰτούμενος τὸν Σωττρρα * πάσι δοθήναι * πταισμάτων συγχώρησιν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου.

Στίγοι.

Έχθρούς ὁ τέμνων Γεώργιος ἐν μάχαις, Έχων παρ' έχθρων τέμνεται διά ξίρους.

Ήρε Γεωργίου τρίτη είκάδι αύχένα γαλκός.

Ταζς τοῦ Αγίου σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ήμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ΄. 'Ο παϊδας έχ χαμίνου ρυσάμενος. *

Τοθώ σου έξυμνείν τὰ θαυμάσια, * καὶ πάλιν συστέλλομαι. * ΙΙ όταν γὰρ αὐτὰ ἐξαριθμήσαι βουληθώ, * ὑπὲρ ἄμμον εὐρίσχονται πληθυνόμενα. * καὶ δέξαι μου τὸ λοιπόν, * 'Αθλητά, τὸ βραχύ τοῦτο ἐφύμνιον.

Ούχ ἔστιν ούδὲ γῆ, ούδὲ θάλασσα, * ού πόλις, ούχ ἔρημος, * ένθα άληθώς των σων θαυμάτων οι χρουνοί * πελαγίζοντες, Μάρτυς, ούχ ὑπερβλύζουσι. * το σον γὰρ θαυμαστόν * ἐν πάση τῆ

γη άδεται όνομα.

Θαμβεϊταί σου, Στρατάρχα, την άθλησιν * Αγγέλων το στράτευμα· * σε δ' ό των 'Αγγέλων Βασιλεύς χαταπλαγείς * έπεθύμησε, Μάρτυς, του κάλλους σου. * διόπερ και σύν αὐτῷ * βασιλεύειν άεί σε κατηξίωσεν.

Θεοτοχίον.

Όλόφωτε σχηνή θεοδόμητε, * λυχνία χατάχρυσε, * στάμνε, χιβωτέ, θεοχατοίχητε ναέ, * ξενοβλάστητε ράβδε, Μητράνανδρε, τούς σούς ικέτας ήμας, * πολυώνυμε Κόρη, διαρύλαττε. Ετερος. 'Αντίθεον πρόσταγμα. *

Τόν σόν έχμιμούμενος, * Μάρτυς, Δεσπότην, * έχων ηὐτομόλη-Ι σας * πρός τους άγωνας, ένδοξε, * και νίκην άράμενος, * τής Έχχλησίας Χριστού * φύλαξ έχρημάτισας, αὐτὴν * ἀεὶ φυλάττων τῆ προστασία σου.

'Ως Μάρτυς ἀήττητος, * ώς ἀθλορόρος, * ώς ἀκαταγώνιστος * τῆς πίστεως ὑπέρμαχος, * νῦν πύργος ἀχράδαντος * τοῖς εύρημουσί σε, * πάνσοφε Γεώργιε, γενού * περιτειχίζων * ταίζ ίχε σίαις σου.

Σορῶς ἐγεώργησας * τὸν θεῖον σπόρον, * καὶ τοῦτον ἐπλήθυνας * αἰμάτων σου τοῖς ῥεύμασιν * ἀρδεύων, Μακάριε, * καὶ τῆ τῶν πόνων σπουδῆ * καὶ τοῖς ἐπαλλήλοις αἰκισμοῖς, * δι' ὧν τυράννων * τὸ θράσος ἔσβεσας.

Θεοτοχίον.

Παρθένος διέμεινας * καὶ μετὰ τόκον· * Θεὸν γὰρ ἐγέννησας * τὸν πάντα διατρέφοντα, * δι' ἄφατον ἔλεος * καὶ εὐσπλαγχνίαν πολλὴν * ἄνθρωπον γενόμενον, 'Αγνή· * δν νῦν δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Καταβασία. Ὁ Πατδας ἐχ χαμίνου ρυσάμενος. * $^{\prime}$ $^{\prime}$ $^{\prime}$ $^{\prime}$ $^{\prime}$ Αυτη * ή χλητή.

"ρινους * ώς εὐώδη συλλέξαντες ἄνθη * ἄλλου Παραδείσου * τοῦ θεοπνεύστου Ψαλτήρος, * δεῦτε στέφος λαμπρόν * ἀσματόπλοχον τῷ Μάρτυρι πλέξωμεν· * ἡρίστευσε γὰρ χαθελών Σατὰν τὸ χράτος.

Δεύρο, * μελουργὲ Προφητόπρωτε, φράσον· * Ο δίκαιος ἐκεῖνος * \dot{o} ἐξανθήσας ώς φοίνιξ, * τίς καὶ ποῖος ἐστίν; * Ο μεγάλαυχος ὑπάρχει Γεώργιος, * γλυκύκαρπον ὄντως φυτόν, * καρδιοτρόφον.

"Ερχου, * ἐπιφάνηθι, τάχυνον, φθάσον * ἡμᾶς τὴν νοσσιάν σου * ὡς ἀετὸς χρυσοπτέρυξ * περιθάλπων ἀεὶ, * καθυπόδεξαι διεὶς τὰς πτέρυγάς σου * σκιὰν ὑπὸ σὴν γὰρ καλὸν ἀναπεπαῦθαι.

Θεοτοκίον.

"Ιδε * ἢν προέρης, Προφῆτα, Παρθένον, * συνέλαβεν ἀσπόρως * ἡ Βασιλίς καὶ Κυρία, * καὶ ὡς Μήτηρ γεννῷ * τὸν Παντάνακτα, πανάφθορος μείνασα. * Μυστήριον ξένον ὁ τοκετός σου, Κόρη! "Ετερος. Κάμινος ποτὲ * πυρός.

Λύμην των δεινών * παθών τε καὶ κινδύνων, * καὶ ταραχώδους περιστάσεως, * καὶ νόσων συμπτώματα, * καὶ δαιμόνων μη-χανήματα, * καὶ δυσμενών όρμήματα * παύσον ταῖς σαῖς πρεσβείαις, * στερανηρόρε Γεώργιε.

"Ολώ τῷ φωτὶ, * Παμμάχαρ, τῆς Τριάδος * εἰλιχρινῶς χαταλαμπόμενος, * ὡς Μάρτυς ἀήττητος, * εὐσεβείας ὡς ὑπέρμαχος, * ὡς νιχητὴς θεόστεπτος * σῶσον, οὐρανοφοῖτα, * τοὺς σὲ τιμῶντας πρεσβείαις σου.

Στέφει νοητῷ * ποικίλως διαπρέπων * καὶ βασιλείας διαδήματι * καὶ σκήπτρω κοσμούμενος, * καὶ πορρύραν περιθέμενος * σῷ φοινιχθεῖσαν αἴματι, * Μάκαρ, συμβασιλεύεις * τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς * ἀχρόνως γεννηθέντα * καὶ πρὸ αἰώνων ἀναλάμψαντα, * τὸν πάντα ποιήσαντα * ὁρατά τε καὶ ἀόρατα, *

Παρθενομήτορ, τέτοχας· * δθεν σε Θεοτόχον * πάντα τὰ ἔθνη δοξάζομεν.

Καταβασία. Αύτη * ή κλητή.

Εί τύχη ἐν Κυριακῆ, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται εἰ δὲ ἐν ἄλλη ἡμέρα τύχη, στιχολογεῖται.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ $^{\prime}$. Φωτίζου, φωτίζου. *

Τλυχυτάτην δρόσον * όρη σταλάξατε· καὶ σὺ * κατ' ἐξαίρετον σκίρτα * τὸ όρος τὸ "Αγιον· * χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου φαιὸρῶς· * εὖρες καὶ γὰρ * κράτιστον τὸν μέγαν * Γεώργιον ὁροφύλακα.

Αἰνοῦσιν αὶ σύμπασαι * νῦν πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, * εὐλογοῦσιν, ὑμνοῦσι * καὶ συμφώνως κράζουσι· * Χαϊρε, Σωτὴρ, τῶν πιστῶν ἡ χαρά· * χαίροις καὶ σὺ, * εὖχος 'Αθλοφόρων, * Γεώργιε ὑπερθαύμαστε.

Ραβδίσματα, ξέσεις * και των βουνεύρων τοὺς δαρμοὺς, * τὰς κρηπίδας, τὸν λάκκον * τῆς ἀσβέστου σέβομαι, * τὰλλά τε ὅσα ὑπέστης ἀθλων, * Μάρτυς Χριστοῦ, * πάντα μακαρίζω, * καὶ τὸν τρογὸν κατασπάζομαι.

Δημήτριε Μάρτυς, * σὺν Γεωργίφ τῷ κλεινῷ, * ἀγαθοὶ γὰρ εἰ οὐο, * μηδαμῶς ἐλλίπητε * τόνδε τὸν χῶρον φρουροῦντες ἀεὶ, * καὶ πειρασμῶν * ὅλας μυριάδας * μετακινοῦντες ἀμφότεροι.
Θεοτοκίον.

Ή δόξα, το κάλλος, * ἡ ὡραιότης τῶν πιστῶν, * ἡ τρυφὴ τῶν ἀγγέλων, * κόσμου το διάσωσμα, * πάναγνε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * τοὺς εἰς τὴν σὴν * σκέπην προσδραμόντας * συντήρησον, Παναγία μου.

"Επερος. 'Ανάρχου Γεννήπορος. *

Απαύστως τον Κύριον * ὑπέρ ἡμῶν δυσώπησον * τῶν ὑμνούντων σε, Μάχαρ, * ὡς χριστομάρτυρα, * ὡς νενιχηχότα τυράννους, * ὡς πονηρῶν * πνευμάτων διώχτην, * ὡς ἄγρυπνον φύλαχα, * ὡς προστάτην ἀχαταίσχυντον.

Των άθλων τὰ ἔπαθλα * πλουσίως σοι δεδώρηται * ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης· * ῷ παριστάμενος * μετὰ παρρησίας, Τρισμάχαρ, * μαρτυριχής * καὶ μετ' εὐφροσύνης, * τοὺς προσχαλουμένους σε * περιέπων διαφύλαττε.

Η γη σε κατέκρυψε, * καὶ οὐρανὸς ἐδέξατο, * καὶ ἡνοίγη σοι πύλη * τοῦ Παραδείσου σαρῶς * δν περιχαρῶς, 'Αθλοφόρε, * χοροβατῶν * καὶ περιπολεύων * τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε * σαῖς πρεσβείαις περιφρούρησον.

Θεοτοκίον.

Σχηνή προετύπου σε * του Μαρτυρίου, Πάναγνε, * έν ή πλάχες καὶ στάμνος * καὶ ή χρυσή κιβωτός· * ώσπερ γὰρ ἐκείνη ἐκείνα, *

ούτω καὶ σὰ * τὸν ἄναρχον Λόγον * ἐν γαστρὶ ἐχώρησας, * Θεοτόκε, σωματούμενον.

Καταβασία. Φωτίζου, φωτίζου. *

Εἰ τύχη τῆ Κυριακή τοῦ Θωμᾶ· τὸ, "Αγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ἸΙχον α΄. Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς, Σήμερον ἐαρ μυρίζει· καὶ τοῦ Αγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς, Ἐμῶν μελῶν. Εἰ δὲ ἐν ἄλλη Κυριακῆ, Σαρκὶ ὑπνώσας, εἰτα τοῦ Αγίου· εἰθ' οῦτως τῆς Κυριακῆς, ἡγουν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰ τύχη τοῦ Θωμᾶ· εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ ᾿Αγίου Προσόμοια γ΄. εἶτα Στίχος, καὶ λέγομεν τὸ Ἰδιόμελον τοῦ ᾿Αγίου τὸ εἰς τὴν Δόξαν· Δόξα, τῆς Ἑορτῆς· Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Εἰ δὲ ἐν ἄλλη Κυριακῆ τύχη, λέγομεν ᾿Αναστάσιμα δ΄. καὶ τοῦ ᾿Αγίου γ΄. καὶ τὸ Ἰδιόμελον τὸ εἰς τὴν Δόξαν μετὰ τῶν Στίχων τοῦ ᾿Αγίου· Δόξα, τῆς Ἑορτῆς· Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος β΄.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. *

Εαρ ήμιν έξέλαμψεν * ή λαμπρά τοῦ Δεσπότου * καὶ θεία έξαγίου ή μνήμη * ή φωταυγής * τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος * Γεωργίου ή μνήμη * ή φωταυγής * την φαιδρώς τελέσωμεν, ίνα θείας * Εκτήρος * πρός Χριστοῦ τοῦ Σωτήρος.

Καὶ τῆς Εορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή· ἰστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

 * Ηχος β' . * Οτε * ἐχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν. *

Δεῦτε, * τὴν πανέορτον, φαιδρὰν, * ἔνδοξον 'Ανάστασιν πάντες * πανηγυρίσαντες, * πάλιν ἐορτάσωμεν * φαιδρὰν πανήγυριν * Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, * καὶ στέψωμεν τοῦτον * ἐαρινοῖς ἄνθεσιν * ὄντα ἀήττητον * ὅπως * ταῖς αὐτοῦ ἰκὲσίαις * λάβωμεν τῶν θλίψεων ἄμα * καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Ολον * προσενήνοχας σαυτόν * τῷ σοὶ δεδωκότι, παμμάκαρ, * καὶ θυσίαν εὐπρόσδεκτον * καὶ καθαρωτάτην * ὅθεν ἐχρημάτισως * πρέσβυς θερμότατος * ζάλης * ἐξαιρούμενος πάντας * πίστει τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Μάρτυς, * καὶ προσκαλουμένους σε, Γεώργιε. Σπόρον * γεωργήσας ἐμμελῶς * τὸν καταβληθέντα τοῦ λόγου * τῷ καὶ σορῶς ἀποθέμενος * ἐν ἐπουρανίαις θήκαις τὴν ἀκήρατον * καὶ σορῶς ἀποθέμενος * ἐν ἐπουρανίαις θήκαις τὴν ἀκήρατον * εὕρες ἀπόλαυσιν * ἢς νῦν * ἐμφορούμενος, Μάκαρ, * ταῖς πρὸς τὸν Θεόν σου πρεσβείαις * τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

γεραίρωμεν πάντες * τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου, Γεώργιε.

Δόξα, Ήχος πλ. α΄. Θεοφάνους.

Ανέτειλε το ἔαρ, δεῦτε εὐωχηθῶμεν· * ἐξέλαμψεν ἡ 'Ανάστασις Χριστοῦ, * δεῦτε εὐφρανθῶμεν· * ἡ τοῦ 'Αθλοφόρου μνήμη * τοὺς πιστοὺς φαιδρύνουσα ἀνεδείχθη· * διὸ, φλέορτοι, δεῦτε * μυστικῶς αὐτὴν πανηγυρίσωμεν· * Οὖτος γὰρ * ὡς καλὸς στρατιώτις * ἡνδρίσατο κατὰ τῶν τυράννων, * καὶ τούτους κατήσχυνε * μιμητὴς γενόμενος τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· * οὐκ ἡλέησε τὸ σκεῦος τὸ πήλινον τὸ ἐαυτοῦ, * ἀλλὰ γυμνὸν ἀνεχάλκευσεν * ἐν βασάνοις αὐτὸ προσαμοιβόμενος. * Αὐτῷ βοήσωμεν· * 'Αθλορόρε, ἰκέτευε * εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν 'Αναστάσεως ἡμέρα.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ ᾿Απόλυσις. Δίδοται δὲ καὶ ἄγιον ἔλαιον ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ ᾿Αγίου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ 'Αγίου 'Ωδη γ'. καὶ ϛ'. Εἰ δὲ τὸχη τῆ Κυριακῆ τοῦ Θωμᾶ, τῆς Έρρτῆς ἡ γ'. καὶ τοῦ 'Αγίου ἡ ϛ'. Εἰ δὲ ἐν ἄλλη Κυριακῆ τύχη, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ 'Ήχου εἰς δ'. καὶ τῆς Έρρτῆς ἡ γ'. 'Ωδὴ εἰς δ'. καὶ τοῦ 'Αγίου ἡ ϛ. 'Ωδὴ εἰς δ'. Τροπάριον τῆς Έρρτῆς, ἡ 'Αναστάσιμον, καὶ τοῦ 'Αγίου. Εἰ δὲ τύχη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἡ γ'. 'Ωδὴ τοῦ τετάρτου 'Ήχου εἰς δ'. καὶ τοῦ 'Αγίου ἡ ϛ'. 'Ωδὴ εἰς δ'. Τροπάριον τῆς 'Ερρτῆς, καὶ τοῦ 'Αγίου ὁμοίως, καὶ τὸ Κοντάκιον.

Προκείμενον, Ήχος βαρύς.

Εύρρανθήσεται δίκαιος έν τῷ Κυρίω, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν. $\Sigma \tau i \gamma$. Εἰσάκουσον, ὁ Θεὸς, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ.

Ό 'Απόστολος, Πράξεων των 'Αποστόλων τὸ 'Ανάγνωσμα. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν 'Ηρώδης. Ζήτει Σάββα-

τον Δ΄. ἀπό τοῦ Πάσχα.

Άλληλούϊα, Ἡχος δ΄.

 Δ ίχαιος ώς φοΐνιξ άνθήσει· ώσει χέδρος ή έν τῷ Λ ιβάν ϕ πλη-θυνθήσεται.

 $\Sigma_{\tau(\gamma)}$. Πεφυτευμένος έν τῷ οἰχῷ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Είπεν ο Κύριος τοῖς έαυτοῦ Μαθηταῖς. Ταῦτα έντέλλομαι ὑμῖν.

Ζήτει Σάββατον γ΄. ἀπὸ τοῦ Πάσγα.

Λέγεται δὲ καὶ τῆς ἡμέρας ὁ Απόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Κοινωνικόν Είς μνημόσυνον αίώνιον.

Γίνεται δὲ καὶ παράκλησις τοῖς ᾿Αδελφοῖς.

THE $K\Delta'$. TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη τῆς Όσίας Μητρός ἡμῶν Ἐλισάβετ τῆς θαυματουργοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Έορτῆς γ΄. καὶ τῆς Αγίας γ΄.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Αγίας,

Ήχος πλ. δ΄. Οι Μάρτυρές σου, Κύριε. *

Τοῖς πόνοις τῆς ἀσχήσεως * ἐγχαρτερήσασα * ἐδέξω χάριν * ψυχῶν νοσήματα * καὶ τῶν σωμάτων, * Μῆτερ σεμνὴ, ἀποσοβεῖν, * πνεύματα διώχειν θείφ Πνεύματι, * πάντων τῶν ἐν θλίψεσι προίστασθαι. * Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις * αἴτησαι πᾶσι ρῶσιν καὶ μέγα ἔλεος.

Η κόνις των λειψάνων σου * τυρλοῖς ἀνάβλεψιν * ἀναπηγάζει, *

Καὶ πᾶσιν ἰασιν * τοῖς ἀσθενοῦσι, * καὶ προσπελάζουσι πιστῶς, *

καὶ ἐξαιτουμένοις σε βοήθειαν, * Μῆτερ Ἐλισάβετ ἀξιάγαστε. *

Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις * αἴτησαι πᾶσι ρῶσιν καὶ μέγα ἔλεος.

Συμπάθειαν ἐξήσκησας, * πίστιν ὁρθόδοξον * καὶ τὴν ἀγάπην * τὴν πρὸς τὸν Κύριον * καὶ τὸν πλησίον, * θεομακάριστε σεμνή: * ὅθεν θεία χάρις σοι τοῦ Πνεύματος, * Μῆτερ Ἑλισάβετ, ἀνεπαύσατο. *

Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις * δίδου ἡμῖν εἰρήνην, ρῶσιν καὶ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Έρρτῆς καὶ τῆς Αγίας.

Ό Κανών τῆς 'Αγίας φέρει 'Αχροστιχίδα ἐν τῆ θ'.'Ωδῆ, Ἰωσήφ.
'Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'. 'Αρματηλάτην.

Ταϊς των παθών με τριχυμίαις πάντοθεν * περικυκλούμενον, * καὶ λογισμών σάλφ * τὴν ψυχὴν δονούμενον * ἐπὶ λιμένα

εύδιον * τών Χριστού θελημάτων * ταζ προσευχαζ σου κυβέρνη-σον, * δπως, 'Ελισάβετ, ύμνήσω σε.

Παρθενικατς ήγλατσμένη χάρισι, * Θεομακάριστε, * τῷ καθαρῷ Λόγῳ * ἐνυμφεύθης, ἔνδοξε, * ἐκ βρέφους δι' ἀσκήσεως, * καὶ αὐτοῦ ζωηρόροις * ἐπηκολούθησας ἴχνεσι * νέκρωσιν παθῶν περιφέρουσα.

'Αποβραγείσα της του κόσμου σχέσεως, * καὶ κολληθείσα, Σεμνη, * τῷ του Χριστοῦ πόθω, * τῆς σαρκός τὸ φρόνημα * διὰ νηστείας ἔτηξας: * ἀρεταῖς δὲ καὶ πόνοις * καὶ προσευχαῖς καρτερήσασα, * θαύματα τελεῖν κατηξίωσαι.

Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν τεκοῦσαν ὑπὲρ νοῦν, Πανάμωμε, * τὸν ἀδιαίρετον * Θεοῦ Πατρός Λόγον, * διαπύρφ ἔρωτι * ποθοῦσα ἡ ἀοίδιμος * Ἑλισάβετ, δοχεῖον * 'Αγίου Πνεύματος γέγονε, * θείαις ἀρεταῖς διαλάμπουσα. 'Ωδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος. *

Ο υρανίους θαλάμους * φωτοειδείς ῷκησας * νύμφη ἐκλεκτὴ γενομένη * τοῦ Παντοκράτορος, * καὶ τῶν ἰάσεων * τοὺς ποταμοὺς διεκβλύζεις * παθημάτων ῥεύματα * ἀποξηραίνοντας.

Τόν "Ηλίαν ζηλούσα * καὶ Μωϋσῆν, Πάνσεμνε, * μήκει ήμερῶν ὡς ἐκεῖνοι * νηστείαν ἤνυσας, * ἄρτον οὐράνιον * θεωριῶν σορωτάτων * δεχομένη χάρτι * τοῦ θείου Πνεύματος.

'Αποχάλυψις θεία * τῆ σῆ μητρὶ δέδοται * πρό τῆς σῆς συλλήψεως, χόρη, * τῆς ἐσομένης σοι * τῷ θείῳ Πνεύματι * δι' ἀρετῆς πολιτείας, * Ἑλισάβετ ἔνδοξε, * χαὶ τῆς λάμπρότητος.

Θεοποχίου.

Παρθενίας σε μόνην * τὸ καθαρόν τέμενος * ἡ πανευκλεἡς Ἐλισάβετ * πίστει ποθήσασα, * χαίρει, Πανάμωμε, * τῷ σῷ Υἰῷ προσαχθεῖσα, * εὐσεβῶς ὁπίσω σου * ἀκολουθήσασα.

Ο Είρμός.

» Ο ὑρανίας ἀψίδος * ὁροφουργὲ, Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας » Ο δομῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπη τῆ σῆ, * τῶν ἐρε-» τῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιλάνθρωπε. Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Πόνους ήνεγκας τής έγκρατείας, * χάριν είληφας τής ἀπαθείας * καὶ ἰαμάτων, Ἐλισάβετ θεόπνευστε, * τοῦ θεραπεύειν παντοῖα νοσήματα * καὶ ἀπελαύνειν δαιμόνων ἐνέργειαν, * 'Αξιάγαστε, * Χριστόν τόν Θεόν ἰκέτευε * δωρήσασθαι ήμεν το μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Έορτῆς.

'Ωδή δ'. Σύ μου ίσχὺς, * Κύριε.

 $\mathbf{O}^{\text{φιν}}$ δεινόν * δράχοντα σύ έθανάτωσας * προσευχή σου, * πρότερον συντρίψασα * τοῦ πονηροῦ πάσας μαχανὰς * θεία δυνα-

στεία, * καὶ τοῦτον εἰς βρώσιν δέδωκας * θηρίων, Ἐλισάβετ, * καὶ παντοίων ὀρνέων, * τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην δοξάζουσα.

Θείων άνδρῶν * τρόπους ζηλοῦσα διήνυσας * θείφ σθένει * τεσσαρακονθήμερον, * Μῆτερ σεμνή, βρώσεως τινός * μἡ μεταλαβοῦσα, * άλλ' ἄσιτος διαρκέσασα, * σαρκός ἐπαναστάσεις * θανατοῦσα πανσόφως, * καὶ ζωοῦσα τὸ πνεῦμα, θεόπνευστε.

Θεοτοχίον.

Μόνη Θεόν * φέρεις ἐν μήτρα σαρχούμενον * τὸν τὸ εἶναι * πᾶσι παρεχόμενον, * δν ἐπεπόθησεν ἐχ ψυχῆς * τούτφ μνηστευθεῖσα * ἡ Ἐλισάβετ ἐν Πνεύματι, * Παρθένε Θεοτόχε, * τῶν ᾿Αγγέλων τὸ θαῦμα * χαὶ δαιμόνων τὸ τραῦμα, πανθαύμαστε.

'Ωδή ε΄. Ίνα τι με ἀπώσω. *

Απεξήρανας ρείθρα * τὰ τῆς ἀμαρτίας δακρύων προσχύσεσι. * καὶ αἰμάτων ρύσιν * πολυχρόνιον ἔστησας χάριτι * εὐλαβῶν γυναίων * προσελθουσῶν σοι διαφόρως, * Ἐλισάβετ Ὁσία πανεύφημε.

Έπὶ πλείονας χρόνους * ἄρτου τὴν μετάληψιν ἡρνήσω, ένδοξε, * ἐγχρατείας πόνοις * τὴν ψυχὴν εὐσεβῶς ἐχχαθαίρουσα, * καὶ τὴν ἀσαρχίαν * τῶν ᾿Ασωμάτων προσχτωμένη, * Ἑλισάβες, Ὁσίων τὸ χαύγημα.

Ολοτρόπως Κυρίφ * πᾶσαν τὴν διάνοιαν ἀναθεμένη σου, * ὁρθαλμοὺς νοὸς μὲν * καὶ καρδίας αὐτῷ ἐνητένιζες· * ἐν τρισὶ δὲ χρόνοις * τὸν οὐρανὸν οὐκ ἐθεάσω, * ἀλλὰ γῆν ὡς ἐκ γῆς, Θεοδόξαστε.

Θεοτοχίον.

'Υπερτέρα των άνω * πέφυκας Δυνάμεων Λόγον κυήσασα * του Πατρός, Παρθένε, * τόν συνάναρχον καὶ συναίδιον· * οὖ ταϊ φρυκτωρίαις * ἡ Θεορόρος αὐγασθεῖσα * των παθών τὴν ὁμίχλην διέλυσεν.

'Ωδή ς'. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Τον έλεον του Θεου * ἀσκητικώς ἐπισπάσασθαι * ἐπιποθούσα, Σεμνὴ, * ἐλαίου μετάληψιν * ἐκ βρέφους ἐξέκλινας * ἱλαρυνομένη * ταϊς των πόνων ἐπιδόσεσιν.

Ο βίος σου φωταυγής * ταῖς ἀρεταῖς κεκαλλώπισται· * ή χοίμησις ἰερῶς * τοῖς θαύμασιν ἤστραψε, * διώχουσα δαίμονας * καὶ παθῶν χειμῶνα * θεία χάριτι σκεδάζουσα.

Τῷ χρύει καὶ παγετῷ * σαρκός γυμνώσει πυκτεύουσα, * ηλίου καῦσιν στεβρῶς * ὑπέφερες στέργουσα, * Ἐλισάβετ ἔνδοξε, * πρός τὴν ἄνω θάλψιν * τὰς ἐλπίδας ἐπερείδουσα.

()εοτοχίον.

Συνέλαβες εν γαστρί * τον Προαιώνιον, ἄχραντε, * καὶ τέτοκας εν σαρκὶ * τον ρύσει ἀσώματον, * καὶ γάλακτι ἔθρεψας * τον τρορέα πάντων, * Θεομήτορ ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἰρμός.

Τλάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαί γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, * καὶ ἐκ
 Βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόη σα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τό Κοντάκιον τῆς Εορτῆς.

Συναξάριον.

 $T\tilde{\eta}$ $K\Delta'$. του αύτου μηνός, Μνήμη της Όσιας Έλισάβετ της θαυματουργού.

Στίγοι.

Έλισάβετ λιπούσα γήν, Θεού Λόγε,

Καλή καλόν βλέπει σε νύμφη νυμφίον.

Εἰκάδι καίγε τετάρτη ἀπῆρε πόλονδε Ἑλισαβέτεια. Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ

Στρατηλάτου. Στίχι Έπνιξε δεινά πνεύματα πλάνης Σάββας, Ποταμόπνικτος Μάρτυς δρθείς Κυρίου.

Ταϊς τῶν σῶν Αγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωόη ζ'. Πατδες Έβραίων.

Τνώμην ριλόθεον έχτήσω. * μετὰ σώματος 'Αγγέλους ἐμιμήσω, * ἀγρυπνοῦσα θερμῶς * χαὶ ψάλλουσα προθύμως. * Εὐλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χεΐρα προτείνεις συμπαθείας, * χαὶ παρέχεις τῷ ξηρὰν ἔχοντι χεῖρα * τὴν ὑγείαν τῷ σῷ * λειψάνφ προσελθόντι, * μοναζουσῶν τὸ στήριγμα, * Ἐλισάβετ θεοφόρε.

Θαύματα μέγιστα τελούσα, * καὶ θεράπαινα δειχθείσα τοῦ Κυρίου, * Ἐλισάβετ σεμνὴ, * πρός τοῦτον νῦν μετέστης * σὺν τοῖς Ὁσίοις ψάλλουσα· * Ὁ Θεός, εὐλοχητὸς εἶ.

OESTOXION.

"Ίδε τὴν θλῖψιν μου, Παρθένε, * ἢν ἐπήγαγε τὸ πλῆθος τῶν κακῶν μου, * καὶ γεέννης πυρὸς * ἐξάρπασον βοῶντα· * Εὐλογημένος, Πάναγνε, * ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

'Ωδή η', Επταπλασίως κάμινον.*

Ο τη σορφ πελάζοντες * των λειψάνων σου πάντοτε * πάσας
τὰς αἰτήσεις εὐσεβως λαμβάνουσι, * Θεοῦ σε δοξάζοντος *

ἀεὶ καὶ μεγαλύνοντος, * τοῦ προσδεξαμένου τοὺς σεπτούς σου ἀγωνας. * πρός δν βοᾳς ἀπαύστως. * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Τὰ τῆς καρδίας δμματα * φωτισθείσα ἐν Ηνεύματι, * πίστει τῷ τὴν σὴν καταλαβόντι θείαν σορὸν * τὸ βλέπειν δεδώρησαι * παρὰ Χριστοῦ, πλουτήσασα * τὴν τῶν ἰαμάτων δαψιλῆ χορηγίαν· * πρὸς δν, 'Οσία, κράζεις· * Ἰερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανής ώς ήλιος * ἐπὶ γῆς ἀνατέταλκας * θείαις ἀρεταῖς λαμπρυνομένη, πάνσεμνε, * βολίδας τε πέμπουσα * τῶν ἱερῶν θαυμάτων σου, * ὧν οἱ μετασχόντες, Ἐλισάβετ, βοῶσιν· * Οἱ Παΐδες, εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Σωματοφόρον τέτοχας, * χαὶ ἀγχάλαις ἐβάστασας, * ἄχραντε Παρθένε, Ἰησοῦν τὸν Κύριον, * τὸν πάντα βαστάζοντα * παντοδυνάμφ νεύματι * ὅθεν ὡς Θεοῦ σε ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, * βοῶντες ἐν αἰνέσει * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

» Επταπλασίως κάμινον * των Χαλδαίων ο τύραννος * τος » Ε θεοσεβέσιν έμμανως έξέκαυσε· * δυνάμει δὲ κρείττονι * , » περισωθέντας τούτους ίδων, * Τόν Δημιουργόν καὶ Λυτρωτήν, » ἀνεβόα, * οἱ Πατδες, εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, » ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

' Ω δή θ'. Έρριξε * πᾶσα ἀκοή. *

Το δέσθαι * χάλλος νοητόν * τοῦ Νυμφίου χαθαρῶς ἐπεπόθησας, * χαὶ, Ποῦ χοιτάζεις; αὐτῷ, * ποῦ δὲ ποιμαίνεις; θερμῶς ἐχραύγαζες· * ἐπαναπαύσομαι ἐν.σοὶ, * χαὶ σοῦ ταῖς τερπνότησι * χατατερφθήσομαι * μεγαλύνουσα τὴν σὴν ἀγαθότητα.

**Ω θαθμα! * πώς μετὰ ταφὴν * καὶ χρονίαν ἐν μνημείω κατάθεσιν * ἀδιαλώβητον * τὸ σὸν ὁρᾶται λείψανον κείμενον, * χαριτωθὲν καὶ λαμπρυνθὲν * σημείοις καὶ τέρασι, * καὶ ἰαμάτων κρουνούς * καθ' ἐκάστην τοῖς πιστοῖς παρεχόμενον.

Σύνεσιν * έσχες ἐν ψυχἢ * καὶ ταπείνωσιν καὶ θείαν πραότητα, * πίστιν ἀνόθευτον * καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην ἔνθεον, * ἐν όλονύκτοις προσευχαζς * Θεῷ προσεδρεύουσα, * καὶ ταζς ἐκεῖθεν αὐγαζς, * Ἐλισάβετ, λαμπομένη φαιδρότατα.

 * Ηθροισται * σήμερον λαὸς * ἐν αἰνέσει μεγαλύνων τὸν Κύριον * τὸν μεγαλύναντα * σοῦ τὴν ἀγίαν ταύτην πανήγυριν * ἐν

ή μνημόνευε ήμων * των μνημονευόντων σου * παρισταμένη Χριστῷ * τῷ νυμφίφ σου, Σεμνή παμμαχάριστε.

Θεοτοχίον.

Φεΐσαί μου, * Σῶτερ, ὁ τεχθεὶς * καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄρθορον * μετὰ τὴν κύησιν, * ὅταν καθίσης κρῖναι τὰ ἔργα μου, * τὰς ἀνομίας παρορῶν * καὶ τὰς ἀμαρτίας μου * ὡς ὑπεράγαθος, * ἐλεῆμον, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Ο Είρμός.

- » Ε φριξε * πάσα άχοὴ * τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, *
 δπως ὁ Ύψιστος * έχων χατῆλθε μέχρι καὶ σώματος * παρ-
- » θενικής ἀπό γαστρός * γενόμενος ἄνθρωπος. * διό τὴν ἄχραν-

» τον * Θεοτόχον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τό Έξαποστειλάριον τῆς Έορτῆς.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Έρρτῆς, ἡ Α΄. "Ωρα, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μυήμη του Αγίου Αποστόλου και Εὐαγγελιστού Μάρκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ διπλᾶ Προσόμοια τοῦ ᾿Αποστόλου, εἰ βούλει· εἰδ' οὖν, εἰπὲ τρία τῆς Ἑορτῆς καὶ τρία τοῦ ᾿Αποστόλου.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ ᾿Αποστόλου, Ἦχος α΄. Των οὐρανίων ταγμάτων. *

Τῶν θεηγόρων λογίων * τὸν συγγραφέα, πιστοί, * καὶ τῆς Αἰγύπτου μέγαν * πολιοῦχον ἀξίως * ὑμνήσωμεν βοῶντες· * Μάρκε σορὲ, * διδαχαῖς καὶ πρεσβείαις σου * πρὸς τὸν ἀκύμονα βίον πάντας ἡμᾶς * ὡς ᾿Απόστολος ὁδήγησον.

Συνοδοιπόρος έγένου * τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς, * καὶ σὺν αὐτῷ διῆλθες * δλην Μακεδονίαν· * ἐν 'Ρώμη δὲ φοιτήσας, * τοῦ Πέτρου ἡδὺς * ἐρμηνεὺς ἀναδέδειξαι· * καὶ ἀνεπαύσω ἀθλήσας θεοπρεπῶς * ἐν Αἰγύπτω, Μάρκε πάνσορε.

Τὰς κεκαυμένας καὶ χέρσους * ψυχὰς ἐλίπανας * ταῖς φαειναῖς νιράσι * ταῖς τοῦ Εὐαγγελίου· * διό σου, θεῖε Μάρκε, * φαιδρῶς σὺν ἡμῖν * 'Αλεξάνδρεια σήμερον * πανηγυρίζει τὴν μνήμην, καὶ εὐφημεῖ * προσκυνοῦσά σου τὰ λείψανα.

Ετερα Προσόμοια, Ήχος ο αύτος.

Men. Tom. IV.

Πανεύρημοι Μάρτυρες. *

Μάρχε πανάριστε, * τρυφής * τον χειμάρρουν επιες. * ώς Εξ- Έδεμ δε εξώρμησας * περιφανέστατος * ποταμός είρήνης * περικλύζων νάμασι * του εὐαγγελικού σου κηρύγματος * τής γής το πρόσωπον, * Έχκλησίας τὰ συστήματα * καταρδεύων * θεοπνεύστοις δόγμασι».

Ο Μάρχε θεόληπτε, * Μωσῆς * Αἰγυπτίους πρώην μὲν * ἐν τῆ θαλάσση ἐβύθισεν· * ἀλλὰ σὺ, πάνσοφε, * ἐχ θαλάσσης τοὐτους * τῆς ἀπάτης είλχυσας * δυνάμει τοῦ αὐτοῖς μετὰ σώματος * ἐπιδημήσαντος, * καὶ τὰ τούτων χειροποίητα * καθελόντος * ὑψηλῷ

βραχίονι.

Μάρχε πανίερε, * φωτί * όμιλῶν τοῦ Πνεύματος * πνευματιχός δλος γέγονας * καὶ νῦν, πανόλβιε, * ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην * ἀνενδότοις νεύσεσι * καὶ μαχαριωτάταις ἐλλάμψεσι * θέσει
θεούμενος, * μυστηρίου τὸ χεφάλαιον * καὶ τὸ τέλος * εῦρες τὸ
πολύευχτον.

 Δ όξα, 'Ηγος πλ. β'.

γου έξεχύθη ή χάρις * ἐν χείλεσι, Μάρκε ᾿Απόστολε, * καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, * διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα * πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον * ἐν μιᾳ Θεότητι.

Καὶ νον, τζς Έρρτζς.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά προσόμοια του Αποστόλου, Ήχος α΄. Πανεύρημοι Μάρτυρες. *

Μάρχε θεόσορε, * σοροῦ * γραμματέως χάλαμος * χαὶ όξυφων, * χαὶ τρανῶς φθεγγόμενος * ζωῆς ἀτελευτήτου τὰ ἐἡματα. *

τὴν ἔνδοξον μνήμην σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν Υῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς

τὰ πέρατα τῆς οἰχουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Μάρκε πανεύρημε, * Χριστόν * εὐαγγελιζόμενος * τὴν οἰκουμένην διέδραμες, * καθάπερ ἡλιος * ἀφανίζων πᾶσαν * ταϊς αὐγαῖς τῆς πίστεως * τὴν τῆς πολυθείας σκοτόμαιναν· * καὶ νῦν ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οι ούρανοι διηγούνται δόξαν Θεού, ποίησιν δε χειρών

αύτου άναγγέλλει το στερέωμα.

Ο Μάρχε 'Απόστολε, * ἐν οἶς * τὸ πρὶν ἐπλεόνασε * τῆς ἀσεβείας Εἡ ἀνοια, * αὐτὸς ἐχήρυξας, * Αἰγυπτίων σκότος * φωτισμῷ τῶν λόγων σου * διώχων, Θεοχήρυξ πανόλβιε· * καὶ νῦν ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην΄ * καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δ όξα, ΊΙχος πλ. δ΄.

Δεύτε τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας τὸν κήρυκα * καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου * ψαλμοῖς καὶ ὑμνφδίαις * Μάρκον πάντες εὐρημήσωμεν. * Οὐτος γὰρ ποταμός ἀνεδείχθη τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, * τὰς ψυχικὰς ἀρούρας * τοῖς οὐρανίοις ὅμβροις ἐπάρδων, * καὶ καρπορόρους δεικνύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῷ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ * ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς.

'Απολυτίχιον, 'Ηχος γ'.

Απόστολε "Αγιε * καὶ Εὐαγγελιστά Μάρκε. * . Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ερρτῆς, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η΄. καὶ τοῦ Άγίου εἰς \mathbf{c} .

Ο Κανών τοῦ Αγίου.

'Ωοη α'. Ήχος α'. Σου η τροπαιούχος δεξιά. *

Πάρχον τον θεόπτην εύρημων * έπιχαλούμαι την χάριν τοῦ Πνεύματος, * όπως μοι ἐμπνεύσασα * φωτιστιχώς ἀπελάση την ἄγνοιαν, * χαὶ τον θεΐον πλούτον * τον τῆς σοφίας δωρήσηται.

Σοῦ τὸν Θεηγόρον φωτισμῷ * καταλαμπρύνας, Σωτὴρ, τῷ τῆς χάριτος * κόσμῳ ἐξαπέστειλας, * Λόγε Θεοῦ, τῶν ἀγαθῶν ὡς αἴτιος, * σοῦ τὴν παρουσίαν * ἡμῖν εὐαγγελιζόμενον.

Πέτρφ τῷ σορῷ μαθητευθεὶς, * καὶ τὴν ἐκείνου πλουτήσας υἰότητα, * Μάρκε παναοίδιμε, * μυσταγωγός ἐδείχθης μυστηρίων Χριστοῦ, * καὶ συγκληρονόμος * αὐτοῦ τῆς δόξης γεγένησαι.

Θεοτοχίον.

. Ο τοὺς Αἰγυπτίους ἐν βυθῷ * καταποντίσας, νεφέλη καθήμενος * οὖτος ἐπεδήμησε * παρθενικῆ τοῖς Αἰγυπτίοις ὕστερον, * καὶ διὰ τοῦ Μάρκου * αὐτοὺς τῆς πλάνης ἐἐρὑσατο.

'Ωδή γ΄. 'Ο μόνος είδως τῆς τῶν βροτῶν. *
Σὲ τὴν ἐνυπόστατον, Χριστὲ, * σορίαν ἀνεκήρυξε * μαρμαρυγαῖς
ταῖς σαῖς αὐγαζόμενος * παντὶ τῷ κόσμῳ φανεῖσαν, Δέσποτα, * καὶ ζωὴν παρέχουσαν, * καὶ βροτούς φωτίζουσαν, * ὁ θερά-

πων σου Μάρχος, φιλάνθρωπε...

Τό ρετθρον δεξάμενος, Χριστέ, * σορίας το ἀείρρυτον * ὡς ποταμός ροιζῶν γῆς ἐπέχλυσε * θεογνωσίας φωτὶ τὰ πέρατα, * σοῦ δειχνὺς ὑπάρχουσαν * ἀληθῆ τὴν πρόρρησιν * ὁ αὐτόπτης σου Μάρχος, φιλάνθρωπε.

Τῷ Πέτρω ἐπόμενος, σορὲ, * σορῶς τὸ Εὐαγγέλιον * ὡς μαθητὴς αὐτοῦ διετύπωσας, * θεολογίας τὸ ρῶς δρεψάμενος * παρ' αὐτοῦ, 'Απόστολε, * καὶ Θεοῦ τὴν ἔνσαρκον * παρουσίαν μηνύσας τρανότατα. Θεοτοκίον.

Αίγύπτου τό πρίν παρθενικαζ * άγκάλαις ἐποχούμενος, * δαιμονικούς βωμούς σὰ κατέσεισας * καὶ ταύτη πάλιν τὸν Μάρκον ἔπεμψας * συνετίζειν ἀπαντας * τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν * καὶ τὸ θεῖον, Χριστὲ, σοῦ μυστήριον.

Κοντάχιον τῆς Έορτῆς.

Είτα, Κάθισμα τοῦ Αγίου,

*Πχος α΄. Τον τάρον σου, Σωτήρ. *

 \mathbf{E} ίς ύψος ἀνελθών * ἀρετῶν, θεῖε Μάρχε, * ἐβρόντησας ἡμῖν * σωτηρίων δογμάτων * μεγάλα μυστήρια, * θεῖος χήρυξ γενόμενος· * ὅθεν πίστει σε * ἐχδυσωποῦμεν, παμμάχαρ, * πάσης θλίψεως * ἀμαρτιῶν χαὶ χινδύνων * ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Δόξα, έτερον.

Ήχος δ΄. Έπεράνης σήμερον. *

Ος ἀστέρα μέγαν σε * ἡ Ἐκκλησία * κεκτημένη, ἔνδοξε, * τῶν διδαγμάτων σου βολαῖς * φαιδρυνομένη κραυγάζει σοι * Χαίροις, παμμάκαρ * Κυρίου ᾿Απόστολε.

Καὶ νον, τῆς Εορτῆς.

 $\Omega \delta \dot{\eta} \delta'$. Όρος σε * τη χάριτι.

τίς πᾶσαν * ὁ φθόγγος σου τὴν γῆν ἐξελήλυθε * καὶ εἰς τὰ πέρατα, Σορὲ, * τῆς οἰκουμένης, σοῦ τρανῶς * ἡημάτων ἡ δύναμις * δαυϊτικῶς * διαπρυσίως κηρύττουσα * τὴν σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

"Ερανε, * Σωτηρ, ως ἀστραπη ὁ 'Απόστολος * τη οἰκουμένη ο σορός, * της ἀληθείας την χαράν * εὐαγγελιζόμενος, * θεολαμπεῖ * φωτοχυσία πυρσούμενος * εἰς σωτηρίαν ημών καὶ ἀνάπλασιν.

Οἱ πόδες * οἱ σοὶ προφητικῶς ὡραιώθησαν· * τὴν ὑπὲρ λόγον γὰρ ἡμῖν * εὐηγγελίσω προφανῶς * εἰρήνην, Θεόληπτε, * διὰ σαρκός * ἐμρανισθεῖσαν τοῖς πέρασιν * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

(Θεοτοκίον.

Νεφέλη * ὁ Λόγος παρθενικῆ ἐποχούμενος, * τῶν Αἰγυπτίων τὰς βουλὰς * καὶ θεομάχους λογισμοὺς * μωράνας διέλυσε * ταϊ διδαχαῖς * τοῦ θείου Μάρκου ὡς εὖσπλαγχνος * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

 $^{\prime}\Omega$ δή ε΄. $^{\prime}$ Ο φωτίσας * τη έλλαμψει.

Τστάλαξας * γλυκασμόν εὐσεβείας τῷ λόγῳ σου, * θεῖον όρος * πανταχόθεν ἀκτῖσι λαμπόμενον * ἐκρανθεὶς τῆ χάριτι * σαφώς τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, * Μάρκε παμμάκαρ θεόληπτε.

Έχ τοῦ οἶχου * τοῦ Κυρίου πηγὴ ἐξελήλυθας, * καὶ ποτίζεις * τὰς χερσώδεις καρδίας τοῖς ῥεύμασι * δαψιλῶς τοῦ Πνεύματος, * καρπόν ἀντὶ τῆς ἀκαρπίας * φέρειν διδάσχων, 'Απόστολε.

Σὺ τοῦ Πέτρου * τοῦ μεγάλου υίος ἐχρημάτισας, * καὶ ταῖς τούτου * διδαχαῖς φωτιζόμενος πάντοτε * τὰς ψυχὰς ἐλάμπρυνας * τῶν σοὶ θερμῶς προσομιλούντων, * Μάρκε Κυρίου 'Απόστολε.

Θεοτοχίον.

Ως ἄνθρωπος * ἐχ Παρθένου τεχθεὶς Αἰγυπτίοις, Χριστὲ, * ἐπεράνης, * ἐχ Πατρὸς ὁ ἐχλάμψας πρό χτίσεως * οἶς τὸν Μάρχον ἔχρισας * σορῶς αὐτοὺς μυσταγωγοῦντα * θεογνωσίας μυστήρια.

'Ωδή ς'. Έχυχλωσεν ήμᾶς.

Τ΄ ατέβαλες όφρυν ἀνόμων, Κύριε, * καὶ ϋβριν ὑπερήφανον * ἐταἱ πείνωσας, 'Απόστολον τον σον * δείξας τροπαιούχον τῆ ουνάμει σου * συ γὰρ ἰσχυς * τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Τόν στέρανον τόν τῆς ἐλπίδος, ἔνδοξε, * δι'οῦ νῦν σπεφανούμεθα * ἐν τοῖς λόγοις σου ἐκήρυξας, σορὲ, * τόν Δημιουργόν, Μάρκε, τῆς κτίσεως, * τόν εἰς ἡμῶν * δόξαν πλασθέντα * φύσει τοῦ σώματος.

Ό Πέτρος σε ό χορυφαΐος, "Ενδοξε, * σαφώς έμυσταγώγησεν * Εὐαγγέλιον συγγράψαι τὸ σεπτόν, * δείξας ὑπηρέτην σε τῆς χάριτος: * σὺ γὰρ ἡμῖν * θεογνωσίας τὸ φῶς ἐξήπλωσας.

OEOTOXIOV.

Τὴν Αἴγυπτον τὴν πρὶν ἐν σκότει, Κύριε, * Παρθένου Θεομήτορος * κατελάμπρυνας ὡς βρέφος προελθών, * ταύτης θριαμβεύσας τὰ σεβάσματα * ταῖς διδαχαῖς * τοῦ θεηγόρου Μάρκου, ριλάνθρωπε.

Κοντάχιον, ΊΙχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών.

Γξ ύψους λαβών * τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, * ἡητόρων πλοκάς * διέλυσας, 'Απόστολε, * καὶ τὰ ἔθνη ἄπαντα * σαγηνεύσας, Μάρκε ἀοίδιμε, * τῷ σῷ Δεσπότη προσήγαγες, * τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

Ο Οίκος, πρός τό Τράνωσόν μου.

Τοῦ Κορυραίου τῶν ᾿Αποστόλων * μαθητής χρηματίσας, * σὺν αὐτῷ τὸν Χριστὸν * Τἰὸν Θεοῦ ἀνεχήρυξας, * ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀληθείας * στερεώσας τοὺς πλάνη σαλευομένους * ἐν ἡ κὰμὲ * στερεώσας, ψυχῆς μου κατεύθυνον * τὰ διαβήματα, ὅπως * τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων λυτρούμενος * ἀνεμποδίστως δοξάζω σε * σὸ γὰρ πάντας ἐρώτισας, Μάρκε σορὲ, * τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Αποσπέλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Στίχοι.

Σύροντες εἰς Υτιν Μάρχον οἱ μιαιφόνοι, Πρός οὐρανοὺς πέμποντες αὐτόν ἡγνόουν.

Είκάδι πέμπτη Μάρκον ενί χθονί ἄφρονες είλκον.

Ταϊς του Αγίου σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, έλέησον καὶ σώσον ήμας. Αμήν.

Ωοή ζ΄. Σε νοητήν, * Θεοτόκε.

Ταϊς θεϊχαϊς * ἀστραπαϊς πυρούμενος * ἀνταναχλάσεις μυστιχῶς * ἀντιπέμπεις αὐγοειδεῖς, * Μάρχε παμμαχάριστε· * Λόγον γὰρ ἐχήρυξας * σεσαρχωμένον τὸν ἄσαρχον, * τὸν αἰνετὸν * τῶν Πατέρων Θεὸν χαὶ ὑπερένδοξον.

Θεουργικαϊς, * Παντουργέ, δυνάμεσι * τον θεηγόρον Μαθητην * καθοπλίσας, θαυματουργόν * τοῦτον ἀπετέλεσας· * νόσους γάρ ἀπήλασε, * καὶ μαλακίας ἰάσατο, * τον αίνετον * σὲ κηρύττων Θεόν καὶ ὑπερένδοξον.

Τῶν Μαθητῶν * τοῦ χοροῦ τὸν ἔξαρχον * καθηγεμόνα ἐσχηκώς, * θεῖον Πέτρον, ἐκμιμητὴς * τούτου ἀναδέδειξαι· * ἄπαν γὰρ ἐρρύθμισας * τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, * τὸν αίνετὸν * τῶν Πατέρων Θεὸν κηρύττων, "Ενδοξε. Θεοτοκίον.

Στήλην αὐτὸς * ἐν Αἰγύπτω ἔστησας * Εὐαγγελίου σου γραφὴν * τῷ τεχθέντι ἄνευ σπορᾶς * ἐχ τῆς Θεομήτορος, * ῥήσεσιν ἐπόμενος * τοῦ Ἡσαίου, Πανεύρημε, * τὸν αἰνετὸν * χαταγγέλλων Θεόν τὸν ὑπερένδοξον.

'Ωδή η'. Έν καμίνω Πατδες.

Τόν τεχθέντα Λόγον έχ Πατρός * πρό πάντων των αἰώνων, * τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων * ἐνδυσάμενον Χριστόν, * ἐχήρυξας, *Ενδοξε, * χαὶ ἐβόας· * Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τον διδόντα λύτρον έαυτον * ήμων της άμαρτίας, * καὶ πάθει τοὺς πεπτωκότας * άναστήσαντα, Χριστον, * ἐδόξασας, "Ενδοξε, * καὶ ἐβόας: * Πάντα τὰ ἔργα, τον Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τἢ τοῦ Πέτρου, Μάρκε, πειθαρχῶν, * σορὲ, διδασκαλία, * πανσόρως διὰ γραμμάτων * ἀνετύπωσας πιστοῖς * σεπτόν Εὐαγγέλιον * τοῖς βοῶσι· * Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(Estoxion.

Ή Παρθένος τὸν Ἐμμανουὴλ * βαστάζουσα ὡς βρέφος * ἐπέστη τοῖς Αἰγυπτίοις· * οἶς ὡς ἔκλαμπρος ἀστὴρ * ὁ Μάρκος ἀπέσταλται * ἀνακράζων· * Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

 Ω ò η θ . Túπον * της άγνης λοχείας σου. *

βάσας * τὴν πηγὴν τὴν ἄρθαστον * τῆς τρισηλίου, Θεοφάντορ, ἐλλάμψεως, * καθαρώτερον κατατρυρῆς καὶ τρανότερον * τῆς θεώσεως τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, * Αγγέλοις συγχορεύων * ἀκαταπαύστως, ἰερώτατε.

Πέτρου * χοινωνός γενόμενος * διδασχαλίας χαὶ τοῦ θείου χηρύγματος, * τὰ οὐράνια περιπολεύεις σχηνώματα * σὺν αὐτῷ, θεοβρήμον μαχάριε· * μεθ' οῦ χαὶ συμπρεσβεύεις * ὑπὲρ ἡμῶν, Μάρχε 'Απόστολε.

Φάος * τὸ τρισσῶς ἐνούμενον, * μοναδικῶς τε πάλιν ξένως τρισσούμενον * ἀνεκήρυξας πανευσεβῶς, Μάρκε πάνσορε, * φωτιζόμενος αἴγλη τῆς χάριτος * διό σε δυσωποϋμεν * Ἰπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἰκέτευε.

() εοτοκίον.

Μάρχος * ό σεπτός 'Απόστολος * τοῖς Αίγυπτίοις ἱεράρχης δεδώρηται, * οἰς ὡς νήπιος σωματωθεὶς ἐπεδήμησεν * ἐχ Παρθένου ἀγνῆς Θεομήτορος * ὁ Κύριος τῆς δόξης, * ὄν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

'Εξαποστειλαριον. **Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε.** *

Τὸ τὴν υἰότητα Πέτρου * τοῦ 'Αποστόλου πλουτήσας, * τοῖς Αἰγυπτίοις ἐντεῦθεν * διατυποῖς πρῶτος πάντων * τὸ Εὐαγγέλιον, Μάρχε, * δι' οῦ τὸν χόσμον φωτίζεις.

Και της Ερρτής.

Είς τοὺς Αϊνους ίστωμεν Στίχους δ΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρα προσόμοια τοῦ Αποστόλου γ΄, δευπερούντες το α΄.

ΊΙχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

Αίγύπτου φωστήρ ὁ φαεινὸς * Μάρχος ὁ πανάριστος, * χήρυξ τοῦ Λόγου ὁ πάνσορος, * Εὐαγγελίου τε * συγγραφεύς ὁ θεῖος * εὐρημείσθω ἄσμασι * καὶ θείοις παρ' ἡμῶν μελφδήμασι * Χριστῷ πρεσβεύει γὰρ * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δογμάτων τῶν θείων συγγραφεὺς * τοῦ Χριστοῦ γενόμενος, * πᾶσαν τὴν γῆν κατερώτισας, * αὐτοῦ τὴν σάρκωσιν * καὶ τὰ
θεῖα πάθη, * τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν * καὶ τὴν πρὸς τὸν Πατέρα
ἀνάβασιν * κηρύξας, πάνσοφε, * καὶ τὰ ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν *
ἀληθείας * ἐλκύσας, 'Απόστολε.

Τοῦ Πέτρου τοῦ θείου ὁπαδὸς * εὐπειθὴς γενόμενος, * Μάρκε Κυρίου 'Απόστολε, * ταῖς τούτου, πάνσορε, * διδαχαῖς πειθήσας, * τοῦ 'Αγίου Πνεύματος * τῆ χάριτι λαοὺς κατεφώτισας, * τῶν Αἰγυπτίων τε * καταυγάσας τὴν διάνοιαν, * καὶ τὴν πόλιν * αὐτῶν κατεκόσμησας.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Σοῦ ἐξεχύθη. (Ζήτει εἰς τὸν Ἑσπερινόν). Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Προκείμενον, Ήχος πλ. δ΄.

Είς πασαν την γην έξηλθεν ο φθόγγος αύτου, καὶ είς τὰ πέρατα της οίχουμένης τὰ βήματα αύτου.

Στίχ. Οι ουρανοί διηγούνται δόξαν Θεού· ποίησιν δε χειρών

αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Πρός Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολής Παύλου το ἀνάγνωσμα. ἀλδελφοὶ, ὁ Θεός ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους.

'Αλληλούτα, 'Ήχος α'.

Έξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησία Αγίων.

 $\Sigma \tau (\chi$. Ο Θεός ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῆ Αγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, έχ τοῦ χατὰ Λουχᾶν.

Είπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς. Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει.

Κοινωνικόν Είς πάσαν την γτιν έξτιλθεν.

ΤΗ Κς'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρος Βασιλέως, Έπισκόπου Αμασείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Αγίου Προσόμοια γ΄.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Κατὰ πάντων, Μακάριε, * τῶν παθῶν ἐβασίλευσας * νόμφ θείφ, μέγιστε, κρατυνόμενος· * καὶ λογισμόν αὐτοκράτορα * σαρῶς ποιησάμενος, * καὶ γενόμενος Θεοῦ * παραστάτης ἐπάξιος, * χρίσμα ἄγιον * ὑπεδέξω καὶ ποίμνης * προηγήσω * λογικῆς, 'Αρχιερέων * καὶ 'Αθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ος χριόν ἐχ ποιμνίου σε, * Βασιλεϋ παμμαχάριστε, * βασιλεὺς παράνομος διεχώρισε· * χαὶ Βασιλέα χηρύττοντα * Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν, * τόν τυθέντα ὡς ἀμνόν * χαὶ βροτοὺς διασώσαντα, * θεασάμενος, * χατασφάττει ἀδίχως * προξενῶν σοι * οὐρενῶν τὴν βασιλείαν * χαὶ αἰωνίζουσαν εὕχλειαν.

Γρ' υδάτων τὰς τρίβους σου * παραδόξως πεποίησαι, * Βασιλεῦ ἀοίδιμε· μετὰ τέλος γὰρ * ἀπορριφείς ὡς προέφησας, * συντόνως ὑπέπλευσας, * καὶ τῆ πόλει σου σαυτόν * 'Αμασεία ἀπέσταμόν καὶ νοσημάτων * παντοδαπῶν καθαρτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπολυτίχιον τῆς αὐτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Καθίσματα τῆς Εορτῆς οι Κανόνες τῆς Εορτῆς, καὶ τοῦ Αγίου.

΄Ο Κανών τοῦ 'Αγίου φέρει 'Αχροστιχίδα ἐν τῆ Θ΄. 'Ωδῆ, 'Ιωσήφ. ''Ωδὴ α΄. 'Ήχος β΄. Δεῦτε λαοὶ, * ἄσωμεν.

 $T^{\tilde{\omega}}$ Βασιλεί * τῶν οὐρανίων Δυνάμεων * στεφηφορῶν παρίστασα, * πᾶσιν αἰτούμενος, * Βασιλεῦ θεοφόρε, * τοῖς πόθψ σε τιμῶσι * χάριν καὶ ἐλεος.

Κατὰ παθῶν * τῶν τῆς σαρχὸς ἐβασίλευσας, * καὶ βασιλέα · άθεον * ἐγχελευόμενον * τὸν οὐράνιον, Μάχαρ, * ἀρνεῖσθαι βασιλέα * σὺ κατεπάτησας.

Βασιλικών * φύλακα θείων προστάξεων * βασιλικώ σε χρίσματι * θείω ἐπέχρισε * Βασιλεὺς ὁ τῆς δόξης, * καὶ στέφει μαρτυρίου, * Μάκαρ, ἐκόσμησεν. Θεοτοκίον.

Ή των πιστών * καταφυγή, 'Αειπάρθενε, * ή κραταιὰ βοήθεια * των προστρεχόντων σοι, * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης * καὶ βλάβης ἐναντίας * ἡμᾶς διάσωσον.

'Ωδή γ'. Έν πέτρα με της πίστεως.

Αγέλαις ἡριθμήθης των πρωτοτόχων * θεούμενος μεθέξεσι θειο-Τάταις, * χαὶ βλέπων χαθαρώτερον τοῦ Δεσπότου * τὴν ὡραιότητα, * Μάρτυς ἀἡττητε, * Βασιλεῦ θεόσορε * χαὶ μαχάριε.

Αἰρέσεων διέλυσας τον χειμώνα * τἢ θέρμη τῶν πανσόφων σου διδαγμάτων * εἰδώλων διεσκέδασας τὴν ὁμίχλην * φωτὶ τῶν ἄθλων σου * διό με φώτισον, * Βασιλεῦ μακάριε, * τὸν τιμώντά σε.

Ψυχόλεθρον Γλαφύρα φυγούσα βόθρον, * λιμένα σωτηρίας σε, ΙΙάτερ, εύρε· * διό και νυμφευθείσα Χριστῷ τῷ Κτίστῃ * χαίρει

κραυγάζουσα· * Σὰ εἶ Θεός ἡμῶν, * καὶ οἰκ ἔστιν "Αγιος * πλήν σου, Κύριε. Θεοτοκίον.

Έχύησας τον ἄναρχον Βασιλέα * έχ σοῦ, Παρθενομήτορ, ἀρχὴν λαβόντα: * αὐτόν οὖν ὡς φιλάνθρωπον ἐκδυσώπει * σῶσαι τοὺς δούλους σου * πάσης ἐχ θλίψεως * καὶ ἐχθρῶν ἀλώσεως, * παναμώμητε.

» Εν πέτρα με της πίστεως στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· * ηὐρράνθη γὰρ τὸ πνεϋμά μου ἐν

» τῷ ψάλλειν· * Οὐκ ἔστιν "Αγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ

» ἔστι δίχαιος * πλήν σου, Κύριε.

Κάθισμα, Ήχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζάλην ἄθεον εἰδώλων πλάνης *-ἐκρευξάμενος, ἱερομύστα, * διὰ δὲ ξίρους θαλάσση ποντούμενος * πρός τὸν ἀκύμαντον ὅρμον κατήντησας· * καὶ αἰωνίως ἐν τούτφ γηθόμενος, * Πάτερ "Οσιε, * Χριστόν τὸν Θεὸν ἰκέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Έρρτῆς.

'Ωδη δ'. 'Ελήλυθας * έχ Παρθένου.

Τέρευσας * σεαυτόν ώς άρνίον πανάμωμον * τυθείς, Παμμαχάριστε, * χαὶ ταῖς ροαῖς τῶν αἰμάτων σου * θάλασσαν ἐξήρανας * τῆς πονηρᾶς ἀθείας * θεία χάριτι.

· Βασίλειον * ἐπιχρώσας ἐσθῆτα τοῖς αἵμασι, * καὶ νίκης διάδημα * τῆ κεφαλῆ περιθέμενος, * χαίρων προσεχώρησας * εἰς τὰ βασίλεια, Πάτερ, * τὰ οὐράνια.

'Οσίως σου * καὶ δικαίως ποιμάνας τὸ ποίμνιον, * εἰς μάνδραν εἰσήλασας * τὴν ἐπουράνιον, "Οσιε· * ἔνθα τῆς ἀθλήσεως * περικοσμούμενος στέφει * προσεχώρησας.

Θεοτοχίον.

Πανύμνητε, * τῶν ἀνθρώπων ἐτοίμη βοήθεια, * τὰ ἄγρια χύματα * τῶν πειρασμῶν χαταπράθνον, * σώζουσα τοὺς δούλους σου * τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπηρείας * προστασίαις σου.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ ε΄. $^{\prime}O$ φωτισμός * των έν σχότει.

Τῷ φωτισμῷ * τῆς τοῦ Πνεύματος αἴγλης * λελαμπρυσμένος, * σκότος ἀπεμείωσας ἀθείας, * Ἱερομύστα, * καὶ πολλούς συσχεθέντας * τῆ ὁμίχλη τῆς ματαιότητος * πρὸς τὰς οὐρανίους μονὰς καθωδήγησας.

Φύλαξ Θεοῦ * προσταγμάτων ὑπάρχων, * ἐν φυλακῆ τε ἔνδον καθειργμένος ὑπὸ ἀθέων, * ὁρᾶς τὸ μέλλον * ἐπὶ σοὶ θεῖον τέλος * δι' Αγγέλου ἐκδιδασκόμενος, * Ἱερομαρτύρων κρηπὶς καὶ ἐδραίωμα.

δι' 'Αγγέλου ἐκδιδασκόμενος, * Ἱερομαρτύρων κρηπὶς καὶ ἐδραίωμα. Θαῦμα φρικτὸν * ἐν τῆ σῆ τελειώσει * πᾶσιν ὡράθη· * ξίφει γὰρ ἡ κάρα σου ἐκτμηθεῖσα, * Ἱερομάρτυς, * καὶ θαλάσση βληθείσα * συνηρμόσθη τῷ θείφ σχήνει σου, * δῶρον τοῖς ποθοῦσι δοθείσα θεόσδοτον. Θεοτοχίον.

Πόλις Θεοῦ, * περὶ ής ἐλαλήθη * δεδοξασμένα, * ταύτην σου τὴν πόλιν καὶ πᾶσαν χώραν * ἀπὸ κινδύνων * καὶ λιμοῦ καὶ βαρβάρων, * Θεοτόκε Παρθένε, λύτρωσαι, * μόνη προστασία πιστῶν ἀκαταίσχυντε.

Ωοη ς. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Τρ' υδάτων πορείας πεποίησαι, * υδατα της πλάνης ξηράνας τους ρεύμασι * των ίερων αίμάτων σου, * και πρός δρμον κατήντησας άκλυστον.

Ζωηφόρος νεκρός έχρημάτισας, * Πάτερ, τὴν ὑγρὰν, Βασιλεϋ, διερχόμενος, * καὶ μαθηταϊς διδόμενος * διὰ θείων σαφῶς εἰσηγήσεων.

Τὴν ἀγίαν στολὴν κατεποίκιλας * αἵμασι σεπτοῖς ώσπερ βύσσον βασίλειον, * ἢν, Βασιλεῦ, ἐνδέδυσαι * στεφηφόρος Χριστῷ παρστάμενος.

Θεοτοχίον.

Παναγία Παρθένε θεόνυμρε, * ή μετά Θεόν προστασία τῶν δούλων σου, * βαρβαριχής ἀλώσεως * και κινδύνων ήμᾶς ἀπολύτρωσαι.

'O Eiguos.

* \mathbf{E}^{γ} άβύσσ ϕ πταισμάτ ϕ χυχλούμενος, * την άνεξιχνίαστον * Της εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι άβυσσον * Έχ ϕ 0> ϕ 2ς, ϕ 3 Θεός, ϕ 4 άνάγαγε.

Τό Κοντάχιον τῆς Έορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ Κς'. του αύτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Αμασείας.

Στίχοι.

Τμηθείς, Βασιλεῦ, βασιλεὺς πόλου γίνη, Έξ αἰμάτων σῶν βάμμα κόκκινον φέρων.

Εἰχάδα ἀμφ' ἐχτην Βασιλεύς ξίφει αὐχένα χάρθη.

Ταῖς τοῦ σοῦ Αγίου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. Εικόνος χρυσής. *

Α ἱμάτων βαφαῖς * ἐπιχρώσας σεαυτῷ πορφύραν, Μάρτυς, * καὶ ταύτην χαίρων ἀμπεχόμενος, * καὶ τῆ χειρὶ τὸ σωτήριον * ὅπλον τοῦ Σταυροῦ περιφέρων, * Βασιλεῦ παναοίδιμε, * τῷ ἀθανάτω Βασιλεῖ * συμβασιλεύεις ἀεί.

Τῆ ποίμνη τῆ σῆ * ἀπεδόθη τὸ καλῶς ἀθλῆσαν σῶμά σου * ἐχ θαλαττίων κόλπων, πέλαγος * ἄμα πηγάζον ἱάσεων * καὶ τῶν παθημάτων ξηραΐνον * διεχχύσεις τῆ χάριτι, * Ἱερομάρτυς Βασιλεῦ, * τοῦ θείου Πνεύματος.

Νυμφίω Χριστῷ * νύμρην δλην ἀρεταῖς ἡγλαϊσμένην * καὶ παρθενία διαλάμπουσαν, * Γλαρύραν, Πάτερ, προσήγαγες, * ταύτην διδαχαῖς ώραίσας, * καὶ νυμφώνος ἡξίωσας * ἡ καὶ συγχαίρεις, Βασιλεῦ, * ἐν οὐρανίοις σκηναῖς. Θεοτοκίον.

Η μόνη έλπὶς * καὶ βοήθεια πιστών, Θεογεννῆτορ, * σπεῦσον βοήθει τοῖς ἰκέταις σου * βυθιζομένοις ταῖς θλίψεσι, * καὶ ἡπορημένοις, Παρθένε, * καὶ ἐν ὁδύνη ὑπάρχουσι, * καὶ καταφεύγουσιν εἰς σὲ * ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

'Ωδή η'. Τον έν καμίνω του πυρός. *

Τη βακτηρία των σορών * διδαγμάτων πρός νομάς * σωτηριώδεις * σοῦ τὰ θρέμματα νέμων, * τοὺς πονηροὺς καὶ βαρεῖς *
ἐκ μέσου, Πάτερ, λύκους ἡλασας, * καὶ ἐσφαγιάσθης * ώσπερ ἀρνίον θέλων.

Έχ θαλαττίων σε βυθών * μαργαρίτην ώς τερπνόν * ἀναδοθέντα * συγχομίζουσι πίστει * οί ἱεροὶ μαθηταὶ, * θαυμάτων * αἰγλην ἀποπέμποντα, * Ἱερομαρτύρων * χανών χαὶ μέγα χλέος.

"Όλος ἐχ βρέφους τῷ Θεῷ * ἀναθέμενος σαυτόν * χρίσματι θείφ * ἰερῶς ἡγιάσθης, * χαὶ ἱερεύσας σαυτόν * προσήχθης * ἱερεὺς καὶ σφάγιον * ἐν τῆ ἀθανάτφ * καὶ μυστικῆ τραπέζη.

Θεοτοχίον.

Καταφυγή Χριστιανών, * βοηθέ τών έν δεινοῖς * συνεχομένων, * Παναγία Παρθένε, * μή ὑπερίδης ήμᾶς * χινδύνοις * χλονουμένους πάντοθεν * χαὶ πολλαῖς ἐφόδοις * τών πονηρών βαρβάρων.

Ο Ειρμός.

» Γιόν εν καμίνω του πυρός * των Έβραίων τοῖς Παισί * συγ» Ι καταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα
» Θεόν * ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς

» πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωοη θ΄. Τον έχ Θεου Θεόν Λόγον. *

Τερωσύνης, παμμάχαρ, * χαὶ σεπτῆς μαρτυρίας * ταῖς θείαις ἀπαστράπτων χαλλοναῖς * νῦν χατοιχεῖς τὰ οὐράνια, * χαὶ παρίστασαι χαίρων * Τριάδι τῆ 'Αγία, Βασιλεῦ, * μετὰ πάντων Μαρτύρων * ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος.

 Ω ς ρωταυγής σου ή μνήμη * ἀπαστράπτουσα αἴγλην * ἐνθέων χαρισμάτων τοῖς πιστοῖς * ὡς ἱερόν σου τὸ τέμενος , * ἔνθα χείμενος βρύεις * ἰάματα, χαὶ σώζεις, Βασιλεῦ, * χαλεπῶν ἐχ χιν-

δύνων * τοὺς πόθω σε γεραίροντας.

Σὲ τὸν ποιμένα τὸν μέγαν * καὶ Ποιμένος μεγάλου * ἀρνίον γρηματίσαντα καλὸν * τὰ λογικά σου νῦν θρέμματα * λιτανεύομεν, Πάτερ· * πρὸς χλόην μετανοίας ἀληθοῦς * καὶ οὐράνιον μάνδραν * ἡμᾶς πάντας ὁδήγησον.

Η των λειψάνων σου θήκη * ώς πηγή καθοράται * ίάσεων έκβλύζουσα κρουνούς, * καὶ θεραπεύουσα ἄπαντα * τὰ νοσήματα, ΙΙάτερ, * ψυχών καὶ τών σωμάτων, Βασιλεύ * διὰ τοῦτο πιστώς σου * τελούμεν τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοχίον.

Φωτοχυήτορ Παρθένε, * μετὰ τῶν 'Ασωμάτων * 'Αγγέλων, 'Αποστόλων, Προφητῶν, * 'Ιεραρχῶν, 'Αθλορόρων τε * καὶ 'Οσίων ἀπάντων * τὸν μόνον ὑπεράγαθον Θεὸν * ἐκδυσώπει ῥυσθήναι * κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Είρμός.

- Τητόν έχ Θεού Θεόν Λόγον, * τον ἀρρήτω σορία * ήχοντα χαι νουργήσαι τον 'Αδάμ, * βρώσει φθορά πεπτωχότα δεινώς, *
- » έξ άγίας Παρθένου * άφράστως σαρχωθέντα δι' ήμας, * οι πιστοί,

• όμορρόνως * έν ύμνοις μεγαλύνωμεν.

Τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς. Καὶ ἡ λοιπἡ ᾿Ακολουθία, ἡ Α΄. "Ωρα, καὶ ᾿Απόλυσις.

THE KZ'. TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρος Συμεών, συγγενούς του Κυρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐρρτῆς γ΄. καὶ τοῦ Αγίου γ΄.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι. *

Γερεύς ἱερώτατος, * ἀθλητής ἐννομώτατος, * συγγενής τοῦ χτίσαντος ἀληθέστατος, * θαυματουργός ὑπερθαύμαστος, * φωστήρ διαυγέστατος, * πλανωμένων ὁδηγός, * Συμεών, ἀναδέδειξαι, * στύλος ἄσειστος * τῆς σεπτῆς Ἐχχλησίας, * καὶ τῆς ἄνω * βασιλείας χληρονόμος, * καὶ τῶν ᾿Αγγέλων ἰσότιμος.

Τετά πόνους τοῦ σώματος * πολυτρόπους, θαυμάσιε, * μετὰ Πασαν βάσανον πολυώδυνον, * μετὰ μυρία παλαίσματα * σταυρῷ προσωμίλησας * ἐχμιμούμενος Χριστὸν * σταυρωθέντα θελήματι: * δθεν σήμερον, * Συμεών, σοῦ τὴν μνήμην * τὴν φωσρόρον * ἐχτελοῦντες, τὰς αἰσθήσεις * τὰς ψυχιχὰς φωτιζόμεθα.

 \mathbf{E} ίς ναὸν ἐπουράνιον * ἱερῶς προσεχώρησας * ἱερῷ σταζόμενος, μάχαρ, αϊματι, * χαὶ τῆ Τριάδι παρίστασαι * πλουσίως λαμπόμενος * ταϊς έχειθεν άστραπαϊς * πηγαζούσαις, πανόλβιε· * όθεν χαίροντες * την άγιαν σου μνήμην * έκτελούμεν, * Συμεών, ταϊς σαζ πρεσβείαις * λύσιν πταισμάτων λαμβάνοντες.

Δόξα, και νον, τῆς Έρρτῆς. Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Έρρτῆς. 'Απολυτίκιον, 'Ήχος α'.

👽 ριστού σε συγγενή, * Συμεών ίεράρχα, * καὶ Μάρτυρα στερ $oldsymbol{\Lambda}$ ρόν * ίερως εύφημούμεν, * την πλάνην όλέσαντα * χαί την πίστιν τηρήσαντα. * δθεν σήμερον * την παναγίαν σου μνήμην * έορτάζοντες, * άμαρτημάτων την λύσιν * εύχαζς σου λαμβάνομεν.

Καὶ τῆς Έρρτῆς, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Έορτῆς, και οι Κανόνες της Έρρτης και του Αγίου, ου ή Ακροστιχίς. Σίμων ό καὶ Συμεών ύμνείσθω πόθφ. Ίωσήφ.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. "Ασομαί σοι, Κύριε ό Θεός μου. * τίμων ίερώτατε, τῷ Δεσπότη * στεφηφορῶν παρεστηχώς, * τοῖς πόθω τὴν μνήμην σου * τελοῦσι τὴν πανίερον * πταισμάτων λύσιν αίτησαι.

Ιστίφ πτερούμενος, Θεομάχαρ, * τῷ τοῦ Σταυροῦ ὡς ἀληθως, * ταϊς αύραις του Πνεύματος * τόν κλύδωνα παρέδραμες * τής πλάνης, παμμακάριστε.

Μύρφ θείφ έχρισεν ίερέα * σὲ τοῦ λαοῦ ὁ ἐχ φυλῆς * Ἰούδα βλαστήσας, Χριστός, * Συμεών ιερώτατε, * των 'Αγγέλων συνόμιλε. Θεοτοχίον.

΄Ως ούσα τής κτίσεως άνωτέρα * πάντων τον Κτίστην καὶ Θεόν * εν μήτρα συνέλαβες, * Παρθένε, καὶ ἐκύησας * βροτῶν είς ἀπολύτρωσιν.

'Ωδή γ'. Τόξον * δυνατών ήσθένησε. *

Νεύσει * πρός Θεόν θεούμενος, * όλος, Ίεράρχα, θεοειδής έχρη-μάτισας, * μαρτυρίου περιαστράπτων * λαμπηδόσιν, ίερώτατε. "Ορθρος * τοῖς ἐν σκότει ἔλαμψας, * τῆς δικαιοσύνης ὑποδεικνύων τον "Ηλιον * έχ νερέλης Παρθένου Κόρης * τοῖς ἀνθρώποις άνατείλαντα.

Κόσμου * ήδονὰς ἐμίσησας, * καὶ 'Αρχιερέων κόσμος τερπνός έχρημάτισας, * καὶ ἀθλήσας ὑπερκοσμίου * δόξης, Πάτερ, κατηξίωσαι.

(-) ED TOX (OV.

· "Απας * έγχωμίων, πάναγνε, * νόμος νῦν ἡττᾶται σὲ ἀνυμνεῖν, Θεονύμρευτε· * τὸν γὰρ Λόγον Θεοῦ τεχοῦσα * τοὺς 'Αγγέλους ὑπερβέβηχας.

Ο Είρμός.

» Γόξον * δυνατών ήσθένησε, * και * οι ἀσθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίφ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, ΊΙχος δ΄. Ο ύψωθείς.

Ιεραρχίας ταϊς στολαϊς έκοσμήθης, * καὶ μαρτυρίου καλλοναϊς ώραιώθης, * καὶ τῷ Θεῷ σὺν δόξη παριστάμενος * λάμπεις αὐ-γαζόμενος * τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος * ὅθεν δυσωποϋμέν σε, * Συμεὼν ἰεράρχα * ὡς παρβησίαν ἔχων πρός Θεὸν, * ὑπέρ τῶν πίστει * τιμώντων σε πρέσβευε.

Καὶ τῆς Έρρτῆς.

 $^{'}\Omega^{\hat{\sigma}}\dot{\eta}$ $\hat{\sigma}'$. $\Delta\iota'$ äyäπησιν, οἰχτίρμον.

Ιερούργησας θυσίας άναίμους φέρων * τῷ διὰ σὲ τυθέντι, * καὶ τυθεὶς ὡς ἀρνίον * τούτῳ προσήνεξαι, * Θεόρρον πανόλβιε.

Συνετρίβη πρό προσώπου σου, Ίεράρχα, * τῆς ἀσεβείας ὅρη, * καὶ βουνοὶ τῶν δαιμόνων * πάντες κατετάκησαν * Χριστοῦ δυ-ναμοῦντός σε.

Τψηλότατον τον βίον έχων, Παμμάχαρ, * έθελοντι ύψώθης * έπι ξύλου, το θείον * πάθος έχμιμούμενος * τοῦ χόσμον ύψώσαντος.

Θεοτοχίον.

Μεμυημένος τον τόχον σου ὁ Προφήτης * σὲ ᾿Αββαχούμ προγράφει * ώς χατάσχιον όρος, * Κόρη, ὁ Θεὸς ἡμῶν * ἐξ οὖ ἐπεδήμησεν.

'Ωοή ε'. Τον φωτισμόν σου, Κύριε. *

Τθελοντί, Μακάριε, * παρέδωκας σαυτόν * παθεΐν προθύμως, *
μιμούμενος Χριστόν * τόν ύπερ ήμων * σαρκί παθόντα * καί
τὰ πάθη μειώσαντα.

'Ως ίερεῖον ἄμωμον * ἐκδέδωκας σαυτόν * ὁλοκαυτοῦσθαι * πυρὶ τῶν βασάνων, * μάκαρ Συμεών, * ἐν εὐωδίᾳ * μυστική συντηρούμενον.

Ναός του θέιου Πνεύματος * γενόμενος, σορέ, * ναούς είδώλων * κατέστρεψας μοχλῷ * σου των προσευχών, * και πλανωμένους * πρός το φως καθωδήγησας. Θεοτοκίον.

Υπέρ ήμων δυσώπησον * Χριστόν τόν έχ των σων * άγνων αιμάτων, * άγνη Θεοτόχε, * σάρχα ύλιχην * ήμφιεσμένον, * χαί βροτούς άναπλάσαντα.

' Ω δή ς'. Έβόησε * προτυπών.

Μεμύησαι * παραδόξως εκ θείων ελλάμψεων * τὰ πρός θείαν * όδηγοῦντα ζωήν σε, πανόλβιε, * καὶ ἀρρήτου δόξης, * Ίεράρχα, ἀνάπλεως γέγονας.

Ναμάτων σε * ζωηρρύτων πλησθέντα τοῦ Πνεύματος, * ώσπερ ἄλλον * ποταμόν ἐξ 'Εδὲμ πορευόμενον, * Συμεών, ἡ θεία * 'Εχ-

χλησία ἀγάλλεται ἔχουσα.

Έκάθισας * ύψηλην είς καθέδραν διάδοχος * χρηματίσας * 'Ιακώβου, καὶ τρόπων συμμέτοχος * την ἱεραρχίαν * μαρτυρίφ λαμπρύνας, Μακάριε.

Θεοτοχίον.

'Ιάτρευσον.* τὰ ἀνίατα πάθη, Θεόνυμφε, * τῆς ψυχῆς μου, * ἰατρὸν καὶ σωτῆρα κυήσασα * τῶν βροτῶν τὰ πάθη * τοῖς αύτοῦ θεραπεύοντα πάθεσιν.

Ο Είρμός.

 \mathbf{E} βόησε, * προτυπών την ταφην την τριήμερον, * ό Προφή- της * Ίωνας εν τῷ κήτει δεόμενος· * Έχ φθορας με ρῦσαι, *

» Ίησου, Βασιλευ των δυνάμεων.

Κοντάχιον, ή Ηχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον. *

Ος ἀστέρα μέγιστον * ἡ Ἐχχλησία * χεχτημένη σήμερον * τόν θεηγόρον Συμεών * φωταγωγείται χραυγάζουσα· * Χαίροις, Μαρτύρων * σεπτόν ἀχροθίνιον.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Συμεών, Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Στίχοι.

'Αδελφά πάσχεις, Συμεών, τῷ Κυρίφ, Ξύλφ πρεμασθείς ὡς ἀδελφός Κυρίου.

Έν ξύλφ έβδομάτη Συμεών πάγη είκάδι μακρφ.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Αβραμιαΐοι ποτέ. *

Σώμα βασάνοις προδούς * ύπερ Χριστοῦ προθύμως * οὐ παρετράπης, οὐα ἐνεδωαας, * αραυγάζων, Θεσπέσιε· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θείφ, Παμμάχαρ, φίλτρφ * ἀναφλεχθείς τὰς φρένας * πυρός ἐνύλου δυνατώτερος, * βοῶν, ἐχρημάτισας· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

'Ως ό Δεσπότης Χριστός * ἐπὶ σταυροῦ ὑψώθης, * τῷ ἴσῳ πάθει σεμνυνόμενος, * καὶ μέλπεις γηθόμενος * 'Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοχίον.

Παρθενομήτορ άγνη, * το των δαιμόνων τραϋμα * και των άνθρώπων το διάσωσμα, * 'Αγγέλων εὐπρέπεια, * την ταπεινήν μου ψυχην * έχθροϋ της πλάνης ρῦσαι.

'Ωδή η'. Τον έν τῷ Σταυρῷ. *

Ο λην την αὐγην, * σορέ, τοῦ Παρακλήτου * τῆ καθαρᾶ σου, Συμεών, * δεξάμενος καρδία, * σκότος τῶν δαιμόνων ἀφεγγές * ἐξηράνισας πιστοὺς φωτίζων.

Θάλασσαν δεινής, * Σορέ, κακοπιστίας * ἀποξηράνας, ταϊς ροαϊς * των θείων διδαχών σου * ἄπασαν κατήρδευσας ψυχὴν * στάγυν πίστεως καρπορορούσαν.

 Ω ρθης ἱερεὺς * σεπτός ἐν τῷ ἰδίω * αῖματι, Μάρτυς, εἰσελθὼν * ναὸν εἰς θεῖον, ἔνθα * πάντοτε ὁρᾳς τὸν διὰ σὲ * ώσπερ ἄμωμον ἀμνὸν τυθέντα.

Θεοτοχίον.

Ίνα σε φωναῖς, * 'Αγνὴ, χαριστηρίοις * τὴν χαριτώσασαν ἡμῶν * τὸ γένος ἀνυμνῶμεν, * σχέπε, περιφρούρει τε ἡμᾶς, * Θεονύμρευτε, ἐχ πάσης βλάβης.

Ο Είρμός.

• Τόν εν τῷ Σταυρῷ * σαρκὶ προσηλωθέντα * καὶ ὑποδείξαντα
• Τήμτν * δπλον εἰς σωτηρίαν, * Πατδες, ὑπερυψοῦτε Χριστόν *
• τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. 'Ο τόχος σου ἄφθορος.

Ος στύλος πυρός, μάχαρ, ώράθης * λαού προηγούμενος τοῦ νέου * ἐξ Αἰγύπτου τῆς πλάνης, * καὶ πρός γῆν ἐπαγγελίας τὴν θείαν, Μάρτυς, * τοῦτον εἰσάγων * ταῖς σαῖς ὄντως εἰσηγήσεσιν.

Σίμων Συμεών, διπλην την κλησιν * λαβών, τον διπλουν τη φύσει Λόγον * έναντίον ἀθέων * τον αὐτον Θεόν βροτόν τε ἀνα-κηρύττεις· * δθεν σε πάντες * συνελθόντες μακαρίζομεν.

Ή γη ἡγιάσθη τη ἀθλήσει * σοῦ, Μάρτυς, σταυρῷ προσηλωθέντος * αἱ ψυχαὶ δὲ Δικαίων, * Συμεὼν, ἀγαλλιῶνται τη ση ἀνόδω * ὅθεν καὶ πάντες * οἱ πιστοί σε μακαρίζομεν.

Θεοτοχίον.

Φωτί με χαταύγασον τῷ θείῳ, * φωτὸς οἰχητήριον, Παρθένε, * τῶν παθῶν μου τὸ σχότος * τὸ πυχνὸν χαὶ νύχτα ὄντως τὴν βαθυτάτην * σαῖς μεσιτείαις, * Θεοχυῆτορ, ἀπελαύνουσα.

Men. Tom. IV.

΄Ο Είρμός.

• Ο τόχος σου ἄρθορος ἐδείχθη, * Θεός ἐχ λαγόνων σου προῆλθε *
• Ο σαρχορόρος, ὅς ὤρθη * ἐπὶ γῆς καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνα• νεστράφη. * σἐ, Θεοτόχε, * διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τῆς Εορτῆς.

ΤΗι ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν 'Αγίων 'Αποστόλων 'Ιάσωνος και Σωσιπάτρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Έρρτῆς γ΄. καὶ τῶν ᾿Αποστόλων γ΄.

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

Πάντα κατελίπετε * τερπνὰ * Χριστόν ἀγαπήσαντες, * οῦ τὰς ψυχὰς ἐκολλήθητε * ὁπίσω, ἔνδοξοι· * ἴχνεσί τε τούτου * πίστει προσηνέχθητε, * Ἰάσων καὶ Σωσίπατρε πάνσοφοι· * ῷ καὶ πρεσβεύετε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Τάσων, Σωσίπατρε, * ψυχὴν * τὴν ἐμὴν φωτίσατε * ἐσκοτισμένην τοῖς πάθεσιν, * οἱ τὸν περίγειον * διδαχαῖς ἐνθέοις * κόσμον καταλάμψαντες, * καὶ σκότος τῶν εἰδώλων μειώσαντες, * καὶ προσενέγκαντες * γένος ἄπαν τὸ ἀνθρώπινον * σεσωσμένον * Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Σριστός ὁ Θεός ὑμᾶς, * σοροὶ * Ἰάσων, Σωσίπατρε, * τοὺς πλανωμένους ἀπέστειλεν * ἀνακαλέσασθαι· * καὶ πρὸς σωτηρίαν * πάντας καθωδήγησεν * ὑμῶν τοῖς θεοσόροις διδάγμασιν· * ῷ νῦν πρεσβεύσατε * δωρηθῆναι· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

> Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

'Απολυτίχιον, 'Απόστολοι άγιοι.

Καὶ τῆς Έορτῆς. Καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Ὁδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί. *

 $\mathbf{T}^{\vec{\omega}}$ του Χριστού * βήματι νυν παριστάμενοι, * μνείαν ήμων, * Απόστολοι, * ποιείσθε πάντοτε * των ύμας εὐρημούντων * ἐλάβετε γὰρ χάριν * πρεσβεύειν ὑπὲρ ήμων.

Δυάς σεπτή * τῶν Αποστόλων, αἰτήσασθε * Χριστόν τόν πανοεκτίρμονα * χάριν δοθτιναί μοι * τοῦ ὑμᾶς εὑρημῆσαι, * καὶ μέλψαι τοὺς ἀγῶνας * ὑμῶν, πανόλβιοι.

Μύσται Χριστοῦ, * Ἰάσων ὡ παμμακάριστε * καὶ πάνσοφε Σωσίπατρε, * τοὺς τὴν σεπτὴν ὑμῶν * ἐορτάζοντας μνήμην * παντοίων ἐκ κινδύνων * ἀπολυτρώσασθε. Θεοτοκίον.

Χαΐρε, σεμνή, * των δωρημάτων ή άβυσσος * χαΐρε, λιμήν άχείμαστε * χαΐρε, δχύρωμα τῆς ήμων σωτηρίας, * Παρθένε Θεοτόχε * μόνη πανύμνητε.

'Ωοή γ'. Στερέωσον ήμας.

Τ οῦ Παύλου φοιτηταί,* Σοροί, γενόμενοι,* κατ' ἴχνος * ἐκείνου τε πορευθέντες, * διεδράμετε τὰ σύμπαντα.* τὸν σωτήριον λόγον καταγγέλλοντες.

 $\hat{\Omega}$ ς θεΐοι ποταμοί * σορίας, Ένδοξοι, * ναμάτων * πληρούτε των σωτηρίων * Έχχλησίας τὰ συστήματα, * ἐχ πηγών σωτηρίου ρεΐθρα βλύζοντες.

Παντοίων ἀναγκῶν * καὶ περιστάσεων * τοῦ βίου * πρεσβείαις ὑμῶν ἀγίαις, * Θεοφόροι, κυβερνήσατε * τοὺς ὑμᾶς νῦν τιμῶντας οἰασώζοντες.

Θεοτοχίον.

Ο κλίνας οὐρανοὺς * τῆ ὑπὲρ ἔννοιαν * κενώσει * τὴν σάρκα ἐκ σοῦ πτωχεύει * προσλαβόμενος, Θεόνυμφε, * καὶ τὸν κόσμον πλουτίζει τῆ Θεότητι.

Ο Είρμός.

» Σ τερέωσον ήμας * έν σοι, Κύριε, * ὁ ξύλφ * νεχρώσας τὴν » άμαρτίαν· * και τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς καρ- » δίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, ή Τος α΄. Τον τάρον σου, Σωτήρ. *

Ι άσωνα, πιστοί, * καὶ Σωσίπατρον ύμνοις * ὡς μύστας ἱεροὺς * τῆς Αγίας Τριάδος * καὶ κήρυκας τῆς πίστεως * ἐπαξίως τιμήσωμεν, * ὅπως λάβωμεν * ταῖς παρακλήσεσι τούτων * πάντες ἔλεος, * καὶ χάριν εὐρωμεν θείαν * εἰς εὔκαιρον βοήθειαν.

Και τῆς Εορτῆς.

'Ωδή δ'. Είσακήκοα, Κύριε. *

Τοῦ Χριστοῦ τῷ ὁνόματι, * Θαυμάτουργοί, * τελοῦντες τὰς ἰάσεις, * πρὸς Θεοῦ τὴν πίστιν λαοὺς εἰλχύσατε.

Καὶ ποιμαίνειν, Μακάριοι, * καὶ όδηγεῖν * ὑμᾶς καὶ μετὰ τέλος * τὸ μικρὸν πιστεύομεν τοῦτο ποίμνιον.

Συγγενόμενοι, "Ενδοξοι, * πνευματικώς * πρεσβείας συμπολίταις * τάς χρηστάς φιλίας νόμφ παράσχοιτε.

OEOTOXIOY.

Ταϊς πρεσβείαις, δεόμεθα, * τῆς σὲ σαρχὶ * τεχούσης, Θεοῦ Λόγε, * τῷ λαῷ σου δώρησαι τὰ ἐλέη σου.

'Ωδή ε'. 'Ο του φωτός χορηγός. *

Γερουργοί τοῦ Χριστοῦ * τῶν μυστηρίων εὐκλεἐῖς ικρθητε * καὶ 1 κοινωνοί, * Σοφοί, των έκείνου * άγίων τε παθών * διό έπαξίως * ἀεὶ μαχαρίζεσθε.

'Ως ούρανοί λογικοί * τοῖς ἐπὶ γῆς τὴν τοῦ Θεοῦ, "Αγιοι, * δόξαν τρανώς * φθεγγόμενοι ζόρον * έξήρατε δεινόν, * καὶ θεογνωσίας * τὸν χόσμον ἐπλήσατε.

Ταϊς Ιχεσίαις τῶν σῶν * ἱερωτάτων Μαθητῶν, Κύριε, * σῶσον ήμας. * ήμεις γαρ λαός σου * καὶ πρόβατα νομής, * καὶ φόβφ σε πάντες * ύμνοῦντες δοξάζομεν.

Θεοτοχίον.

Έν γεγεαῖς γένεων * εὐλογημένη καὶ άγνὴ πέφηκας, * ὡς τὴν άρὰν * τῷ θείῳ σου τόχῳ * νεχρώσασα τὸ πρίν, * καὶ τὴν εὐλογίαν * τῷ κόσμφ πηγάσασα.

'Ωδή ς΄. "Αβυσσος * άμαρτημάτων. *

Οπλον σε * οἱ θεηγόροι * Απόστολοι κεκτημένοι, * τὴν τῶν 🕨 ἐναντίων εὐσθενῶς * παράταξιν ἔτρεψαν * ὡς ἄριστοι * στρατιώταί σου, Λόγε.

Έκράτυναν * τὴν Έκκλησίαν * Σωσίπατρος καὶ Ἰάσων * ίερολογίαις ίεραϊς * ώς ἔνθεοι ρήτορες * και κήρυκες * και Θεοῦ ίεράρχαι.

Έχυχλωσαν * ήμας άνάγχαι * χαι θλίψεις δι' άμαρτίαν * άλλα παρακλήσεσι σεπταϊς * τῶν 'Αποστόλων σου * ἐλέησον, * ὁ Θεὸς, τούς σούς δούλους. Θεοτοχίον.

Μακάριος ό σε γινώσκων * λαός, άγνη Θεοτόκε· * έν γάρ τοῦ Υίου σου τῷ φωτί * πᾶς τις πορεύεται * σωζόμενος * εἰς αἰωνας αἰώνων.

Ο Είρμός.

» * A βυσσος * άμαρτημάτων * έχύχλωσέ με έσχάτη· * άλλ' ώς » A τον Προφήτην 'Ιωνάν, * Κύριε, Κύριε, * άνάγαγε * έκ φθοράς » την ζωήν μου.

Κοντάχιον, ή Τχος β΄. Χειρόγραφον είχονα. * τηνοίς δόγμασι του Παύλου * καταυγασθέντες * γεγόνατε φωστήρες * τῆς οἰκουμένης, * τρισμακάριοι· καταυγάζετε γὰρ * ἀεἰ χόσμον θαύμασιν, * Ίάσων, ή πηγή των ίαμάτων, * Σωσίπατρε, Χριστού Μαρτύρων κλέος, * 'Απόστολοι θεοφόροι, * προστάται τῶν έν ἀνάγχαις, * χαθιχετεύσατε Θεῷ * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Οίχος,

Απόστολοι θεηγόροι * καὶ κήρυκες εὐσεβείας, * διδάσκαλοι καὶ προστάται * εὐσεβούντων ἀεισέβαστοι, * παρεστηκότες Θεῷ * καὶ φωτός θείου πληρούμενοι, * καὶ στεφάνοις ἐγκοσμούμενοι, * ρωτίσατε ἡμᾶς, δεόμεθα, * γεραίρειν τὴν ὑμῶν πανέορτον πανήγυριν * ἐν εὐφήμας ὑμνφόίαις εὐσεβῶς, * πάντες γὰρ ἐσμὲν ποίγυνον ὑμῶν * λυτρωθέντες τῆς πλάνης ἐν χάριτι * ἀλλ' ὡς δντες σωτῆρες τῶν πιστῶν * σπεύσατε πρός τὸν Κτίστην * πρεσβεύειν παρὸρησία * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Αποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου.

Στίχοι.

Ζωῆς Ἰάσων λαμβάνει φθαρτῆς πέρας, ᾿Αλλ' εὕρεν ἄλλην μὴ πέρας κεκτημένην. Θανόντι δόξαν σοῦ προσώπου δεικνύεις Σῷ Σωσιπάτρφ, τοῦ Θεοῦ Λόγου Πάτερ. Εἰκάδι ὀγδοάτη Ἰάσων ἀπεβήσατο γαίης.

Ταζς τῶν Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. Εἰχόνος χρυσής. *

Τοῦ πρώτου φωτός * τὰς ἀχτίνας ὁ σορὸς Παῦλος δεξάμενος, * ὑμᾶς, Ἰάσων ἱερώτατε * χαὶ θεοφόρε Σωσίπατρε, * δευτεροφανῶς χαταυγάζει * διδαχαῖς ἀναμέλποντας * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ήλίου, Σοροὶ, * ἐπὶ γῆς τοῦ αἰσθητοῦ ὁδὸν ἐδράμετε· * ἀνατολὴν γὰρ καταλάμψαντες * πρὸς δύσιν φθάσαντες ἔδυτε· * σώματι φαιδρῷ πρὸς Θεὸν δὲ * ἀνυψώσαντες πνεύματα, * ὑμνολογεῖτε νῦν αὐτὸν * ὡς τῶν Πατέρων Θεόν.

Θεοτοχίον.

Προστάτιν θερμήν * τὴν τεχοῦσάν σε, Χριστὲ, Παρθένον ἔδωκας * τοῖς ἐν ἀνάγχαις περιπίπτουσι * ταῖς τῶν δεινῶν περιστάσεων· * ρῦσαι οὖν ἡμᾶς εὐχαῖς ταύτης * τῶν χινδύνων τοὺς ψάλλοντας· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωδή η΄. Τον έν καμίνφ του πυρός. *

Οραιωθέντες καλλοναϊς * τοῦ τῆς χάριτος, Σοφοί, * Εὐαγγελίου, * παντὶ ὤρθητε κόσμω * τὴν ὑπερέχουσαν νοῦν * εἰρήνην * εὐαγγελιζόμενοι· * δθεν ἀνυμνεῖτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν φιλοσόρων τὰς πλοχὰς * διελύσατε σορῶς * θεολογοῦντες * Τρισυπόστατον φύσιν, * Μύσται τοῦ Λόγου σεπτοὶ, * χαὶ κόσμον * ὅλον ἐρωτίσατε * μέλπειν χαὶ δοξάζειν * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Σὲ Θεοτόκον ἀληθῆ * ὁνομάζοντες, 'Αγνὴ, * ὁμολογοῦμεν * τὸν ἐκ σοῦ σαρχωθέντα * Λόγον ἀρράστως διπλοῦν * τὴν φύσιν, * ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Εἰρμός.

Τόν ἐν καμίνω τοῦ πυρὸς * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ * συγκαταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα

» Θεόν * ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς » πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Τον έχ Θεού Θεόν Λόγον. *

Τον ἐπὶ γῆς τοὺς Αγίους * μεγαλύναντα Λόγον * Θεοῦ, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν * εἰς τὸν αἰῶνα δοξάσαντα, * καὶ νῦν ἐν τοῖς ὑψίστοις * κατέχοντα τὰ πνεύματα αὐτῶν * ἐν χειρὶ τῆ οἰκεία, * ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Τελειωθέντες, Θεόπται, * έν όλίγω πληροῦτε * έν τόποις φωτεινοῖς χρόνους μαχροὺς, * ἔνθα χαρὰν ἀνεχλάλητος * χαὶ ἀίδιος δόξα * χαὶ φῶς τὸ χαταλάμπον ὡς Θεὸς * τοῦ φωτὸς τοὺς ἀξίους * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας.

Νῦν εὐφημοῦντες, θεόπται, * δυσωποῦμεν ἐν ὕμνοις * ὑμᾶς ὡς χυβερνήτας ἱεροὺς, * ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ σύμπαντος * ἰχετεύσατε χόσμου * χαὶ εὐσταθείας τῶν Ἐχχλησιῶν * χαὶ ἡμῶν σωτηρίας, * Ἰάσων χαὶ Σωσίπατρε. Θεοτοχίον.

Θεοχυήτορ Παρθένε, * σαῖς ἀλήχτοις πρεσβείαις * χατάβαλε τὰ θράση τῶν ἐθνῶν * τῶν τοὺς πολέμους ζητούντων ἀεὶ, * Βασιλεῖ φιλοχρίστ ϕ * βραβεύουσα τὰς ν'τας χατ' ἐχθρῶν, * ΐνα σε χατὰ χρέος * ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ο Είρμός.

- » Τόν έχ Θεοῦ Θεόν Λόγον, * τόν ἀρρήτω σορία * ήχοντα χαι-» Υουργήσαι τον 'Αδάμ, * βρώσει φθορά πεπτωχότα δεινώς, *
- » έξ άγίας Παρθένου * άφράστως σαρχωθέντα δι' ἡμᾶς, * οι πιστοι,

» όμορρόνως * έν υμνοις μεγαλύνωμεν.

Έξαποστειλάριον. Ο ούρανον τοῖς ἄστροις. *

Η παμφαής και θεία * των 'Αποστόλων έορτή * των Κερκυτο πλήθη * πρός εὐωχίαν συγκαλεῖ· * Δεῦτε κορέσθητε πάντες * πνευματικής εὐφροσύνης.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀχολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις. THE KO. TOT ATTOT MHNOS.

Μνήμη τῶν Αγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίχφ, καὶ τοῦ Ὁσίου Μέμνονος τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Έρρτῆς γ΄. καὶ τῶν Αγίων γ΄.

Ήχος πλ. δ΄. "Ο του παραδόξου θαύματος. *

Μάρτυρες Χριστοῦ πανεύφημοι, * χαταχρατούσης ποτὲ * τῆς Ἐλλήνων σχαιότητος * χαὶ ϣθούσης ἄπαντας * πρὸς ἀθέμιτα βάραθρα, * ὁδὸν εὐθεῖαν οὐ χατελίπετε * χαὶ ἀθεία οὐ προσετέθητε. * ἀλλ' ἐνηθλήσατε * γνώμης ἀνδρειότητι, * χαὶ τὴν ζωὴν, * ξίφει θανατούμενοι, * χατεχληρώσασθε.

Εύγνιν, 'Ροϋρον, 'Αντίπατρον, * Θεόστιχον, 'Αρτεμάν, * Μάγνον πάντες, Θεόδοτον, * τόν κλεινόν Θαυμάσιον * καὶ τόν θεῖον Φιλήμονα * τοὺς ἐν ἀθλήσει φαιδρῶς ἐκλάμψαντας, * καὶ τοὺς ἐν σκότει φωταγωγήσαντας * πίστει τιμήσωμεν, * ὑμνοις μακαρίσωμεν, * τὴν ἱερὰν * τούτων ἑορτάζοντες * μνήμην γηθόμενοι.

Ανθη μαρτύρων τερπνότατα, * παρεμβολή ίερὰ, * θεοσύλλεκτον Α ἄθροισμα, * Ἐκκλησία ἄριστος, * συνοδία θεόλεκτος, * χορός Αγίων, δήμος μακάριος, * ὑπέρ Τριάδος ἀγωνισάμενοι * ταύτην αἰτήσασθε * δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν * ἀμαρτιῶν * καὶ εἰρήνην ἄπασι * καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς αὐτῆς, ὁμοίως καὶ ᾿Απολυτίκιον καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οι Κανόνες της Έρρτης, και των Αγίων, ου ή Ακροστιχίς. Την έννάριθμον Μαρτύρων σέβω χάριν, Ίωσήρ.

'Ωδη α΄. Ήχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς. *

 \mathbf{T} αῖς θείαις χαλλοναῖς * ἐνηδόμενοι ὄντως, * χαὶ χειμάρρου τῆς τρυφῆς * τρυφῶντες δαψιλῶς, * χαὶ μεθέξει θεούμενοι, * Μάρτυρες στεφανηφόροι, * τοὺς ὑμᾶς μαχαρίζοντας * χαλεπῶν ἐχ χινδύνων λυτρώσασθε.

Ήλίου φωταυγοῦς * ἀνατείλαντες δίχην * ταῖς ἀχτῖσι τῶν στερροῶν * ἀγώνων, 'Αθληταὶ, * χαὶ θαυμάτων ταῖς λάμψεσιν * ἄπαντας φωταγωγεῖτε, * χαὶ παθῶν νύχτα λύετε, * χαὶ δαιμόνων τὸν ζόφον σχεδάζετε.

Νεφέλαι μυστικαὶ * τῶν αἰμάτων τοῖς ὅμβροις * ὑετίζουσαι πιστοὺς * ἐδείχθητε, σοροὶ, * 'Αθληταὶ ἀξιάγαστοι, * καὶ ξηραίνουσαι τὴν πλάνην * ἀθείας ἐν χάριτι· * διὰ τοῦτο ὑμᾶς μακαρίζόμεν.

Θεοτοχίον.

Έχύησας Χριστόν * έξ άγνῶν σου αἰμάτων * σαρχωθέντα ὑπὲρ νοῦν * μορφῆ τῆ χαθ' ἡμᾶς, * Θεομῆτορ πανάμωμε· * δθεν πᾶσαι γενεαί σε * εὐσεβῶς μαχαρίζομεν, * τῶν ἀγίων Μαρτύρων τὸ χαύχημα.

'Ωδή γ'. Ούκ έν σορία. *

Νεκροῖς ξοάνοις * ἐπιθῦσαι μηδόλως θελήσαντες, * τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς * θυσία ζῶσα προσήχθητε, * παΐδες ὡραιότατοι, * "Αγιοι Μάρτυρες.

Νόμοις ένθέοις * δυναμούμενοι σθένει του Πνεύματος * ἀνομούντων τὰς βουλὰς * καὶ τὰς ἐνέδρας καθείλετε· * νομίμως δ' άθλήσαντες * δόξης ἐτύχετε.

'Αποσχοπούντες * είς τὴν μέλλουσαν εὕκλειαν, Μάρτυρες, * τὴν φθαρτὴν καὶ γεηρὰν * τιμὴν ἐμφρόνως ἐλίπετε, * καὶ δόξαν ἀθάνατον * ὄντως ἐλάβετε.

Θεοτοχίον.

'Ρομφαΐαι πάσαι * τοῦ ἐχθροῦ νῦν εἰς τέλος ἐξέλιπον * σοῦ τεχούσης τὸν Χριστὸν * τρωθέντα λόγχη, Πανάμωμε· * ὑπὲρ οῦ οἱ Μάρτυρες * τρωθέντες ἤθλησαν.

Ο Είρμός.

Οὐκ ἐν σορίᾳ * καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, * ἀλλ' ἐν
 σοὶ τῆ τοῦ Πατρὸς * ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ, Χριστέ· * οὐ γὰρ
 ἔστιν "Αγιος * πλήν σου, φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Την Σορίαν και Λόγον.

Σορισθέντες τῆ γνώσει τῆ θείχῆ, * ὁπλισθέντες ποῖς ὅπλοις τοῖς νοητοῖς, * ἐχθροῦ κατεβάλετε * παρατάξεις ἐν Πνεύματι, * καὶ βίω καὶ τρόπω * θανέντες μετέβητε * πρὸς ζωὴν ἀγήρω * καὶ ρῶς τὸ ἀνέσπερον * ὅθεν καὶ ἰάσεις * ἀναβλύζοντες πᾶσι * ἰᾶσθε νοσήματα * καὶ διώκετε πνεύματα, * ᾿Αθλορόροι ἐννάριθμοι. * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Και της Έορτης.

'Ωδή δ'. Ο καθήμενος έν δόξη. *

Τερετα, 'Αθλοφόροι, * καὶ θεόθυτα σφάγια, * θεται προσφοραί τε, * θύματα δεκτὰ προσηνέχθητε * τῷ ἐκουσίως τυθέντι, * καὶ τὸν θάνατον * θανατώσαντι· ὅθεν ὑμᾶς * μακαρίζομεν.

φόροι, χετρας, * καὶ δυσεντερίας ἐρρύσασθε * τὸν προσφυγόντα ἐκ πόθου * τῆ σορῷ ὑμῶν * περιβόητον ἄνδρα ποτὲ, * ἀξιάγαστοι.

Μίαν γνώμην διαφόροις * έν τοῖς σώμασιν ἔχοντες, * μαρτυρίου στέρος * ἄμα ἐχομίσασθε, Μάρτυρες· * ἐν οὐρανοῖς οὖν Κυρίφ * παριστάμενοι * χαὶ πληρούμενοι δόξης ἡμᾶς * ἐποπτεύετε.

Θεοτοχίον.

'Ο ἐν κόλποις τοῖς πατρώοις * ἀχωρίστως καθήμενος, * σοῦ ἐν ταῖς ἀγκάλαις * κάθηται, Παρθένε, ὡς νήπιος * οῦ τὸ μακάριον πάθος * εἰκονίζοντες * οἱ καλλίνικοι Παΐδες θανεῖν * ἡρετίσαντο.

'Ωδή ε'. 'Ασεβεῖς οὐχ ὄψονται. *

Τοητοί ως ανθρακες * ανάψαντες, Σοφοί, * κατεφλέξατε άληθως * φρυγανώδη άπασαν * πλάνην, μακάριοι, * καὶ πῦρ ἐναπέσβεσαν * των εἰδώλων θεία χάριτι.

Μερισμόν ἐν σώμασιν * οὐχ ἔσχετε πολλοῖς * ἀμερίστου ὑπεραθλεῖν, * Αθληταὶ, Τριάδος κατεπειγόμενοι * ὅθεν διελύσατε *

διαβόλου πᾶσαν φάλαγγα.

'Ανυμνείσθω σήμερον * Θεόγνις, 'Αρτεμᾶς, * 'Ροῦφος, Μάγνος τε ό κλεινός, * εὐκλεἡς Φιλήμων τε καὶ ό Θεόδοτος, * σὺν τῷ Θαυμασίω τε * καὶ 'Αντίπατρος, Θεόστιχος. Θεοτοκίον.

'Ρυομένη φάνηθι * ήμᾶς τῶν δυσχερῶν * καὶ πταισμάτων φθοροποιῶν * καὶ παθῶν καὶ θλίψεων καὶ περιστάσεων * τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε, * Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

'Ωδής'. 'Ήλθον είς τὰ βάθη.

Τίμιος ὁ θάνατος ἐδείχθη * τῶν θείων 'Αθλοφόρων * σοῦ, Θεὲ τῶν δλων, ἐναντίον * οὕσπερ σαρῶς * ἰατρεῖον ἄμισθον * τοῖς νοσοῦσιν ἐναπέδειξας.

Ύψωσαντες χετρας καὶ καρδίας * ὑψηλοτάτη γνώμη * πρὸς τὸν "Υψιστον, ἀνδρειοφρόνως * τοῦ πονηροῦ * τὰς ἐπάρσεις, Μάρτυρες * θεοφόροι, κατερράξατε.

'Ρείθροις τῶν σεπτῶν ὑμῶν αἰμάτων * εἰδωλικῆς ἀπάτης * ἐξηράνατε θάλασσαν ὄντως, * καὶ τὴν Χριστοῦ * Ἐκκλησίαν,

Μάρτυρες, * χατηρδεύσατε, θεόφρονες. Θεοτοχίον.

"Ωσπερ θημονία ή κοιλία * σοῦ τῆς 'Αγνῆς ὡράθη * σῖτον φέρουσα ἀθανασίας, * πάντων πιστῶν * τὰς ψυχὰς τὸν τρέφοντα, * καὶ τοὺς Μάρτυρας εὐφραίνοντα.

Ό Είρμός.

» Ή λθον είς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, * καὶ κατεπόντισέ με *
» Η καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· * ἀλλ' ὁ Θεός, * ἐκ φθο-

» ρᾶς ἀνάγαγε * τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Κοντάχιον τῆς Έορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Αγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίχφ, Θεόγνιδος, Ῥούφου, ᾿Αντιπάτρου, Θεοστίχου, ᾿Αρτεμᾶ, Μάγνου, Θεοδότου, Θαυμασίου, καὶ Φιλήμονος. Στίχοι.

Εἰχών ἀύλων Ταγμάτων τῶν ἐννέα, Οἱ τὰς χάρας τμηθέντες ἄνδρες ἐννέα.

Εἰχάδι ἀμφ' ἐννάτη βιότου λυγροῦ ἐννέ' ἀπῆραν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Μέμνονος τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Υπνοί τι μικρόν, άρπαγὴν τὴν ἐσχάτην

Τὴν εἰς ἀπαντὴν τοῦ Θεοῦ, Μέμνων, μένων.

Ταϊς τῶν Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι. *

Νέοι εξ τρισὶ πρός ἄλλοις * μίαν γνώμην ἐν πολλοῖς * χτησάμενοι σώμασι, * χάμινον χατέσβεσαν πλάνης * δρόσφ τοῦ θείου Πνεύματος * εὐσεβῶς δροσιζόμενοι.

Στάζουσιν ύμων οἱ πόνοι, * Μάρτυρες, θείους κρουνοὺς * ἰάσεων πάντοτε, * νόσων ποταμοὺς ἐκμειοῦντες, * καὶ ρύπον πάντα πλύνοντες * των παθών, ἀξιάγαστοι.

"Εχαιρον οἱ 'Αθλορόροι * ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς * χαρὰν ἀνεκλάλητον * ἔψαλλον τεμνόμενοι ξίφει * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Βάρη τὰ τῶν νοσημάτων, * πάθη τὰ τῶν καρδιῶν, * δδύνας τοῦ σώματος, * πᾶσάν τε συμβαίνουσαν θλτψιν * ἡμῶν κουρίσαι, ἔνδοξοι * 'Αθληταί, δυσωπήθητε. Θεοτοκίον.

 $^*\Omega$ ρθης πάντων τῶν Μαρτύρων, * ἄχραντε Μῆτερ Θεοῦ, * χραταίωμα μέγιστον· * ὤρθης τῶν ἀνθρώπων προστάτις * τῶν σὲ ὑμνούντων πάντοτε * ἱεροῖς μελφδήμασιν.

'Ωδή η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

χαριστήριον αίνον προσάξωμεν * τῷ μεγίστους ἡμῖν ἀντιλή- πτορας * τοὺς ἀθλοφόρους Μάρτυρας * παρασχόντι, βοῶντες * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ανυμνείσθω ὁ μέγας 'Αντίπατρος, * θαυμαζέσθω ὁ θεῖος Θαυμάσιος, * 'Ροῦφός τε καὶ Θεόστιχος, * Μάγνος, Θεόγνις ἄμα * τῷ Θεοδότω, * 'Αρτεμᾳ καὶ τῷ θείφ Φιλήμονι.

'Ριζωθέντες ἐν πέτρα τῆς πίστεως * εὐγενῆ ὡς στελέχη οἱ Μάρτυρες * καρποὺς ἡμῖν ἀθλήσεως * νῦν προβάλλονται πίστει * τοῖς μελφδοῦσιν· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Ίατῆρες παθών μεγαλώνυμοι, * τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη ἰάσασθε, * καὶ τῆς γεέννης ῥύσασθε * καὶ τοῦ σκότους ἐκείνου * τοῦ ἐξωτέρου, * δυσωποῦντες Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμών.

Θεοτοχίον.

Νομοδότην Χριστόν ἀπεχύησας, * τόν νομίμως ἀθλήσαντας στέψαντα * τοὺς ἀθλοφόρους Μάρτυρας * δυσώπει τῷ νόμφ * τῆς ἀμαρτίας * τροπωθέντα με, Κόρη, ἰάσασθαι.

Ο Είρμός.

» Λυτρωτά τοῦ παντός Παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ φλογός • Λεὐσεβήσαντας * συγκαταβὰς ἐδρόσισας, * καὶ ἐδίδαξας μέλ-

» πειν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ωοή θ'. Ευα μέν τῷ τῆς παρακοῆς. *

ξοού ήνεφχθησαν ύμεν * ουράνιοι πυλεώνες * έναθλήσασιν, * έφη Εριστός τοες 'Αθλοφόροις * εἰσέλθετε, πομίσασθε χαίροντες * τὰ ἔπαθλα τῶν πόνων ἐπάξια * τοες ἀπ' αἰῶνος ἐναθλήσασιν.

 Ω ς ἄνθη τερπνὰ τοῦ νοητοῦ, * Πανεύφημοι, Παραδείσου * ἐγνωρίσθητε, * κρίνα ὡς εὕοσμα καὶ ρόδα * ἡμᾶς ἐγκατοσφραίνοντες χάριτι, * καὶ πλάνης δυσωδίας ἐξαίροντες * δθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Στώμεν ἐν τῷ οἴχῳ τοῦ Θεοῦ * γεραίροντες 'Αντιπάτρου, * Θεοστίχου τε, * 'Ρούρου, Φιλήμονος τοὺς ἄθλους, * τοῦ θείου Θαυμασίου τὰ θαύματα, * τοῦ Μάγνου, 'Αρτεμᾶ καὶ Θεόγνιδος * καὶ Θεοδότου τὸ ἀήττητον.

Ήμέρα σωτήριος ήμων * άνέτειλε των 'Αγίων * ή πανήγυρις· * ην ἐχτελοῦντες ἐτησίως * βοήσωμεν αὐτοῖς μετὰ πίστεως· * Μαρτύρων φωταυγή ἀχροθίνια, * πάντων χαρδίας χαταυγάζετε.
Θεοτοχίον.

Φορέσας ἐχ σοῦ ὁ Βασιλεὺς * τοῦ σώματος τὴν πορφύραν * προελήλυθεν * ὅλος ὡραῖος ἐχ γαστρός σου, * χαὶ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ἐτροπώσατο, * καὶ νίχην 'Αθλοφόροις ἐβράβευσεν, * ἄχραντε μόνη 'Αειπάρθενε.

Ο Είρμός.

» Τύα μέν τῷ τῆς παραχοῆς * νοσήματι τὴν χατάραν * εἰσφ-

Α΄ κίσατο· * σὺ δὲ, Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυοφορίας βλα-

» στήματι * τῷ κόσμφ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· * δθεν σε πάντες

» μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τῆς Έορτῆς. Καὶ ἡ λοιπἡ Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι Λ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου Ίαχώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΙΙΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐρρτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Ήχος πλ. δ΄. "Ω του παραδόξου θαύματος. *

Μάκαρ θεόπτα Ίάκωβε, * σὺ τὴν τοῦ Λόγου φωνὴν * παραυτικα δεξάμενος, * πατρικῆς ἡλόγησας * θεραπείας καὶ σχέσεως * καταλιπών γὰρ βίου τὸν τάραχον, * εἰς νοητὴν δὲ μεταβὰς θάλασσαν, * ταύτην ἐτάραξας * εὐσεβείας δόγμασι * καὶ ταῖς βρονταῖς * ταῖς ὑπερκοσμίοις σου, * θεομακάριστε.

Λόγον, παμμάχαρ 'Ιάχωβε, * τὸν ἀρχηγόν τῆς ζωῆς * χαὶ αἰῶνος Λοῦ μέλλοντος * θεραπεύων πράξεσιν, * 'Ισραὴλ τὸν παμβέβηλον * πρωτοτοχίων ὄντως ἐστέρησας * ὡς τὴν χοιλίαν θεὸν ἡγούμενον * ὁν χαὶ ἐξήλεγξας * χαὶ γυμνὸν ἀπέδειξας * τῆς πατριχῆς *

σκέπης, εὐλογίας τε * καὶ κλήρου ἄμοιρον.

Αρχων κατεστάθης, "Ενδοξε, * νῦν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, * περὶ σοῦ ιοπερ γέγραπται, * μαθητὴς γενόμενος * τοῦ τὰ πάντα ποιήσαντος. * καὶ διὰ ζῆλον σοῦ τὸν θερμότατον * ὑπὸ ἀνόμων μαχαίρα, πάνσοφε, * φόνον ὑπέμεινας, * τῆς σεπτῆς τῶν δώδεκα * συμμαθητῶν, * μάκαρ, ὁμηγύρεως * προαναιρούμενος.

 Δ όξα, Ήχος πλ. δ'.

Πρώτος, Πανεύφημε, * τῆς θεολέκτου δωδεκάδος * θάνατον ἐν λείας σε * συγκληρονόμον προσήκατο ὁ φιλάνθρωπος * σὺν τῷ συγγόνφ πρεσβεύοντας * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Είς τον Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Έορτῆς. Δόξα. Τοῦ ᾿Αποστόλου, Ἦχος α΄.

Απόστολε και Μάρτυς Ἰάχωβε, * τοῦ καλοῦ ποιμένος τὸ θεόλεκτον πρόβατον, * τῷ ὁμαίμονι ἐν ὑψίστοις συναγαλλόμενος * αἴτησαι τοῖς ἐορτάζουσι * τὸ σεπτόν σου μνημόσυνον * ἄρεσιν ἀμαρτιῶν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. ἀΑπολυτίχιον, Ἦχος γ΄. ἀΑπόστολε Ἅγιε. Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἀΑπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Έρρτῆς, καὶ τοῦ Άποστόλου, οὖ ἡ Άκροστιχίς:

Τον Βροντής Ίαχωβον εύφρονα παΐδα γεραίρω. Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. 'Ηχος πλ. δ΄. 'Αρματηλάτην Φαραώ.

T $\tilde{\omega}$ σ $\tilde{\omega}$ δικτύ $\tilde{\omega}$ άλιεύς $\tilde{\omega}$ ς έμπειρος * τοῦ τῶν πταισμάτων βυθοῦ * ἀναγαγών, μάκαρ, * τὴν ψυχήν μου φώτισον * ταῖς ρωτοβόλοις λάμψεσι, * καὶ ὑμνεῖν σου ἀξίως, * $\tilde{\omega}$ θεοφάντορ Ἰάκωβε, * μνήμην τὴν ἀγίαν εὐόδωσον.

Ο πρό αιώνων τῷ Πατρὶ συνάναρχος * ὑπερτελής τε Θεός * σωματωθεὶς ὤρθη * ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος, * καὶ συνεργόν τῆς χάριτος * ἀναδείκνυσι, Μάκαρ, * καὶ ὑπηρέτην σε πάνσοφον * ρώμη

τῆ αὐτοῦ δυναμούμενον!

Νενοηχώς σου τὴν ψυχῆς εὐγένειαν, * σὲ ὁ προγνώστης Θεὸς, * καὶ τὸ στεῥὸν, Μύστα, * καὶ ἀκαταμάχητον * τῆς διανοίας, ἔνδοξε, * τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις * προκεκριμένως ἐνέταξεν, * ἔθνεσιν αὐτὸν καταγγέλλοντα.

Βουλής μεγάλης τοῦ Πατρός ὁ "Αγγελος * ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός * ἐπιφανεὶς κόσμφ * σάρκα προσελάβετο: * ὸς ἀρεταῖς κοσμούμενον * μαθητήν σε δεικνύει * καὶ θεηγόρον, 'Ιάκωβε, * λόγους τοὺς αὐτοῦ ἐρητορεύοντα. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περί σοῦ λελάληνται * ἐν γενεαῖς γενεῶν, * ἡ τὸν Θεὸν Λόγον * ἐν γαστρί χωρήσασα, * ἀγνὴ δὲ διαμείνασα, * Θεοτόχε Μαρία· * διό σε πάντες γεραίρομεν * τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

'Ωδή γ΄ 'Ο στερεώσας κατ' άργάς. *

Ε έχ τοῦ ύψους σε πνοὴ * βιαία τοῦ Παρακλήτου * ἐχπυρώσασα, σορόν θεηγόρον * ῥητορεύοντα σαφῶς * τὰ μεγαλεῖα δείχνυσι * τοῦ σαρχωθέντος Λόγου, * οῦ καὶ αὐτόπτης γεγένησαι.

Σὲ ὥσπερ βέλος ἐκλεκτὸν * ὁ Λόγος ἡκονημένον * ἐν καρδίαις τῶν ἐχθρῶν ἐμπηγνύει * διαρρήσσοντα ψυχὰς * τῶν ἐναντίων, πάνσορε, * καὶ προνομεύοντά σε * τούτων τὰ σκῦλα, Ἰάκωβε.

Ίερωμένος σου, Σοφέ, * ὁ τόκος καὶ φωτοφόρος * τοῦ Θεοῦ τῆ συγγενεία, παμμάκαρ, * φαιδρυνόμενος τρανῶς * ἐν συναφεία δείκνυται * ἐξ ἀπαλῶν γὰρ ώφθης * τῷ Λόγῳ συνδιαιτώμενος.

'Ακηλιδώτου σου ψυχῆς * τὸ ἱλαρὸν τῷ Δεσπότῃ * ὁραθὲν καὶ πρὸ τῆς κλήσεως, μάκαρ, * ἀξιόληπτος αὐτῷ * ἐφάνης, ῷ 'Ιά-κωβε, * καὶ τῆς οἰκονομίας * μύστης τῆς τούτου γεγένησαι.

Θεοτοχίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ * ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, * Θεοτόκε·
σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω * τὸν ἀχώρητον Θεὸν * ἐν σῆ γαστρὶ, ἀμόλυντε· * διὸ πιστοί σε πάντες * ὑμνοις · ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ο Είρμός.

• στερεώσας κατ' άρχὰς * τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει * καὶ τὴν

• Ογῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, * ἐν τῆ πέτρα με, Χριστὲ, * τῶν

• ἐντολῶν σου στήριξον, * ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου * Αγιος, μόνε

• φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ. *
Υριστῷ μαθητευθείς * καὶ πιὼν τὸ ἐκείνου * ποτήριον, σορὲ, *
ὤσπερ ἔφη σοι, μάκαρ, * μαχαίρα, Ἰάκωβε, * ἀπεκτάνθης,
᾿Απόστολε· * ὅθεν ἄπασα * ἡ Ἐκκλησία χορεύει * ἐορτάζουσα *
τὴν παναγίαν σου μνήμην, * ἐν ῇ εὐφημοῦμέν σε.

Καὶ τῆς Έορτῆς.

'Ωδή δ'. Σύ μου ίσχὺς, * Κύριε.

Κήρυξ Χριστοῦ * γέγονας θεῖος, Ἰάχωβε· * σὺ κληθεὶς γὰρ * θᾶττον ἡχολούθησας * τὴν πατριχὴν σχέσιν παριδὼν, * καὶ τῶν ἐπιγείων * τὰ μένοντα ἀμειψάμενος· * διὸ καὶ τῆς ἀφράστου * οὐρανῶν κληρουχίας * κατηξίωσαι, μάχαρ ἀοίδιμε.

"Ω τοῦ θερμοῦ * πόθου σου πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν! * σὸ γὰρ τοῦτον * σφόδρα ἐπεπόθησας * τῷ φωτισμῷ τούτου λαμπρυνθεὶς, * καὶ μορφωθεὶς τούτῳ * ἐφάνης πᾶσι φῶς δεύτερον * τοῦ πρώτου ταῖς ἀκτῖσι * λαμπρυνθεὶς καὶ τῆ δόξη, * πανσεβάσμιε μάκαρ Ἰάκωβε.

Βίον σεπτόν * ἔσχηκας καὶ ὑπερθαύμαστον· * τῷ γὰρ πόθω * πόθον ἀκατάσχετον * προσειληφώς, τὴν τῶν ὀρεκτῶν * τῆς ἀγαθαρχίας * ἐσχάτην μακαριότητα * κατέλαβες, Θεόφρον, * 'Ασωμάτοις συμψάλλων· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

"Ολον σαυτόν * νεύμασιν έμπαρεχόμενος * τοῦ Δεσπότου, * Μύστα θεοδίδακτε, * τῶν ἀρετῶν ἤρθης έμφανῶς * πρὸς ὑψηλοτάτην * καὶ θείαν ὄντως ἀκρώρειαν· * κάκεῖθεν ἰαμάτων * ποταμοὺς ἀναβλύζεις * τοῖς τὴν μνήμην σου, μάκαρ, δοξάζουσιν.

Θεοτοχίον.

Σὺ τῶν πιστῶν * καύχημα πέλεις, 'Ανύμφευτε· * σὺ προστάτις,*
σὺ καὶ καταφύγιον * Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν· * πρὸς γὰρ τὸν
Υἰόν σου * ἐντεύξεις φέρεις, πανάμωμε, * καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων *
τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθω * Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

'Ωδη ε΄. "Ινα τί με ἀπώσω. *
Νέος ὥσπερ 'Ηλίας * ζήλφ πυρακτούμενος, τοὺς ἀπειθήσαντας * τῷ κηρύγματί σου * καταφλέξαι ἡθέλησας, "Ενδοξε. *

πράον της χάριτος.

Έπιβας ακροτάτης * άρετης, πτερούμενος δι άγαπήσεως * των έγκρίτων θρόνων * του Δεσπότου έπόθησας, Ένδοξε, * τὰ πρωτεῖα φέρειν * ούχ ὡς ἐρῶν * δόξης ματαίας, * ἀλλὰ βλέπειν ἀμέσως δν ἔστερξας.

Υπερέβη τους όρους, * Σῶτερ, ὁ Ἰάχωβος τῆς ἀνθρωπότητος: * τὴν γὰρ δύναμίν σου * ὡς ἰμάτιον περιζωσάμενος, * ἰαμάτων βρύει * τοὺς ποταμοὺς * καὶ τῶν θαυμάτων, * καὶ φωτίζει τῆ

πίστει τὰ πέρατα.

Φωτεινή σε νερέλη * Λόγον ἀπαστράπτοντα δόξη θεώμενον * έν Θαβώρ τῷ ὅρει * ἐπεσκίασε, μάκαρ Ἰάκωβε· * καὶ ρωνῆς ἀκοῦσαι * τῆς πατρικῆς * κατηξιώθης * βεβαιούσης αὐτοῦ τὴν υἰότητα. Θεοτοκίον.

Μητρικήν παρέησίαν * την πρός τον Γίον σου κεκτημένη, Πάναγνε, * συγγενούς προνοίας * της ήμων μη παρίδης, δεόμεθα. * ότι σὲ καὶ μόνην * Χριστιανοὶ * πρός τὸν Δεσπότην * ἰλασμόν εὐμενη προβαλλόμεθα.

'Ωδής'. "Αβυσσος άμαρτιών. *

Ρεύματα ως έχπηγης * ἰαμάτων ἀεννάως παρέχων, * καὶ φωτισμόν δογμάτων * εὐσεβῶν βλύζων, ἔνδοξε, * τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβεῖ * πόθω, Ἰάχωβε, προσιόντων * καταλαμπρύνεις, παμμακάριστε.

"Οργανον χωρητικόν * ὁ Δεσπότης εὐρηκώς σε, παμμάχαρ, * τῆς ἐαυτοῦ πλουσίας * καὶ σεπτῆς διαδόσεως, * ἐμφορεῖ τῶν δωρεῶν * τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν μυστηρίων, * Ἱερουργὲ, τῆς ἀιδίου ζωῆς.

Δόξαν τὴν ἐπὶ τῆς γῆς * ἐκζητήσας τῷ Χριστῷ παρασχεῖν σοι * ὡς Βασιλεῖ γηίνῳ, * βασιλείας ἐπέτυχες * οὐ τῆς κάτω καὶ φθαρτῆς, * μάκαρ Ἰάκωβε, ἀλλ' ἀφθάρτου, * ἢν δι' ἀθλήσεως ἀπέλαβες.

Νέχρωσιν ὑπὲρ ἡμῶν * ὁ Δεσπότης ὑπελθεῖν εὐδοχήσας * τὴν τοῖς νεχροῖς αἰτίαν * ἀληθοῦς ἀναστάσεως, * ὡς αὐτοῦ μυσταγωγόν, * Μάχαρ, σὲ είλετο συνεργάτην * ἐν τῆ νυχτὶ ἡ παρεδίδοτο.

Θεοτοχίον.
 *Αβυσσον των οἰχτιρμων * ἡ τεχοῦσα, Θεοτόχε Παρθένε, * των λυπηρών τοῦ βίου * τὴν ψυχήν μου διάσωσον, * καὶ χαρᾶς πνευματιχῆς * θύραν μοι ἄνοιξον· σοὶ γὰρ, Κόρη, * τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.
 Ο Είρμός.

» * Αβυσσος άμαρτιών * καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει, *

» Α και πρός βυθόν βιαίως * συνωθεί ἀπογνώσεως. * άλλὰ σὺ

» την χραταιάν * χετρά μοι έχτεινον ώς τῷ Πέτρφ, * ὧ χυβερ-

» νήτα, και διάσωσον.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών. *

του συγγόνου σου, ένδοξε. * μεθ' ου και ήξιώθης ιδείν * Κυρίου την θείαν Μεταμόρφωσιν.

Ο Οἶχος, πρὸς τό Τράνωσόν μου.

ος άλιεύς λογιχών ίχθύων * τῷ διχτύφ, Τρισμάχαρ, * τῶν σεπτῶν == εύχων * βυθού πταισμάτων άνάγαγε * την ταπεινήν μου ψυχὴν, τὴν πάλαι * ὑφ' ἡδονῶν θηρευθεῖσαν τῶν τοῦ βίου: * ἐνα ἀκλινως * διελθών τον υπόλοιπον χρόνον μου * υμνήσω το σνομά σου, * καὶ δοξάσω τὸν βίον τὸν ἄμεμπτον, * ὅν ἐκτελέσας ἐπὶ τῆς γῆς, * ήξιώθης ἐπ' δρους θεάσασθαι * Κυρίου τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν.

Συναξάριον.

Τῆ Λ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου ἐνδόξου Άποστόλου Ίαχώβου, άδελφοῦ τοῦ Αγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Στίγοι.

> 'Ως άμνὸς Ἰάχωβος άχθεὶς ἐσφάγη, Τής εύσεβείας μηρυχίζων τούς λόγους.

Κτείνε μάχαιρα φόνου Ίάχωβον ένὶ τριακοστή.

Ταϊς αύτου άγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σώσον ήμας. Αμήν.

'Ωδη ζ΄. Θεού συγκατάβασιν. *

Γοτήριον ἔπιες, * xαθώς ὑπέσχου, τὸ τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, * 11 xai το βάπτισμα τούτου * συ έβαπτίσω, Θεομαχάριστε, * ψ νῦν προθύμως * κραυγάζεις γηθόμενος. * Εύλογητός ὁ Θεὸς * ό των Πατέρων ήμων.

'Ακτίσι λαμπόμενος * τῆς θεοπτίας ὤρθης, 'Ιάκωβε. * διὰ τοῦτό σε στέφει * της βασιλείας Χριστός ὁ Κύριος * καταγλαίζει * 'Αγγέλοις συμψάλλοντα· * Εύλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ιδού σοι πεπλήρωκε * τὰς ὑποσχέσεις ὁ μεγαλόδωρος * πρός αὐτὸν ἀνυψώσας * τῆ ἐχμιμήσει τῶν παθημάτων αὐτοῦ, * ῷ παρεστώς νον * χραυγάζεις γηθόμενος * Εύλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ήμων.

Τό φως το άνέσπερον * Θαβώρ έν όρει σύ θεασάμενος, * έπὶ γής χαταπίπτεις * μή φέρων τοῦτο όραν τοῖς όμμασι. * τής πατρικής δὲ * φωνής ὡς ἀκήκοας, * Εὐλογητός ὁ Θεός, * προσανεβόας τρανώς. Θεοτοχίον.

Δυάδα των φύσεων * άλλ' οὐ προσώπων, Κόρη, χηρύττομεν * τόν έχ σοῦ σαρχωθέντα, * δν χατὰ σάρχα έξειχονίζομεν, * χαί προσχυνούμεν * μορφής τό όμοίωμα * οἱ διὰ σοῦ τῷ Θεῷ * καταλλαγέντες, ἀγνή.

'Ωδή η'. Έπταπλασίως κάμινον. *

Α βραμιαίαν πρόθεσιν * σὺ, Θεόπτα, κτησάμενος, * τῷ προσκα-Λουμένφ σε Χριστῷ ἐπόμενος * ἐγένου θεόσοφος * καὶ λειτουργὸς ὑπῆρξας, αὐτῷ * ὡς Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῷ ἀνακράζων· * Οἱ Πατόδες εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, * λαὸς ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γεγωνοτέρα δέδεικται * τῆς βροντῆς σου ἡ πρόοδος * τῆς τῶν νομικῶν τυπωτικῆς ἡχήσεως * Χριστόν γὰρ ἐβρόντησας * τῆ οἰκουμένη πάση Θεόν * ὡς Δημιουργόν καὶ Λυτρωτὴν, ἀναμέλπων * Οἱ Παΐδες εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, * λαός ὑπερυψοῦτε * αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Έθαυμαστώθης, ἔνδοξε, * μαρτυρίας φαιδρότητι * καὶ θεοσεβείας ἀληθοῦς λαμπρότητι, * καὶ ἄρχων, 'Απόστολε, * κατασταθείς ἀπάσης τῆς γῆς, * Τὸν Δημιουργόν καὶ Λυτρωτὴν, ἀνεβόας, * οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, * ἰερεῖς ἀνυμνεῖτε, * λαὸς ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πάσαν είς γήν διέδραμεν * ὁ σὸς λόγος, Ἰάχωβε, * πλήξας ώς βροντή την των ἀπίστων ἔννοιαν, * φωτίσας δὲ ἄπαντας * θείφ φωτὶ της πίστεως * ώσπερ ἀστραπή τοὺς εὐπειθως ἐχβοωντας· * Οἱ Παΐδες εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, * λαὸς ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰωνας. Θεοτοχίον.

'Ρητορευόντων γλώσσαί σε * άνυμνήσαι οὐ σθένουσιν, * ὧ Θεογεννήτορ Μαριὰμ θεόνυμφε· * Χριστόν γὰρ ἐγέννησας * τὸν ἐπὶ πάντων, Κόρη, Θεόν, * τὸν Δημιουργόν καὶ Λυτρωτὴν, ὧ βοῶμεν· * Οἱ Πατδες εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, * λαὸς ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

» Επταπλασίως χάμινον * των Χαλδαίων ὁ τύραννος * τοῖς » Ε θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· * δυνάμει δὲ κρείττονι * πε-» ρισωθέντας τούτους ἰδών, * Τὸν Δημιουργόν καὶ Λυτρωτὴν, » ἀνεβόα, * οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, * λαός ὑπερ-» υψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

'Ωδή θ'. Έξέστη ἐπὶ τούτφ.

Αγίως σου τον δρόμον διηνυχώς * ἐν Αγίων σχηνώμασιν, ἔνδοξε, * νῦν γεγηθώς * αἴγλην χατοπτεύεις τὴν τριφεγγῆ, *
ἤς ἀπολαύων, πάνσοφε, * πλήρεις εὐφροσύνης τοὺς ὑμνητὰς * τοὺς
σοὺς χαὶ χαρμοσύνης * ἀνάδειξον, παμμάχαρ, * ταῖς ἱχεσίαις σου,
Ἰάχωβε.

την μη φέροντες. * τὰς γὰρ αὐτῶν * πράξεις ἐκφαυλίζων σῆς ἀγωγῆς * τῆ παραθέσει ἤλεγξας. * κτείνουσι μαχαίρα τὸν μιμη-τὴν * Χριστοῦ τοῦ σταυρωθέντος * σαρκὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων, * ὧ Θεορροῦμον παμμακάριστε.

Ρομφαία οὐρανίω τιμωρηθεὶς * ταῖς πληγαῖς ὁ Ἡρώδης ἀπώλετο, * ὅτι τοὺς σοὺς, * Λόγε, διακόνους καὶ μαθητὰς, * οῦς ᾿Αποστόλους ἔφησας, * κτείνων οὐκ ἐνάρκησεν ὁ δεινός· * διό σου τὴν δικαίαν * πρόνοιαν, Εὐεργέτα, * καταπλαγέντες μεγαλύνομεν.

Τιμώντές σου τὴν μνήμην χαρμονικῶς * εὐρημοῦμέν σε, μάκαρ Ἰάκωβε, * μύστα Χριστοῦ· * ἄδοντες δὲ ζῆλόν σου τὸν θερμόν * καὶ τὴν μακρὰν περίοδον * καὶ τοὺς σοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν σραγὴν, * βροντῆς υἰὸν καὶ φῶς σε, * κριτὴν καὶ μυστολέκτην * πιστῶς σε πάντες ὀνομάζομεν. Θεοτοκίον.

'Ωράθης, ὧ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, * ὑπὲρ φύσιν τεχοῦσα ἐν σώματι * τὸν ἀγαθὸν * Λόγον, ἐχ χαρδίας τῆς ἐαυτοῦ * δν ὁ Πατὴρ ἡρεύξατο * πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· * δν νῦν χαὶ τῶν σωμάτων * ἐπέχεινα νοοῦμεν, * εἰ χαὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ο Είρμός.

 \mathbf{F} ξέστη έπι τούτω ο οὐρανός, * και τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, *

* και ή γαστήρ σου γέγονεν * εύρυχωροτέρα των ούρανων * διό σε,

» Θεοτόχε, * 'Αγγέλων και άνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν. 'Εξαποστειλάριον, 'Ήχος β'.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῷ σαρχωθέντι Λόγφ δι' εὐσπλαγχνίαν * μαθητευθεὶς, Ἰάχωβε, τῆς χορείας * ὤρθης χορυφαίων συναρίθμιος * μεθ' ὧν Χριστὸν δυσώπησον * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων * τὴν παναγίαν σου μνήμην.
Καὶ τῆς Ἑρρτῆς.

Είς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ᾿Αποστόλου, Ἦχος δ΄. Ὁς γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Τῷ καλάμφ τῆς χάριτος * ἐκ βυθοῦ ματαιότητος * τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας, ἀξιάγαστε, * τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύμασιν * ὑπείκων, Ἰάκωβε, * τοῦ φωτίσαντος τὴν σὴν * κατὰ πάντα διάνοιαν, * καὶ ᾿Απόστολον * καὶ σεπτὸν θεηγόρον * σὲ, παμμάκαρ, * ἀναδείξαντος τῆς τούτου * ἀκαταλήπτου Θεότητος.

Δίς

 \mathbf{H} του Πνεύματος ελλαμψις * έπὶ σὲ χαταβέβηχε * του πυρός εἰν εἰδει, χαὶ σὲ, μαχάριε, * θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο * συντόνως ἐλαύνοντα * ἀθείας τὴν ἀχλὺν, * χαὶ τὸν χόσμον φωτίτ

ζοντα * τῆ λαμπρότητι * τῶν πανσόφων σου λόγων, * μυστολέκτα, * ᾿Αποστόλων ἡ ἀκρότης, * Χριστοῦ αὐτόπτα Ἰάκωβε.

Αστραπαϊς τοῦ χηρύγματος * τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας * ἀγνωσίας, ἔνδοξε ὧ 'Ιάκωβε, * καταφωτίσας ἀνέδειξας * υἰοὺς διὰ πίστεως * τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ, * οῦ τὸ πάθος ἐζήλωσας * καὶ τὸν θάνατον, * καὶ τῆς δόξης ἐγένου * κληρονόμος, * ὡς σοφὸς, ὡς θεηγόρος, * ὡς μαθητής ἀληθέστατος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Δεῦτε τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας τὸν χήρυκα * καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου * ψαλμικαῖς ὑμνφδίαις Ἰάκωβον εὐρημήσωμεν· * οὖτος γὰρ ποταμός ἀνεδείχθη τοῦ νοητοῦ Παραδείσου * τὰς ψυχικὰς ἀρούρας * τοῖς οὐρανίοις ὄμβροις ἐπάρδων, * καὶ καρ-

ποφόρους δειχνύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῷ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ * ἱλασμόν καὶ φωτισμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τυπικά καὶ Μακαρισμοί.

Προκείμενον του 'Αποστόλου, 'Ηχος πλ. δ'.

Είς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ είς τὰ πέρατα τῆς οἰχουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Στίχ. Οι οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ: ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ο Απόστολος. Πράξεων τῶν Αποστόλων.

Κατ' έχεινον τον καιρόν έπέβαλεν 'Ηρώδης. Ζήτει Σαββάτφ δ'. άπο του Πάσχα.

'Αλληλούια, 'Ήχος α'.

Έξομολογήσονται οι ούρανοι τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν Ἑκκλησία Αγίων.

Στίχ. Ὁ Θεός ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῆ Αγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλφ αὐτοῦ.

Εύαγγέλιον, κατά Ματθαΐον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατών ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας.

Κοινωνικόν Είς πάσαν την γην.

Εϊληφεν ὥδε τέρμα μὴν ἀπρίλλιος.

Digitized by Google

ø

UNIV. OF MICH.

